



“కార్యగతుల తెలుగు కలరూపు వెప్పిన
నధికమతులు దాని నాదరించు
రల్పణాగ్యబుద్ధు లగువారలకు నది
విరస కారణంబు విషము వోలే” —భారతము.

భారత అర్థశాస్త్రము

ర చ న

డాక్టర్ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డి ఎం. ఏ.
ఆంధ్ర విశ్వకళా పరిషత్తు ఉపాధ్యక్షులు

ప్ర చు ర ణ

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ పన్స్
సంస్కృతాంధ్ర బుక్ డిపో (స్థా. 1882) రాజమండ్రి

విజ్ఞానచంద్రిక ప్రచురణ-4
పునర్ముద్రణ — 1958
ఆచ్యు : రాజేశ్వరి ప్రెస్
రాజమహేంద్రవరం

సంపాదకీయం

ఒకజాతి ప్రతిభ బైటివడాలన్నా, ఆ జాతి భాష అభివృద్ధి చెందుతోందాలన్నా, పరిపాలన, విద్యాబోధన, నిత్యవ్యవహారాలూ సమగ్రంగా ఆ జాతి మాతృభాషలో కొనసాగించిననాడే అది సాధ్యం : ఇది తిరుగులేని సత్యం. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించే భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రనిర్మాణం కావాలని మన జాతీయ కాంగ్రెస్ మహాసంస్థ ఏనాడో నినాదం యిచ్చింది. దాని ఫలితమే 1958 లో ఆంధ్రరాష్ట్ర స్థాపన. ఆనక విశాలాంధ్ర నిర్మాణాన్ని ప్రజలు సాధించారు. ఇలా స్వరాష్ట్రం సాధించబడి ఆయదారేళ్ళు దొర్లిపోయినై. కానీ ప్రజాశయం నెరవేరలేదు. స్వరాష్ట్రానికి అధిపతులుగా తయారై కూర్చున్న ఘన నాయకమణ్ణులు యీ ప్రజాశయాన్ని గమనించినట్లు కనిపించడంలేదు. ఎందుచేతనంటే ; గతసంవత్సరంలో మన రాష్ట్ర విద్యా శాఖామాత్యుని మాటలుబట్టి బోధనాభాష తెలుగు ఏనాటికీకాదని ; అంగ్లంలోనేసాగాలని శలవివ్వడం, తర్వాత అనెంట్లీ కార్యక్రమాలు, పరిపాలనలో తెలుగు ప్రవేశం ప్రస్తుతాని కింకా సాధ్యంకాదని (అసలు సాధ్యంకాదనే వారివృద్ధేశ్యం) సారిసారికి అనెంట్లీలో యీ ప్రశ్న లేవనెత్తినప్పడు మంత్రులు చెప్పడంవల్ల ఈ మా ఆమమానం దృఢమవుతోంది. ఇదే నిజమైతే చాలా సిగ్గుచేటు విషయమని ; విరికివారి మార్గమని చెప్పక తప్పదు.

ఈ సమాధాన మిచ్చేవారి ఉద్దేశ్యంలో రాష్ట్రస్థాపన, బోధనా తెలుగులో ' సాధ్యమా ' అని. ఎందుక్కాదు. పైన మేం చెప్పినట్లు ఏ భాషన్నా ఆ యా వ్యవహారాలన్నిటికీ అనుగుణ్యంగా అభివృద్ధికావాలంటే అన్నివ్యవహారాల అండులో జరపడం ఆరంభించిననాడే సాధ్యం. నాడు భాష నిత్యనూతనంగా (అంగ్లంవలె) వర్ధిల్లగలదు. అంతేకాని ' అలీలేదు సూలీలేదు సోమలింగం పేరేమిట ' న్నట్లుగా మాతృభాషలో వ్యవహారాలు నడపకముందే విరికిపడి వెనుకడుగువేయడం సరికాదు. గనక మరేమాత్రం అంశ్యంచేయక మన నాయకగణం ఈ ప్రజాభీష్టనిర్దికోసం నడుంకడుతుందనే ఆశిద్దాం.

అసలు విషయం. మాతృభాష అభివృద్ధిని, విజ్ఞానాభివృద్ధిని దృష్టిలో వుంచుకొనే గత అర్ధ శతాబ్దాంతం విజ్ఞానచంద్రిక గ్రంథమండలి కొన్ని ఉత్తమ ప్రచురణములు వెలువరించి దేశానికందించింది. ఆ మండలి ఆశయాన్ని సావల్యం చేయడానికి అనేక విద్యక్షులు తెలుగులో గ్రంథరచన కొనసాగించడం ఆరంభించారు. అట్టివారిలో శ్రీ కట్టమంచివారొకరు. వీరు విద్యాప్రకర్షలో ఆంధ్రకేశక అఖిల భారతానికే దృవజ్యోతి : వీరి కృషిఫలితమే ఈ ' అర్థశాస్త్రం '. ఈ గ్రంథ ప్రథమముద్రణ 50 ఏండ్లనాడు విజ్ఞానచంద్రికవారిచే కావించ బడి నేటికి మళ్ళీ మాచే పునర్ముద్రణ సాధ్యపడేటట్లు సహాయంచేసి ప్రోత్సాహమిచ్చిన పూజ్యశ్రీ ఆచంట లక్ష్మీపతి గారికి మా నమస్సులు.

ఇటువంటి శాస్త్రీయ గ్రంథాలు విరివిగా తెలుగులో వెలువరించి భాషాభివృద్ధికి, విజ్ఞానాభివృద్ధికి ఎంతోకొంత సేవచేయాలనేదే మా ప్రధానోద్దేశ్యం. తెలుగు పరికలోకం మా కృషికి ఇతోధిక ప్రోత్సాహమిస్తాడనే ఆశిస్తోన్నాము.

ప్రకాశకులు.

విషయానుక్రమణిక

విషయం

పుట

సంపాదకీయం	..	6
పీఠిక	..	13
అంకితం	..	20
ఆర్థశాస్త్ర ప్రశంస	...	22
ఉపోద్ఘాతము	23

మొదటి భాగము

మొదటి ప్రకరణము

అర్థాభ్యుదయమునకు ధర్మప్రవర్తన ఆధారము	...	29
--------------------------------------	-----	----

రెండవ ప్రకరణము

వాంఛలు పురోభివృద్ధికిఁ గరణములుకాన ననుగ్రహింపఁదగినవి	37
వాంఛాన్యభావము	41

మూడవ ప్రకరణము

అర్థలక్షణము	47
-------------	------	----

నాల్గవ ప్రకరణము

మూల్యలక్షణము	50
విలువకును వెలకునుగల సామ్యము	...	50
శూల్యము ఏకవస్తు గర్భితముగాదు	...	51
మూల్యము-ప్రయోజనము-రాశి వీనియందలి యన్యోన్యక్రమములు	..	52
మూల్యవిషయమైన విస్తారవ్యాఖ్యానము	.	54
వాంఛలకు యత్నములకునుండు పరస్పరత	..	69
రాశి, ప్రయోజనము, మూల్యము, శ్రమ ఇవి పరస్పరాశ్రయములు	..	75
ఆర్థశాస్త్రములోని ముఖ్యభాగములు		78

బందవ ప్రకరణము

వాంఛలకును యత్నములకునునుండు సంబంధములు	}	..	78
వాంఛలా ప్రయత్నములా యాద్యములు			
రాశి-మమత-త్పత్తి		79

ఆరవ ప్రకరణము

గిరాకి యతిశయించెననుట కర్థము	88
గిరాకికి ధరలకునుండు సామ్యము		88

ఏడవ ప్రకరణము

వాంఛలయొక్క అనఁగా గిరాకియొక్క హెచ్చుతగ్గుభాదలు	...	90
---	-----	----

విషయం

ఎనిమిదవ ప్రకరణము

కాలప్రభావము	...	95
ఆర్థికన్యాయముల స్వభావము	...	97

తొమ్మిదవ ప్రకరణము

మూల్యము-ప్రయోజనము	...	101
వినియోజక శేషము	...	101
ఆవరణ మాహాత్మ్యము	...	101
ఆవరణము	..	102
ఉదహరణములు	...	103
ప్రయోజనమును ధరలచే గొలుచుట కష్టతరముగను సత్యదూరముగను జేయు హేతువులు	}	107

పదియవ ప్రకరణము

ఉత్పత్తికి మూలాధారములు	111
నై సర్గిక స్వభావములు	...	112
శీతోష్ణస్థితి	...	113
ప్రకృతులు పాఠాపారములని రెండువిధములు	114
గనులు	.	115
అడవులు	...	115
కొండలు	..	117
సముద్రములు	118
అధిక సమహీనవృద్ధి న్యాయములు	...	118
ఈ న్యాయముల కింకొక నిర్వచనము	...	121
హీనవృద్ధి న్యాయముయొక్క ప్రభావము	...	122
హీనవృద్ధికిఁ బ్రతికూలములైన హేతువులు	...	123
మాంసభక్షణము	...	126
ప్రజావృద్ధి	130
అధికవృద్ధి న్యాయము	...	132
సంకేత నామములు	...	133

పదునొకండవ ప్రకరణము

శ్రమవర్గ-పురుషకారము	...	134
పురుషకారము హీనముగా నెంచుట దగదు	...	135
పౌరుషహీనతకు స్వప్రయోజన పరత్వము కారణము	137
సంఘపరత పౌరుషోద్దీపకంబు	138
శ్రమయర్థముల సమకూర్పు విధములు	141
సత్యక్ష పరోక్ష ఫలములు	..	142
కాలప్రభావము	143
దిర్ఘదర్శిత్యము దమము ధైర్యము అధార్ణన కారణములు	...	144

విషయం

పుట

మూలధనము	145
దీర్ఘదర్శిత్యము నాగరికుల లక్షణము	145
సార్థక నిర్ణయక శ్రమలు	146
వినియోగమునకు నవనరమైన క్రియలన్నియు సార్థకములే	..	147
స్వార్థదేశార్థక్రియలు	149
ఉంఛవృత్తి	149

పండ్రెండవ ప్రకరణము

నిర్వచనము	151
మూలధనోత్పత్తి	152
మూలార్థనిర్దిష్ట హేతువులైన ధర్మగుణంబులు	153
మూలధన ప్రవృత్తి	155
కాలవభావ విమర్శనము	156
మూలధనము మూఁడుతెఱంగుల వర్ణము సుదీపింపఁజేయు	162
చలాచల మూలధనములు	162
అచల మూలధనములు	..	162
భూమినేమాత్రము మూలధనమననగును	165

అధికపాఠము

మూలధనము	..	167
అర్థము, మూలార్థము వీనికింగల వ్యత్యాసము	...	167

పదమూడవ ప్రకరణము

ఆర్థికయుగములు - మృగయాయుగము	168
పాశుపాల్యయుగము	169
వ్యవసాయ మహాయుగము	171
పరివర్తన కళాయుగము	172
ఆధునికనీతులు	173
ప్రవృత్తి వివృత్తి మార్గములు	..	175
మతములకు నార్థికస్థితు లాద్యములు	176
యుగక్రమమనఁగానేమి	181

పదునొకవ ప్రకరణము

నమర్థక నతిశయింపజేయు మార్గములు	184
ప్రకృతి	184
గనులు	188
మూలధనము	189
యానసౌకర్యమువలవి ప్రయోజనములు	190

విషయం

పుట

పదునైదవ ప్రకరణము

యంత్రకళలు	..	196
మన దేశములోని యంత్రకళల ప్రకృతవృద్ధి	..	198
యంత్రరూపమైన మూలదనవ్రవృద్ధిఁదెలుపు సంగతులు	..	198
జనపనార (జూట్) యంత్రములు	...	200
కాకితములు	..	201
యంత్రకళలవలన ప్రజకు మేలా కీడా	...	202
వృద్ధియొక్క లక్షణము	...	207
యంత్రములకుఁ బ్రవేశములేనివృత్తులు	..	210
సౌఖ్యస్వభావము	...	212
యంత్రకళలచే జీతగాండ్రకు తటస్థించు సుఖదుఃఖములు	214
ఈ చర్చచే స్ఫుటములగు విషయములు	...	218
వస్త్రరచనోపకరణములు	...	221
సంకేతనామములు	222

పదునాఱవ ప్రకరణము

కర్మకరుల శక్తియుక్తులు	224
పారంపర్యప్రాప్తమగు శరీరబలము	..	224
జపానీయుల విజృంభణము	...	224
జాతిగుణంబులు	..	227
కర్మతత్వ విచారణ		228
మనకార్యములు మనలనేగాక సంఘముంగూడ జెందుననుట న్యాయము		230
దర్మమునకు నాశ్రయము సంఘము	..	234
హిందూజాతియొక్క క్షీణతకుఁ గారణములు	.	238
ఇంగ్లీషువారిఁద్రుతి-హిందువుల ఆచారము	...	258
ఫ్యాక్టరీ చట్టములు	..	259
ఆవేశన నిబంధనలు	262

రెండవ భాగము

మొదటి ప్రకరణము

వృత్తులపరిమాణము-గ్రామ్యవద్ధతి	267
ఐరోపీయనుల గృహజీవితము	...	271
హిందువులలో గ్రామ్యవద్ధతి ప్రముఖంబుగ నుంటుంది ను వాతువులెవ్వరియనిన		278
వైవాహికాద్యాచారముల యుత్పత్తి	.	274
గ్రామ్యవద్ధతి నుద్ధరించు కారణములు	...	276
వాణిజ్యోత్పత్తులితరేతరాశ్రయములు	...	277
గ్రామ్యవ్యవహారములవలనఁ గలుగు కీడులు	...	278

విషయం

భిన్నవృత్తులు	278
క్రియాపరిచ్ఛేదము	279
గ్రామ్యపద్ధతి స్వాతంత్ర్యార్గళము	280
గ్రామ్యపద్ధతిలో జనులకు స్వతంత్రత లేదనుటకు విదర్శనములు	282
మామూలు జీతములు విధులు వేర్పరిచియుండుట	284

రెండవ ప్రకరణము

వృత్తుల పరిమాణము-ఇతిరవద్దతులు-శ్రేణిపద్ధతి	288
శ్రేణుల ముఖ్యలక్షణములు	288
వరతంత్ర పద్దతులు	289
నివేళనవృత్తి	290
అవేళనవృత్తి	291
శ్రమవిశ్లేషణము, తత్పరిమితియు	292

మూడవ ప్రకరణము

ఆధునిక వృత్తినిర్మాణములందలి సామాన్యలక్షణములు-నిరర్థక స్పర్ధ	299
జాతిభేదమువలని కీడులు	299
స్పర్ధయొక్క నిర్వచనము	304
శ్రమకరులస్పర్ధ	305
మూలదనస్పర్ధ	...	307
మనశ్రమకరులస్పర్ధ	..	308
స్పర్ధవలని లాభనష్టములు	309
పాశ్చాత్యుల ప్రయత్నము-హిందువులదుస్థితి	...	328
నల్లమఖండములలో స్పర్ధపరిణమించిన క్రమము	331

నాల్గవ ప్రకరణము

ఆధునికవృత్తినిర్మాణములందలి సామాన్యలక్షణములు	}	333
శ్రమవిశ్లేషణము-విశ్లేషణముసామర్థ్యాతిశయకరము			
శ్రమవిశ్లేషణమున కనుకూలించు సమయములు	341	
శ్రమవిశ్లేషణమువలని లాభములు	...	343	
శ్రమవిశ్లేషణమువలని నష్టములు	...	347	

ఐదవ ప్రకరణము

వ్యవహార నిర్మాతలు	352
వ్యవహారముల విస్తరించుట	..	352
ఈ వ్యాప్తిచేసిన మాటుపాటులెవ్వరియనిన నాణెము	..	353
సంఘాయ సముత్థానములు	..	359
సంఘాయ సముత్థాన నిర్మాణము	...	360

విషయం

పుట

ఆరవ ప్రకరణము

సంక్షేప విదానములు	...	385
సంఘీభావ తత్వము	...	385
బలాత్కార సంక్షేప	387
స్వతంత్ర సంక్షేప	...	388
వ్యక్తివాదము	370
సమష్టివాదము	...	371
వ్యక్తిసమష్టివాదులకుండు పరస్పరమైత్రిచేమనఁగా	372
ఆమితస్పర్ధ-అనిరోధస్వామ్యము	374
సమష్టికి నాయకత్వంబు గుదుర్పవలయుననువారల వర్గంబులెవ్వయిన	378

అధిక ప్రకరణము

న్యాయకల్ప నిర్వచనము	381
ఈ త్రివిధన్యాయములకు మరియొక యంతరము	...	383
ఈ మూడు న్యాయములకుంగల మరియొక భేదము	...	384
సామాన్య సమష్టివాదుల యుత్తరము	...	387
ప్రభుమార్గ సమష్టివాదుల యుత్తరము	..	388

ఏడవ ప్రకరణము

చిస్తారవ్యాపారములు	391
మూలదనసంక్షేపణ	391
సంభూయ సముత్థానములయొక్క గుణములు	...	392
ఇంక లోపములు	..	393
హిందూ దేశములోని జాయంటు ప్లాకు కంపెనీలు	..	396
చిస్తారవ్యాపారము	399
స్థానసాంగత్యము-స్థానసాంగత్యముంబుట్టించు హేతువులెవ్వయిన	400
స్థానసాంగత్యమువలని గుణములెవ్వయిన	.	402
చిస్తారశాలలు	..	406
సవిష్కరతను మితమునొనర్చు హేతువులు	...	409
వజ్రసౌలభ్యమునకు నిదానములైన వ్యభావము లెవ్వయిన	411
చిస్తారశాలలు ప్రభవిల్ల వృత్తులు	...	413

ఎనిమిదవ ప్రకరణము

ఆర్థికమాత్పర్యముచేఁ బుట్టు ననర్థములు	...	418
ఆర్థికక్షోభలు	...	419
ఆధికోత్పత్తిక్షోభ	.	420
అత్యుత్పత్తివలని యసాయములు	421
అల్పోత్పత్తిచేఁగలుగు నసాయంబులు	..	421
కౌన్సికోక్షోభల చరిత్రము	...	424

విషయం

పుట

1825 వ సంవత్సరపు మహాక్షోభ	...	424
క్షోభల సామాన్యలక్షణములు	425
ఖండాఖండక్షోభలు	426
క్షోభలయొక్క యొకలక్షణము - వెలలువ్రాలుట	429
క్షోభలు వ్యక్తిస్థితిచే సంభవించునవియాను వాదప్రకారము	...	430

తొమ్మిదవ ప్రకరణము

స్పర్ధను రద్దుపఱచు తంత్రములు - మాత్స్యగ్రంథము	}	...	434
నిరోధింపఁజేయు వ్యవహారముల పద్ధతులు			
వ్యవహారసమాజములు ధర్మసందిశేసికొనుట ప్రస్తుతునాఁబడు ధర్మసంధులు			434
సందిసంఘము లేర్పడుటకు గారణములు		...	435
ధర్మసంఘచోదకుల ప్రవర్తన		...	436
రాజ్యాంగమువారు ధర్మసంధుల బంధింపఁజూచుట		438
ఈ యుపాఖ్యానముయొక్క యాదేశమేమనిన		...	441
ప్రస్తులచేఁ గలుగఁజాలిన లాభంబులెవ్వియనిన		445
ప్రస్తుల దౌష్ట్యమును వారించుటకు జేయఁబడిన క్రియలెవ్వియనిన		446
ధర్మసందిసంఘములంగూర్చి పమష్టివాడు లుపన్యసించు ప్రకారము			448
ఇంగ్లాండులో సంది సంఘములు ప్రబలకుండుట		447
అన్యోన్యతా (కో ఆపరేషన్) పద్ధతులు		..	448
ఇమ్మాఁడుజాతులకునుండు పరస్పరమైత్రి యెట్టిదనిన		...	448
ఇకఁ వీరికుండు శత్రుత్వము		448
నిక్కమైన యన్యోన్యతా పద్ధతియొక్క ముఖ్యలక్షణములెవ్వియన		449
పరస్పర సముదాయముల చరిత్రము		...	450
వినియోజకాన్యోన్యసంఘములు		450
ఇంగ్లాండులో 1890 సంవత్సరాంతములోనున్న పరస్పరవర్గముల వివరం			459
పీనియొక్క వృద్ధివేగముందెట్లు అంశములు		...	459
ఇంగ్లాండుగాక తక్కిన పశ్చిమదేశములలోని	}	461
కోఆపరేటివ్ సంఘముల చరిత్రములు			
కోఆపరేటివ్ ఉత్పత్తిశాలలు		...	463
కోఆపరేషన్ వలన జనసంఘమునకుఁగల్గె శ్రేయస్సులు		...	464
స్పర్ధను నిరోధింపజూచుట యననేమి ?		...	467
ఏయార్థికస్థితియందుగాని మూఁడువిధములైన స్పర్ధలు శాశ్వతములు		.	468
అన్యోన్యతాపద్ధతియొక్క ముఖ్యగుణంబులన్నవో		470

పీఠిక

ఈ గ్రంథములోని విశేషములు మూఁడు.

మొదటిది:—

ఈ శాస్త్రమంతయు హిందూదేశమునకుం జేరిన విషయము లతో నెక్కువ సంబంధము గలిగియుంట, ప్రకృతము మన విద్యాశాల లలో వాడఁబడు నర్థశాస్త్ర పుస్తకము లనేకములు విదేశవర్తమానము లనే సూచించునవిగా నుండఁబట్టి మనవారికి ఐరోపా అమెరికా మొదలగు దేశములంగూర్చి తెలిసినంత తమ దేశముంగూర్చి తెలియకుండుట యెంతయుఁ జింతనీయము మాత్రమేకాదు ఉత్పాతకరమును, ఎట్లన పాశ్చాత్యులసీమలలో మేలని ప్రసిద్ధికెక్కిన న్యాయములు రాజ్య తంత్రములు ఇత్యాదులు మనకును బనికవచ్చునని విచారణచేయక యభిమఁబొందుదురుగానఁ—

“ తెలిసియుఁ
దెలియని నరుఁడెల్ల బ్రహ్మదేవుని వశమే ”

అన్నట్లు ఈ స్వల్పజ్ఞానులకుఁ గర్వ మెంతయని చెప్పవచ్చును? పోనిండు! ఒక గర్వముమాత్రముతోఁ బోయిన మనకేమి కొదవ? వీరు వలదన్నను రాజకార్యములలో మంత్రాలోచన నిచ్చువారై దేశమునకుఁ గీఁడు దేరేని అదియే మహాభాగ్యంబు! చూడుఁడు. నిమ్మపండువంటి దేహచ్ఛాయగల యొక స్త్రీ శన కనుగుణమైన రంగు గల యొక వలువ ధరించి యెంతయు రమణీయముగఁ గాన్పించిన నది కారణముగ నేరేడుపండును ధిక్కరించు మైఛాయుగలవనితయు నట్టి చీరయే తనకును గావలయునని మూర్ఖతకుం జొచ్చి దాని ధరించిన నది యాకారమునకు మేలమా? వికారమునకు మూలమా? యోజింపుఁడు, నిజమైన సాదృశ్యము లేదేని సనుప్రవర్తన తగవుగాదు, కావున:—

రెండవది:—

పాశ్చాత్యులకు మనకునుగల తారతమ్యము విశదీకరించుట యనివార్యకృత్యనూయెను. మఱియు శాస్త్రము యూరోపియనులే కృషిచేసిన దగుటను, అందలి న్యాయములు మఃఖ్యముగా వారికే చెల్లునవిగను మనయందు నిర్బాధములుగాకయు నుంటఁబట్టియు, వ్యతిరేకముల నిర్ణయించుట మొదలగు శాస్త్రక్రియల నెరవేర్చుటకు సయితము ఈద్వివిధ నాగరికతలం బోల్చి చూచుట యవశ్యకార్యము.

మూడవది:—

మనస్సు, సంఘము, తత్త్వము, మతిము, అర్థము, చరిత్రము, ధర్మము, నీతి, రాజ్యపాలనము, వీనిని విచారించు శాస్త్రము లన్నియు నొండొంటితోఁ బెనగొని యుండునవిగాని భిన్నంబులుగావు. మఱి మనుష్యమహాశాస్త్రమునకు నంగ్రపాయములు, అంగములకు ప్రత్యేక జీవనముండునా? కన్ను, ముక్కు, మొగమును దేహముతోఁ గూడి యున్నంగాని స్వస్వానుగుణగుణ కృత్యంబులతోడ సమన్వయింపఁ జాలవు. దేహపరిశీలన మేమాత్రముఁ జేయక నేతస్వభావమును గనుఁ గొనవలయునన్న నసాధ్యముగాదా? ఇఁక దేహపరిశీలన మన్ననేమి? సర్వాంగ సముదయ పరిశీలనమేకదా! కావున నేదైన నొక యంగము యొక్క తత్త్వము నిరూపింపఁజూచినను, దానికి తదితరాంగములతోఁ గల సంబంధముల గమనించినంగాని కాదు. ఈ యుపమాసముచే పరిస్ఫుటమైన సంగతి యేదనఁగా.—

అర్థశాస్త్రము అంగమువంటిదగుట సంఘమానసాది శాస్త్రము లతోఁ గలసినట్లు వివరించినంగాని దాని లక్షణములు సంపూర్ణ స్పష్టంబులు గావు.

అయిన నొకకష్టము, ఒక్కశాస్త్రమునే సాధింపవలయునన్న నొకజన్మము చాలకయుండఁగా, ఎనిమిదితోమిడిది శాస్త్రములం దారి

తేరినఁగాని యాసముదాయమందలి యేశాస్త్రముయొక్కయు స్వరూపము గోచరింపదన్న, సంతటి తక్షణక్తి యీ యల్పాయుష్కులగు కలికాలజనంబులకు సంపాదింప సాధ్యమా? దీనికి సమాధానము:—

వైద్యులలో కంటివైద్యమునం బ్రగల్గులైనవారున్నారా? వీరు దేహము నంతయు నెఱింగి తచ్చికిత్సయందుం గుళలులై యును నేత్రసంస్కారమునం దత్యంత పరిశ్రమచేసి యందు నిర్దళ సామర్థ్యలై పారంగతులోయనునట్లు కీర్తిం గడించినవారగుట నేత్రవైద్యులని బిరుదు వహించిరిగాని, నేత్రవైద్యులన్నంతమాత్రమున నేత్రములందప్ప నింకెవ్వియు నెఱుంగని వారనుట కేవలము తప్ప. అట్లే మనుష్య మహాేశాస్త్రములంగూర్చియు, కాలము, బుద్ధిబలము, అభ్యాసశక్తి, యివి మితములుగాన మనుష్యేశాస్త్రసమితి యందెల్ల సమానమునూ, అసమానమునుఅగు పాండితినిసంపాదించుట యమానుష సాధ్యంబు. అయినను అన్నిటియందును ముఖ్యాంశములనైనఁ గొంతవఱకు నెఱుంగమేని ఏభాగమునందును సిద్ధిపడయుట దుస్సరము.

ఈ ముఖ్యాంశముల నైరోపాలోని నిద్యార్థి బౌహుళ్య మించు మించెఱింగియే యుండునుగాన వానిని ప్రతిగ్రంథమునందును జేర్చనచ్చటివారి కనావశ్యకమును అసంభావ్యమును. మనలో నట్లు చేర్చకునికి యుక్తముగాదని నాయభిప్రాయము. ఏలన, మనవారికి మనుజులయు, మనుజుల సంఘంబనఁబడు జాత్యాదులయు, అక్షణములు, గుణములు, చర్యలు, వీనింగూర్చిన శాస్త్రములు పరస్పర భిన్నములు గావనుట కలలోనైన ప్రత్యక్షముగాని గుప్తవస్తువు. కావున నిచ్చట నీశాస్త్రముల యైక్యముంజూపు ప్రశంసలను లుప్తము చేయఁగాదు. మఱి చేయరాదును. ఎందులకన్న ఈ యజ్ఞాన మనేకానర్థములకు హేతువు. దేశభక్తి లేక మూఢభక్తియుండుట, వర్ణాది దురాచారములు, మొదలైన కాలసర్పములం బోలిన నపకార హేతువులకుఁ

బుట్టవంటిది. మతములు, ధర్మములు, దేవదత్తములనుట ఈ దేశములో దట్టముగ నిండియుండు ప్రమాత! అవన్నియు నుదరదత్తములే యనట నివేదింపఁదగిన యాధునిక సిద్ధాంతములలో నొకటి. అట్లగుట నియ్యది యనర్థశాస్త్రంబుగా, గొండటికిం దోఁచుఁగాఁబోలు.

నేను చారిత్రము, తత్వశాస్త్రము, ఈ రెంటియందుఁ గొంతకుఁ గొంత శిక్షనంది యున్నాఁడను. చారిత్రమునకు సంబంధించినవి:— దేశచరిత్రములు, రాజ్యాంగ నిర్మాణము, రాజనీతి, అర్థశాస్త్రము ఇత్యాదులు. తత్వమునకుం జేరినయవి:— తర్కము (లాజిక్), నీతి, మనశ్శాస్త్రము, సంఘశాస్త్రము, సదసద్విచారము ఇత్యాదులు. వీనియందెక్కువ నాకుఁ దెలియదు. కాని సామాన్యములైన ముఖ్యాంశముల నిసుమంతనేర్చితి. కావుననే ప్రకృతము మనుష్య సంబంధి శాస్త్రముల యనోన్యత సూచనగాఁ దెలుప నుద్యమించి యుండుట. ఆ యుద్యమము కొనసాగెనో లేదో నిర్ణయించు భారము మీయది. ఆమూలాగ్రంథుగ వ్యాఖ్యానంబొనరింపఁ జాలితినను నహం భావము గొన్నవాఁడఁగానని నా విన్నపము. సంఘ మనశ్శాస్త్రాది తత్వంబుల వాసన యేమాత్రమును తేనివాఁడు చరిత్ర శాస్త్రములను సయితము చక్కఁగా గ్రహింపఁజాలదనుట నిక్కవము.

ఏదైన నొకభాగము నెఱుంగంగోరిన నయ్యది వేనిమందుఁ జేరి యున్నదో వానిని గూర్చియు విచారణ శుద్ధముగఁ జేయుకుండుటకుఁ గాదు. అయినను అన్నింటియందును సంపూర్ణజ్ఞానము వడయఁజూచుట పిచ్చితలంపు గావున శాస్త్రములు స్వభావమున భిన్నములు గాక యున్నను భిన్నములనిభావించి కొన్నిటిలో సాధారణమైన జ్ఞానమును, మనకు నభిరుచిగల యొక్కటి రెంటి నగాధమైన ప్రజ్ఞయు గడింప నెత్తించుట కర్తవ్యము. శాస్త్రములు ప్రత్యేకములు చేయఁబడుటకు మనుష్యుల యల్పకాలజీవిత్యమును, బలహీనతయును గారణములు.

సర్వశక్తి సమేతులమైయున్న మనమందఱము సర్వజ్ఞులైన భగవంతుల మైయేయుందుము. అప్పుడు సామాన్యజ్ఞానము, సర్వజ్ఞానము అను భేదమే లేకపోవును. కాఁబట్టి మనుష్య శాస్త్రములు మనసాలభ్యము వకై స్వరూపమున ప్రత్యేకితములుగాని స్వభావముచే ప్రత్యేకితములు గావనుట గ్రాహ్యంబు. వస్తుభేదములేదు. మూర్తిభేదమును మాత్రము కల్పించుకొంటిమి.

ఈ యొక్కమును శక్తికొలదిఁ బ్రకటించియున్నాను. సమగ్రముగఁ బ్రకటింపలేదనుట నేనెఱుఁగుదు. ఈ చిల్లర బల్లర బేరము మాకెందున కందురేమో! ఏమో ఈ విషయములో నిదివఱకుఁ బ్రవేశము లేనివారికది గొంతమాత్రమైన వచ్చెనేని, ఇఁకముందు వ్రాయు శాస్త్రకారులు దీని నాధారముగాఁగొని రెండువిధముల మనకు మేలుసేతురను నాస గొనియున్నాఁడ. ఏమన ఒకటి ఈశాస్త్రములయొక్క సమన్వయము నిఖల నిదర్శన వ్యాఖ్యానములతోఁజూపి అప్రతిహతముగఁ బ్రకటించుట. రెండవది ఎట్లును సామాన్యాంశములఁ గొంతవఱకును మన చదువరు లెఱిగియున్నారని యీ విషయము పొంతఁబోక ఐరోపాలోని సిద్ధాంతంబట్లు తమతమ ప్రత్యేకశాస్త్రముల యందే శ్రద్ధగొని సమగ్రకృషిచేయుట. మద్విరచితంబగు సీశాస్త్రంబు మనకు నూతనముగాన తదితర శాస్త్రంబులతోడి పోతుగలపకున్న నర్థము తేటతెల్లంబుగాదు. ఇయ్యది యిమ్మహాత్మత్వ మండలిలో బాలబోధవంటిదిగాని ప్రాథగ్రంథంబుగాదు.

ఈ శాస్త్రమును సంఘాదిశాస్త్ర సంబంధిగా విమర్శించుటలో మార్గదర్శకులును గురువ్రాయులు నైనవారు “జాన్ స్టూవర్టు మిల్లు” అను కీర్తిశేషులైన మహాశయ విద్వాంసులు. ఇంత చాలును. ఇఁక నేను జదివిన గ్రంథముల తత్కర్తల నామముల నన్నింటి నిట పొందింప నేల? అవియొక యర్థముగాని యుపనిషత్తులుగా మనవారి చెవులలో

శబ్దించుచుండా ! అందును సీగ్రంథము ముఖ్యముగా నింగ్లీషురానివారి కొఱకు వ్రాయబడినది. నోటికి నందని చెవికి దాఱని పేరులం బ్రయోగించి వారిని భయపఱచుటకు నాకిష్టములేదు. ఇంగ్లీషు తెలియనివారికిని లఘువుగ గ్రాహ్యమగునట్లు నాచే నైనంతచేసితి. ఇంకను దుర్గమములగు ప్రదేశములున్న నిఠముందు తరుణమబ్బెనేని వానిని చదరముసేయుటకు విధేయుడనై యున్నాడను.

ఈ పుస్తకములోని పటములు గణితశాస్త్రానుసారముగ దీర్పబడినవికావు. శాస్త్రసమ్మతములు సామాన్యజన వేద్యములు గాకుండునను శంకంజేసియు, నాయొక్క రచితములు అశాస్త్రీయములైనను విషయవై శద్యమునకు ననుకూలములని నాకుం దోచినందునను, వానినిట బొందింప నుత్సహింతునేకాని, సాహసము సర్వవిధముల మంచిదనికాదు.

ఈ శృతిని రచింపవలయునను ఉద్దేశమాత్ర మున్నకాలములో మనుస్మృతి, కామందకి, చాణక్యార్థశాస్త్రము, విజ్ఞానేశ్వరీయము మున్నగు గ్రంథములఁ జదివితఱిగాని వానివలన నాకుఁగలిగిన లాభ మత్యల్పము. అయినను భాషావైదశ్యమును పరిభాషాసూచక సందర్భములును లభించకపోలేదు గాన వానికై వినియోగింపబడిన శ్రమ మొత్తముమీఁద సార్థకమే.

మన ధర్మశాస్త్రములలో ధర్మ మెంత సున్నయో యర్థశాస్త్రములలో నర్థతత్త్వ విచారణ యంత సున్నయనిన పాపమెవరికిని రాబోదు ! అయిన నర్థతత్త్వ విచారణ లేకున్నను, పూర్వకాలమున హిందూదేశమున ప్రబలియుండిన వర్తకములు, శిల్పములు, వ్యాప హారిక శాసనములు, రాజులు ప్రజలనోరుగొట్టి ద్రవ్యముల దోచుకొను పద్ధతులు, వీనిం గూర్చిన యుపన్యాసము లెన్నియొకలవు. గాన నవి మనవారు తప్పక చదువఁదగినవి. ఇఠముందు ప్రచురింపబడు సంపుటములలో నీసంగతు లనేకములు వొందింతునని తోఁచెడిని.

ఈ గ్రంథ మెన్ని సంపుటములలో నెన్నడు ముగియనున్నదో యీశ్వరునికే యెఱుక ! విషయ మెన్నివిధములఁ బెఱుగునో యన్ని విధములఁ దుదదాఁకు వఱకును విచారమును బోనిచ్చుట నామతము. కావున నేనెంత వ్రాయుదునో యేమివ్రాయుదునో ముందుగాఁ దెల్పుమన్న మాగవేసము చాల్పవలసినదే. ఇట్లుగుట మీయొక్క ఊమాపణ మిక్కలి విధేయతమై నాశించువాఁడ. వేసువాఁడ. నమ్మి నిరీక్షించువాఁడ.

ఈ గ్రంథరచనకు నన్నుం బ్రేరేపించుటయకాదు నిర్బంధముం గూడఁ జేసినవారగుట విజ్ఞానచంద్రికామండలి కార్యనిర్వాహకులు నాకు నెంతయు మానసియులు.

ఉ. శ్రీమ దనంత కృష్ణులు, విశేషగుణియులు, సంస్కృతాండ్ర భాషామహాసీయ విద్యల విశారద భావులు నాకుఁ దోడు గాఁ బ్రేమయు గారవంబుమెయి పెక్కువిధంబుల నిల్చి వేయ నే నోమితిఁ గాక తేని యెడ నోర్వఁగ నేక్షనె కార్య భారమున్.

విజ్ఞానచంద్రికా మండలివారి ప్రోత్సాహముచే నీ గ్రంథము జననమంది దీర్ఘాయురారోగ్యములం గోరి ఆంధ్రమహాజనుల కరుణ సుధారసదృష్టి నాశ్రయించుచున్నది.

శ్రీ మహారాజగిరి కాలేజి }
 మైసూరు }
 1913 వ సం. జనవరి }

ఇట్లు
 విధేయుడు,
 కట్టమంచి రామలింగారెడ్డి.

అంకితము

ఆత్మగతము

- క. ఆస్మత్స్వీయనఖి—
 సన్నేర ముఖేందు బింబ సమ్మగ్నేజో
 భస్మిత కోకాంధ తమన,
 విస్మయ గుణధామ, మనసు వెడలనె యెప్పుడున్ ?
- సీ. తననీర్తి భూనభోంతరముల నిరసించి
 చిఱునవ్వలై తన్నె చేరికొలువఁ
 దన భావనావ్రభల్ మనవీధిగర్జించి
 కలికీచూడ్కులమెఱుంగులుగఁ బర్వఁ
 దన మనోహరతవంద్రజ్యోత్స్నలకుఁబోక
 నడకలసౌగసులో నడఁగియాడఁ
 దన మార్దవము చిగుళ్ళను బువ్వులనుద్రోచి
 వలుకులతీవీలోఁగలసిమెలయ
 నాత్మదేహమ్మునకు దేహమాత్మ కమరి
 నట్లు, సుగుణము లతవార మందినట్లు
 భాసురాకార సుందరవర్తనములఁ
 గనుల మనసును జొక్కించు కాంతఁ దలఁచు.
- గీ. నిండు హృదయంబుతో మహోద్దండ వృత్తిఁ
 గాంక్ష వేసిన యది వండు గాక పోయెఁ ;
 గాల మాశను ద్రుంచె ; నికం ద్వరను ని
 రాశ కాలంబుఁ ద్రుంచిన, నదియ సుఖము.
- గీ. కనులు మూయునంతఁ గలలును, గలలలో
 భవ దుదార మూర్తివచ్చి నిలుచుఁ ;
 గనులు దీర్ఘనీద్రఁ గప్పంగఁ బడిన ని
 న్ననవరతముఁ జూడ నొనె చెవును.
- శా. పోయెన్ గలము; ప్రాయమున్ గడిచె; నింపుం బెంపులున్ ద్రుంగె; మి
 థ్ఠాయత్పంబులెకాని మన్మనమునం దత్యంతమౌ మక్కువన్
 బాయంజాలక విల్పియున్న తమి సాఫల్యత్వముం జెందలే,
 దాయర్ష్యధ్వి యిఁకేల నాకుఁ ; జనరాదావేగ నాప్రాణమా.

కా. చానా : నిన్నుండలంచి సంతతమునే సంతాపముం జెంది, మ
 త్ప్రాణంబైన నొసంగి నీకు శుభముల్ భద్రంబువేకూర్చి, నా
 నా నవ్వోరు విలాస సంచయములన్ రాగంబునందేల్చి నెం
 తో నాకుండెను; కాలసంఘటన మయ్యో; యిట్లు లాయెంగదే.

చ ఇకనొక జన్మమందయిన నీశ్వరు సత్కృపచే భవద్గుణ
 ప్రకటనమాన భాసుర శుభంబుఁ బదంబును జెందుదమ్ము; నీ
 యకుటిలవృత్తికిం దగిన యూర్ధ్వలు మిత్రులు బంధులౌదు, దీ
 సకలముమెచ్చ శాశ్వత యశస్సు ధరింతు వటంచుఁ గోరెదన్.

క. మృదుమధుర సదఫలాస్పద
 సదారుణ నవసుమ వాక్ప్రకస్తను, దర కా
 రద చంద్రికా సమాన వి
 శద దరహా సామలార్యచరిత మఱతునే.

గీ. నేత్ర మర విప్పు జేయు స్వమిత్రుసహజ
 చేష్టితమనకుఁ గోపంబు సిగ్గు వగవుఁ
 బెరయ, సౌరభోచ్ఛ్వాసంబు నరుణముఖము
 మంచు కన్నీళ్ళునై తలవంచి నిలుచు
 కమల మొకటియ నీదు ముగ్ధతకుసాటి.

గీ. మెఱుఁగుదీఁగెల సరిగెల మెఱయుమొగిలు
 చీర యొడలుగప్పఁగఁ గురుల్ జీరువార
 మననినాదముల్ కంకణ క్వాణములుగ
 నలరియాకాశలక్ష్మి నీళ్ళాడుఱుతువ
 నీనివిధ విలాసంబుల నెఱవనేర్చు.

సీ. కల్లోలమాలికా కరములవీచుచు
 నెలుగెత్తి పిలిచెదు జలధినుండి
 నిండారనెఱవిన పండువెన్నెలడాఁగి
 నవ్వుదునాతోడ నభమునుండి
 గుసగుసల్ వోవుదు కోర్కిమై సురభి శీ
 తలమంద మారుతావశులనుండి
 తేనెలఁదావుల జానగుఱువుల హి
 మాశ్రులుర్లఁగఁ జూచె దవనినుండి
 చటచటారవరాజి ప్రస్ఫుటముగాఁగ
 ననుచితము నేయఁ గోపింతు వగ్నినుండి
 సకలభూత మయాకార సారమహిమ
 నీవు లేకయు నాకు నున్నావెపుడును.

అర్థశాస్త్ర ప్రశంస

- మ. అనుభావ్యస్ఫుర దర్థయుక్తము, మహా హంకార వైరిప్రదా
రణ విద్యావిభవంబు, మూఢమతశాస్త్రధ్వంస సంచారభీ
షణ, మింద్యాజన సంతతాభ్యుదయ విజ్ఞాన ప్రచండోదయం
బనివార్య ప్రతిభావిలాస, మతినేవ్యం భార్యసంఘంబులన్.
- శా. సద్వంద్యంబు, సమస్త రాజ్యవినుత స్ఫారప్రభావంబు, వి
ద్వద్వర్యోద్భవ, ముద్దురస్థితి కళాప్రావీణ్యతాఖండ సం
పద్వేదం, బనిరోధ్య భారతహిత ప్రారంభ మీ శాస్త్ర; మీ
రుద్వేగాత్ములరై పరింప జనితోద్యోగోగ్రులం జేయదే.

ఉ పో ధ్వా త ము

ప్ర వే శ క ము

అర్థశాస్త్రము పాశ్చాత్య దేశముల యందును క్రొత్తదిగ నెన్నఁబడు చున్నది. అట్లగుట దీనిని గుఱించి వ్రాయుటయనిన మాచదువరులకు బొత్తిగా దూరముగు విషయమును ప్రదర్శించుట యగును కాని ఈ శాస్త్రసాహాయ్యములేక ప్రస్తుత కాలమున నాగరిక దేశముయొక్క జీవయాత్ర దుర్లభము. కాలమును స్థలమును అద్భుతవిధమున లోఁబఱచుకొన గలుగు రైలుమార్గములును, మహానావలును, ఔలిగ్రాఫు, ఔలిఫోను మున్నగు వార్తావహ యంత్రములును ఇంకను రానున్న విమానజాలమును అన్నియునుజేరి లోకము నంతటిని ఒక్క యింటినలె నొనర్చి యున్నవి. అన్నవస్త్రాదుల సమృద్ధిగ సమకూర్చుకొని వన్నెకలిగి జీవించవలెనని ఎల్లజాతులవారికిని ఆశవోడమినది. “ ఆదేశము అర్థవంతమై సంపద్యుక్తమై నెగఁడుచున్నదే? మనదేశమేల ఇట్లు వలవంత లందుచుండవలెను? సాధ్యమైనచో ఈ దుస్థితిని దొలఁగించుకొందము” అను తీర్మానము కొంచెము వెనుకఁబడి యుండు ప్రతిదేశముయొక్క పుత్రుల ఎడను కానవచ్చుచున్నది. ఈ తీర్మానము సవలీకృతము చేసికొనుటకును నానాదేశముల యైశ్వర్య తారతమ్యంబు నెఱుంగుట కును మన చుభివృద్ధి నొందుటకును అర్థశాస్త్రజ్ఞాన మవసరము.

గ రం థ క ర్త

అట్లగుట నీయర్థశాస్త్రమును మామండలికి వ్రాసియిచ్చుట కంగీకరించి శ్రమపడి మనదేశముయొక్క ఉపయోగమునకయి స్వతంత్ర గ్రంథమును రచించి యిచ్చి నందులకు మ॥ రా॥ రా॥ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారిని ఆభినందించుచున్నారము. జగమెఱిగిన బ్రాహ్మణునకు అందెమేల? వీరిని గుఱించి మేము పాఠకులకు పెంచిచెప్పనవసరమేలేదు. వీరు మానసిక సాంఘిక శాస్త్రములయందు ఈ దేశము ననేగాక ఇంగ్లాండునందును కృషిచేసి జ్ఞానము సంపాదించి బహుసమర్థులయి బిరుదము లందినవారు. ఇక వీరిభాషాసాండిత్యమును అసామాన్యము వీరు తెఱుంగునను నుత్తమపరీక్షలో నుత్తములుగ నుత్తీర్ణులై రనిచెప్పి విరమించినం చాలును.

అ ర్థ శా స్త్ర భా గ ము లు

లోకములోని సంపత్తంతయు అర్థమే. అర్థశాస్త్రమునునది లోకములో సంపత్తి పుట్టుపుట్టునో ఎవరెవరు ఎట్లెట్లు దానిని అనుభవించురో అట్టి అనుభవమునకు సాధనములేవియో విశదముగా విమర్శించును ఈ విషయములను బట్టియే అర్థ శాస్త్రమున ముఖ్యభాగము లేర్పడియున్నవి. ఉత్పత్తికాండమునునది సంపదయొక్క పుట్టుకనుగుఱించి చర్చించును. విభజనకాండము ఆ పుట్టిన సంపద ఎవరిని ఎంత

వఱకు చెందునో విశదపఱచును. వినిమయకాండము సంపత్తును ఒకరినుండి ఒకరికి మార్చునట్టి సాధనములను గుఱించి బోధించును. ఉపభోగకాండము సంపత్తు అదే ఆర్థము ఎట్లు వినియోగపడునో తెలియజేయును.

అ ర్థ ము

అర్థమునకు కొన్నిగుణములుకలవు. ఉపయోగకరములును, పరిమితములును, మార్చుకొనఁబడఁగలవియునగు వస్తువులు అర్థము. ఉ. భోజనవచార్థములు, ఇండ్లు, బండ్లు, వస్త్రములు మొ. ఈ గుణములలో ఏదిలేకున్నను అది అర్థముకాదు. ఉ. గాలి పరిమితము కానందువల్లను, ధూళి ఉపయోగము కానందువల్లను ఋద్ధి మార్చుకొనుటకు రానందువల్లను అర్థములుకావు

అర్థమును ఉత్పత్తి చేసికొనుట అనఁగా మనుష్యునికి కావలసిన సామగ్రులను చేయుట. అతని ఆశ లనంతములు. కావున చేయఁబడవలసిన సామగ్రుల సంఖ్యయు అనంతము.

శ్ర మ వి భా గ ము

ఒక్కఁడే కొరముట్లు చేసికొనుటయు, బావి త్రవ్వుకొనుటయు, సాగు చేసికొనుటయు, వస్త్రములు నేసికొనుటయు, ఇల్లు గట్టుకొనుటయు పొనగదు. ఒక్కొక్క డొక్కొక్క సామగ్రిని అది పూర్తిచేయలేకున్న అందులో నొక భాగమునుచేసి అది కావలసిన వారనేకులకు దాని నందించి వారినుండి తనకుఁ గావలసిన ఇతర సామగ్రులను సంపాదించుచున్నాఁడు ఇట్లు శ్రమవిభాగము ఏర్పడుచున్నది శ్రమ విభాగమువలన అభ్యాస మెక్కుడయి చాతుర్యాభివృద్ధియగుచున్నది. ఒకపనినుండి మఱియొక పనికి ఒకఁడే కర్మకరుఁడు మారవలసినపని లేనందున కాలనష్టమును కష్టనష్టమును దక్కుటమేగాక పనులు సత్వరముగను నగును. శ్రమవిభాగము కాను కాను ఇప్పటి పాశ్చాత్య కర్మశాలలయందువలె ఒక్కవస్తువు తయారగుట యనిన వేవేలు కోటానుకొటులు తయారగుట యగును. ఇంతేకాక శ్రమవిభాగ ముచే ఎవరిక క్రికి తగినపని వారికి అలవడి సంఘీభావము కుదురుచున్నది.

అ ర్థ శా త్ర ము న సా త్ర లు

ఈ శ్రమవిభాగమువలననే సంఘమును ఇటీవలి అర్థశాస్త్రమును ఏర్పడినవని చెప్పవచ్చును. ఒక గుండుసూది మొనను తన జీవితకాలమంతయు తట్టివిధుచు కుండు కర్మకరుఁడును, ఇట్టి కర్మకరులను పదివేలమందినిచేర్చి పని తీసికొని లాభము సంపాదించుచుండు కర్తయు, పని జరుగుచుండునపుడు ఇందియను పోషించుటకు ఇతనికి కావలసిన మూలధనమును నేకరించి పెట్టుకొనియుండు సాహుకారియు అధవా వ్యాంకులును, అందఱకును అన్నముపెట్టు ప్రకృతి శక్తులును అనఁగా భూమి మున్నగునవియును, సామగ్రుల నిక్కడనుండి యక్కడికి మార్చుచు కావలసినవారికి కావలసినవి అందఁజేయు వర్తకులును, వ్యాపార సంఘములును, భూమిని ప్రజలను ఒక్కటిగఁజేర్చి కలహము లేకుండదీర్చి వీరిలో వ్యవహారములకు వలసిన వినిమయ సాధనమగు అనఁగా సామగ్రులను

సులభముగా మార్చుకొనుటకు సాధనమగు నాణెములను నియమించి చెలఁగు సభుత్వములును అర్థశాస్త్రమునందు పాత్రములు.

సి ద్ధాం త ము లు

ఈ పాత్రములకుగల పరస్పర సంబంధములను ప్రదర్శించుటయే అర్థశాస్త్రపు బని. వీనితో ముఖ్యము మనస్సుగల నరుఁడగుటవలనను మనస్సుయొక్క తత్త్వము ఇదమిద్దమవి ఎప్పుడును నిర్ణయింప రానందునను ఈ అర్థశాస్త్ర సిద్ధాంత ములలోఁ గొన్ని ఆయా శందర్భములనుబట్టి నిర్ణయించుకొనవలసినవి యుండును.

ఉ త్ప త్తి

బ్రహ్మ సృష్టించునట్లు మనము క్రొత్తసామగ్రులను సృజించుటలేదు. మన చేయునదెల్లయు ఏమన ప్రకృతిలోనుండు వస్తువులనుగొని స్థలరూపములనుమార్చి సామగ్రు లొనర్చుకొందుము. ఉ. విత్తులను, ఏరువును, నీటినిచేర్చి పరిని సంపా దింతుము ప్రల్లిని పనిచేసి వస్త్రములుగ మార్చుకొనెదము. ఇట్లుగుట ఉత్పత్తికి మూలాధారములు మనముచేయుపని. ప్రకృతి అనఁగా భూమి మొదలుగాఁగల స్వభావసిద్ధ నిర్మాణములు. అయిన మనము పనిచేయవలయుననిన ఇచ్చమాత్ర మున పనిగాదు మనకు తదర్థమయి పెట్టుబడి భోజనాదుల రూపమునిను కర్మా గారాదుల రూపమునను అవసరము. ఈ పెట్టుబడినే అర్థశాస్త్రమున మూలధనము, వుంటే అను నామునులచే వ్యవహారంతుము అప్పటికప్పుడు వ్యయమయిపోవు భోజనాదులవంటి మూలధనము చలము. నిర్మాణారములవలె బహుకాల ముప యోగపడు మూలధనము స్థిరము అనఁబడుచున్నవి. మూలధనము మొదట ఎట్లు ఏర్పడె ననుటను గుఱించి మనము తర్కింప నిట నవసరములేదు. కాని ఒక్క విషయముమాత్రము వెప్పనగు. మూలధనమును, బుద్ధియు రెండునుచేరి ఆర్థిక లోకమునందలి ఆతికరినాపస్థల సన్నిటిని బుట్టించినవి

విభజనము — ఉపభోగము

ఉత్పత్తికి మూలాధారములగు ప్రకృతి, పని, మూలధనము ఇవి మూఁటికిని ఉత్పత్తియందు భాగము కలదని వేరె చెప్పఁబనిలేదు.

దేశమును ఉత్పాదములనుండి రక్షించియు ఇతరవిధములను ఉత్పత్తుల సృష్టికి తోడ్పడుచుండు ప్రభుత్వములకును ఉత్పత్తియందు భాగముకలదు. ప్రకృతి, శ్రమ, మూలధనము, ప్రభుత్వము వీనికి ఉత్పత్తులందుగల భాగములకు వరుసగ గుత్త, కూలి, వడ్డీ, పన్ను అను పేళ్ళు.

వి ని మ య ము

ఆళయ మిక్కిలి పరిమితములయి ఉత్పత్తులసంఖ్యయు స్వల్పమయి వ్యవహారా దులు ప్రబలకయుండు అనాగరిక సంఘములయందు ఉత్పత్తిని పంచుకొనుట

.....
, దీనినే అర్థశాస్త్రమున 'శ్రమ' యందుము.

సాధ్యముకానోవు. నాగరికముహెచ్చి ఆశలు అసంతములయి ఉత్పత్తులు లెక్కకు మీరిన వెంటనే ఉత్పత్తులను మార్చుకొనుటకు వీలుపడక నాణెరూపముగు ద్రవ్యమును మధ్యవర్తి యవసరమగుచున్నది. ఈ నాణెములను నిర్మించువారు నిర్ణయించువారును ఎల్లెడలను ప్రభుత్వము వారగుచున్నారు. ప్రభుత్వములెల్లయు దైవికములు కావుగదా. కావున నాణెములవలన అర్థశాస్త్రమున ననేకాభ్యాసములు వెలువడియున్నవి.

నాణెములువచ్చి వివిధములు అనగా సామగ్రుల మార్చుకొనుట హెచ్చిన కొలఁదిని లోకమంతయు ఒక్కచే ఇల్లగువిగిది వ్యాపారము విజృంభించినది. ఈ వ్యాపారమువలన నానాదేశములకు నుండివలసిన వరవృర సంబంధములు తేలవలసి వచ్చినది. లోకవ్యాపారమున మనదేశము నిలచునా క్రుంగునా యను భయము ప్రతిదేశమునకును పొడకట్టమొదలిడి దానివలన నిర్బంధవ్యాపారము అనిర్బంధ వ్యాపారము మొదలగు అభ్యాసములును వ్యాపార చట్టములును చిహ్నములును బయలుదేరినవి ఇవి ఎల్లయు అర్థశాస్త్రాగ్రంథర్థకములే.

ఉ పా ఖ్యా న ము లు

చెట్లునఱకు కూలివారు మొదలు రాజ్యతంత్రమును నడపు మంత్రివంశపునివఱకు అందఱు చేయువనికని క్రమయనియేపేరు. కాని ప్రజ్ఞావంతులగు కొందఱు అంత యెక్కువగ జ్ఞానసంపాదనముచేయని పెక్కురను లోఁబఱచుకొని మొదట మొదట సాహసముల తేతురు. పెక్కురును జ్ఞానవంతులయినతోడనే ఈపెక్కురకును ఆకొందఱకును మరణ తప్పదు. ఇదియే పాఖ్యాత్యదేశముల సంభవించి యున్నది. ప్రకృతిని లోఁబఱచుకొని మూలధనమును చేర్చుకొనిన ప్రజ్ఞావంతులగు కర్తలు కర్మకరులచేత (అనగా సాధారణపు హాలివారిచేత) పనుల చేయించుకొని కోటిశ్వరులయియున్నారు. కర్మకరులును రానురాను ఎక్కుడు జ్ఞానవంతులగుచు వచ్చుచుండుటచేత కర్తలతో తమ్మునుపోల్చుకొని వానిని ప్రతిఘటించుచున్నారు. ఇట్లు కర్తలకును కర్మకరులకును పొడమిన పోట్లాటల వలన కూలిసంఘములు, వీనిమీఁద నాధారపడియుండు 'సిండికలిజము' అను నూతన తత్వము, సంఘాయ నముత్థానసభలు, సమిష్టివాదములు వెలువడినవి.

వి జ్ఞా ప న ము

ఈసంఘటమునను ముందుసంఘటములయందును మాగ్రంథకర్తగారు ఈవిషయముల నన్నిటిని మానసికాది శాస్త్రములతో సమన్వయముచేసి భారతఅర్థశాస్త్రముగ రచించుచున్నారు. అభిప్రాయముల నెన్నయేని భేదములుండుట ఈ శాస్త్రమున వింతగాదు. కావున అట్టి భేదములను సాటింపక వాచక ప్రపంచ మీ గ్రంథమును పఠించి శ్రేయస్సునందుదురుగాత :

నహాయ సంపాదకుడు,

కె. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ.

భారత అర్థశాస్త్రము

మొదటి భాగము

భారత అర్థశాస్త్రము

మొదటిభాగము - వాంఛాకాండము

మొదటి ప్రకరణము

అర్థాభ్యుదయమునకు ధర్మప్రవర్తన ఆధారము

గీ. జరయ మృత్యులేని జనునట్లు ప్రాణ్ణుడు
ధనము విద్యుఁ గూర్చదలఁప వలయు
ధర్మ మాచరింపఁ దగు మృత్యుచేఁ దల
పట్టి యీడ్వఁ బడిన వాఁడువోలె,

—చిన్నయ్యసూరి

హిందువులను గు మనయొక్క శాస్త్రములు వేయితలల సర్పముల వంటివి. అనఁగా నవి యేవిషయమును గుఱించియైనను నొకమాటగఁ బల్కుటలేదు. మఱియేమన్ననో పరస్పరవిరుద్ధములగు విషయోపలు చేయుచు నల్పబుద్ధులగు వినువారి మనస్సులకు భ్రమఁగల్పించునవిగా నున్నవి. విమర్శనజ్ఞానము లేని మూర్ఖులు గొందఱు సత్యాసత్య విచారణమునకుం జొరక ఇదియునిజమే, అదియునిజమే, ఇంకను ద్రోవఁబోవువాఁడేమైనఁ జెప్పిన నదియునిజమేయనియెంచి మూఢ భక్తియును పంకమునఁ బొరలొడుచు నంతకే కృతార్థులమైతిమని యెంచి తృప్తిఁజెందినవారై తెలిసినవారు దమ్ముఁజూచి నవ్వుచున్నారు గదాయను శంకయులేక కాలంబుగఱుపుచున్నారు ఇది యెంతయుఁ జింతనీయము, చూడుఁడు. జనసామాన్యముచే నైదవవేదమని ప్రమాణతమగ్రంథముగాఁ గొనియాడఁబడు మహాభారతములో అహింసా విషయక ప్రసంగము లనేకములున్నవి. అందు కొన్నిచోట్ల హింసచెడ్డదనియు, మఱికొన్నియెడల నదియంతగాఁ జింతింపవలసిన విషయముగాదనియు, వ్రాయఁబడివున్నది. అట్లే అర్థంబునుగూర్చియు, సృష్టికి జ్ఞానంబును, స్థితికి నర్థంబును, లయంబునకుఁ దమోగుణంబును ప్రధానంబులని త్రిమూర్తులయుఁ దద్భార్యలయు నామవ్యవహారంబులే

చాటుచున్నవిగదా ? ఈషణ్ణత్రయంబులలో నొకటి యగుటచే ధనమునం దాసక్తిగదనియు, మఱియు నర్థంబు చతుర్విధపురుషార్థంబులం దొండగుట నవశ్యంబు గాఁజ్ఱింపఁ దగినదనియు నదేభారతమునఁ జెప్పఁబడియున్నది. ఇం దేచూట నమ్మవలయు ? నేది విషవలయు ? ఇట్లొక విషయమేకాదు. అన్నియొడలను మనశాస్త్రంబులలో నొకటి కొకటి సంబంధములేని యిట్టి ప్రలాపములు పెక్కులు గలవు. కాన నాశాస్త్రవిచారణ యటుగట్టిపెట్టి మనుజులకు స్వతస్సిద్ధమగు బుద్ధి నుపయోగించి పురుషార్థములలో నెల్ల నిప్పటికి ముఖ్యమగు నర్థముయొక్క తత్త్వమును గ్రహించుట ప్రధానకార్యంబు.

అర్థారణము సర్వసాతకంబులకును కారణభూతంబని యనేకులు నమ్మెదరు. అందులకు నిమిత్తంబు లేకపోలేదు. అబద్ధములు చెప్పట, దొంగతనమునకుఁ బూనుట, అన్నదమ్ములతోను, బంధువులతోను గలహించుట మొదలగు చెడుకార్యములను మనుజుఁ డవలంబించుట యర్థము నాసించియేకదా ! నిజమేకాని మఱి ధనసంపాదనమునకు మంచితోవలులేనా ? చూడఁబోయిన నీచూక్షేపణ ధనము నార్జించుట మాత్రమున కననేల ? ఇతర పురుషార్థము లన్నిటికిని జేయవచ్చును. మోసముచేసి విద్యను గడించువారు లేరా ? మననారిలో వివాహకాలమున వేలకొలఁది నబ్బఱలాడుట సదాచారములలో నొకటిగ నుండలేదా ? అట్లగుట నెపగుబుగ విద్యావినాహములు విసర్జనీయములని వాడింపఁ గూడునా ? ఇంచుక యాలోచించినచో,

“ ఎథ్తానిఁ జూడఁ బోయిన
 నద్దానన్ గీడు మేఱ లమరియ యుండన్ ”

ఇంతేకాదు. మొత్తముమీఁద ధర్మగుణము లెక్కువగ నుండిననేగాని యెట్టివారును నైశ్వర్యవంతులు గానేరరు. సత్యము, ధైర్యము, దమము, దీర్ఘదర్శిత్యము ఇత్యాద్యుత్తమ గుణంబులు ఏదేశమున మిక్కుటముగ నుండునో యందేగాని యితర రాజ్యంబులలో లక్ష్మీ సీరముగ నెలకొనదు.

ఒకానొకడు తనునమ్మినవానినో, చెలికానినో, భాగస్థునినో యేమరించి వానిసొత్తులు గ్రహించి యైశ్వర్యవంతుఁ డేలకాఁగూడదని యేలైన నడుగవచ్చును. ఇదియొక విధముగ నిజమేయైనను ఈరీతినే యొక దేశములోని జనులందఱు శ్రీమంతులగుదురనుట యసంభవము. ఇందునకొక నిదర్శనము. గ్రామములలో రెడ్లు మొదలగు ప్రబల పురుషులు ఊరివారి హింసించి వారు కష్టించి గడించిన సొత్తుల నన్యాయముగ నాక్రమించుకొని ధనవంతులైనందుననే గ్రామ మంతయు మంచిస్థితిలో కళగలిగియున్నదని చెప్పవలనుపడునా? కాదు. అట్లే గ్రామములో నొకరిద్దఱు రెడ్లు ప్రబలస్థితిలో నుండునో యూ యూరనుండు తక్కినకాపులు తినుటకుఁ గడ్డియెనలేని బీదలుగ నుండురనుట మనమెఱిగినదేగదా? ఈ రీతి నొకరిరువురు గొప్పగా నున్నను మిగత జనసంఘమంతయు హీనదశకు వచ్చుననుట స్పష్టము. మఱియు సంఘము శిథిలమైనచో నేనాటికైన నాగొప్పవారికిని చేటు మూడుట నిశ్చయము. ఇదియును మన కనుభవమునకు వచ్చిన విషయమే. ఊరిలో పులిమాదిరినుండు రెడ్లు కాలక్రమమునఁ బోలీసు వారియొద్ద పిల్లులుగను, వకీళ్ళయెదుట కుక్కలుగను, న్యాయాధీశుల సముఖమున నక్కలుగను ఉండుట ప్రసిద్ధాంశమేకదా?

మన గ్రామము లెట్లో దేశములు నట్లై, రాజులు, పాదుషాలు, నవాబులు మొదలగువారు స్వప్రయోజనపరులై జనుల సుఖ దుఃఖంబుల గణింపక యిచ్చవచ్చినట్లు ప్రవర్తించి మితిమీరిన పన్నులు విధించి యన్యాయార్జిత విత్తంబుచే నుత్తమములగు నగరులు సింహాసనములు నగలుచేయించి తామే భూలోక దేవేంద్రులమని విఱ్ఱవీఁగినందులకు ఫలము గానకపోయిరా? ప్రజలకు బలక్షయమగుడుఁ దమకు రాజ్యక్షయమునాయె. దేశమునకు దారిద్ర్యము గలుగుడుఁ దామును బరతంత్రవృత్తుల శరణ మాశ్రయింపవలసినవారైరి.

క. దనమునకై దర్శము దెస
 ననాదరముచేసెనేని నా నృపతికి న
 ద్దనమును జెడు దుర్మళముం
 బనుగొనుఁ దుదిదుర్గతియును బాటిదననఘా.

అను భారతసీతికి ఇండియా దేశపు ప్రాచీనరాజుల చరిత్రంబులు విస్తృత ప్రమాణంబులు.

కావున దార్శిద్యమునునది సుగుణములవలనఁ గలుగు ఫలము గాదు. మఱి దుర్గుణముల ఫలమే. ఏదేశమున బీదతన మెక్కివగ నున్నదో యా దేశము జనుల దుర్మార్గావలంబనముననే యట్టి దశకు వచ్చెననుట నిర్వివాదాంశము. ఏమియు లేనివాఁడు తప్పచేయఁడనుట నిజమేకాని, తప్పచేయనందున ఏమియు లేనివాఁ డయ్యెననుట నిశ్చయముగాదు. బీదలు విధిలేక మంచివారుగా నుండిననుండవచ్చుఁగాని, అది కారణముగ మంచివారెల్లరు బీదలుగా నుండవలయుననుట యసంబద్ధప్రలాపము. దీనినే మఱియొకరీతిని దృష్టాంతీకరింపవచ్చును. మంచిప్రాయమున బసవెద్దురీతిని వర్తించి వ్యాధిగ్రస్తుఁడై అన్నియు నుడిగి యొకడు కాలక్షేపార్థము వేదాంత వాదంబులకుఁ దొడఁగి విభూతిధారణం బొనరించినంతనే, బలహీనత సత్త్వవర్తనకు మూలా ధారభూతంబని సిద్ధాంతముఁ జేయఁబూనుట హాస్యాస్పదముగదా? తొలుతనుండియు మంచిలో వనేయుండిన బలహీనత యేల సంభవించును ?

ఈ హిందూ దేశము తొలుత మంచిస్థితిలో నుండినది. కాల క్రమేణ జాతిమతాదిభేదములు ప్రబలమై, మూఢభక్తినురాచారములు జనులబుద్ధిని మెండుగ నాక్రమించుటఁజేసి, మనవారు పౌరుషం, ఐకమత్యము పోఁగొట్టుకొన్నవారై, షరుఃపాలై తమ సర్వస్వమునుఁ గోలుపోయి తుదకిట్లు నిరంతర దార్శిద్యస్థితి ననుభవించవలసివచ్చిరి. ' తమకంపు తమకేంపు ' అను సామెత ప్రకారము ఈ దార్శిద్యమే

మిగుల గొప్పదశయనియు, మోక్షసాధనమున కెత్తిన యుపకరణ మనియుఁ బ్రసంగింపఁబూనిరి. 'తనకు నందని ద్రాక్షపండ్లు పుల్లనివి' యని నక్క యనుకొన్న ప్రకారము ధనము నీషణమనియుఁ దదార్జనమునకై శ్రమపడుట యనంతములగు దుఃఖములకును, పాపములకును గారణమనియు నట్లగుట నది వర్జనీయమనియు వాక్రొచ్చిరి. ఈసిద్ధాంతములలో నొకింతయైన నిజము లేదనుటకు వారి వర్తనమును శాస్త్రములునే ప్రబలప్రమాణముగ నున్నవి. అదియెట్లనిన:—

దానము పుణ్యకర్మలలో నెల్ల నెత్తినదిగా వర్ణింపఁబడినదిగదా! బ్రాహ్మణులకు భూరిదక్షిణలొసఁగి తృప్తులఁగాపించిన (ఇది యెవరిచే నైన నగునా!) తప్పక స్వర్గస్థితి యగునట! అవునుగాని భూరియే లేనిది భూరిదక్షిణలెట్లు! వనప్రతిష్ఠ, దేవాలయములు గట్టించుట, పెండ్లిలేనివారికిఁ బెండ్లిచేయించుట, పెండ్లియైనవారికి శాంతి ప్రస్తుతం గావించుట మొదలగు ధర్మకార్యముల కన్నిటికిని ధనములేకున్న సాగదుగదా! కావున ధనార్జనంబు కూడదగుట మూఢమతంబు. మఱియు సన్న్యాసము నవలంబించుట చాల గొప్పకార్యమందులే. సన్న్యాసించుటయననేమి? తనకుఁగల సమస్త పదార్థములను విసర్జించుట యని యర్థముగదా! ఏవస్తువులేకున్న దేనిని విసర్జింపనగును? ఎల్ల చూచినను అర్థార్జనం బవశ్యక ర్తవ్యంబు.

ఏవోపాదేశీయులింత ప్రబలస్థితిలో నుండుటకు వారి దుర్గుణములు దౌష్ట్యమును గారణములని తెలిసి తెలియనివారనుకొనెదరు. ఇదియెంతమాత్రము నమ్మఁదగిన యూహకాదు. వాఙ్ముసతకు వారి సుగుణములే కారణములు. ఎట్లన్న మనదేశములో సంగడికిఁబోయి వస్తువులు కొనవలయునన్నచో నరగంటసేపు బేరమాడవలసివుండును. ఇందుచేఁ గాలయాపన మగుటయేకాక నమ్మకముఁ జెడుచున్నది. ఇంగ్లీషువారి షాపులలో నెవరుపోయినను నికరమైన వెలయొకటే. కావున వారిలో కొనుట అమ్ముటయన బహుత్వరలో జరుగును.

మన జనులు రెండు బేరములు ముగించులోపల వారు నూరుచుందితో వ్యాపారము జరుపఁగలరు. మోసముఁజేసి యార్జించి యే దేశము వారును వృద్ధిఁజెందరని పూర్వమే నిర్ణయింపఁబడియె. చూడుఁడు ! ఇంగ్లాండు దేశమెక్కడ, ఇండియా చీనా జపాన్ అను దేశము లెక్కడ ! వారు తెల్లవారు, క్రైస్తవులు. వర్ణమతభాషాది విషయములలో మనకు వారికి నేలాటి సంబంధమును లేదు. ఇట్లుండియు వారు ప్రపంచమంతయు వ్యాపించిన బేహారము నడపెదరు. సత్యము లేనిది సర్వవ్యాపిత్యము సిద్ధించునా ? యోజింపుడు. నేరుగా మాటలాడి బేరము చేయుటకు వీలులేదుగదా ? నేరు బేరములేని వ్యాపారము నమ్మకముమీఁదఁగాక మఱొట్లు సమకూరును ? యోగ్యత, న్యాయము, నాణేము ఇవి మొత్తముమీఁద ప్రసిద్ధములుగ నుండకుండిన నమ్మకము కలుగుట యెట్లు ? చెడ్డనుండి మంచివచ్చుట దుర్లభము. మంచికి మంచియే కారణము. ఐరోపియనులు పరరాష్ట్రముల నన్యాయముగ నాక్రమించి తనూలమున ధనికులైరని కొందఱు నెదరు కాని యిదియు విచారించిచూచిన వారికి గౌరవావహమైన విషయమే కాని ఒజ్జకరంబుగాదు. పరరాష్ట్రముల నాక్రమించుటకు వలయు సాధనములేవ్వి ? వీరులైన భటులు, యుద్ధోపకరణములగు ఫిరంగులు మొదలగువాని తత్త్వము నెఱింగి నానాటికి వృద్ధిసేయు ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞులు, ముందు వెనుకలు విచారించి సమయాసమయములు గుర్తింపనేర్చిన మంత్రులు, సీమాంతరములలో నెవరైనఁ గ్రొత్తగా నేదియైనఁ గనిపట్టిన దానిని గ్రహింప నుత్సాహముగల విద్యార్థులు, ఐకమత్యము, సైర్యమునుగల జనులును ఇట్టి లక్షణములును, సాధనములును నుండినఁగాని పరరాజ్యముల నోడించుటకు సాధ్యమగునా ? కూపస్థమండుకములట్లు ఒకచోటికినిబోక నూతన విషయములు గ్రహింపక, పెద్దలమార్గములోనే యుండెదమను మూఱులు పెద్దలతోనే కలిసికొందురుగాని యీ లోకమునఁ దమకును

దమ దేశమునకును కీర్తికరములగు పనులగావింపనేర్చుగా? మఱియుఁ బూర్వము నిష్కారణముగ రాజసూయార్థము దిగ్విజయముఁ జేయవలయునను వేరఁ జాట్టప్రక్కలనుండు చిన్న రాజులపై దండెత్తి వారి సంపదలను గొల్లఁగొట్టి తమభాక్తసము నించుకొనుచుండిన యుధిష్ఠిరాదులను భాగఱు మనము యూరోపియునుల నేటికి నిందింతుమో తెలియరాకున్నది. ఈర్ష్యచే మనకన్న వెక్కువగనుండువారిని దూషింపక, ఇది మనకర్తమని మిన్నకుండక, స్వప్రయత్నముచే వారివలె నొన్నత్యము వహింపఁ జూచితిమేని అదియే మగతనము.

ధర్మమేజయమందురుగదా? కనుక జయము స్థిరముగ నుండుచోట ధర్మమున్నదనుట కేమిసందేహము? హిందూదేశమున జయమెన్నఱో మాయమాయెను. ధర్మముంతకుమున్నే మాయమయి యుండును. కావున సర్థాభివృద్ధికి నాధారభూతమగు ధర్మమును బుసరుద్ధారణ మొనరించి యందుమూలమున జయము సంపాదింపఁ బ్రయత్నింప వలయును.*

ఈ ధర్మము నుద్ధరించుటకుఁ దగిన సుగుణము లెవ్వియనిన—
 1. కాయకష్టము. 2. యోగ్యత, సమ్మకము. ఇవిరెండును బరస్పర కారణములు. యోగ్యతలేని దేశములో సమ్మకముండదు. సమ్మకము లేనిచో యోగ్యతయుండియు ఫలములేదు గాన యోగ్యతయు నుండదు. 3. ప్రకృతిశాస్త్రవిచారణము. నీటియావిరి, విద్యుచ్ఛక్తి, లోహములుగల వోటులు, వానిగుణంబులు, మొదలగు విషయంబుల నెంతో శ్రమకొర్చి పరిశీలించినందుననే యూరోపియునులు యుత్రనిర్మాణమున నిపుణులై యపారమైన వ్యాపారమును నడపు శక్తిగలవారైరి. 4. దీర్ఘదర్శిత్యము. అనఁగా ముందు విచారణ. ఇంగ్లాడు, అమెరికా దేశములలోఁ ఇంక నూరేండ్లకుఁగాని ఫలమునియ్యని గొప్ప

* ధర్మమనఁగా యదార్థధర్మముకాని వర్ణవారములనఁబడు దప్పిత్రోవటకావు. వీనిం గూర్చిన చర్చకై అధికవ్రకరణముం జూడుఁడు.

గొప్ప పనులలోను ప్రవేశింతురు. తమకు లాభములేకున్నను బుత్ర పౌత్రాదులకైన మేలుకలిగినజాలునని కష్టింతురు. అంతటియోర్పు, జ్ఞానము, పరోపకారబుద్ధి మనపాఠిలో నంతగాఁ గానరాదు. 5. ధైర్యము, కర్మలు, వాణిజ్యము, వీనిలో మూలధనము వినియోగింపవలసియున్నది. ఒకవేళ నష్టమువచ్చి యీ ధనము మునిగి పోయినను బోవును. ఖండితముగా లాభమే కలుగునను నిశ్చయ మేకృషిలోనులేదు. అట్టిపనులకు ధైర్యములేనివారు, నెలనెలకు నియమముగ జీతము లభించుఁగాన తఱచు రాజకీయోద్యోగముల నాసించుదురు. ఇంగ్లాండులో పట్టపరీక్షలఁదేరిన విద్యావంతులుసైతము మనదేశములోబలె గుంపులు గుంపులుగా గవర్నమెంటు సేవలోఁ జొరరు. అపాయమున్నను సంపాద్యము ఎక్కువ గావచ్చునను కోరికచే స్వతంత్ర వ్యవహారవృత్తుల నవలంబింతురు.

ఈ విషయ మింక ముందును జర్చింపఁబడుఁగాన నిక్కడ నింకను విపులముగ వ్రాయునవసరముగానము. “ ధర్మార్థంబులు పరస్పరహేతువులు ” అనుట యీ ప్రకరణముయొక్క ముఖ్యాంశము.

రెండవ ప్రకరణము

వాంఛలు పురోభివృద్ధికిఁ గారణములు కాన ననుగ్రహింపఁదగినవి

“సొమ్ము గోరిన యంతనె సుఖము గలుగ
దది యుపార్జింపఁగా సిద్ధియగుట నిజమె ?” — భారతము

అర్థము తనంత ప్రత్యేకముగా మన కుపయోగమునకు వచ్చునట్టిది గాదు రూప్యములను వేచి తినువారెవ్వరునులేరు. ఇఁక ధనమువలని ప్రయోజన మేమన్న మనకు వలయు వస్తువులు కొనుట కనుకూలమైన సాధనముగనుంటయే. ధనముగాక తక్కిన వస్తువులుగూడఁ దమంతఁ బ్రత్యేకముగ నుపయోగించునవికావు. ఏపదార్థమైన నుపయోగ పడవలెనన్న నందులకు కాంక్ష ముఖ్యమైన కారణము. చూడుఁడు ! గ్రుడ్డివానికిఁ జిత్తరు వుపయోగించునా ? చెనిటికి సంగీత మానంద మిడునా ? కనులు లేనిచో సౌందర్యమును, చెవులు లేకున్న గానమును నెట్లు ప్రయోజకములో, యావిధముననే మానుజునకు వాంఛ లేకయుండిన నేవస్తువును బనికిరావు. ఆఁకలి లేకున్న నన్న మెందులకు ? మానఁబుచేఁ గాదె వస్త్రములకు విలువగలిగె ? అలంకారాభిలాషయేకదా స్వర్ణాది వస్తువుల యుత్కృష్టతకుఁ గారణభూతము ? నిష్కామియైనవానికి లోకమంతయు నిష్ప్రయోజనంబును చూల్యశూన్యంబునై యుండును. అట్టివాఁడెట్టిపనినిఁ జేయఁబూనఁడు. జడపదార్థములకును వానికిని భేద మిసుమంతయుఁ గానరాదు. ఇట్టివార లేదేశమున నెక్కువగనుండుచో యాదేశము బొత్తిగా నశించిపోవుననుటకు సందియములేదు. కామము లేనిది కార్యముగాని యర్థముగాని యుండదు. కార్యములేనిది జీవ యాత్ర నడువదు. సంపూర్ణ సన్యాసులకుఁ బరలోకమబ్బునో యబ్బుదో కాని, యిహలోకచ్యుతి మాత్రము సత్యము. అట్టివారికి మోక్షంబు గలుగుననుటయు నముట్టె కష్టముగనున్నది. దేశమునకును జాతికిని

గీడుగలుగఁజేయు నిష్కామ్యతవలన తనకు మాత్రము మేలు కలుగు ననుట యత్యాశ్చర్యకరంబు.

“ కేవల నిష్కర్మత మో

జీవహ మగు నేని గిరులు. నవసీఃములున్

భూవర ! ముక్తిం విదయం

గావలవదె : యదవి నునికి కైవల్యదమే :”

— భారతము

అర్థాభివృద్ధిలేనిది దేశాభివృద్ధి కలుగదు. కోరికలు మున్నుండుగ వ్యాపింపవేని అర్థాభివృద్ధి యడరనేరదు. ఈ న్యాయములను హిందూ దేశ చరిత్రమునుండియే విశదీకరింపవచ్చును.

1. హీనకులస్థులైన మాలమాదిగౌలు, ఒకచింపిరిబట్ట, కొంచెము రాగి, యంబలి, దొరకినఁ జాలునని తృప్తిజెందుటంజేసి, తరుణ మబ్బినను ఇంక నెక్కువ యేటికని పనిజేయక యూరకుండురు. ఇందుచే వారికి వృద్ధిలేకపోవుటయేకాదు. దినదినమునకు హైన్యస్థితికి కూడ వచ్చుచున్నారు.

2. మొత్తముమీఁద మన దేశస్థులు సోమరిపోతులు. ఇందునకుఁ గారణములు రెండు కలవు. అందు మొదటిది, మన పూర్వులు పోయిన త్రోవనే పోవలయుననియు, గ్రొత్తచూర్లము నవలంబించుట పాప మనియుఁ దలఁచి యుండుటఁబట్టి నవీన వస్తువులు మంచివని ఎఱిగియు వానిని మానుచుండుట. తిరువాన్కూరిలో వేలకొలదిస్త్రీలు వారి పెద్దలు అవికెలు వేయలేదుగానఁ దామును వేయుటవిడిచి, చూచు వారికి జుగుప్సఁ బుట్టించుచు వీధులం బోయెదరు. వీరు తమ దేహమును మఱుఁగుగా నుంచుకొనునంతటి నాగరికత గలవారైన, వస్త్రము లెక్కువగ నేయఁబడవా? దైవవశమున నల్లెవరేని నాగరికతకు మూలమగు క్రొత్తత్రోవఁ ద్రొక్కినచో వారి కితిరులవలనఁ గలుగు కష్టములు చెప్పవలవిగాదు. అంత్యజులు గొడుగులఁ బూనిరేని నది సంప్రదాయవిరుద్ధమని శూద్రులుసైతము నీతివిరుద్ధములగు మితిలేని హింసలకు వారిని బాలుపఱుతురు. ఎట్టిభోగమునుకూడదని వితంతువు

లను వికారవేషము దాల్చునట్లు నిర్బంధింతురు. ఇట్లు ఏ కీడును గలుగఁజేయని సిమ్మల్రామములగు కోరికలనయితము నిషేధించి మనుజుల జీవనంబునకు స్వాతంత్ర్యమునునది లేకుండఁజేయు దేశంబున నేపురుషార్థంబు గడింప నలవియగును ?

ఇక రెండవది. ఇదియుఁ బైదానితో సంబంధించినదే. ప్రతి జాతికిని ఉపజాతికిని వెవ్వేటి వేషవర్తనంబులు నిర్దేశింపఁబడి యుంటఁ బట్టి, స్వాతంత్ర్యవర్తనముఁగాని, వర్తనమున కనుగుణమైన పదవిని గాని యెట్టివారును జెందుట దుర్లభంబు. ఎంతగొప్పవాఁడైనను శూద్రుఁడు ఎట్టిసీచుఁడైన బ్రాహ్మణునకుం దక్కువవాఁడుగ నెన్నఁ బడుచున్నాఁడు. గుణములచేఁగాక జన్మమాత్రంబుచేతనే తారతమ్య మేర్పడుటచే వృద్ధిజెందవలయునను నుత్సాహమునకు భంగము గలుగుచున్నది. పౌరుషముచేతఁ బుట్టుకను మార్ప సాధ్యముగాదు. ఇక బుట్టుకను మార్పకున్న గతిలేదు ! ఎయ్యవి పురుష ప్రయత్నం బున మార్పనగునో (అనఁగా గుణములు పదవి మొదలగునవి) ఆవానిని మార్పనియ్యరు. అట్లుకాదని మార్చినను లాభములేదు: కనుక ఎట్లు చూచినను మనుష్య ప్రయత్నము చెల్లునట్లు కానము. కావుననే మనవారు సర్వము దైవకృతమనియు, కర్మము ననుసరించి యుండు ననియు, బూతుసిద్ధాంతములను స్థాపించి యొకవిధముగ మనసునకు సమాధానముఁ గల్పించుకొనిరి. నిజముగాఁ జూడఁబోయిన దైవ ముండుటవలన నుద్యోగము పనికిరాకపోలేదు. ఉద్యోగము లేక పోవుటంజేసి దైవమున కట్టి సత్త్వం బారోపింపఁబడియె.

“ఉద్యోగినం పురుషసింహ ముపైతి లక్ష్మీః
 దైవేన దేయమితి కాపురుషా వదంతి
 దైవం విణిక్య కురు పౌరుష మాత్మకక్త్యా
 యత్నే కృతే యదినన్విద్యతి కోత్రదోషః”.

“ప్రయత్నముఁజేయు మనుజుని లక్ష్మీ స్వయముగ వచ్చిచేరును. దైవమేమన కిచ్చుననుట చేతఁగానివా రాదుమాట. కావున దైవము నట్లుంచి నీకక్తి సుపయోగించి ప్రయత్న మొనరింపుము. యత్న మొనరించియుఁ గార్యము సిద్ధింపని యెడల పది నీదోషముగాదు.”

అనుమాట యసత్యమా ? కావున ప్రతిజాతికేగాక స్త్రీ పురుషులకు సైతము బాల్యము మొదలుగ నన్నియవస్థలయందును అన్నివేళల యందును నిట్టిట్లే నడవవలయునని లేచుట కొకశాస్త్రము, కూర్చుండుట కొకశాస్త్రముగా నిర్ణయించి, మనకెట్టి స్వాతంత్ర్యమునీయక, స్వతస్సిద్ధముగా మనకుఁ గల్గిన శక్తియుక్తుల నుపయోగింపనీయక మృగంబులరీతిని, బొమ్మలమాడ్కి నాడించు దురాచారపిశాచమును దూరముగఁ దోలినంగాని మనకు సుఖాభివృద్ధి లేనాఁటికిని గలుగఁ బోవనుట ముమ్మాటికి నిక్కువము. పరిశ్రమము లేనందున దేహ మెట్లో మనస్సును నల్ల కృశించును. దేహవికాసముగాని, మనోవికాసముగాని లేని దేశస్థులకు మోక్షము గతియగునా ? కావున తృష్ణారహితత్వము శ్రేయోహేతువనుట తప్ప.

ఇంతేకాదు. కోరికలు నానాఁటికి హెచ్చుటయే నాగరికతకును దేశాభివృద్ధికిని ప్రధానమైన కారణంబు. పక్షి మృగాదులకన్న మనుజులకు వాంఛలెక్కువ. శ్రీరాముల కాలములో నెట్లో యల్ల కాకులు నేఁటికిని గూళ్ళుకట్టుచున్నవి. మనుష్యులు నానాఁటికి నూతన విధముల నివాసంబు లేర్పఱుచుకొనెదరు. ఏనాడులు చెంచులు మొదలగువారు కందమూలములతోడను, పచ్చిమాంసములతోడను తృప్తి జెందుదురు. నాగరికతఁ జెందినవారికి రుచులయందు నభిలాష యెక్కువగాన షడ్రసోపేతమగు మృష్టాన్నమున్నఁగాని సరిపడదు. హిందువులు భోజనముమాత్రము చక్కఁగానున్నఁ జాలునందురు. వారికన్న నెక్కువ నాగరికతగల యింగ్లీషువారికి భోజనశాలయు నలంకారముగ నున్నఁగాని యింపులేదు నడ్డించువారు శుభములగు బట్టలను ధరించినవారుగా నుండవలెను జిహ్వాకేగాక నేత్రములకు గూడ నంతయు రమ్యముగనున్నఁగాని వారి కిచ్చగింపదు. కావున నింద్రియోన్మాదనముకన్న నింద్రియోన్మేషమే ముంచిదని యెఱుఁగు నది. బాలరంబోలె నింద్రియంబులను శాసించి యుత్తమమార్గమునఁ

బోవునట్లు చేయవలయునేకాని, కొందఱు శాస్త్రుకారులు చెప్పినట్లు నిగ్రహమును పేర చేదించుట తగవుగాదు. వేయి ప్రమాణములేల? ఇంద్రియములను వాంఛలను శత్రువులని నమ్మిన మన మేస్థితిలో నున్నాము? వానిని మిత్రములని నమ్మిన పశ్చిమఖండనివాసు లేస్థితిలో నున్నారా? సరిపోల్చి చూడుడు!

వాంఛా స్వభావము

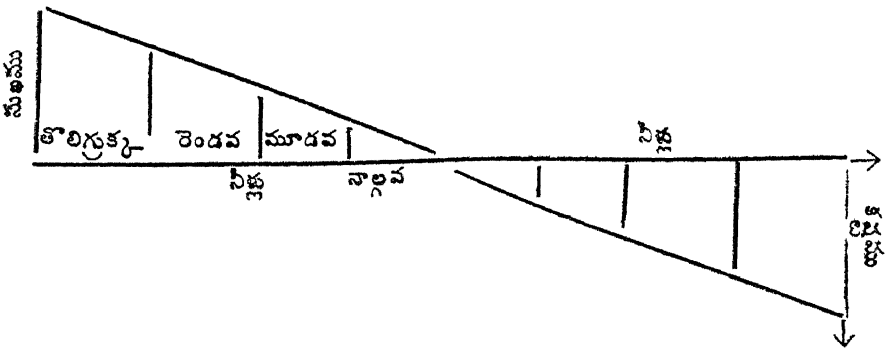
1. వాంఛలు అసంఖ్యములు. ఒకటి తృప్తి జెందుసరికి వేరొకటి యంకురించును నాగరికత యొక్క నయగుకొలఁది వాంఛల సంఖ్యయు నెక్కువయగును. హిందూ దేశములో మునుపటికన్న నిష్పాదు వస్తువులయం దభిలాషలు హెచ్చుచున్నవి. ఇండ్లు, బండ్లు, వస్త్రములు, నీరు మొదలగునవి మునుపటికన్న మంచివిగా నుండవలయునని మనము ప్రయత్నపడుచుండుట యెల్లరకు విదితమే. నిరాశులై యెందులకుఁ బనికిరాకయుండిన మన కాంగ్లేయుల సత్సహవాసం బాశాధాన మొనరించి తనకొకముగ నాగరికత నొందుటకుఁ ద్రోవసూపినది. అన్నిదాసములకన్న నాశాదానమే ప్రధానము. గింజలు మొలిచి భూమికి రమణీయతఁ దెచ్చుట క్షోరికలీరికలెత్తి జనసమూహమునకంతయు నుత్సాహోద్యోగముల నొసంగి కనుల పండువుగా నొనరించును. మన జీవితము నొక నదితోఁ బోల్పవచ్చును. నది సదా జలము ప్రవహించుచుండినయెడల చూచుటకుఁ గడు రమ్యముగాను, త్రాగుట కారోగ్యకరముగాను నుండును. పాటుట నిలచినచో నీరు కంపెత్తి యసహ్యతఁ బుట్టించును. అట్లే ఏదేశములో నానాటికిఁ గ్రొత్త క్రొత్త యుద్దేశములు ప్రభవిల్లి వెల్లివిరిసి పిచ్చంబించుచుండునో యాదేశము శ్రీమంతముగాను శక్తిమంతముగాను నుండును. 'ఈచూత్రము దొరికినది చాలును. పెద్దలు పోయినత్రోవ చాలదా? క్రొత్తమేర్పాటు లెందులకు? ఇక్కడకె యీ రీతినె బ్రదికినన్నినాళ్లు సుఖముగ విశ్రాంతిగ నుండుదుము.'

అనువారు నానాటికి మిగుల హీనస్థితికివచ్చి దుర్బలులై బలవంతుల వారెఱుడుదురనుట దేశచరిత్రంబులు వేయినోళ్ళ ఘోషింపుచున్నను చెవిటిహిందువులకు వినరాకున్నది కాబోలు!

వాంఛ యుత్తమోత్తమ మనుటకు మఱియొక్క నిదర్శనము చూపవచ్చును. మనుష్యులలో నైకమత్యమున కిదియొక ముఖ్య కారణము. ఇల్లు గట్టవలయునన్న, ఆభరణములు చేయింపవలయునన్న ననేకుల సాహాయ్యము లేనిది కొనసాగదు. నిస్పృహత్వము వహించిన వారు తమంతటఁ బ్రత్యేకముగ నడవులలో నుండనొనుగాని సంసారులమగు మనమట్లు ఇతరులసాయము నపేక్షింపక యుంట యసాధ్యంబు. కావునఁ గాముకర్తవ్యంబు (అనఁగా ఆశలుకల్గియుండుట) సంఘీభావమునకు హేతుభూతంబు. సంఘీభావము లేనిది దేశము దేశస్థులును నాశమొందుదురు గాన లోకోద్ధారణమునకు సస్పృహత్వం బాలవాలంబు. ఆశను బాశమందురు. జనుల నొకటిగాఁజేసే నాచుర్థ్యవంతులఁజేయు పాశమేగాని యమపాశము గామగాన దీనిని దెంపనక్కఱలేదు.

2. ఆశలు అసంఖ్యములైనచు ననంతములుగావు. అనఁగా ప్రతికోరికను తృప్తిఁజెందింపవచ్చును. తృప్తియైనచో నప్పటికాయాశ యంతమొందును. ఎంత యాకలిఁ గొన్నవాడైనను గడుపార భుజించిన పిమ్మట నప్పటి కాకలి లేనివాడగును. భూషణపియులు దమకుఁ గావలసిన నగలు లభించినతోడనే సొమ్ములను గుఱించి కలవరించుట మానుదురు ఇదియెంతయు ముఖ్యాంశము. ఇట్లు గాకున్నఁ బ్రతివాఁడును ఏదైన నొకవస్తువునే యార్జింపుచు యావజ్జీవము గడుపవచ్చును. అట్లేల కాదనఁ గావలసిన కొలఁది సేకరింపఁ బడిన వెనుక నావస్తువునందు ప్రీతి మనకుఁ దగ్గును. ఇంకను నధికముగ సేకరించుట కుపకమించితిమా యీన్యూనత హెచ్చి తుదకు అసహ్యతఁ గలిగించును కావుననే మనమేవస్తువునైన నభిలాషకొలఁది నాదరముంచి యార్జింతుము.

ఇందునకు మఱియొక నిదర్శనము—పిపాసాపీడితుడైనవాడు జలము ద్రావఁబూనెనేని తొలిగ్రుక్కయెంతో సుఖము నొసంగును. త్రాగను త్రాగను ఈ సుఖము తఱుగుచు వచ్చును. సంపూర్ణముగా దాహమారిన పిమ్మట నింకను ద్రావఁబోయిన సుఖము లేకపోవుటయే కాదు కష్టము సంభవించును. ఒక బానెడుస్నీఘ్న వానినోటిలో బలవంతముగఁబోసిన వాఁడు మృతఁడైదును. 'అధికమగుడు విసంబగు నమ్మతమైన' నన్నట్లు వస్త్యాధిక్య మెక్కువైనట్లెల్ల క్రొత్తగా వినియోగమునకువచ్చు భాగములవలని ప్రయోజనము తగ్గుచు వచ్చును. ఈ విషయమునే ప్రక్కపటమునఁ బ్రదర్శింతుము.



ఈ పటములో నీరు ద్రాగను త్రాగను వెనుకటి గ్రుక్కల వలని సుఖము తక్కువయగుటయుఁ గొంతవడికి సుఖ మగోచరత్వంబు నొందుటయు ఆమీఁదఁ గష్టము కనఁబడుటయు నింకను ద్రాగను కష్ట మెక్కుడగుటయు విస్పష్టంబు.

'ఈ వస్తువు మంచిది' అని సాధారణముగ మనము వాఁడు కొనుమాట కర్థ మేమనఁగా:—ఒకపరిమితి మీరక దొరకిన సంతయు మంచిది ; అంతకు మించినఁ గొన్నిభాగములు నుపయోగము లేనివి గాను నష్టకరములుగాను నుండుననుట. ఈ విషయమైన కథ యొండు గలదు.

పూర్వమొక రాజు గలఁడు. అతఁడు మిగులలోభి. ధనమునకు మించిన నేదియు లేదని నమ్మినవాఁడు. అతఁడు ధనము నాశించి తపంబు సేయఁగా దేవుఁడు ప్రత్యక్షమయ్యెను. ఏమిచరము కావలయునని దేవుఁడడుగఁగా నతఁడు, “స్వామీ! నేను ముట్టినవంతయు బంగారు గావలయు” నని వేఁడుకొనెను. దేవుఁడు వల్లెయని యంతర్ధానమాయెను. పిమ్మట నీరాజు మహదానందమున నింటికి వచ్చిచేరి భార్యనుజూచి తన సంపాదించిన వర మామెకుఁ దెలిపి యుత్సాహ సూచకముగ ముద్దు వెట్టెను. వెంటనే భార్య బంగారు బొమ్మ యయ్యెను. ఇదియేమి గ్రహచారమని చింతింపుచు నాకలి కోర్వలేక పరిచారికంబిలిచి యన్నము వెట్టుమనఁగా నామె వడ్డించిన షడార్థములన్నియుఁ దినుట కారంభింప స్వర్ణ సుయములయ్యె! విధిలేని యేకాదశి యాయెఁగదాయని నీరు త్రావఁబోవ నవియును బంగారయ్యె! పిదప నాశఁడు తెలివి దెచ్చుకొన్నవాఁడై భగవంతునిఁ బ్రార్థించి యావరమును దొలఁగించుకొనెను.

తనకు సంబంధించినవియు సహజములునగు వాంఛలను పురుషుఁడు సులభముగఁ దృప్తి జెందింపఁగలఁడు. అరపడి బియ్యము కన్న నెక్కువగ నెవఁడును తినఁబోవు. నిద్రాహారములు త్వరలో మితిఁజెందును. విద్య, నాగరికత మొదలైన వానివలనఁ గలుగు కోరికలను దీర్చుట యంత సులభముగాదు చితకారుఁ డొత్తబాగుగఁ జిత్రించినను తృప్తిజెందఁడు. ఇంకను జక్కఁగఁ జిత్రింపలేకపోతిన గదాయని చింతించును. త్యాగము చేయుటకు మేరలేదు. మృగ సాధారణములగు విషయములయం దాసక్తి త్వరలో లాఘవ మొందును. కావ్యరచన, విజ్ఞానము, శాస్త్రవిచారణము, దేశసేవ, పరోపకారము, భగవద్భక్తి మొదలగు సర్వోత్కృష్టవాంఛ లెన్నటికిని నశింపవు. లోకమునకును మనకును ప్రశేయోదాయకములైన కాంక్ష లెన్నటికిని నశింపక నిరముగనుంట ఎంతమేలో యోచింపుఁడు!

3. కొన్ని వాంఛల పరస్పర విరుద్ధములు. అనగా నొకటి యన్న నింకొకటి యాతరుణమున మనసులో నిలువజాలదు. కార్య సిద్ధియం దాదరమున్నవాడు సోమరితనమును మానుకోవలసి వచ్చును. లోకోపకారబుద్ధియున్నవానికి స్వప్రయోజన పరత్వము నశించును.

4. ఏకమప్రకారము వాడుకగలిగి వర్తింతుమో యాక్రమము దృఢమైన యాచారస్వభావము జెందును, అనగా వాడుకలవల్ల వాంఛలు దృఢిల్లుననుట. ఎట్లన—స్నానముచేయక మయిలబట్టలనే కట్టుకొని చూచువారికి తోతయగునట్లు వర్తించు మాలమాదిగలను గొన్ని మాసములు నయముచేతనో భయముచేతనో ప్రతిదినమును శుద్ధిగానుండునట్లు చేసితిమేని వారికే సహజముగ శుభ్రతయం దభిరుచి కలుగును. ఊరిక శిక్షించుటలో లాభములేదు. శీలము అభ్యాసముచలనం గుడుడును. మన దేశస్థులు తమ నివాసములనుగాని, గ్రామములనుగాని యాగోగ్యకరమగు స్థితియందుంచక, యెక్కడఁజూచినను ఎకపు, పేడ మొదలగు దుర్గంధపదార్థముల నుండనిత్తురు. ఇంచుచేత రోగములు అంటువ్యాధులు విశేషముగ వ్యాపించుచున్నవి. మఱియు ననేకులు ముఱికినీళ్ళనుద్రాగుట, కుళ్ళిన వస్తువులఁ దినుట మొదలగు చెడ్డవాడుకల వదలకున్నారు. దీనిచే దమకేగాక యిరుగు పొరుగు వారికిని కీడుమాడునుగదాయని యోచింపరు. అభ్యాసము వలననే యనాచారమునైతి మాచారమట్లు తోచును తీరయూతలకుఁబోయి వ్యాధిగ్రస్తులు వ్రణవీడితులును స్నానముఁజేసి గుడ్డలుతికిన కొలనిలో జగుప్పఁజేదక తామును స్నానముఁజేసి గుడ్డలుతికి యా రోతనీటినే పరమపావనమైన తోయమని కృష్ణార్పణమని బహుప్రీతితోఁ బెదవులు చప్పరించుచు ద్రావుచుండుటఁ జూచిన శుచిత్వబుద్ధిగల యేనరునకును వాంతిరాకమానదు.

అనస్తానమునలన నేపనియైనను స్థిరమైన యలవాటుగా పరిణమించునుగాన హీనకులులను వృద్ధికి దేవలయునన్న వారికి నాగరికత

గలిగి జీవించుటకువలయు నుపకరణముల సమకూర్చుట యత్యావశ్యకము. ధనము, విద్య, పదవి లభించినచో మాలవాఁడు సయితము ఉత్తమకులజాలట్ల తేజోవంతుఁడగును. శుచిగానుండుమని యూరక బుద్ధిజెప్పిన నేమియు ఫలములేదు. మైలగానుండిన నెవరికేమి నష్టమని యుండురు. అట్లుగాక ప్రేయమైన వస్త్రమొకటి యొసంగితిమేని పసి బిడ్డలు సయితము ముఱికితగిలిన నష్టమగును గదాయని బహుజాగ్రత్తగ వర్తించి శుచిగానుండురు. కాఁబట్టి జడపదార్థములద్వారా కలుగు మేలు వేదవాక్యములచేఁ గలుగదు అనుమానమునకువలయు నుపకరణములు సమకూర్చుటచే సుగుణసౌపత్తి యతిశయిల్లునేగాని సుబోధమాత్రముచే నెన్నటికినిగాదు.

ఈ తత్త్వమును బాగుగ గ్రహించిన వారిగుటచే చెంగల్పట్టు జిల్లాలోను మంగళూరుపురఁబునను కొండఱు దఱూఱువులు అధమ జాతివారి నుద్ధరింపఁబూని విస్తారమైన భూమిని సంపాదించి చిన్నచిన్న భాగములుగా విభజించి యొక్కొక్కదాని నొక్కొక్క కుటుంబమునకు నుచితంబుగ నిచ్చుటయేకాక పరామరిక లేక వారు వ్యవసాయము చక్కఁగఁ జేయుచున్నారా, ఇండ్లు వాకిండ్లు శుభ్రముగ నుంతురా, యని దినదినము స్వయముగ విచారణలుజరిపి, పిద్యాభ్యాసార్థము పాఠశాలల స్థాపించియు, కళానైపుణ్యముకొఱకు “కాయకష్ట కర్మ శాలా” ప్రతిష్ఠయొనర్చియు, తమకుఁ బుణ్యంబును వారికి నీచత్వ విమోచనంబును సంఘటింపఱుచున్నవారని నిదర్శనముగాఁ జూపుట కెంతయు సంతసంబయ్యెడి !

ఇట్లు శిక్షితులును ప్రేరితులును అయిన పంచములు దినదిన ప్రవర్ధమానులై దేశక్షేమము నభిలషించువారికి హృదయానందముఁ గలుగఁజేయునంత శ్రేష్ఠత్వమును పహించుచున్నవారు.

ప్రసంగవశమునఁ జాలదూరము వ్రాయఁబడియె. అర్థాఞ్ఞమునకును దన్మాతమున దేశాభివృద్ధికిని నిదానము సస్పృహత్వమని యీ ప్రకరణము వలనఁ దెలియఁ దగినది.

మూఁడవ ప్రకరణము

అర్థలక్షణము

ఇఁక నర్థస్వభావంబు నిర్ణయింపవలయు. అర్థంబన ద్రవ్యము మాత్రమే కాదు వాంఛాపూర్తికి నిమిత్తమాత్రమగు మూల్యసహిత వస్తు సముదాయంబంతయు నర్థంబునాఁబడు. తోటలు, పొలములు, ఇండ్లు, ఎద్దులు మొదలగునవియన్నియు రూప్యంబులబోలె నర్థములే. కానుకలుండువారేగాక సామగ్రులు సమగ్రముగాఁ గలవారు సైతము భాగ్యవంతులనఁబడుదురు. ద్రవ్యమునఁగా క్రయవిక్రయంబులు సులభముగ జరుపుకొఱకు సాధనమగు నాణెములమొత్తంబు ప్రకృతమీ దేశములో రూపాయలు, సవరనులు, అణాలు, పైసలు నాణెములుగా నుపయోగింపఁబడుచున్నవి కొన్ని దేశములలో పైసలకన్నఁ దక్కువనాణెములుగా చిల్లిగవ్వల వాడెదరు అమ్ముటకును గొనుటకును ననుకూలముగనుంట్లయే ద్రవ్యసామాన్యలక్షణంబు

అర్థమునకు వాంఛాపూర్తియే ప్రయోజనంబు, ప్రయోజనము నకురాని యేవస్తువుగాని యర్థముగాఁ బరిగణింపఁబడదు. ఉపయోగ సహితమైనది యర్థంబు కావచ్చును. తద్రహితమైనది వ్యర్థంబు.

అర్థంబువలన మనకుఁ గలుగు సుఖంబు ద్వివిధంబు. తృప్త శమింపదేని బాధగానుండునుగదా ! ఆ బాధను నివారించుట యొకటి ; ఇచ్చాపూర్తియైనందున సంతోషము జనియించుట రెండు. తృప్తా శమనంబునకును సంతోషజననంబునకును అనుగుణమైనది యర్థంబు.

వాంఛ లుత్కృష్టంబులనియు నికృష్టంబులనియు రెండు విధములు. దేశమునకును దనకును వృద్ధికరములైన కోరిక లుత్కృష్టంబులు ; కర్తవ్యములు కల్లుదావఁగోరుట, హాదమాఁడఁజూచుట మొదలగునవి నికృష్టములు. కావుననే యవి వ్యసనములు నాఁబడు.

ఈ తారతమ్యము మిక్కిలి ముఖ్యమైనదే యైనను నీతిశాస్త్రమునకుఁ జేసినది కాని యర్థశాస్త్రమునకు సంబంధించినదికాదు. వాంఛల యుక్తాయు క్తతలను విచారించుట నీతిశాస్త్రపుఁబని. వాంఛలెట్లున్నను

తచ్చాంతికి సాధనములగు వస్తువుల నర్థములని భావించుట యీ శాస్త్రమున నావశ్యకము. ఇందులకుఁ గారణములు:—అర్థములు చెడ్డవైననుసరే మంచివైననుసరే సామాన్యలక్షణములు కలవిగా నున్నవి. చూడుఁడు. సారాతావఁగోరువాఁడును ఇల్లుకట్టి షట్నీ పుత్రులను బోషింపఁజూచు నరుసిఁబోలె పాటుపడవలసినవాఁడే. అనఁగా ‘అధారనంబునకు శ్రమ ఆధారభూతంబు’ అనుట సామాన్య న్యాయంబు. ఇట్టి సామాన్యన్యాయంబులు వెక్కులు గలవు. వీనిని విమర్శించుటయే యర్థశాస్త్రముయొక్క ముఖ్యోద్దేశము.

మఱి నీతిశాస్త్రమట్లు ఇది యుపదేశశాస్త్రంబుగాదు. ఏకారణములకే కార్యములు ఫలంబులు, ఏకార్యములకే కారణములు మూలంబులు, ఏ హేతువులంబట్టి యేసిద్ధాంతములను నిర్ణయింపనగును, ననువిషయములను విచారించుమెకాని ‘ఇట్టికార్యము చేయవలయును, ఇట్టికార్యము చేయరాదు’ అని యుపదేశించు ప్రతిజ్ఞ మనదిగాదు. శాస్త్రంబును ఉపదేశ నిర్దేశములని రెండువిధములు. నిర్దేశ శాస్త్ర మనఁగా వస్తువుల లక్షణములను తత్సంబంధములను తెలియఁజేయు సది. కర్తవ్యాకర్తవ్యబోధకమైంది యుపదేశ శాస్త్రంబు ఇందుకు దృష్టాంతము.

రసాయనశాస్త్రంబు పాపాణముయొక్క గుణములను వివరించును శారీరశాస్త్రము ఆ పాపాణమును భుజించినచో దేహములో నేయేమార్పులు కలుగునో వానిని బ్రతీఠించును. ఇవి రెండును నిర్దేశ శాస్త్రములు ఇఁక ‘బాపాణము మనుజులకుఁ బెట్టవచ్చునా, కూడదా? ఎందుచేత నది పాపకార్యంబని యెన్నఁబడును?’ అను విచారములు ఉపదేశశాస్త్రంబైన నీతిశాస్త్రమునకు సంబంధించిన విషయములు. ప్రకృతము మన యర్థశాస్త్రమును రసాయన శారీరకాది శాస్త్రములట్లు నిర్దేశశాస్త్రమను యెన్నవలయును.

కావున వాంఛల విషయమునఁగాని అర్థంబుల విషయమునఁ గాని యోగ్యతాయోగ్యతలను చర్చించుట యీ శాస్త్రమున నధిక ప్రసంగము. ఐనను మనుష్యజీవితమునకుఁ బరమాప్తజైన శాస్త్రము గావున నట్లుచేయకుండుట పొసఁగను బొసఁగదు, సాశ్యంబునుగాదు.

మఱియు నిష్ఠారముల నీడేర్చుటకు నిజంబుగ శక్తిమంతములు గాకపోయినను శక్తియు క్షములని నమ్మితిమేని జాలును. అయ్యవియు నర్థంబులుగ నెన్నెబడును. అనారోగ్యముచే బీడితుండగు నరుండు దేహముతోడ బుద్ధిబలంబుం గోలుపోయినవాడై యకాషధముల వలనం గానిపని సిద్ధి మణిమంత్రంబులచేనగునని తలచి భూతనైద్యులకు వారడిగింత కానుక లొసఁగునుగదా! కావున నట్టి బూతులను జీవనోపాయము లొటఁజేసియు మూల్యము క్తంబులు. గావునను అర్థంబు లనఁబడవలయు.

సరూపములగు వస్తువులేకాదు. క్రియలు సైత మర్థింపఁబడినచో నర్థములగును. తలిదండ్రులు తమకుమాసుని యభివృద్ధిగోరి శిష్యుని పుణుండగు విద్యావంతున కెంతైనధనంబొసఁగి ఉపాధ్యాయుండగు నుండ వేడిగొందుకుగాదె? గురుండైనవాడు పదార్థములనమ్ము వ్యాపారవలె నిజసాండిత్యము నితరులకిచ్చి తాను అదిలేనివాఁడు కాకపోయినను, దానంబుట్ట ప్రతిభావిశేషమున కితరులను బాత్రులుగఁ జేయును. వ్యాపారి పదార్థముల నమ్మెనేని తనకవి లేకపోవుట తటస్థించును. విద్య, ఆరోగ్యము, దేహబలము, వీని నారీతిని విక్రయించుట సాధ్యముగాదు. అయినను తత్సంభవములగు ఫలముల నితరులనుభవించునట్లు చేయవచ్చును బలవంతుండైనవాఁడు దుర్బలుండగు సాసలుకారియొద్ద గేహరక్షకుండగుగానుండి వాని దౌర్బల్యము వలనఁ గలుగు బాధలను నిరాకరింపఁగలఁడుగాని తనబలము వానికిచ్చి వానిని పరాక్రమవంతునిగాఁ జేయనేరఁడు. క్రియాజన్య ఫలంబులను పరివర్తింపనగునుగాన క్రియలు నర్థంబులనియే భావింపవలయును.

ప్రయోజనత్వము అర్థత్వంబునకుఁ బ్రధాన కారణంబనుటయు, విత్తోపార్జనంబునకు నుకూలములగు క్రియలును అర్థంబులనఁబడుననుటయు విలువగలిగినవన్నియు నర్థంబు లనుటయు సీక్రకరణము లోని ముఖ్యాంశములు అర్థత్వమునకు మూల్యవత్త్వము ప్రధాన లక్షణము. కావున నర్థము, మూల్యము, ప్రయోజనము వీనికుండు సాంగత్యము నెఱుంగుట ఈ శాస్త్రమున విఘ్నేశ్వర ప్రార్థనవంటిది.

నాల్గవ ప్రకరణము

మూల్యలక్షణము

సార్థవస్తువులలోని గుణములు రెండు. 1. నేరుగఁగొదవలఁదీర్చి తృప్తి యొనర్చుట. దీనికే ప్రయోజనము, ఉపయోగము ఇత్యాదులు నామములు. 2. మఱి ఇతరులయొద్దనుండు వస్తువులఁగొనుట కనుకూ లించుట. దీనికే మూల్యము అని పేరు. అమూల్యములైన పదార్థము లనఁగా విలువకు మీఱినవని యర్థము. అనఁగా వానిని విలుచుటకుఁ దగిన యితర పదార్థములు లేవనుట. మూల్యమునకుఁ బర్యాయపదంబు విలువ.

విలువకును వెలకునుగల సామ్యము

విలువకును వెలకును భేదంబు గలదు. ప్రతిదేశములోను సర్కారువారి యధికారముచే నప్పలుదీర్చుట మొదలగు నొడం బడికల నెరవేర్చుటకై యుపకరణములుగ నిర్ణయింపఁబడిన నాణెము లున్నవిగాదా! అట్టి నాణెములచేఁ బదార్థములలోనుండు మూల్య పరిమాణమును నిర్ణయించుట వెలయనఁబడును. దీనికే ధర, క్రయము, ఖరీదు మొదలగు నామాంతరములు. మూల్యమును వెలయును భిన్నములనుటకు నిదర్శన మేమన్నను:—ఒక కాఁపువాఁడు తన యీవును సంతకుంఁగొనిపోయి యమ్మి యెద్దును గొనిరావలయునని సంకల్పించికొన్నవాఁడను కొందము. ఈ కార్యము రెండువిధముల నెరవేర్చికొననగును. ఆవును విక్రయించి రూపాయలఁగొని యారూపాయిల నెద్దును గొనుటలో నుపయోగించుట యొకటి, అట్లుగాక యెద్దునకు మాతావును గొనఁదలఁచిన వాఁడెవఁడైనఁ జిక్కెనేని రూప్యంబుల సహాయములేకయ వీరు దమ తమ వస్తువుల మార్పు కొని సిద్ధార్థులై గృహమునకుఁ బోవచ్చును. కావున ద్రవ్యమూలముగఁగాక నేరుగ వస్తువుల మార్పుకొనుట రెండవది.

ఎత్తైననుసరే మూల్యములేవిది పరివర్తనము జరుగదు. అనగా తనవస్తువును బదులిచ్చి తనకెందునకు నుపయోగమునకురాని వస్తువుల గొన నెవఁడునుకోరఁడు. కావున వినిమయమునకు (మార్పుకొనుటకు) విలువ యధారభూతమునట స్ఫుటము. ధర యంత ముఖ్యముగాదు. నాగరికత లేని దేశములో నేటికిని నాణెములులేవు. మన దేశములోను నడచిమనుష్యులు రూపాయిల మాధ్యస్థ్యములేని పరివర్తనము జరుపు కొనుచున్నారేకాని నాణెము లనఁగానేమో యెఱుగరు. వారు బజారునకు తేనె, మైనము మున్నగునవి తెచ్చి నేయి, నూనె, ఉప్పు, మిరపకాయలు ఇత్యాదులకై బదులిచ్చి మార్పుకొని యడవులకుఁ బోవుట యందఁతెఱిగిన విషయమేకదా ! కావున మూల్యమునకును క్రియవిక్రయముల నెక్కువ సరళముగ జరుపుకొనుటకు సాధనములగు నాణెములద్వారా నిర్ణయింపఁబడిన మూల్యపరిమాణముగు ధరకును, మిగుల వ్యత్యాసము గలదనుట సృష్టము.

ఇవి రెఁడు నిట్లు భిన్నములైనను నొండొంటితో సంబంధించినవే కాని సంబంధము లేనివిగావు. మూల్య మధికమగుకొలఁది వెల పొచ్చుటయు, తక్కువ యగుకొలఁది తఱుగుటయు ననుభవ వేద్యములేకదా !

మూల్యము ఏకవస్తు గర్భితముగాదు

ఉపయుక్తత సర్వార్థములకును సాధారణమైన ధర్మింబు, అర్థముల నొండొంటితోఁబోల్చి యభిలాషకొలఁది నొండొంటికొఁ గొలుచుటచేత మూల్య మింతయున్నదని యేర్పడును. లోకమున నొకేవస్తువుమాత్రముండినచో నది యెంత ప్రయోజనకారియైనను నద్దానియొక్క తారతమ్య నిర్ధారణకుఁ బరపదార్థంబు లేమింజేసి దానికి మూల్యము సున్న. మూల్యమనఁగా 'ఇంతమాత్రము నాకు ప్రియము' అను నిర్ధారణ 'ఇంతమాత్రము' అను నిర్ణయము ఇంకొకవస్తువుతోఁబోల్చి తులనఁచినంగాని తేలదు. ఈ 'యింత' నే

ఇతర వస్తువులచేతగాక రాజసాధిత రూప్యములతోఁ గొలిచిన నెలలు సిద్ధించును. కావున విలువ నిశ్చయింపవలయునన్నను, వెల నిశ్చయింపవలయునన్నను, ఈ క్రియ తారతమ్య నిరూపణము నాశ్రయించి యుండునదిగాన, ననేకవస్తువులుండినంగాని సాధ్యంబుగాదు.

ప్రయోజన తత్త్వనిర్ణయమున కేకవస్తువైనం జాలును. ఎట్లన, దానియంద్వేళము మనుష్యస్వభావములకుఁ (అనగా వాంఛలకు) దదాభివసంతుష్టికరములగు పదార్థములకునుండు బాంధవ్యము ప్రకటించుట కాఁబట్టి లోకమున ననితరమైన వస్తువొకటిమాత్రమున్నను, దానిచే మనకుఁగలుగుతృప్తి 'వాంఛ లనంతములుగావు' అను న్యాయమును వివరించునప్పుడు ఉదాహృతమైరితి ననుసరించుననుటను వ్యక్తపఱచుట సులభము. వస్తువుయొక్క రాశి యల్పమైన దాని యందలి యాదరణ మధికముగ నుండుననియు, ననుభవింప ననుభవింప నూతనముగ వినియోగమునకు వచ్చుభాగములవలని సుఖము ప్రాప్తమగుచు వచ్చుననియు, నిత్యాది ప్రయోజనస్థింశులైన న్యాయము లన్నియు నాయేకవస్తువునే యాధారముగ గొని నిరూపింపవచ్చును. ప్రయోజనమునకును, మూల్యమునకును నిదియొకభేదము. అద్వితీయములకు నుపయుక్త యుండఁబోలుఁగాని విలువ యసంభవము.

మూల్యము-ప్రయోజనము-రాశి వీనియందలి యన్యోన్య క్రమములు

సార్థవస్తువులలో ప్రయోజనము, మూల్యము, ననుగుణద్వయమున్నదంటిమి. ఈ గుణములకుంగల పరస్పరతయొక్క వివర మెట్లు?

సామాన్యముగాఁ జూడఁ బోయిన:—

1. ప్రయోజన మెక్కువయైన మూల్యము నాధిక్యముం బొరయును. ఉదా. బంగారునందు జనులకు ననురాగము మిక్కుటము. ఇనుమునం దంతగాఢముగాదు. కావున నినుమునకన్న బంగారము విలువయంధు మిన్న. కొనుటలో నెక్కువమొత్తము నిత్తుము. అమ్ముటలో నెక్కువ వుచ్చుకొందుము.

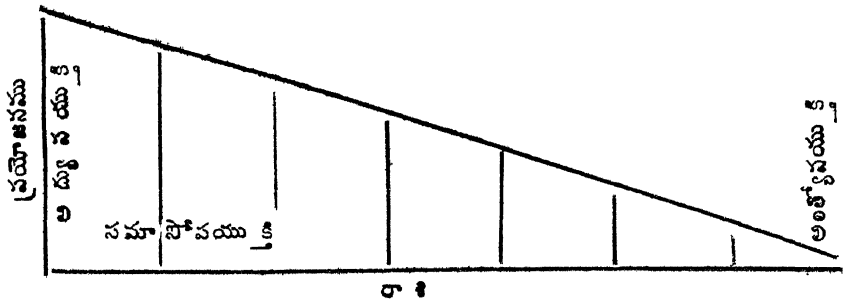
2. ప్రయోజనము రాశిననుసరించి యుండును. అనగా నంత్య భాగముయొక్క ప్రయోజన మనుట. లోకమున నినుము రీతిని బంగారము సర్వసాధారణముగాదు. అనగా రాశి లఘువు కావున ముఖ్యత గురువు. ఇక వినుమన్ననో దీని కెల్లభంగుల విరుద్ధము. రాశి ఘనము. ప్రాధాన్యము చుల్కన.

3. అయిన నొక సంశయము. ఏమి? నిజము చూడఁబోయిన నినుమునకన్న బంగారము ప్రయోజనకారియా? కాదు. లోకమున బంగారము మాయమైన జీవితము కష్టముగాదు. కాని యినుము లేకున్న బ్రదుకు పాడగును. కాబట్టి బంగారమునకన్న నినుము శ్రేష్ఠము. అట్లయిన మూల్యమునందును నేల ప్రౌఢతరముగాదు? ప్రయోజనముంబట్టి మూల్యముండుట నిజమేని ఇనుమునకన్న బంగారు నకు వెల తక్కువ యుండవలదా? ఇంతేకాదు. గాలికెలేని ప్రయోజన మేసామగ్రికీ గలదు? అయినను గాలియొక్క మూల్యము సున్న. కొనువారులేరు. సంతలకని సంచుల నింపువారులేరు ఇందు ప్రయోజన ముండియు విలువ వెలయదయ్యె.

ఈ విశేషముల కేమిసమాధానము! వినుండు:—

ప్రయోజన మనునది సందిగ్ధము. దానికర్థము లనేకములు. ఎవ్వియన రాశికిని వాంఛకును గలసామ్యము నీ పటము సూచించెడుఁ జూడుండు.

2 వ పటము.



రాశి యొక్కవయగుకొలది నూతన (లేక, అంత్య) భాగము లచే నబ్బు సుఖము క్రమముగ దక్కువ వశమొనఱు కావున రాశి తఱుచగుడు నద్దాని యంత్యభాగమువలని గుణము కుఱుచవడును.

రాశి యత్యల్పమైనపుడు గలుగు మహోద్దండ సుఖము ఆద్యోపయుక్తి.

రాశింబట్టి, యా రాశిలోన నంత్యభాగమై, తత్పూర్వభాగ ములకన్నఁ దక్కువయగు సుఖము నిచ్చునదియైన దానివలని ప్రయో జనము అంత్యోపయుక్తి.

ప్రతిభాగముయొక్కయు సుఖమును జమచేర్చుటచే, వస్తువు యొక్క రాశి సమస్తముచే నీఁబడిన సుఖ మేర్పడియెడు. దీనిపేరు సమాసోపయుక్తి.

మూల్యము ప్రయోజనముచే నిశ్చితిమనఁగా నంత్యప్రయోజ నముచే ననిమాత్రమర్థము. గాలి యమితిరాశిగాన నంత్య ప్రయోజ నము దానికీలేదు, సమష్టిప్రయోజనమున్నది. కావుననే దానియందు మనకెంతయో గౌరవ ముండుట, ఈ గౌరవము డబ్బునిచ్చి పుచ్చు కొందవను బుద్ధిని గలుగఁజేయునదికామి యెల్లరకుఁ దెల్లంబ.

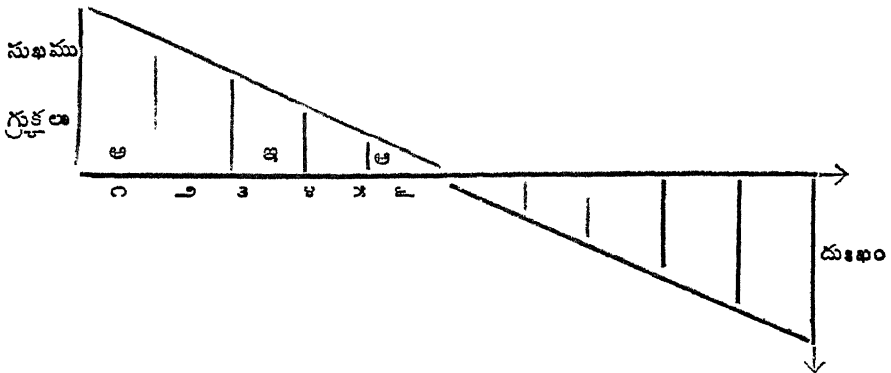
పూర్ణోపయుక్తి యున్నంజాలదు, అర్థపదవి నందుటకు నంత్యోపయుక్తి ప్రధానము, ఈ సిద్ధాంతము నింకను విఫలముగ ప్రవాసి ప్రస్ఫుటం బొసరించెదము.

మూల్యవిషయమైన విస్తారవ్యాఖ్యానము

ఫలసిద్ధినొసంగి కాంక్షలఁబూరించు గుణంబు ప్రయోజనము నాఁబడు, కాంక్షితవస్తుసిద్ధియే ఫలసిద్ధి. ఈప్పితరాశి యధికమాకొలది వాంఛయొక్క తీవలఁగుఁ దఱుగుచు వచ్చును కోరికకొలది గడింఁఁ బడినచో నాశనిండి యుపతిమొదలు, ఆశ యరఁటి చెట్టువంటిది. ఫలమువకుఁ గారణభూతమయ్యు ఫలాభివృద్ధితోడ క్షయముం దాల్చును. దీనిని నీటిసామ్యముచే మున్నే సూచించితిమి. నూచన

అతో విరమించిన జాలదు. కాన నింకను విచార్యము. మరల నీపటవలన గమనింపుడు.

3 వ పటము.



త్రాగను ద్రాగను సుఖము—అనగా ప్రయోజనము కొఱత వడుటయు, కొంతవడికిఁ బ్రయోజనము పూర్ణమై యదృశ్యమగుటయు, మిఱియు జలాత్కారముగ నాస్వాదింపఁబూనిన కష్ట మావిర్భవించి రాశితోడఁ గ్రమగతి విజృంభించుటయు నిచట స్పష్టములు. అది యట్లుండె. ప్రకృతము ప్రయోజన నూన్యతమాత్రము యోచింపుడు.

తొలి గుక్కచే గలిగిన ప్రయోజనమునకు ఆది ప్రయోజనము, ఆద్యుపయుక్తి ఇత్యాదులు నామములు.

వృద్ధిన రాశియందు అంత్యభాగముచే గలిగిన యుపయోగము నకు అంత్యప్రయోజనాదులు పేళ్ళు.

ఇక నంతరాశిని గడించినందుననో యనుభవించినందుననో కలుగు మొత్తపు సుఖము సమాసోపయుక్తినాఁబడు

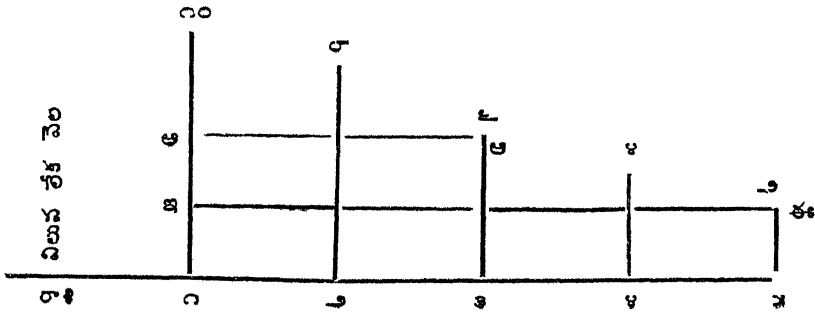
పై పటములో అ=ఆద్యుపయుక్తి, ఆ=గో గ్రుక్కలప్పటి యంత్యోప యుక్తి ౧, 2, 3, 4 లచే జుట్టుబడిన న్యూసము సమాసోపయుక్తి. ఒకవేళ మూఁడు గ్రుక్కలకే చేశునున్న చెంబు నెవ్వరైన లాగికొనిరేని అప్పటి యంత్యోపయుక్తి. ఇ. అట్లే విధరాసులకు నభి యుఱుంగునది.

ప్రకృతము చర్చింపఁదగిన ప్రశ్న:—అయిదు గ్రుక్కలు నిండా రెబో, ఐదవ గ్రుక్కయొక్క ప్రయోజనము 'ఆ' అనఁగా ఐదు గ్రుక్కలు గలిగిన రాశియొక్క యంత్యప్రయోజన మనుట. ఇది కడపటి గ్రుక్కయొక్క లాభముం దెల్పునా? మఱి తత్పూర్వపు గ్రుక్కలయు నుపయు క్తతం దెలుపునా?

ఈ సందియమేల కలుగవలె నందురో చూడుఁడు. నీళ్ళను అమ్ముట కొకఁడు పీపాయి పూరించి తెచ్చినాఁడనుకొందము. ఆనీళ్ళను మన నిదర్శనములోని నాలుకయెండినవాఁడు వెలకుఁ గొనువాఁడైన నమ్మువాఁడు తొలి గ్రుక్కకొకవెల, మఱుదానికి నింతవెల, అని యిట్లు క్రమముగ కృష్ణపక్షక్రయముల విధించఁబోవునా? పోఁడు. కారణమేమి? ఒక గ్రుక్కకుమించిన రాశిలేకుండిన నతఁడొక్క రూపాయనైన నొసఁగి వానింబొంద నుద్యుక్తుండగును. ఏల? దాహ తాపము నిర్భరముకావున. ఒక్కపీపాయి నీరున్నదిగావున నిపుడట్టి ఘోషకాలపు ధరల నాతఁడేలయిచ్చును? ఇయ్యఁడు. చెంబునకు నరణాయిమ్మన్నను బేరమునకు నన్నద్దండ్లైనఁ గానచ్చును. ఇట్లు నీరములు తక్కువవెలకు లభించినను దానివలని ప్రయోజనముయొక్క గతులు మాఱునా? ఏలమాటవలె? రూపాయనిచ్చిననేమి? అరణాయిచ్చిననేమి? తొలి గ్రుక్కచేఁగిలుగు సుఖము పిపాసా తీవ్రతంబట్టి యుండుఁ గావున నది క్రయములమేరకు భిన్నవృత్తి దాల్పఁజాలదు. అట్లే తదితరములైన గ్రుక్కలయు సుఖము ధరల ననుగమించి యుండదు. ధరలును (క్రిందఁజూపబోవు విధమునఁదప్ప) సుఖముల క్షయవృద్ధుల ననుగమింపవు.

చూడుఁడు, వెలల విషయములోని విశేషతము! రాశి కొలఁది వెలలును మాఱుచు. కొంచెమేపండిన వెల లెక్కుటయు, పంటలు సమృద్ధములైన వెలలు వ్రాలుటయుఁ దెలిసిన సంగతులే, దీనిని పటము వ్రాసిచూపిన బాగుగఁదా!

4 వ పటము.



ఒకప్పుడుండిన కాలమునకన్న నెక్కువయింతల కాలములో వెలలు తక్కువయిననేమి! నూతనముగఁ బండిన భాగమునకుమాత్రము తగ్గుననియా? కాదు, ఇంకెట్లు?

౧౦౦ పుట్లనాఁడు పుట్టికి వెల ౧౦ రూపాయ లుండుననుకొందము. ౫౦౦ పుట్లనాఁడు పుట్టికి వెల ౮ రూపాయలుండును. ఇప్పుడు తొలి ౧౦౦ పుట్లకును ౮ రూపాయలే కాని వెల యెక్కువయిండఁబోదు. అనఁగా విలువ, వెల వీనివిషయములో నొకభాగమునకు నేపరిమాణము ఖరీదు సమకూరునో తదితర భాగములకు నదే పరిమాణము సమకూరుఁగాని, వివిధరీతుల పరిమాణము అనగా రాశిలోని భాగములకు నుండవు. కావుననే రాశియొక్క మొత్తపుఖైల సూచించునపుడు, తక్కువవెలగల భాగముయొక్క వెలయే తక్కిన వానియు వెలయనియు, ఈ ఖరీదును భాగముయొక్క సంఖ్యతో గుణించిన మొత్తపువెల ఘట్టిల్లుననియు శాస్త్రసిద్ధాంతము.

3 ఇంతలవేళలో మొత్తపుఖరీదు ౧, 3. అ. ఆ. లచే నావృతమైన మండలము. అనఁగా భాగములు మూడింటికి ప్రతియొక్కటికి వెల ౬, అట్లే, ౫ ఇంతలవేళలో ప్రతిభాగమునకు వెల ౨. మొత్తపు విలువ ౧, ౫. ఇ. ఈ. లచే వేషితమైన చక్రము.

ప్రయోజనమునకు విలువకునుండు వ్యత్యాసము తేటపడవలె నన్న నీరెండుపటములను గమనించి చూచినంజాలు. వెలలనో:— రాశింబట్టి యన్ని భాగములకును వెలయొక్కటే. ప్రయోజనములనో:— ప్రతిభాగమునకు నొక్కొక పరిమాణము. ఆదినెక్కువ; తుదిదెక్కువ.

అయిన సంత్యభాగమూల్యమే ప్రతిభాగముయొక్కయు మూల్యమైన విధంబున సంత్యోపయుక్తినిం బ్రతిభాగోపయుక్తిగ నేల గణింపరాదు? రాశితోడ మూల్యము తగ్గునుగదా! అట్లే ప్రయోజనమును తగ్గునదియ. ఈ మాత్రము సమన్వయము గలవానికి సంపూర్ణ సమన్వయ మేలపొందింపనీరు? ఇది యనేకులనుబట్టి బాధించు బ్రహ్మరాక్షసివంటి ప్రశ్న.

కారణములు:—1. మూల్యము వస్తువులను గొనుట యముక్కుట వీనిలోఁదేలు తారతమ్యము. ౫౦౦ పుట్లుండిన కాలములో వెలలు ర కి వచ్చెబో. ౧౦౦ పుట్లేయుండిన వెల ౩ రూపాయలుగ నుండు ననుట యిప్పుడును (అనగా ౫౦౦ పుట్ల కాలమునను) నిజమేయైనను ౧౦౦ పుట్లను ౩ రూపాయలుగను, తక్కిన ౪౦౦ ను ౪ రూపాయల రీతిగనునమ్ము నెవఁడు గాఁక్షింపఁడు? కాఁక్షించినను నాకాఁక్ష విఫలమే. ఎట్లన:—అట్టి పిచ్చివాదముల కెవఁడైనఁ గడంగిన 'మాకు ర నకువచ్చు ౪౦౦ లోనుండు పుట్లనేయమ్ముఁడు. వెలపొడుగైన ౧౦౦ టిని మీయింటనే నిలుపుకొనుఁడు' అని తీయువారు హేళనము నేతురు. కాబట్టి భాగములు భిన్నప్రయోజనములుగ నున్ననేమి? తక్కువ ప్రయోజనముగలిగి, వెల సరసమగు సంత్యభాగముఁ గొన్న నేమి? ఎక్కువ ప్రయోజనము గలదియని వ్యాఖ్యానార్థమెన్నఁబడిన ప్రథమభాగముఁ గొన్ననేమి? భాగములగుణము సమానమైన సుఖము సమానమే. కావునఁ గొనువాఁడు రాశింబట్టి యేర్పడిన యధమపక్షి క్రయమునకన్న నధికమేనాఁడు నియ్యఁడు. సుఖమెక్క-వగ నున్నను, అట్టిభాగమే తక్కువ వెలకు లభించునేని ఎక్కువ వెలయేలయిచ్చును?

అట్లైనచో ప్రతిభాగమునకును వెవ్వేణుమూల్యము లున్నవని యేలయంటి? అయ్యో రామా! మేముట్లనలేదు. మామాటయొకటి. మీయరము వేటొకటి! కానిండు! ఈ సంశయమున నివారింప నింకొకవ్యాఖ్యానము చేసెదము.

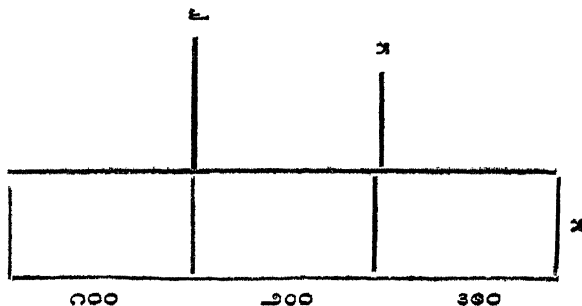
ఈ క్రింది దృష్టాంతమును విమర్శింపుడు:—

౧౦౦	పుట్ల కాలములో వెల పుట్టికి	౬	రూపాయలు
౨౦౦	„	౫	„
౩౦౦	„	౫	„
౪౦౦	„	౪	„
౫౦౦	„	౪	„

ఇట్లు వెలలు మాటుట స్వాభావికమేకదా! కాబట్టి మూల్య సిద్ధాంత మూహించు పద్ధతి యెట్టిదనఁగా:—

౩౦౦ పుట్ల కాలములోను ౧౦౦ పుట్లయన్న దానికి వెల ౬ రూపాయలవంతున యుండుననుట నిశ్చయము. కావున ౩౦౦ పుట్లుత్పత్తియైన యవసరమందును ౧౦౦, ౨౦౦ టికిని, ౬, ౫ లకును క్రమముగాఁగల సామ్యములు నశించినవిగావు. అవి బయటఁ బ్రత్యక్షముగ నిల్వకున్నను ఈ యధికరాశి కాలమందును లీనమైయున్న న్యాయములు. కావున వానిని వదలఁగూడదు. మఱి ౩౦౦ పుట్ల కాలములో ప్రతియొక్క పుట్టికిని సాక్షాత్తుగ సిద్ధించుధర ౫. దీనిని వదలరాదు. ఇక నీరెంటిని గలిపినట్లు చూపుట యెట్లనఁగా:—

6 వ పటము.



అనగా రాశితోడ మూల్యమును మాఱునదియని ప్రచురించుటకై, యప్పటి 300 పుట్లరాశి వివిధపరిమాణములుగల రాసుల కూడికచే నేర్పడినదిగా భావించి, యంత్యరాశి మూల్యముచే ప్రతి భాగముయొక్కయు మూల్యము నేర్పడియె నంటిమేని, పైని వాక్రచిన్న రెండున్యాయములయు నన్వయమును నిత్యతను రక్షించిన వారమగుదుము. “ రాశితో మూల్యము మాఱును. ఏదైన నొక రాశింగణించి చూచితిమేని దానిచే నేర్పడిన మూల్య మద్దాని ప్రతి భాగముం జెందును ” ఈ రెండు న్యాయంబులును పరస్పర విరుద్ధములుగావు.

2. ఈ రీతినె ప్రయోజనముంగూర్చియు వ్యాఖ్యనేలచేయరు? చూడుడు. రాశింబట్టి ప్రయోజనముండును. ఈ గుణమున నిది విలువకుఁ దోఁబుట్టువు. ఆదిప్రయోజనముకన్న నంత్యప్రయోజనము తక్కువ. రాశియొక్కవయైన విలువయు ఊణించుననుటతోఁదుల్యము. ఇక నంత్యప్రయోజనమే ప్రతిభాగ ప్రయోజనమని మూల్యోపయుక్తులకుఁ దెగని బాంధవ్యమేలకల్పింపరాదు? దీనికి సమాధానము:

ప్రయోజనము భావము. విలువ వస్తువులను ఏమాత్రమిచ్చి మార్చుకొందనును నిర్ణయము.

ఏవెలయిచ్చిననుసరే ప్రథమమున వాడఁబడు భాగము తొలు కాఱు వానరీతి వాంఛాసంరంభమునార్చి యొక్కవ సుఖమునిచ్చును. ఒక్కతూరి సుఖముఁజెంది, యనంతరము గొంతకాలమునకువచ్చిన తక్కువ సుఖమునకన్నఁ దొల్లటి సుఖమొక్కవకాదని మందలింపఁ దగునా? సుఖమేమో యారగింపఁ బడినది. జీరమునైనది. ఏమొట నొకవేళ నమితసేవచేఁ గష్టమువచ్చినను ఆ తొల్లిసుఖ మెట్లు కొఱత వడును? కావున ప్రతిభాగమును భిన్నప్రయోజనములనుటయ స్యభావ సమ్మతము.

ఇక విలువవిషయమై యట్లుగాదు. వీనియొగించులోనన్న భాగ భాగముగ మెక్కుదుము, కొనుటలో సీతీరువేఱు. ఆకాలము

నందుండు రాశినంతయు గణించి, దానిచే నేవెల తటస్థించుననుట విచారించి యావెలకుఁ దీయుదుము. కాని భాగభాగమునకు నొక్కొక్క వెలయనుకొనము. తినుట మొదలగు వివియోగ క్రియలయందును కార్యంతమునఁగాని సుఖంబు స్ఫురించకున్న మీశాద మొప్పుకోవలసినదే. కార్యారంభమునుండి—ఒక్క యారంభమునుండియా? దూరమునుండి వాసనలు గుప్పించుసరికే—సుఖము ప్రసన్నమగుట మీరెఱిగినదేకదా! విలువయందిట్లా? 'కాదు. రాశియేర్పడిన తదనంతరము విలువ యేర్పడును. భుజించి ముగించిన పిమ్మట నేమి సుఖమున్నది? కడుపు బరువొకటేకాక! కాఁబట్టి మూల్యము, వస్తువు యొక్క రాశి కుదిరిన పిమ్మట దాని ఫరిమాణము ననుసరించి ప్రతి భాగమునకును గుదురు వస్త్రవంతరతారతమ్యము. అట్లగుట నెల్ల భాగములకును రాశిగొలఁది నేకరూపమూల్యముండును. ప్రయోజన మన్ననో నానావిధ ఫరిమాణములు గలది.

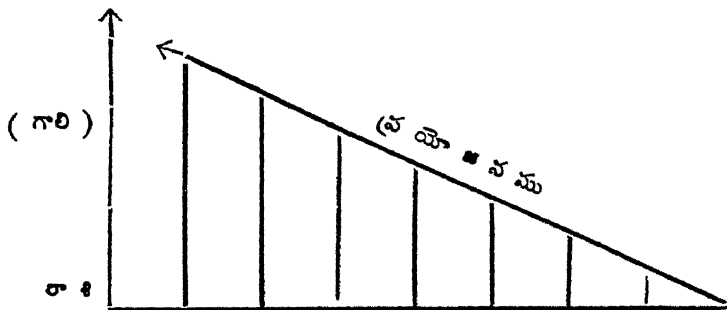
3. మూల్యమునకుం బ్రయోజనమునకును నిరంతర సంయోగముం గలిగింప ననుభవవిదితంబులైన మఱికొన్ని వర్తమానములును బాధాకరంబులు.

ఎట్లనః—గాలి యుపయోగకరమందురా? అనగా? నిస్సంకయముగ నుపయోగకరమేయని యొప్పితీరవలయును. బంగారు, వెండి వీనికన్న నీదిఁకధానము. ప్రాణాధారపదార్థము. అవునుగాని గాలి యొక్క వెలయెంత? సామాన్యముగ సున్న. అనఁగా నంత్యమూల్యము పూజ్యమనుట. కావున నంత్యప్రయోజనమును పూజ్యమే. అంత్యమూల్యము పూజ్యముగాన ప్రతిభాగముయొక్క మూల్యమును బూజ్యమే. కావున గాలి మూల్యము శూన్యమనుట సర్వసమ్మతము

ఇక ప్రయోజనముం గూర్చి యిదే వ్యాఖ్యఁజేసి చూడుఁడు! ఎంత యాభాసముగానుండునో! అంత్యప్రయోజనము సున్న. కావున ప్రతిభాగముయొక్కయు ప్రయోజనము సున్న. గాలి యెందునకుం

బనికిరాని వస్తువు ! ఇదెంత బాగుగ నున్నది ! ఇప్పుడే యిది బంగారమునకన్న గొప్పయని యంటిరి. ఇంతలో నె యది నిష్ప్రయోజనంబని యనెదరె ! ఈ పరస్పర విరుద్ధ పూర్వపక్షము లెట్లునిలుచును ? కావున గాలింగూర్చి చెప్పదగిన దేమనగా చూడుడు !

6 వ పటము.



గాలి మిక్కిలి కొంచెముగానున్న దానియొక్క ప్రయోజనమింతింతయని చెప్పనగునా ? కావున దాని కాద్యుపయుక్తి యవ్యయము. అవాఙ్మానసగోచరము. రాశి యెక్కువ యగుటచే దాని యంత్యప్రయోజనము తఱుగుచువచ్చెను. రాశి యపారమును గోరికకునుఁ దలంపునకు మీరినదగుట దాని యంత్యప్రయోజనము సున్నతో సమము. కావుననే దానియందు మనకు నాదరము. ప్రబంధకవులకు వనితామణుల నడుములవలె శూన్యము. అంత్యప్రయోజనము లేకున్నను సమస్తోపయుక్తి లేదనఁగాదు. మీఁదిపటముం జూడుడు. అంత్యోపయుక్తి యెఱుకకు రానియంత సూక్ష్మము. అనగా నేమియు లేదనుటకు మర్యాదమాట ! ఇఁక బూర్ణోపయుక్తియో మేరలేర్పఱుపరానియంత విస్తృతము కాఁబట్టి సమష్టి నమేయమైన గౌరవమున్నను విలువలేదు. అగస్త్యుఁడు సముద్రమును అరచేతిలోఁ జేర్చినట్లు వాయువునంతయు నెవఁడైన మొత్తముగా నేకరించి మూటగట్టి మూలఁగూర్చున్నచో నది ప్రాణాధారముగాన వాఁడడిగినంత యిచ్చికొనఁ ద్వరపడుదుము. స్వచ్ఛందముగ వలసినంత దొరుకును గాన దానికి సంత్యప్రయోజనమును విలువయు మృగ్యములయ్యె.

రాశికి మించిన కోరికలున్న నారాశియొక్క యంత్యభాగము నకుం బ్రయోజనము సిద్ధము. కోరికకు మించిన రాసులున్న సంత్య భాగములతో నెవరికేమిపని? అవి తీర్తలు.

అంత్యోపయుక్తియే లేనియెడల మూల్యముండదు. అనగా గోరికకుమించిన రాసులున్న వానిని బదులు సరుకులిచ్చికొన నెవ్వఁ డును గోరఁడు. అంత్యోపయుక్తియున్న మూల్యము తప్పదు. అనగా రాశికిమించిన కోరికలుంటచే నారాశియెడ జనుల కాదరమున్నదనియు, దానంజేసి సరుకుల మాతొసంగియైన దానింబడయఁ జూతురనియు ననుట.

చూచితిరా! ప్రయోజనమునకును మూల్యమునకును ఇంత నేపునకు నిర్ధారణకువచ్చిన సామ్యము!

ఆద్యోపయుక్తికి, సమప్యోపయుక్తికి, మూల్యమునకును సంబంధములేదు. ఉదా. గాలికి ద్వివిధోపయుక్తులుదట్టము. మూల్యమునహి.

అంత్యోపయుక్తియు మూల్యమును నిత్యసంయుక్తములు. మూల్య మంత్యోపయుక్తిచే నిర్ధారితము. ఉదా. రాశి ననుసరించి యంత్యోపయుక్తి యుండును ఆ తక్కువ యుపయోగముగల భాగమునకేమివెలయో యదియే ప్రతిభాగమున నావేశించిన మూల్యము. వీపాయిసీరు అమృతమునకుండిన తొలిచెంబు మిక్కిలి యుపయోగ కరము. కడపటిది యధమము, అయ్యును ఈ యధమరాశికి నేమిత్తురో యంతకన్న నెక్కువ తత్పూర్వరాసుల కిచ్చుట గానేరదు. రాశి ననుసరించి యేర్పడిన కనీసము ప్రయోజనమున కేమి యిత్తుమో యదియే రాశియొక్కయు ప్రతిభాగముయొక్కయు విలువ. ౧౦౦ పుల్లకాలములో ౧౦౦ పుల్లనాటికన్న వడ్ల యంత్యప్రయోజనము తక్కువ. ఈ తక్కువంబట్టి యేర్పడిన నయమైన వెలయే ప్రతి పుట్టి యొక్కయు వెల.

అంత్యోపయుక్తిచే మూల్యము నిర్ణీతమగునని యంటిమి. బ్రాహ్మ మొదలగు దేశములనుండి బియ్య మమితముగ దిగుమతియై

వెలలఁగుదియించెనేని మనకాఁపులు మంచివెలలులేవని పంటలఁ దగ్గింతురు. యంత్రములచే నయాదుచేయఁబడు నీలిప్రసిద్ధికి వచ్చినదే, నెల్లూరు మొదలగు ప్రాంతములవారు నీలిపంటలఁ జాలించి యుండుట తెలియదా? అనఁగా నిప్పటి ధరల ప్రకారము పూర్వమున్న నీలి రాశిలోఁ గొన్ని భాగములకుఁ బ్రయోజనము భగ్నమాయెననుట. (అనఁగా నారాశికి నంత్యప్రయోజనము సడలెననుట) కావున రాశి తగ్గింపఁబడియె. మరల నేదేనొక కారణముచేఁ బంటనీలికి గిరాకి హెచ్చెనేని నాయాదరాధిక్యముతో నంత్యప్రయోజనమును వికసించును. వెంటనే విలువవిలసిల్లినఁ బంటలిప్పటివలె ముకుళితస్థితిలో నుండవు. అంత్యోపయుక్తియు మూల్యమును రెండు శరీరములం జెందిన యేకాత్మయట్టివి.

రాశిచే నంత్యోపయుక్తియు మూల్యమును నిర్ధారితములు. మఱి యంత్యోపయుక్తి మూల్యములచే రాశినిర్ధారితము. ఉదా. నీలికిని అంత్యోపయుక్తి (అనఁగా మూల్యము) హెచ్చిన నెక్కువ రాసులు పండింపఁబడును. కావున రాశియు మూల్యమును పరస్పర నిదానములు.

గాలి మొదలగు నవ్యయరాశివస్తువులకు సామాన్యముగ విలువ లేకున్నను దేశాదివిశేషములంజేసి విలువ యేర్పడుటయుంగలదు. ఉదా. 1. ముత్తైపుచిప్పలకొఱకు సముద్రములో కెంతయో లోతుఁ నకు దిగినవారికి గొట్టములగుండ గాలి గొట్టుదురు. దీనికై యిన్ని ఘనపుటడుగుల గాలి కింతయని ధరల విధింతురు. 2 ఊపిరియాడని మహాపట్టణములలో మంచిగాలి పాఱునిండ్లకు బాడుగ కొంచె మధికము. ఇది గాలికొఱ కియ్యఁబడిన వెలయేకదా!

మూల్యము వినిమయసంబంధి. అనఁగా వస్తువుల బేరసారము లలో మార్పుకొనుటయందు దీనికింత, దానికిమాత్రము అని యేర్పడు విలువ. వ్యవహారపరివర్తనము లేనిదైనచో ప్రయోజనములుండుగాని

మూల్యములు నిర్మూలములగును, కావునఁగదా యనేకవస్తువులున్నం గాని విలువకును వినిమయమునకును నెడము దొరకదంటిమి. ఇట్లు ఇచ్చి పుచ్చుకొనుటలో ప్రత్యక్షముగా 'ఇంత-మాత్ర' మను పదము లచే నూచింపబడిన భావమును వెల్లడిపఱచుటకై వస్తువులు భాగ భాగముగానుండు రాసులం బోలినవని యూహింపవలసెఁగాని, నిజము చూడఁబోయిన గాలిమొదలగునవి యఖండములైన యేకసముదాయ ములే. అవి యిసుకవలెఁ బొడిపొడిగా లేదనుట స్పష్టమే ఒకవేళఁ గుప్పలుగాఁ బోయిఁదగిన వడ్లు రాగులు మొదలగువాని రాసులుండ లేదా యని యందురో ! ఉన్నవిగాని యొకమాఱు వానిని రాశిగాఁ జేర్చిన పిమ్మట 'ఇది మొదటికుప్ప; ఇది రెండవకుప్ప' యని నిరూపింపనొనా ? నిరూపించితిమిపో వానివల్ల నేమిగుణము ? రాశి ననుసరించి యన్ని పాళ్ళకుఁగలుగు విలువయొక్కటియే. అట్లగుట ప్రథమద్వితీయాది నిర్ధారణ నిరర్థకచేష్ట. కాఁబట్టి పదార్థము లప్ప టప్పటికీ నేకసముదాయములుగాని భిన్నభిన్న భాగములుగావు. రాసులమండీలో నొకానొకనాఁడు ౧౦౦ పుట్లు వచ్చిచేరినవను కొనుఁడు. ఇవన్నియు నొకేయంగడిలో దిగవు ౧౦ యంగళ్లున్న నొక్కొక్కటి ౧౦ పుట్లుగొని యమ్మకమునకు నుంచునేమో. ఇట్లు ౧౦౦ పుట్లును పదిపదిగా విభాగింపబడి ౧౦ చోట్లఁ జేరినను, ఆ మండీలో నేర్పడినవెల యీ వెవ్వేఱుపదుల ననుసరించియుండిను. మఱి యీ మొత్తపు ౧౦౦ పుట్లనుండి ప్రభవిల్లిన వెలయే యన్ని భాగముల నావేశించును. చూచితిరా, యయ్యైకాలముల నయ్యైపణ్య చక్రంబుల వస్తువులు నిజము చూడఁబోయిన జిగిబిగి గలిగిన యేక సముదాయమే యనుట యనుభవదృష్టము.

భాగభాగములుగా నున్నవనుట వ్యాఖ్యానార్థము చేయబడిన యూహ. ఏవ్యాఖ్యానము లందురో. ఈ రెండు న్యాయములం బ్రదర్శించుటకై :-1. రాశితోడ విలువయు సామాన్యముగ మాఱును.

రాశి యీమాత్రమైన వెల యింత, ద్విగుణితమైన నింత, ఇత్యాది సాదృశ్యములు శాశ్వతములు. 2. మఱీ యయ్యైకాలముల నయ్యై పణ్యచక్రములందు రాశిసమస్తముచే నిర్ణయమునకుఁ దేబడు వెలయే ప్రతిభాగముయొక్కయు వెల. మఱీ యీ కాలములోను పూర్వము చెప్పబడిన సాదృశ్యము లదృశ్యాకారముతోనున్నవి. ఈ న్యాయ ద్విత్వయము సిద్ధాంతము చేయుటకునై హేతుభూతములుగ ననుకూలించునవిగాన భాగభాగములుగ గణించుట యుక్తము.

మఱీయు మూల్యశూన్యంబు ప్రయోజనశూన్యంబని కొందఱు భ్రమింతురు. ప్రయోజనము, విలువయు సమగ్ర సమత్వముఁ దాల్చినచో, రత్నములు, బంగారు మొదలగునవి ప్రబల ప్రీయములు గాన, నవి వాయ్యాదులకన్న నెక్కువ ప్రయోజనము కలవి యన వలసినచ్చును ! ఇది హాస్యవాదమేకాక కువాదమును. దీనిని ఖండించు విధమెట్లు ? విలువకు ప్రయోజనమునకు సంబంధమేలేదనియందమా ? ఇది ప్రకృతి విరుద్ధము. ప్రయోజన మున్నంగాని వస్తువుల నెవరుఁ గొనరు, వీధి దుమ్మునెవరైన వెలనిచ్చి తీయునురా ? కాఁబట్టి ప్రయోజనమునకు మూల్యమునకు నేదోసంబంధమున్నది. మన వ్యాఖ్యాన మేమందురో. విలువ రాశిసనుసరించి యుద్భవించు నంత్య ప్రయోజనముతో సమన్వితము. అంత్యప్రయోజన మనఁగా నంత్య భాగ ప్రయోజనము. 'అంత్యభాగ' మని యనవలసి వచ్చినందున వస్తువు భాగభాగములుగ నున్నదని వితర్కింపవలసె. ఉపయోగము నానామూర్తులం దాల్చినయది యను నిర్ధారణయొక్క సాహాయ్యము తేసిది గాలికి బంగారమునకును జరుగు సీతర్థయుద్ధములో గాలిక జయము రానేరదు. ఈ జయమెట్లు చేకూర్చబడె ననఁగా:—గాలికి నంత్యోపయుక్తిలేదు. ఇయ్యది బంగారమునందు ఘనము. అయినను బంగారమునకుండు సమష్ట్యోపయుక్తికిని వాయుమండల సమష్ట్యోప యుక్తికిని సామ్యము దోమకు శేనుఁగునకునుండు వాసియట్టిది.

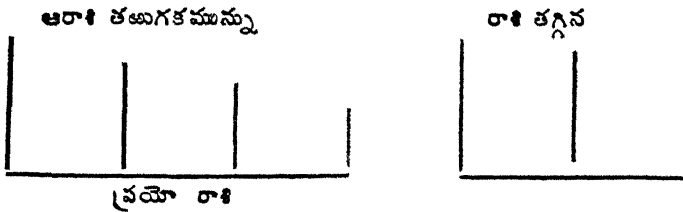
కానీ! వస్తువులం భాగములున్నవనియు, ఈ భాగములు ప్రథమ ద్వితీయాదులనియు, అంత్యభాగమనునది యొకటియున్నదనియు, ఈ భాగములయొక్క యుపయుక్తతా గుణము క్రమమైన క్షయముం దాల్చినదనియు:—ఇన్నిసిద్ధాంతములను దెచ్చిన దెందునకు? గాలిమాట నిలుపుటకేనా! వినుండు. గాలిమాటయనునది మనమాటగాదా? అనఁగా నవరత్నములకంటెను గాలిప్రధానమనుట యనుభవముగాదా? ఈ యనుభవమును సహేతుకముం జేయుటకు, మఱియు, భాగభాగములనుండి ప్రభవించు సుఖము న్యూనతగలది యనుట ప్రత్యక్షానుభవ గోచరముగాదా! నీటిసామ్యముచే నియ్యది సుబోధము సేయఁబడియెఁగదా! కావున నీసిద్ధాంతము లన్నియు గాలిమాటలుగావు, గేలిమాటలుగావు! మఱి సత్యములు, ప్రత్యక్షజ్ఞానమున లీనములై యుండు గూఢతత్వములు.

సంగీత విద్వాంసులరీతిని మనము నానోహోవగోహములం జేసితిమి. తలనుండి తోఁకవఱకు మొదలు తడవిచూచితిమి. ఇప్పుడు తోఁకనుండి తలవఱకుం బరీక్షించితిమి. ఆమూల్యగ పరనమన్న నిట్టిదే యుండునేమో! ముందునకేగుదము.

ఆద్యుపయుక్తి యనఁగా, వస్తురాశి యత్యల్పమై గిరాకి యత్యధికమైన కాలమున దానియందు మనకుండు నాదరము గాలికి నాద్యుపయుక్తి నిర్ణయించుట కష్టము. అది మిగులఁ గొంచెమైన మనప్రాణములే యుండవు. ఇంక నాదరమునకు నాధారమెద్ది? కావున దానియొక్క ఘనత భావనాశక్తిచే నూహ్యంబు అంతోపయుక్తి హెచ్చుటయన గిరాకిహెచ్చుటయనుట. అనఁగా మనకు దానియందలి యాదరము వృద్ధిఁగాంచినందున దాని యంత్యభాగముయొక్కయు ప్రయోజనము విస్తారము గాంచెననుట. అంత్యప్రయోజనము విస్తరించు విధంబులు రెండు.

1 గిరాకి—(అనఁగా మనకు వస్తువునందలి యభిరుచి) నిలుకడగ నుండఁగా వస్తువుయొక్క రాశి తగ్గనేని:—

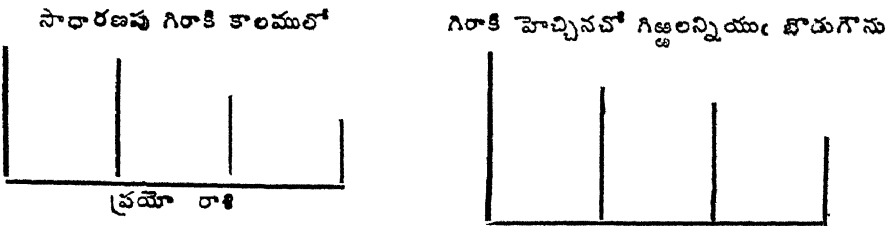
7 వ పటము



ఇట రెండవ పటమున మూడవ గిట్టయే యంత్యప్రయోజనము నూచించును. ఉదా. పంటలు చెడేనేని ధాన్యపు వెల హెచ్చుట.

2. రాశి యట్లేయుండి గిరాకి హెచ్చుటచేత అనఁగా నాదరము వృద్ధియగుటచేత.

8 వ పటము



ఉదా. పెండ్లికాలములను చైత్రవైశాఖ మాసములలోను బట్టల ధరలు హెచ్చుట.

వాంఛావూర్తికి ననుగుణమగు రాశి యెక్కువ కానుగాను. గిరాకి యట్టులేయున్న, దాని యంత్యప్రయోజనమును, విలువయు క్షీణతవొందవచ్చును. రాశి శుక్లపక్షము నవలంబించిన మూల్యము కృష్ణపక్షములోఁ జేరును. కోరికకుమీఱిన రాసులున్న విలువ యస్తమితమగును. అంత్యోపయుక్తితోఁ గూడిన పదార్థములకెల్ల సమస్తోపయుక్తియున్నను సమస్తోపయుక్తితోఁ గూడిన వానికెల్ల నంత్యోపయుక్తి యున్నదను నిశ్చయములేదు.

ప్రతిబేరమునందును—అనఁగా వినిమయ క్రియాసమయమున—నాలుగు విధముల యంత్యప్రయోజనముల సరిపోల్చి చూచుట సిద్ధము. ఉదా. ఆవునకుమాటు ఎద్దుచు గొన నుద్యమముండనేని:—

అమ్మవారి యోచన:—1. నాకిన్ని యెద్దులున్నవి. ఈయొక యెద్దుచే నీరాశింబట్టి నాకుండు ప్రయోజనమేమి? 2. నాయావుల సంఖ్యయింత. కావున నీతవుం గొనుటచే లభించు ప్రయోజనాధిక్యం బెంత?

కొనువారి యోచన :—1. నాకిన్ని యావులున్నవి. ఆ రాశింబట్టి ఈ యావుచే గలుగు ప్రకర్ష మెంత? 2. నాయెద్దుల సంఖ్య యీమాత్రము. ఈ క్రొత్తయెద్దు లభించునేని యేమాత్రము ప్రయోజనాధిక్య మలవడును?

వినిమయ మెప్పుడు జరుగుననగా, ప్రతివానికిని ఇచ్చు వస్తువున కైనఁ గొనువస్తు వొక్కింత యంత్యప్రయోజనము సధికముగాఁ గలదియైన లేనిచో బేరసారములే? చేతచుండు దానికన్న నెక్కువ ప్రయోజనకారిగాకున్న నితరవస్తువుతో నేమిపని? కావున వినిమయములలో నుభయకక్షీలును ప్రయోజనాధిక్యముంబడసి కృతార్థు లౌదురు. ఉభయులు లబ్ధభూతులౌట యనిత్యమేని వర్తకములు వ్యాపించియుండునా?

అంత్యోపయుక్తిలేని పదార్థములకై ఎవ్వఁడును దాటుపడఁడు. అంత్యోపయుక్తిలేనివనగా మితమునకుమించిన రాసులున్నవియనియు నద్దానంజేసి వానియందు మమతలేదనియు భావము. ఇష్టములేనిచో నెవఁడైన శ్రమ పుచ్చుకొనునా? మఱియు నిచ్చాపూర్తికి వలయు బండములుండఁగా వానినెక్కువచేయుట కెట్టిమూఁడునుద్యమింపఁడు. కావున వాంఛలకును శ్రమమునకును బరస్పర సంబంధము గలదు. దీని విధంబు స్పష్టముగఁ దెలియఁజేయుదము.

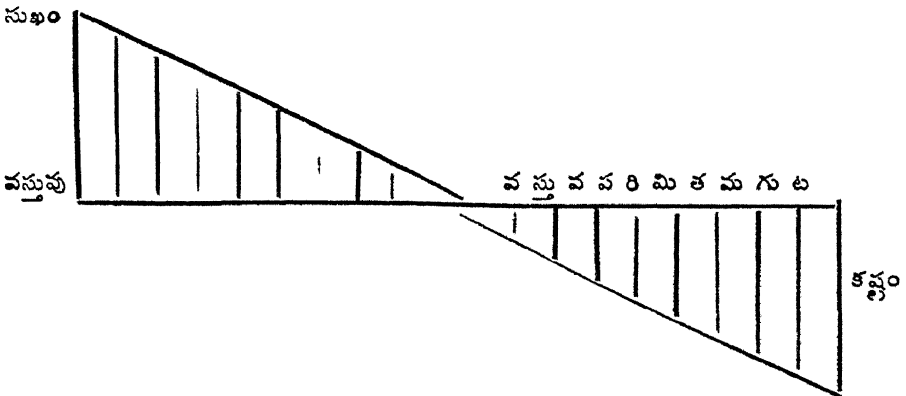
వాంఛలకు యత్నములకునుండు పరస్పరత

1. అమానుషశక్తిచేఁగాని సాధింపరాని యువ్యోగముల నెట్టి వాఁడు నాసింపఁడు. మానుమంతునివలెఁ గొండలు మోయఁగలిగినంత

బలము రావలయునని పిచ్చివాఁడుతప్పఁ దదితరుఁ డెవఁడైన సాముఁ జేయఁబూనునా? నక్షత్రలోకములో నిల్లుగట్టికొని వసింప నెవఁ డపేక్షించును? కావున మన కసాధ్యములని స్పష్టముగఁ దెలిసిన వానియందు సాపేక్షల మెన్నటికినిగాము. సాధ్యములని నమ్మినవాని యందే నర్హుండు తఱుచు కాముకుం డగును.

2. మఱియు శ్రమ దుఃఖభాజనంబు. వస్తువులు స్వభావముగ సుఖము నొసఁగునవి. వస్తాధిక్యము సమకూర సమకూర సుఖము హీనతఁ జెందును. ఈ న్యాయమును బటములో నూచించినఁ దెల్ల మగును.

9 వ పటము.



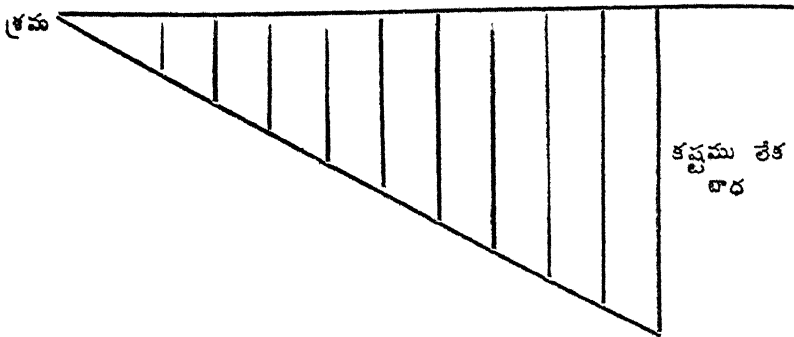
రాశి యొక్కవయగుకొలఁది వాంఛాసుఖంబులు తక్కువ లగును. తుద కపరిమితమగుడు కష్టమేయుగును. కష్ట మారంభించిన వెనుక నిది సుఖమువలెఁ దగ్గుటలేదు. మఱి సదా, కారణమైన వస్తువు వృద్ధియగునట్లెల్ల, నిదియు నెక్కువయగుచు వచ్చును. ఈ విషయమే మునుపు నీటి సామ్యముచే బోధించితిమి. (1 వ పటము చూడుఁడు. తొలిగుక్క మహదానందదాయి. త్రాగను ద్రాగను అభిరుచి లాఘవంబు నొందును కొంతవడికి సుఖముగాని కష్టముగాని లేని మధ్యస్థితి ప్రాప్తించును. ఇంకను మతిలేక త్రాగినచోఁ గష్ట

మారంభించును. బలాత్కారముగ విడువక నోట నీటింబోసిన నాహింస చెప్పనలవిగాదు.

ఈ విషయమునే బోధించు నొక కథగలదు. వేసవికాలమున నొక బాటసారి యొక యెడారిలోఁ బ్రయాణముఁ జేయుచుండెను. పాప మెండవేడిమిచే నెంతయుఁదపించి దాహాతురుఁడై యాసాంధుఁడు చుట్టుప్రక్కల నీ రెచ్చోటను గానక “యెచటనైన నింత త్రావనీరు చిక్కునా దేవుడా?” యని చింతించుచుఁ బ్రయాణము సేయుచుండఁ గొంతకాలమున కతనివంటి మార్గస్థుఁడొకఁ డెదురయ్యె. వానింజూచి యితఁడు నోరెండిపోవ “అయ్యా! ఇట్లే వచ్చితివికదా! త్రోవలో నెక్కడైన నీరున్నదా?” అని యడిగెను. అందున కతఁడు “సుమారిచటికిఁ బరువుదూరమున నొక బావియున్నది. అందు మొదటి భాగముననుండు నీరు ద్రావిన నమ్మతతుల్యముగ నుండును. రెండవభాగమున కొంచె ముప్పగా నుండును. మూడవచోట నింకను తొరము. నాల్గవయెడ నీరు నోటఁబోయి సాధ్యముగాదు” అని చెప్పి తన త్రోవఁబట్టి వెడలిపోయెను. అదివిని యితఁ డిదేమి యింద్రజాలమాయని చింతించుచు నతివేగమున ముందుపయనముఁజేయ నాసాంధుఁడు చెప్పినట్లే బావియొకటి కనులారఁ గానవచ్చెను. ఆ పథికుఁ డాబావిలో నొకయెడదిగి కరువుదీర నీరు ద్రావ నవి యట్లే యతిమధురములుగ నుండె. దాహముదీక్షింప పిదప నతనిమాట పరీక్షింపనెంచి యింకొకచోఁ ద్రావిన నవి యంతమధురములుగ నుండలేదు. మూడవదిక్కున ద్రావఁబోయి మునుపటికన్న మిగుల నుప్పగనుంటుచే యెల్లెట్లో కష్టపడి త్రాగెను. నాల్గవచోట నీరు నోటఁబోసికొని నాలుకయంతయుఁ జీలిపోవునట్లైన “నాతఁడు చెప్పినదే నిజము. ఇందేమియో యక్షిణి యున్న” దని తలఁచి త్రాగలేక యుమిసి తనత్రోవను బోయెనట! ఇందుఁగల యక్షిణిని మా చదువరు లిదివఱకే గ్రహించి యుందురు.

శ్రమ బాధాకరంబు. శ్రమ సౌచ్చుఁడర్థము బాధయుఁ బ్రబలించును. సుఖంబుఁబోలే క్షయవృద్ధుల కిది పాత్రంబుగాదు. ఇందులకు నిదర్శనమగు పటము.

10 వ పటము.



కావున నేదేని పనికిఁ బూనుకొంటిమేని కాలశ్రమేణ శ్రమచేఁ గల్గు క్షేత్రంబుపొచ్చి యా యుద్యమమునందలి యుత్సాహము నంత మొందించును.

3. 'కష్టేఫలీ' యను వాక్యప్రకారంబుగ యత్ని మెక్కువ యగుకొలఁది ఫలమును అధికముగ లభించును ఇకఁక బురుష ప్రయత్నము ప్రయాసమునులేకయే ఫలము లబ్బునేని యెల్లరు నన్నివస్తువులును కావలయునని కోరుదువు. తలఁచిన మాత్రాన వలచినది సమకూరునేని ఆశలకు నంతముండదు. గురువుల నాశ్రయించుట క్షేత్రముల కోర్పుట అవధానబుద్ధితో వల్లించుట యను నిరోధమును లేనినాఁడు సర్వప్రజలును పండితోత్తములుగా నుండుదమని కాంక్షింపరా! అట్లేల కాంక్షింపరన, నిన్ని యిషములం బడవలయుఁగదా యను భీతిచేతనే. చూడుఁడు. ఆశల బంధించుటకు వేదాంతమునకైన నీశ్రమయే ప్రబలపాశము.

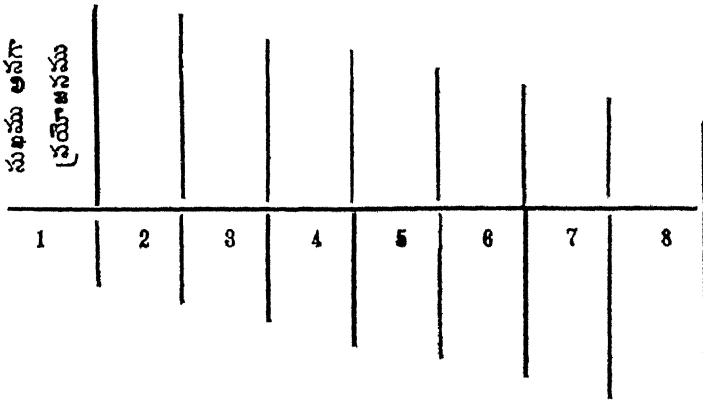
4. కార్యారంభమున ఫలంబు స్వల్పంబుగ నుండుఁగాన దాని యందు మనకుఁ బ్రీతి యధికముగ నుండును. అందుచేఁ బ్రయాసయు

ప్రయాసగఁ దోఁపదు. అనురక్తి లేనివానికిఁ గొంచెపాటి ప్రయాస మును ఘనముగఁ దోఁచును. కామాతుతునకుఁ గప్పంబులు గప్పంబు లుగఁ గానఁబడవు. వాఁడెట్టిగోఁడలనైనను దుముకుటకు వెనుదీయఁడు. ఏకార్యమందైన నాసక్తిగొంటిమేని దానివలనఁ గలుగు దేహమనః పీడినంబులు బుద్ధికిందట్టవు. ఆకలిచే నాకులుండైన వానికిఁ గోఁడ దుమికి తోటలోఁ బ్రవేశించి చెట్టెక్కి పండ్లుగోయుట యశ్రమమైన శ్రుత్యముగాఁ గనుపించును. ఈ కార్యమునే సంతర్పణచేఁ దృప్తుడైన వెనుక వానిం జేయుమన్న “అయ్యో! ఇట్టికార్యము నాచేత నవునా?” యని యూరకుండును. ఆవశ్యకము అసాధ్యముగాదు. అనావశ్యకమని తోఁచిన యెడల సులభసాధ్యంబును అసాధ్యమగును.

5. వాంఛయుఁ దత్పరిపూరణార్థమైన యత్నమును శమించు టకు మూఁడుకారణములుగలవు. ఇవిమూఁడును ఏకకాలమునఁ బ్రవర్తిల్లుటయేకాక పరస్పర నిర్ధారితములు నయియున్నవి. ఈ కారణము లెవ్వియనః—ప్రయత్నముఁ జేయఁజేయ బాధతోఁబాటు ఫలమును అతిశయించుటచే ననురాగము ఊణతకువచ్చి తుదకు బాత్తుగ నశించి పోవుట. అనురాగము హీనవశాఙ్గొలఁది కష్టము తక్కువగానున్నను ఎక్కువగాఁదోఁచి తుదకు సహింపరానినగుట. బాధ యెక్కువ యగుటచే ఫలముమీఁది మమత కృశించుటయు ననునవి పరస్పర నిర్ధారితములంటిమి అనఁగా వాంఛచే శ్రమయు శ్రమచే వాంఛయు నిర్ణీతములనుట. ఈ విషయమునే నిదర్శనపూర్వకంబుగఁ దెల్లం బానర్తము. కోడికి గ్రుడ్డును, గ్రుడ్డునకుఁ గోడియు ఆధారభూతము లనుట సర్వవేద్యము. వాంఛ హెచ్చిన శ్రమ తగ్గినట్లుండును. శ్రమ హెచ్చిన వాంఛకృశించును. వాంఛ యెంతయెక్కుఁడుగనుండునో యంత యెక్కువ శ్రమచేయ నుద్యుక్తుల మగుదుము. ఐనను ఎట్టి శ్రమచేతను సాధింపరాని వస్తువులం దాశగొనుట యసంభవము. అందరాని పండ్ల కఱ్ఱులుసాచుట నరునకు నైజగుణంబుగాదు. ఒక్క

శ్రమ యొక్కవై ననే యాశ తగ్గునవగా దానితోడ ఫలంబును అతిశయించిన నాశ యింకను ద్వారలో నంతమొందకుండునా ! ఆశ తోడ పూనికయు నస్తమించును. దీనిని విశదీకరించు పటంబు.

11 వ పటము.



బాధ లేక క్షేత్రము

(శ్రమమును : ఫలమును. ఇవి యధాక్రమముగ వర్ధిల్లునవి యని భావించునది.)

పటమున 1, 2, 3 అను భాగములు ఒక్కొక్కటి యొక్కొక్క గంటసేపు పనిని సూచించు ననుకొందము. రెండుగంటలు పనిచేసిన ఫలము రెండింతలగును. మూడు గంటలకు మూడింతలు. ఇట్లు అన్ని భాగములకును అని గ్రహించునది. రెండును సమముగ వృద్ధి జెందుగాన యధాక్రమాన్వయము గలవని యెఱుగునది.

ఒక గంటప్రొద్దు కష్టించిన పిమ్మట నొకింత ఫలమబ్బును. అప్పటికి బాధ యంతగఁ దోఁపదు. ఏలయన ఫలమునందలి ప్రయోజనబుద్ధి (అనగా సుఖము) అధికముగా నుండును.

కాలక్రమేణ వస్తువు జాస్తి కానుగాను దాని యంత్య ప్రయోజనము తఱుగుచు వచ్చును. బాధ యొక్కవయగును.

ఈ విషయముననే బాధ యెక్కువ యాననియు నాకారణమున వస్తువునం దాసక్తి తగ్గుననియుఁ జెప్పవచ్చును. అనఁగా విరక్తియే ఆసక్తి వదలుటకుఁ గారణమునియు ప్రయాసమువలని వేదనయు విరక్తిని బుట్టించు కారణములలో నొకటి యనియుఁ దెలియుఁ దగినది.

నాలుగుగంట లగుసరికి సుఖదుఃఖములు సమానములౌను. ఇంక నెక్కువకాలము పాటుపడియెనేని మితమునకు మీఠినంత సిద్ధి సమకూరుఁగాన అభిరుచి కొద్దియౌను. శ్రమ (క్షేమము) యుక్త ప్రయోజనము లభించునను నాసలేమి దుర్భరమగును. కావున నాలుగుగంటలకన్న నిట్టిసితిలో నెఱుకగలవాఁడు పనిఁజేయఁడు.

మూల్యము అంత్యప్రయోజనముతో సంబంధించినది. అంత్య ప్రయోజనము ఫలరాశి ననుగమించి యుండును. రాశి వాంఛా శ్రమలచే నిర్ణయింపబడును. వాంఛాశ్రమములును అన్యోన్య సంబంధము కలవిగా నున్నవి. కావున మూల్యము, రాశి, ఉపయుక్తి, క్రమ, యను నీనాలును పరస్పరాధారములనియు, అన్యోన్య నిర్ణీతము లనియు నెఱుగునది. అర్థంబను త్రాటియందుండు పిరులు ఈనాలుగు.

రాశి ననుసరించి మూల్యమేర్పడుననుట స్పష్టమేయనినను మూల్యముచే రాశి నిర్ణయింపబడునని పైన నూచనగ దెలిపితిరి గదా! ఇదియెట్లు? అని ప్రశ్నింతురేమో. వినుండు. వెల యధిక మయినచో నెక్కువగ నుత్పత్తి చేయుటకు కర్మకరులు కడంగుదురు గాదె! రూపాయకు నాలుగు పుట్లు అమ్ముకాలములలో నూఱుపుట్లు పండించువాఁడు రూపాయకు రెండుపుట్లు వెలయగునని ముందుగాఁ దెలిసికొన్నవాఁడైన నింకను ఎక్కువ పుట్లు ప్రోఁగుచేసి యధిక లాభము వడయఁ బ్రయత్నింపఁడా? కావున రాశియు మూల్యమును అన్యోన్య నిర్ణీతములనుట స్ఫుటంబు.

రాశి, ప్రయోజనము, మూల్యము, శ్రమ ఇవి పరస్పరాశ్రయములు

రాశి, మూల్యము, ప్రయోజనము, శ్రమ అను నీనాలును భిన్నములైనను ఒండొంటితో నేకీభవించినవై పరస్పర కార్యకారణ

భావమును వహించి యుండుననుట యీ శాస్త్రంబున నాద్యమైన న్యాయ్యంబు.

ఒక్కనిదర్శనముంజూపి యీ విషయ మింతటితో నిప్పటికిఁ జాలింశము. ఆఁకలిచే నొచ్చినవాఁడొకఁడు ఫలములఁగోసి తినుట కారంభింపుడు తోలుత నాస్వాదించిన ఫలంబులు బహురుచ్యములును సుఖదంబులును అగుటఁజేసి ఆ సంతోషములో చెట్టెక్కి గోయుటచే నగు శ్రమను బొత్తిగ మఱచినవాడగును. కొంతవడికి ఆఁకలి బాధ తగ్గుడు ఇంత మీఁదికెక్కితినె కాలుజాటిపడిన నేమిగతి? గోయఁ గోయఁ రెట్టలు నొప్పియెత్తుచున్నవి; అని తలపోసి ' ఈ సుఖమున కీకష్టము సరియైన మాఱుబేరమా ' యని చింతించును. మఱి కొంత వడికి గ్రుక్కమిక్కనకయుండునట్లు గొంతువఱకుఁ దిన్నవాఁ డయ్యె నేని ' ఈపండ్లంత రుచిగాలేవు. ఏబుద్ధిచేఁ దినుచుంటినోగాని నిజముగఁ జూడఁబోయిన తోఁతగానున్నవి. మఱి చేతులో యెత్తుటకు సాధ్య ములుగావు. కావున నింక నీ యప్రయోజనమగు యత్నము జాలించె దను ' యని తలఁచి చెట్టుదిగి వృక్షాధిదేవత కొక నమస్కారమైన వేయక తనత్రోవఁ బోవును. ఇందును బ్రయోజనము, రాశి, శ్రమ, మూల్యము వీనికింగల పరస్పరావలంబనము విశదీకరింపఁ బడియె.

అర్థశాస్త్రములోని ముఖ్యభాగములు

వస్తువులను బోల్చిచూచి తారతమ్య నిర్ధారణమొనరించి వానిని మార్పుకొనుటకు మూల్య మెత్తినసాధనము. వస్తువులే లేకున్న మార్పాటు జరుగుటెట్లు? కావున ఉత్పత్తి వినిమయమునకునాద్యంబు. మఱియుఁ గొనువారు లేకున్న తమకుం గావలసినదానికన్న నెక్కువను గడించువారు నుండరు. ఇంతేకాదు. ఉప్పు, చింతపండు, మిరియాలు, వస్త్రములు, ధాన్యములు, ఎద్దులు, బండ్లు, సమస్తమును దామే సేకరించుకొనవలసివచ్చును. ఇది యసంభవము గాన ఉత్పత్తికి విని మయ మాద్యంబనియుం జెప్పఁదగును. కావున నివి యన్యోన్యాశ్రయ

ములు. ఇక వస్తువుల నుపయోగించుటకే గాని యుట్లదాచి గుడిలో దేవరంభోలే పూజించుటకై సంపాదించు వాఁడెవఁడునులేడు. విత్తములు వాంఛాపూర్తికొఱకు, అనఁగా వినియోగమునకు. విత్తములు లేనిది వినియోగము మృగ్యము. వినియోగములేనిది విత్తములును బడయఁబడవు. కనుక నివియుఁ బరస్పరావలంబములే.

కర్మలు సాఫల్యమునొందుట కనేకుల సాహాయ్య మావశ్యకము. కర్తయైనవానికిఁ గూలివాఁడు మొదలగువారు కూడినంగాని ప్రయోజనము సిద్ధింపదు. వచ్చిన లాభము వీరిలోఁ బంచుకొనవలయును. దీనికే 'విభజన' మనిపేరు. ఇది వినిమయములోఁ జేరినది గాని వేరుగాదు. వినిమయమనఁగా అమ్మకము. పనిచేయువారును చేయించువారును దమతమ శక్తులను వేతనములకు మార్చుకొనుచున్నారని భావించినచో విభజనము వినిమయము క్రిందికి వచ్చును. అయిన నిది మిక్కిలి ముఖ్యముగాన ప్రత్యేకభాగముగాఁ బరిగణింపఁ బడుచున్నది.

అర్థశాస్త్రములో ముఖ్యభాగము లేవనఁగా:—ఉత్పత్తి, విభజనము, వినిమయము, వినియోగము. ఇవిగాక రాజులు పన్నులు విధించు క్రమము, తద్రవ్యము ఇత్యాది విషయములం జర్పించు భాగంబాండుగలదు. దీనినే 'రాష్ట్రీయార్థశాస్త్రం' బని కొందఱు అందురు. ప్రాచీన నీతిశాస్త్రంబులందెల్ల నిదియే ముఖ్యాంశము.

వై విషయములన్నియు అర్థశాస్త్రమునఁ బ్రధానవిషయములును దుర్బోధములును గాన నింతవిపులముగఁ జర్పింపవలసి వచ్చినది. ఈ భాగము బాగుగ వభ్యసించినంగాని ఈ శాస్త్రమునఁ బ్రవేశము కలుగుట దుర్లభము.

బ ద వ ప్ర క రణ ము

వాంఛలకును యత్నములకునునుండు సంబంధములు.

వాంఛలా ప్రయత్నములా యాద్యములు ?

ఈ ప్రశ్నకు సరియైన యుత్తరము దుర్లభము. ఇవిరెండు నొకదాని నొకటి యాని యుండుననుట యుక్తము. ఎట్లన, ఏ ప్రయాసయులేక యూరక మూలఁగూలఁబడియుండుట కెవనిచేతనుగాదు. ఇట్టి నిశ్చల తత్త్వము నిర్భరతత్త్వము. బాధనివారించుకొఱకు శేచి యించుక పరిశ్రమించితిమేని తద్వారా పరిశ్రమాభిలాష హృదయముననాటును. కావున వాంఛలచే యత్నములును, యత్నములచే వాంఛలును ఉద్ధరములవుట సత్యము.

వాంఛాస్ఫూర్తియు కాగ్యోత్సాహమును పరస్పరాశ్రయము లైనను మొత్తముమీఁద కార్యారంభమునందే యెక్కువ దృష్టి యుంచవలయును. ఊరక యాశలఁ బెట్టుకొనుచు ఉద్యోగమనునది యావంతయులేక మన దేశములోని విద్యావిధు లున్నట్టులున్న ఖల మేమి ? సాహసమునకుఁ బ్రేరేపకములుగాని యడియాసలు గలిగి యుంట మగతనముగాదు. మఱి గొడ్డుఁడనము.

నిష్కర్మత్వము కాముకత్వమునకు నుద్రేకకారణము ! ఈవిత యెట్లందురో వినుఁడు. సాహసవంతుఁడు సాధ్యములను మాత్రము కాంక్షించును. తన శక్తికిమించిన వానింగూర్చి యువ్విఘ్నములు నీచ బుద్ధియని విరమించును. ఏదేవుఁడైన దయ్యమైన తానే దయారసముమై మేలుచేయవచ్చిన “మీభిక్షోప్రసాదము నాకువలదు. అర్హతకొలది లభించినఁ జాలును. మీప్రభావము మీదాసుల

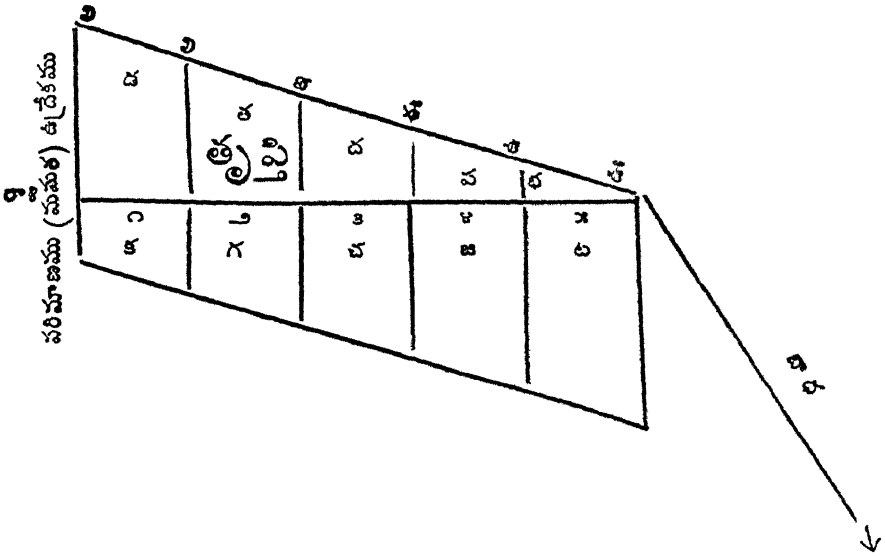
నెత్తిపై వేయుండు” అని యభిమానమున నెదురాడి కష్టమునకుం దగిన ఫలమబ్బిన నదియే శ్రీ వైకుంఠమని ధృతిమైఁ దాల్చిదాల్చును. ఒక్కపనియుఁ జేయజాలక నిరర్థకులుగ నుండువారే “స్వార్థసిద్ధులు ఏదేవుండైనవచ్చి వర్షించిపోవునా” యని గ్రుక్కిళ్ళు మింగుచు నుండువారు. వీరియాశలకు ఎల్లలేర్పఱుప బ్రహ్మవిష్ణువుల వలనఁ గాదు. ప్రళయకాలరుద్రుఁ డొకవేళఁ దలద్రుంచి పర్యాప్తి గలిగింజు జాలునేమో! కష్టించినవానికిఁ గూలినిచ్చి సమ్మద మొనగూర్పనగుఁ గాని బిచ్చగానికి సంతృప్తియొనర్పఁ గుబేరునిచేనైనఁగాదు. దండుగ పోతులట్లు ఇతరులకుఁ బనిచెప్పవా రెవరైనఁగలరా? వీరభటులు వీరులుమెచ్చునట్లు రణరంగమునఁ బోరినేర్తురుగాని, యింటిలోఁ గూర్చుండి యొరులతో ధైర్యముగ మాటాడఁజాలని వారైనను వార్తాపత్రికలలో “వానికి ధైర్యముచాలదు, వీనికి ధైర్యముచాలదు” అని లేఖనులతో శౌర్యముఁ జూపించుచుఁ గాలక్షేపముసేయు పితీకి పందల మెప్పింపఁ జాలుదురా! కావున నకర్మక మహాత్ముల గాలి యైన సోఁకిన సర్వము నెండిపోవును. కర్మశూరుల సహవాసమే నిశ్చేయసమునకు హేతువు

గాళి - మమత - తృప్తి

వస్తువులరాళి యధికమైన వానియందలి మమత యధాక్రమం బుగఁ బెరుగక విలోమవృద్ధిని మాత్రము గాంచును. బండము సమ గతిమై విస్తరించిన దనుకొందము. వెన్నెంటల మమతయు విస్తరించును గాని యంతవేగముగఁగాక మందగతిమై వ్యాపించును. అనఁగా మమత హీనవృద్ధికి విధేయమైనదని భావము*

* హీనవృద్ధి లక్షణము 10 వ ప్రకరణమున దెలుపఁబడియున్నది. ఈ సందర్భమున దానిం జనుపుటయు మంచిది.

12 వ పటము.



వైపటమున రాశిపరిమాణము ౧, ౨, ౩, ౪, ౫ అంకములు గల రేఖాభాగములచేతను మమతయొక్క యుద్రేకము అనగా వాంఛ అ, ఆ, ఇ, ఈ మున్నగు సూర్వరేఖలచేతను మమతయొక్క పరిమాణము క, గ, చ, జ, ట యనంబరగు రేఖావృత రూపముల చేతను దృష్టి డ, త, ద, ప, బ యను రేఖావృత రూపములచేతను సూచితములు.

రాశి యొకవంతుగానున్న మమతయొక్క యుద్రేకము తీక్షణముగానుండును ; ఆ వంతువలన గలుగు తృప్తియు సధికముగనే యుండు (డ). ప్రారంభదశ యగుటంజేసి మమత పరిమాణము మాత్రముకొలది (క). రాశి ద్విగుణమైన మమతయొక్క ఉద్రేకము తగ్గును (అ). తృప్తియు క్షీణదశయందెయుండు (త). మమత పరిమాణము మాత్రము వృద్ధియగును (గ). అయిన నీవృద్ధి రెండింతలు గాక కొంత కొఱవడును. అనగా మమత పరిమాణము హీనవృద్ధికి

విధేయమైనదని భావము. ఇప్పగిదిని రాశిమానము హెచ్చుకొలది మమతయొక్క యుద్రేకంబును, దృష్టిపరిమాణంబును తగ్గుచు వచ్చెడిని. మమత పరిమాణము మాత్రము వృద్ధియగుచుండు. మమత యొక్క యుద్రేకంబును, తన్మాత్రంబుననగు తృప్తియు, మమత పరిమాణంబును పరస్పరాలంబనంబులు గావునను మమత పరిమాణము హీనవృద్ధికి విధేయంబగుటచేతను ఈ వృద్ధి అనంతంబుగాదు. ఉద్రేకము పూర్తిగతగి తృప్తికి ఆకరము స్వల్పమగునప్పటికి అసగా నీపటమునందు అయిదవ రాశిమానము చేరునప్పటికి మమత పరిమాణము స్థాయియగును. ఏలయన రాశి ఇంకను ఎక్కుండయ్యెనేని ఉద్రేకము లేమింజేసి బాధ ప్రారంభమై రానురాను అసహ్యంబగు. కావున మానవుఁడు తనకలవాటుపడిన రాశిమానముల నయిదింటిని కాపాడుకొని తన్మాత్రముననగు సుఖంబునే అనుభవింపందలంచుఁగాని రాశి నెక్కుండఁచుచేసికొని కష్టము దెచ్చిపెట్టుకొనం జూడఁడు. మమత పరిమాణము స్థాయిగ నుండుననుటకు గృహస్థాశ్రమంబ దృష్టాంతంబు. దాని ప్రశంస ముందుగలదు.

వైజెప్పిన విషయములఁబట్టి ప్రతివస్తువును అమితముగఁ జేకరింపఁబడిన బాధావహంబగుననుట సువ్యక్తము. ఇట్లగుట మన కెంతయుమేలు. ఎట్లన, వివిధ వస్తువరాయణచిత్తులమై విచిత్రభంగుల నంచరించుటకీ న్యాయ మాధారభూతము. లేకున్న నేకార్థసంధాయ కులమై జన్మమెల్లఁ గడుపువారమై యుందుము. ఏకార్థభావమునకన్న ననర్థము అభావ్యము.

ఉద్రేకముయొక్క యుడుకు తగ్గినను నద్దాని మొత్తపు పరిమాణము తగ్గినదని భావింపరాదు. ఇది గూఢార్థముగాన లేటవడఁ జేయుటకై యొకనిదర్శనము సూపెవ. పెద్దబాసలో నీళ్ళుపోసి పది పిడకల నిప్పువేసినను నీరు వెచ్చగామాత్ర ముండును. చిన్న చెంబులో నీరుపోసి రెండుపిడకలఁ గాల్చితిమేనియు వ్రేలువెట్టిన చుఱుక్కనునంత

వేడిమి యానీశ్శంజెందును. మొదటిదానిలో నుష్ణముయొక్కరాశి యొక్కవ. ఎట్లన పదిపిడకల యగ్నియందు లయమైయుండుఁగాన. తీక్షణత తక్కువ. ఎట్లు? వెచ్చనీరుగావున. రెండవదానిలో రెండు పిడకల యగ్నియేకాన నుష్ణరాశి కొంచీయము, రాశి కొంచెమైనను దైక్ష్యమధికము. ఎట్లన పతివ్రతవలె నంటరానిదగుట.

ఆ రీతినే మమతయొక్క యుద్రేకము లాఘవముచెందినను దానిమొత్తము గురుపరంబగుచు వచ్చుననుట నిర్ధారితము.

ప్రాప్తికి ననురాగమునకునుగల మైత్రిని వెల్లడిసేయ ననుభవ గోచరములైన (ఇవి నాస్వానుభవ గోచరములు గావు) దృష్టాంతముల రెండు నుడివెదను.

బుద్ధిదెలిసినపిమ్మట వివాహమాడు నాచారముగల రాజ్యములలోను, శృంగారకావ్యములలోను నాయకా నాయకు లన్యోన్య సమాగమంబుగోరి “ మనఃక్రభ వానల బాధ్యమానులై ” యందురు గదా! ఇది తొల్లటి వేడిమి. ఏవిఘ్నములునులేక పెండిలియయ్యె ననుకొనుఁడు. సేనబాలుపడుసరికే ‘ ఇంకేమి చేతఁజిక్కెఁగదా ’ యను నిర్భయముచేఁ గొంగటికి పొంగుఆర నారంభించుటయఁ గల దఁట! ఏది యెట్లున్నను దొలినెలలోనుండునంత తహతహ పిమ్మట సాధారణముగ బ్రతిమాలుకొన్నను హృదయగమ్యముగాదు. ప్రారంభమున ‘ తలఁచుకొన్నఁ దాళలేనురా ’ యని రేయింబవలు జావళ్లు జపించువారు సైతము ఆరునెలలు నిండులోన చల్లఁబడి యుపేక్ష సేయుదురు. నాలుగైదు సంవత్సరము లైనయెడల ‘ త్యజసంసార మసార ’ మ్మిది వైరాగ్యపు స్తోత్రపాఠముల కారంభింతురు.

మోహముయొక్క తాప ముపశమించినను మోహము నిర్మూలమాయెనని లోకజ్ఞులెవరుఁ దలంపరు. ప్రాయశః మన ప్రబంధ కవులెఱ్ఱెంతురేమో! వారికి నిఘంటువులలోఁగల పరిచయము లోకమున లేదుగావున వారిమాట మనకేల? ఆదిని నిర్భరత దీప్తిమంతమైన

వలపు కాలక్రమముగ మేదురంబైన స్నేహభావమై పరిణమిల్లుననుట మనకవులకుఁదప్పఁ దక్కిన యెల్లవారికిని సువ్యక్తమైనస్థితి. నిజము చూడఁబోయిన కామోదేకమునకన్న నియ్యది బాలాఢ్యము, స్థిర తరమును. అనురాగముయొక్క వేడిమి యుపశమించినను పరస్పర బాంధవము విస్ఫారమగుననుటకు సందియమేల? అనురాగపురాణి మొత్తముమీఁద నెక్కువయగుననుటకుఁ దార్కాణము వలయునా? చూడుఁడు. పెండ్లియైన క్రొత్తలో భార్య చనిపోయేనేని పురుషుఁడు గోడు గోడున నేచ్చును. నెత్తి మోదుకొనుచు “అయ్యో! తాపము! పసిప్రాయము ఏమిసుఖములఁ గాంచెను?” అని యాయక విషయమై పశ్చాత్తాపముతో తనకు వియోగము ప్రాప్తిఁజెగదా యను తాపంబుతోను శోకానల దందవ్యామాన మానసుండైనను స్నేహబంధము లబ్ధము లాటచే కొలఁదికాలమునకే యంతయు మఱచి ద్వితీయ వివాహోన్ముఖుండగును. మఱియు ప్రాచీనాచార పరాయణుడైనచో దివసవారములైన దీక్షకమునుపే “యీ తిధికి బంధువులందఱు వత్తురు. ఇదే మంచినమయ” మని దేనిపైననో యొక యెనిమిదేడుల పిల్లపైఁ గన్నువేసి రెండవపెండ్లికి త్వరలో ముహూర్తము నిశ్చయించుమని మధ్యవర్తుల కాళ్ళు గట్టిగాఁ బట్టు కొని యెట్లోయొకరీతి వివాహముఁ జేసికొనును. అనురాగరాణి యంత సాంద్రము గాదనుట యిందుచే విశదము.

పదిపండ్లండ్లెండ్లు సంసారము చేసినపిమ్మట భార్య గతించిన యెడల నెట్టికూరాత్ముండైననుసరే దిక్కులు దెలియనివాఁడవును. వెక్కివెక్కి యేడ్వకున్న నేమి? మనస్సులోనే రగిలి కుమిలి యూరక యుండు శోకమునకన్న దుస్సహతరమొండుగలదా? “అయ్యో! యెంతమంచిది! ఈయింట లక్ష్మీదేవిగ నుండెను. అందఱిని అరసి పోషించుచుండనే! ట్లక బిడ్డలగతియేమి, నాగతియేమి?” యనుచు నొకరూపము మాత్రముఁగాక గుణగణములను దలఁచి తాపము

పశ్చాత్తాపమును రెండును దన్నె చెంద పరిపరిపిధములఁ బ్రలాపించుటఁ జూచివున్నాముగదా! అనురాగము ప్రగాఢమాయెననుట కిదియేసాక్షి.

ఆద్యనురాగము తీక్షణతము. ప్రాప్తిదట్టముగ నయినచోఁ జల్లారఁ జల్లార నింక విసుగుఁగా మాఱునేమో యనుస్థితి సమకూరును. అది అంత్యానురాగము. శమమునకు సమానము. వస్తువుయొక్క పరిమాణము ననుసరించి వాంఛయొక్క తీవ్రతయుండును. వస్తురాశి తోస హీనవృద్ధి న్యాయానుగతమై యతిశయిల్లుచు నారాశియందుండు ప్రీతి సమష్ట్యనురాగము. ఈ సమష్ట్యనురాగము తలఁపుకొలది లభియించు గాలి మొదలగు వస్తువులయందంతట నుండునదియైనను ప్రాతభార్యయందలి కూరిమి యట్లు సాధారణముగ స్ఫురణమునకు రాదు. ఎప్పుడు వచ్చుననఁగా నావస్తువు అరుదైన. వస్తువు లేనియప్పు డెంతమనము తపింతుమో యా తాపమే యా వస్తువుయొక్క ఆద్యప యుక్తతా పరిమాణము.

వాంఛలెట్లో యట్లే ప్రయోజనమును నని గ్రహించునది. ఇదియు నాద్యంత్యవూర్ణంబులని ముతైఱంగు.

హీనవృద్ధి న్యాయంబు వాంఛలయందు నుపగతంబ యనుటకు నమోఘ ప్రమాణంబొండుగలదు. అయ్యది మానస శాస్త్రమునకుం జేరినదైనను ఈ తత్త్వంబునకు నెల్ల దీపమువంటిదగుట మీముందఱ నివేదింపఁదగినది.

భావములకెల్లఁ దీక్షణతయను గుణంబొండు గలదుగదా! కోపము, గర్వము, కామము, మొదలగునవెల్ల హెచ్చుతగ్గులుగలిగి వర్తిల్లుననుట సుప్రసిద్ధము. ఉదా. కోపము ప్రారంభించి యల్పముగ నున్నను మొగముజేవురించును. కన్నులెఱ్ఱవారును, ఉఱిమిచూతుము. ఇంకను నెక్కినఁ బెదవు లదరసాగును. మఱియు నుద్ధరమాయెనేని శరీరమంతయు నదరును. మాట లనాయాసమున రావు. పండ్లు కొఱుకు దుము. వెండియుఁ గోపముచ్చిత మయ్యెనో కొందఱు నోరనురుగులు

గ్రహుని శ్చేష్టితులై క్రిందఁబడుదురు ! ప్రతి మానుష భావము నీరీతి వివిధ ప్రకాశములతో వెలుఁగును. వీనినే నిమ్నోన్నత దశలందురు.

కోపతాపములెట్లొ యింద్రియ జ్ఞానము నట్లే. ఇంద్రియములనఁగా త్వక్చక్షురాది విజ్ఞానేంద్రియములు. శాస్త్రజ్ఞు లింద్రియముల యొక్క గ్రహణశక్తిని జక్కఁగాఁ బరిశీలించియున్నారు. ఈ పరిశోధనలో నొక ధర్మ మన్నిటికిని సామాన్యమని స్ఫుటమైనది. అది యేదనఁగా:—

ఒక్క దీపము వెట్టిన నొకింత వెలుతురు దోఁచును. ఈ వెలుతురును ద్విగుణముగఁ జేయవలయునన్న రెండు దీపములు చాలవు. రెంటికన్న నెక్కువ గావలసివచ్చును. అదెందులకని యడుగుట యసంగత ప్రశ్న. ప్రతి మనుష్యుని యనుభవమున నివి యిట్లుండును గాన నివెల్ల స్వాభావిక లక్షణములు. సత్తులు మనచే నిర్మింపఁబడినవి కావు. మనమొప్పుకున్న విడిచి-వెళ్ళునవిగావు. కావున నీచింత విడిచి మఱికోన్ని యుదాహరణములఁ జూపెదను. కన్నులెట్లొ చెవులునట్లే. తంఱిని మీటుఁడు. శబ్దము స్ఫురించును. తంఱిని రెండింతలు బలముగా మీటుఁడు. ధ్వనియొక్క స్ఫురణ హెచ్చునుగాని రెండింతలు హెచ్చదు. జిహ్వయునట్లే. ఒక్క మిరపకాయ వేసిన నెంతకారము దోఁచునో యంతకు రెండింతలు కారము గావలయునన్న రెండింతలు కన్న నెక్కువ మిరపకాయలు పట్టును. అనఁగా సుమారు మూఁడు నాలు కాములు. త్విక్కునునట్లే. ఒకపుల్లతోఁ గొంచెముగ నొకని చేయి నదిమితిమేని వానికి చివచివగానుండును. రెండింతలు బలముగా నదిమిన చివచివ రెండింతలు చొరవ దాల్చదు. బహుశః ఒకటిన్నర యింతలే. శీతము, ఉష్ణము, రంగులపసందు మొదలైన యింద్రియ గోచరములన్నియు నట్లే. వేడిమి, మిరపకాయ, దీపము ఇత్యాదులు ప్రేరేపకములు. అవి కారణములుగ మనసునపుట్టు స్ఫురణభావము.

భావప్రేరేపకములకుండు సామ్యము మమతకు రాశికిగల సామ్యముఁ బోలినది. పటము చూడుఁడు !

ఈ సామ్యము తుదవఱకును సరిపోవును. ఎట్లన వెలుతురు మిఠెపకాయ ఇత్యాది ప్రేరేపకముల సమితములంజేసిన యాయుది యములకు నొప్పి కలుగుననుట మూఢులకైనను దెలిసిన సంగతి. ఒక్కతూరి బాధ ప్రారంభించిన నుద్దీపకకారణము లెంతమట్టునకు వ్యాపించునో యంతవఱకు యథాక్రమముగనేకాక యధిక క్రమము గను బాధ వ్యాపించును. ఇవి యన్నియుం బ్రత్యక్ష సిద్ధములగు సిద్ధాంతములు.

సుఖభావములు హీనవృద్ధిఁ జెందునవి. ఆది సుఖమునకన్న నంత్యసుఖము ప్రహస్వము. భావస్ఫురణ మవరోహించుచు వచ్చినను నుత్తేజకములు పరిమితికి మీఱకున్నంత వఱకును మొత్తపు సుఖ మారోహించును. కారణముతో సరిసరిగా నెదుగకున్నను దప్పక యెదుగును. అమితరాశిగా ప్రేరేపకమున్న భావముయొక్క స్వభావమే మాఱును. సుఖముపోయి దుఃఖమాదేశమగును.

చూచితిరా ! వృద్ధినివహము గంగానదియుంబోలె మూఁడు త్రోవలఁ బోవునదియు ముల్లోకముల వ్యాపించునదియునై యున్నది. భూమిని, యంత్రాది కళలయందును మాత్రమేకాదు. మనుజుల యాత్మలందును వాని కనివార్యసంచారము గలదు. వస్తువులు రాశి కొలఁది సరిసమమైన తృప్తినియ్యమికి నిప్పుడు సూపిన యాత్మతత్త్వమే ప్రధానకారణము.

ఇంతదూరము చెప్పితిమిగా న సీతత్త్వముయొక్క జనన వృత్తాంతమునుంజెప్పి మీచింతవాపుట విధిగాఁబోలు. వ్యాఖ్యానమును సులభవేద్యమే. నిదురనుండి లేచినవోడన కన్నులువిప్పి చిన్న దీపముఁ జూడఁబోయినను మిఱుమిట్లు కలుగును. కారణమేమి ? దృష్టి

నరములు విశ్రాంతిఁ జెందినవిగాన రెండునాళ్ళు పనిసేయకయున్న గుఱ్ఱముఁబలె మిగులఁ జూఱుకుగా నుండును. అప్పుడు కొంచెముజ్యోతి సోకినను ఆ నరములు విశేషముగఁ జలించును. వెలుతురునకు వాఁడుకపడుకొలఁది నవి యలసట నొందుటయేకాక కాయగాచినట్లు గడుసు వాఱును. అప్పుడు మునుపటివలె నగటియునంటని వెలుతురు దెబ్బ దవలినఁ జాలదు. ప్రేరేపకముయొక్క తీవ్రతను అధికగతిని దీపింపఁజేసినంగాని ప్రకాశంబు స్ఫురితంబుగాదు. ఈ చర్చ యింత మాత్రము చాలును. ఆమూలాగ్రముగ నెఱుగఁగోరిన మనశాస్త్రమును బతింపుఁడు !

వస్తు సంపాదనము తృప్తికి ప్రేరేపకము. తృప్తిభావము. శావున తృప్తి యూర్జితరాసులతో సమానవిన్యాసము వడయనేరదు.

అతివ ప్రకరణము

గిరాకి యతిశయించెననుట కర్థము

వీవస్తువునకైనను గిరాకి హెచ్చెననుట కర్థమేమనగా వెల తగ్గిన నెక్కువరాశి సెలవగుననుటగాదు. మఱి పూర్వపు ధరలకే యెక్కువ రాశిం గొందురనియో ధరలు హెచ్చినను బూర్వపురాశియంతయు గొందురనియో అమ్ముధరలు కొనఁబడు రాసులు రెండును మునుపటి కన్న నధికములైనవియనియో భావము. దరఖాస్తు అనునది టీత్ర కోరికగాదు. మఱి వెలనిచ్చి కొనుటకు సిద్ధముగనుండు కుతూహలము. వ్రపయాసయు నష్టము గష్టమును లేకయు కోరికలు నిండునవియైనఁ గోరికలకు మితము నంతము నుండవు. శ్రమయను శుల్కము గట్టనిది సిద్ధులు వడయఁబడివు. సిద్ధులయందలి యుత్కర్షణము పారము గలిగి యుండుట కదియ కారణము. కావుననే దరఖాస్తుకాఁబడు నస్తు పరిమాణము వెలలకొలఁది గురులాఘవంబునకుం బాత్రంబైయుండు.

దరఖాస్తు, సరపరా యననవి హెచ్చెను తగ్గెను అనుటకు ప్రతిమనుష్యునియందును హెచ్చెను తగ్గెను అనుటగాదర్థము. వెలలు హెచ్చిన ననేకుల గిరాకితగ్గినను వస్తువు అసాధారణ మాయెనని. ధనికుల గిరాకిహెచ్చినను హెచ్చును. కావున యధార్థమేమనగా మొత్తముమీఁద పణ్యచక్రంబున హెచ్చెను తగ్గెను అనుట.

గిరాకికి ధరలకునుండు సామ్యము

అమ్మకొరిన రాశి యెక్కువ యయ్యెనేని వెలలు తగ్గించుట సాధారణముగ నావశ్యకంబైన క్రియ. అనఁగా వెలలు కుఱుచలొ కొలఁది దరఖాస్తు మొత్తము సహజముగఁ బొడవగును.

ఇట్లనుటచే వీనిలోని చలనములు యధాక్రమములని కాని మఱియేదైన ఖండితమైన క్రమము ననుసరించునవియనికాని చెప్పట

గాదు. వెలలు ద్వీగుణములైన క్రేయములు అర్థరాశి యగునను నిజములేదు. పదార్థములయు వానియందలి మమతయొక్కయు గుణములను ఆవశ్యకతనుబట్టి యీ చలనముల గతులేర్పడును. శక్తును హెచ్చును అని మొత్తపుటర్థముగా నిశ్చయింపనగునుగాని, యిన్నిన్ని మాత్రలుగ మాటునని నిర్ధారణజేయుట యసాధ్యమైనపని.

మఱియు నికముందు వివరింపఁబడునట్లు ఈ తారతమ్యములు పసిద్ధములగుటకుఁ గాలముపట్టును. ఈ కాలము పూర్తియగులోన నితరహేతువు లుద్భవించి పైవిధించిన న్యాయమును బాధించినను బాధించుటగలదు. న్యాయములు షక్వతకువచ్చి తమ తమ వైజవృత్తులకుం దగినమాడ్కి ఫలంబులొసంగుటకు కాలసమాసన్నత వీడరానిసమయము. ఈ కాలములోన విరుద్ధకారణములు ప్రారంభించి ఫలములతీరును జెడఁగొట్టునేమో! కావున గిరాకికి ధరలకునుండు క్షయవృద్ధి న్యాయము అబాధితంబైనచోఁ బ్రవర్తిల్లునదియనియు, ఎఱుఁచినను బాధ్యంబేకాని నిరామయంబు గాదనియు నెఱుంగునది. విఘాత ప్రత్యయములు క్రిందున చర్చింపఁబడియున్నవి.

వి డ వ ప్ర క రణ ము

వాంఛలయొక్క అనఁగా గిరాకియొక్క హెచ్చుతగ్గుజాడలు

రాశివిక్షేపించిన వాంఛలు సంక్షేపించుటయు, రాశిసంక్షేపించిన వాంఛలు విక్షేపించుటయు మొత్తముమీఁద ననుభవమునఁగానఁబడు లక్షణములయైనను ఈ యారోహోవరోహములు ద్రుతగమనములా, మందగమునములా యనుట యింకను విచారణీయము. మమత తటాలునవ్రాలునా? మెల్లమెల్లఁగ క్రిందికిదిగునా? ఉన్నట్లుండి విజృంభించునా? క్రమక్రమమున నెగయునా? ఈ ప్రశ్న లెంతయు దొడ్డవి. వీనినే యింకను స్పష్టమగుతీరున వేయనగును:—

రాశియొక్కవయగుడు అంత్యోపయ క్తత తక్కువయగును. అనఁగా నారాశిసంతయు నమ్మవలయునన్న వెలలఁ దగ్గించవలసి వచ్చును. ఏలయన ఉపయ క్తయొక్క తీవ్రము తగ్గెనేని మునుపటి వెలలకన్నఁ దక్కువమాత్రమే కొనువారియ్య నొడంబడుదురు. వెలలు తగ్గించిరనుకొందము. ఏమాత్రము తగ్గింపవలయుననుట మొదటి ప్రశ్న. వెలలు తగ్గినచో రాశియొక్క సెలవు ఏమాత్రము హెచ్చు ననుట రెండవప్రశ్న. అనఁగా ధరలకును విక్రేయరాసులకునుగల సామ్యమేమి యనుటయు యీ ప్రశ్నల యాంతర్యము.

దీనికి సు త్తరము:—

వస్తువుల గుణములంబట్టి వెలల చలనము అధికముగనో యల్పముగనోయుండును. అన్నివస్తువుల చాంచల్యము నేకక్రమముగ నుండదు. ఉదా. ఉప్పుయొక్క గుణములు రెండు. మొదటిది. అది ప్రాణాధార పదార్థముగాన నావశ్యకము, రెండవది. దాని నెక్కువ యుపయోగించిన నరుచి ఘట్టునుగాన మమత పరిమితము, అట్లగుట

ధరలెక్కువయైనను ఇతరవస్తువుల వ్రయము దగ్గించియైన నుప్పు కొని తీరవలయును. కావున వెల హెచ్చుటచే గిరాకి యంతగాఁ దగ్గుదు. ఇఁక ధరలు మిక్కిలిగా తగ్గించినచో క్రొత్త క్రొత్త యూరుగాయలు వేసికొందమని యెక్కువ సెలవులు గొన్ని పెట్టుకున్నను మొత్తము మీఁద వాడుకరీతికన్న నెక్కువగాఁ బ్రోగుసేయఁబోరు. కావున గిరాకిరాశి తఱుచు హెచ్చుటయులేదు. కావున నుప్పునందలి యభిమతి పరబ్రహ్మాసక్తివలె నియమించు నిశ్చలత త్వమునకుం జేరినది. ఇందు చంచలత మిక్కిలి విస్తరించునదిగాదు.

2. అలంకార యోగ్యములైన చీనిచీనాంబరాభరణాదులు, వీని లక్షణములు రెండు. (అ) కొందఱికి నివియెంతయున్నను దనివీ తీఱదు. (ఆ) జీవాధారములు కావుకావున దీసియే తీరవలయునని విధిలేదు.

ఈ లక్షణములవలని ఫలములు:—రాసులాతతములై ధరల గుదియించిన వీనియందలి యాదరము మిక్కిలి వ్యాపించును. గిరాకి హెచ్చి రాసులన్నియు నాక్రమించినను నాక్రమింపవచ్చును.

రాసులు క్షీణించి వెలలొకవేళ వికసించినేని తీయవలసిన విధిలేదు గావున గిరాకి ముఱుచుకొనిపోవును. కావున నీవస్తువులయెడ జనులయపేక్ష రబ్బరు త్రాడువలె సాగునదియు ముఱుగునదియు నైయుండును.

3 మఱికొన్ని వస్తువులు కొందఱికి నావశ్యకములుగను గొందఱికి ననిత్యభోగ్యములుగాను నుంటఁజేసి పక్షద్వయ ప్రకారము నిర్వికల్ప, సవికల్పాదరణయుతములై యుండును. ఉదా. నెయ్యి. పప్పు.

హతదారిదులైనవారికి నియ్యవి ప్రతిదినమును బుష్కలముగ నుండినఁగాని భోజనము హితముగాదు. వెలలేదిక్కుదిరిగిననుసరే. నిర్ణయప్రకారము కొనితీరుదురు. వీనివలన గిరాకి వ్యాకోచసంకోచంబుల పాలుగాదు.

దారిద్ర్యహతులకో ఇవి విశేషపదార్థములు. పెండ్లితాంబూల శాస్త్రమునాడుదప్పఁ దక్కినప్పుడు వీని యావశ్యకతలేదు. ఇవి లేకున్నను గలియో యంబలియో యారగించి కాలయాత్ర నడుపఁ జాలుదురు. వెలలధికమైన వీనిని గ్రహింపవలయునను నుత్సాహము వ్రాలును, వెలలువ్రాలిన మీఁదికెగయును. కావున వెలలచే నీపదార్థములు వికల్పమునకుం బౌతములు.

4. అపేక్షయొక్క విన్యాససన్యాసములు వస్తువులనేగాక ధరలపైత మాశ్రయించెడు. ఎట్లన, వెలలు విపరీతముగఁ బెరిగిన మీఁద నించుకతఱిగినను సపేక్షకులసంఖ్య యెక్కువఁబోదు. ఉదా. నెయ్యి మణువు 10 రూపాయలమ్ముచునుండి 9½ రూపాయలకుదిగినను గొనువార లెక్కువగ రాఁబోరు.

మఱియు నేయి నేరు అరణాకు నమ్మునట్టి కృతయుగము వచ్చెననుకొందము. వెల యత్యంత స్వల్పముగాన నాబాలగోపాల మెల్లరును వలసినంతకొని కుండల నండాల నింపియుంతురు. అరణా నుండి కాలణాకు దిగినను సంతకన్న నెక్కువ గొందురనుట సందేహోస్పదము.

కావున ధరలు అమితవృద్ధి క్షయస్థితులం జెందెనేని అల్ప వికారముచే నస్వేషణోత్సాహము మార్పు మిక్కిలిగఁ జెందదు.

5. పదార్థములు త్వరలో క్షీణించునవియు ననావశ్యకములు నయ్యెనేని వాని ధరలు తామరపాకులోని నీరుబలె నిలుకడలేని చలనము వహించును.

ఉదా. చేపలు ; ఇవి యొకటి రెండు దినములకన్న నెక్కువగ నుంచుటకుఁ గాదనుట ముక్కులుండు వారికెల్లరకుఁ దెల్లంబ ; మిత కాలమ్మున నమ్మువలయుట యావశ్యకము. అసాధారణభోగ్యములకుం జేరినది గావున ' రాజుమెచ్చినది రంభ ' యను సామెత ప్రకారము జనులచి త్తవృత్తిని క్రయమును ననుసరించి యాదరమేర్పడును. కావున

నమ్మువారియొక్కయు, గొనువారియొక్కయు, నుభయపక్షములవారియొక్కయు నుద్దేశము లుయ్యెలవలె నూఁగుచుండును. సిద్ధిచు స్థితియొక్క వివర మేమనఁగా:—ప్రౌద్ధనవెలలు గొప్పగనుండును అంతయు సెలవాయెనాసరి. లేకున్న నీడతోడ వెలలును గుఱుచలగును. మధ్యాహ్నమునకు రాసులు ముగియవేని, నీడవెరిగినను వెలలింకను దిఱుగును. తుట్టతుదకు నెరువునవేయఁబడుటయుం గలదు.

6. ఏకప్రయోజకము మీఁదియాదరమునకన్న బహు ప్రయోజనాధారములైన వస్తువులమీఁది యాదరము నిమ్నోన్నతభావములకుం బాత్రమైయుండు. ఎట్లన, చెన్నపురిలో కొఱాయిగుండ మ్యునిసిపాలిటీవారు నీరు సరఫరా చేసెదరు. అనఁగా నుచితముగాఁగాదు పన్నులవిధించి, బీదలు, సామాన్యజనులు గృహకృత్యములకు వలయునంత మాత్రము గ్రహింతురు. గొప్పగొప్ప బంగళాలలో వసించువారలు గృహకృత్యములకేకాక తోటపనులకును వలయునంత గ్రహింతురు. ఇంతేకాదు. దూదియంత్రములూ, వస్తురచనాయంత్రశాలలలో నెంతయో నీరుకావలసియున్నది. ఈ శాలలవారును వెలయిచ్చి కైకొందురు. ఈ మూఁడు విధముల ప్రయోజనములలో:—

గృహకృత్యములలో శుభ్రజలంబు లావశ్యకంబులగుటయు, సీప్రయోజనమున నొకపరిమితికి మించికాని తగ్గికాని లభించిన మేలు లేకపోవుటయు, గారణములుగ నీరు నికరమైన గిరాకి కలదిగానున్నది.

తదితరములలో: నీటిపన్ను అత్యధికమైన బావులు త్రవ్వుకొందురు తగ్గిన నెక్కువగ వినియోగింతురు. మనుజుఁ డింతకైన నెక్కువనీరు త్రాగఁడని నిర్ణయమున్నదిగాని చెట్లకింతకన్న నెక్కువగఁ బోయరాదని నిర్ణయము లేదుగదా! జలము యధేష్టముగ నెక్కువ సెలవు లేక దొరికిన బంగాళాచుట్టును బచ్చికవేసి పోషింపవలయుననువారేమి, బంగళాకే దినదినమును అభ్యంగస్నానముఁజేయించి

చల్లగా ఉదక మండలము చేయవలయు ననువారేమి? ఇట్లనేక విధముల భోగమునకువచ్చు రాశి యధికమగును. కావున నీప్రయోజనములలో జనులకు నీటియెడ విక్షేపసంక్షేపంబుల కాశ్రయంబైన యభిమతం బున్నదనుట నిశ్చయంబు.

కావున మొత్తముమీఁద బహుప్రయోజనానుకూలములైన వస్తువులు క్రిందుమీఁదులుగల గిరాకికిం బదిలమైన స్థానములు. ఏలన గిరాకి యొకదిక్కున పెఱుగుట విఱుగుట లేక స్థిరతఁగాంచినను తక్కినదిక్కుల ముందు వెన్నలఁ బోవునదిగా నుండవచ్చును. ఏక కాలంబుననే యన్నిఫలంబులయెడలను నిర్వికల్ప జడత్వంబును వహించుననుట సంభావింపఁబోలిన యూహయైనను సామాన్యముగ సంభవించునదిగాదు.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము

కాల ప్రభావము

వైన వివరించిన సంయోగములన్నియు కృతయుగములోని మానస పుత్రులవలె తత్తణమాత్రమునఁ బుట్టునవికావు. వీనికిఁ గాలము గావలసియున్నది. ఎట్లన గిరాకి హెచ్చినదే వెలలు బాగులేక హెచ్చవు. ఈ గిరాకి హెచ్చుటకతన గొన్నిసరకులు వేగిరమున సెలవగుటచే నముక్తవారికి మర్కము తెలిసి వెలలు పైకిఁ దెత్తురు. వస్తువులు స్థిగ్గములైనను నట్లే గిరాగియొక్క పోడిమి హెచ్చుటకు కాలము పట్టును.

ఒక్కకాలముపట్టుటయకాదు. ఈ కాలము తుదముట్టులోన నితరములైన మాటుపాటలేవైనను సంభవించి గిరాకిని ధరలను గ్రొత్తత్రోవల నీడ్చుకొనిపోయినను బోవచ్చును. భారత అర్థశాస్త్రమున నిరూపింపబడిన యావన్నాయంబులకును కాలంబు బాధాకరంబు. ఎట్లన:—

1. హేతువునుండి కార్యము జనించుటకు కొంచెమో ఘనమో కాలమావశ్యకము

2. ఈ కాలము పూర్తిగ నబ్బులోన నితర హేతువు లుద్భవిల్లి సమీకృతముఁజెంది ఫలసంకరము సంభవింపజేయును. సంఘములోని సమస్తప్రవర్తనలును అనేక హేతువుల కుద్భవించిన సంకరంబులనుట ప్రధానతరమైన తత్త్వము:—జాతిభేదములంగూర్చి విచారితము. వీనికి నాధారకారణమెయ్యది? పౌరాణికులలెక్క యెల్లి శైటిలెక్కకుఁ దోషుపోయినది. అన్నిప్రశ్నలకు నొకయుత్తరమే! ఏమి? బ్రహ్మ సృష్టియని. సంఘశాస్త్రజ్ఞుల మతిమింత సులభముగాదు. వృత్తి భేదములు, అరాజకము, యానదారిద్ర్యము, విద్యాగంధవిహీనత,

రాజులయుఁ బూజారులయుఁ క్రౌర్యములు, నిరుత్సాహత, అభ్యాసము వలనఁ గలుగు మందిమగుణము, ఇత్యాదులనేకములు పిఱిగొని జాతి బంధముల నేర్పఱచినవని యాధునికుల యభిప్రాయము. మిశ్రత యేమాత్రమును లేక శుద్ధముగనుండు కారణకార్యంబులు సంఘ సంప్రదాయములలో మృగ్యంబులు.

కాలమాహాత్మ్యము విశదీకరించు నంశంబు లెవ్వయనిన: —

1. గుఱ్ఱములు గుఱ్ఱపుబండ్లును మునుఁటికన్న నిపుడు వెల పొడుగుగానున్నను గిరాకి తగ్గినదా? మనశ్శాసనం బబాధితంబై యున్న తగ్గియుండును. వీనివెల హెచ్చుసకి చెన్నపురిలో ధన సంపదయు విలసిల్లినందున గిరాకి లాఘవంబులేదు. కావున హేతువు సిద్ధినొందుటకు వలసిన కాలములోన నైశ్వర్యాభివృద్ధియు నైనయెడల కార్యంబు కలుగదు. ఇదియొక వ్యతిరేక కారణము.

2. దేశములో రాజశాసన సిద్ధములై షరగునాణెములును దక్కినవస్తువులఁబోలె రాశికొలది మూల్యభేదముం గాంచును. ఉదా. రూపాయలు పదియేండ్లకిందట మిక్కిలియు వ్రాలినవిగా నుండి నందున సవరనువెల 18 రూపాయలకన్న నెక్కువకుఁ బోయెను. ఇపుడు రూపాయలరాశి తగ్గినందున వానివిలువ మఱల హెచ్చినది. సవరనుల 15 రూపాయలకుఁ గొనవచ్చుననుటయ దీనికిఁ దార్కాణ. ఈ విషయముయొక్క యతిదేశ మేమనఁగా:—

వస్తువుల మూల్యము ఘనతరమగు నవసరంబున, నాణెముల మూల్యము సన్నబడునేని, ధనము ఎక్కువ పట్టినను ఇచ్చుటలో నష్టములేదు. అట్లయిన గిరాకి తఱుగనేరదు.

3. ఒకవస్తువు ప్రియమాయెనని దానివెలల నెగఁబెట్ట నుత్పాదకు లుక్యుక్తులై యున్నతఱిని ఆ ప్రయోజనమును సమకూర్చు వేఱొకవస్తువు కనిపెట్టఁబడెనేని వెలలు హెచ్చించుట బుద్ధిలేనిపని. ఏలన, జనులీ నూతనవస్తువునే వరింతురు.

4. అలంకారవస్తువుల నొకవిశేషము. సర్వసామాన్యముగా నందఱుఁ దొడుగునదియాయెనేని యది గొప్పగానున్నను నట్లెన్నఁ బడదు. అసాధారణత మన్ననకు జన్మహేతువు. ఉదా సాగసుఁ జక్కల చీరను యజమానురాలు ధరించి కులుకుచుండుటఁజూచి యిరుగు పొరుగింటి భాగ్యశాలినులు ఆతీరు చీరలె దాల్చిరేని “ ఇది సామాన్యమాయెను. ఇందులో గుణములేదు ” అని మొదటియమ్మ చింతించును. ఆ చీర యింకను వ్యాప్తికివచ్చి పనికత్తెలచేత సయితము ధరింపఁబడునదియైన దాని కౌరవము తుట్రాగా నశించును గొప్ప యిండ్ల యాడంగులు దానిని దూరముగఁ బొడవై తురు. సాగసుల గతి యెన్నడు నింతే. మిక్కిలి వ్యాప్తమయినఁ దళుకుమాసినవగును. కావున గిరాకి హెచ్చుచుఁబోయి తటాలున మాయఁజెందును.

5. ఆవశ్యకములపైతము రాశితగ్గినచే వెలహెచ్చుట యప్రకృతము. ఎట్లన, అమ్మకమునకువచ్చు వస్తుములు కొఱతవడినచో వెలహెచ్చుననుటఁ దెలిసి యనేకులు ప్రాతఁబట్టలను త్వరలో విసర్జింపకయు, వివాహోదుల సెలవు మట్టుసేసియు మితముగఁగొందురు. గిరాకి మితమాగును. వెలలు పూర్ణవృద్ధికిరావు. కొంతకాలమైనపిదప ప్రాతపేలిక లెందునకుం బనికిరానివై నూతన పరిధానము లందీయుట యనివార్య కార్యమైన వెల లింకను విరివిగాంచు.

ఆర్థికన్యాయముల స్వభావము

ఈ యుపాధులున్నందున గిరాకి, ధరలు, రాశి. వీనికేంగల వరస్పరసామ్యము రద్దుచేయబడియెనని యనుకొనఁబోయెదరు. వేడి వేడినీళ్ళలో చల్లనీళ్ళుపోసిన శీతోష్ణములు మిశ్రములై దాసికిని దీనికిని మధ్యగతియైన వెచ్చనగానేర్పడును. వేడియు చావలేదు. శీతమును జావలేదు. రెండును మిళితములై ఫలమైన గోర్వెచ్చన యందంతర్భావము సెందినవి. అట్లే సర్వన్యాయములును వాని బాధించు నితరన్యాయములును. ఇవి యితరేతరచ్ఛేదనక్రియకు పూను

నవిగావు. మఱి కలసిమెలసి రూపుమాఱి తజ్జనితఫలంబున గుప్తంబులై యుండును. అనేకకారణములచే నొకకార్య మేర్పడియె ననుటకు నిజమైన యర్థమేమనగా, ప్రతికారణముయొక్కయు ఫలములు మిళితములై నవియనియు, ఈ మిశ్రఫలము ఏకఫలమట్లు తోచుననియు ననుట. కాలముచే నితరన్యాయంబులును, ఇతరన్యాయములచే కాల సంజనిత విభేదంబులును మాఱులఁజెంది సమాగతంబులగును. ఇయ్యది యెట్లున్నననగా గంగాయమునల సాంగత్యమట్లు. యమున వచ్చి వైఁబడకయున్న గంగ యింకను దక్షిణముగ బాఱియుండు నేమో. గంగ యమున కడ్డముగాకున్న నది నేరు తూర్పుగాఁ బోయి యుండును. వీనియొరయికచే రెంటికిని సామాన్యమగు నూతనమార్గ మొకటి యేర్పడినది. కావున రెండింటి ప్రతాపములు నేకీభవించి యింకొక బాడఁచెందినవనుట యొప్పు. ఇట్లే ఏడును రెండుతోగుణించిన బదునాల్గును. ఈ పదునాల్గు ఏడు చేతవచ్చినదిగాదు. రెండుచేత వచ్చినదియుఁగాదు. వారి సంగతిచే వచ్చినది. నూతనసృష్టమైన పదు నాల్గులో ఏడును రెండును బాత్తిగా నశింపక రూపభేదములందాల్చి ప్రవర్తించెడివి. ఆర్థిక న్యాయ సంయోగ తత్త్వం బివ్వీధంబని యెఱుంగునది.

ఆర్థికన్యాయంబు లమోఘంబులని కొందఱనిరి. రామబాణము వలె దప్పక గురిదాకునవి కావనుమాటనిజమే. ఎట్లన, వ్యతిరేక న్యాయములచే నిరుద్ధములు గావచ్చును. రాశితగ్గినను కొన్ని సమయ ముల వెలలును దగ్గవచ్చును. ఇట్లవక్రవిక్రమములు గాకపోయినను ట్టి త్తోవునవి యని భావించుట తప్ప. ఏలయన, తమకు నడ్డమువచ్చు వానికే దామును అడ్డముగానుండుఁ గావున నీవిరోధము పరస్పర కార్యము. నూతనముగ నేర్పడు మార్గమున నిరుదిక్కుల న్యాయ ములయుం బ్రభావములు లీనమైయుండు. “ఈ న్యాయ మీరీతి వర్తించును. ఈ హేతువున కీఫలము సిద్ధము” అను వచనమందెల్ల

రెండుసమయములు. ఎవ్వయన, “ ఈ స్థితిగతు లీరీతినే నిర్వికారముగ జరుగుచున్న ” వని యొకటి ; “ వికల్పం బాపాదించు కారణములు తుదముట్టుదాకఁ బుట్టకయున్న ” వనుట రెండు.

సర్వకార్య కారణములును బరస్పర సమ్మేళనముగలిగి మిశ్రమై యున్నను పీషయము సుబోధమగుటకై వానిని వేఱుపఱచి చూపుట సర్వసమ్మతము. లోకములో నేసంకరమునులేక ప్రవర్తించు న్యాయములు కారణములు ఫలములునులేవు. అయినను నీచిక్కును విడఁదీసి పోగుపోగుగాఁబెట్టకున్న తుద మొదలేర్పడక పోవునుగాన నట్లు చేయుట కర్తవ్యము. పుస్తకములలో నివి విడఁదీయబడియుండుటచే సాక్షాత్తుగ ప్రపంచ ప్రచారములయందును విడఁబడియున్నవని యెంచఁ బోకుండు ; లోకమందన్నిన్యాయములును ఒకదముడిగాఁ జేరియున్నవి. ఆముడి యంతగట్టియని చెప్పవలవిగాదు. వ్యవహారముల నట్లున్నను విద్యావై శిష్యాధ్యక్షము చిక్కులేక ప్రక్కప్రక్కన నుండువానింబోలె వానిం గణింతుము.

ఇందుచే నొకగొప్ప జాగ్రత స్ఫురించెడు, ఏమన పుస్తకములో నున్నంత విశదముగ నంశములు లోకములో నుండవు గాన లౌకిక జ్ఞానమునకుఁ బుస్తకపారాయణముకన్న ననుభవము ముఖ్యము. భారత అర్థశాస్త్రపండితు లందఱును వ్యాపారపారీణులౌదురనుట కేలిమాట. పారాయణమునకు ప్రవర్తమునకును జాల వ్యత్యాస మున్నదనుట వేదాంతము బలసియుండుచోట్లలో విస్పష్టమేకదా ! కావుననే గ్రంథాదినే యియ్యడి యుపదేశ శాస్త్రంబుగాదని విన్నవించితి. అట్లైన నిది వ్యర్థశాస్త్రముగదాయని సంకోచింతురేమో, యదియును దగని యభిప్రాయము. ఇది మోఁడుతెఱంగుల నుపయోగకరము.

1. శాస్త్రము ఇతరచింతలు లాభములు నాసింపకయె నేవింపఁ దగినది. జ్ఞానికి జ్ఞానమే బహుమానము. ఆచరణ కౌశల్యము లేకున్న వానికేమిలక్కువ ? తనతన యుద్దేశముల నెరవేర్చుటయే కృతకృత్యత.

ఆర్థికన్యాయంబుల ప్రచురపఱుచుచు నీయర్థశాస్త్రంబును గృత కృత్యమే. మీరందఱును గుబేరలోకమునకుఁబోవ సోపానము లేరపఱుచుట దీని యుద్యమముగాదు.

2. శాస్త్రన్యాయములు నేరుగ ఫలప్రసాదకములు గాకపోయినను, వ్యాపారదక్షిణ లయ్యవి యెఱింగి యుచితగతి నుపయోగమునకుం దెచ్చువారై రేని వారి కఖండలాభావహంబు లగును. కన్నుమూసికొని పోవువారికన్నఁ దెఱచికొని పోవువారు శ్రేష్ఠులనుట పరమ రహస్యమా ?

3. వ్యవహారము లియ్యై తెఱంగులఁ బోవుననుట ఖండితముగఁ జెప్పఁజాలము. అయినను శాస్త్రజ్ఞానముచే నవిపోవు జాడలను సూచనగాఁ దెలిసికోజాలుదుము. ఇది యల్పమైన సిద్ధిగాదు.

మఱియు సంఘములయొక్క ధర్మములు నంగములు మొదలైనవానిని నిర్మించి పరిణమింపఁజేసిన హేతువులలో నార్థికసీతిగతులు ప్రథమగణ్యములుగావున నీశాస్త్రము షఠించుటచే సంఘోత్కృష్టతా సమయములు గొంతకుఁ గొంతయైన గోచరము లగును. ఇయ్యది సంఘశాస్త్రంబు గాదుకాని దానితోఁ బరమ మైత్రింజెంది యభేద్య సంయోగము గలది. మనుష్యసంఘములను బరిశీలించుటకన్న మేలైన విద్య లెవ్వియును లేవు.

తో.విమ్మి ద వ ప్ర క రణ ము

మూల్యము - ప్రయోజనము

శ్రమయెట్లో యుట్లే ఖరీదు నిచ్చుటయుఁ గష్టమైనపని. ఈ కష్టమున కన్న వస్తులాభమువలనఁ గలుగు సుఖ మెక్కువయని తోచినంగాని యెవఁడును దానింగొనఁడు. వినిమయ కార్యంబులయందెల్ల నిచ్చు వస్తువుయొక్క యంత్యప్రయోజనమునకన్నఁ గొనువస్తువుయొక్క యంత్యప్రయోజన మొకింతయైన నెక్కువగ నుండునను న్యాయము నిత్యము. ఇట్లు కష్టము వ్యవకలితముకాఁగా మిగిలిన సుఖమునకు “ వినియోజకులకు అబ్బుశేష ” మనిపేరు.

వినియోజకశేషము

దీనినిఁ గొలతవెట్టుట యెట్లనఁగా. ఒకవస్తువును బొందక పోవుటకన్న నేమాత్రము నిచ్చియైనఁ గొనితీరవలయునని తలంపు గొందుమో యామాత్రము ధరలోనుండి సాక్షాత్తుగా నిచ్చినధరను ద్రోవుడు నేయుటచేతి. ఉదా. ఉప్పు. ఇది యపూర్వమైనచో వర హాలనైననిచ్చి కొందుము. సర్వసాధారణముగఁ బండునది గావునఁ గొన్నిపైసలైన నిచ్చుటయేలయని యలజడి వహింతుము. కావున లవణసంపాదనమున శేషసుఖ మత్యంతమనుట సువ్యక్తము.

ఆవరణ మాహాత్మ్యము

యీ సుఖమును మనము స్వయముగ నార్జించితిమా ? యోచించి చూచిన కాదనుట సిర్వివాదాంశము. ఖరీదు మన మిత్తు మనుట నిజమేయైనను ఖరీదింత తక్కువపడుటకుఁ గొనువారలా కారణము ? కాదు, ఐన మఱియెవరు ? ఉప్పుపంటఁ బెట్టువారిందమా ? కొంతవఱకు మీరు కారణభూతులనుట నిజమే. ఐన నాపంట/౧౫౪

యింపఁజేయు క్రమములు విద్యలును వీరు సృష్టించినయవిగావు. సంఘముచేఁ దరముల పర్యంతము కొంచెము కొంచెముగ వికాసమునకుఁ దేఁబడినవి. అట్లగుట వినియోజక శేషమునకు నిజమైన మూలాధారము ప్రతిమనుజుని నావరించునుండు సంఘముయొక్క స్థితిగతులు. వీనికే “ ఆవరణస్థితి ” అని పేరు.

నేను, నాకర్తృము, నాసుఖము అని వ్యక్తివాదము నేయువారికి నిది యలంఘ్యమైన ప్రమాణము. మనకుఁగల జ్ఞానము, చతురత, సుఖదుఃఖావహాసమయములు ఇత్యాదు లన్నియుఁ గొంతమాత్రము స్వయంకృషిచే నిర్మింపఁబడునవియైనను మొత్తముమీఁద నావరణముచే నిర్మితములనుట యభేద్య న్యాయములలో నాద్యమైన న్యాయము. దీనికిం దృష్టాంతములు పెక్కులేల ? బ్రాహ్మణకులమునందుఁ బుట్టిన వానినైన మాలనియింట చిన్నప్రాయముననే చేర్చిన యెడల మాలబుద్ధియేకాని బ్రహ్మజ్ఞానము వానికింబట్టదు. బ్రాహ్మణావరణమునందుఁ బెంపునకు వచ్చినవాఁడైన మాలబుడుతఁ డాజ్ఞానము సంపాదింపలేకున్నను సంపాదించిన వానివలె వేషము దాల్చినవాఁడైన నగును. ప్రతిమనుజునియొక్కయు స్వభావమనఁబడుదానిలో ముక్తాలు వంతు ఆవరణభావమేయనుట తగ్గించి చెప్పఁబడినమాట.

ఆ వ రణ ము

మనప్రయత్నములేకయ యారి కస్థితిగతులయందు నిర్ణాయకముగనుండు సంఘాదిసంబంధియైన హేతుజాలం బావరణంబునాఁబడు. ఆవరణకృత్తింబైన శేషంబునకు ఆవరణశేషంబని పేరు. ఆవరణంబపౌరుషేయంబుగాదు.

ఆవరణములోన గీణవీయ తత్త్వములు లేండు. ప్రకృతి, సంఘము. ప్రకృతిచే సంఘమును, సంఘముచేఁ బ్రకృతియును మూర్ఖులు సెందుననుట పూర్వోద్దితము.

అవరణంబు నిర్వికారంబుగాదు. మఱి కాలవిధేయంబై పరివర్తనలం జెందునది. మనుష్యులలోని యైశ్వర్యాంతరములకు నావరణంబు ముఖ్యాశ్రయము.

ఉదాహరణాదులు

నేయి యొక్క మణుఁగుమాత్రము దొరకునేని వెల మణువు 30 రూపాయలనియు, రెండుమణుఁగులు దొరుకునేని వెల 25 రూపాయలనియు ననుకొందము. అప్పుడు వినియోజకశేషమెంత?—

కొలుకటి మనువు వెల	30 రూపాయలు
రెండవదాని వెల	25 ..
	మొత్తము 55 ..
వాడుకలో రాశికొలఁది నన్నిభాగములకును } నొకే తీరున వెల నిత్తము గాన ఇచ్చిన వెల }	50 ..
కావున శేషతాభము	5 ..

మూఁడు మణువు లుత్పత్తియై వెల మనువునకు ఇరువది రూపాయ లాయెననుకొందము. వినియోజకశేష మింకను నెక్కును. ఎట్లన :—

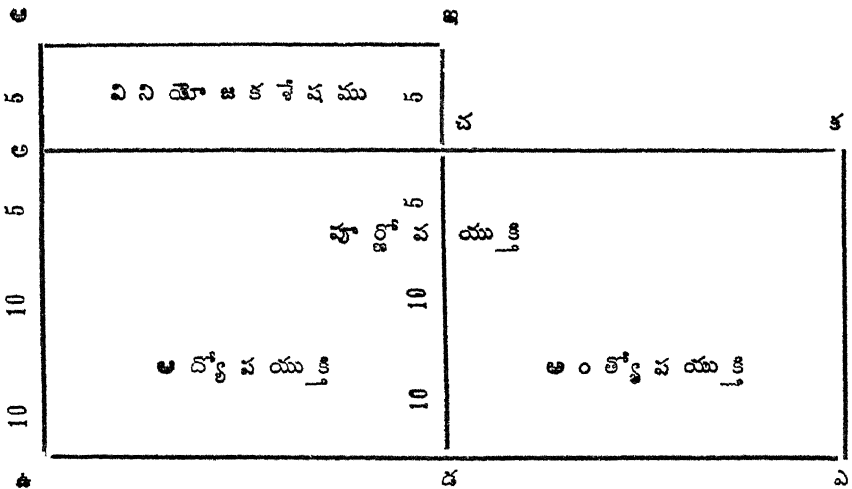
మొదటి మణువు	30 రూపాయలు
రెండవది	25 ..
మూడవది	20 ..
ఇచ్చిన వెల 3 × 20	60 ..
వినియోజక శేషఫలము	15 ..

(13 వ పటముం జూడునది.)

ఒక్కటే మణుఁగు నెయ్యికల సమయమున నుపయుక్తి 'అడ్డడ' యను చతుష్కోణమువలన గనుపఱచఁబడినది. రెండవ మణుఁగుయొక్క యుపయుక్తిని 'చడఎక' యను చతుష్కోణము వ్యక్తము చేయుచున్నది. మొత్తముమీఁద నుపయుక్తి 'అడ్డడ' + 'చడఎక' లేక 'అడ్డఎకచ' కాని విలువ కడపటి మణుఁగుంబట్టియే ఏర్పడుటవలన రెండు మణుఁగులకును జేరి 'అడ్డఎక' యను చతు

పోషణమువలన సూచితమగు నుపయుక్తికే మనము విలువ యొసఁగెదము. కావున వినియోగించు మనకు 'ఆలచఙ్గ' చేఁ గనుపఱచఁబడిన ఉపయుక్తి విశేషముగవచ్చినది. కావున నిది 'రెండుమణుఁగులున్నచో నైన వినియోజక శేషము.'

13 వ పటము.

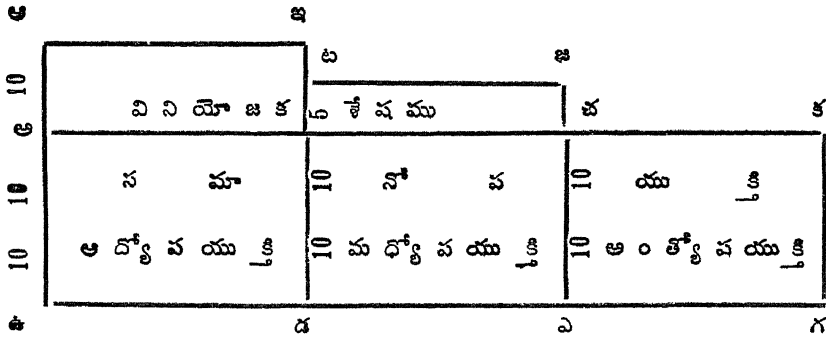


ఇట్లే, మూఁడుమణుఁగులున్న తఱి:—(14 వ పటము చూడుము.)

- ఆద్యోపయుక్తి (మొదటిమణుఁగు) = ఆ ఉ డ డ ఐ
- మధ్యోపయుక్తి (రెండవమణుఁగు) = ఈ డ ఎ చ
- అంత్యోపయుక్తి (మూడవమణుఁగు) = చ ఎ గ క
- సమాసోపయుక్తి (అన్నిమణుఁగుల ఉపయుక్తి) = ఆ ఉ గ క చ జ ట ఐ

నెల కడపటి మణుగుంబట్టి నిర్ధారణ యగుటచేత మనము 'అడగక' యను చతుషోషణమువలన సూచితమయిన ఉపయుక్తికే నెల యొసఁగెదము. మిగత 'ఆలచఙ్గ' మనకు శేషము. ఇదియే మూఁడుమణుఁగు లున్న యెడల వినియోజక శేషము.

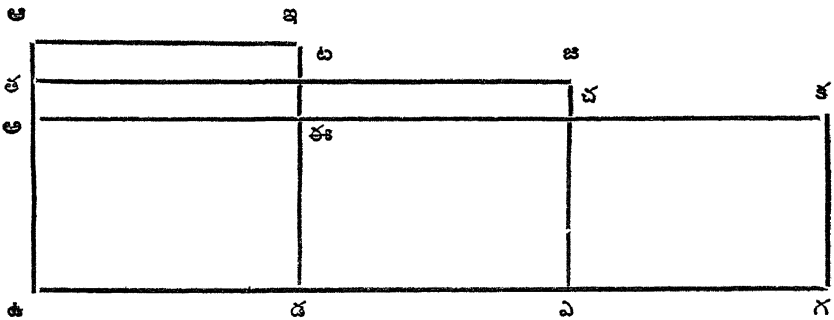
14 వ పటము.



13, 14 వ పటములను జేర్చినచో 15 వ పట మగుచున్నది.

వ్యాఖ్యాన మనవసరము.

15 వ పటము.



ఆద్యోపయుక్తి = 30 రూపాయిలు.

మధ్యోపయుక్తి = 25 ,,

అంత్యోపయుక్తి = 20 ,,

పూర్ణోపయుక్తి $30 + 25 + 20 = 75$,,

పణ్యమూల్యము. మణుగులు $3 \times 20 = 60$,,

వినియోజక శేషఫలము = 15 ,,

రాశి ననుసరించియుండు అంత్యోపయుక్తిచే మూల్య మేర్పడు ననుట స్పష్టము. మఱియు వాయోదివస్తువులు పూర్ణోపయుక్తి

నఖండముగఁ గలిగియున్నను నంత్యోపయుక్తి లేనివగుట మూల్య రహితము లాయెననియు మూల్యదార్పిద్యము వస్తుకారవమునకు భంగకరము గాదనియు మున్ను తెలిపిన తత్త్వములకు నియ్యది యింకను నొకసాక్ష్యము. మూల్యరాహిత్యమునకు నిష్ప్రియోజనత కును మిక్కిలి భేదము. చూల్యభావము సంభవించుమార్గములు రెండు. ఒకటి వస్తువు ఎందునకుం బనికిరానిదగుట. ఉదా. వీధిలోని మన్ను ఇత్యాదులు. రెండు. వస్తువు షరమప్రయోజనకారీయయ్యును అఖండముగ లభ్యమగుటచే రాసులు మితిమిరి యంత్యప్రయోజనా వశిష్టముం జేయుట. ఉదా. గాలి.

ఈ రెంటికిని భిన్నలక్షణము:—మొదటి దానికిఁ బూర్ణోపయుక్తిలేదు. రెండవది దాని కది యసమానముగ నున్నది.

వీనికి సామాన్య లక్షణము :—మొదటిది నిష్ప్రియోజనము గావునను రెండవది యమితలాశిక మగుటను రెంటికి నంత్యప్రయోజనములేదు. కావున విలువయుఁ గానము.

ఐనను విలువలేని సామ్యముంబట్టి గాలియు వీధిలోని మన్నును దుబ్యములే యనుట తులువతనము.

పూర్ణోపయుక్తిని మధింపువేయు పద్ధతు లెవ్వి ?

వస్తువు అపురూపమైనదనుకొని యట్లైన నెంతవెల పొడుగగునో యని రమారమిగ నిర్ణయించి, పిమ్మటఁ గ్రమక్రమముగ రాశికిం బరిమాణము లిడుచుంబోయిన వెల లెట్లుపడుననుట యూహించి, తుదకు వర్తమానముననుండు ధరల వఱకును వచ్చితిమేని పూర్ణోపయుక్తి స్ఫుటంబగును. ఇది మిక్కిలి ప్రయాసముచేతనేకాని యలఁతఁ దీటు సాహసంబుగాదు. గాలి మొదలైన వస్తువులేనాఁడు నరుదుగావు. కావున వానికి త్నామకాలపు ధరల విధించుట యూహఁపైఁ బోవలసిన లెక్కకాని దృష్టాంతముగఁజూపి నిర్ణయింపఁ జాలినవికావు. ఇట్టిచోట్ల ననుభవముమీఁద వస్తుకారవముల స్థాపింపజూచుటఁదప్ప అన్య

సాధనములు మృగ్యములు. వజ్ర వైడూర్యములకన్న జలాహారము లధిక పూర్ణోపయుక్తి యుక్తములనుటకు జనుల యభిప్రాయమే సాక్షి. వజ్ర వైడూర్యములు లేకపోయినను హాయిగ బ్రతుకువారు కోట్ల కొలది నున్నారు, జలాహారములులేక జీవించువారు పురాణకథలఁ దప్ప నింకెక్కడనులేరు. కావున పూర్ణోపయుక్తిని లెక్కప్రకారము జమగూర్చుట యసాధ్యమైనయెడల లొకికాచారముల ప్రకారము సకారణముగఁ గొలతవేయవచ్చును.

“ప్రయోజనమును గొలుచుట సాధ్యమా?” యను ప్రశ్న అనేకులకుఁ దోపక మానదు. ఏలయన, ప్రయోజనము భావ గర్భితంబు, ఆకృతిగల స్థూలపదార్థముగాదు, సంఖ్యకలదియుగాదు. కావున తూచుట, జమగూర్చుట ఇత్యాది క్రియలు దానియందుఁ జెల్లవు. ఇట్లని ప్రశ్నించువారికొక సమాధానముం జెప్పవచ్చును. ప్రయోజనము భావరూపమే యైనను స్థూలపదార్థములైన ధరలచే దాని ప్రాబల్యము సూచింపఁబడియెడు. ఉపయుక్తి యొక్కవయని తోచిన వెలల నధికముగ నిచ్చుటయు, తక్కువగాఁ దోచినఁ దక్కువమాత్ర మిచ్చుటయు సహజములు. శరీరమునందలి యుష్ణము యొక్క తీవ్రతప్రకారము డాక్టరు పెట్టిచూచు ‘తాపమాన’ యంత్రములోని పాదరసము ఎక్కుచునో, దిగుచునో యుండుమాడ్కి నుపయుక్తత ననుసరించి ధరలు నిలుచుననుట నిక్కమే యైనను ఈన్యాయమునకును ప్రతికూలములు లేకపోలేదు. అట్లగుట సీకార్మము సాధ్యమైనను సులభముగానిదాయెను.

ప్రయోజనమును ధరలచేఁ గొలుచుట కష్టతరముగను సత్యదూరముగను జేయు హేతువులు

1. ధరయన వస్తువులకు నాణెముల రూపముననుండు విలువ, ఒక యెద్దును గొనుటకు 50 రూపాయలుపట్టిన దానిధర 50 రూపాయ లందుము, అనఁగా దానియందు గ్రాహకునకుఁగల యంత్రోప

యుక్తియు, 50 రూపాయలయందుగల యంత్యప్రయోజనమును ఇంచుమించు సమానములనుట. ప్రతి క్రయ విక్రయములయందును నాలుగు విధములైన మదింపులు వేయఁబడును. ఎట్లనః—

కొనువాఁడు వేయునవిరెండు :—రూపాయల యుపయుక్తతం గూర్చిన మదింపు ఒకటి. ఎట్లనుం గూర్చిన మదింపు రెండు.

అమ్మువాఁడు వేయునవిరెండు. —ఎట్లయొక్క యుపయుక్తతం గూర్చిన ఒకటి. రూపాయల యుపయుక్తతం గూర్చినది రెండు.

కొనువానికి రూపాయలయందలి యాదరమునకన్న ఎద్దునందలి ప్రీతి యొకించుకయైన నధికముగను, అమ్మువానికి ఎద్దునందలి గౌరవమునకన్న రూపాయలయందలి మమత యొక్కింతయైన నధికముగను ఉన్నంగాని వినిమయము సిద్ధింపదు. అట్లగుటః—

ప్రయోజనముచే ధరలు నిర్ణయింపఁబడునని యొకరు చెప్పిన, ధరలచే ప్రయోజనము నిశ్చయింపఁబడునని యేల ప్రతివాదము సేయఁ గూడదు? చూడుఁడు! వస్తువునందలి ప్రీతి నాణెములగుండ వ్యక్తమాయెననుట యేమాత్రము సత్యమో, నాణెములయందలి ప్రీతి వస్తువుగుండ వ్యక్తమాయెననుటయు నామాత్రము సత్యమే! మనము వాడుకలో క్రయికులు విక్రయికులని భిన్నపక్షములకుం జేరినవారో యనురీతి వారిని వ్యవహరింతుము. కాని శోధించి చూచిన సీరుతెగల వారును క్రయికులే విక్రయికులే. వర్తకుఁడు సరుకులనమ్ము, రూపాయలఁ గొనును. వినియోజకుఁడు రూపాయల నమ్మును. సరకులం గొనును! కావున వస్తాదరంబు రూప్యములచేఁ గొలువఁబడుననుట యబాధితంబైన మతంబుగాదు. రూపాయలయొక్క యుపయోగము సరుకులచేఁ గొలువఁబడుచున్నదన్నను సంభావ్యమే.

ధరలచే ప్రయోజనము స్థాపింపఁబడెడు ననుటకు దృష్టాంతములు మునుపే చూపియున్నాము. వెలలు వ్రాలిన గిరాకి యుచ్చితమగును. దీనికొక యపూర్వహేతువు ప్రదర్శింపఁగలము. ఖరీదు శ్రమ

సమానము, క్షేత్రకరము. వస్త్రాదర మనునది వస్తువులవలనఁ గలుగు సుఖమునుండి తత్ప్రప్తికై ఒడవలసిన దుఃఖమును దీసివేయఁగా నిలిచిన సుఖభావము.

సుఖమునుండి

దుఃఖముపోఁగా

నిలిచిన ఖరారు సుఖము=వస్తుపారన చోదకాదరము. అట్లగుట సుఖము ముందున్న రీతినే యున్నను దుఃఖము త్తయించిన నిశ్చిత సుఖము వృద్ధియగుననుట యప్రతిహత న్యాయము.

1. ఇట్లు ధరలును ఉపయోగములును బరస్పరాశ్రయములై యుండఁగా ధరలను గొలతగాఁ జేయుటయెట్లు? ఒట్టలను గజము కొయ్యతో గొలుతుము. ఈ గజముకొయ్య యొక పొడుగుగలదిగా లేక బట్టయొక్క నిడివికొలది విశ్వరూపమును వహించునదియైన దానితోఁ గొలుచుటకు బ్రహ్మదేవునకైన నలవియా?

2. మఱియు రూప్యములును వస్తువులే. వస్తువు లెట్లు రాశి ననుసరించిన విలువగలవిగా నున్నవో యట్లే యవియును సంఖ్యా సమాశ్రితమైన మూల్యముగలవిగా నున్నవి. బంగారు విశేషముగ దేశమున నుపగతమైన బంగారముయొక్క విలువ ఎలుచపడును. రూప్యములు శాశ్వతమును నిర్వికారమునైన యంతోపయుక్తి గలవికావు.

3. సరకులరీతినే నాణెములును బ్రతిమనుజుని ప్రాప్తికొలది లఘువులో గురువులోయైయున్నది. బీదవాఁడు రూపాయను వరహాఁగాఁ జూచును. వానికి దానియందలి యంతోపయుక్తి మహాఘనము. కోటిశ్వరుఁడు వరహాను దమ్మిడిగఁ బొఱవేయును. వానికి దాని యందలి యంత్యానురాగ మించుమించు పూజ్యము. కావున బీద వాఁడు రూపాయకుఁ గొను వస్తువునే మహారాజైనవాఁడు ఒది రూపాయలు లెక్కపెట్టియుఁ బెట్టక వేసికొనుటయుం గలదు. కావున ధరలు చంచలములు. ధరలతో నుపయుక్తతం గొలుచుట యసాధ్యం. అంతకన్న మెఱుఁగు దీఁగలతోఁ దులలఁ దీర్చుట సుఖము.

దీనికి సమాధాన మేమనిగా నాణెములయొక్క విలువ చలించునదియైనను, ఈ చలనముయొక్క పరిమాణమును నిర్ణయించి, యీ చలనమువలనఁ గలిగిన మార్పుల లెక్కకుఁదెచ్చి తీసివేయవచ్చును. ఈ విషయము వినిమయకాండమున జర్పించబడును.

ఈ యాక్షేపణలు అసమంజసములుగావు అయిన నొక్క విన్నపము. ఉపయుక్తతయు క్రయమును ఒండొంటి నానియుండుటచేతనే క్రయమును ఉపయుక్తతా సూచకమని యెన్నఁదగును, రెండవది ప్రతివానియొక్కయు వస్త్రాదరమున భేదములు పెక్కుపోకలఁ బోయినను మొత్తముమీఁద పణ్యచక్రంబున నట్టివిలుపులు పరస్పర హతములౌట సాధారణముగాన, గిరాకీయొక్క యుత్కర్షణమును ధరలు నిష్కపటముగ సూచించుననుట యొప్పుకోవలసిన న్యాయము. ఈ విషయ మటుండనిండు.

ఆవరణకృతమైన శేషము గణనియ మనుటకు నొక హేతువుం జూపి వాంఛావిచారంబు చాలింతము.

ఇంగ్లాండులో ఏటికి 5000 రూపాయల గడనయన్న నింద్ర భోగముగా సర్వసుఖంబుల ననుభవించుట నిఖలజనవేద్యమైన మహాయోగము. 10,000 రూపాయల జీతమునిచ్చి యొకనిని ఒక గృహన సలంబున కలెక్టరుపనికి నియమించిన వాఁడరూపాయలతో నేమిచేయ నోను? సరసకవుల గోష్ఠియు, నాటకప్రయోగములు, పాటవేడుకలు, ఇత్యాది హృదయాహ్లాదక విశేషములు ఎంతవ్యయమునకును లభించునా? తుదకు రుచియైన షదార్థములు, విందులు, షాడుగులు సయితము గోచరింపు. అట్టివాని యావరణకృతమైన సుఖశేషము సున్న. కావున నుండియు నెండినవాడగు.

జనులయొక్క ప్రాభవముంగూర్చి చింతించుటలో నావరణమును మఱవఁగూడదు సుడీ! జీతముఁబట్టి సుఖమును నిర్ణయించుట మూఢత్వము. మఱియు ఆస్తికిన్న నాదాయము ముఖ్యము. నేలలు, పశువులు, ఇండ్లు, చెఱువులు నమేయములుగ నుండినంజాలదు. వచ్చుఁబడి వెచ్చుపెట్టినఁగాని ప్రయోజనములందుట దుర్ఘటము.

ఉత్పత్తికాండము - ప్రకృతి

పదియవ ప్రకరణము

ఉత్పత్తికి యీలాధారములు

ఉత్పత్తికి మూలాధారములు రెండు. ప్రకృతియు పౌరుషమును. నిసర్గజ వస్తుసముదాయంబు ప్రకృతి. పురుషోద్యోగంబు పౌరుషంబు. దీసికే శ్రవణయనియుం బేరుకలదు. ఇవిరెండును క్షేత్రబీజములట్లు అన్యోన్యసహకారులై న్నంగాని ఫలంబు సమకూరదు. స్వచ్ఛందముగ నింటిముంగిట మొలచిన కూరలు సైతము మనము సంగ్రహించి కొనినంగాని భోగ్యములుకావు. ఎంతలేదన్నను సంగ్రహవినియోగములైన నుండితీరవలయును. సంగ్రహములేకున్న నర్థములు ప్రాప్తింపవు. వినియోగములేకున్న నర్థములు లభించియు ఫలములేదు.

శ్రమ ద్వివిధంబు. దేహశ్రమ. మనశ్శ్రమ. శ్రమవంతులుగాని పురుషుల కేపురుషార్థములును లభింపవు.

కొండలు సర్వము దైవికంబందురు. ఇందు నిజంబుఁ గానము. సర్వమును దైవికంబేయైన మనుష్యప్రయత్నమును దైవికమె యగుఁగాన నది కూడదనుట విరుద్ధవాదము. దైవికంబని యాహార నిద్రల మానియున్నవాని నెవరు నెఱుఁగరు. సోమరిపోతులు తమ పరముగాఁ జేసికొన్న రాధాంతములలో నిదియొకటి. ఇది నిజమేయైన పక్షమున ధర్మాధర్మముకు భేదము అవమాత్రము నుండదు. కామ క్రోధాదులును దైవికములే యగునుగాన వాని సరిపడ్వర్తములని యంటిమేని దేవుఁడు తనకుఁదానే శత్రువనియు, ఆత్మహత్యఁ జేసి కొనుటలోఁ జాల సమర్థుడనియుఁ జెప్పవలసి వచ్చును. ఇది యటుండనిండు.

భూదేవికి వసుమతి, రత్నగర్భయను నామములు గలవు గాని తనంతట వస్తువులుగాని రత్నములుగాని మనకుఁ గొనితెచ్చి యిచ్చు నంతటి కరుణాశాలినిగాదు. మఱేమన్న శ్రమించువారికేకాని యితరుల కెట్టిఫలము నొసఁగదు. ఈ ప్రపంచమున నణఁగియుండు ప్రయోజనము లన్నియు శ్రమాద్జితములేకాని యూరక దొరకునవికావు.

మనుష్యునకు వస్తువును సృష్టించు ప్రభావములేదు. విశ్వామిత్రునకు బిదప వడ్లు, రాగులు, లోహములు, కొయ్య మొదలగు సురువుల నుత్పత్తిజేయు బ్రహ్మతేజము గలవాఁ డెవ్వఁడునులేడు. ఇఁక మనమహిమచే సాధ్యము లెవ్వియన వస్తువులలో లీనమైయుండు స్వాభావికశక్తులను ఉచితరీతి నడచునట్లుచేసి యందలి ప్రయోజనమును వెలిపుచ్చి వినియోగ్యములుగాఁ జేయుటయే. దీనికి దృష్టాంతము. సేద్యమననేమి? స్వభావసిద్ధములైన నీళ్ళు, నేల, విత్తనములు వీనిని తావుమార్చి యొకతీరున నుండునట్లు జేయుటయేకదా! పయిరు మొలకెత్తి పెరిగి ఁటకువచ్చుట ప్రకృతశక్తులవలనఁగాని మనశక్తులచేఁగాదు. బల్లలుచేయుట యనఁగానేమి? మనుజు కృత్యముగాని కొయ్యలనుకోసి, తుండ్లుగా ఖండించి యొకవిధముగాఁ జేర్చుట. వస్తుకోటిలో నంతర్యామిగానుండు ఆకర్షణశక్తిచే నవి కలసినట్లుండును. అగ్నిజలవాయువిద్యుదాదుల గుణములు మన కనుగుణములుగఁ జేయుటయే మనుజుల ప్రభావము. వస్తువుల రూపములను తావులను మార్చుటయే కార్యసిద్ధికి నియతవిధానము.

నైసర్గిక స్వభావములు

నైసర్గిక స్వభావము ప్రతివాని స్వంతమగు ఆస్తిలోఁ జేరినది కాదు. అయినను పదార్థములయొక్కయు జననమాజములయొక్కయు నిర్ధారణవలన దేవైశ్వర్యసిద్ధిని నిర్ణయించు కారణములలో నొకటిగా నున్నది. దేశములో నుత్పత్తియయి వ్యవహారములచేఁ దయారుచేయుఁ బడుట కుపయోగించు సస్యములు, లోహములు, జంతువులు మొద

లగునవి భూమియొక్క శీతోష్ణ స్థిత్యాదుల ననుగమించియున్నవి. ఇంతేకాదు. జనుల స్వభావములు సైతము కొంతవఱకును దేశస్థితి వనుసరించియుండును.

శీతోష్ణస్థితి

ఉష్ణమువలన మధ్యాహ్నానిద్ర, సోమరితనము అలవడును. భూమి మిగుల సారముగల్గియున్న గొంచెముగా దుక్కిచేసి విత్తులు చల్లినను అధికముగ పంటలు పండును. ఇందుచేతను పరిశ్రమ యధికముగ నక్కఱలేనందున జనులు చుఱుకులేనివారగుదురు. మన పూర్వులు మునుపు గంగా ప్రాంతముల నాక్రమించి స్వాధీనము చేసి కొన్నందున, ఆ భూములు సహజ సస్యాధ్యములొటచే బనిపాటలు చాలించి కాలకమమున దోస్సార మనస్సత్వవిరహితులై మందులై పారుషహీనులై పారుషము లేకుండుటయే పరమధర్మంబని వాదించు నంతటి షీణతకు లోనైరి. ఇంగ్లాండునందు చలి మిక్కుటముగాన ఎంతో కడఱమై ప్రయాస పుచ్చుకొనినంగాని దేహమున నుడుకెత్తి చెమటబట్టి యారోగ్యము గలుగదు. మఱియు నిక్కడికన్న నక్కడ జీవితాధారములు (కంబళ్ళు, బనాత్ చొక్కాయలు మొదలగునవి) యెక్కువ గావలయుంగాన నల్పసంపాదనమునఁ దృప్తిజెంది చెట్ల క్రిందఁ బరుండి గుఱక లిడి నిద్రించుటకు వలనుపడదు. కావుననే యూరోపీయనులు మనకన్న నెక్కువ దేహసత్త్వమును మనసైర్యమును పట్టుదలయుఁ గలవారుగానున్నారు. మనమున్నట్టుండి బహుపరాక్రమముతో నారంభశూరులమై కొంతసేపుఁజేసి అనతి కాలమున నలసటఁ గొని శ్రద్ధ చాలించి మఱల నెంతవడికోకాని పనికిఁ బూనుకొనము. ఇంగ్లాండులోఁ జలి యొకటియే కాదు. భూమియు నిటవలె నచటఁ బోతరించినదికాదు. కావున నొడలు వంచి శ్రమతో సేద్యముఁ జేయ నిది ఫలప్రదంబు గాఁజాలదు.

మన రాష్ట్రములో నెన్నిసత్తువ లున్న నేమి? ఆశంసగలిగి మహోత్సుకత శ్రద్ధాభివృత్తి యనవరత ప్రయత్నముం జేయుచుఁ

బ్రహ్మతీశాస్త్ర ప్రశీలనమున వాని నుపయోగమునకుఁ దెచ్చు తెఱంగు లెఱింగి కష్టనష్టము లెన్నికలిగినను ఉత్సాహహీనులుగాక, యుద్యోగము నెఱవేరినంగాని యుద్యమము సమాప్తి నొందింప మను స్థిర చిత్తము గలవార లున్నంగాని దేశమున కభ్యుదయము ప్రాప్తింపదు.

నై సర్గికస్వభావములు ప్రతివానికిని ఆ స్తిగాకపోయినను దేశాభివృద్ధికిఁ గారణములై తద్ధ్వారా మనకును మేలుఁదెచ్చును. ఎట్లనిన— గోదావరీనది నీదికాదు. నాదియుఁగాదు. ఐనను తత్ప్రవాహమున ఫలవంతములైన లంకలు నేలలు ఉండఁబట్టి యచటి వారు ధనికులుగ నున్నారు. ఇందుచే వ్యవహారములు వ్యాపించి బీదసాదలకు జీవనోపాయముఁ గల్పించునవిగానున్నవి.

దేశములలోఁ దారతమ్యనిరూపణఁ జేయఁబూనితిమేని నై సర్గిక స్వభావములను లెక్కకుఁ దేవలయును. ఏకదేశస్థులలో నెక్కువ తక్కువలఁ జర్పించుచో నివి యెల్లరకును సామాన్యములే యగుట నట్లుచేయుట తగదు.

ప్రకృతులు పారాపారములని రెండువిధములు

మేరగలవి మేరలేనివి యని ప్రకృతులు రెండువిధములు. అందు గాలి మేరలేది. ప్రతివానికిని ణోరినంత దొరుకును గాన దానికి మూల్యము సాధారణముగలేదు.

ప్రకృతులలో అనంతములు గానివి యెక్కువ ముఖ్యములు. మితరాశియు క్తములుగాన ఒకరికెక్కువయైనఁ దదితరులకుఁ దక్కువ యగుట సంభవించును. అంత్యప్రయోజనమును మూల్యమును అధికముగఁ గలవి గాన నివి సర్వజనాదరణీయములై పోటాపోటిని బుట్టించు నవిగా నున్నవి. భూమియు నాకాశమువలె నక్షయముగా ననంతముగా నుండిన ఒకరిభూమి నొక రాక్రమించుకొనుటయు ' ఇదినాది అదినాది ' యని స్వామ్యమును స్థాపించుటయు, రాజులు ఒకరితోనొకరు యుద్ధముఁ జేయుటయు సంభవింపవు. మితత్వమే స్పర్థానుల కుత్పత్తి స్థానము.

మిత్రప్రకృతులలో గణ్యములైనవి గనులు, వనములు, నదులు, షేత్రములును. (షేత్రములన యాత్రాస్థలంబులుగావు పంటల కనుగుణములైన పొలములు)

గ ను లు

లోహములు గనులలో నుద్భవించును. వీనిలో నుత్తమోత్తమములు ఇనుము, బొగ్గు. ఇవి అన్యోన్యసమీక్షములైన ఆ దేశము భాగ్యమేభాగ్యము. ఇనుము కరగించి యంత్రములు, కత్తులు, మడకలు మొదలైన సామానులను జేయుటకు బొగ్గు మిక్కిలి యుపయోగించునది. కట్టెలలో నుష్ణ మంతలేదు. ఇది గాక యవి త్వరలో భస్మము లాను గాన వానిని ఎగ్గడోయుట ప్రేయుట యను కనులలోనే కాలము బహుళముగ వ్రయమగును. కావునఁ గొయ్యలంత శ్రేష్ఠములు గావు. ఇండియాలో నేలము జిల్లా మొదలగు స్థలములలో నినుపగను లున్నవిగాని దగ్గరిగా బొగ్గు లేనందున నవి యింకను బ్రయోజనమునకు రాలేదు. కలకత్తాకు సమీపమున రెండును అసతిదూరస్థములుగ నుంటచే నచట 'అయఃకర్మశాల' యొకటి మిగుల గొప్పది స్థాపింపఁ బడుచున్నది.

అ డ వు లు

ఉష్ణ దేశములలో నడవులు ప్రాణసమానముగ నెన్నఁబడవలయును. వీనివలన దేశము శాంతత్వమును వహించును. వానలు గురిసిన నా నీరంతయు అతివేగమున నిష్ప్రయోజనముగఁ గొండ ప్రక్కలఁగోసి ప్రవహింపకుండునట్లుచేసి నదులను సర్వకాలమునందు నేకరీతిని మందగమనమునఁ బ్రవహించునట్లును భూమి యార్ద్రత వహించునట్లును జేయును. చెట్లవేరులు క్రిందఁ బడిన యాకలములును జలమునడ్డగించి పుడమిలో నూరునట్లుగఁ జేయుటయే కాక మంచి యెరువుగను ఏర్పడును. పూర్వకాలమందు మనభరతఖండంబున ఎండకును వానకును జొరరాక దట్టములై వన్యమృగసంతతులచే భయంకరములైన కామ్యకద్వైత దండకాది వనములుండినవని

పురాణేతిహాసములు ఘోషించు చున్నవి. తాత్కాలిక ప్రయోజనార్థులను వివేకశూన్యులు నగువారిచే నట్టికాఱడవు లన్నియుఁగొట్టఁబడి నాశంబునొందె. ఇప్పుడు ఆసాము మైసూరు తిరువాన్కూరు మొదలగు కొన్ని దేశములలో మాత్రము కాననములు కాననయ్యెడిని. ఇట్లు మహారణ్యము లన్నియు నడుగంటుటచేతనే యీజేశము యేమ పాత్రంబయ్యె ననుట నిర్వివాదాంశము. రామరాజ్యము నాఁటికిని నేఁటికిని భేదమేమనఁగా అప్పుడు మేఘముల నాకర్షించునట్టి యరణ్యములచే నలంకృతములగు కొండ లుండినవి. ఇప్పుడన్ననో కొండలున్నవి కాని చెట్లు లేకపోవుటచే నవి మబ్బును చల్లార్చుకొని లేకపోవుటయే కాదు, ఎండను ఇంకను మిక్కిలి మనపై వ్యాపింపఁ జేయునవియై యున్నవి. కావుననే ఆ కాలమున నెలకు మూఁడువానలును ఈ కాలమున మూఁడేడులకొక వానయుఁగా నుండుట. కలియుగమునకును ద్రేతాయుగమునకును నిజమైన వ్యత్యాసము అరణ్య సముదాయమేకాని ధర్మ దేవతా పాదములు గావు. ఐరోపాలో స్పెయిన్ అను దేశము మునుపు బహుసారవంతమును ఫలవంతమునై యుండెను. కాని వనరాజి రాను రాను క్షయంబునొందెగాన ప్రకృత మనావృష్టి పాలై యిడుముల కెడమై యున్నది.

జలాధారములు లేనిది ప్రశస్తభూమియును మరుభూమి యవును. వర్షములు కురియుటకును కురిసిన జలంబు వ్యర్థముగ నొకే దాటునఁ బోకయుండుటకును అడవులు సాధనములై నవి. ఇంగ్లీషు వారీవిషయములను చక్కఁగ శోధించి తెలిసికొన్న వారాట నీ దేశములో మిగిలియుండు నడవులను రక్షించుటకును లేనిచోటఁ బునరుత్పత్తిఁ జేయుటకునై శాననముల నేర్పఱచి యున్నారు. ఇది యెంతయు గౌరవింపఁ దగిన క్రమంబని దృఢంబుగఁ జెప్పవచ్చును.

అడవులఁ గొట్టివేయుట కొన్నినాళ్ళపని. పునర్జీవితం బొనర్చుట తరములకై నంగాదు. ఎంతో శ్రమకును కష్టమునకు నోర్చి యపుడు నష్టమైనను భావిని మేలగునని యెంచి యభినివేశముతో నుద్ధరించినం

గాని యది సాధ్యంబుగాదు. ఇంతటియొర్పు ముందు జాగ్రత్తయు మనవారి కున్నదని నమ్ముట సాహసకార్యము.

కొండలు

కొండలు నీళ్ళక్కడక్కడ నిలిచి చెఱువులుగా నేర్పడుటకును నదులు వుట్టుటకును మేఘనిరోధమొనర్చి వానలు గురిపించుటకును తాళ్ళు దొరుకుటకును అనుకూలములు. దక్షిణదిక్కునుండి ఉత్తరముగాఁబోవు మేఘమాలలు నడ్డగించి నీరు వెల్లిగక్కజేయు హిమాలయ మహాపర్వత పట్టియే లేకయుండనేని హిందూ దేశమున వర్షమును నదులును అవతరించుండవు. ఈ దేశమున కంతయు నేఁడుగడవంటిది గాన నది రక్షకుఁగు దేవతల కునికొట్టనియుఁ గైలాసంబనియు నెన్నఁబడియెఁ గాఁబోలు ! హినువంతంబుననుండు మంచు కరగి నదులను సిండ్రించును గాన గంగాప్రాంతమున నుండువారలు వానలు లేకున్నను యోషపీడితులుగారు.

ఉన్నతములైన పర్వతములు సదా చల్లగానుండును గాన వేసనిని తాపఁపిహారార్థము దేశోరోగ్యమునకునై ధనికులును అనారోగ్యముచేఁ గృశించినవారును నిలగిరి ఉదకమండలము మొదలగు స్థలములకుఁబోయి కొన్నిమాసములు ప్రతియెఁడునను నివసించుదురు. శీతము దార్ధ్యము గలిగించునది గాన నీలాటి యుపాయములచే యూరోపియనులు తమ నైజశక్తిని తఱుగనీయక కాపాడుకొనుచుండుదురు. ఆచారగ్రస్తులై అనాయాసముగఁ బ్రయాణముచేయు శక్తులుగానందున మనపూర్వులు ఎండదెబ్బకు శుష్కించినవారై దినక్రమేణ క్షయించిరని తోఁచెడిని. వారిసంతతివారైన మనము ఉష్ణస్థితి యను ప్రమాదమొ టి చాలక అతిబాల్యవివాహము దగ్గు సంబంధము మొదలగు నికృష్టనర్తనల నవలంబించి ఇంకను హీందళకు వచ్చియుండుట యెల్లరికును విదితమే.

సముద్రములు

శాఖోపశాఖలుగ భూమిలోఁ బ్రవేశించి వంకర టాంకరగా నుండు తీరములుగల సముద్రములు ఓడయాత్రలకును మత్స్యగ్రహణమునకు ననుకూలములైనవి. వైశాల్యమును విచారించి చూచిన ఇండియాకన్న ఇంగ్లాండు చిన్నదియయ్యు నెక్కువతీర వైశాల్యమును మంచిరేవులునుగలిగి వాణిజ్యార్థమే సృష్టింపఁబడినట్లు పొందిక గలిగి యున్నది. ఇట బొంబాయితప్ప మఱిచోటను బ్రశస్తములైన నౌకాశ్రయములం గానము. మదిరాసునొద్ద లక్షలుకొలఁది సెలవుజేసి యొక చిన్నరేవును గట్టించియున్నారు. కాకినాడలో ఓడలు కూలమునకు మూఁడునాల్గుమైళ్ళ సమీపమునకైన రాజాలవు. ఇక మంగళూరన్ననో యంతకన్న నికృష్టము. కావుననే కాబోలు మనవారు సముద్రయానమునఁ గౌశలమును కుతూహలమును జెందరైరి. ఇందు నకుఁదోడు నౌకాయాత్రకూడదన్న దబ్బరశాస్త్రములునుజేరి మనల సాహసహీనులఁ జేసినవి. ఎగుమతి వర్తకములేనిది ధనము దేశమునకు రాదు. ధనములేనిది వృద్ధి పౌరుషములు నశించును. కావున నెగుమతికి ముఖ్యోపకరణమగు సముద్రయానం బవశ్యకర్తవ్యంబు.

క్షేత్రముల విచారణ సంపూర్ణముగఁ గావలయునన్న కృషి శాస్త్రముఁ జదువవలయును. ఇచ్చటఁ గొన్ని యంశములుమాత్రము వివరింపఁబడును

అధిక సమ హీనవృద్ధి న్యాయములు

అపూర్వముగ సాగుబడి క్రిందికిఁ దేఱబడిన పొలములు మీక్కిలి పోతరించి ఫల మమేయముగ నొసఁగును. అట్టి నేలలో నొకింత ఎరువు వేసిన రెండింతలకన్న నెక్కువ ఫలము బండును. రెండింతలువేసిన నాల్గుమడుఁగులకన్న నధికముగ సస్యాభివృద్ధి యగును. దీనికి “ అధిక వృద్ధిన్యాయంబు ” అని పేరు.

కొంతకాలమునకు ఎంతమందినేలయు సారహీనతఁ జెందును. అప్పుడు కష్టమును ఎగువును ఎక్కువగఁ జేయుఁజేయ పూర్వమట్లుగాక యథాక్రమంబుగ మాత్రము ఫలించును. అనఁగా రెండింతలకు రెండింతలు మూడింతలకు మూడింతలుగా ఫలము నిచ్చును. దీనిని యథాక్రమ వృద్ధియనిగాని సమవృద్ధియనిగాని పేర్కొందురు.

ఇంకను సాగుబడి జరుగను జరుగను భూమిబలముత్గి మొదటి కన్న నెక్కువగా నెరువు మొదలగునవి యుపయోగించినంగాని మునుపటియంత భూమియ్య శక్తిగలది గాకపోవును. ఈ యవస్థ తటస్థించును రెండింతలు ఫలము గావలయునన్న మూడు నాలుగింతలు ఆకు పేడ వినియోగింపవలసి వచ్చును. దీనిపేరు “ హీనవృద్ధి న్యాయము.”

పైమూడున్యాయములును అనుభవవిధితములు. అనాగరికులగు మూఢులుసైతము వీని నెట్లో గ్రహించి యనుష్ఠానమునకుఁ దెచ్చినవారుగ నున్నారు. ఇందునకు దృష్టాంతము. ఎట్టి కుగ్రామము నందైనను సరే ఒకతూరి చెఱకుఁయిరు జేసినవెనుక మఱి రెండు మూడేడులకుఁగాని యాభూమిలో చెఱకు నెవ్వఁడును నాటఁడు. ఎందుకని యడిగిన ఆ మళ్ళలోని సత్తువ యంతయుఁ బీల్చివేయఁబడిన దనియు రాగి మొదలగునవి నాటి కొన్నివత్సరము లైనపిదపఁ గాని చెఱకు వేసిన నెదుగదనియు కృషికుఁడు ప్రత్యుత్తరమిచ్చును. అట్లు గాక మఱుకారులోనే చెఱకు నాటవలయునన్న బండ్లకొలఁది ఎరువు వేయవలయును. అంత సెలవుచేసిన లాభము గిట్టదు. హీనవృద్ధి న్యాయంబున కిదియే తార్కాణము.

ఈ న్యాయంబుల నింకను స్పష్టముగ వివరింతము.

1 అధికవృద్ధి

10 రూపాయలు నెలవుచేసి వంటఁబెట్టిన 20 పుట్టుత్పత్తియొననుకొందము.

భూమిలో సారము ప్రణలముగా నుండువర్కంతము

20 రూపాయలతోఁ బంటఁబెట్టిన 50 పుట్లును (రెండింతలుకన్న నెక్కువ)

40 రూపాయలతో (బంటఁబెట్టిన) 110 పుట్లునుగా వృద్ధియగుచు వచ్చుననుట దీని

భావము.

2 నమవృద్ధి లేక యథాక్రమవృద్ధి

10	రూపాయలు వినియోగించిన	20	పుట్టు
20	..	40	..
40	..	80	..

ఇట్లే యథాక్రమముగ వృద్ధియాననుట యూహ్యంబు.

3 హీనవృద్ధి

ఈ తఱిని నేల నిస్సారత్వము నొందినదిగాన

10	రూపాయలకు	20	పుట్టు
20	..	35	..
40	..	60	..

ఇట్లే తదితరముల గ్రహించునది.

హీనవృద్ధియనగా వృద్ధిలేకపోవుటయని యర్థంబుగాదు యథాక్రమమునకైన దక్కువగా వృద్ధియగుననుట. మొత్తములో ఊయమనుటగాదు, సామ్యములో ఊయమనుట. ఇది మఱచక గమనించవలయును.

ఈ న్యాయములనే యింకొక తీరున నిర్వచింపవచ్చును. అధికవృద్ధికాలములో రాశి యెక్కువయగుకొలది ప్రతిభాగమునకునై పడెడు శ్రమయో వ్యయమో తిక్కువయగును.

ఎట్లన మీది నిదర్శన ప్రకారము.

తొలిత ఒకపుట్టికి నెలపు $\frac{1}{2}$ రూపాయ. 8 అణలు
 ఉత్పత్తి యెక్కువకాగా ఒకపుట్టికి రూప $\frac{20}{10} = 2$ చిల్లరఅణలు.
 తుదకు రూప $\frac{40}{110} = \frac{4}{11} = \frac{1}{3} = 5$ చిల్లరఅణలు.

నమవృద్ధి కాలములో రాశి యెట్లున్నను ప్రతిభాగము యొక్కయు విలువ మారుటలేదు. స్పష్టము.

హీనవృద్ధిదశలో రాశి యధికముగఁ జేయవలయునన్న ప్రతిభాగముయొక్క వెలయు నధికమగును. ఎట్లన్న ఉదాహృత నిదర్శన ప్రకారము,

తొలిత 1 పుట్టికగు వ్రయము 8 అణలు.

విదవ ఎక్కువ పుట్లు పండించిన పుట్టికి $\frac{20}{35} = 9$ చిల్లరఅణలు.

అటుతర్వాత నికను వృద్ధి జేయఁగోరిన పుట్టికి $\frac{40}{60} = 10$ చిల్లరఅణలు నెలవగును

రాశి యొక్కవ కానుగాను ప్రతిభాగముయొక్కయు వ్రయముధికమగును. వ్రయము మెక్కువయైన క్రయమును ఎక్కువయకాట సహజము. మనతాతలనాటికన్న నేడు ధాన్యములు గిరాకీగా నుండుటకు ఇదియొక ముఖ్యకారణము. ప్రజాసమృద్ధి కతన నెక్కువ యుత్పత్తి చేయువలసినచ్చె. ప్రాతభూములు హీనవృద్ధికి జేరినవగుటయు క్రొత్తగా సాగుబడికి దేదగు నూతన భూములు అలభ్యము లౌటయు సమిత్తములుగ ధాన్యములవెల నానాటికి బెరుగుచున్నది. ఈ 1911 వ సంవత్సరములో ఐరోపాఖండమున జనులును ఇందుచే మిక్కిలియు నలబడి గొన్నవారై కొన్ని షట్టణములలో వెలుల హెచ్చుటచే నయిన ఔషుబాధ నోర్వజాలక దుండగములకుంజొచ్చి కొల్లలువెట్ట నారంభించిరి.

ఈ న్యాయముల కింకొక నిర్వచనము

సారము సహజముగ నభివృద్ధిజెందుడు ఒక్కరాశి నాజ్జివలయునన్న ఒకతూకంపై రెండవతూరియు ఇట్లే క్రమంబుగను వ్రయము తగ్గుచువచ్చును.

సారము సమరీతి నుండేనేని వ్రయమును స్థిరతఁ గాంచును.

సారము తగ్గుట కారంభించిన ఏకరాశికే ప్రతితూరియు నెక్కువగా వ్రయము చేయుట యవశ్యమగును.

హీనవృద్ధి యనేక క్రియలయందు పగతమైయున్నది. కుండలు కడుగునపుడు సగముమైల నదలినను తుదిభాగమును బొంగొట్టవలయునన్న ఎన్నియోమార్లు తోమినఁగాని సాధ్యముగాదనుట యిట్లా ప్రడకెల్లరకును గోచరమైన సంగతియే. ఒకపర్యాయము పుస్తకముఁ జదివిన నుూడింటనొకపాలు మార్కులు తీయుట సులభము. ఇంతకుఁ

ద్రుగుణముగ మార్కులు రావలయునన్న నైదాఱుమారులు చదివి నను దుస్తరము. బావులలో బండమీఁది పాచిని తాత రుద్దునుమేని ఁదినిమిషములలో సగము పాచిపోవును. తక్కినసగము ఒకగంట రుద్ది నను బొత్తిగఁబోదు.

హీనవృద్ధి న్యాయముయొక్క ప్రభావము

దీనివలనఁ గలుగు విశేషము లెవ్వియనుట యోచింపవలసిన విషయము. ఒకేతీరున కృషి జేయుచుంటిమేని ప్రాతఁభూములు నానాఁటికి సమసినవై తక్కువ తక్కువగా ధాన్యము లొసఁగును. ధాన్యరాసులు స్ఫారములు గావలయునన్న క్రమము దప్పక యెక్కువ జాగ్రత్తతోను కష్టముతోను నేలలు ఊణింపకుండునట్లు సేద్యముఁ జేయవలయు. అట్లుగాక తాతముత్తాతలరీతినే యుండుదమన్న కాలము గాని భూమిగాని యా రీతినే యుండక మార్పులు జెందుటవలస నివియుఁ దాతముత్తాతలకడకే చేరును.

ప్రాతరాజ్యములలో జనసంఖ్య హెచ్చుగనుండుట సహజము. ముఖ్యముగా నిర్బంధ వివాహములకు నాకరమైన ఈ కర్మభూమిలో మేఁతకు మీఱిన ప్రాణు లుండుట యేమి యాశ్చర్యము ? జనులెంత వేగముగ వృద్ధిఁజెందుదురో యంతకన్న వేగముగ నాహార మతిశయించినంగాని సుఖిక్షత కలుగుటెట్లు ?

ప్రాణికోటులను పరీక్షించినవారు ఆహారమునకుమించి జంతువులు వృద్ధిఁజెందుట స్వాభావికమనియు కావుననే జంతుజాలములో నన్యోన్య విరోధములు సంభవించి కలహములు నడుచుచున్నవనియు వక్కాణించెదరు. మనుజులలోను ఈ వర్తన సహజముగా నున్నయది. కావుననే యుద్ధాదులు జరుగుట. ఈ నియమమేలేకున్న సర్కారు వారికి న్యాయస్థానమాల నేర్పాటుఁజేయుటయు నందుచేఁ గలుగు ప్రయమును లేకయుండును. మృత్యువేలేక యిరువదియేఁడులు గడచిన యెడల మనకు నిలుచుటకుఁ జోటులేనంత సాంద్రముగఁ బ్రజక్రికి

టిసి జగమున మిలమిలలాడును. అందఱికిని జాలినంత యాహారము నుండదు. ప్రకృత కాలమునఁ గృషికిఁ గలిగిన దౌర్బల్యమువలనను జనులు నానాటికి వృద్ధియగుటవలనను గలుగు శ్రమలను బోగొట్టి స్త్రీలు కలరా మొదలగు వ్యాధి దేవతలు చేతనైనంత లోకోపకారమును జేయుచున్నవి.

హీనవృద్ధికిఁ బ్రతికూలములైన హేతువులు

ఐననేకు ! ఏడులకొలది నరు లధముగతు లగుదురా యన్న నట్లగుట విధికాదు. కృష్యాదులను వృద్ధిజేసి యిదేభూమిలో నిప్పటి కన్న నెన్నియోషుడుంగుల ధాన్యము నుత్పత్తి చేయవచ్చును. జపాను దేశములో వర్తకములు కళలు వ్యాపించి పదునైదు సంవత్సరములే యైనను నాటికన్న నేడు పంట రెండింతలుగానున్నది ఈ యద్భుతమునకు వారి శక్తిసామర్థ్యములును సవినాచారపరాయణత్వమును గారణములు. వారు మన్నుట, విత్తుట, కలుపుదీయుట, కోయుట మొదలైన పనులలో నధికానుకూలములైన క్రొత్తక్రొత్త విధానముల నవలంబించుటయేగాక “ ఇంత మంచిస్థితిలో నున్నాము, ఇక విశ్రాంతిగ నుండవచ్చుగదా ” యని తనియరు. ఆ దేశములో సర్కారు వారు పరీక్షించి తగినదని యామోదింపనిది ఎరువ్చు విత్తులను అమ్మక గూడదు. ఈ మార్గఘోషలనమునకుఁ దోలుత దారిఁజూపినవారమెరికా దేశస్థులు. చెఱకు, వరి, గోధుమ, పొగాకు మొదలగునవియు, గొట్టెలు, మేకలు, ఎద్దులు, ఆవులు, కోళ్ళు అన్నియును మనముండు వారికన్న నెక్కువ మేలైనవిగాను పుష్కలములఁగాను నొనర్చి యింకను నూతన ప్రయోజనముల నన్వేషించుచున్నారు. నాగదాడిని గొడ్లకు మేతగాఁజేసిరి. చవిటినేలల వృద్ధియై పశువులకు ఆహారము లగు చెట్లను గనిపెట్టిరి. హిందూ దేశమునకన్న ఎక్కువ వైశాల్యము గలిగిన యా దేశములోనుండు ప్రతిభూమిని తద్భాగములను చక్కఁగఁ బరీక్షించి గుణదోషములఁ గనుఁగొని ఏవైరు లెట్లు కృషిజేసినఁ

జక్కగా ఫలించును? నేల క్షీణతకు కాక కొవ్వెత్తుటకు దగిన చికిత్స లెవ్వి? యను విషయములకు నిర్వచించవలయునను అర్థశాస్త్రోద్యమము గొప్పయిన్నవారు. నాహాసోదగ్రుల కనపహార్యమైన రహస్యములేదు గాన వ్యవసాయశాస్త్ర మిదిను వీరిచే నెంత పితాస మొననున్ననో యెన రెఱుగుచురు!

బ్రిటిష్ గవర్నమెంట్ వారు శాస్త్రానుసారమైన సాగుబడి యీ దేశములోని కాంపులకును తనితీసులకును నేర్పుటకునై కోయం బుత్తూరు, పునహా మొదలగు స్థలములలో న్యవసాయ కళాశాలల స్థాపించియున్నారు. మణియు గ్రామపాఠశాలలలో నీవిషయము బాలురకు బోధించుటకు దగిన ఏర్పాటులు చేయుచున్నారు సెనగ కాయలు, ప్రత్తి, వరి, చెఱకు వీనిలో మేలైనవికములు అన్యదేశముల నుండి తెప్పించి యెంతమాత్ర మిచ్చోట నృద్ధికివచ్చునోయని శోధనలు జఱుపుట, ఆస్ట్రేలియా అమెరికానుండి నూతనములగు నారింజ మొదలగు ఫలవృక్షముల దెప్పించుట, విదేశపు గోవుల నిచట వాలాయముగఁ బెఱుగువానిని దెప్పించుట, మొదలగు ననేకవిధముల మనకు మేలుఁజేయుఁ గడఁగ గొనియున్నారు గాని మనవారి మూర్ఖతయు ననవిద్వేషమును అందులకు విఘ్నములుగా నున్నవి.

యొక్కవిధానమున సేద్యమానుజేసిన భూసత్త్వం బనశ్వరమయి యొకను ఉద్ధరమగునని శాస్త్రజ్ఞులు కొందఱు అభిప్రాయపడెదరు. ఈ విధానములలో ముఖ్యమైనవి నాలుగు.

1. మన్నును ద్రిప్పివేయునట్టి మడకలతో లోతుగాదున్నుట, ఇందుచే లోభాగపుమన్నున కెండవేడిమి తగులును. సూర్యకాంతిచే శ్రేయస్కరమగు మార్పునుజెంది భూమి సారముగలదియగును.

2. దోపాదములు, చెట్లు పొగ రెక్కి పెఱుగుటయేగాని పూచి కాచుట లేనిచో ఆ మదము నణఁగించుటకు ననేక తంత్రములున్నవి. ఎప్పటి కెయ్యది ప్రస్తుతమో ఆ చికిత్సలఁజేయుట.

3. ఎరువులు. ఇవియన్నియు నొకేరకమైనవిగావు. ఆకెక్కి-
ఫలించని వానికి వేయవలసినవి గొన్ని. గింజ పెద్దయగుటకు గొన్ని.
ఇట్లు వివిధములు.

4. పంటలు మార్పుట. భూమిలో ననేక ద్రవ్యము లున్నవి. ఒక్కొక్క పంటకు వీనిలోఁ గొన్నిమాత్ర మాహారమున కుపయోగించును వరివేసితిమేని ఆ వరి తినివేయుటవలనఁ గొన్ని ద్రవ్యములు ముక్కాలు మువ్వీసముక్త నశించినవచుకొందము. మఱుకారునకు ఎరువువేయక మఱల వరియే చల్లిన నాధాన్యమున కాహారము చాల నందున పంట బలహీనమగును. వరిగాక రాగి చల్లితిమేని రాగులకుఁ గావలసినవి వేరు ద్రవ్యములు గావున ఈ ద్రవ్యములు సమగ్రముగ నుంటచే పయిరు పుష్కలముగఁ బండును. సుఱి యింకొక విశేషము. రాగి పెరుగుచుండు కాలములో వరికిఁ గావలసిన ద్రవ్యములు ఎండ, గాలి మొదలగు ప్రకృతుల భావముచేఁ బునరుత్పత్తి జేయఁబడును. రాగి కోతయైన తరువాతి కారునకుఁ బిమ్మట వరిచల్లితిమేని నిండు పంట నెఱయును. ఈ విషయము దృష్టాంతముగా జెప్పఁబడినదని భావింపవలయు.

ఐరోపాలో మూఁడు కారుల కొకతూరి పెట్టిన పై రే పెట్టుదురు. నేలను మూఁడుభాగములుగఁజేసి అందు ఒకదాన గోధుమ, ఇంకొక దాన ఓట్టుచువేసి మిగిలినదానిని దుక్కిఁజేసి యూరకవిడుతురు. ఈ రీతినె క్రమప్రకారము జఱుపుట పూర్వమునుండివచ్చిన శుభ సంప్రదాయములలో నొకటిగా నున్నది. మనదేశములో ఎండవేడిమి ఎక్కువకాఁబట్టియు గ్రీష్మాంతమునఱకును నేలలు బీడుగాఁ బడి యుండుటంబట్టియు, ఎరువు వేయుటగాని, పంటలు మార్పుటగాని యంత మిక్కుటముగఁజేయుట అనావశ్యకమని తోఁచెడిని పంటలలో వంతు బెట్టుటచే ఫలము సమృద్ధియకాననుట నిస్సందేహముగా నిక్కువము. అమెరికాలో కార్నెల్ కళాశాలయందు వ్యవసాయ శాస్త్ర

పండితులైన యొకరు గొడ్డునేల యని త్యజించబడిన భూములను ఈ యుక్తిచే సస్యాశ్రయములుగాఁ జేసిరి. కొన్నిపంటలు తమకు వలయు ద్రవ్యములు గ్రహించినను ఇతర ధాన్యముల కనుగుణమైన ద్రవ్యముల నుత్పాదించునట్లు. ఈ రహస్యముల శోధించి వారు ఆయా పొలములకు సరియైన సస్యక్రమము నిర్దేశించి భూమికి వంధ్యత్వముం బాపి ప్రజలకు మహోపకారము గావించిరి.

పయిరులకును ఫలవృక్షములకును వచ్చు వ్యాధులు తన్నివారణ క్రియలు, వీనిశోధనలో ననేకులు పాటుపడుచున్నారు. వారిచేఁ గని పెట్టబడిన సంగతులు ను మన గవర్న మెంటువారు ప్రచురపఱచెదరు. మైసూరిలో పోకను బాడుజేయుచున్న పురువులను కొన్ని తెలములఁ జల్లి సంహరించుట ఇప్పుడు సర్వసాధారణముగ నున్నది. తెంకాయ చెట్ల చిగుళ్ళను దనివేయు పురుగులు, చీడ మొదలగు కీమలను దొలగఁజేయు సిద్ధులు ఇప్పుడు మనకుఁ దెలిసినవిగాక యింకను నెన్నో యున్నవి. అమెరికాలో 'కాలిఫోర్నియా' యను నీమలో నొక మహామహుఁడు అంటుగట్టుట, సంకరములు గల్గించుట వీనిలో బహు కుశలమై గింజలు లేని నారింజలు, తిత్తిరీతిని క్రిండభాగమున నొకటి యేర్పడి అందులో గింజలన్నియు నడఁగియుండెడు నారింజలు, పుల్ల దనము తీపియు వేర్వేరు భాగములనుండు బేరిఫంట్లు, ఇట్టి చిత్ర విచిత్రముల నెన్నియో కల్పించినాఁడని ప్రసిద్ధిగలదు.

మాంసభక్షణము

అమెరికావారు మసలంజూచి చుఱుకుఁదనము లేనివారనియు, అసాహసికులనియు, తమమేలు నెఱిఁగి తద్విధమున నర్తింప శక్తా జ్ఞాన దైవ్యములు లేనివారనియు గర్హించి పలుకుదురు. నేను కాన్నెల్ సర్వశాశాల దర్శించబోయినపుడు హిందూదేశమున యాత్రఁజేసిన అర్థశాస్త్రపండితుండో 'జెంఘు' గారినిఁ జూచి మాట్లాడఁ బ్రస్తావనశంబున నతఁడు "మాంసవిసర్జనమున మీకు

బహు హానికలిగె” నని నుడువ, అదెట్లని నేనడుగుడు నతఁ డిట్లనియె. “కోళ్ళు, మేకలు, పెండ్లులకు వేరుశ్రమయంతగా నక్కరలేదు, పైరులనుండి వాలిన గింజలు స్వచ్ఛందముగ పెరిగిన గడ్డి మొదలగు వానితో నవి మొదుగును. పంటలతో నివియునుండిన భోజన పదార్థము లెక్కువయ్యాననుట కేమిసందేహము. అంతేకాదు. పక్షులు యధేచ్ఛ విహారములుగాన పయిగులను బాడుఁజేసి ధాన్యమును దివిపోవుచున్నవి. ఈ నష్టముచేఁ బంట నూటికిఁ బది బది నేనువంతులు దగ్గుచున్నది. మీరు వానిని దినరు. వానిచే మిమ్ములఁ దిననిత్తురు. ఇది యేమివెట్టి? బగోడాలోఁ బదేఁడులక్రిందట ఎలుకలు పండినగింజలం దివిపోవుటంబట్టి యేనుంబు దటస్థించె. ఈ నూట నీదేశములోఁజెప్పిన నందఱును నవ్వుదురు ఎలుకలచే భక్షింపఁబడు జనులున్నారా యని యాశ్చర్య మొందుదురు, అహింస మంచిదేకాని మనుష్యులకు హింస రాకయుండునట్లు భద్రమొనర్చుట ఇంకను మంచిది. పాములను బులులను జంపువారు వేరుమూర్ఖముల నంతకన్న ఖోభఁబుట్టించు ఎలుకల నేల చంపరాదు? అందులో లేనిపాప మిందుమాత్ర మెట్లు వచ్చె? ఈ దేశములో పొలము కావులు ఉదయమున నాయుధ పాణులై గింజలు మిక్కుటముగ మెక్కు పావురము మొదలగు పక్షుల వేటాడుదురు. ఇందుచేత ధాన్యము మిగులుటయేకాదు, ఇంకొక మోస్తరు ఆహారమును లభించును. మఱి మాంసాశనంబు శాఖభక్షణ మానకన్న నెక్కుడు బలప్రదంబు. మీ దేశంబులో వేదురుగొన్న అహింసంబట్టి భూమినుండి సగముమాత్ర ముత్పత్తిచేయఁబడుచున్నది. ఆచారభిన్నులై తిరేని ఫలితము ననాయాసముగ ద్విగుణముఁ జేయవచ్చును” అని మందలించు తఱికి భారతములోని

చ. నలిలము అర్వియాకసము సర్వము జింతుమయంబు గావునన్
 గణగు సవశ్యమున్ సకలకర్మలయంబును హింస ; హింసకుం
 దొలఁగిన్ దేహయాత్రయను దుర్బటమై నటణండు ; నింతయం
 దలఁపరు, హింసచేయమని తారఫరింతురు కొందఱిమ్ముహిన్.

క. పనివడి యహింసవ్రతముగఁ
 గొని వనముననున్న మనులకుం దొడరదె హిం
 ననము తరు మూలవల శా
 క నివీడిన మదియు హింస గాచొకొ కలఁవన్.

క. పల మూలౌషధిశాకం
 బలు వకు మృగతతులు భక్ష్యములుగా కూతం
 బుల కజుఁడు నేవెనని య
 స్థలితంబుగ మ్రోయుక్రతులు గాదనవశమే :

అను పద్యములు నామనసునకుం దట్టినవి.

కొంద అహింసాపరులు చీమలకుం గుక్కలకుంబెట్టి పోసిం
 తురు ! మాంసము దినవచ్చుననువారు కాలక్రమంబు లెఱుంగక
 ప్రాణులను వధింతురు. ఇందుచే మృగపక్షి జలచరంబులు సమసి యవు
 రూపంబులుగాఁజొచ్చె. పశ్చిమఖండవాసులు నియమంబెఱిగి వధిం
 తురు. గర్భముతువులలో వేటాడకు. పెయ్యుని యెఱిగి రేని క్షారు.
 మత్స్యములు చిన్నవిగానున్నఁ బట్టియు మాటల విడుతుకు, కావున
 నచటి జంతుసమూహంబు శిథిలత నొండకున్నవి. మానదేశములో
 నదుల సముద్రముల వనముల విచ్చలవిడి ప్రాణులగొనుట నానాఁటికి
 నవి యరుదగుచున్నవి. దీనిచే నిక ముందు మిక్కిలి కీడుకలుగును.
 మాంసము దుర్లభమగుటయేకాదు శాకవర్గంబునను శత్రువులైన
 క్షిమికీటకములం దినియు తమశరీరములనుఁ డి యెరువును విసర్జించియు
 జంతువులు కృషికి సహాయభూతములు. కావునఁ దద్రక్షణం బగణ్య
 రక్షణం బట్లవశ్యకరణీయంబు. 'సర్ విలియం నిఖల్ సన్' గారు
 చేకలను సమృద్ధములనొనర్చు ఈ రాజధానిలోఁ గృషిశ్రేయచున్నారు
 గాని జనులకు శ్రద్ధయుఁ దెల్వియు, రాసాచో వారిపల్ల నేమగును ?
 వారు జపాన్ మొదలైన దేశాంతరములనుండి నానావిధములగు చేల
 దెచ్చి యిచ్చటి నదులలోను చెరువులలోను విడిపించుచున్నారు.

హీనస్పద్ధిని అడ్డగించుట కింకొక యుపాయముం గలను. అదేమన షరరాజ్యములను విజన ప్రదేశములను ఆక్రమించుకొనుట, దీనిని గుఱించి బలపరాక్ర మైకమత్యంబులులేని మనము చింతించుట హాస్యకారణమగును. ఉన్నది కాపాడుకొనజాలని మనము ఇతరుల నోడించి లక్ష్మీయతుల మగుదుమనుట హాస్యమనియుం జెప్పఁ గూడదు. హాస్యమునకుఁ బట్టినదయ్య మనవలయు. ఐరోపాఖండీయులు ఆఫ్రికా, ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలేండు, న్యూగినీ, కనడా, అమెరికా, దక్షిణపు అమెరికాలోని రాష్ట్రములు, వీనికి జనులఁబంపి భూములిచ్చి జీవనోపాయములను గల్పించి వారు సుఖులౌన ట్లాచరించుటయు తమకు జనాధిక్యమువలని సకటములు వాయుటయునను సుఖముల వడయుచున్నారు మలయ, దక్షిణాఫ్రికా, కనడా రాజ్యములలో హిందువులున్నను కూలినాలి చేసికొని క్లేశభాజనముగ నోసరిల్లుటయే గాని సుఖజీవన గౌరవంబులు వారికిలేవు. మనము మాలవారి నెట్లు బహువిధబాధలం బొరలఁజేతుమో తెల్లవారును అట్లే వర్ణ ద్వేషం బున వికలితధర్మలై మనజనుల పలుగోడులఁ గుడిపింతురు. ఆఫ్రికా లోని నల్లజనులు ఁడుపాటులు వర్ణంపనలవిగాదు. తెల్లవారి నంట కుంఠరీతిఁ దొలఁగినడుచుట, రైలుబండలో మొదటితరగతిలోఁ బ్రయాణముఁ జేయకుండుట, యజమాను లెంతకూరతతో వర్ణించి నను శాంతత నవలంబించి యూరకుండుట ఇత్యాదులు వీరికి విధింపఁ బడిన ధర్మములు. మనుస్మృతి మనదేశములోఁ బ్రకృతము ఇంచు మించుగ నామమాత్రావశేషముగ నున్నది. అందలి శాసనముల నంగీకరించువారును ననుసరించువారును దఱుచులేరు. ఒకవేళ నెవఁ డైన నారీతి నాచరించి హీనకులజుల దాసులం జేయఁబూననేని గవర్నమెంటువారీ సనాతనధర్మములఁ జెల్లనియ్యరు. ఇక్కడ నస్త మించిన మనువు దక్షిణాఫ్రికాలో నవతరించి యక్కడను మనవారి ప్రాణచూసముల కురిగా నేర్పడినాఁడుగదా! ఈ దేశమున వర్ణధర్మ ములు అడుగంటివను ఆఫ్రికాలో ప్రబలములుగా నున్నవి.

ప్రజా వృద్ధి

ఇన్ని దేశములు చూడగానే వారాట జనసంఖ్య ఎంత పెంచుకొను అందుచే బ్రహ్మచారి విషయములు నిర్ణయించి యింకా శాస్త్రజ్ఞులు పలుకుచు. ఈ న్యాయము మనమును శక్తిమంతులమైన గాని మనయెడ నమోఘంబుగాదు.

ప్రజావృద్ధికి బ్రతికూలము లేననగా:—1. యుద్ధములు. 2. ఊమాది మహాత్పాతములు, 3. వ్యాధులు మొదలగునవి. వీనిచే భూభారము కొంతకుఁగొంత దీరును. అనగా అర్థసమృద్ధిలేక ప్రజావృద్ధి మాత్రమయ్యెనేని తినటకుంజాలక జను లనేకవిధముల గృహించి యంతము నొందుదురనియు దనూలమున జనసంఖ్య యొక మితి సతిక్రమింపక యుండుననియు భావములు. ఈ రీతి నుచిత సంహారంబు సర్వదా ప్రవర్తింపజేయుండు. బలహీనులైనవారు బలవంతుల పాలబడి అమెరికాలోని తామ్రవర్ణులైన ఇండియనులు, ఆఫ్రికాలోని నీగ్రోలు, ఆస్ట్రేలియాలోని షర్వతజనులట్లు క్రమమున నిర్మూలము నొందుదురు. షర్వతజనులను క్రియాలోలత్వంబు భూతములకు మిత్రాహారయుక్తింజేసి కలిగిన సహజగుణంబు. న్యాయవాదంబుచే నీస్పర్థలను నిగ్రహింపక జూచుట అగ్నికణంబుచే సముద్రము నార్పజూచినట్లు. మతములు మొదలగు నియమములు వీని నెదిరించి విగతసత్త్వములైనవి. చూడుడు ! సమస్తము నీశ్వరుడే యని వేదాంతము బోధించుచున్నను మనదేశంబునబలె నెచ్చోటను జాతిభేదములు ప్రాబల్యముఁ గాంచలేదు. మాలయు నీశ్వరుడే ; బ్రాహ్మణుడు నీశ్వరుడే యని తత్త్వము. ఆ యీశ్వరునిఁ జూచిన నీ యీశ్వరుఁడు గంగానీరు ప్రాయశ్చిత్తముఁ జేసికోవలయుననుట అనుష్ఠానము ! దైవము మరుష్యులలోఁ బ్రవేశించి యుండునట !

అనగా ఏకాదశములుగాను జంతువులు.

తానెంత వికారముగానిది ప్రతిబింబ మింత యున్నట్లు మైదో తెలియ రాకున్నది. ఇక క్రైస్తవనుతమును అట్లే. ఏసుక్రీస్తును నమ్మినవారందఱు నన్నదమ్ములట! అయిన నీలోకమునగాదు పరలోకమున ననుట యనుభవరచిత వ్యాఖ్యానము! న్యాయనాదములనమ్మి రక్షణోపకరణముల నేకరింపనివాఁడు పరమ నూఢుడనుట ముమ్మాటికి నిక్కునము.

ఐరోపా అమెరికాఖండములలో ననేకులు స్వయముగ సంతాన నిగ్రహ మొనర్చుదరు. ఫ్రాన్స్ దేశములో నలువది సంవత్సరములపుడున్న జనసంఖ్యయ నేటికిని ఉన్నదిగాని పెరుగలేదు. ఇది మనుష్యకల్పితముగాని స్వభావసిద్ధముగాదు. జవాభివృద్ధిని గుఱించి ఇకముందు ఇంకను జర్చింతుము. మొత్తమీఁద అమితముగు ప్రజోత్పత్తి వలన యూరోపియనులకన్న మనకు నెక్కు డిక్కట్లులు వాటిల్లు. అది యట్లుండె.

హీనవృద్ధిచేసగు నవస్థలకు, జీకత్సంబోని మార్గములు రెండు వివరింపబడియె. అవేవన్న:—కృషిని శాస్త్రవిహితరీతి ననుష్ఠించుట; రాష్ట్రవైశాల్యమును స్ఫూరము గావించుట.

హీనవృద్ధి న్యాయంబు గనలు మత్స్యశయములు వనములు వీనియందును ప్రవర్తిల్లును. గభీరతయాకొలది లోహములఁ ద్రవ్వి తెచ్చుట దుర్లుటంబు. చెట్లు నఱుకనఱుక దూర మెక్కువయై రాకపోకలు కష్టతరములౌటయు తుదకు అడవియే అంతమొందుట సంభవించును. మీనములును అట్లే. మునుపుతీరమున పుంఖానుపుంఖముగఁ జిక్కునవి ఇప్పుడు రెండుమూఁడుమైళ్ళు పడనలలోఁ బోయినగాని దొరకవు. సంహారక్రియ ఇట్లైనడచిన నికఁ గొన్నియేఁడులకు యోజనములు పోవలసివచ్చునేమో! ఉత్పత్తిచేయుండేయ శ్రమ యధికముగ వృద్ధిజెగుననుట ఈ న్యాయములచే నిర్ణీతంబు. యథావృద్ధి అపురూపమైనది. కావున దీనివిచార మంతగా నక్కరలేదు.

అధికవృద్ధి న్యాయము

అధికవృద్ధి న్యాయంబు కృష్ణాదులుతప్ప తిక్కీన కళలయందు బ్రవర్తించును. ముఖ్యముగా యంత్రకళలలో దీని ప్రభావము తెల్ల మగును. 1000 రూపాయలు ఇచ్చుకొన్న యంత్రములో దినమునకు 10 తానులు గుడ్డ నేయఁబడు నేని 2000 రూపాయలు మూలధనముగా నేర్పఱుఁపబడిన ఫ్యాక్టరీలో దినమునకు 30—40 తానులు నేయుట సుకరంబు. ఒకగుడ్డ నేయవలయునన్న రెండురూపాయ లగునను కొనఁడు, 20 గుడ్డలు అదేవోట నేయవలయునన్న 40 రూపాయల కన్నఁ దక్కువ ఁట్లుననుట అనుభవవిసతిమేకదా! మొత్తముగా సరుకులనుదీసి యమ్మువాఁడు చిల్లరవ్యాపారము చేయువానికన్న నయముగానమ్మి లాభముబొందుట యందఁజెఱిగిన విషయమే. కావుననే సీమగుడ్డలంత సరసముగనుండుట, కోట్లకొలది మూల ధనము వినియోగించిన కర్మశాలలలో నేయఁబడు మంచినస్త్రములు ప్రాచీనరీతిని చేతితో నేయఁబడిన మోటుగుడ్డలకన్న తక్కువ క్రయ మునకుఁ గొనవచ్చుననుట కిదియే తార్కాణము. ఉత్పత్తి యెక్కువ యగుకొలది ఈ కళలలో యధాక్రమమునకన్న న్యూనమైన శ్రమ వ్యయములు కావలసివచ్చును. అనఁగా శ్రమ యధికముచేసిన సంత కన్న ననులోమముగ ఫలితిము హెచ్చును.

ఐరోపాలో జనసంఖ్య పెరుగుకొలది కళావాణిజ్యంబులును అధికముగ వ్యాపించుటంజేసియు, ఇందు లాభము అధికవృద్ధి రూప ముగ వచ్చుటంబట్టియు మొత్తముమీఁద ప్రతివానికీని ఆదాయము ఎక్కువయై, ధాన్యమువల హెచ్చినను సుభిక్షత సిద్ధింపఁజేయును. మనరాజ్యములో కృష్ణులేకాని కళి లింకను ప్రాబల్యముఁ గాంచలేదు. కావున జనసంఖ్య యెక్కువయైన ధాన్యాదులవల హీనవృద్ధి న్యాయం బుచే హెచ్చును. ఈ లోపము నివారింపఁజాలు కళాప్రాబల్యమువలని యాదాయోద్దీపనంబు ఇంకను మనకు సమకూడలేదు. ఇంగ్లాండులో

నెంతవేగమున నెదుగునో అంతవేగముగ నిట జనసంఖ్య ప్రసరింప లేదని చింతించువారు, ఎక్కువ ప్రజనుద్ధరింపజాలు కళా విస్తీర్ణత యున్నదా కలుగునా యని యోచింపవలయును. జీవనాధారము లిప్పటియట్లనేయుండి ప్రజచూతము మిక్కుటమైన నష్టమేగాని లాభము గలుగదు. వణిగ్యవహారము లనంతములుగ విజృంభించు సీమలో నెందరు పుట్టినను మేలేకాని భారముగా నుండదు.

సంకేత నామములు

త్రివిధ వృద్ధులును అధిక సమహీనంబులనియు అనులోమ యధాక్రమ విలోమంబులనియు పేర్కొనఁబడును.

భూజలాది ప్రకృతులనుండి వస్తువుల నుత్పత్తిజేయుట గ్రహించుట యిత్యాదులు కృషులనంబడును. సేద్యము లోహ మత్స్యది గ్రహణము మొదలగునవి కృషులు. ఇందు వస్తుగ్రహణంబు ప్రధానంబు గావున ' ఆకర్షణ క్రియలు ' ' పరికర్షణక్రియ ' లనియుం జెప్పవచ్చును. ఇవి హీనవృద్ధి ననుసరించినవి.

అట్లు సంపాదించినవానిని అనేకవిధములుగఁ దయారుచేసి పక్షమునకుఁ దెచ్చుట ' కళ ' యనఁబడును. ఇందు రూపస్థలభేదంబులు ప్రధానంబులు గావున వీని ' పరివర్తన క్రియలు ' అనవచ్చును. పరివర్తనమనఁగా వస్తువుల మార్పు.

ఇందుకు దృష్టాంతము. ప్రప్తి సేద్యమునకుం జేరినది. వస్త్రములు కళాసంబంధములు. ప్రప్తి హీనవృద్ధి ననుసరించును గాన ఎక్కువగా నుత్పత్తిచేసిన దానివెల యధికమగును వస్త్రములు. ఎక్కువగా నేయుకొలది వెలతగ్గును. కావున కళ లధికవృద్ధి ననుసరించును. కళకు వ్యవహారము పర్యాయపదముగా నెఱుఁగునది.

ఇది కర్మలు వ్యాపారము అని రెండు తెఱఁగులం బ్రవర్తిల్లు. కర్మ లనఁగా వస్తువులను జేయుపనులు. ఉదాహరణము శిల్పాదులు. వ్యాపారమనఁగా వాణిజ్యము వర్తకము, అనఁగా క్రయవిక్రయములు. వస్తువుల నొండొంటితో మార్చుట కొనుట యనుట.

కర్మలు హస్తకర్మలు యంత్రకర్మలు అని రెండువిధములు. వీనికింగల యంతరుప్ర లిఁకముండు విదితములగును.

ప దు నొ క డ వ ప్ర క రణ ము

శ్రమవర్గ - పురుషకారము

శ్రమయనగా నేతదర్థముగాక భిన్నలాభప్రాప్తికై పడునట్టి ప్రయాస. చెండాడుట, జలకేళి, వనవిహారము ఈలాటివి అలసట బుట్టించునవి యైనను పరిసమార్థము చేయబడునవి గాన వ్యాయామము లనఁ బడును. ఆటలలో ఆటయే కాంక్షితంబుకాని వేటొండులేదు. నేయు టకై బట్టలు నేయువాండ్లెవ్వరునులేరు. మఱి సాలెవాండ్రేల నేత పనిఁ జేతురన బట్టలనమ్మి వలయుసామగ్రిలఁ గొనుటకు. అంతఃపుర కాంతలు ఉద్యానవనవిహారమునకుం దొడంగిభంగి కృషీవలుఁడు నాగేటిని విహారార్థముగా భుజముమీఁద నెక్కించి పొలములకుఁబోవుట లేదు. కావున శ్రమ వ్యాయామములు భిన్నములనుట గ్రహ్యంబు.

మహాత్ములైనవారు కృతకృత్యతకన్న మించిన మేలులేదని యెంచి తమ శక్త్యనుసారముగఁ బాటుపడుదురు. కాళిదాసునివంటి కవి జీతమునకై పద్యములు చెప్పనా? మన కాటలలో బాటవ ముండురీతిఁ గొందఱికి శాస్త్రాధ్యయనమున నుండును. సాలెపురుగు తంతుసద్దముల నిర్మించునట్లునా తేనెటీగలు మధువును గూడఁబెట్టు మాడ్కిని మహాకవులును విశేష శేముషీశోభితులైనవారును చిత్ర కారులును సహజోద్యోగులై తమతేజంబు వెలిఁబుత్తురుగాని ప్రయోజ నాంతరముల నంతగా ఆశించిచేయరు. కోయిల తనకు వశములేక కూయునట్లు కళాదక్షులు తమ నైపుణింజూపుట సహజము. అట్టివారికి ధనాదులు లభింపకపోయినను గీర్తి లభింపకపోదు. కావున ధనసిద్ధి ప్రసిద్ధులకై వారు తమ ప్రభావంబు బ్రకటించిరనుట న్యాయంబు గాదు. అమోఘంబులు నిఖండ యశఃకరములగు సంకల్పము లట్టి మహామహులనుండి స్వచ్ఛందముగ నుద్భవించును. అయినను కేళుల

వోలె తమవిధులం దీర్చుకొనువారు వెయ్యింటి కొకరును గలుగుట యరుదుగాన శ్రమ కార్యసాధనంబునకుఁ దావలంబనుట నిజమే.

ఒకనికి క్రీడగాఁ గనుపించునది మఱొక్కనికి క్లేశకరమైన క్రియగాఁ దోఁపవచ్చును. రాజులకు వేట వినోదము, మాంసమునమ్మి బ్రతుకు సాగించుకొను బోయవాని కందులో నానంద మేమియు నుండదు. మఱి పొట్టకొఱకై పడవలసిన పాలుగాన నప్రియముగా నుండును.

పురుషకారము హీనముగా నెంచుట తగదు

ఉద్యోగయుక్తులమైనంగాని ఫలసిద్ధిచేకూఱదు. పక్వమైన పండ్లు సైతము తమంతటవచ్చి మననోటఁబడవు. దేవుఁడే గతియని యూరకున్న అభావమేగతి. ప్రయత్నంబులెల్ల నఫలంబులొనా యని కొందఱాక్షేపింపవచ్చును. ప్రయత్నములేనిది సిద్ధికాదని యంటిమిగాని సర్వ ప్రయత్నములును సిద్ధినిొందునని వచింపలేదు. కాన నీయాక్షేపణ యప్రయోజనము. ఈ విషయమైన వాదములఁ గొన్నింటి నింకను విమర్శించుట యర్హంబు.

భారతములోఁ జెప్పఁబడిన

గీ. “కార్యఫలములయెడఁ దాన కర్తననుట
కడు నెఱుంగమి జవ్వె; దాఁ గర్తమేనిఁ
దవిలి తనదైన కార్యజాతంబు లెల్లఁ
జెడక పలియించునట్లుగాఁ జేయరాదె ?”

అను పద్యము ప్రబలప్రమాణముగా నందఱిచేతను గ్రహింపఁ బడియున్నది. ఈ తర్క మెట్లున్నదనఁగా “నేను సర్వశక్తుడనుగాను, కావున నాకు ఏశక్తియులేదు” అన్నట్లు, “నాకు ఎగురుటకు ఐక్కలులేవు. కాఁబట్టి నడచుటకును కాళ్ళులేవు” అనిన నెంత పరిహాసప్రత్యయో యొచింపుఁడు. “పౌరుష మొండే చాలును వేఱేమియుఁ బనిలేదు” అని వాదించువార లెవరును లేరుగాన నీప్రత్యాఖ్యాన మెవరిపై నెత్తఁబడిన బ్రహ్మీశ్రుమో తెలియ

రాకున్నది. ఈ గ్రంథమునఁ జెప్పియుండు నదేమన, “ సర్వఫలములకును మూలాధారములైనవానిలో పౌరుషంబొందు ” అని. ఇంతకన్న నెక్కుడు ప్రభావంబు పురుషుల కారోపింపఁ బడదయ్యె. మఱియు ఆపదలు, రుజలు, మరణము పుట్టుక తనవశముగాకుండును గాన సర్వము దైవముయొక్కయో కర్మయొక్కయో వశమనుటయుఁ గలదు. అనఁగా అసాధ్యములు కొన్నిగలవు గాన సాధ్యములేవియు లేవనుట! ఇది పాపఁగునో పాపఁగదో యోచించిచూచుఁడు! ఇంతే కాదు. నేను సర్వకర్త కాదనుట నిజమేకాని యది హేతువుగ సర్వకర్తృత్వ మింకొకని కెట్లు సంఘటింపవచ్చును? నేను పరమదర్మిఁడై నందుననే కుబేరుఁ డింకొకఁ డున్నాఁడని సాధింపఁగలుగుటెట్లు? నావికార మింకొకని సౌందర్యమునకుఁ గారణమా? అది యట్లుండె. ప్రకృతియు నాధారకారణములలో నొకటియని యంటిమి. కావున ప్రకృతి ధర్మములకు విరుద్ధములైన వర్తనములు అసంగతములలో అనిష్టాకరములలో యశాటంబు దానితో సంశ్లేషించినంగాని వ్యర్థంబవు పౌరుషంబు తనంతట పూజనీయముగాదని సాధించుట హేత్వాభాసంబగుట కేమిసందియము? మరణము స్వభావసిద్ధము. అనఁగా ప్రకృతి ధర్మములలో నొకటి. ప్రకృతికి సహకారియు ననుకారియునైన మానుషయత్నంబుచే నది నిర్జితంబు గాకపోవుటంబట్టి మనయత్నంబు లెందునకు నుపయోగింపవనుట యసంబద్ధప్రలాపమేగాని వేరుగాదు. విత్తు భూమిలో ఁడనిది చెట్టుమొలవదు. కాఁబట్టి చెట్టుమొలచుటకు విత్తుగాదు కారణము భూమియే అన్నట్లున్నది. ఇది సరియైన వాదమే యైనపక్షమున ఇదేరీతిని భూమికాదు. విత్తైకారణమనియుఁ జెప్పవచ్చునుగదా! అన్యోన్య్యాశ్రయములను గూర్చి విచారించునపుడు ఒకటి హెచ్చు మఱియొకటి లొచ్చు అనుట మిథ్య. రెండును సమముగ ప్రధానములనియు వాని సాంగత్యము కార్యసిద్ధి కాలవాలంబనియు నెఱుంగునది. ఏమను రెండును గుణించిన పదునాలుగు అగును.

పదునాల్గు కలుగుటకు ' ఏడాకారణము రెండాకారణము ?' అని యడుగుట మోఘసూచకమేగదా !

మఱియు ఒకప్పుడు అసాధ్యములని యుద్యోగింపఁ బడనివి కూడ సుసాధ్యములొటయుఁ గన్నులారఁ జూచుచున్నాము. రైలు టెలిగ్రాఫ్ ఆకాశయానము ఇవి మనుజమాత్రునిచే రచియింపనొనని మన తాతముతాత లెఱిగియుండిరా ? ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞులచే నిర్మితములును పరిగృహీతములునైన యిట్టి యద్భుతముల కెవ్వఁడు మేర నేర్పఱుపఁగలఁడు ? కాలక్రమేణ వీర్యవంతులగుచు వృద్ధిమార్గముల నిరోధించు నంతరాయముల నడంచుచు విఘ్నేశ్వరులై వృద్ధినొందువారిం జూచుచుండియు " పురుషప్రయత్నము వృథ, ఏమిచేసిన నేమి లాభము ? చచ్చినవారు మఱల బ్రదుకరుకదా " యని మూలఁ గూర్చొని మూల్గువారి నేమనవచ్చు ? చచ్చినవారు బ్రదుకుటయెఱు ! బ్రతికినవారు చచ్చినవారివలె నుండకున్నఁ జాలదా ?

పౌరుషహీనతకు స్వప్రయోజన పరత్వము కారణము

ఇట్టి విచారములకుం గడంగువారు స్వప్రయోజనపరులేకాని సంఘవృద్ధి నభిలషించు పరోపకార బుద్ధిగలవారుకారు. " మాకు మరణము తప్పదు? చచ్చునప్పు డేమియు నెత్తుకొనిపోము. కావున కష్టపడి సంపాదించి లాభమేమి ? ఆ కష్టమునైన జాలించి నష్టము లేనివారై యుందుము " అని తలపోయువారైంత నికృష్టాత్ములొ యోచింపుఁడు ! తాము శాశ్వతులుగాకున్న సంతతియు దేశమును శాశ్వతత్వములేనివా ? తనచావు జలప్రళయమా ? ఆరించినది తాను దీసికొని పోలేకున్న నితరులం జెందదా ? ఇతరు లనుభవించుటంజూచి యోర్వలేనివాఁడు మనుష్యుఁడా రాక్షసుఁడా ? తనకు వలసినంత మాత్రమేకాని యెక్కువ యూరింపరాదనుట నీచబుద్ధి. ఈ స్వోదర పోషతత్వమే " దేవుఁడు బెట్టినట్లుకానీ, ఈ ప్రయాసలే ? జగమున మమతయుంచరాదు. ఈ దేహము నమ్మకముకాదు " ఇత్యాది తత్త్వములకుం గన్నతల్లి. సోమరితనమునకుం దావలంబు.

సంఘపరత పౌరుషోద్దీపకంబు

బరోపాఖండీయు లీవిధమునఁ గలలోనైనఁ దలఁపరు. “నేను బోయినను నావారీ భూమండలమున నిలుతురుగాదె! వారు ప్రసిద్ధి గను సుఖముగను ఉండిన నంతకన్న తృప్తికరమేమి? సంఘంబు శాశ్వతంబుగాన దానికై పడుపాట్లును శాశ్వతములే. కార్యమిప్పుడు సమాప్తిఁ జెందినను దానిఫలము యుగాంతమునకుంగాని వశింపదు. నేఁడు యుద్ధముచేయుట కుపక్రమించితి మనుకొనుఁడు. అపజయ మైనను ఇప్పుడు చూపిన బలపరాక్రమములు పరిశ్రమచేత నుత్కృష్టములగును. ఈమాత్రముకాదు, వినినవారికిని కనినవారికిని మున్నుండు ఉత్సాహముఁ బుట్టించు. వీరియుత్సాహము వీరితోఁ బోవునదిగాదు. తదనంతరులంజేరి యట్లే కాలంబు కొనవఱకును వ్యాపించును. కావున పురుష కారంబు బుద్బుద్దప్రాయమనియుం బ్రయోజనకారి గాదనియుం జెప్పటతప్ప. తనకుంగాకపోయినను సంఘంజేరదును. సంఘం తనకన్న నెక్కుడుగాన నట్లగుటంగూర్చి చింతించుట అధమస్వభావంబు. ఇమ్మాడి బరిగణించువారు గావుననే పశ్చిమ ఖండీయులు ప్రధిత స్థితింగాంచి సార్వభౌమపదవి నందియుండుట. ఇక వేయేల? “తనదుఃఖమె సర్వ లోక దారిద్ర్యంబున్”, “తనచావు జలప్రళయము” అని వేమన నుడివినట్లు మన దేశములో ప్రతివాఁడును ఏవిచారణ కారంభించినను తన సుఖదుఃఖములఁదప్ప నితర విషయములను గుఱించి చర్చింపఁ బూనుటలేదు. పాశ్చాత్యులు సంఘము ప్రధానముగానెంచి సంఘ పరమైన చూపుతో దత్త్వాదుల నిర్ణయింతురు. తన పరమైన యాలోచన లాధారముగాఁగొని విశ్వస్వభావము నిర్ణయింపఁజూచుట మన పద్ధతి. ఇయ్యది యెంతమాత్రము గణ్యమైనదిగాదు. జాత్యుపజాతి భేదములచే విభిన్నులైన యీ దేశము వారికి సంఘీభావ మనుమాట యూహకు రానిదై నందున వేఱొక సరణిని తత్త్వనిర్ధారణముచేయుట కలనైనఁ దట్టకపోయెను. అసలు సంఘమే లేనప్పుడు సంఘులక్షణ

ధర్మములకును ప్రత్యేక ప్రాణిలక్షణ ధర్మములకునుగల వ్యత్యాసముఁ గనిపెట్టి పృథక్పాత్రలకన్న సంఘమే ముఖ్యమని గ్రహించి తనూలముగ సత్యాసత్య (సత్తు అసత్తు అను) విచారణలు జరుపుట యన నెక్కడనుండి వచ్చును? ఇదియే హిందూయూరోపియనుల తత్వములకుఁగల ముఖ్యాంతరము. ఇంగ్లీషువాడు జగత్తు సత్యమనియు దినదిన ప్రవర్ధమానమనియు సుఖదాయియనియు సంఘలక్షణములంబట్టి నిరూపింతురు. మనము మనయింటఁగల్గు నొకటిరెండు జననమరణాదులం జూచి “ సంసారము దుఃఖసాగరము, మిథ్య, గర్హ్యము ” అని వాపోవుదుము. ప్రతివాఁడును దుర్బలుఁడైనను సంఘ మేకీభావముఁ దాల్చినేని యిరుద్ధమగుననుట తెలియనివారమాటను, దేశము యొక్క యుష్ణప్రకృతిచే శోషితసత్తులమగుటను ; గ్రీకులు మహమ్మదీయులు చీనావారు మొదలగువారు దండెత్తి యధేచ్ఛముగఁ గొల్లలాడి కష్టించి ఆరించినవాని దోచుకొని మనకష్టమును వృధచేయుటంబట్టియు, అశక్తులకును సహజమగు తనివీడెందవలయునను నాశచే “ దైవకర్మములే అన్నిటికిని గర్త ” అనియు, “ బురుష కారంబు నిష్ప్రయోజనం ” బనియు, “ శుభాశుభంబు లాత్మతంత్రంబులుగా ” వనియు బూతు సంకేతములు గల్పించుకొని అపజయమునకన్న ననర్థములగు తృప్తిని సోమరితనమును దాల్చితిమి. పౌరుషము సాగనందునఁ గల్పించుకొనఁబడిన తత్వములుగాని ఇవి, వీనిచేఁ బౌరుష హీనులమైతిమనుట బాంకు. అపజయముచే ఉత్సాహహీనతయు, నందుచే నన్నియు నుడిగి మూలఁజేరి తప్పించుకొందమనుబుద్ధియు, శమదమాది నిరతియుఁ బొడమును. ఇప్పుడైనేమి, జయము లబ్బునేని రాజసత్వంబుదాల్చి ప్రతాపమూర్తులము కాఁగలము. మనవారు బలగరిష్ఠులుగానున్న కాలంబున

మ. “ విను ముద్వోగము రెంటియందుఁ బర ముద్వీశాభః యుద్వోగ వంతునకుం దైవము తోడ్పడంగ వఁచిద్దల్ చేకుఱున్ మానసంబున నొక్కొక్కెడ నీడ్చిదప్పిన వగల్ వొందంగ రాసీక యప్పని దైవోపహాతఁబుగాఁ గనుట భూపాలార్హ వృత్తంబునన్. ”

అని పురుషకారంబునకు నాయకత్వంబును దైవంబునకు భటత్వముఁ గల్పించి ప్రతికూలకాలములలో మనస్తాప శమనార్థము దైవమునకుఁ గర్తృత్వము గట్టవలయు ననిరిగాని కాలము, కర్మము ఇత్యాదులకు భూభారధౌరేయతం బట్టముఁ గట్టలేదు.

మనప్రాణము శాశ్వతము గానంతనే లోకమంతయు మిథ్యయనుట యెంత అహంభావమును సూచించుచున్నదో యోచింపుఁడు! రెండవది. ఉండు జీవమును సార్థకముఁ జేయఁజాలనివారలకు చిరంజీవిత్య మేలకావలయునో తెల్పుదురా? కార్య కౌశలమున సిద్ధ సంకల్పులట్లుండియుఁ బాశ్చాత్యులు కాకులరీతిఁ జిరజీవిత్య మపేక్షింపగుగా? ఇది ఆలోచింప సోమరిపోతులకేకదా కాలము చాలదనుట ప్రస్ఫుటంబయ్యెను. ఒక్కవేళ దేవుఁడు ప్రత్యక్షమై మీ రమర్త్యులౌదురని వరంబొసఁగెఁటో అప్పుడైన వీర లుద్యోగయుక్తులౌదురా! బహుశః కారు. “ ఎట్లును చావులేని బ్రతుకు గడించితిమిగదా! ఇంకేల కష్టపడవలయు? ఏమిచేయకున్నను చావేమోలేదు. పాటు పడుపెల్ల ప్రాణములు నిలుపుకొఱకు, అవి యెట్లున్నను నిలుచును గాన హాయిగా నిద్రఁబోవుద” మని కుంభకర్ణ దీక్ష నవలంబింతురేమో!

తొలుత గవర్న మెంటువారు కలరా మశూచి మొదలగు రోగములకు వ్యాఘాతముగా క్రియలు వాడుకకుఁ దెప్పించినపుడు “అబ్బా! ఇవి తగిలినవారుగూడఁ బ్రతుకఁగలరా” యని హేళనముఁ జేసిరి. ఫలాని ఫలానివారు చావరు అని అభయమిచ్చుటకు బ్రిటిష్ వారు మంత్రవాదులుంగారు; ఋషులుంగారు. వారి యుపదేశముచేత మొత్తముమీఁద అనఁగా సరాసరికి మునుపటికన్న నెక్కువమంది పోవుచున్నారా, -తక్కువమంది పోవుచున్నారా యని విమర్శించి ప్రశ్నింప వలయుఁగాని తన వృత్తుఁడో పెండ్లమో పరలోకగతులైనందున చికిత్సలన్నియు హుళుక్కియనుట తెలివితక్కువమాట యాటమాత్రమేకాదు. “ సంఘ మెట్లున్న నేఁడు మేము మాకుటుంబ

మును క్షేమముగనున్నఁ జాలును” అని యెంచు నీచాత్ములనుకొను వాక్యము. ఇంతేకాదు. ఇట్లుచెప్పట తమమేలునే యధార్థముగ నెఱుంగమియుం బ్రకటించుచున్నది. ఎట్లనః—వీను కాలోపహతులైనను సంఘము స్థిరముగా నుండును. సంఘ మడుగంటిన వీరొంటిగా నిలుచుటకగునా ? నిలిచి యేమిచేయఁ గలుగుదురు ?

కావున నేను నొక్క-వక్కాణించున దేమన్నను, పౌరుషము గౌరవముగలది. తుచ్చమైనదిగాదు. ఏవిషయముయొక్క యాధార్థ్యమెఱుంగఁగోరినను భిన్నపాత్రముల పరముగ విచారించుట సంపూర్ణతత్త్వ బోధకంబుగాదు. అక్షరములు పదములచేతను, పదములు వాక్యములచేతను, వాక్యములు గ్రంథములచేతను అర్థవంతంబులు గాను గణనీయంబులుగానునొను. అట్లు నరుండును సంఘముంజెందినఁ జరితార్థుఁడొనుగాని, తనంతటఁ గనుగొనిన నిరర్థకుఁడును, నిష్ప్రయోజనుఁడును, నశ్వరుఁడుగాను దోచును. సంఘము, జాతి, దేశము, రాష్ట్రము, లోకము అను సమూహములకు మనము అంగంబులును అంగములలో నణఁగియుండు నణువులను బోలినవారము. సంఘీభావము లేనివారముగుటచే నిమ్మహోతత్త్వంబు నెఱుగక వెట్టిచేదాంతములను ఉరులం దవిలి యలజడిం గొంటిమి. ఇఁకనైన మనకు బుద్ధివచ్చునా ? యాధార్థ్యము విచారింపఁ గడంగుదుమా ? ఈ యురులలోనుండి విమోచనము గలుగునా ? చూడవలయు.

శ్రమ యర్థముల సమకూర్పు విధంబులు

ఇఁక శ్రమ అర్థప్రాప్తి నేయే విధంబుల సమకూర్చుననుట వివశింతము.

1. షర్మిగహణక్రియలచే ప్రకృతిలోనుండి ఉరువిడి నుప్పతిల్లం జేయుట. ఉదా. ధాన్యలోహమీసమాంసాది షర్మిగహణము.
2. రూపభేదంబులఁ గల్పించుట-వడ్లు ప్రత్తియు నట్లే యుపయోగమునకురావు. మఱి అన్నవస్త్రాదిరూపంగ మార్పుజెందవలయు.

3. సానభేదము గల్పించుట-కాశిలోని షట్సుచీరలు మద్రాసు లోని సుందరీమణులు ధరించి వాహ్యోలి వెడలవలయునన్న తొలుత నాచీర లింతగవ్వు తేబడనిది వారి కుషయోగ్యములుగావు. ఎచ్చట భోగ్యములో అచ్చటికి సరకులందెచ్చుట ఆనయంబు నాఁబడు.

4. రక్షక సంఘటనము. సంచితవిత్తముల భద్రముజేయుటకు ఇండ్లు ఇనుపపెట్టెలును వలయుఁగాదా! లేనిచో మనకు దక్కవు.

5. ఉపకరణ నిర్మాణము-ఉలి, అంపము, మడకలు, యంత్రములు ఈలాంటి సాధనములులేక చేతులతోమాత్రము పనిచేసిన ఎక్కవ గడింపఁజాలము.

6. వినయము-అనఁగా క్రయవిక్రయములు. వీనిచే నెవ్వని కేమాత్ర మేవస్తువుగావలయునో యది నిర్ణయింపఁబడుఁగాన నిదియు సార్థకశ్రమయే.

7. విచారణ-అనఁగా పనివారు పాటుపడుచున్నారా లేదా యని గమనించుట.

8. యంత్రసృష్టి వాణిజ్యవిస్తరము-ఇత్యాదులకు నాద్యంబగు మంత్రశక్తి. అనఁగా ఆలోచనాసామర్థ్యము, బుద్ధిబలము జేహ బలంబునకుం దోడ్పడినఁగాని కార్యము జరుగుట యతీది.

ఇట్లు పురుషకారంబు నానావిధంబుల నర్థప్రాప్తికి సాధనం బగును.

ప్రత్యక్ష పరోక్ష ఫలంబులు

నేరుగా అనుభవమునకుఁ దెచ్చికొనుటకై పడెడుపాటు ప్రత్యక్ష ఫలదాయి. ఉదా. పండ్లుగోసితినుట, మధువుగ్రోలుట, ఈ జాతికిఁజేరిన యుద్యోగము లంతగాలేవు. ధాన్యమాంసంబులు సైతము వండఁబడినం గాని నాగరికులకుఁ దినుటకుంఁగావు. కావున వ్యాపారములన్నియుఁ దఱుచు పరోక్షఫలదాయకములని తెలియునది.

అనగా వర్తమానంబునంగాక భావిని వినియోగ్యార్థముల నిచ్చునవి యనుట. కృషికుండు దున్నినది గోలె సుమాను నాలుగైదు నెలలు పక్షివలె వేచియున్నంగాని గింజలు లభింపవు. లభించిన ధాన్యం నెండబెట్టి దంచి, పొట్టు, తప్పుడు వేఱుచేసి బియ్యము వడయు టకు మఱియొక నెల పట్టును. అప్పటికి నది యనుభావ్యముగాదు. పిమ్మట భార్యచేతికిచ్చి వండించి విస్తరిలో వేయించుకొనవలయును. తదనంతరము భుజించి కృతార్థుడౌట. ఈ కడపటి కార్యము ప్రత్యక్ష ఫలదాయి తక్కినవన్నియు నిండున కనుగుణములైన పరోక్ష ఫల ప్రదాయిక క్రియలు. కావున నారంభసిద్ధులకు నడుమఁ గొద్దియో గొప్పయో కాలము గలదు.

కాలప్రభావము

ఇకఁ గాలప్రభావంబు నిర్ణయింతము. అర్థంబుల యుత్కృష్టత తోన నిరీక్ష్యమాణకాలంబును యధాక్రమంబుగ వృద్ధిజెందెడిని. వేట కాఁడు బాణసంధానముఁజేసిన కొంతకాలమునకే మాంసము గడించిన వాఁడగును. అయినను వేటకాని బ్రతుకొక బ్రతుకా ? నేఁడు మృగముల మందలుగఁ గనుగొని చావఁగొట్టవచ్చును. మఱునాఁడు వెదకి వేసరిల్లియు నేమియుఁ బడయుకపోవచ్చును. చింతలేని జీవనము గావలయునన్న తానే మేఁకలను జింకలనుబెంచి గొల్లవాని వృత్తి నవలంబించుట యావశ్యకము. మేలైన జీవితముగావున పిల్లలు పెద్దవి యగువఱకును పెద్దవియ్యిసి మంద సమృద్ధిగఁ జేయువఱకును వేచి యుండవలయుటయేగాక మితముగా మందచెడకుండునట్లు హింసింప వలయునేగాని అశ్వత్థామ పాండవసేనం జేరినట్లు ఒకేరాత్రీ చించి చెండాడిన మఱునాఁడే అప్పదరిద్రుఁడౌను; ఇంకొక దృష్టాంతము ఒక నెలలో తయారు చేయఁబడఁగల మగ్గముతో మనసాలెవాండ్లు 20 రూపాయల సరకుల నేయఁగలరు. ఒక సంవత్సరమునకైనంగాని ఆవిరి విద్యుచ్ఛక్తి వీసితోనడచు దూచియౌత్రముచుచేసి నిలుపుటకుఁగూడదు.

కాలయాపనమైననేమి! పనికి మొదలు పెట్టినతోడనే దినమునకు వెయ్యి రెండువేల రూపాయల సామానులఁ దయారుచేయవచ్చును. కావున నుద్యమము ఘనంబగును నిరీక్షణకాలము నెక్కువయగును. త్వర త్వరలో లాభమువలయునన్న అల్పలాభప్రాప్తియేకాని విఫలఫలము నారింపలేము.

దీర్ఘదర్శిత్యము దమము ధైర్యము అర్థారణ కారణములు

చూచితీరా కాలమహిమ! విత్తము లుద్భూతంబులు కావలయు నన్న వేగిరపడఁగూడదు. మఱి దూరపుఁ జూపుగలవారమై దమముం బూనివుండుటఆవశ్యకంబు. దీర్ఘదర్శిత్యమును దమమును స్వప్రయోజన పరులై ఆతురతఁగొన్నవారి కలవడవు. “ఆత్రగానికి బుద్ధిమట్టు” అనఁగ వినమే! మఱియు ధైర్యము ప్రధానంబు. భవిష్యత్తు వినిర్ణీతంబుగాదు. ఎప్పు డెట్టి విఘ్నములు లేటస్థములొనో! ఎట్టి ఆలోచన పరులకును ఒకానొకప్పుడు తా మెదురుచూడని ముప్పులు వచ్చును. అట్టివేళలందుఁ దమ సర్వస్వమును మునిఁగినను మునుఁగును. అపాయములు కలుగునని భయపడరాదు. అట్లు భయపడుట వృద్ధికి గొప్ప యర్థము.

మృగములకు ముందు చూపులేదు. ఆఁకలియొసప్పుడు దినుట, తక్కినకాలముల నూఱకుండుటయు వానికి స్వాభావికములు. అట్లే మృగప్రాణులైన మనుజులును ముందు జాగ్రత్తలేనివారై కష్టములు వచ్చినపుడు “ఇట్లు చేసినబాగు, ఇక ముందు ఎంతో తెలివితో వర్తింతుము” అని యనుకొని మఱల నెప్పటియట్లు ఆ ఆలోచనముం గోల్పోయి యిడుములు గుడుతురు. పెండ్లి పేరంటములలో ముందు వెనుకలు విచారింపక వెచ్చమొనరించి యుప్పులపాలైన వారి నెందఱిఁ జూచుచుండలేదు? చూడుఁడు! ఇంద్రియనిగ్రహ మవశ్యక ర్తవ్యమని బోధించు మతము మనది. ఈ నిగ్రహము నోటిమాటలలోనేగాని

చేతలలో లేదనుట తేటతెల్లంబు, ఎట్లన మితిమీరితీ శుభాశుభము లలో సెలవుజేయుట కేమికారణము? అక్క ప్రక్కల బంధువులేమైన నందురను భీతియేకదా? పిఠికితనమునకు లొంగువానికన్న సుధముఁ డెవ్వఁడు? వెఱపునే ఆపజాలనివాఁడు ఇంకెద్దాని నడ్డగింపఁగలఁడు? యోచింపుఁడు, తన మనోనిశ్చయమునకన్న ఎల్లమృత్యువులమృత్యు ఎక్కువయని యాదరించువాఁడు మగవాఁడో మ్రానో?

మూలధనము

వివులార్థసాధనంబునకు కాలంబాక కతంబు, ఫలము చేతికందు వఱకును కర్ముకరులకు భరణము జరుగవలయుఁగదా! నిరాహారులై వుండుటకు వీరివల్లగాదు. అట్టిగారడీవీన్య ఋషులపాలిసాత్తు, మఱియు నిశరసాధన కలాపము పచ్చిసరకులును గావలసియుండును. పరిశ్రమ కాలంబున వినియోగ్యములు లభించు పర్యంతము కర్మకరపోషణాది ప్రయోజనములకై యుపయోగింపబడు వస్తునముదాయంబు మూల ధనంబు. మూలమనఁగా వేరు. చెట్టునకు వేరు ఎట్లో అట్లే వ్యవహార విస్తృతికి మూలధనం బాధారంబు. మూలధనంబులేనిది గడన గొంత మట్టునకున్నను అది వ్యాపింపజాలదు. పశ్చిమఖండపువారి కళా వాణి జ్యము లింత విశ్వవ్యాప్తములై యుండుటకు వారికింగల అమిత పరి పణములే నిదానంబులు. ఈ విచార మింకను ముందు చర్చింతుము.

దీర్ఘదర్శిత్యము నాగరికుల లక్షణము

ముందు జాగ్రత్తయనునది నాగరికతంబట్టి యుండును. మృగ ప్రాయుల కుండదు అడవిమనుష్యులకన్న మనముమేలు, మనకన్న ఇంగ్లాండ్ జపాన్ దేశస్థులుమేలు. ప్రాజ్ఞులైనవారు తాత్కాలిక ఫలము లనే ఆశింపరు. చిత్తసంప్రధారణముగలిగి భావికి వలయువానిని సిద్ధముఁ జేయుటయంజే యుద్యోగింతురు. దృష్టములకన్న నదృష్టంబులు ముఖ్యంబులు.

సార్థక నిరర్థక శ్రమలు

సార్థకము నిరర్థకము అని శ్రమ ద్వివిధంబు అని కొందఱి అభిప్రాయము. కృష్యాదులలో ఒకతూము వడ్లుచల్లి యొకపుట్టి వడ్లుం గైకొందుము. గనులు త్రవ్వట మొదలగు క్షీయలలోను నిట్లే. పరిగ్రహణక్రియలలో వెచ్చింపబడిన దానికన్న ఉత్పన్నమగు రాశి అధికముగాన నిక్కమైన యుత్పత్తి వీనిలోఁ గలదుగాని, రూపస్థలభేద మాత్రంబునుంజేసి రాశిని వృద్ధిజేయని కళావాణిజ్యాదులు సార్థకములుగావనియు వానిచే సరకులకు గురుత్వంబు రాదనియుఁ దర్కించుట పూర్వపక్షము. దీనికి ఉత్తరపక్షమేమన్నను 1. సరకులు బరు వెక్కువగాకున్నను యానవాణిజ్యాదులచే పూర్వము వివరింపబడినట్లు వానియుపయుక్తత వృద్ధికివచ్చును. కావున నివి సార్థకములే. 2. కృషియందును పరిమాణవిస్తృతిలేదు. “ ఇదేమి చిత్రము. ఒక చిన్న గింజనునాటి కౌఁగిలికినందని గుమ్మడికాయ లిరువది యుత్పత్తిఁ జేయుచున్నాముగదా ! పరిమాణవిస్తారమిందులేదా ?” అందురేమో కనుఁగొనుఁడు ! గుమ్మడితీగపీల్చు నీరు గాలి సత్తువ వీనినన్నియుఁ జేర్చి తూచినచో ఆగింజనుండి యుద్భవించిన ఆకులు పువ్వులు పండ్లు వీనికి సరిపోవును, ఇది పరీక్షించి కనుఁగొన్న న్యాయంబు విశ్వము నందు మార్పాటులు గలవుగాని ప్రకృతి యెచ్చు తక్కువలు బొందుట యసంభవము. ఒకవస్తువు వృద్ధిజెందుట యనఁగా నేదైన ఇతర పదార్థమునుండి సారము గ్రహించుననుట. కావున నొక వో వెఱుగుట యున్న నింకొకవో తఱుగుట యుండును. ప్రకృతి పరిమాణము వికార రహితము.

కృషియందు ఎక్కువపగుట లభించునట్లే కర్మలయందును జేయవచ్చును. సాలెవాఁడు దట్టముగ రంగుఁబట్టించిన నాదోవతి దానిలోఁ బెట్టఁబడిన నూలుకన్న బరువుగ నుండును. రంగు పదార్థముయొక్క రాశి తగినదిగదా యని యాక్షేపితురేమో కృషిలో మాత్రము

భూసారాదులు కృషింపలేదా యను బ్రశ్నయే యిందులకుఁ బ్రత్యుత్తరము.

వినియోగమునకు నవసరమైన క్రియలన్నియు సార్థకములే

పోలీసువారు, వకీళ్ళు, ఆటపాటల నభినందింపఁ జేయువారును సార్థకులూ, నిర్దోషులూ యనుట విచారణీయము. ఉల్లాసము నుత్సాహము నిచ్చును గాన నాటక ప్రదర్శనాదులును పరోక్షంబున సఫలంబులే. విరామములేక ఎడతెగని యత్నములం దొడరియుంట యెవ్వని కిని సాధ్యంబుగాదు. కొందఱు విరామసమయంబున పరిశ్రాంతియుని భ్రమించి యేమియుఁ జేయక శయనింతురు. ఇది మూఢత్వము, నిష్కర్మత క్లేశకరంబు. దేహమునకు మనమునకు నాయాసముఁ దెచ్చునది. విశ్రాంతియనఁగా కార్యాంతరగామియాట. భూమి వివిధ సస్యంబులం బంటఁబెట్టిన నేరీతి నవంధ్యయై పరిధవిల్లునో అట్లే వివిధ కృత్యాచరణంబున మనమును అక్షయ బలోపేతుల మగుదుము. మఱియుఁ బనులెంత శ్రద్ధవహించిచేతుమో విరామంబున నంత యాసక్తితో క్రీడాపరాయణుల మగుదుము. మందులకు రెంటి యందును తవులు తక్కువ. యూరోపియనులు కార్యములపట్ల సాహసోదగ్రులుగాన వినోదవియులు నైయున్నారు. ఆటలయం దాదరాతి శయము గల్గియుంట కర్ణంబు గాదనుట కరము ప్రమాదంబు.

ఇక ఉద్యోగస్థులన్ననో వీరును దొరతనము నడుచుటకు పాత్రములు. రాష్ట్రంబు చక్కఁగ పరిపాలితము గాకపోయిన “ధన దారాదికముల నెవ్వనికిని రక్షింపవశమె?” అని శుక్రాచార్యులన్నట్లు ఒక్కసంపదలేకాదు ఎవ్వియు మనకు నిలువఁజాలవు. కాన నేయ్యవ్య మమునకుం గడంగుట గలుగదు. ఈ దేశ మరాజకమై వివిధోత్పాత పీడితంబౌటఁబట్టికాదే మనము తాత్కాలిక ఫలాపేక్షలమై ఉత్తర కాలముల నరయక చిక్కినవట్టు చాలునని యీ గతి పౌరుషహీనులై

యుండుట తటస్థించె? కావున రాజ్యాంగములు చక్కగా నడువ వలసినవియ్యెనను అవియే అనుచిత మార్గములంబూనిన అరాజకమున కన్న నెక్కగు. అక్రమ ప్రభుత్వమునకన్న నిష్ప్రభుత్వమే నీటు. కావలి వాడే దొంగయైన నేమిగతి

ప్రకృతము న్యాయవాదులు లెక్కకు మిక్కిలిగ వుట్టలోని చెదలట్లు బయలుదేరుచున్నారు. “వీరు బ్రిటిష్ గవర్నమెంటు అను పాలనముద్రములో హాలాహలప్రాయులై యున్నారు” అని యొకరు నుడివిరి. న్యాయవాదులైనవారు వివాదములు నానాటికిఁ గొఱత వడునట్లైనరింపవలయుఁగాని తామే వానికి చోదకులై మునుపటికన్న వాని నుప్పతిల్లంజేయుచు నన్యాయవాదులొట గౌరవహీనమొనరించు పని. ఏది ఎట్లుండె? వీరి నిందించిన లాభమేమి? కారణభూతులయిన గవర్నమెంటువారే యీ నిందకుం బ్రాతులు. అడెట్లనః—విద్యా భ్యాసము, రెవిన్యూ, పోలీసు, సైన్యము ఈ యిలాకాలలో మనవారు గుణానుగుణ ప్రాశస్త్యముఁ బడయ వసతులు లేనందున, జాతి వర్ణాది నిమిత్తములచే నిరోధింపఁబడని న్యాయవాదిమార్గంబునఁ బుంఖాను పుంఖములుగ జీవయాత్రకై ప్రవేశించుట యేమియాశ్చర్యము. “అందఱును వకీళ్ళయ్యెద” రని మనల గర్హించి పలుకు దొరలు ఆ వకీళ్ళకేతప్ప తదితరులకు మహోత్కృష్ట పదవుల నొసంగఁ జాలరు గాన వారి పరుషములు వారికే చెందవలయునని తోచెడి.

అమితంబైన నేవృత్తియు హాని ఘటించును. కృషి వ్యవహారములు సాధారణముగ నపారములొట యసంభవము. రాజనేవ, న్యాయ వాదిత ఇత్యాది రక్షక వృత్తులు పెల్లుపెటిగనేని నిమిషములో భక్షక వృత్తులౌను. అలంకారవృత్తులును ఇట్లే. స్వర్ణకారకులు కొద్దిగానున్నఁ గీడులేడు. అసంఖ్యులైన దుస్సహులగుదురు. కావున మొత్తముమీఁద వకీలి మొదలగునవి తమకు ఆదాయావహములైనను దేశమునకు నసాయావహములు గావచ్చునుగాన జాగ్రత్త జెప్పవలసి.

స్వార్థదేశార్థక్రియలు

స్వార్థక్రియలన నర్థములు రెండు. తనకు సంపదలఁ దెచ్చునది; దేశవిభూతి నుద్ధరించునది యని. ఇందు రెండవ యర్థమే ప్రధానము. ఏవృత్తిఁగాని నిరాఘాటముగ నింద్యమే యనుట కష్టమేయైనను కాల దేశ వర్తమానంబులం బరిశీలించి దేశానుకూల వ్యాపారముల నాశ్రయించుట కర్తవ్యంబు.

ఉంఛవృత్తి

ఈ ప్రపంచమున నెక్కడనులేని వ్యవహారంబొకటి ఈ కర్మ భూమిలో ప్రబలమైయున్నది. అదియేదన ఉంఛవృత్తి. ఇది యనర్థ ప్రతిపాదక మనుటకు సందేహము లవమాత్రమునులేదు. బెల్లము గొట్టిన తాయివలె చియ్యచే నిగనిగలాడువారు తాము సోమరిపోతులై యుండుటయేకాక ఇతరుల కష్టారితంబుం దినుటయు, వీరింజూచి కర్మణ్యులును జీతమునకన్న భిక్షమే యెక్కువయని పనులు చాలించి వివిధ వేషంబులతో దేశాటనంబుఁ జేయుటయు నిత్యాది విపత్తులు మనవారు మూర్ఖులై, పాతాపాత్రత గణించక దానము లిచ్చినను పుణ్యము వచ్చునని, యెంచుటవలనఁ గలుగుచున్నవి. దేశార్థపరిహీణత, దొంగ తనము, ఆలుబిడ్డలను వదలుట, సోమరితనము, కైతవము మొదలగు దౌష్ట్యములకు నీమూఢభక్తి ముఖ్యకారణము దేశమునకు దౌర్భాగ్యముఁదెచ్చి పాడుసేయుట పంచమహాపాతకములకన్న మించిన పాతకముగాన ఈ విపరీత దానములచే స్వర్గలోక ప్రాప్తియగుననుట సత్య మెన్నటికినిఁగాదు. పరోపకారమనఁగా తాత్కాలికోపకారము గాదు. మఱి ధ్రువంబును దేశమునకు నెడరు గలిగించియున్న నయుపకారము, దేశమునకు నపకారముఁ జేయుట దేశస్థులకును ఇతరులకును బుట్టఁబోవువారికిని అనధి గల్పించుట గాదే! ఇకఁజికిని ఎగ్గాచరించి తాముమాత్రము తలుక్కున స్వర్గమునకుఁ బోవుదురేని,

అట్టి స్వర్గములో నెందఱు దేవతలు బ్రతిమాలుకొన్నను వీరిపొత్తున మానముగలవాఁ డెవ్వఁడును సహవాసముఁజేయ సమ్మతించఁడు. ఆ స్వర్గమును మనదేశ మట్లెయుండు నేమో! ఏమీ! హిందూమహా జనులఁ బట్టిన మాధ్యము. శ్రీకృష్ణులు బోధించినది ఫలాపేక్షలేనిపని. వారి శాస్త్రముద్ధరింప నవతారమెత్తిన యుత్తమవర్ణు లాచరణమునఁ బ్రకటించునది పనిలేని ఫలాపేక్ష. ఇయ్యది సిగ్గునకుఁ దొలఁగిన వృత్తి యనియైన దోయక, తమ్ముమాత్ర మావేశించిన హక్కనియు గౌరవ విశేషమనియు వారు తలమెత్తికొని తిరుగుటఁ దలఁపోయ నీరాజ్యమున నొక్కమతమేకాదు మానమును నిలువకపోయెనో యని సంశయింపవలసియున్నది.

పండ్లెండవ ప్రకరణము

మూలధనము అనగా వుంటే

“మూలకరి వుష్పములు గోయ మార్కి తేటి
పువ్వుఁ దేనియఁగ్రోలెడు పోల్కి (మొదలు)
గండకుండంగఁ గొనునది కార్యవలము
బొగ్గులకుఁబోలె మొదలంటఁ బొడవరాదు. ”

—భారతము

వి ర్వ చ న ము

ప్రకృతి పౌరుషములవలె అద్యంబుగాకున్నను అర్థబాహుళ్యమునకు మూలధనం బతిముఖ్యంబైన కారణంబు గావున దీనిని కొందఱు మూలాధారతుల్యమనియంటు. అయినను స్వభావమునకును బుగువునకును దరువాతిదనియు ఫలస్వరూపమైనదనియు తెలియుట సుగమమే. సాధారణములగు ఫలంబులకన్న నిద్దానికేగల ఋజుగుణంజేమన్న ఫలములపుడే వినియోగమునకుదేబడి నశించును. మూలధనమన్ననో ఇతర ఫలప్రాప్తికి నుపకరణముగఁ బ్రయోగింపఁబడును. నేరుగ ననుభవమునకుఁ దేబడక సుఖములగు ఫలములను గడించుటయందు ప్రయోగింపఁబడు వస్తు సమూహంబు మూలధనంబు నాఁబడు.

మృగములు కష్టమున జీవించునవిగాని యురువులం బ్రోఁగుచేసి తద్వారా మఱింత సంపాదించు నేర్పుగలయవికావు. పశుప్రాయులైన వారును మెకంబులట్లు అయ్యెదినముల చింతించప్ప ముందునాశ్శ్మక గూర్చి యోచింపదు. నాగరికతతో భావిప్రజ్ఞయు బరిణతిగనును.

తొలుదొల్ల మూలధనముం గూడఁబెట్టుట కష్టసాధ్యముగాని సులభముగాదు. తమయొక్కయుఁ దమవారియొక్కయు బోషణము నకుపోఁగా ప్రాప్తవిత్తములలో బీదలకేమి మిగులఁగలను ? ఒక్కతూరి యేతీరుననో మిగిల్చికొన్నయెడలఁ దరువాత మిగులఁబెట్టుట కష్టము గాదు. మిగుల మిగుల మిగిలించుట సులభము. కూలివాండు దినము

నకు ఒక యణానైనా జేర్పజాలరు. లక్షాధికారులు నూలులకొలది మూటలుగట్టదురు. అనగా నీరాసులలో అధికవృద్ధినియము చెల్లుచున్నదనుట. కావుననే యొక్కతూరి ముందునకు వచ్చినవారు సకసరమని బహుత్వరలో బైనికెక్కుటయు వెనుకబడినవారు వారలం జేరజాలక ఇంకను అధఃపతితులై పరితపించుటయు నగుచుండుట. ఐరోపా ఖండము మిగులఁ జిన్నదియయ్య దానికన్న నెన్నియోమడుంగులు విస్తీర్ణతనుదాల్చిన ఆసియాఖండమును వెలకుఁగొనునంత లక్షీయతంబైయుండుటకును, మనము వెనుకంజిక్కి దౌర్భాగ్య చక్రవర్తులుగ నుండుటకును ఇదియే మూలంబు. మనము ఒకింత నేకరించు లోపలవారు పదింతలుగను రెండింతలు నేకరించులోపల వారు ముప్పదింతలును జేర్చిపెట్టుచు నానాటికి మనకును వారికింగల యంతరమును నిడివిఁజేయుచున్నారేగాని కుఱుచగానిచ్చునట్లుగానము. ఇప్పుడు పదేడులలో మనదేశమునందు సుమారు 10 కోట్లు ప్రయోగింపఁబడియె. ఇంగ్లాండులో దూదిసరకుల వ్యాపారమునకు ముఖ్యస్థానమైన మాన్ చెస్టర్ అను నొక షట్టణమునందే ఇంతకన్న ద్విగుణరాశి నుపయోగించిరి. ఐరోపావారితో సమానపడవిఁ బడయనలయునన్న వారికన్న మన మెన్నియోతరము లెక్కువగఁ బాటుపడవలయు.

మూలధనోత్పత్తి

ఏకారణముచేతనైన ఫలాభిశయము ప్రాప్తింపుడు మితంబుగ భోగించి మిగతదానిని సెలవుఁజేయక పునరుత్పత్తికై ఉంచుటచే మూలధనము సిద్ధించును. చేతులతో గువ్వలఁబట్టి జీవించువాఁ డొకఁడుగఁడెననుకొందము. వాని కొకనాఁడు షడ్కోల మితముగఁజిక్కిన కొన్నింటిని భుజించి తక్కినవానితో వేఱుకు సాధనములైన విల్లును అమ్మును గొనిననుసరే. లేదా మఱునాఁడు భుక్తికి దక్కువలేనందున షడ్కోల వెదకుటమాని విల్లు నమ్ములను రచియించిననుసరే పుంజమేర్పడు. ఈ గుణంబునకు వితరణమునిపేరు. వితరణమునఁ దానుదినక

యొకరికిని బెట్టక భూమిపాలు చేయుటగాదు. సమయాసమయములం బాటించి ఇంకను గూర్చు నుద్యమించుట.

మూలార్థసిద్ధికి హేతువులైన ధర్మగుణంబులు

వితరణమునకు సహాయభూతంబులైన గుణంబు లెవ్వీయన:-

1. దీర్ఘదర్శిత్వము. ఇయ్యది నాగరికాగ్రేసరులయెడ సహజమైయుండు. తక్కిన మనవంటివారి కనవరతానుష్ఠానముచేతఁగాని యులవడదు. రాజబోవు కాలమునకువలయు సాధనముల నిప్పటినుండి సిద్ధపఱుఁగ గోరుట మంచిదియని యోచించినమాత్రాన లాభంబులేదు. ఎఱుకతో నడకయు నుండవలయు. ఎఱిగినంతన నడత తనంతట కుదురుననుట యసత్యము. ధైర్యమునుగూర్చి వ్యాఖ్యానముచేయ నందఱును సమర్థులేకాని పిఱికితనములేనివారు కొందఱే. ప్రవర్తనము గరిష్ఠత నొందవలయునన్న క్రమము దప్పక సాధించుటయే సాధనము. వేఱొండు లేదు. కొందఱు జనుల విద్యావంతులఁ జేసినఁజాలును. సన్మార్గావలంబనంబు విధిలేక తనంతట అనుగమించును అని భావించె దరు. ఇది వెఱ్ఱితలంపు. ఇది నిక్కమేయైన ఇప్పటికాలపు బి. ఏ. ఎం. ఏలు బయట నొకమాటయు నింట వేఱొకమాటయుఁగా ద్విజిహ్వాలై యేలయున్నారు? కావున నభ్యాసమే అన్నింటికిని శ్రేష్ఠంబు.

2. సాహసము. అనఁగా ఫలసిద్ధి నిశ్చయముగాదు. కావున మొదలు మునిగినను మునుఁగనీ యను ధైర్యము. ఐరోపావారి సాహస మేమనవచ్చును! బలాఢ్యులై చెలఁగుటకుఁ బూర్వమే ఇండియా, చీనా, జపాన్ మున్నగు పరరాజ్యములలో వాణిజ్యార్థము ప్రవేశింపఁ బూనిరి. తేజోనిధులకు కారాకాల నిర్ణయ మున్నట్టు కానము.

3. సంఘక్షేమమే పరమధర్మమని భావించుట. తమమేలే చూచుకొనువారు ఎన్నటికోగాని సిద్ధిజెందని వ్యవహారముల కాయ త్తులుగారు. తత్కాల ఫలప్రదములకుమాత్ర మాసింతురు. సంఘము

సలక్ష్యముగాఁ జూచుటచే సంఘము క్షీణించును. అది కారణముగఁ దామును దుర్గతిపాలవుదురు, స్వలాభాపేక్ష తనలోనే యుదయించి తనకే ముప్పుదెచ్చునట్టి ఏడవయంతశ్శత్రువు. దేశఘనత నాకాంక్షిగఁచు వారు రాష్ట్రంబుతోడఁ దామును ఉదారస్థితింగందురు. ఐరోపావారి ధనకనక సమ్పద్యింగాంచి వారు పదార్థత్వప్రతి దగిలినవారని యెన్నుట సామాన్యమేయైనను ఇది పొరబాటు. అర్థములు ఫలముగా వాలారి నంతనే అవియే పుద్దేశభూతములని అనుమానించుట హేత్వాభాసంబు.

4. దమము. అనఁగా అప్పటప్పటికి సర్వమును మ్రింగివేయక వస్తువుల మిగులఁబెట్టుటకై ఆశల నాపుట.

5. దేశమున సౌరాజ్యము. అట్లుకాదేని

క. “తన ధనమిదియని యూఱిడి
 మనఁ జరిజయమాదియైన మహితోత్పవముర్
 గొనియాడనెవ్వరికి వ
 చ్చునె జనపాఠండు లేనిచో నిర్వయతనః” — ధారకము

అన్నట్లు స్వామ్యరక్షణము లేమింజేసి ఎవ్వరును గూడఁబెట్ట నుద్యమింపరు. మఱి “గతకాలము మేలువచ్చు కాలము కంటెన్” అని గ్రుక్కుమిక్కనక మెక్కి యూరకుందురు. పూర్వము మనదేశమున కీగతి పట్టియుండుటచేతనే ప్రాచీనులు జీవితంబు బెట్టిదంబగుట “సంసారము చంచలము ; ఎండమావులట్లు మిథ్య ; దుఃఖినాగరము ; వరజీవీయము” అని విధితేక తలఁపోసియు, నిరాశతో జీవంబుల నిలుపుట దుర్భరంబుగాన, స్వర్గంబున సుఖంబులు వడయుదమని కొందఱును ; అంతకుం బేదయైన మనసుగలవారు నిర్వాణత్వంబుంజెంది నిర్వికార స్థితినుంటయే విమోచనమార్గంబనియు, ఇట్లు నానావిధముల తత్త్వంబులం బ్రకటించి మనశ్శాంతిం బ్రతిపాదించిరి. ప్రాణమానములు భద్రములుగానప్పుడు, మానములో నేమున్నది ప్రాణములో నంతకు మున్నే యేమున్నది యని విరక్తివహింపక యేమిచేతురు ?

6. సంఘస్థైర్యము. జాతిమతాది భేదములచే భిన్నులమై వారి వారి సొంతములగు కుటుంబమువినొందఁదప్ప నితరములయెడ ననాధరణ

బుద్ధిగలవారమగుటచే మనదేశమున సంఘము శిథిలమైపోయినది. మఱియు దూరదేశ ప్రయాణములు విస్తరించుటకు ప్రతికూలములైన ఆచారాదులు తిథిపార నక్షత్రములు నసంఖ్యములుగ నుండఁబట్టి వ్యవహార వాణిజ్యంబులు మనయెడ సంక్షిప్తంబులయ్యె. సంక్షేప వ్యాపారముల కెక్కువ మూలధన మక్కఱలేనందున నార్జన బుద్ధియందు పేక్ష వహించినవారమైతిమి.

అడ్డంకు లట్లుండఁగా వితరణమును నిర్మూలించు కష్టసంప్రచాయములు మనలో లెక్కకు మిక్కిలిగఁగలవు, అవియేవన చచ్చినవారు చావఁగా బ్రదికినవారును యావజీవము శవంబులట్లుండుటకై విధింపఁబడిన దానధర్మాదులు, పెండ్లికాలమునందు శక్తికిమీటి నెలవుఁ జేయవలసినదని భార్యబంధువులు నిర్బంధించుట మొదలగునవి. కావున మనకు నూలిపూసయందైన మిగులఁబెట్టుట కష్టమైనది.

ఇంగ్లీషువారి కృపచే మనకును గొంతకుఁగొంత బుద్ధికుదిరి ఇప్పుడిప్పుడు వృద్ధికి వచ్చుచున్నాము. బొంబాయి, అహమ్మదాబాదు ప్రాంతములలో మనదేశస్థులు దూదియంత్రశాలలు మొదలగువానికి యజమానులై ప్రబల వ్యాపారపారీణులై యుంటఁజూడ దార్ద్రదేవత నిక ముంజైన వెడలఁగొట్టఁగలముగదా యను కుతూహల మంకురించెడి.

మూలధన ప్రవృత్తి

వస్తుసమృద్ధికి బీజంబునుం బోనిదగుట నికను విస్తరించి మూలధనముయొక్క గుణములఁ గీర్తింపవలయు.

1. దీనిచే కాలము వృధా వెచ్చింపఁబడక మిగులును, చేతులతో మడిని విత్తుటకుఁ బక్యము చేయవలయునన్న నెలలు పట్టును. అదేమడకలోఁ జేయుదుమేని కొన్నిదినములు చాలును ఇట్లు మిగిలిన కాలము నిద్రకు నాహుతిగానీయక ఇతర యత్నములఁ గొనసాగింప వచ్చును గాన ఉత్పత్తి యుద్ధిపించును.

2. కాలమును రక్షించుటయేకాదు. కాలమును ప్రతిష్ఠించుటకును ఇది దావలంబు. ఘనతరోద్యమములు ఒకనాటు నొకయేట సమాప్తినొందవు. కార్యము పండవునంతవఱకు చేతిలో నేమియులేనివాఁడు వేచియుండఁజాలఁడు. కాఁచియుండనేరని కర్మమువలనఁగా దెకూలివాఁడు తక్కువ జీతమునకు విధిలేక కుదురవలయుట? కాలంబేరితి ననుకూలత ఘటించుననుట కింకను ఒక దృష్టాంతము. బావిలోని నీరు త్రాగవలయునన్న దాహమైనప్పుడెల్ల దిగి చేతితోఁగొని త్రాగవచ్చును. ఇందు కార్యారంభమునకును పూర్ణతకును కాలభేదము మిగుల స్వల్పము. ఫలమును గొంచెమే. ఎన్నిమార్లని దిగి గొంచెము గొంచెముగాఁ ద్రావుచు వృధా కాలవ్రయ మొనర్పవలయుననియెంచి ఒక్కవారము పనిఁజేసి ఒకకుండను త్రాడును సంపాదించినవాఁడైన దినమునకు రెండు మూఁడు పర్యాయములు చేది పెట్టుకొన్నఁ జాలివచ్చును. ఉత్పత్తిచేయుటలో దాక్షిణ్యము హెచ్చవలయునన్న యత్నమునకును వినియోగమునకును కాలభేదమును హెచ్చును. ఇంకను గాలభేదమునకోర్చి గొట్టములు యంత్రములు గడించిన తలఁచినప్పు డశ్రమమునఁ దలఁచినన్ని నీళ్ళు దొరకును.

కాలప్రభావ విమర్శనము

కాలంబిట్టి ప్రభావము నొందుటకుఁ గారణంబు గలదు. ఎట్లన, ప్రకృతిశక్తులు మనకుం దోడ్పడవలయునన్న అనువగు నుపకరణములం గూర్చవలయు. ఇందుల కెంతోకాలము పట్టును. ఆవిరిశక్తి, విద్యుత్కాంతి ఇవి మనకులొంగి సేవఁజేయుటకు యంత్రనిర్మాణము ప్రధానము. అతిచాతుర్యము గలిగినవాఁడు సాధనకలాప సృష్టిచేదనకోరికలన్నింటిని ప్రకృతిశక్తులచే హాయిగఁ గూర్చుండి యిఁడేర్చుకొనవచ్చును. స్వచ్ఛంద ప్రవర్తన పూర్తిగనో కొద్దిగనోకల మనుష్యులవలెను మృగములవలెనుగాక నిద్రాహారములులేక చెప్పినట్లు మఱుమూటాడక పనిచేయునవి యంత్రములు. స్వాభావిక శక్తులు

విజృంభింప నవసరమొసగునదిగాన కాలంబు మనకు మహోపకారి యయ్యె. కార్యపారంభ పరిసమాప్తులకు నడుమ కాలమెంత దీర్ఘతఁ గనునా ఆర్జనమును అంత సమగ్రతఁ జెందును. నేరుగా వినయోగ్యముల సంపాదించుటకన్న పనిముట్లు మొదలగు సాధనముల సహాయముచే పరోక్షముగా నాహరింపంజూచుట సుఖాధిక్య హేతువు. ప్రత్యక్షమునకన్న పరోక్ష మెక్కువఫలవంతము. కావునఁ దొలుతఁ గాలవ్రయమైనను తుదకు సనాయాసమగు నుద్యోగప్రాప్తి యగుంగాన మొత్తం మీఁద భవిష్యత్తును లెక్కించిచూచిన కాలమెంతో మిగులును.

3. కొందఱు ఉత్పత్త్యర్థమైనవికాని విత్తంబులు మూలధనంబులుగావనియందు. మఱికొందఱు పుంజీభవించి స్థిరతఁదాల్చి చిరకాలయోగ్యములైన వస్తువులును పరిపూర్ణములేయని యందురు. ఇంకనుం గొందఱు ఎద్దానినుండి యాదాయమువచ్చునో అయ్యదియు నీవియేయని వాక్కుబ్బిరి. చూడఁబోయిన నీమూఁడభిప్రాయములును యాధార్థ్యము గలవిగాను కొంతకుఁగొంత పరస్పర మిత్రములుగను పున్నవి.

పెద్దలు గడించిపెట్టిన ఆస్తితో వడ్డీజీవనముఁ జేయువారు ఉత్పత్తి కెల్లుసాధకులగుదురు? వీరు న్యవహారులకేగాక త్రాగుబోతులకును ధనికులకును అప్పలియ్యవచ్చును. భోగములయందు వ్రయము చేయువారు దేశమునకు నష్టము దెత్తురుకాని లాభములేరు. ఇట్టివారి సొత్తులఁ గుదువఁబెట్టుకొని వడ్డీ బిగఁబెట్టి వచ్చుబడి ననుభవించువారు అప్పుగా విచ్చిన ద్రవ్యము మూలధన మనానాకాదా? ఉత్పత్తికి నిజముగా ప్రతికూలమే యయినను ఇదియు మొదలేయని యందఱును వాడుకొందురు. ఏదియెట్లుండినను తన కుత్పత్తికరముగానేవున్నదిగదా!

ఒకానొకవైద్యుఁడు వృత్తివిషయమై రాకపోకలు చేయుటకునై బండినుంచుకొనియెఁబో. ఉత్పత్త్యర్థమైనది గాన నిదియు మూలధనమే. అదేబండిలోఁ దానును దనభార్యయుఁ గూర్చుండి పికారు వెళ్ళిరేని

అప్పుడు మూలధనము కాకపోవునా ! కాదేని వస్తువు ఉద్దేశ్యమాత్రమున రూపునూటు సంభవించు

మఱియు నాఁగేళ్ళు కత్తులు అంపములు వీనిని మూలధనమనుటేల ? తాముచెడక చాలదినములుండి ఇతరవస్తువు లుద్భవిల్లుట కాధారముతొటఁగాదె ! గృహములు నట్టివియేకదా ! వస్తూత్పత్తికై వినియోగింపఁబడినవి కాకున్న నేమి ? తాము జన్మస్థానములుగా తమనుండి సుఖానాభవము నిరంతరధారఁగాఁ బ్రవహింపఁజేయును. ఈసుఖములు క్షణభంగురములు * తామోచిరంతనములు. సుఖము నాదాయమేకదా ! రూప్యములనేనా ఆదాయమనుట ? రూప్యములేల ?

• తాత్కాలిక సుఖములును బ్రయోజనములేయైనను ఉత్కృష్టములుగావు. ఉత్కృష్టం లేవియనిన ; దేశముయొక్క యుత్పాదకశక్తిని వృద్ధిపఱచు యంత్రములు, వ్యవహార తంత్రములు, సంఘాచారములు, రాజ్యాంగపద్ధతులు ఇత్యాదులు. ఇవి వినియోగసుభవములట్లు క్షణభంగురములుగావు. మఱి నిరంతర సౌఖ్యదాయకములు, కావున సార్థకంఠిఁగా స్థిరత వస్తు సమార్జనోపకరణంబు. బాణముల వేడుక యెంత యుల్లాసము గలిగించినను నది త్వరలో లయించునది. ఆ నెలవుతో నావునొకటికొన్న నాఱునెలలకైన పాలు సమృద్ధిఁగఁ ద్రావవచ్చునుగదా.

వినియోగమును సార్థకము, నిరర్థకము నని ద్వివిధము. ఏవినియోగముచేత సుత్పాదన శక్తి వృద్ధిఁగఁచునో యది సార్థకము. ఉదా. మితభోజనము. దేనప్రజకును రాజ్యమునకును బలక్షయము ప్రాప్తించునో యియ్యది నిరర్థకము. ఆనర్థకరమన్నను దప్పులేదు. ఉదా. అమితముగఁ బొట్టులు వగులునట్లు వదాఱుమారులు భుజించుట; వివాహోదులఁజేయు వివరీతవు నెలపు ఇత్యాదులు. మేరకుమించని సౌఖ్యరాసులు సార్థకములు ఇవి నిషేధ్యములనుట దుర్వచనము. శ్రమ వినియోగాది క్రియలు పునరుత్పత్తికి భంగకరములుగా నుండఁగూడ దనుట యీ తారతమ్యములోని యాంతరభావము.

కావున నమితభోగంబుల పొంతఁబోక యావశ్యక వినియోగముచేఁ దృప్తి నొందుట మంచిది.

అవశ్యక వినియోగమును గాలదేశాదుల ననుసరించి పరిణమించునుగాని నిర్వికారంబు గాదు. ఉదా. ఆదవిమనుష్యులకు మానరక్షణమునైత మనావశ్యకముగాఁ దోచును. ఐరోపాలోనిజనులు మాంసాశనము విడువరానిదందురు. ఇదిమనకు నసహ్యమనిపించును. మన యిండ్లలో నెల్లరు నొకకూటములో బంఠిగాఁ బరుండి నిద్రవోదురు. ఇంగ్లీషువారి యూహ ప్రకార మిది చెడ్డ తోఁత. ఇట్లుగుట నావశ్యకము తివియని గుర్తించుట కష్టము.

వస్తువులఁగొని వినియోగించుటకేగదా ! ఆ వినియోగమే ప్రాపించిన దానినేల ఆదాయమునఁగూడదు ?

కావున మూలధనంబు మూఁడుమూర్తుల వెలయునని ఎఱుఁగు నది. వీనిని ఉత్పత్తి స్థితి లయ స్వరూపములనియుఁ జెప్పవచ్చును. ఎట్లన, 1. ఉత్పత్త్యాధారము. 2. ఆదాయసంధాయకము. 3. వినియోగానుకూలము ఇమ్మాఁటి సామాన్యలక్షణము లేవియనః —

1. మూలధనము ధ్రువంబు. ఆదాయ మష్టడష్టడు వెచ్చించుటకై యుంచఁబడినది. దృఢంబయ్యును శాశ్వతంబుగాదు. ఎట్టి యంత్రమును నేఁడుగాకున్న నిఁక నూఱేఁడులకైన శీఢిలమగును. భర్తహర్త్యములును ప్రళయకాలపర్యంత ముండఁబోవు. అయిన నాదాయమునకన్న నెక్కువకాలమువచ్చును. ఇది సంభావనీయాంశము.

2. మూలధనము పుంజి. అనఁగా నిజమైన మొత్తముగాఁ జూడఁబడునది. గృహములు బండ్లు ఇవి నానాటికి క్షీణించును. కాన తోలుతనుండి యీ నష్టమునకుఁగాను వచ్చుబడిలోఁ గొంచెమెత్తి వేరుగఁబెట్టుట వ్యాపారులకాచారము. ప్రతికంచెనీవారును పరిహీణతా పూర్తికై లాభములో నొకపాలు వినియోగింపకయుంతురు. కావున నియతి తగ్గదు.

3. ఆదాయనిర్వచనమున సద్యః ఫలప్రదాయకత్వము ముఖ్యం. మూలధన విచారణములో నుత్తర ఫలప్రాప్తి ముఖ్యము. ఒకతూరి వాడినంతనే లయించువస్తువులు ఉత్పత్త్యర్థమై వాడఁబడినవికానిచో

అయినను నొకవిజ్ఞప్తి:—నాగరికులుఁ దెలివిగలవారు నవశ్యానుషేయములని నిర్ణయించునవియు తేజోమానోత్సాహాదిక్యమునకు ననుకూలములైనవియును ఆవరిహార్యములు. మఱియు ప్రకృత మిట్టివానియందు ప్రజలకు నతిరుచి లేకపోయినను ఆ విరక్తిమాన్వియను రక్తి నొడఁగూర్చుటయ నాగరికతయొక్క లక్షణము. అట్టి రక్తి యంకురింపదేని వృద్ధి నశించును వీదలు అంబలితోఁ దృప్తి నెఁదెదరని యా యంబలియు చింపితిగుడ్డలును జాలు నని యున్నవారెట్లు ప్రశస్తస్థితికివత్తురు ? హెచ్చైనకోరికలు పాతకములుగావు. నికృష్టస్థితియే ధర్మము ధర్మమనియుంట యైదింటిని మించిన యాఱవ మహాపాతకము.

మూలధనంబును కానేరవు. ఉదా. చుట్టలు, నస్యము (అమ్మువారికి దప్ప) ఏలర్థమైనను సరే అప్పటికి వినియోగ్యమనియైనను భావిఫలము నిచ్చునదియనియైనను భావింపవచ్చుగాన ఉపయుక్తింబటి అర్థములు మూలధనములానో కావో యనుట నిర్ణయింపవలయు. “ ఇది సదా మూలధనమే. ఇది యెన్నటికి మూలధనము కానేరదు ” అని వస్తువుల విభజించుట అసాధ్యము. చుట్టలు, కల్లు, వస్త్రములు ఇత్యాదులు సాధారణముగఁ గొందఱికి వినియోగ్యములైన యర్థములుగానున్నను వానిని సృష్టించువారికిని విక్రయించువారికిని ఆదాయావహములైన మూలార్థములేకదా !

4. మఱి యన్ని వస్తువులును లయమునకుం బాత్రములంటిమి. అట్టైన కల్లునకు ఇల్లునకును భేదమేమి? ఒకటి యరగంట సుఖమిచ్చును. ఇంకొకటి అరయుగము సుఖమిచ్చును. ఏమాత్రము కాలవ్యత్యాసమున్న మూలధన మనవచ్చును? ఒకదినమా వారమా వత్సరమా? యని ప్రశ్నింపవచ్చును. ఈమాత్రమని వ్యవధియేర్పఱుపవీలుకాదు. వాడుకమీఁద సరాసరికి నిత్యా నిత్య నిర్ణయముం జేయవలెను.

5. అవును ! పరిపణము వృద్ధియగుచునేయుండిన అపారమై మూల్యరహితముగాదా? కాదు. ఏలయన పరిపణముతో నాగరికతయు పొచ్చును. నాగరికతతో మనుష్యవాంఛలును ప్రబలును. ఒకకోరిక ఆరులోన షదికోరికలు మొలకలెత్తును. అభిమతము లనంతములు. రుధి రాక్షుని దేహమువంటివి, ఒకటి నశించులోన ఇతరములు వేయిపుట్టును. మఱియు ఆశను బంధించుటకు ఆశాపాశమేగాని వేటొండులేదు. అదెట్లన ఆశను బంధింపవలయునను ఆసలేనిది నిగ్రహంబునకేల తొడంగుదుము ? ఏకామమును గూడదనువారు ముముక్షుత్వమును వర్జియమనరైరి. మోక్షేచ్ఛ ఇచ్ఛగాదా ! మఱియు ఫలములయొడ సునస్సుంఛక ఫలులు జేయవలయునని కొందఱు స్వభావవిరుద్ధమైన

భోధలఁజేతురు. ఫలపరిత్యాగబుద్ధియుఁ గోరికలలోఁ జేరినదేకాన ఎట్లును వాంఛారహిత వర్తనంబు సమగూరుట యసాధ్యంబు. సిద్ధులఁ గోరక సమారబ్ధుఁడౌట యెట్లో చెప్పవా రెవరునులేరు, పంటయం దిచ్చలేకున్న విత్తులేల చల్లవలయు? ఫలములయెడ బ్రహ్మోర్పణ బుద్ధితో లోకయాత్రకొరకుపాటుపడవలయునందురేమో. పాపసంచయ మెల్ల “కొఱకు” లో నిమిడియుండ లోకయాత్ర “కొఱకు” మాత్ర మెట్లుయోగ్యమాను? రక్తిలేమినా శక్తిలేమినా మనమాసలు గూడవనుట! యోచింపుడు!

“అపజయమైన చింతించుట న్యాయంబుగాదు; తనకుం గీడు గలుగనీ మేలుగలుగనీ ధర్మంబు వదలరాదు” అను తత్త్వము లుత్తమములు. “అపజయమైన విచారపడకుము” అను వాక్యమునకు మన వారు “జయకాంక్షయే యుంచుకొనరాదు. ఆ కాంక్షలేకున్న సప జయమైనను దుఃఖ ముండదుగా” అని యర్థముచేసిరి కాఁబోలు. ఎట్లు చూచినను ఆశ లడుగంటుటయుఁగాదు. అడుగంట వలయుననుటయుఁ గాదు. మఱేమన వీనిలో నుత్తమాధముల నిర్ణయించి శ్రేయస్కరము లైనవానిఁ దృప్తిజేయఁబూనుట కర్తవ్యంబు.

ఇంతేకాదు. కూడఁబెట్టిన ధనంబులు అగ్ని, భూకంపము, సముద్ర ముప్పొంగుట మొదలగు ననాహుతములచే నశించుం గావున ఎన్నటికిని ఒకటేవిధముగ వృద్ధిఁజెంది యర్థములు కొలఁదికి మీఱుట యసంభవము.

ఒకవేళ కొలఁది నతిక్రమించునను అవధి యుండఁబో, అది ఈ దార్శిద్యదేశములో నగుననియెన్ని భయముఁ బొందనక్కఱలేదు. ఇఁకఁ గొన్నియుగముల కమితధనరాసు లుండునేమో! ఐనను ప్రపళయ కాలములో వాసలు విపరీతముగఁ గురియునని ఇప్పుడే చెఱువుకట్టలఁ దెగఁగొట్ట నెవఁడును బూనఁడు. అట్లుచేయుట నిరక్షరకుక్షులు జ్ఞానా ధిక్యవైత్యమగునను భయంబువలన విద్యల వినఱించినట్లు.

మూలధనము మూడు తెఱంగుల నర్థము నుద్దీసింపజేయు

1. కర్మకరులకు భుక్తి నాపాదించుట. ఇయ్యది అద్దాని ఆదిమ కర్మంబు. ఇదియొక్కటి గుదిరిన తక్కినవి సులభముగ సాధ్యము లౌను. హిందూ దేశములో ముక్కాలువాసి జనులు ఈమాత్రమును గూడఁబెట్టఁజాలనివారై నందున ఒక్కసంవత్సరము వానలేకున్నను మిలమిలలాడి కార్చిచ్చున మిడుతలంబలె గుంపులుగట్టి గతించు చున్నారు. ఇదియెంతయు శోచనీయ విషయము. ఏఁడాది భుక్తి ప్రాప్తించినట్లైన తెగువ చొరవ వినీతియుఁగలవారు ఇంకెన్నటికిని లోపమురాకుండునట్లు సామగ్రులను ఉపకరణములను నిర్మింపఁగలరని శాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము.

2. భుక్తికి దరువాత పనిముట్లు ముఖ్యము. పశ్చిమఖండములో కోట్లకొలది ద్రవ్యము యంత్రస్వరూపమై యున్నది.

3. యంత్రములు పనిలేక యుండనిచ్చిన కొన్నాళ్ళకుఁ ద్రుష్ట పట్టి చెడును. కావున వానిచేఁ దయారుకాఁబడు సరకులు దండిగ నుండవలయును. దూదియంత్రములు సదా తిరుగుచుండవలయునన్న ప్రతిదినమును బండఁగొలది ప్రత్తి ప్యాకరీలో దిగుచుండవలయును.

చలాచల మూలధనములు

మూలధనము చలము అచలము అని రెండు విధములు. యంత్రాదు లచలములు. చిరకాల మేకరూపముతోనే యుండునవి. తారుణ్యమునకురాని దూది నార వడ్లు మున్నగునవి చంచలములు. అనఁగా అచిరములును పరిపాకమునకు వచ్చునప్పటికి వస్త్రములు గోనెలు అన్నము మొదలగురీతుల రూపుమాటునవియువని భావము. ప్రకృతినుండి పర్కగ హింపఁబడు సరకులు సాధారణముగఁ జంచలములు.

అచల మూలధనములు

అచల మూలధనం బెంతయు గణనీయంబు. దీనియందు ముఖ్య లక్షణములు కొన్నిగలవు. అవేవన ;

1. ఉపకరణము లెంత దృఢంబులు శాశ్వతంబులునో వానిని సృష్టించుటకు యధాక్రమముగ నంతకుండగినకాలముపట్టును. ఐరోపా, ఇండియా దేశములకు నౌకాయాత్రలు సులభముగా జరుగుట కొరకు 'నూయజ్' అనుచోట సముద్రములకు సంధి యేర్పడుటకై నావలు నిరాఘాటముగఁ బోగలిగినంత గంభీరమును లోతు వెడల్పుగలదియు నైన కాలువను ద్రవ్వెరి. ప్రకృతము 'పసిఫిక్', 'అట్లాంటిక్' మహా సముద్రములు సంగమించి వాణిజ్యము నిరాటంకముగ జరుగుటకై 'పనామా' యను నమెరికా ఖండములోని సీమలో నూయజునకన్న మించిన కాలువను ద్రవ్వచున్నారు. ఇట్టి ధ్రువములైన సాధనములు సమకూరుటకు పదిపదునైదు వత్సరములు పట్టును. అంతవరకు భరణాదులకు పూర్వార్థి త నిధు లుండవలయును. ఇవి పేదలచే సాధ్యము లకు కార్యములుగావు

అయినను ప్రతివాఁడును గుబేరుఁడు గాకున్నను అందఱునుచేరి కొంతకొంత చందావేసి సంఘముగకుదిరి పనిచేసిన ఎట్టి యసాధ్య కార్యములనైన సాధించుట యొక ప్రమాదంబుగాదు.

2. అచలపదార్థము లనేకవత్సరములు స్థిరములుగా నుండుఁ గాన భావిని వ్యవహార స్థితిగతు లెట్లుండునను దూరదృష్టియు, ఎక్కినను దగ్గినను సమాళించుకొందమను ధైర్యమునులేనిది వానినెవరును తఱచు నిర్మింపఁబూనరు.

3. అతిధ్రువమగుటయుఁ గీడే. ఏలయన లోకమున నెందఱో క్రొత్తక్రొత్త సాధనములం గనిపెట్టుచుందురుగాన విశేష నష్టము లేకయే అమ్మియో తీసివేసియో నూతనయంత్రముల స్థాపించుచుండ వలయును. "ఒకయంత్రమున్నదిగాదా, ఇక దీనికి మించినదేమి యుండును?" అని పరామరికతోనుండిన పోటీచేయువారింకను శీఘ్ర గతితో నిపుణతతోనో పనిచేయు యంత్రములఁ గనిపెట్టి యుపయోగించి ఇంకను నయముగనమ్మి దివాలెత్తఁజేయుదురు. అమెరికాలో

ఇరువది ఇరువదియైదేండ్లకు యంత్రముల మార్పురు ఇంగ్లాండులో యంత్రసముదాయముయొక్క ఆయుఃప్రమాణంబు సుమారు ముప్పది లేక ముప్పదియైదు వత్సరములు. జపాన్, జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ ఈ దేశములలో నలువదియేండులవఱకును ఉండెను. మన దేశమునన్ననో తెగువ పూజ్యముగాన ఆ యంత్రమే తనంతట జీర్ణమై కృశించి ఇంక నొక యడుగైన నెత్తివెట్టజాలునని నాలుకచాచుకొని తునకలై క్రింద పడినను చెన్నపట్టణపు బట్కా-గుట్టములచూడ్కి అనసానకాల పర్యంతమును పనిజేయించుకొందురు.

4. యంత్రము లూరకున్న నష్టముగాన వెలలు అనుకూలమైననుసరే ప్రతికూలములైననుసరే సరకులు దెచ్చి పనిజేయుచుండుటయే విధానము. దీనిచే ధరలు చంచలములౌను. అదెట్లన గిరాకి మందముగానున్నను ఉత్పత్తితగ్గదు. ఉత్పత్తియైన సరకులను కర్మశాలలోనే యుంచుకొనియుండుటకునుగాదు. కావున నెట్లైన నమ్ముడు బోవలసినదేయని అడిగినవెల కిచ్చివేయుదురు. ఉన్నట్టుండి వెలలు తగ్గును. అందుచేత పోటీవారు కొందఱు దివాలెత్తి నెత్తినగుడ్డవేసికొని రామేశ్వరయాత్ర బోవలసివచ్చినను వచ్చును. సహకర్ముల సంఖ్య కొద్దియాకొలది ఉత్పత్తియు నల్పమాను. గిరాకి రుచిమరిగినదగుట చేత ఇంకను గావలయునని యాసించును. అప్పు డున్నట్టుండి వెలలు హెచ్చును. ఈ రీతిని యంత్రకళాబంధురములైన దేశములలో వెలలు య్యాల లూఁగుచుండును.

5. ఇంగ్లాండులో తొలుత రైల్వేలు వేసినప్పుడు జనులసంఖ్యలు లాభార్థులై కంపెనీలలో భాగములుగొనిరి. రైల్వే కొంచెవుఁగాలంలో బదులిచ్చునట్టిదిగాదు ఇనుపదారి చెదరకుండ మట్టి సమముగవేయుట ఒకటి; గమనశక్తిగల యంత్రములఁ గుదుర్చుట రెండు. లోకులు “ఇవి యుత్పాదకములుగావు వీనిలో సామానులు బంపవచ్చును. మనమును గూర్చివచ్చును” అని నమ్మకముగొనుట మూఁడు.

వాణిజ్యము లున్నట్టుండి ప్రాంతదారినివదలి క్రొత్తదారికి రావనుట నాలుగు. ఈ కారణములచే చిరకాలమునష్టముగలిగె. ప్రజలు ఉత్తంతః గొన్నవారగుటచే దమభాగముల నితరుల కమ్మఁజూచిరి. కొనువారు మాత్ర మెవరుగలరు? కావున తాత్మిక మిగుల హింసఁజెందిరి. ఇయ్యది ఆర్థికోత్పాతములలో నొక్కటిగ నెన్నఁబడునంత యుపద్రవ కారియయ్యె. కావున ఫలము శీఘ్రముగ రావలెనను తలంపు గొనుట వలన కాంచి కనిపెట్టుకయుండుటకు సామర్థ్యము లేనివారు అచలము లలో నంతగాఁ బ్రవేశింపఁ బూనరాదు.

భూమినేమాత్రము మూలధన మననగును

భూమి నిసర్గజంబంటిమి. నిజమేకాని క్షేత్రములు ప్రకృతి దత్తములా? కంటకపాషాణ దుర్గమంబై, వన్యసత్త్వ భయంకరంబై, జలాధారరహితమైన యీ పృథ్విని సమంబుగఁజేసియు, మృగంబుల వధించియు, చెఱువులఁద్రవ్వియు, కాలువలేర్పఱచియు, నింతటి స్థితికిం దెచ్చినవారు మనుష్యులేకదా! అట్లెట నది ఆదిని స్వభావసిద్ధంబయ్యు ఇప్పటికి మనుష్యకృతంబాయెనని చెప్పవలదా? కావున పొలములును కొంతవఱకు పరిపణంబులే.

అయినను వ్యాప్తి (దిగంతరము, విస్తారము, వైశాల్యము) పౌరుషేయంబుగాదు. వట్టి విస్తారములో నేమియున్నదని చులకగఁ జూతు రేమో యని తగదు. మహాపట్టణములలో వైశాల్యము స్వల్ప మగుటచేతనేకదా గృహములన్నియు వెడల్పుగఁగట్ట ననువులేక పొడవుగఁబోసాగి లెక్కలేని యంతస్తులతో మేడలు నిర్మింపఁబడిన వాయె! అమెరికాలో 'న్యూయార్క్' అను పట్టణములో 45 అంతస్తుల మేడలున్నవి. నేను కనులారఁజూచి యాశ్చర్యమగుండనైతిని. మఱియు నేకస్థలమున ననేక గృహములుగట్టుట తరముగాని తలంపు. అనఁగా శరీరములో నాత్మ యావేశించియుండునట్లు ఒకయింటిలో

నింకొకయిల్లు పిశాచిబట్టిన వడువున లీనమైయుండుట అసంభవము. కావుననే లోకులందఱు నేకసద్మనివాసులుగాక ప్రక్కప్రక్కల గేహముల నిర్మించుకొని యుండవలసినవారైరి. అనుకూలమగు చోటుననే అన్నియిండ్లును ఉండనేరని కతంబునఁగాదె స్థలసంబంధియగు తారతమ్య మావిర్భవించి బాడుగలలో వ్యత్యాసము గల్పించె? కావున వ్యాప్తికృతంబైన స్వామిభోగంబు శ్రమ ప్రతిఫలంబుగాదు. మఱి ప్రకృతిచే సృష్టితమైన భూప్రదేశమును గ్రహించుటవలనఁ గలిగినది.

భూమికింగల యుత్కర్షణము అందలి ద్రవ్యవిశేషమాత్రంబునం గాదు. మఱి వ్యాప్తిచేతనువచ్చినది. జాతోద్యోగులమై అనంతశ్రమల కోర్చి సారవిస్తరమును చేకూర్చఁజాలితిమేనియు వైశాల్యవిస్తరము మనుజుల కికిమించిన గుణంబుగాన ప్రజాసంఖ్య వృద్ధిజెందుకొలది చోటుచాలక అన్యోన్యకలహముల కాస్పదమగును వ్యాప్తిస్థితిము. ఒకరి కెక్కువయైన నితరులకు మిగిలినది తక్కువకు వచ్చుంగావున మహిపతిత్వంబు ప్రాణతుల్యంబునువలసిన ప్రాణపరిత్యాగార్హంబునునై వఱలుచున్నది. వ్యాప్తియు మూలార్థములట్లు వృద్ధిపఱుపఁగూడునదియై యున్న యెడల నింత ఘనతకుఁ బాత్రమైయుండదు.

కళానైపుణి, వాణిజ్యకౌశల్యము ఇత్యాది బృహదర్థ ప్రతిపాదక విద్యలు పరిపణంబులా? ఇవి పుంజీకృతములట్లు అనేక కాలము ఒక్కనియందే నిలుచునవియేగాక పారంపర్యముగ వ్యాపించి శతాబ్దముల పర్యంతము సజీనములై పెంపెక్కుటయుంగలదు ఇవి సిరులకు నెలవులు. అభ్యుదయాస్పదంబులు. కాఁబట్టి వీనిని నీవి (మూలధనము) అన్నదోషంబులేదు. కాని ఎవ్వరి భోగంబునకై సంపద లుపాఞ్జితంబు లగునో వారిని (అనఁగా మనుష్యులను) మూలధనముగాఁ బరిగణించుట సరికాదు. అర్థము భోగ్యము. నరుండు భోగి. భోగిభోగ్యములకు సమత్వం బసిద్ధంబు.

అ ది క పా ఠ ము

మూ ల ధ న ము

ముఖ్యలక్షణములు:—

1. ఉత్పాదనశక్తి. 2. భావిఫలదత్వము. సద్యఃకాల సుఖమునకన్న నుత్తరకాలసుఖము ప్రధానమనియెంచు ప్రాజ్ఞత మూలధనావ్యాప్తికి బీజకారణము.

ఉత్పాదకశక్తి మూలధన ప్రవృద్ధికి గారణము. అనగా మూలధనము లాభదాయి గావున దానినెల్లరు ప్రోగుచేయుదురనుట.

ఉత్తరకాలమున ఫలమునకు వచ్చునది గావున సంతలోనే ఏవిఘ్నములువచ్చునో, ఊదోషమువచ్చి ఆస్తు కొనిపోవునో అట్లయిన చిలుక బూరుగమ్రానివండు నాసించినట్లగుగాదాయను శంకయు భయమును నెల్లరకు సహజములు. అవి మూలధనవృద్ధికి నిరోధకారణములు. నష్టము వచ్చునను భయమునకన్న లాభోత్సాహముమీటి మెఅయుదేశములలో పరిపణము లపారములగును.

అర్థము, మూలార్థము వీనికింగల వ్యత్యాసము

1. సంఘపరముగాఁ జూచిన:—

అదాయమునొసఁగు పౌరుషేయ పదార్థములన్నియు మూలార్థములు. స్వభావసిద్ధములు. ప్రకృతికింజేరిన యుత్పత్త్యాధారములుగాన నిందులో లెక్కకురావయ్యె.

2. సాంఘికల పరముగాఁ జూచిన:—

అనగా ప్రతిఫురుపునియొక్కయు పక్షముగాఁ జూచిన సనియర్థము. తాము డబ్బిచ్చి కొన్నవగుట నేలలు మొదలగు నిసర్లక పదార్థ సంపదంబులునైతము వారికిమూలధనములే.

అట్లయిన నర్థములకును మూలార్థములకునుగల భేదమేమి ?

స్థిరతములు నుత్తరకాలికములునైన యర్థముల ప్రాప్తికై ప్రయోగింపఁబడు నర్థము మూలార్థము. అయ్యదియ తాత్కాలిక వినియోగార్థముగ భావింపఁబడిన సాధారణార్థము. వీని యందు వస్తువుంబట్టి భేదమువుట్టలేదు. మఱి యీ తారతమ్యంబు ప్రయోజనసిద్ధంబు.

అదాయము ద్వివిధము మొత్తము శిష్టము (నికరము) అని. నెలవులుపోఁగా మిగిలిన లాఁబడి శిష్టమనఁబడు.

దేశాభ్యుదయము గొలుచుపద్ధతి:—

ఇది యెంతయు ముఖ్యమైన విషయము. వస్తుదాసులంబట్టి కొల్చుట సరియో ? ఆదాయముంబట్టి కొలుచుట సరియో ? ఈ యంశము విచార్యము. అదాయముంబట్టి గణించుటయ యుక్తమని శాస్త్రజ్ఞుల మతము. ఎందులకన:—

1. ఇండియా దేశములో వస్తువు లఖండ పరిపూర్ణములై యున్నవి. గంగావ్రముఖ నదులు, సారము తోరమైన శాలిక్షేత్ర సముదాయము, సాంద్రములైన మహారణ్యములు మన కున్నట్లు ఇంగ్లీషువారికిలేవు, అందుచేతనే మనము వారితైన ధనాధ్యులమని వాదింపఁ బిచ్చి వాఁడైన సుదిఱగొనఁడు వస్తువులున్నను ఫలములు యధాక్రమములుగావు. ఏలన వస్తువుల సఫలంబులఁజేయు శక్తిలేమికతన.

2. మఱియు వస్తువుల విలువ యాదాయము ననుసరించి యుండును. గొడ్డుభూముల విస్తీర్ణత యెంతయుండిననేమి? అమ్మువారుండురుగాని కొనువారుండరు. క్రొవ్విని నేల యొకకాణియున్నను కన్నుమూసికొని విక్రయించినను వేయి రూపాయలు వెల రూఢి. ఈ యంతరువునకుఁ గారణ మాదాయమని వేఱ చెప్పవలయునా?

గోదావరినది పూర్వము యధేచ్ఛగాఁ బ్రవాహముపాటి నమద్రునితోఁ దానాతురమునఁ జోయి చేరుటయకాదు, త్రోవలోని పంటలనైత మాత్రమించి యతనికిఁ గానుకగాఁ గొని పోవుచుండెను. ఇప్పుడు ఆనకట్టలు, వంతెనలు మొదలగువానిచే నిరోధింపఁబడి యత్యధిక ప్రయోజనకారిణియాయె కావున వస్తువుల యుపయక్తత వేదములట్లు అపొరుషేయముగాదు. మఱి పొరుషానుక్రాంతమే. అట్లుండ వస్తురాసులమాత్రము జమచేర్చుటచే దేశశ్రేయంబు నిర్ధారితంబుగాదు. మూలమునకైన ఫలము ముఖ్యము. ద్రవ్యసంచయములకన్నఁ దజ్జిని తోత్పత్తి సుఖావ్యము.

3. మఱియు ఫలితముయొక్కయు మాత్రుభూమియొక్కయు వెలలు యధాక్రమములు గావు. తంజావూరి జిల్లాలోనివియు మైసూరు సంస్థానములోనివియు వడ్లు చెన్నపురిలో నమ్మిన వెల యొక్కటే. రాకపోకల సౌలభ్యముచేత తుదకుఁ దంజావూరిలోని వెలలు నైతము మైసూరు వెలలకన్న నధికములుగావు. అట్లుండియుఁ దంజావూరిలో నేలలు మైసూరిలోని చిత్రదుర్గ ప్రాంతము నేలలకన్న ముప్పది నలువదిరెట్లు ప్రియములు. కావున మూలార్థములయొక్క ధనమూల్యముంబట్టి ప్రాభవము మతింపఁజూచుట పొరపాటు. అది యొక్కవగ నుండిన మాత్రవ రాజ్యమునకు భూరికల్యాణము రాఁబోదు.

4. ఇ.కను నొకివిశేషము. మొత్తపు టాదాయము గొలుచుటయు నభాసము జన సంఖ్య గణించి ప్రతిమనుజుని యాదాయ మింతయని నిర్ణయించి సరాసరి చూచినంగాని నిజ మేర్పడదు.

ఉ.తా. హిందూ దేశముయొక్క. జనసంఖ్య దాదాపు 30 కోట్లు. ప్రతివానికిని వత్సరము నకు రెండురూపాయలు ప్రాప్తించినను సావత్సరి కాదాయము 60 కోట్లగును. ఇంగ్లాండు లోని జనసంఖ్య సుమారు 4 కోట్లు. దానిలో నొక్కొక్కరికి 15 రూపాయ లాదాయ మున్నను దేశీయ వత్సరాదాయము 60 కోట్లే అందుచేత మనము వారును తుల్యులమని ఎఱచుట యర్హమా? ఎరిశీలించిన వారిలో నేడవపాలు భాగ్యమైనను మనకు లేదనవలయును.

కావున దేశసంచదలఁబోల్చి తారతమ్యము నిరూపింపఁగోరిన సరాసరి పరిమాణముల నిర్ణయించుటయ యకుంఠిత పద్ధతి.

ప ద మూఁ డ వ ప్ర క రణ ము

ఆర్థికయుగములు — మృగయాయుగము

యుగములక్రిందట పురాతనకాలములో జనులు అసంఖ్యులు ననాగరికులును గాన దట్టముగనున్న వనములలో వేటాడియు ఫలమూల శాకాదులఁగోసికొనియు గాలయాత్రఁ దీర్చుకొనిరి. వీరిబతుకు మనుష్యులబతుకాయని సంశయింపవలసి యున్నది కట్టుటకు గుడ్డలును వసింఁజ బర్ణశాలలై ననులేక కుడువను ద్రావను నేమైన దొరికినఁజాలు నని వానరములట్లు మేఁతకై కాట్లాడుచు పరిభ్రమించుచుండిన మన పూర్వులందలఁచిన మనం వారిసంతతివారమాయని యచ్చెరువయ్యెడి.

ఈలాగు స్వచ్ఛందముగనుదయించు కూరాకులతో నెన్నియో శతసంవత్సరంబులుగడుచుడు, “ జంతువుల సాధుచేసి పదిలఁజచిన వలసినపుడు వలసినంత యాహారము లభించు ” ననెను బుద్ధిగలవారు కొందఱు ఆరీతిచేసి “ ఇది ప్రాచీనాచారముగా ” దను మతిచే నట్లు చేయక హీనబలులై న సమానక లీనుల నుక్కడఁచి తమకు బానిసలం జేసియు యమలోక ప్రయాణముఁ జేయించియు సర్వము నాక్రమించు కొనిరి. మృగయులుగ నుండుటమాని ఁశుఁజతులైరి. ఆ తొల్లిఁటి బోయల రక్తమింకను మనదేహమ్ముల నంటియుంటఁగాబోలు మృగ యాభిరక్తి ఇంకను మృగ్యంబుగాలేదు. భిల్లులుగనుండుమాని పిదప గొల్లలమైతిమి.

పాశుపాల్యయుగము

ఆకాలమున మానవులకు మందలే సంపదలు. పశువులు, మేఁకలు, ఎనుములు ఇత్యాది జంతువుల పాలు, వెఱుగు, వెన్న, మాంసము వీనితో జీవనము గడుపుకొని ఁచ్చిక ఆకులు బలసినచోలు లకు మందల నడపించుచు చర్మములతో పరిధానములఁ గల్పించికొని

బేరసారములఁజేసి ఇంచించుక గరువతనమును బడసినవారైరి. మూల ధనం బిట మొట్టమొదట నవతరించె. దానితో వసువులును విపులంబు లగుడు రక్షణార్థము సంఘముగాకుదిరి ధనాఘ్న నొకని నధిపతిగా నేర్పఱచుకొని శాసనంబుల నిర్మించుటంజేసి ధర్మాధర్మములు సంభవించె గోపతి షశుషతి యను నామములు శివునందును రాజునందును బ్రవర్తెలుట కిదియే హేతువు. ఆదిని మందలు ఒహుళముగఁ గలవాఁడు రాజౌటయగాక ధర్మకర్తయు నాయెంగావున వానిని కేవల మనుష్యుఁడని భావింపక భగవంతుఁడేయని యంగఱుం గొలిచిరి. అర్థము, సంఘము, ధర్మము ఇవి పరస్పరాశ్రయములు. చూడుఁడు ! ఏకాకిగ నడవులం గ్రుమ్మరువానికి సత్యాసత్యములు స్వపరప్రయోజనపరతలు మొదలగు ద్వంద్వముల బాధయుండదు. అట్టిపురుషుని సన్మార్గుఁడని గాని దుర్మార్గుఁడనిగాని చెప్పవలనుపడదు. నీతి సంఘసంబంధి సంఘ త్యాగము ధర్మత్యాగము. న్యాయాన్యాయములకు సతీతుఁడైన వాన ప్రస్తుఁడు పరమాత్ముఁడో మృగవృక్షజడప్రాయుఁడో కాని మనుష్యుం డేనాటికిఁగాఁడు. అర్థముల ననర్థములనుట ధర్మార్థ సంఘసంయోగము నెఱుఁగని దోషమేకాని విజ్ఞానచంద్రికగాదు.

మఱియు జఘత్సయే జిగీషకు హేతునగుటంజేసి శిల్పంబుల చిత్తరువుల, విద్యల నుపకరణాపాదనంబుల నాసక్తి గొనుటకు నవలంబుబైన విరామంబు మిక్కుటముగ రాజిల్లఁదొడంగె. మృగంబులు తెఱపిలేక దినమంతయు నుదరనిమిత్తమై క్రుమ్మరును. అట్లు స్త్రీ పురుషులును అనవరత ముదరనిమిత్తోద్యోగులైన విద్యావినోదములకు వలనగు విరామంబు నందఁజాలనివారై మృగప్రాయులౌదురు. అయ్యో! మన దేశమున ప్రకృత మెన్నికోట్లజనులీ దురవస్థఁజిక్కి తమ కిట్టి దశ వచ్చెఁగదాయని యోచించుటకుం బరితపించుటకుఁగూడ మఱిలేని వారై యున్నారో తలంపుడు ! అట్టివారి కీయోచన లేకుండుటయే తత్కాలమునకు మేలుగావున, అపరిమిత శారీరశ్రమ నొనరించువారికి

మనఃక్షయంబును నిద్రాతిశయంబును స్వాభావికంబులయ్యె. తత్కాలమునకు దుఃఖహేతువు గానిమాత్రమున వారల నట్లే యజ్ఞానాంధకారంబునఁ గూలఁద్రోసి కనులు గానకుండనిచ్చుట పరమపాతకంబు. ఏలయన ఎఱుకగల్గి యందుచే ఖేదము ప్రాపించి యప్పటికి వాదిస్థితినింకను హైన్యగతికి దెచ్చినను ఆ ఖేదబుద్ధియే దానిని నిర్మూలించి సంమోదానుభవము జెందవలయునను నానఁగల్పించి యుత్సాహవంతులంజేసి నానాఁటికి పురోవృద్ధికి బీజమువంకిదాను ఖేదామోదములులేనివౌట పశుపత్యోదులు హర్షప్రకర్షాభిలాష కృతయత్నంబులుగావు.

కావున పాశుపాల్య మహాయుగంబు సర్వవిధముల నాగరికతకు మూలంబైనది.

అయినను సిరనివాసంబు లేర్పఱుచుకొనక వీరు మున్నుపాండవు లాహారకాంక్షచే ద్వైతకామ్యకాది వనములం బరిభ్రమించినరీతి గోగణపోషణార్థము దేశాటన పరులైరి వ్యవసాయ విధానంబులు వేద్యంబులై యున్న భూమినుండి స్వకృషిచే మనుజు మృగాళులకు వలసిన భుక్తి నలవఱచి పల్లెలు పట్టణములుగా నిద్ధస్ఫూర్తి నుండవచ్చునుగదా! అవి నేరని కతంబున స్వయముగ నెదుగు పచ్చిక జాడలఁబట్టి యిచ్చోట శూన్యమైన నింకొక శాద్వలమునకును అక్కడనుం గడఁబడిన వేటొక పచ్చిక పట్టునకుంఁగాఁ గ్రుమ్మరువారైరి.

వ్యవసాయ మహాయుగము

తరువాత నెట్లో సేద్యముఁజేయ నారంభించి స్థలముల ఖాయముగ నాక్రమించి కుదురుపాటైన జీవనమునకుం దొడంగిరి. ఇందుచే మునుపటికన్న కలిమియెక్కుడై తన్మూలమున నాగరికత పెంపెక్కుటయు, పదిలముగఁ గుటుంబము లేర్పఱుటంజేసి గృహస్థధర్మములుద్భూతములై వాసింగాంచుటయు నివ్వటిలై. “ ఎల్లిశెట్టి లెక్కయే లెక్క ” అనునట్లు దినదిన మొకేతీరున మాంసక్షీరశాకములఁ బుచ్చు

కొనుటమాని ఆరోగ్యరుచులకై భోజనాదులలో వివిధభంగులేర్పఱుప నుద్యుక్తులై నందున అందఱు నొకేవృత్తి నాశ్రయించుటమాని భిన్న వ్యాపారతంతులైరి. కమ్మరి, కుమ్మరి, వడంగి, మంగలి, చాకలి, బేహారి మొదలగు నానావిధములగు బ్రదుకుదేర్వు లేర్పడుటచే నపూర్వసమ్మద్ధినొంది దేశంబు విలసిల్లె. సిరు లుల్లసిల్లుటచే జనులును సమంచిత విరామకాలంబును విద్యావిభూతియుంజెంది సుఖపరాయణులై ఇంతకుఁ బూర్వమెవ్వరును భావంబుననైనఁ బడయని భోగంబులం దేలిరి. హిందూదేశము అదృష్టవశంబున వేయి రెండువేలేడుల కన్న మునుపే యంత మహర్దశకువచ్చె. కాని దురదృష్టవశంబున మన ప్రాచీను లింతకన్న మిన్నగనుండ నెన్నని కతంబున రానురాను షీణించి నేటికి తొమాము మహామారి ఇత్యాదుత్పాతముల పుట్టి నిలెనది.

పరివర్తన కళాయుగము

యూరోపియనులు ఇంతటితోఁ దృప్తిజెందక పౌరుషోద్ధరులై పరివర్తన కళాయుగంబుం బురస్కరించి తెచ్చి భూమండల రాజ్యమున రాజుగఁ జేసిరి. ఈ వర్తమాన యుగంబుయొక్క ఘనతర లక్షణంబు లెవ్వయన ;

1. హస్తబలగుణకన్న యంత్రబలంబు ప్రధానంబు. మనుజులు చేతిపనులచే నలజడిఁగొనుట చాలమట్టునకుఁ జాలించి ధీశక్తిచేఁ బ్రకృతశక్తుల వశీకృతంజేసి తన్మూలమున సర్వకార్య సంఘటన చాతుర్యధుర్యులైరి. భూజలాగ్ని వాయువ్యోమాంతర్గత ప్రభావంబులను యంత్రంబులను షగ్గంబులంబంధించి యధేచ్ఛ సంఘారములకుం బాపి మనుష్యశాసితంబులంజేసి నడుపుచున్నారు.

2. ఇంతదాక భూమిలోనివస్తుజాలములఁ బైనికిలాగు కృష్యాది పరిగ్రహణకళ లుత్తమములని యెన్నఁబడినవి. ప్రకృతము వీనికి లాఘవమును రూఢస్థల భేదకారణములైన క్రియలగు పరివర్తనకళలకు ప్రశేష్టతయు బ్రాపించె.

3. పూర్వము స్వదేశమునందో స్వజాతీయు లయినవారితోనో మాత్రము వ్యవహారములు జరుగుచుండెను. ఇప్పుడు నాగరికాగ్రేసరుల వర్తకములు దిగంత విశ్రాంతములుగాని యలఁతుల నిచ్చునవిగావు.

4. చిన్నచిన్న రాజ్యముల నాహుతిగొని గొప్పదేశము లిప్పుడు అఖండతేజంబునఁ బ్రబుద్ధియైచున్నయవి. పూర్వము భరితఖండము మహోన్నతస్థితినుండు సమయమునను “ ఛప్పన్నని ” అనఁబడు 96 దేశము లుండినవఁట! ఇప్పుడొక రాజపుట్రానాలోమాత్రము 96 సంస్థానములు పుట్టలోని చెదలుంబలె మలమలలాడుచున్నవి. జాతిచ్ఛేదము తోడ దేశచ్ఛేదము నొనర్చుట ఆర్యావర్తంబు తెఱఁగు. సుభూతిగ నుంచుట పాశ్చాత్యుల యాచారంబు. వారు దేశమును జాతులును నానాఁటికి వైశాల్యమును సంశ్లేషమునుం గనునట్లు, కెలంకుల నీమల నాక్రమించియు వెఱవారిని కష్టములకుఁ గప్పములకుఁ బొల్పఱిచియు, బొఱఁదోలియు, తమజనంబులకు దొరతనము భూధనంబులును నేక రించి, యేదిక్కునఁ గాంచినఁ దామేయై కెలంగెదరు. ఇంగ్లాండు, రష్యా, జర్మనీ, అమెరికా ఈ దేశములవారి యుద్ధామత నెఱిగిన వారు ఈ రీతినే వీరు ఇకముందును దిశ్రాంతములనెల్లఁ దీటుకొనం బ్రసరించినేని ఒకానొకప్పుడు ఈ భూమండలంబెల్ల నేకచ్ఛత్రాధి పత్యముక్రిందికిఁ దెచ్చి యొకేరాజ్యముఁ జేయఁగలరని యూహించెదరు. ఇట్లు సార్వభౌమత్వసిద్ధి కెదురుచూడఁదగినవారితో నింకను వడగల, తెంగల, అయ్యరు, అయ్యంగారు, ఆచారి, శాస్త్రీ మున్నగు ననాచారపుఁబోకలఁ బోవువారును జాతి మత దేశ భాషా విపర్యయంబులచే కండతుండములుగ ఖండింఁబడిన మనమెట్లు స్ఫుర్ధించి మానప్రాణముల దక్కించుకొందుమో యెఱుఁగ రాకున్నది.

ఆధునిక నీతులు

1. ఆధ్యాత్మిక తత్త్వంబుల ఘనత నించుమించుగ నస్తమింపఁ జేసి ప్రకృతి జీవమానవ సంఘతత్త్వములు ఉదయించి ప్రపంచ

మంతయుఁ బ్రకాశితంబుఁ జేయుచున్నవి. ఈలోకంబున సద్వర్తనమే పరలోకప్రాప్తికిని నాధారభూతంబనియు, అడవిలో చెట్టుకేందఁ గూర్చుని, యేకాగ్రముగ ముక్కును బ్రహ్మను గండ్లనీరుగారునట్లు చూచుచుంట, స్వార్థపరాయణత్వముగాన నది యుక్తముగాదనియు, నాధునిక నీతిశాస్త్రజ్ఞులమతంబు. స్వకీయమునకన్నఁ బరకీయ ప్రయోజనబుద్ధిమేలు. కారణమేమన మనయునికికి సంఘంబే ఏమగడ, కొన్ని మతంబులు అహంకారము త్యాజ్యమనియు, అహంకారమేలేకున్న సంసారచక్రంబుదిరుగుట సాధ్యముగాదుగాన, స్వభావవిరుద్ధమును శుద్ధముగ నసాధ్యమునుఅగు వాంఛారహిత కర్మానుష్ఠానము కర్తవ్యమైయుం బరస్పరశత్రువులగు నీతుల బోధించును. ఈ మతంబుల మాటయై త్తిన మండిపడువారు కొందఱు “ తనకు మించిన ధర్మమే లే” దని వాదించుదురు. స్వాత్మపరత్వము పాపావహంబగుటయేగాదు. మఱి తన యుద్దేశమునకే ఊనమైననడువడి, అదెట్లన, స్వకీయసుఖమునే కామించువారు అనేకులున్న సంఘంబుచెడును. తమకు రక్షకమగు సంఘంబుజెడినఁ దామును నశింతురుగదా కావున అహంకారానహంకారములకు మధ్యవర్తియైన మార్గమున్నంగాని పురుషార్థ ప్రతిపాదనంబు దుర్బుటంబు. అట్టిమార్గంబు లేకపోలేదు. దేశసంఘాభిమానులైనవారు కేవల పరోపకారబుద్ధితో కార్యారంభింపలేనను. తమచే దేశమున్నతికివచ్చిన, తద్వారా తామును క్షేమంబునడయుదురుగాన, నిట్టి కార్యములు సంకల్పమున నిరహంకారములును, ఫలసమయంబున స్వపరప్రయోజన ద్వంద్వ సంగయుతములునుంగాన, సకలజనకరణీయంబులని అధునిక సిద్ధాంతము. సంఘములు జనులు పరస్పర ప్రయోజకములై యున్నవి. మహాభారతమున శ్రీకృష్ణుఁడు పాండవ ధార్తరాష్ట్రులంగూర్చి యుపమించిచెప్పిన —

మ. “ ధృతరాష్ట్రుండును బుత్రులున్ వనము, కుంతీనందనుల్ సింహముల్
 మతినూహింపనసింహమైన వనమున్ మర్రింతురెండున్ వనా
 వృతవృత్తంబులుగాని సింహములకున్ వేగంబె చేటొందుగా
 నతెగన్బొందుట గార్యమీయుభయమున్ సంతుష్టిమై నున్మికిన్. ”

అను పద్యమున సూచింపఁబడినట్లు ప్రజలును దేశమును ఒండొంటి నంటియేయుండును. ప్రజలు లేనిది సంఘమునున్న. సంఘము నున్న యైనఁ బ్రజలంతకుమునునున్న. కావున సంపూర్ణాహంకృతి నిరహంకృతులు గర్వములు. “పదిమందికి ముప్పమూడిననేమి? నేను చివుక్కునఁ గైలాసమున కెగిరినఁ జాలు” నని మక్కువఁగొన్నవారు నీతిపరు లేనాఁడుంగారు.

ఇంతేకాదు. మోక్షేచ్ఛ, జనులయొక్క సొమ్ములాగి బదులు రొక్కమియ్యక చక్కనిమాటల బేలువుచ్చుటకై, రాజులును గురువులును పూజారులును బన్నిన కుయుక్తియేగాని వేటొండుకాదనియుఁ గొందఱి తత్వశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయమైయున్నది. ఇందునకుఁ దార్కాణము చూడఁడు! హిందువులలో ధనేషణము వర్జనీయమైనను బ్రాహ్మణులకు ధనకనక వస్తువాహనాదుల సమర్పించుట స్వర్గహేతువని ధర్మశాస్త్రముపదేశించును. దీనింబట్టిచూడఁగా బ్రాహ్మణేతరులకు ధనము కూడదనుటయు బ్రాహ్మణుల కెంతయున్నం జాలదనుటయు స్పష్టము. అనఁగా మోక్షమునకై ధనమును మార్చుకొనుట, తెలిసినవారు గావుననే అగ్రగణ్యులు ముఖ్యమైనదాని గ్రహించి మోసమైనదానిని ధారవోసిరి. “ముక్కుమీఁదనే నిగాయంచరా నాయనా” అని బోధించి యొకండట్లుచేయ ముల్లెలాగుకొన్నట్లున్నది. ఈ యవివేకము మన దేశముననేగాదు, ఐరోపాలోను మిక్కిలిగ వ్యాపించి యుండినది. కాని నవీనతత్వములు బయలుదేరినపిమ్మట మతాచార్యుల యాదాయముబుడముట్ట నశించుటచే వారు మిక్కిలి చీకాకు పడుచున్నారు.

ప్రవృత్తి నివృత్తి మార్గములు

పూర్వులు ఇహపరంబులకు వైరంబాలోపించిరి. ఈ లోకమున వన్నెవచ్చిన నాలోకమున నున్నవచ్చుననియు అచ్చట సౌభాగ్యము రావలయునన్న ఇచ్చట వైరాగ్యమునఁ బోవలయుననియు వక్కా

ణించిరి. ఇప్పటివారు ఇయ్యది విరుద్ధవాదమని ఖండింతురు. ఎట్లన ఇహపరములు రెంటికిని సృష్టికర్త ఒకడే. ఒకదానిని దైవము నింకొక దానిని దయ్యమును నిర్మింపలేదుగదా! కరుణాశాలియు నిర్ణీత ప్రభావుండునైన ఈశ్వరుండు మనము ఇక్కట్లులం జిక్కునట్లు ఒండొంటి పొత్తుపొసఁగని లోకంబుల సృజించెననుట సర్వసముండగు నప్పర మాత్మునకు క్రూరతయు హీనతయు నారోపించుటగాదే! ఇందును నందును మనము సుఖులమైయుంట యాతని యభిమతింబనిన నాతనికే దక్కువయగునా? ఇది పరస్పరాసంభవ సిద్ధాంతము. ఇహపరములు పరస్పరాసంభవములనుట ఈలోకంబు నాచుకొనవలసిన వంచకులచేఁ బుట్టింపఁబడిన ప్రమాదమేగాని యపార దయారసవారిధియైన ఈశ్వరుం డొనర్చిన యుక్రమముగాదు.

తత్త్వశాస్త్ర విషయంబులివ్వి. విస్తరించి చర్చించుట కిటు నవసరముచాలదు. ఆధునికుల ఆలోచన ప్రసరించుమార్గము మాత్రము సూచింపఁబడియె అంతియెచాలు. లౌకికంబు పరమధర్మంబనుట సర్వ కోవిదులకును సమ్మతంబ. ఒకానొక అఖండజ్ఞానమాన్యుండు “దైవం పురుషరూపేణ” అన్నట్లు “మానవసంఘమే దేవుఁడు; దానికై పాటుపడుటయే అర్చ, ధ్యానము, తపస్సు అన్నియును. అంతకు మించిన పూజలులేవు” అని వ్యాఖ్యానము మహోదారముగఁ జేసి యున్నాఁడు.

మతములకు నార్థికస్థితు లాద్యములు

తొల్లి మానవులు ప్రకృతికి వేఱచువారు. ఊఱుములు, మెఱు ములు, తుఘానులు వినవివసరుగాలులు, అంధకారమున నాకొన్నట్లు భయంకరముగ తలచేతులాడించి హుంకరించు రాక్షసులంబలె నల్లాడు చెల్లును, ప్రతిధ్వనులుమ్రోయు గుహలును, అగమ్యపర్వతములు, తటాలున వెల్లువగాఁ బాటిచిక్కినవాని నన్నింటిని నోటవేసికొనిపోవు నదులు, సర్పములు, క్రూరమృగములు ఇత్యాదులంగాంచి ఎఱుక

చాలనందున వెఱపుగొని, దేవతలని పూజించడొకగిరి. గూఢమైన వానినిజూచి భయముఁగొనుట మనకు సహజము. కావుననే షసిపిల్లలు చీకటిగదిలో నొంటిగానుండరు. ఆది మన్వంతరములవారునిట్లే. కిరాతులవంటివారు. జ్ఞానమాసున్నా! స్వభావాద్భుతములఁజూచి తమకు విదితములుగానందున అవాఙ్మనన గోచరంబులని సాష్టాంగదండ ప్రణామంబులకు మొదలిడిరి. చూడుఁడీ ఈవిత! అవాఙ్మనన గోచరత నిజమేని పూజచేసిన మేలుచేయుననుట గోచరమాటెట్లు? “దేవుని గుఱించి మనకేమియుఁ బెలియను, అతఁ డింద్రియాతీతుఁడు” అని చెప్పట. వెంటనే “అతఁడు భక్తునికి దాసానుదాసుఁడు” అని సిద్ధాంతముఁజేయుట! ఏమియునేరనివారీవిషయమెట్లునేర్చుకో తెలియరాకున్నది. యాధార్థ్యమేమన్న:—మనుష్యుఁడు తనకుఁ గీడుచేయ శక్తి గలవానిని గోప్యవస్తువులను బహుగౌరవబుద్ధితోఁజూచుట నైజగుణం. కుఱ్ఱవానిని చేరదీసి యొకచేతిలో నరణానుంచి యింకొకచేతిలో నేమియు లేకున్నను గట్టిగా మూసికొని “నీచేతిలోనుండునది గావలయునా!” అని యడిగిన నాబాలుఁడరణాతీసికొనుటకు జంకుచుండును. అనుభవవంతులమైన మనము ఆ యరణాను లాగుకొని “నీరహస్యము నీయొద్దనే భద్రముగనుండనీ” యని నవ్వుచు వెళ్ళుదుము. ఆఘాతిక విషయములో నేటికిని జనులు బాల్యమునుమానుకున్నారు. అనేకులు ఎదురనుండు ప్రపంచమునకన్న నెక్కడను గనఁబడని స్వర్గమే మేలని నమ్మియుంటకీ బాల్యచాపల్యమే కారణము. మఱియు నీలోకము సత్తుగాన నిచ్చవచ్చినట్లున్నదని భావించుటకుఁగాదు. “నాయిల్లు బంగారముతోఁ గట్టినది. నేనెప్పుడు నిట్లే కౌమారదశలోనే యుందు” నని డంబములు వల్కువానిని పిచ్చియాసుప్రతిక బంపుదుము. కాని ఋషీశ్వరుండనిభావించి పూజింపము. ఇంద్రియములకును బుద్ధికి నతీతమైనదానిని అభిమతానుసారముగా చిత్తించుకొవి కృత్రిమ సంతృప్తి వడయవచ్చును. కావుననే సాధ్యాసాధ్య విచారణలేక యనేకులు

ఈస్పితంబులెల్ల నీడేర్చులోక మొండు గల్పించికొని “ మేఘముల నీళ్ళునమ్మి దొన్నిలోని నీళ్ళు దొర్లించినట్లు ” ప్రవృత్తివదలి నివృత్తి నవలంబించుచున్నారు. “ భూలోకంబున నెన్నియో కష్టములు బడ వలసినవారమై యున్నాముగదా ? దీనికి నష్టముగట్టియిచ్చు లోకం బొకటిలేకున్న ధర్మ మెట్లు స్ఫుటంబాను ? ” ఇత్యాది యోచనలచే జనుండు భ్రమమూలమై షరిపూర్ణ సుఖాభిలాషయొక్క ప్రతిబింబమైన అవ్యయ షదవియొకటిఁగల్పించి బాహుళిండ్లాడు బాలికలంబలె కుతు కంబునొందెడు. అది యట్లుండె

ఆదిని ప్రకృతిలోని వస్తువుల దేవతలని పూజించుటకును, విరక్తియందు రక్తిగొనుటకును అరయమి, వెఱపు, నై సర్గికములం జయించి షనులు జేయించుకొనఁదగు జ్ఞానస్ఫూర్తి లేకపోవుటయుఁ గారణములు. మనము ప్రకృతుల కధినులమైయుంటిమి కావునఁ బూజించితిమి.

ఇపు డట్లుగాదు. మనుష్యతేజం బజేయంబై యున్నది. ప్రకృతి మనకుఁ బ్రజయయ్యె. మనము పశులమైతిమి. అమెరికాలో ‘ కాలి ఫోర్నియా ’ యనుసీమలో నొక మహానదిని ఇంకొక ప్రక్కగాఁ బ్రవహించునట్లు బంధించిరి. నదులు సముద్రములును పొంగుకాలమును పరిమితినిగణించి యుచితప్రతి కియలను మున్నగునే సిద్ధపఱచి వానిచే నగు నుపద్రవముల నానాఁటికిఁ దగ్గునట్లు చేయుచున్నారు. మారుతములు ప్రవాహములు మున్నగువానిని గొప్పచక్రములు ద్రిష్టనట్లు చేసి నూడిగములకు గుదిరించుచున్నారు. ఇట్లనేకరీతులఁ బురుషుండు విజృంభించి యేవుఞ్చాపి ప్రకృతిగర్వము నణంచుట సర్వజనవేద్యంబు. అరయమిఁకోడ భయమును భయముతోడఁ బూజయును గ్రమముగ వదలుచున్నవి. ఈ లోకముననే, మనకుఁగాకున్న సంఘమువారికిని, నేడుగాకున్న ఇత ముండైనను, సాధ్యసుఖములన్నియు సమకూరునను నుత్సాహ మున్నది. కాన యూరోపియనులు తొల్ల నీపని

సమాప్తికిఁ దెచ్చి, పిమ్మట దూరపుఁబనియైన పరలోక నిజయమున కారంభింతమని, లోకీకాచార పరాయణులై రాజిలెదరు.

ఇట్లు హిందువులయొక్కయు ఐరోపావారియొక్కయు నాగరికతలలోఁగల ముఖ్యభేదములు సూచింపఁబడినవి. ఏలయనఁగా పురుషోద్యోగస్వభావము, అది యనుసరించి మార్గములు, షడ్ధతులు, అర్థముల గౌరవలాఘవములు, వీనికన్నింటికిని సకలకర్మలకును మనుష్యుల హృదయముల దృఢముగ నావేశించి యావజ్జీవమునుసడిపి నిర్ణయించు నమ్మికలే జన్మస్థానములని తెల్పుటకు.

అజ్ఞానము జీర్ణించుకొలఁది పూజాపునస్కారములు సన్నగిల్లు ననుటకు మనవారి యాచారములే ప్రబలప్రమాణములు. ఎట్లన, అడవి మనుష్యులు తాఱఱప్పలు మొదలుగఁజూచిన వానినెల్లఁ గొలుతురు. ఏదైన వృక్షము వాయువశంబునఁ దలయూఁచెనేని, అందేదో దేవత యావేశించియున్నదని, మాలలు దానిని చింపిబట్టలతో నలంకరించి ప్రదక్షిణములుచేసి యానందతాండవ మాడుదురు. శూద్రు లింత మూఢులు గాకున్నను కాటేరి, మాటే, మాలెమ్మ, పోతమ్మ ఇత్యాది క్షృద్రదేవతల నాశ్రయింతురు. వీరికన్న జ్ఞానమాన్యులైన బ్రాహ్మణులు వీనిని తుచ్చములనియు తమోగుణ ప్రధానములనియు నిరసించి సూర్యుఁడు, చంద్రుఁడు, అగ్ని ఇత్యాది శ్రేయస్కర ప్రకాశమానములైన ప్రకృతుల దేవతలని భజింతురు ఇఁదుచేఁగలుగు లాభము సూర్యనమస్కారములకును యజ్ఞములకును వరుణ జపముల కును అగు సెలవేగాని వేటొండులేదు. వేదకోవిదులు వీనిని ఉత్సర్జించి సర్వాంతరామియైన పరమాత్మ నారాధించుటమాత్రము విహితమని యనుష్ఠింతురు కావున విజ్ఞానము వికసితమగుచు భక్త్యర్థములని భావింపఁబడువానిలెక్క తక్కువయగుననుట ప్రవృత్తము.

ఐరోపాలో పూర్వమునుండి సూర్యచంద్రులకు సంభావన పూజ్యము, ప్రకృతము సత్యాసత్య విచక్షణులు లోకభజనమే పరంబు

నకు రాజమార్గంబని ప్రకటించెదరు. ఎట్లన భగవంతుఁడు ధర్మమున కతీతుఁడైనచో బ్రాహ్మింఁచినను ప్రసన్నుడౌననుట నిశ్చయములేదు. ధర్మబద్ధుఁడైనచో సన్మార్గములకు సద్గతి నొసఁగవలయుట విధి యాను. అర్చనలచే నారాధితుఁడౌనను సిద్ధాంతమున కుత్పాదకములు రాజులవల్ల బ్రజలువడిన యుత్పాదములే. మహారాజులు, నవాబులు, పాదుషాలు మొదలగు ప్రజాపీడకులు చట్టములకు మించినవారమని స్వేచ్ఛావిహారులగుడు, బాధలఁ దొలఁగించుకొనుటకు, మన్ననలు వడయుటకును, అందఱు చేతులుగట్టుకొని వానిస్తోత్ర పారఁబుల వల్లించుటవినా వేటొండుపాయములేనివారైరి. అదిచూచి “ ఒకచిన్నరాజే యిట్లు నిరంకుశ ప్రతాపుఁడైనపుడు సర్వశక్తిమంతుఁడగు భగవంతుడింకను ఉద్దండుఁడై యుండుఁగాదా! ఇఁక నాతని సమ్ముఖమున న్యాయాన్యాయంబులు గుణదోషములును నివేదించి ఫలమేమి? వందిబృందముల చందంబున స్తుతించి “స్వామీ! నేను పాపిని ద్రోహిని. ఉప్పురాతికైనఁ జనికిరాను, మీకరుణయే వేఁచియున్నాఁడ. రక్షింపు మహాప్రభా!” యని అతని చరణారవిందముల పిఱికిపట్టుఁబట్టి వదలననిన లబ్ధసాయుజ్యలవకాదుము అని లోకులు యోచించిరికాఁబోలు! వర్తమానకాలమున రాజులు సర్వస్వతంత్రులనియు, శాసనబద్ధులు గారనియు నెవ్వరు నొప్పుకొనరుగాన, పాదుషాల ప్రతిబింబమో యనునట్టి కృత్రిమదేవునిఁ గొలుచుటమాని ధర్మోద్ధరణ లీలాలలితంబైన సత్త్వగుణ బ్రహ్మాంబు నుపాసించుట కర్తవ్యంబు ఈ బ్రహ్మోపాసనమునకును తొకికాచారమునకును విరోధములేదు. మఱియు నిహమే పరసాధనమని యెన్నవలయు.

ను. “ తనకున్ మించఁగరానిధర్మమున బద్ధంబై వియోగంబుఁ గానని ద్వంద్వంబులు పుట్టుగర్భమయి తన్మార్గంబునన్ సృష్టిని యునమోఘంబగు తత్త్వముందలఁచి యాలోచించి యత్రాంతమున్ మనసమోదమునందు దీరల నఖండజ్ఞానులం గొల్పెదన్. ”

కావున సంఘసంయోగమునకు నొకాదిగమనములకును బ్రతిరోధకంబులైన యాచారములచే నావరింపఁబడినవారు, పూర్వము వ్యవసాయకు

అచే గోపాలురును గోపాలులచే బోయలును పరాక్రమహీనులై అడవులపాలయినట్లు కళాదక్షులయినవారిచే నపహృత విభభులై పరితప్తులగుదురు. కాలనియమంబిట్లు. తాటాకులకట్టచే కాలంబు వార్యంబు గాదు. అనుసరించుటచేతనేగాని నిరసించుటచే గాలము నెన్నటికిని జయింపజాలము. కాలవశతయని మరణమునకు బర్మాయపదం బొండు గలదు. దీనిభావమేమన కాలమునకోషుట. అనగా కాలానుగుణములొవర్తనముల నిరసించి యోటమిఁ దెచ్చుకొనుట. దీనికి ప్రతిక్రియ యేదనగా యథోచిత మార్గముల నవలంబించి మనమును మూర్ఖులు వడయుటయే. అట్లుచేసితిమేసి స్వకీయ ప్రాణంబులు గోల్పోయినను జాతీయ ప్రాణములు నిలుచును. మనకర్మఫలంబులు జాతిలో నావేశించి సిరతనొందుగాన నొకవిధమున జాతిలో లయించినవారమగుట మనమును చిరంజీవుల మగుదుము.

యుగక్రమ మనఁగానేమి ?

పై చర్చలలో నొకయుగాంతరమున మఱియొకయుగము ఉపక్రమించునంటిమి. అనంతరమనగా కాలానంతరముగాదు. ప్రాధాన్య నంతరమనుట. వివరమెట్లన ; నేటికిని వేటాడి జీవించువారుం గలరు. మందలందోలుకొని యడవులఁ గొండలంబడి తిరుగువారునున్నారు. ఐనను వీరికి పూజ్యతలేదు. వీరు గౌరవింపదగినవారని పిచ్చివాఁడు సైతమాడఁడు. అదేరీతిని కృషికళాయుగంబులంగూర్చియు. ఒకటి చచ్చి వేటొకటి మొలచుననికాదు నాయుర్ధము. మఱేమన మహాదరణ్యంబున సింగంబులు చేరినతోడనే మ్రుక్కడి మృగంబులు విపద్దశకు వచ్చి నానాఁటికి భక్షింపబడి కాలక్రమేణ పర్యవసానముఁ జెందు తెఱఱగునను, మహీరుహంబు నిగనిగలాడుచు నెగయుకొలఁది పరిసర భూజంబులు గాంతిఁదఱిగి తుదకు నయ్యది ఆశాంతంబులఁ జూపించు కొమ్మలతోను వర్షాతపములకుం జొఱరాని పర్ణములతోను సమున్నతి జెందువఱకు నివి శీఠ తఁజెంది తుదకుఁ గుంగి రూఁఱివోవుమాడ్కిని,

కాలానుగుణమైన నాగరికత విజృంభించుటచేటికి కాలక్షతికూలంబులగు చందంబులు మందతనొంది సమకాలికంబులయ్యు జీవచ్ఛవంబులపగిది గుఱ్ఱుచు తుదకు నామనూతావశిష్టంబు లగుననుట. కాలమున సంయుక్తయున్నను దేశమున సంయుక్తయుండదు. అసంగ నూత నోద్యోగులు పైబడివచ్చిన మనము వారికితావిచ్చి వెనుక కొడుగ వలసినవార మగుదుము. వారుప్రవేశించినచోలు నాగరికహీనులు కాలిడుటకుఁగాదు వీగుండ వారురావచ్చుచు పోవచ్చును. వీరిని వెడల నైనఁ గొట్టవచ్చును. బలములేదు కాన ప్రతిక్రియఁ జేయంజూచుట యలవికాని యుద్యమము, కాఁబట్టి కాలంబొండైనను విధివేఱయ్యెడిని. కాలానుగుణాచారప్రచారమే యిందులకు మందు.

ఒకయుగంబునఁ దత్పూర్వయుగంబుల లాంఛనంబులెవ్వియు లేకపోవుననియుఁ దలంఁకగూడదు. మనదేశమున కృషీవలులును గొల్ల వాండ్లును మందలనుంచుకొనుమాదిరి ఐరోపాలోను వ్యవసాయ గోపాలనములు నిక్కడికంటె సమృద్ధిగ జరుగుచున్నవి. అయినను వానికీదేశముననుండు ముఖ్యత యక్కడలేదు. హిందూదేశములో సుమారు 195,668,302 మంది కృషియేగతియనియున్నారు. పశ్చిమ ఖండసివాసులకు వ్యాపారవాణిజ్యాదులేజీవనదులు. కృషియుపనదితో సమానము. కరటింబోలే తదనంతరయుగా విర్భావసమయంబున మాతృయుగంబు మృత్యుగోచరమై మలుమాయమాసని ఎంచరాదు. మఱేమన వర్తమానము భూతంబునంబట్టి భవిష్యత్తులోసికిఁ బ్రవ హించును. త్రికాలములును సముచ్చితములు. వర్తమానంబు భూతం బునకు ఫలంబును భవిష్యత్తునకు బీజంబునైయుండు. ఇయ్యది వృద్ధి లక్షణంబు. పెఱుగుటలేకున్న విఱుగుట సిద్ధంబు. అచలత్వము బడ ధర్మంబు. చైతన్యధర్మంబు చలనంబు. కావున నెయ్యది నేఁడు సిద్ధిగ నెన్నఁబడునో యది వృద్ధిజనములనాటి కుపకరణమకాను. కారణజాతల బైనకార్యంబు తదితర కార్యంబులకు కారణంబౌటయే పరిణామంబు.

తృప్తి సుప్తి అది తగదు నేడు మేడగానుండుదానిని రేపు ఇంకను ఉన్న తినహించిన మేడయొక్క సోపానముగాఁ జేయుటయే మహాత్ముల పదతి.

చూడుడు ! ఒకవిధమునఁ గాల మనశ్వరమైనను ఇంకొక విధమునఁజూచిన నశ్వరం బనవచ్చును. భూతకాలము గతమైనను దాని ఫలములు వర్తమాన భవిష్యత్తులందును బ్రవర్తిల్లును. కావుననే పెద్దలనాఁటి దురాచారములనుండి మనమవస్థబడుటయు వానిని బాఱఁ ద్రోయుట దుస్తరముగనుంటయు. కర్మంబనునది ఈ సిద్ధాంతమేగాని వేఱుగాదని తోచెడిని. పారంపర్య విపరీతములెన్నియున్నను అవి యోధ్యములేగాని అయోధ్యములుగావుగాన మగంటిమిగలవారు వానికి వెఱచి వెన్నియ్యరు.

ఏయుగము నాలోచించిననుసరే, తత్పూర్వయుగంబుల ఫలంబులందిమిడియుంటయేగాక, గమనించి పరీక్షించిన, తన్ను పగిల్చికొని రాజోవుయుగము మొలకెత్తుటయు గోచరించును. ఐరోపాలోనియిప్పటిస్థితి నిరామయంబుగాదు. దానికిని లయంబువిధింపబడివున్నది అట్లుగాకున్న వృద్ధియుండదు. ఈ లయసూచక నిమిత్తంబు లిప్పుడే గానఁబడుచున్నవని యనేకుల నెదరు. భూతవర్తమానంబులం గూర్చినట్లు భవిష్యత్తును గుఱించి ధృఢంబుగఁ జెప్పటకు శాస్త్రజ్ఞులు కుటిల జ్యోతిషులు కారుగాని, వీరియూహలు ప్రమాణములే యగును. ఈ విషయ మిఱముందు చర్చింతము. ఒకమాటమాత్ర మిక్కడనే చెప్పవచ్చును. ఏమన పాశ్చాత్యుల ప్రకృతస్థితి లయంబు నొందుననుటచే ముందు పాశ్చాత్యులే పరమపదవికింబోయి మనకు దండిగఁ దావు దొరకనట్లు చేతురని భ్రమింపబోయెదరునుండీ ! ఆ మాటకు వారి యీ నాగరికత రూపుమాఱునని యర్థము. వారే రూపుమాయుదురని యర్థముగాదు. ఈ పరిణతిచేత వారింకను దేజోవృత్తు లగుదురెకాని తేజోహీనులుకారు. కావున యుగంబులు కృతాంతంబు లొననుటకు ప్రళయజలర్పూనూరుత విహతములొనని భ్రాతృగొనుట నిర్వేత్తుకంబు,

ప దు నా ల్గ వ స్త్ర క రణ ము

సమర్థత నతిశయింపజేయు మార్గములు

దేశముయొక్క అర్థాంశక్తి యుద్దీపించుటకుఁ గారణము పూర్వోదిత ప్రకృతి శ్రమ మూలధనంబు లధికసమర్థము లగుటయే. ఏకదర్థం బేర్పఱుపఁబడిన విధానముల విశదీకరింతము.

ప్ర కృ తి

ప్రకృతిం గూర్చిన విషయములు కొన్ని మున్నే చర్చింపఁ బడియె. స్వభావసిద్ధముల గణ్యతంబటిచూడ నిందు భూమి మొదటిది.

భూమి నెక్కువ ఫలవతిగాఁ జేయుమార్గములురెండు. వైశాల్య సారాతిశయములను గల్పించుట.

సారాతిశయముంగూర్చి మాందేవ్రాసితి. ఇంకను విస్తరించుట కిది వ్యవసాయశాస్త్రముగాదు.

వైశాల్యాతిశయము ననుసంధించు పద్ధతులు రెండు :—

1. సముద్రముచే నాచ్ఛాదితములగు భూముల నాక్రమించు కొనుట. హాలెండు దేశస్థులు 'జైడరు' అను సముద్రశాఖను సేతువు గట్టి కొలనుగాఁజేసి పిమ్మట నానీటిని యంత్రములతో వెడలఁజల్లి కత సహస్రసంఖ్యగల యొకరములభూమి సంపాదించిరి.

2. ఇంకను సాగుబడిక్రిందికిరానిభూముల సాగుబడికిఁ దెచ్చుట. నేలలు దుక్కికిరామికి హేతువేచున్నను నీటిపాటువలలేమి, మితి మీఱినయూఁట, చవుడు, పొదలుబలిసికప్పివేయుట, అల్పజనసంఖ్య ఇత్యాదులు. ఈ దేశములో జనసంఖ్య యేకాఁటికిని కొఱతనొందదు. పంజాబులో గవర్నమెంటువారు అక్కడఁ బ్రచుహించు నదులనీరు వ్యర్థముగ సముద్రమునకుంబోనట్లు కాలువలఁద్రవ్వించి, వేలకొలది

ఎకరాలు నూతనముగ నుత్పత్తికివచ్చునట్లుచేసి, సేవలలో చక్కగా పనిచేసి రాజసేవచేసినవారికి వారియాశ్రతులకును విధించి యొసంగి, వారెక్కడ నాచారప్రకార మప్పులపాలై సాహుకారులకు అడమానం ప్పెట్టుదురో యనుశంకచే నటుచేయ స్వాతంత్ర్యమియ్యక వారి యోగక్షేమముల నరయుటకు విచారణకర్తనొకని నేర్పటిచి ఇంతింతవరాని మహోపకారము గావించిరి. ఆసాము, మైసూరు, కొడగు, కొచ్చి, తిరువానూరు ఈ ప్రాంతములలో క్రొవ్వుకారునట్లు బలసిన భూములున్నవిగాని యవి వనావృతములొటయు షర్వతపరిసరములం దుంటయుండేసి మనవారు వానిపొంతకుంబోరైరి. ఇప్పుడు తెల్లజాతివారింఛుమింఛుగ నీభూములన్నిటిని స్వాధీనముచేసికొని కాఫీ, తేయాకు, మిరియాలు, జాప్రతి, రబ్బరు ఇట్టి యనర్థవస్తువుల నుత్పత్తిచేసి యపారలాభంబువడయుచున్నారు. బంజాబులో జీవనదులు కాలువలు వీనిచే బోషింపబడు నేలలున్నవియని యంటిమిగదా ! వానినిగూడ నింగ్లీషువారు సుమారు దారునూల్లలక్షలకుఁ గొనవలెనని చూచిరి. కాని గవర్నమెంటువారు అదికూడదని వాదించిరి. వీనిమీఁదఁ గన్నువేయుటకుఁ గారణమేమన, ఇచ్చోట గోధుమలు కొల్లలుగఁ బండుచున్నవి. మనకు వరియెట్లో గోధుమలు వారికట్లు. ఇప్పటికిని బంజాబు నుండి యాదేశమునకు గోధుమలను విశేషించి ఎగుమతిచేసెదరు. అట్టిప్రదేశము తమయధీనములోనేయున్న నింకను మంచిదిగదాయని కొనఁజూచిరి. కావున నిదినహజమును సకారణమునైన ఎన్నికయేయని చెప్పవలయు.

ఈదేశవైశాల్యములో సుమారు దశమభాగమింకను గన్యా వస్థలోనే “ నాథులెన్నఁడు వత్తు ” రని వేచియున్నది. ఇప్పటిధరల ప్రకారము లాభకరము గాకపోయినను దినక్రమేణ భూమిలోనుండి తీయఁబడు వస్తువులవెలలు మేలిమిఁజెందుఁగాన ఉపేక్షితగదు. ఇవియుఁ బరులపాలవునేమో ! శీతలములైన పార్శ్వతసీమలంగాని యూరోపి

యను లంతగాఁ బ్రవేశింపరు. సూర్యప్రభావ ముద్ధతముగ నున్నచోట వారు మనలోఁ బ్రతిఘటింపఁజాలరు. కావుననే యుండఁబోలు మన దేశమున ననేకులకు సూర్యవంశజులని ప్రసిద్ధి ! ఇదియు మనకుఁ గొంత మేలే. ఐరోపావారు ఇట్లు కొన్ని నేలలఁ గైవసము చేసికొన్నందున దేశమునకు మొత్తముమీఁద మేలా కీడా యను విషయము విచార్యము. మొత్తమున మేలనుటయేసరి. ఎట్లన బీడుపడిన నేలలు సస్యాభ్యములైనవి. అందుచేఁ గూలినాలిచేసి బ్రతుకువారికి జీవనంబు దొరకినది. వాణిజ్యవ్యాపారములు వ్యాప్తములాయె. విదేశమునుండి తేఱబడిన మూలధన మీ దేశమున వినియోగింపఁబడియె.

ఇక నష్టములనఁబడునవేవియన; మనకీయెడ యజమానత్వము లేకపోవుట యొకటి. అవునుగాని ఆయని నోరు తెఱచికొని కూర్చుని యున్న యజమానత్వము తనంతటవచ్చి నోటిలోఁబడునా ? ఈనేలలు పరాక్రమముచే నాక్రాంతములుగావు. సాధారణముగ నందఱిలో సమానములయిన దరఖాస్తులచే లబ్ధములుగాన నూరక కుయ్యడనేల ?

వచ్చిన లాభమంతయు నింగ్లాండునకుఁ బంపఁబడెడు ననుట రెండు. నిజమేకాని కష్టించి గడించినవారు పిళ్ళారులరీతిని కదల మెదల లేకుండువారికి సర్వము నైవేద్యముగా సమర్పించి నోటిలో వ్రేలుబెట్టు కొని పోవుదురా ?

మఱియు నిందొక్క విశేషంబు. ఇప్పుడిప్పుడు ఈ నేలల మన వారు వెలకుఁగొని కొంచెము కొంచెముగ స్వామ్యస్థితిఁ బడయు చున్నారు. మంచివెలదొరికిన యూరోపియను లేల అమ్మివేయరు ? నిక్కముగ నమ్ముదురు. కావున యూరోపియనులు మనకుఁ ద్రోవఁ జూపువారేకాని ఆఁపువారుగారు.

ఇంకను విదేశములో స్వదేశసంస్థానములుపోగా సాగుబడికి రాని భూముల విస్తీర్ణము (సుమారు సంఖ్యలు)

మద్రాసురాజధానిలో	12 వ భాగము లేక	8868	చతురపుమైళ్ళు
బొంబాయిరాజధానిలో	10	12485	..
బంగాళరాజధానిలో	9	19470	..
పంజాబురాజధానిలో	8½	28180	..
బర్మారాజధానిలో	6	36484	..
నెంబ్రల్ ప్రావిన్స్, బీరార్ } అను మధ్యపరగణాలు }	4	29747	..
ఆసామురాజధానిలో	2	12258	..
యునైటెడ్ ప్రావిన్స్ రాజధానిలో	6	18928	..

ఇవి యించుమించు సంఖ్యలనియు, ఈ నేలలలో సిప్పటి ధరల ప్రకారము సాగుబడిఁజేసిన గిట్టకపోవునవియుఁ జేర్చఁబడినవనియుఁ జెలియునది.

పంటలు బలముగనున్న సుభిక్ష కాలములో ఇంగ్లాండులోనికి దిగుమతియకా గోధుమలలో 3 వంతులలో నొకవంతు ఈ దేశమునుండి పంపఁబడుచున్నది. అనఁగా సుమారు నూట డెబ్బదిలక్షల ఇంగ్లీషు బారువులుఅన్న (హండ్రెడ్ వైట్) మాట.

ఈ దేశములోని (బర్మాతోఁగూడి) ముఖ్యములగు పంటలు:—

1. ధాన్యములు—వరి, గోధుమ, జొన్న, సజ్జ, మొక్కజొన్న, బొద్ది, ఓల్ఫ్, రాగి.
2. పప్పుదినుసులు—ఉలవ, పెసలు, కందులు, ఉద్దులు, ఆనవ, చిక్కుడు, పటాణి.
3. నూనెగింజలు—పెసగ, సువ్వులు, ఆముదము, ఆవలు, వేము, ఇప్ప.
4. తోఁటజాతులు—చెఱుకు, అల్లము, పసుపు, కఱద, చేమ, గెజను, ఉరల, వంగ, బెండ, మిరప, ఉల్లి, ముల్లంగి, తెల్లగడ్డ.
5. వీచుజాతులు—వ్రత్తి, జనవనార, కత్తా? మొదలగునవి.
6. ఇతరములు—పొగాకు, గంజా, గనగసాయి, పోక, తమలపాకు, మీరియాయి, జాజికాయ, తేయాకు, కాఫీ, నీలి, ఇవిగాక పండ్లు కాయలు నానావిధములు తప్ప త్రియగుచున్నవి.
7. అరణ్యములలో దొరుకు ముఖ్యవస్తువులు—కొయ్య, ఆకు, తేనె, మైనము, లక్క, గుగ్గిలము, నిమ్మ, కనపు, పూరి ఇత్యాదులు.

గ ను లు

పంటలకుఁ దరువాత ఖనిజములు ప్రశస్తములు. ఇందును ఉత్పత్తి నానాఁటికి నెదుగుచున్నది. 1898 వ సంవత్సరములో త్రవ్వఁ బడిన ఖనిజముల రమారమి మదిగవు 525 లక్షలరూపాయలు. అదే అయిదేఁడుల కంటెయు అనఁగా 1903 వ సంవత్సరములో 750 లక్షలకు వచ్చినది. అనఁగా నూటికి 44 పాళ్ళు వృద్ధియనుట.

(బర్మాతోఁజేరి) మన దేశములోని ఖనిజముల వివరము:—

1.	బంగారు రమారమి వార్షికోత్పత్తి మదింపు	1904719	సవరము
2.	సీమెంట్	1225677	..
3.	ఉప్పు	847897	..
4.	సురేకారము	262608	..
5.	కిరోసన్ నూనె	185819	..
6.	రత్నములు	89845	..
7.	మైకా (అభ్రకము)	80120	..
8.	మెంగనీసు	78443	..
9.	ఇనుము	18584	..
10.	పెన్ సెట్ నీనము	11981	..
11.	తగరము	6875	..
12.	తృణమణి (ఆంబర్)	862	..

ఇత్యాదులు.

ప్రకృతము మనరైల్వేలలో వినియోగింపఁబడు బొగ్గులలో ముక్కాలు ముప్పీసమునకన్న నెక్కువ స్వదేశోద్భవము. ఈ బొగ్గు యొక్క యుత్పత్తములైన ఖనులు బంగాళాలోను నిజాము సంస్థానము లోనున్నవి. బంగారునకు ముఖ్యస్థానము మైసూరు రాజ్యమునకుం జేరిన 'కోలాసు.' పూర్వము హిందువులు ధార్వాడ ప్రాంతములను గోలకొండ సమీపమునను 500 అడుగులకన్న నింకిను లోతైన గను లనుదించిరనుటకు శిథిలములైన వానిజాడలు నేటికిని సాక్ష్యమొసఁగు చున్నవి. అయ్యో! స్వర్ణ గ్రహణాదులయందు ప్రాచీనులకుఁ గుశలత

లేకపోలేదుగాని అరాజకము, ఉపేక్ష, పూర్వచారపరాయణత మొదలగు కారణములచే నాకళ ముందునకురాక మొదలంట నశించినది. యూరోపులో నినుమును ఉక్కు-గామార్పుటకై ఇటీవలఁగనిపెట్టఁబడిన తంత్రములు అగణితశతాబ్దములకుఁబూర్వమే మన దేశములోఁ బ్రబలియుండినవి. ఈ జ్ఞాపకములచే నేమిఫలము? వర్తమానమున నించు మించుగ, వర్ణనీయ ఖనులన్నియు యూరోపియనుల కధీనములైనవి. వారి వ్యవహారనైపుణియు నుద్యోగాడంబరమును లేకున్న నవి యింకను ముకుళితస్థితిలో నేయుండును.

గనులలో కూలించేసి బ్రతుకువారిసంఖ్య సుమారు 1,50,000. ఇందులో 90,000 మంది బొగ్గుగనులలోను, 27,000 మంది కోలారు బంగారుగనులలోను పనిచేసెదరు. మైకాలో 9,000 మందియు, మెంగనీసులో 7,000 మంది సరాసరి ప్రతిదినపుఁ గూలివాండు

మూలధనము

పరిపూర్ణప్రయోజనముగా మూలధనంబుం బొసఁగింపవలయునన్న అదియెయ్యె. వ్యవహారముల నెంతమట్టునకుఁ గావలయునో యారీతిని కాలవ్రయములేక సమకూర్చుకర్తలుండవలయును. నాగరిక దేశములందు నీవ్యాపారము బ్యాంకీలు, నిధులు ఇత్యాది ఋణవ్యాపార సంఘములచేత నిర్వహింపఁ బడియెడిని. మిగిలినసాత్తును వితరణతో వాడి వడ్డినందఁగోరువారు, తమకుఁ గర్మలయొక్క స్థితిగతులు తెలియవుగాన వీనిశోధనయేపనిగాఁబూని యుప్పుసప్పుల వృత్తియే వృత్తిగా నుండు నమ్మకముగలవారియొద్ద తమద్రవ్యము దాపరించి నిర్భయముగ వచ్చిననుట్టునకు లాభమనియందురు, కృషి కళాదిక్రియాచతురులు తమకు బుద్ధి యుత్సాహమునుండియు కార్యారంభమునకువలయు మొదలులేకుంట, తదర్థంబు నిధికార్యదర్శుల వద్దకుఁబోయి, తమ యూహాపోహములఁ దెలిపి, జయమాననునమ్మికఁ కలుగఁజేసి రేసి తగు

మాత్రపుసాము వడ్డీకి గొనజాలుదురు. కావున బ్యాంకీలవలని లాభములు రెండు. చేచ్చవెట్టినవాడు అప్పియ్యగోరిన భద్రమైన స్థానముగా నునికియు, అప్పుచేయగోరిన వ్యవహారదక్షులకు విమర్శించు సహాయకారియకా తావుగానుంటయు. ఎక్కవసీరుండు స్థలములనుండి వ్యర్థముగఁ బోవునంబువుల పదిలపఱచి సీగుచాలక తపించుచోటులకఁ ద్రిప్పటచే క్రమి యెట్లు పురఁగించునో అట్లే బ్యాంకీలచేత సమస్తార్థికతంత్రములును పెంపుఁజెందును.

నిధులుబొంగి నెలయుటకు వితరణ, ఉత్సాహము, నాణ్యము సను మూఁడుకారణములు. వితరణలేనిది మొదలు ప్రవోఁగుగాదు. ఉత్సాహములేనిది నూతనోద్యమములుండవు. అందుచే దానికి గిరాకి రాదు. నాణ్యము అనఁగా యోగ్యత, యోగ్యవ్యవహారములేనిది అడుగువారును నమ్మియిచ్చువారునుండరు. ఇది వినిమయకాండంబునకుంజేరిన విషయంబుగాన నిటసంక్షేపముగ సూచించుటకన్న నెక్కువ ప్రాయఁజాలము.

యానశాకర్తమువలని ప్రయోజనములు

మూలభవం బుపకరణరూపంబుగను వఱలుట మున్నే వివరింపఁ బడియె. ఈయుపకరణములు రెండువిధములు. వానినిమాత్ర మిటఁ జర్చింతము.

1. యానయంత్రములు:—రాకపోకలు బహుత్వరితముగ జరుగకున్న వాణిజ్యము వ్యాప్తంబుగాదు. కాలినడకఁదప్ప నితరవిధగతులెఱుంగనికాలమున తమప్రగామమునకుమించి సంబంధములు పెట్టుకొనుట కష్టసాధ్యము. ఎద్దులబండ్లచే వ్యవహారవైశాల్యము కొంత హెచ్చును. గుఱ్ఱముల వశీకృతములం జేసినదాన నింకను విస్తరించె. కొన్ని పల్లెలుమాత్రము దిరుగువారు తాలూకాలును ఒకప్రమాదముగా గణింపఁగైరి. నేడెన్ననో ధూమశకటములును ఆవిరిశక్తిచే నిచ్చువచ్చి

నట్లు మూడుతములలెక్కఁగొనక అలలలక్ష్యపెట్టక పటువేగంబునం బోవు మహాగ్రామంబులోయన స్ఫారములును సర్వసామగ్రి సమేతములునునైన నావలును, కిరోసన్ నూనె విద్యుచ్ఛక్తి వీనితో జనించిన గమనగాంభీర్యముగల మోటారులును, వ్యోమమార్గంబున గంటకు 60 మైళ్ళకన్న నెక్కువ దప్పుబోవు మరుద్విమానములును ఇట్టి యాశ్చర్యజనక యంత్రశక్తిని దూరపు బయాణములు వెఱటితోఁటకు బోయి వచ్చునంత సులభములైనవి. టెలిగ్రాఫులు, టెలిఫోనులు, తంతులులేనివార్తలు మొదలగు సాధనములచే సముద్రములకు నావలి దిక్కుననుండువారితోను అనాయాసముగ పెండ్లాము బిడ్డలతో ముట్టడించినట్లు మాటలమార్పుకొనవచ్చును. కాలదేశములు పూర్వం బవిలంఘ్యములౌట పూర్వము జనులకు నెడబాటును పరస్పర సంబంధము లేకునికీయుఁ గలిగింపఁ జాలియుండినవి. ఇప్పుడు వానిదెబ్బ అట్టె సాగదు. హనుమంతునకు సముద్రమెట్లో మనకుఁ గాలదేశంబులట్లు. గోస్పాదతుల్యములు. ఇందుచేఁ బ్రపంచమంతయు నొకటే అంగడి యయినట్లున్నది. ఐరోపాలో యుద్ధమునకుఁ బ్రారంభించిరేని తత్తణమే యా వృత్తాంతము లోకమంతయువ్యాపించి ధరలెక్కుట తగ్గుటఁ గావించును. రష్యాలో ట్రామసునునప్పటికి మనకు వానలెంతగుఱిసిన నేమి ? గోధుమలవెలలు తటాలున మీఁదికెగయుగదా ! ఏలనఁగా రష్యావారును మనమును గోధుమ లింగ్లాండునకుఁ బంపుదుము. రష్యాలో సున్నయైన ఇక “ మనగోధుమలేగదా యింగ్లాండువారికి గతి ” యని వెలలు నిలఁబెట్టితితుము. అమెరికాలో నల్లకల్లోలములు పుట్టినవనుకొనుఁడు ! అచ్చటి కెగుమతియుగు సరకులవెల తగ్గును. అక్కడనుండి దిగుమతిగావచ్చువాని వెలలు హెచ్చును. ఇవి సంచలించిన వీనితో సంబంధించిన యితరవస్తువుల ధరలును తల్లడిల్లును. తొలుత మొత్తముల క్రయములు మాఱును. రాకపోక లెంతవడిగా నడుచునో అంతశ్రీఘ్రముగ చిల్లరధరలును సాచలించును. ఇందుచేత

అమెరికాపేరై నవినిన సాపమునంబోని కుగ్రామస్థుడైన పోలిశెట్టి దివాలెత్తిన నెత్తవచ్చును. చూచితిరా ! యానసాకర్యబద్ధమై లోకంబు సంకలిత వ్యవహారమైయుండుట ? వ్యాపారచక్రమునకును భూచక్రమునకును పరిమాణభేదము మృగ్యము.

ఇరుగుపొరుగులతోమాత్రము క్రయ విక్రయములు జరుగు పూర్వకాలమున ఎక్కువగా నుత్పత్తిజేయ నవసరము లేకుండెను. సరకులు వాణిజ్యములు నన్యోన్య్యాశ్రయములు. సరకులులేకున్న వాణిజ్యమారబ్ధముగానేరదు. వాణిజ్యములేనిచో తననై నేద్యమునకన్న నెక్కువ యెవ్వఁడును సిద్ధపఱచఁడు. గ్రాహకులులేనిది దాయకులుండరు. అమ్మువా రుండవలయునన్నఁ గొనువా రుండవలయును. వాణిజ్యవ్యాప్తియు గమనసాధనయంత్రవ్యాప్తియుఁ బరస్పర సంకీర్ణములు. యాత్రలకు వీలులేకున్న బేహారములకుఁ జేటునిజము. ఇంక బేహారమునం దపేక్షలేనిది తీర్థసేవకులు కొందఱుదక్క ప్రయాణీకులు తఱుచుగానుండరుగాన గమనసౌలభ్యముంగూర్చి చింతించి యుత్పత్తిస్థితికిందెచ్చు నుపాయములఁ బన్నువారుండరు.

కావున ఉత్పత్తి, వాణిజ్యము, యానసాకర్యము, పిండ్లొంటితోఁ గలయికఁగలవియనుట ప్రకటము.

మన దేశమున అంగ్లేయులచే నేర్పఱుపఁబడిన రైల్వే, టెలిగ్రాఫ్, టెలిఫోన్ ఈలాంటివి యున్నవిగాని జనులయొక్క యాచారాదుల వానిచేఁ గలుగఁగల మేలిమిని సంపూర్ణముగ ననుభవింప నియ్యవు. ఇవి వర్తకమునకును తద్వారా ఉత్పత్తికిని హానికరములు. దేశ దేశముల నిరాటంకముగఁదిరిగి వారివారియభిమతిములఁ బరిశీలించి కనుఁగొని సరకుల దయారునేసినవానికి ఆమ్మకము నిక్కువము. మనయట్లు కూపస్థ మండుకములమాడ్కినున్నచో అర్థవృద్ధిపోయి అనర్థవృద్ధి మొడగును.

యానతత్త్వము వినిమయ కాండంతర్గతంబుగావున నిక నొకటిరెండు సందర్భములు నూచించి విరమించెద.

హిందూ దేశములో యేమబాధనివారణక్రియకు ధూమ శకటం లమోఘసాధనములు. చెన్నపురిలో పంటలుపాడైన బంగాళా, పంజాబు, బర్మా ఇత్యాది సీమలనుండి ధాన్యము దండిగఁ దేబడును. అయిన నొక యుపాధి. పండిన దేశములలోఁగూడ నెండిన దేశముల కెగుమతి చేయుటచే వెలలు పైనికే దలయెత్తును. అయినను మొత్తమున రాజ్యమునకు శుభమేయెక్కువ.

ప్రజలు విద్యావివేకహీనులై వాణిజ్యచాతురి లేనివారుగానున్న నిరర్గళ గమనమార్గములు వారికిఁగీడుఁదెచ్చినను దేఁగలవు. అట్లనిన, నేర్పుగలవాఁడు అనాయాసముగ దేశసంచారముఁజేయుచు ఈమూఘలను మోసపుచ్చి తక్కువ వెలలకు వస్తువుల గ్రహించుట, అప్పలిచ్చి ఫలిత మడమానముగానుంచుకొనుట ఇత్యాద్యకృత్యము లొనరింపఁ జాలును. మఱియు వకీళ్ళు, రాజసేవచే బదుకువారు, సాహుకారులు మొదలగు ధనికులు, సాధారణముగ గొప్పపట్టణములలోనే కుదురుగా నుండి బయటకదలకయుండువారయ్యును, సుఖప్రయాణములు కుదిరిన, బయలు వెడలి గ్రామస్థులను బేలుపుచ్చియో డబ్బుఁజూపి వికలత నొందించియో వారిభూములఁగొని తమవశముఁ జేసికొనుటకు ప్రారంభింతురు. ఇవి యనుభవవిదితములైన బాధలుగాని యస్మత్క్రోధోలకల్పితములుగావు. ఇతరులతో సమానమైన శక్తికిలిగి యాత్మరక్షణ దక్షుఁడుగానుండిన నెందఱితోఁ గలసిమెలసియున్నను భయములేదు. అట్టిశక్తిలేనినాఁడు తనపని తానుజూచుకొని, పరంపరగవచ్చు సమీపస్థులఁబొయక, యొక పెద్దతనమునకుంజొరక, మూలనుండుటయేతగవు. ప్రతాపముఁ జూపుదమను నాశతో విఱ్ఱివీఁగిన ముప్పమూడును.

ఇప్పుడు మన దేశములో ఘటికులు ప్రజలను గొల్లఁగొట్టుటకు నెల్లవిధముల వసతులుఁబదిలముత్తై యున్నవి. అవియేవనిన వేగవంతము

లైన వాహనములు, జనుల తెలివితేలివితనము, చెప్పినను నేర్చుకొననేరని మొద్దుబుద్ధి, అమితవ్యయ వ్యాజములైన యాచారములు, అప్పుల మీఁది యాసక్తి, వాణిజ్యవిస్తృతి, చాలిచాలనిదానికి వక్రీకృత్య, ఇంకేమికావలయు? కావుననే మొత్తముమీఁద భాగ్యము లుద్ధాఢము లగుచున్నను ప్రజలగోడు వీడకుండుట.

ఇందుచేత రైల్వేలుకూడదని భావముగాదు. వానితోడ చొరవ, తెగువ, చదువు, క్రొత్తసంగతులు తెలిసికొనవలయుననెను శ్రద్ధ, మొదలగు సమర్థతగుణములు నుండవలయుననుట యోచింపవలయుం గాని యేదియులేక పూర్వస్థితి నేయూది యునికి యర్హంబనుట యను చితంబు. క్షీణదశకు వచ్చినపిదప, నేకష్టమునులేకయే యుత్కృష్టతఁ గాంతుమనుట బొంకు. “తనచేసిన దానంబడకపోవ శివునకు వశమే?” యని భారత ముద్దోషించెడిని. కావున నష్టము తోలుతఁ గట్టిఇచ్చినం గాని లాభము వడయనేరము. తెలిసియో తెలియకయో తప్పజేసి దేహము చెడఁగొట్టుకొన్నవాఁడు మందు పథ్యములు నాదరింపక ఆరోగ్యము నొందనట్లు మనమును పూర్వపాపపరిహారార్థము భంగముల కోర్చి పేర్చినంగాని దుర్గతి పాయఁజాలము. మఱియుఁ దలదగిలినఁగాని యేవిషయమును మనసునఁ జక్కగాఁ బాదుకొనదు. “పరమక్షేత్రమును జేసి వడసిన విద్యల్ స్ఫురియించు” నన్నట్లు కడగండ్లంగాంచి కనుఁ గొన్నంకాని యనుభూతములు మఱపులేక నిలువవు.

భారతఖండం వివిధవేషభాషాది విన్యాసముందాల్చి లిచ్చిన్నమై యసంస్పృష్టములైన సీమలు, దేశములు, జిల్లాలు, తాలూకాలు గలిగి యుండుటకు శీఘ్రయానంబులేమియు అరాజకోద్భవములైన భయము లును గారకములుగాని, యిందు బ్రహ్మదేవుని ప్రభావమేమియులేదు. దూరపుసంబంధములేని బ్రతుకగుటచేత, దేశాభిమానము, దేశీయులెల్లగు మనవారనుబుద్ధియు నుదయింపదయ్యె, మఱియు జాతులు,

ఉపజాతులు, కులములు మొదలగు సామాన్యములైన చిల్లర సముదాయములు ఎక్కడనులేని గౌరవమునొంది మతము, దేశము వీనికన్న మించినవై మనలోమనకు ననేకవైరములు ద్రోహములు గల్పించి సహించుటకుంగాని కట్టుదిట్టములచేబంధించి నికృత ప్రాభవులంజేసియు నికనుం దృష్టిబొందక నవ్యమతంబుల ప్రాంతంబోసక యలయించుచున్నవి. మనవారల మతివై భవమునేమందు ? విధిలేక చేసినవన్నియు విధిచేతఁ జేయఁబడినవని భావించు మహాత్ములు గావుననే నేడు ఎన్ని వసతులున్నను దిక్కులేని నాఁటి తెరవే సనాతనమైన దిక్కుని నమ్మి యున్నారు.

పదునైదవ ప్రకరణము

యంత్రకళలు

వెనుకటి ప్రకరణమున యానోపకరణముల చర్చచేయఁబడినది. దాని సంతటితోఁజాలించి వినియోగ్యవస్తు సృష్టియొనరించు యంత్రములఁ గూర్చి కొంతయోచింతము.

2. యంత్రకళలు, అనఁగా యంత్రములచే నూలువిడికుట, బట్టలునేయుట ఇత్యాదికీయలు.

చెన్నపురిలో పదునైదు సంవత్సరములక్రిందట రాకపోకలకు బడుగు గుట్టములంబూస్చిన మూఁడు మొగముల జట్కా-బండ్లుండునవి. ఇంకను వానికి ప్రళయము రాకపోయినను ప్రకృతము త్రాంబండ్లు వేయఁబడినందున వానిప్రాబల్యముతగ్గినది. దీనిచేత చెన్నపురికి లాభమా నప్తమా యనుట చింత్యము. నప్తములు—1. గుట్టపుబండ్ల యజమానులు తోలువారు వీరికి జీవనము కష్టతరమైనందున ననేకులావృత్తి వదలవలసినవారైరి. 2. ఆగుట్టములకుఁ బెట్టుటకుఁగాకున్నను చూపుట కైనఁ దెప్పింపఁబడు కసవును పెంచువారు, మోయువారు, అమ్ము వారు వీరికి బత్యముసున్నయయ్యె. ఇట్లు కొందఱిడుమల నొందిరనుట నిర్వివాదాంశము. ఇతఱ లాభములు—1. నికరమైన బొడుగ లుండఁ బట్టి లఙ్ఘ్యాలు లేకపోవుట, ప్రయాణములు సుఖముగాను మునుపటి కన్న నయముగాను జరుగుటచేత జనుల దేహమునకును సంచికిని నష్టము లాఘవంబునొందుట. 2. ఇన్ స్పెక్టరులు, ట్రాములనడుపు వారు, టిక్కెట్లు ఇచ్చుటలో తమకుఁగొంచెము, కంపెనీకిఁ గొంచె ముగా జాగ్రత్తతో వేసికొనువారు, వైతంతులు క్రిందికమ్ములును సరిచేయువారు, ఇట్లు క్రొత్త క్రొత్త నౌకరులేర్పడి మొత్తముమీఁద జీవనోపాయములు విరివించెందుట ఇత్యాదులు. మఱియు నీనౌకరులు

వీరిచే పరాజితులై కర్మచ్యుతులైన జట్టావాలాలకన్న విద్యయందును గుణమందును గొంతకంటె గొంతమేలైనవారేగాన గడించిన సాములలో మునుపటియంతి కల్లంగడిలో గుల్లయాటలేదు.

కావున యంత్రఫలంబులు తాత్కాలికోత్తర కాలికంబులని రెండువిధములు. అప్పటికి నప్తమైనను ముందునకు బ్రకృత్యమే యగు ననుట మొత్తముమీఁద నొప్పుకొనవలసినదే.

యంత్రములచే సృష్టిక్రియ యతిత్వరితముగను హృద్యముగను నడచుననుట తెలిసినవిషయమేగాన విశేషించి వివరించుట యధిక ప్రసంగము. కాలికైన కట్టెబండిమేలు ; కట్టెబండికైనను ణోటిమడుం గులు ఆవిరి విద్యుచ్ఛక్తి వీనిచే బోవుబండ్లుమేలు. చేతిమగ్గముతో దినమునకొకచీరనేయుట బహుప్రయాస ; యంత్రములతో గంటకు నూఱునేయుట సామాన్యకార్యము. మఱియు నమానుషములైనవియు యంత్రసాధ్యములు గోదావరివంతెన డెన్నపురిలోనిరేవు వీసనిర్మాణములో నేయఁబడిన ఖనుపదూలములు విశాలములైన బండలు మొదలగునవిమోయుటకుఁ గ్రొత్తియాంజనేయుఁ డావిర్భవించి రావలయుఁ గాని మనకు సాధ్యమా ? యుద్ధపునావలలో గుండుదెబ్బకు చీలకుండు నట్లు దట్టమైన యుక్కుపలకలు ప్రక్కలవేసి బిగింతురు. బిగియెక్కువ యగుటకై వాసలో బెజ్జములువేయకయే మిక్కిలి గొప్పవైన చీలలను నీటిశక్తియంత్రములచే జొనుపుదురు. భీకరద్యోగములుమాత్రమేనా? సుకుమారమైన చేతిలన్ననో చేతలని నామమాత్రమేగాని చేతులతో నొనా ? గుండుసూదులు యంత్రసహాయములేక చేయవలయునన్న అలఁతయో ?

పరుపలుకులేల ? మనసాలెవాండు వాసిచఱిగి వగవుల పాలగుటకు యంత్రవిస్తరికకుదా కారణము ? యంత్రతంబుల యెదుర కిర జంబులు నిలువతప నుటకు సంతికుమించిన నిదర్శనమున్నె ? పూర్వ

చారక్రమంబున ననువయింపఁబడిన పరిధానములను పూర్వార్థాచార గ్రస్తులే పరిత్యజించునట్లు చేయునంతటి మాహాత్మ్యముగల యంత్రములు నిర్వక్రవిక్రమములనుట యతిశయోక్తికాదు. నవీనవిధానముల నల్లఁబడినవి చూపునకును ముఖ్యముగా క్రయమునందును సరసము లాటచే నవీనములను నిషేధ్యములను వారు సైతము వీనియందు తగులుగలవారైరి. దేశాభివృద్ధికి యంత్రకళాప్రాబల్యము ఏడుగడ.

మనదేశములోని యంత్రకళల ప్రకృతపుస్థితి

మనవారును ఈ విషయమున నేమఱి యుండలేదు. ఇందునకు దృష్టాంతము.

ప్రప్తి వృత్తి, దూదిగింజలును వేఱుపఱచుట, ఏకుట, వడకుట, నేయుట ఇత్యాదులు. పూర్వము చేతితోనేయఁబడిన ధాకా బందరు మల్లులు ఐరోపాలోను సుప్రతీతములై మిక్కిలిగ నెగుమతిఁ జేయఁ బడుచుండినవిగాని అదిచూచి యోర్వలేక స్వార్థరూపై ఆంగ్లేయులు వానిని ఇంగ్లాండునకుఁ దేగూడదనిశాసించుట మొదలగు దుర్మంత్రము లచేఁ ద్రుంకుఁబడినదియై యున్నట్లుకొనిరి. అన్వేషణతః ప్రకృత వృత్తాంతమునకుం బోదము

బాంబాయిలో ఆపీరిశక్తిచే వడకునేయుయంత్రములు తోలుత ఇంగ్లీషువారిచే స్థాపింపఁబడియె. అవి జయమునందుట, స్థిరపడుషు, పార్సీలు, మహమ్మదీయులు, మార్వాడీలు మొదలగువారును అందుఁ బ్రవేశింపసాగిరి. నేటికి సంకుఁబ్రయోగింపఁబడిన మూలధనములో నెక్కువభాగము స్వదేశస్థులకుఁ జేరినదిగాన నిదిభావిశుభనూచకంబని దృఢంబుగఁ జెప్పవచ్చును.

యంత్రరూపమైన మూలధనప్రవృద్ధిఁ దెలుపునంగతులు

1851 వ సంవత్సరములో మొదటి యంత్రశాల స్థాపింపఁబడెను. 1861 వ సంవత్సరములో 12 కర్మశాలలఁ గట్టిరి.

1879 వ సం॥లో 56 ను, 1887 వ సం॥లో 90 యును, 1897 వ సం॥లో 155 ను, 1904 వ సం॥లో 204 ఫ్యాక్టరీలునుగా వడివడి నీవ్యవహారము వ్యాపించినది. 1904 వ సం॥లో 46,000 మగ్గములు, 52,13,000 వడకు కదురులుగలిగి యీ యంత్రాలి యమర్చబడి యుండెను. ఈ మొత్తములో బాంబాయికి జేరినవి 84 యంత్ర శాలలు, అహమ్మదాబాదునకు 32, తక్కినవి ఇతర సీమలకు.

ఈ మూలధనముయొక్క మదింపు 1,35,00,000 సవరణలు ; పనివాండ్రసంఖ్య 3,50,000; 15 కోట్ల రూపాయల దూడిని ఈయంత్రములలో నూలుగుడ్డలుగాఁ దయారుచేసెదను, అట్లుండియు నింక పదునైదుకోట్లు రూపాయలదూడి జర్మనీ మొదలగు నన్యదేశములకుఁ బంపబడుచున్నది. అనగా నింకను 200 యంత్రశాలలకుఁ గావలసిన ముతకదూది పండుచున్నదనుట.

ఇండియాలో 1903-4 వ సంవత్సరములలో తయారైన వస్త్రములకొరత 43,60,00,000 గజములు. ఇదిగాక విదేశమునుండి రాబట్టబడిన బట్టలు 196,60,00,000 గజములు. చూడుడు ! ఇంకను ఎంతనేతకు ఈ రాజ్యములోనే ఎడమున్నదో

మొత్తముమీఁద సాలెవాండ్రకు యంత్రములు ప్రక్కబల్లెములైనవి. వీరిబ్రదుకు పాడుబ్రదుకయ్యె. అయినను చిత్రపునేత చేతితో నెగాని యంత్రములచేసగు కళగాదుగాన, సరిగెబట్టలు, నేత్రోత్పన్నములైన కాశీచీరెలు, ధర్మవరముచీరలు ఇట్టివి నేయువారికి యంత్రనిర్మాతములును మిక్కిలి వెలకుఱుచలును అయినవస్త్రములచే గిరాకి తగ్గినను బ్రతుకు బాత్తిగా నశించలేదు. సాధారణమైన బట్టల నేయువారికి ప్రాణము కంఠగతమైనది. ఈమధ్యమున విదేశవస్తు బహిష్కరణ సమయబద్ధకంకణులైన దేశభక్తుల ప్రచండప్రయత్నముచే వారికినుమంత గిరాకిహెచ్చి లాభము గిట్టఁగలిగినను ఇది తాత్కాలిక విజృంభణమేగాని నిక్కమైన యభివృద్ధిగాదు “ ముల్లుదీయుటకు

ముల్లేసాధన" మన్నట్లు, యంత్రబలములచే మన వృత్తులపై ధాటి చేయువారిని యంత్రబలముతోనే యెదిరించుటతప్ప వేతొండు జయ ప్రదోశాయంబులేదు. స్వదేశవిషయక ప్రతిజ్ఞలకన్న స్నిగ్ధతర వస్తు సంఘటనము శార్యసిద్ధికి బ్రహ్మాస్త్రము.

దూదిని గింజలను వేటువఱచి దూదిని అదిమి బిగిమూటగాఁ గట్టయంత్రములు. ప్రత్తిపంటలు ప్రజ్వరిల్లు బొంబాయి, అహమ్మదాబాదు ఇత్యాది ప్రాంతములలో నూఱులకొలఁదినన్నవి. బరోడా సంస్థానములో నొక యంత్రశాలయైనలేని గొప్ప గామములఱుదు.

1904 సం॥లో నీయంత్రశాలలసంఖ్య 895. అందలి పనివాండు 75,500 మంది. ఇవియున్నియు నించుమించుగ స్వదేశజన స్థాపితములు.

జనననార (జాబ్) యంత్రములు

జనననార ముఖ్యముగా బంగాళాదేశముననగుపంట. గోతములు కుట్టుట మొదలగు కర్మలు యంత్రములచే రచింపబడుచున్నవి. 1828 వ సంవత్సరమున 620 రూపాయల స్వల్పమగుసరకు ఇంగ్లాండు నకుఁ బంపిరి. ప్రప్రథమము యంత్రశాల నిర్మించఁబడినది 1854 వ సంవత్సరమున.

1892 వ సంవత్సరపు ఆదినివుండిన ఫ్యాక్టరీలసంఖ్య 26. వీనిలో మొత్తపు మూలధనఁగిరిమితి 137 లక్షల రూపాయలు.

1904 వ సంవత్సరాదిని ఫ్యాక్టరీలసంఖ్య 38 టికిని మూలధనం 743 లక్షలకును ఎక్కినను. ఇందులో నొకవిశేషము. ఆంగ్లేయుల మూలధనము వాయురోగము వచ్చినట్లు పూర్వస్థితిలోనే కడలలేక నిలిచియున్నది స్వదేశీయులది కప్పిసైన్యమురీతి గంతులువేయుచు నెగయుచున్నది.

నాగనదిమి మూటలుగట్టయంత్రములు 1904 వ సం॥లో 155 ఉండినవి. వీనితో పనిజేయువారిసంఖ్య 21,000.

1904 సం॥లో 18 కోట్ల వెలగలసరకు పరదేశయాత్రవెడలెను. ఈనారవలె స్వదేశాభిమానముగల చేతనాచేతనము లెవ్వియులేవు. ఏలన ఇది హిందూదేశమునందుండప్ప మతెచ్చటనుఎదుగదు. దేశము విడిచిన ప్రాణముదిడుతుమనువారు మనదేశములోననేకులు. ఈవిషయమున గోగునారవంటి యోగ్యులేరునులేరు. ఇతముందు “వందే మాతరం” అని అభివాద నాశీర్వాదములు చేయుటకుబదులు “గోగునారవంటివారు గండు” అనిన నెంతో స్వారస్యముగ నుండునని నాయభిప్రాయము. దీనియందు మనకు నేకచ్ఛత్రాధిపత్యము గలదుగాన వెలలుపొచ్చుచేసినను అమెరికావారు మొదలగు వాడుకవారు మనయొద్దనే కొనవలసినవారుగానున్నారు. ఈ విషయంబటుండ నిండు. యంత్రప్రాబల్యము హస్తకళల సంతమొందించినది. చేతితో సిద్ధపఱుపబడు సరకులు బహుత్వములు, పూర్వమువలె సంచులు, గోతములు, నారచాపలును అట్టె కరకృతములుగావు.

కాకితములు

చేతితోఁజేయబడు కాకితములు ఈ దేశములో నున్నవాలేవాయని సంశయింపవలసినంత తక్కువయైనవి. తక్కువమాత్రమే గాదు. మిక్కిలి మోటుగనుండుటచేతఁ బొట్లములు గట్టుటకును దగనవిగానున్నవి. పూర్వమొకానొకప్పుడిది యాద్యంతమును చేతికిఁ జేసినపని. ఇప్పుడు వానికి చేతివాసన యనునది తగులదు. యంత్రకళలపోటీయను వెల్లువలో హస్తకళలుబడి కొట్టుకపోవుచున్నవి. ఏలన యంత్రకళలలో నుత్పత్తిమేలు. ఎక్కువ. వెలయుతక్కువ.

ఈదేశములో బొంబాయిరాజధానిలో నాలుగును, బంగాళాలో నాలుగును, యునైటెడ్ ప్రావిన్సెస్లో ఒకటియు సంతమొత్తము 9 కాకితములశాలలు 59 లక్షల మూలధనమును, 4,500 మంది పనివారునుగలవి 1904 లో నుండినవి.

ఈ దీర్ఘచర్చవల్లఁజేలిన విషయము లేమన్నను:—

1. మనవారు ఆంగ్లేయులు త్రోవజూపినంగాని ఇదివఱలో నైజామాధ్యక్షుల ప్రత్యేకపద్ధతుల నవలంబించునంత సాహసికులుగా నుండలేదు. ఇప్పుడిప్పుడు ప్రాథమిక స్వచ్ఛంద ప్రవర్తనకుం గడంగుచున్నారు. అయినను మొత్తముమీఁద అవునో కాదో యని సందిగ్ధములైన వ్యవహారములజోలికి నంతగాఁబోరు. ఇందునకుఁ గారణములు. ధైర్యము చాలమి. అవివేకము, “నవీనమన్న నాకువలదురా అబ్బా!” యను పెద్దలనాటనుండివచ్చిన ప్రవృత్తి, నష్టమునకోర్పునంతటి ధనికులుగాకుంట, సంఘీభావశక్తి మొలచియు మొలవక యుండుటయు ఇత్యాదులు.

2. అయినను మనవారు ఉపేక్ష గలిగియుండలేదు. దీర్ఘనిద్ర నుండి యిప్పుడే లేచిరి. కన్నులు తటాలునఁ దెరిచుట కష్టము, కాక పోయినను ఊపిరిబిగఁబట్టియైన తెరిచవనుమ్యక్తులై యున్నారు.

3. యంత్రకళలు అధికవృద్ధి న్యాయానుసృతములు. రాశి యొక్క-వహాకొలఁది వ్యయప్రయాసలు యధాక్రమముగ హీనములై వెలలకు నపజయముఁ బుట్టింపజూచును. హస్తకళలు కొంచెముగా మాత్రము తృప్తిజేయుట కనుకూలించునవిగాన నిట వెలలు జాల తక్కువజేయుట సాధ్యముగాదు. కావున యంత్రకళలు దండెత్తినచ్చెనేని హస్తకళ లస్తంభవలసినదే.

ఈ కడపటి యంశము విమర్శచేయుటకునై, సంగతులు తెలియనిచో విమర్శచేసియు సర్థము కాదుగాన, నుపోద్ఘాతముగా యంత్రవృద్ధిగూర్చి యింత వ్రాయవలసినదెచ్చి, ఇంక ముఖ్యాంశ ప్రశంస కారంభింతము.

యంత్రకళలవలన ప్రజకు మేలా కీడా ?

యంత్రములు సర్వానర్థములకుంబాపి, దారిద్ర్యముదొలగించి, భూలోకమును స్వర్గసమముంజేయునని కొందఱు పేరాసతో నెదురుచూచుచున్నారు. ఈ చిత్తభ్రమకుఁ గల్పకము లేననిన ;

1. కార్యసాధనమునకు చలన మాధారము. ఉత్పత్తి యనగా రూపస్థలభేద మావిర్భవించుటయేకాని స్వతంత్రమగు వస్తుస్పృష్టి గాదనుట పూర్వమే ప్రకటింపఁబడియె. చలనమువలన స్థలభేదము కలుగుననుట స్పష్టము. రూపభేదమన్నను నదియే. నూలును బట్టలుగా నేయుట యననేమి? వాని నొకవిధముగాఁ జేర్చుటయనికాదే? చేర్చుటయన్న స్థానాంతరకల్పనియేకదా? మణియు, తుపాకి మందు నకు నిష్పత్తిగలిన మందు మాయమై గర్జతో వాయురూపమైపోవును. బట్టలలో నూలు గోచరముగానున్నది ఇందు మందు అగోచరమైనది గదా! ఇదియు నట్టిమాఱ్ఱేనా వేరా? అని యడుగవచ్చును. మనుష్య కార్య సంబంధములనుబట్టిచూడ నిదియుభిన్నముగాదు. ఎట్లన, మందు థమ్ అని పెట్టుట అందులోని స్వతస్సిద్ధమైన శక్తిచేనైనదిగాని మనుష్యప్రభావ జనితంబుగాదు. మనకు సాధ్యమైనది యొకటే. ఏమన భిన్నములుగానుండు నిష్పా మందు వీనికి సంయోగము గల్పించుట. తక్కినవన్నియు నావస్తువుల స్వాభావికములై అంతర్గతములైయున్న గుణములప్రభావములు. కావున మనుష్యమాత్రులకుండు మాహాత్మ్య మొక్కటియే. చలనశక్తి. ఈయొక్కదానిచే లోకమునంతయు వశముగఁ జేసికొనుచున్నాము.

చలనశక్తికి నిదివఱలో బాహుబలమే తావలంబుగానుండెను. కేవల బాహుబలముచే నెంతని సాధింపచ్చు? ప్రకృతము బాహు బలమునకుఁదోడు ప్రకృతశక్తుల బాహుబలవలెనాడించు ధీశక్తి వచ్చినది. ఇఁకముందు అనంతములును అశ్రాంతములునగు ప్రకృతిశక్తులే సర్వముంజేయును. మనము మోటుపనుల గాలియైనదగులక నాగరికత గలిగి హాయిగ నుండవచ్చును.

అవునుగాని ప్రకృతిశక్తులను యంత్రముల నిమిడ్చినంగాని యవి మనకు సేవావృత్తిఁ జేయవు. యంత్రోద్భూతికి ఇనుము, బొగ్గుకావలయునుగదా! ఇంగ్లాండులోనుండు బొగ్గు ఇఁక నిన్నూజేండ్ల

కన్న నెక్కువ చాలిరాదని శాస్త్రజ్ఞులు మితముగ బలికిరే? బాగు నుగైన మనగతి యప్పటికి “యథాస్థానం ప్రతిష్ఠాపయామి” యేనా?

అని యడిగిన సమాధానము, బాగులేకున్నను విద్యుచ్ఛక్తి గమనకారిగ నుండలేదా? ఒక్క కావేరినదినుండి శివసముద్రము, కన్నంబాడి యనుచోట్ల నీరు ఆకాశగంగగాఁ బయటచే తత్పతన వేగం వలన నెంకో విద్యుచ్ఛక్తి యావిర్భవింపజేసి గవర్నమెంటువారు కోలారులోని గనులకును బెంగుళూరు మైసూరు పట్టణవాసులకును యధేష్టముగ శక్తిని సఁగించునూరనుట తెలిసియేవున్నది. పృథివిలో నుండు నదులనంతయు కనుమలలో కట్టలుగట్టియాపి, 30 లేక 35 అడుగులుపొంగి దుముకునట్టుచేయుటచేతను, హిమవంతము, ఆల్పును, ఆండ్సిను ఇత్యాది గగనచుంబగంభీరగిరులనుండి పాఱునదులలోను సాంద్రనీహార ప్రవాహములలోను నడఁగియున్న శక్తిని వెలికిఁదీయుట చేతను చలనశక్తియ యంత్రాధీనముగఁ జేయవచ్చును. ఈనదులు సమసి పోవునఱకును నిద్రపోముగదా! నూతన ప్రయోజకములఁ గనుఁగొన కుందుమా? ఇప్పుడే అక్షయద్రవ్యమనందగు ‘రేడియ’ మను లోహమును వాడుకలోనికిఁ దీసికొనిరాలేదా? అని శాస్త్రజ్ఞులు పల్కుదురు.

మఱియు నమెరికాలో 1902 సం॥లో 40,000 రైల్వేఇంజన్లు పనిలో నుండినవి. వీనిచేనగు కార్యము యంత్రరహిత తంత్రములచేఁ జేయంబూనిన 7,60,00,000 గుఱ్ఱములు, 1,90 00,000 మనుష్యులును గావలసివచ్చును. అయినను రైల్వేలలో తోలువారు, స్టేషన్ మాష్టరు సహా సిద్ధిందియంతయు 10,00,000 మందే. కావున 1,80,00,000 మంది శక్తి యితరోద్యోగములకై యంత్రముక్తిచే మిగిలింపఁబడిన దనుట యెంతచోద్యమో యోచింపుఁడు! ఒక్క-మిషన్ ఉండిన నూఱు గురు పనివారుండినట్లు. అందఱికిని యంత్రములు దొరకిన హాయిగా దొరలవోలే పనిజేయించుకొని తమయిల్లై యంద్రలోకముగా నుండ వచ్చునాగదా!

ఈ విపరీతములైన యూహలు నీటిబుగ్గలువంటివి. మిగుల తఱుకుగానున్నవికాని గట్టివిగావు. ఎట్లన ;

1. శ్రమలేని యింద్రభోగము కొనసాగు కోరికగాదు. యంత్ర నిర్మాణమునందును పనిజేయించుటయందునునైన మనము ప్రయాస పడియే తీరవలయు. ఈమాత్రపుఁ గష్టమును నష్టమాట యేనాఁటికిని తటస్థింపదు.

2. యంత్రములవల్ల ప్రాణాధారములైన షర్దిగ్రహణ క్రియలు అనగా కృష్యాదులు అంతగా వైపుల్యమునకురావు. అన్నిటికన్న యానమానందు యంత్రము లతీసమర్థములై యున్నవి. ఓడలు, పొగ బండ్లు ఇత్యాదు నిట దృష్టాంతము. దీనిచే వినిమయము వికస్థిల్లినదే గాని తత్సమంబుగ పంటలు, లోహములు, నాతతములుగాలేదు. యానమునకుఁ దరువాత రూపభేదకళలలో యంత్రములు విరివిగ ప్రయోజకములు. అయిననేమి ? వినిమయ పరివర్తనము లెంతస్ఫూర్ణము లైనను భూమ్యాదులనుండి యాకర్షింపఁబడు వస్తువుల ననుక్రమింప వలసినవేగాని యతిక్రమింపఁజాలవు.

3. షర్దికర్ణాఠమై యంత్రములఁ గొంతవఱకేగాని ఎక్కువగా నుపయోగించుట లాభకరముగాదు. ఏలయన, కృషి విషయమైన నిదర్శనముం జూడుఁడు ! విత్తులు చల్లుటకును బావులఁచుండునీరు లాగి పాటునల్లు చేయుటకును యంత్రములనుకూలములు. అయినను వానలు గావలసినవేగద ! యంత్రములచే వాన నాకర్షింపఁజూచుట పిచ్చి తలంపు. మఱియు కాటు ననుసరించి ఫలితముండును. ఇచ్చవచ్చి నప్పుడు కోరిన గింజలుచల్లిన మొలచునా ? కావున నదనులవేసి పని చేయవలయునేకాని ఫ్యాక్టొరీలలోవలె సమయాసమయములు విచారించక ప్రవేశించుటతగదు. ఇందుచేత యంత్రములను సదాపోనిచ్చుట యసంగతము. సర్వదా త్రిప్పుచునునుండక అప్పుడప్పుడు వత్సరమునఁ గొన్నిమాసములుమాత్రము ఉపయోగించినచో గిట్టిరాదు. మఱి

త్రుప్తుపట్టిచెడును. యంత్రములు బీగములవలె వాడుచుండిననేగాని లేనియెడబీడువనును. భూమి యలసి విస్సారమైవుండువేళల యంత్రములతో నుసిగొల్పుగాదు.

ఇట్లనుటచే యంత్రములు శుద్ధముగ ననేవ్యములని యెన్నుబోకుండు. ఐరోపా, అమెరికా దేశములలో మైళ్ళకొలది విస్తీర్ణమైన క్షేత్రము లుండబట్టి దున్నుట, కోయుట, పాటుదల ఇత్యాదులు యంత్రములముగఁజేతురు అయినను వినిమయ పరివర్తన తంత్రంజులంబలె కృష్యాదుల యంత్రములు ప్రవేశస్తములుగావు. అనగా పోల్చిచూచిన నల్పశస్త్రములనుటగాని బాత్తిగా శస్త్రములే కావనుటగాదు.

కావున యంత్రములచే నాహారపదార్థము లపారములై ఆఁకలియనునది యెట్టిదో యనునట్లు సుభిక్షత వెలయుఁజేయుననుటకల్ల. తిండిలేక తల్లడిల్లుదుమేని యంత్రములచే నెన్నిసింగారములు లభించిననేమి ? భోజనముమట్టై కట్టను దొడుగను నిట్టలముగనున్నను ఇంద్రుని నీటు మనకురాదు.

4. గృహనిర్మాణమునందును యంత్రము లల్పప్రయోజకములు, జనసామాన్యమునకు ముఖ్యముగా వలసినవిరెండు. ఉదరపోషణము, నివాసస్థానము ఈ రెంటియందును యంత్రము లంత యుపయోగకరములుగావు.

౪. ఐరోపాలో యంత్రములవల్ల అత్యుత్పత్తికలిగి అతివృష్టిరీతి నుపాధి కాస్పదవశాటయు సకృత్తుగఁగలదు. యంత్రశాలల నూరక నిలిపిన సాధనములు చెడుచుగాన సరకులెంతయున్నను వెలలుపాడైనను వెనుదీయక నిరంతరోత్పత్తికింబూని యొండురుతో స్పర్థించి తాముఁజేయుటయేగాక, అన్నిసరకులను బరస్పర సంబంధము కలవిగాన, ధరల నెల్ల రుయాలులూగించి దేశమును త్రోభాస్పదముగఁజేతురు. ఇది నిజమైన కష్టమేగాని, మన దేశములో నంకురించు నాపదగాదు. ఆధిక్య ప్రముక్తి బాధలు ఇంకను గొన్నిశతాబ్దములకై నఁ నిటఁ బ్రవేశించునో

లేదో? ఆకలిచే జచ్చువాడు దానికన్న నజీర్ల బాధయేమేమీ తలచుచుండే? కావున పాశ్చాత్యుల పాలిపెద్దమ్మను మనము లక్షీక దేవియనియే కొనియాడవచ్చును.

6. పూర్వోదితరీతి నితరులకు భరణసాప్తయై మొత్తముమీఁద రాజ్యము బాగువడినను యంత్రములచే స్థానభ్రష్టులైన కర్మకరులకు నదియొక సమాధానము గాదుగనక వారుహింసఁగఁడు, చూడుఁడు! ట్రాంబండ్లచే కూలిగోలుపోయిన జట్టాబండ్లు తోలువారికి ఇంకెవరో కల్లుద్రావక భార్యలకు బంగారు సొమ్ములు పెట్టుటచేఁ గడుపుచల్ల నవునా? దేశమునకు మేలయుంటిమి, ఉండనిండు! వారిగతియేమి? అమెరికాలో 180 లక్షలమందికి శ్రమ మిగిలింపబడెననియుఁ జెప్పితిమి గదా! తినుటకు తియ్యఁగ నన్నియునున్న శ్రమమిగిల్చినను మేలే. ఆ శ్రమచేతనే జీవనము జరుగవలసియున్నపుడు దానిని మిగిలించిన యెడల నేదేవునకు ప్రీతి?

వృద్ధియొక్క లక్షణము

యంత్రములచేత కొందఱికి కీడుమూఁడుననుట నిజమే. ఎవ్వరి కెన్నఁడును ఎట్టి కష్టమును గలుగదనుట బాధితమైన యతిశయోక్తి. ఇందుచేత యంత్రములు హానికరములనియు త్యాజ్యములనియు భావించుట యవివేకము. యంత్రకళలేగావు. ఏవిధమైన వృద్ధికిని తద్విరుద్ధమైన వస్తుక్షయంబు ముఖ్యంబు. ప్రాచీనులు వచించినట్లు లయమును సృష్టికే బ్రధానము. నూతనముగ మేడఁగట్టింపవలయునన్న ప్రాత గోడను బగులఁగొట్టింపవలసినదే. బిడ్డను బెంచవలయునన్న తల్లికిఁబాలు సప్తమాను. అనేకులు వీరస్వర్గఁతులై నంగాని రణమున విజయమురాదు. కావుననే స్వపరమైన దృష్టితోఁజూచు నికృష్టాత్ములు పురోవృద్ధియందనాదరులై యుండుట. జనసామాన్యమునకు మేలుగలిగినను తమకుం గలుగునను నిశ్చయము లేదుగాన అట్టివారు 'కష్టించి ఫలమేమి' యని తమతమ పనులనుమాత్రము చూచుకొని సంఘమేగతిఁబోయిన

నేమియనియందురు. ఇందుచే ముందు వీరికిని చేటుమూడుట నిజమని ఇదివఱకే వివరించితిమి. చూడుడు ! ప్రతిభటుడును “ జయము నొందిననేమి ? నేను బ్రతికి రాగలనో లేదో ? ఒకవేళ నేను జచ్చితి నేని దేశమంతయు నైశ్వర్యవంతమైయున్నను నాకేమిలాభము ? ఎవ రెట్లననుసరే. తప్పక నేనుమాత్రము జీవముతో నిలుతునని దేవుడు వరమిచ్చినంగాని యుద్ధమున కుద్యుక్తుడంగాను ” అని యోచించె నేని పరాజయముమాడయేల, యాసైన్యము యుద్ధమునకేలొడంగదు. అట్లుండు మూకల శాత్రవు లరఱిమాకులఁ గూల్చినట్లు పడగొట్టుదురు. తనపరముగాక సంఘపరమైన దృష్టితో గణించువారు తమకెట్టి పాడైననుసరే, రాజ్యమైన బాగుపడినఁ జాలుననియు, సంఘ మడు గంటిన నెట్లును తమకును మానప్రాణపరిహారము తప్పదనియుండలంచి ఇహపరములం దొక్కెడనైన సుఖమును గీర్తియుం గాంక్షించి యుద్ధోన్ముఖులై మగంటిమిం బ్రకటింతురు. అందుచే దమకును జయమబ్బిన నబ్బవచ్చును.

కావున ప్రవర్తనలు యుక్తములా, అయుక్తములా, యని చర్చించువేళల సంఘపరమైన బుద్ధితో మేలుగీళ్ళ తూచిచూచి, మొత్తముమీఁద సమూహమునకు మంచివని యేర్పడిన నాచర్యలు అవశ్యానుష్ఠేయములనిగ్రహించి ప్రవర్తించుట యొక్కటే యిహపర సాధనంబైన తత్త్వంబు. అప్పటముగ మేలుమాత్రముగలిగించు క్రియ లీలోకంబునలేవు. “ కష్టములేనిది ఫలములేదు ” అనునట్లు ప్రతిఫలము నకు సుంకమురీతిని కష్టమొండు విధింపఁబడియున్నది. ఈ కష్టము “ నామీఁదఁబడునో నీమీఁదఁబడునో ” యని వెఱచువారు విఠికి పండలు. అట్టివారికి బానిసతనమే ముమ్మాటికిసిద్ధము. కావున యంత్ర కళలు నిష్కృష్టముగ ఉపకార మొనరించునవి గాకున్నను సమష్టిని శ్రేయస్కరంబులొట సంగ్రహణీయములుగాని నిగ్రహణీయములుగావు.

7. యంత్రములలో నేకపరిమాణ రూపములుగల వస్తువులఁ జేయవచ్చుగాన వానిలో నేదైననొక భాగము విఠిఁగినచో మరామత్తు

కొఱకు పనివానిని వెదకికొనిపోక, యట్టిభాగము నింకొక్కటిఁ దెప్పించి వేసికొనవచ్చును. బైసికలులు (అనగా కాలితోఁ ద్రొక్కఁబడు రెండుచక్రముల రబ్బరు బండ్లు) చేతిగడియారములు వీనిలో నొక చక్రమో ముల్లో చెడిపోయిన ఇంకొక చక్రమో ముల్లో రప్పించి యథాప్రకారము నడుచునట్లు చేసికొనుట బహుసులభము. హస్త కళలలో నింత నిష్కృష్టముగా పరిమాణములు గుదుర్చుటకుఁ గాదు గాన, మనయిండ్లలో నగలు క్రిందఁబడి కీళ్ళు, మరలు, మొక్క బోయిన సాధారణముగ నానగను జేసినవాఁడేగాని ఇతరుఁ డద్దాని వలవరింపఁజాలఁడు.

అమెరికాలో కాఁపువారు అందఱు నొకచోట నిండ్లుగట్టుకొని సముదాయముగా వసియించుటలేదు. తమతమ పొలములలో గృహము లేర్పఱిచి వసించుదురు. ఆపొలములు నూఱులకొలఁది నెకరాల విస్తీర్ణములు గలవిగాన వారు ఒంటరిగాఁడ్రీతినండుట పద్ధతిగానున్నను వ్యవసాయమునకువలయు యంత్రముల తఱుచుగా వాడెదరు. సమీపమున మరమ్మత్తు షాపులులేకపోయినను యంత్రముల నుంచుకొనుటకు పైని వివరింపఁబడిన నిష్కృష్టపరిమాణలక్షణమే అనుకూలకారణము.

8. మఱియు చేతిపనివాండ్లు తమ వృత్తిలో నష్టమైన వేతొక వృత్తిలో తటాలునఁ బ్రవేశించుట సాధ్యముగాదు. వ్రడంగి యెంతో తరిబీతులేనిది కమ్మరికానేరఁడు. చాకలి మంగలియాటయు, మంగలి చాకలియాటయు వరప్రసాదమున్నంగాని ఈడేరదు. కావున నష్టమున్నను కుడితిలోని బల్లిమాదిరి నందేనిలిచి శ్రమపడుటయో తుదకు వ్యాపారరహితుఁడై యేమియుఁ జేయుటకులేక తిరిపెమునకుఁ దిరుగుటయో వారినొసల లిఖింపఁబడిన వ్రాత.

యంత్రకళలలో వృత్తులుమార్చుట యంత దుస్థరముగాదు. ఏలన సర్వయంత్రములకును గొన్నిగుణములు పోకలుసామాన్యములు. వీని నెఱింగినవాఁడు ఒకశాలవిడిచి ఇంకొకశాలకుఁ బోయినను అతి

శ్రీఘృకాలమున నీక్రొత్తపనిని నేర్చుకొనఁగలఁడు. కావున లాభ మెక్కడ నెక్కువగనుండునో అందుదిగుటకు హస్తకళలకన్న యంత్ర కళలలో నెక్కువవీలున్నది. అనఁగా జనులు జాతిమతాచారబద్ధులు గాక విచ్ఛలవిడి సంచరించు దేశములోనను సమయమూహ్యంబు.

యంత్రములకుఁ బ్రవేశములేని వృత్తులు

ఈ వ్యాఖ్యానముఁజూచి కొందఱు కాలక్రమమున యంత్రములు సమస్తవ్యాపారముల నాక్రమించుకొనునేమో చేతులు జేయును పనులేమియులేక నానాటికి జీర్ణములై నిస్సారములై పోవునేమో ! అని శంకింతురేమో ? అట్లు శంకింప నక్కఱఁగావము. ఐహికంబుల కన్నింటికింబలె యంత్రశక్తికిని మేరలున్నవి. అది యపారంబుగాదు. అనేకక్రియలు హస్తసాధ్యములుగాని యంత్రసాధ్యములుగావు. అవి యేవనినః—

యంత్రము లేకవిధమైన గమనముచే కార్యముఁ జేయును. దూదికర్మశాలలో నూలువడకు యంత్రములఁ జూడుఁడు ! అవి యొకే తీరున నొకేవేగముగ తిరుగునుగాని స్వచ్ఛందగమనశక్తిగలిగి మన యట్లు వంకరటాంకరగ నానావిధగతులఁ జరింపఁజాలవు. రైల్వేజన్ చక్రములయొద్ద ముందునకు వెనుకకును గొట్టుకొను గుండ్రమును సూలమును ఒకగజము పొడుగునుగల కమ్మిని మీరుచూచియుందురు. అది ముందునకు వెనుకకుఁ బోవుగాని పిచ్చికుక్కవలె చుట్టిచుట్టి తిరుగుమన్న దానిచేతఁగాదు.

కావున నేయంత్రమైననుసరే నియమితమైన యొకేతీరున తిరుగుటమాత్రమేగాని పలుదెజంగుల విహరించుట దానికి నతీతమైన మాహాత్మ్యము. చేతనాచేతనములకుఁగల ముఖ్యవ్యత్యాసములలో నిదియొకటి. అర్ధరూప్యము వెలఁజేయు కోడి తిరుగు తెఱఁగున లక్ష రూపాయలు చేయుయంత్రము దిరుగనేరదు. కావున అఖండములగు చిత్తరువులు యంత్రములచే రచింపఁబడుటకుఁగాదు. చీటీగుడ్డలు

మొదలగువానిలో నేయబడియుండు ప్రతిమలు తొలుత హస్తలిఖితములుగాని యంత్రలిఖితములుగావు. నేతపనికిని, నేసినవానిపై ముద్రింపబడు ప్రతిమలపనికిని ఇదియొక్క తారతమ్యము. నేతపని యాద్యంతము యంత్రకృతము. ప్రతిమలన్ననో చిత్రించుట, చేతిపని. ముద్రించుటమాత్రము యంత్రకల్పితము.

ముద్రించుటయననేమి? ఒకపలకలో అక్షరములో రంగులో యొకతీరునఁజేర్చి కూర్చితిమేని ఆపలక కాగితము, వస్త్రము, ఇటువంటి వస్తువులపై నొకదానివెనుక నొకటిగా పడేపడేపడుట. కాగితము నొకయంత్ర మొకబాడఁగా బ్రక్కకు లాగుచుండును. అది యొక నిముసమో రెండునిముసములో సాగుచుండిన పిదప పలకను ఇమిడ్చి యుండు భాగములేచి తనముందువచ్చిన కాగితపుభాగముపై బడి మఱల వెనుకకుఁబోవును. కాగితము మునుపటియట్లు అవతలికిఁబోవుచుండును. మరల రెండునిముసములతో నియమితమైన యెంతకాలమునో పలక యధారీతినిపడి వెనుకకు మఱలును. ముద్రాపణమన నింతయే. యంత్రములు నియమప్రకారము ఏకవిధమైన గమనమును గుణీకరించునేగాని చిత్రకారుఁడు వన్నెలు, గీతలు, పొందికపొసఁగఁజేర్చునట్లు నానావిధ గతుల సమన్వయింపజాలవు. ఇంతేకాదు. చిత్రమనఁగా భావప్రదర్శనమైన కృత్యము. చిత్రకారుడు, కవి, గాయకుఁడు వీరలు స్త్రీపురుషుల హృదయములోని భావములను, రసములను, ఇంగితములను ప్రకటించునట్టియు, నుద్దీపింపఁజేయునట్టియు క్రియలను సృష్టింతురు. జడపదార్థములైన యంత్రములకు భావము లెక్కడివి? కాళిదాసునివలె కవిత్వం జెప్పనూ యని యెంత బొగ్గు నీళ్ళువేసినను ఆవిరిమోతదక్క ఇంకే ధ్వనియు బయటికిరాదు. సౌందర్యము, హాస్యము, కోమలత, ప్రచండత ఇత్యాది రసములు మనుష్యమానసాంతర్గతంబులు. వీనిని వెలిబెట్టుచేప్పలు మనుజుసాధ్యములుగాని యన్యంబు లెన్నంటికింగావు.

కావుననే వస్త్రాభరణాదులయందును అద్భుతములైనవి హస్త రచితములుగానుండుట. మిక్కిలి సుకుమారములైనవియు రంగులు,

తళతళలు, గీటులు, ఛాయలు మొదలగువాని యలంకారకరమగు కలయికచే దీర్ఘబడునవియునైన కళలలో యంత్రములకుఁ బ్రవేశము బాతుగాలేదు. శ్రీ శ్రీ అలెగ్జాండ్రా మహారాణిగారి పట్టాభిషేక పరిధానములు ఢిల్లీలో చేతితో నేయబడి బంగారుసరిగె, ముత్యములు, నానావిధ వర్ణ చిత్రములు వీనితో శృంగారింపబడినవి.

కావున యంత్రవ్యాప్తివలన చుఱుకుండనముగలవారి కేనాఁడును పనికిఁ గలవుగాదు. తామసగుణపూరితులైన మందస్వభావులకు యంత్రములుండిననొకటే లేకున్ననొకటే. అట్టివారెన్నంటికిని ఎన్ని పనులున్నను కృతపారంభులుగారు.

సౌఖ్యస్వభావము

ఈ కారణంబులంజేసి యనాయాసస్వర్గము యంత్రములను సోపానప్రాప్తిచే దిగివచ్చి మన కింద్రభోగము సిద్ధింపజేయుననుట పిచ్చిమాటయని వ్యక్తీకరింపబడియె, దేవేంద్రభోగము రాదుగదా యని బుద్ధిశాలి ఎవ్వఁడునుజింతింపఁడు. ఎందునకన, ఒక్కపనిపాటును లేక యూరక కూర్చుండిన నెట్టిభోగములును మనకు రుచింపవు. కష్టపడిననేగాని సుఖము సుఖముగఁ దోపదు. మఱియు సౌఖ్యమునాశించి యద్దానినే అన్వేషించిన నీడయుంబోలె నది మనము వెనుదగులు కొలది ఇంకను ముందునకుఁ బోవుచుండునేగాని చేజిక్కదు. సౌఖ్యము తన్నేగోరి వచ్చువారి నిరసించును. అట్లుగాక కార్యసాధన కృతావధానులై చింత లేక తమ పనుల జాడలంబట్టి పోవువారిని వలదన్నను వెన్నాడి కలయఁజూచును. ఇది సౌఖ్య స్వభావము. నాకుం జూడ పురుషార్థములు వెక్కు లిటువంటివ యని స్ఫురించెడివి. ప్రౌద్ధస్తమానము 'నాకు దేహము ఆరోగ్యముగా నున్నదా లేదా' యని నాడి నిమిష నిమిషమునకును బరిశీలించి చూచువానికి ఆరోగ్యము నిలుచునా? ఆయారోగ్య చింతయే యొక రోగము. చక్కఁగా చర్చిఁగొడిచి నాఁగేలి భుజముపై నుంచుకొని పొలముల బుద్ధి నిలిపి తన్ను దామఱచువాఁడు ఆరోగ్యవంతుఁడుగ నుండుటయే

కాదు, సమాధి నానందించు యోగీశ్వర తుల్యుండనినను దప్పులేదు. ఇట్లే ముక్తి, ఆత్మజ్ఞానము ఇత్యాది సిద్ధులు ధర్మనిరత చిత్తులను తమంతటవచ్చిచేరును. అర్థోదయమునట్లే. కేవల లోభబుద్ధిని ధనమునే యాకాంక్షించి పలచరించువారి దేశమున లక్ష్మీ చిరకాల నివాసముఁ జేయదు. ఐరోపావారు ధనపిశాచావిష్టులు గారనుటకు వారివిశ్వర్యమే ప్రమాణము. ఇది వింతయైన పలుకుగఁ దోచునేమో! వివరించెద వినుండు. లోభులు ధనమును బాతిపెట్టి దీపముబెట్టుకొని కావలి యుందురేకాని ఇంకెన్నఁచో ఫలములనిచ్చిననిచ్చు నుద్యోగముల విని యోగింపరు. మూలధన ప్రయోగంబులేనిది ద్రవ్యములు విస్తరింపవు. ఈ ప్రయోగమునకు సాహసము ప్రేరేపక హేతువు. చూడుఁడు! వారు ఆశాహతులనుకొందము, మన మాశలేనివారముకాముగదా? ఐన వారుమాత్ర మేల సర్వవిధనసమేతులై యుండుట? మన మష్టదారిద్ర్య తాడితులై మలయుట? నిజము చూడఁబోయిన నాదికారణమొక్కటే. అయ్యది పౌరుషవంతులై నైజశక్తుల నిగ్రహించి దేశాభిమానము గ్రుంగనీక సత్యనిరతిగలిగి తమ తేజంబును ప్రకటించిన సర్వసిద్ధులు కరతలామలకములాట స్వాభావికము. పౌరుషహీనతయే మనమస్థితికి గారణము. కావుననేగదా ఇప్పుడు సుమారై నూఱు సంవత్సరములుగ కవిత్యము, తత్త్వశాస్త్రము, ప్రకృతిశాస్త్రము, శిల్పకళ ఇత్యాదుల యందెందును ఉత్కృష్టములైన కృతులెవ్వయు సీఖండంబున నుద్భవిల్ల కుంట? తత్పూర్వము ప్రాచీనులు ఈలన్నిటియందును బ్రగల్గులై యుండిరి. ఏకాలమున మనవాడు పౌరుషమే ప్రధానమనినమ్మి ఉక్కు తునకలట్లుండిరో ఆవీరయుగంబులైన భారతకాలాదులలో శత్రుభంజన క్రీడతోడ సర్వక్రీడలు, శాస్త్రములు ప్రబలివుండినవి. ఎప్పుడు బానిస తనంబు ప్రాప్తించి శత్రువులయు, దురాచారములయు, కనుసన్నల గ్రుక్కుమిక్కనక మెలంగవలసినవారమై మీసముల సింగారమున

కకాని మగతనముఁ జెలుపుట కుంచుకొననివారమైతిమో నాఁడే ఈశిఖిండులచేసిండిన దేశములోనుండరాదని అర్థలక్ష్యీయొక్క తెయే కాదు, ఆమె నెడఁబాయకుండు సర్వలక్ష్యులును అంతర్ధానమొందినవి. పురుషకార ప్రకాశితులగుటచేత పాశ్చాత్యులు సర్వవిధములైన యభ్యుదయములకుఁ బ్రాతులైరనుట యుక్తము. ఊరక వారిని లోభులనుట పాపము. ధనమునుమాత్రము మూటలఁగట్టి ఇంకేగొప్పతనము లేనివారైయున్నచో నొకవేళ నట్లనినను జెల్లునుగాని ప్రత్యక్షముగ శాస్త్రసంచయముల నెల్ల శోధించి వికసింపఁజేసిన మహాత్ములను శుద్ధ లోభులనుట చెల్లదు. అదియటుండనిండు.

యంత్రకళలచే దేశమునకు మొత్తముమీఁద మేలుగలిగినను జీతమునకుఁ బనిఁజేయు జనసామాన్యమునకు వీచివలన ఎగ్గా లగ్గా, యనుట విచార్యము.

యంత్రకళలచే జీతగాండ్రకు తటస్థించు సుఖదుఃఖములు

1. యంత్రోద్భవముల వెలలు సాధారణముగఁ దఱుగుచు వచ్చును. అదెట్లనిన, యంత్రవ్యవహార మధికవృద్ధి ననుసరించును. కృషివలె హీనవృద్ధి పీడితముగాదు. కావున సరకులు హెచ్చుకొలఁది వెలలు లొచ్చును. అట్లెట ఒకవేళ కూలితగ్గినను ఆ తగ్గినకూలికే మునుపటియంతయో ఇంకను ఎక్కువయో సామానులు గొనవచ్చును గనుక మొత్తముమీఁద లాభమే.

పై వాదమునకు ఆక్షేపణములు:—ఈలాభము నెప్పుడు వడయఁ జాలుదురు? తాము వినియోగించు వస్తువులు యంత్రకృతములైన యెడలఁగదా! ధనికులు వాడెడి జరతారుశాలువలు, లోహపాత్రములు మున్నగునవి యంత్రములచేఁజేయఁబడి, బీదలుపయోగించు మట్టి పాత్రలు మోటుగుడ్డలును పూర్వమువలె హస్తనిర్మితములేయైన యంత్రీయముల వెలలుతగ్గిన ధనికులకేగాని తక్కువవారి కేమిమేలు?

మఱియు పూర్వము వివరింపబడినట్లు జనసామాన్యము తమ రాబడిలో ముక్కాలు మువ్వీసముపాలు వినియోగించు భోగ్యములు భోజనము గృహములు గట్టిగుడ్డలు, నివాసాహారముల యుత్పత్తిలో యంతము లంతసహాయకారులుగావు. ఇక గుడ్డలన్ననో ఇవి కొంత మట్టునకు నయములైనను సరాసరికి కోమల దుకూల రచనయందుబలె కర్తృశ వస్త్ర అనువయమున యంతములు ప్రయోజకములుగావు. కాన మోటుగుడ్డలధరలు విశేషము వ్రాలవు.

ఇందుచేత నుద్ధతులతో సమానమైన యుపయు క్తతను పరి హీనులైనవారు యంతములవలనఁ బడయఁజాలరనుట స్పష్టము. ఈ విషయమునే ఇంకను విస్తరించి నుడివెద.

వస్తుసముదాయములు రెండు తెఱింగులుగ విభజింపవచ్చును. ఆవశ్యకములు, అలంకారములు అని.

ఆవశ్యకములు : భోజన నివాసాదులు. అలంకారములు : చీని చీనాంబరంబులు, భర్తహార్యములు, మృష్టాన్నములు, మణిగణ ఖచిత భూషణంబులు మున్నగునవి.

మొత్తముమీఁద నావశ్యకములు హీనవృద్ధి పాత్రములు. అనఁగా బండములు విశేషించి యుత్పత్తిజీయవలయునన్న ప్రయము క్రయము హెచ్చును. జనసంఖ్య యెక్కువయగుడు, బాడుగలు, ఛాన్యముల ధరలు పైనికెగయుచుండుట యనుభవ విదితమే.

అలంకారము లధికవృద్ధిపాత్రములు. అనఁగా రాశి గురుత్వంబు వహింపుడు ప్రయక్రయములు లఘువులగును. వీనియందుఁబలె పైవాని యందు యంతము లంతతఱుచుగ వాడఁబడవు.

బీదలును సామాన్యప్రజలును తమయాదాయములో నెక్కువ పాలు ఆవశ్యకములవారవేతురు. మహారాజులైనవారు అలంకారముల కర్పింతురు నెలకు 1000 రూపాయలు వేతనముగల యుద్యోగస్థుఁడు ప్రాణాధారములకై 200 రూపాయలు నెలవుచేసినను ఆదాయములో

నైదింటనొకవంటే. నెలకు 5 రూపాయలుతీయువాఁడు ఒక్కరూపాయ సారాయికిఁబెట్టి 4 రూపాయలు ప్రాణమాన రక్షణార్థమువేసిన 4/5 వంతు ఆవశ్యకప్రయముగదా? ధనికుఁడు ఆదాయములో 100 కి 20, బీదవాఁడు 100 కి 80 వ వంతులు ఆవశ్యకములకుఁ బెట్టదురు.

యత్రములచే నలంకారములుమాత్ర మెక్కువ నయమగును గాన పోల్చిచూచిన ఆధ్యులంజెందునంతఫలంబు దీనులం జెందనేరదు.

2. యత్రములచే నుత్పత్తి హెచ్చుచున్నది. దానిచే వెలలు పడును. వెలలు తగ్గుడు అమ్మకము జాస్తియగును. వాణిజ్య విన్యాసముచే మునుపటికన్న నెక్కువపని వర్తకమున నేర్పడును. కావున యత్రములచే స్థావభ్రష్టులైనవాడు నూతనముగఁ గల్పింపఁబడిన ఇతర కార్యములలోఁ బ్రవేశించి ప్రాప్తభరణులు కావచ్చును. కావున యత్రములచే నేమాత్ర మెవ్వరికిని గష్టముగాదు.

ఈవాదము పూర్వమే ఖండితమయ్యును మఱియుఁ జర్చింతము.

వెలలు క్రుంగుకొలఁది వాణిజ్యములు పొంగుననుట యమోఘున్యాయంబుగాదు. కొన్నిటియందు మనయాసక్తి త్వరలో మితిమీరినదగును. కొన్నిటియందుఁగాదు. బంగారు నెంతకూడఁబెట్టినను ఇంకను గూడఁబెట్టుదమను ఆశవదలదు. కావున నది యెంత సరసమైనను దానిక్రయము విరసముగాదు. మితాసక్తి పాత్రములైనవస్తువు లూరక లభించినను మనమెక్కువగా ప్రోగుఁజేయఁగోరము. ఉప్పనేయమయ్యెఁగదాయని హద్దుఁబద్ధులేక నోటిలో నెవ్వఁడు నిండించును? మొత్తము మీఁద ఆవశ్యకములమీఁద యనురక్తి త్వరలో నంతమొందుట స్వాభావికము. అలంకారములయం దంతశీఘ్రముగ నార్పఁబడదు. భోజనమునకై నూఱురూపాయలు నెలవ్రుఁజేసిన నిది దుండగముగదా యనివిస్మితులౌవారును, నగలు, కాశీచీరలు, సొగసైనబండ్లు, శృంగారాగారంబులు, ఉద్యానవనములు, ఇత్యాద్యతిశయిత భోగభాగ్యంబులకై వేలకొలఁది ధారవోసినను అమితప్రయమని చింతింపదు. ఈమనో

భావము మేరమీఠినదిగాకున్న యుక్తమసియు, పురోవృద్ధికి ననుకూలమనియు, నాగరికతాలక్షణమనియు తోలుత వాంఛావిమర్శ సందర్భమునఁ బ్రకటించితిమి. అది యట్లుండె.

మఱియొకటి. సంకలితములైన వ్యవహారములలో నొకదానికి మాత్రము వెలతగ్గిన దానియమ్మకము వెలుగఁజాలదు. దృష్టాంతము. ఊరుగాయబాసలు మామిడికాయలులేనిది వ్యర్థములు. వానివెలయెంతచులకనైనను మామిడిపంట ననుసరించి ఎక్కువగనో తక్కువగనో యని చేయఁబడునుగాని ధరలు తేలికయయ్యెఁగదాయని ఎక్కువగ నెవ్వరును గొనరు.

కావున నయము క్రయము యథాక్రమబద్ధములనుట సరాసరికి సరియైనను విలుగులులేని న్యాయముకాదు. మఱియు, క్రయములు అధికములై తుట్టతుదకు నూతనములైన యంగళ్ళు స్థాపింపఁబడు ననుకొందము. ఈ స్థాపన తలఁచినమాత్రాన అయ్యెడుపనిగాదు. కాలాంతరంబునంగాని తక్షణంబు ననవణ్యశాలలు పుట్టుగోఁగులట్లు బయలు వెడలవు. అట్లగుటచే నిప్పుడు పనిఁబోఁగొట్టుకొని పరితాపపడువానికి ఇవియెట్లు శైత్యోపచారములవును? నేఁడు కూడులేదని వాపోవు బీదలకు ఇంకాఱునెలలకు దివ్యమైన యుద్యోగము తనంతటవచ్చి మీ పాదములం బట్టుకొనునన్న నేమిత్పి? కాలాంతరము సన్నియత మగునంతలో తమకే యాపనికుదురునని ఏమినిశ్చయము? ట్రాంబండ్లు, జట్కా బండ్లును షరస్పర వైరముననున్న సమయంబున కొండఱికిఁ గీడుమూడకపోదనుట అనివార్య సిద్ధాంతంబని యంటిమి. అయ్యది నిశ్చంచలము.

3. మూలధనము శ్రమకునాలవానము. మూలధనం బభివృద్ధియైన అనఁగా నుద్యోగముల నెక్కువగఁ బ్రయోగింపఁబడిన పనులును ఎక్కువతాను. పనులెక్కువయైన పనివాండ్రకుమేలు. దీని యాథార్థ్యము నంగీకరించితి రేని యంత్రములు కర్మకరుల కుద్యోగదాయకము

అనుట నిరూపింపవచ్చును. అదెట్లన; యంత్రోత్పాదితముల వెల తగ్గును, దానివలన బీదలుగాకున్నను ధనికులైనను ఈప్రతివస్తుసంపాద సంబున మునుపటికన్న తక్కువప్రయముఁ జేయుదురు. తక్కువ ప్రయముచే నెక్కువగ మిగులఁబెట్టఁగలరు. ఇట్లు మిగిలిన విత్తంబులు మూలధనంబులుగ నూతనోత్పత్తికై యుద్యమములం దొడఁగుదురు. అందుచే వృత్తులు వర్ధిల్లు తొల్లి యంత్రకలాపోదయమువలన స్థాన భ్రష్టులైన కర్మకరులకు మఱల జీవనోపాయముల సమకూర్చును. యంత్రములు శ్రమను మిగుల్చుటయేకాక మూలధనమునుమిగిల్చి మూరుకొనఁజేయుఁ గావునను, ఈ మిగిలింపఁబడినరెండును కలిసినం గాని వ్యర్థములగుఁగాన, పరస్పరాకర్షణశక్తియుతము లగుటంజేసియు, చిట్టచివరకుఁ దప్పక సంగమించి నిరవధిక ధనరాసులకు జన్మభూములై భాగ్యవంతులకును నిర్భాగ్యులకును సమానముగ సౌఖ్యము లొడఁ గూర్చును. కావున యంత్రములును హస్తములును ఇతరేతర ద్రోహులు గావు. అన్యోన్యసహాయకారులే.

పై వాదమునకు ఆక్షేపణలు:—

చిట్టచివరకుఁగలిసి సుఖించుట యట్లుండనిండు. చిట్టచివర యనఁగా కాలాంతరమున ననుట, ఈ కాలము స్వల్పమో దీర్ఘమో ఎవరెఱుండుదురు? క్రొత్తవృత్తుల నతిశీఘ్రముగ నలవరించుట యసంభవము. ఈ మధ్యములో కడుపాత్రము నెట్లు భరింపనేర్తుము?

మఱియుఁ గూలివారమైన మేము బిడ్డపాపలుగల సంసారులము గావున తావుమార్చుట బహుదుర్లభము, తావుమార్చుటయే దుర్లభ మనఁగా నిక దేశదేశములఁ ద్రిమ్మరుటయన కలనైన నసంభావ్యము. మూలధనమో మాయట్లు స్థావరముగాదు, తెక్కలుగల పక్షివంటిది. ఇంగ్లాండులో మిగులఁబెట్టఁబడిన వసువులు ఇండియాకై లేవలలోను చీనాదేశపు రైల్వేలలోను, దక్షిణఅమెరికాయందలి గోధుమపంటల యందును విషిష్టములై యుండుట సర్వజన వినితమేగదా! కావున

విశేషించిన విత్తములచే మాదేశములోని వృత్తులు వీర్యవంతులము తాననుట యేమినిజము? చంచలమైన పరిపణముతో ప్రపంచాటనము జేయ మేము హనుమంతులముగాము నారదులముగాము! ఒకవేళ చీనా, ఇండియా, అమెరికాలోని ప్రజలకు బత్యము సత్యమైనను ఇంగ్లాండులో యంత్రములచే గతజీవనలై వగలనొగులు మాకు నందుచే నాఁకలి యంతమొందునా? కావున యంత్రములు సర్వ శ్రేయఃప్రదములనుట పుంజిగలవారనవలసినమాటగాని కర్మకరులు వచింపందగిన వాక్కుగాదు. సాహుకారులకు సుఖమే. మాకుఁ దత్కాలమునందైన దుఃఖమే! ఉత్తరకాలమున సుఖమున్నను కాచివేచి యుండుటకు సాత్తులేనివారమగుట మాకు సాధ్యముగాదు. “దీని గడచి దీర్ఘాయుష్కంతులమైనఁగాదా వెన్నదాటి వెరుమాళ్ళనేవఁ జేయుట?”

ఈ చర్చచే స్ఫుటములగు విషయములు

1. పుంజిగలవారు కర్మకరులును గొన్నివిధముల మిత్రులును గొన్నివిధముల శత్రువులునుగానున్నారు. దీనివివరము.

శ్రమ సహాయకాదిగానిది మూలధనము నిష్ప్రయోజనము. ఒకసంచితో సవరనులు భద్రముగా దాచియుంచిన నవి శోశ్యరీతిని తమంతట గ్రుడ్లుబెట్టి పిల్లనాణెముల మనకీయ్యవు. మూలధనము వృద్ధికి వచ్చునఁగా పాటునకుఁ దోడుపాటైన సనియర్థము. సముత్థాన పరాలు వ్యవహారముల విశేషించినంగాని పుంజిగండనకురాదు. శ్రమయు బరిపణములేనిచో కుడిభుజము లేనిదట్లగును.

ఇక శత్రుత్వ మెట్లనిన:—కూడినవఱలో చేతిపనికి బదులు యంత్రపుబనిని ప్రవేశ పెట్టవలయునని పుంజిగలవారి యుద్దేశము. ఏలనఁగా, యంత్రములు “ఆలస్యముగావచ్చుట, ఆటవిడుపుగోరుట, పెద్దలకుఁ దర్పణము విడుచుటకై రజాకావలయుననుట, చెప్పి రాక పోవుట, వచ్చి చెప్పకపోవుట, ఎక్కవ సంబళిము గానలయుననుట,

గొణగుట, కార్యవేళలఁ గన్నులు మూతవేయుట ఇత్యాది చేష్టలు లేనివియును అధిక ఫలప్రదములునుగానున్నవి. దీనిచే నెల్లప్పుడుఁ గాకున్ననుఁ గొన్ని సందర్భములయందు పనివాండ్రకు నష్టమువచ్చు ననుట మందలించితిమి. కావున తాత్కాలికమైన శత్రుత్వము గలుగుటయుం గలదు.

మన దేశములో యంత్రపు వస్త్రములు ప్రసరించుటంజేసి సాలెవారి కాదాయము క్షీణతకు వచ్చుటయు నీశత్రుత్వమునకు నొక తార్కాణము. అయినను యంత్రములు మితిమీటి ప్రబలిన దేశములం గాని యీహాని రాష్ట్రమునకు బాధాకరముగాదు, అట్టి దేశములపై తము సరాసరికి దీర్ఘకాల ఫలముల గణించిచూచిన శుభమేకాని యశుభమని ఖండితిముగాఁ జెప్పటకు వీలులేదు. కావున నేదియెఱున్నను హిందూ దేశములో యంత్రములు పొంగి పొరలి మనలనెల్లఁ గొట్టుకొనిపోయి సముద్రములోఁ జేర్చునను భయము ఇకఁ గొన్నిశతాబ్దములవఱకును మనము పడవలసినదిలేదు, అప్పుడైన భయముపడవలసిన ప్రమేయముండునా యని శంకించెదను.

యంత్రీయముల వెల న్యూనతవహించు జాడగలవియనియంటిమి. ఈనిషయమై కొందఱిట్లు సందేహింపవచ్చును. యంత్రములలో వేయబడు అపకృతస్తువులు (బొగ్గు, దూది, ఇనుము ఇత్యాదులు) హీనవృద్ధికిఁ జేరినవి. ఇవియు విస్తరించినంగాని యంత్రోత్పత్తి వీస్తరించుట యసంభావ్యము. వస్త్రము లాధిక్యముఁజెందుట ప్రతి ఎక్కువ పండినంగాని కాదు. ప్రతి ఎక్కువగఁ బండించవలయునన్న భూములకు సారమెక్కువగ వేయవలయు, లేదా అల్పసారమైన భూములలో ప్రతినాటవలయు. ఎట్లుచేసినను కృషికులకు సెలవు హెచ్చుటంజేసి ఎక్కువ క్రయములేనిది వారికి గిట్టిరాదు. కావున ప్రతియొక్కధర పెరుగుననుట ప్రతీతము. ప్రతివెల పొడుగైన మల్లులు వెల కుఱుచౌట యెట్లు?

ఈసంశయము నినారించు వ్యాఖ్య.—

వస్త్రముయొక్కవెలలో ప్రతియొక్కవెల బహుస్వల్పభాగము.
చూడుడు ?

వస్త్రరచనోపకరణములు

1. ప్రతి.
2. వడకుట.
3. నేతపని.

వస్త్రము తాను ఒదిరూపాయలుఁ జేయునదియైన అందులకు వలయు పచ్చిప్రతివెల ఒకరూపాయయుండిన నెక్కువ. ఈగంశాంశం మాత్రమే హీనవృద్ధికిఁ జేసినది. ఈయంశము ప్రియమైనను ఎక్కువ సరకు తయారుచేయుటవలన అధికవృద్ధి గతములైన తక్కినభాగములు నయమైనచో మొత్తముమీఁది వస్త్రములవెలుదిగుననుట సుగమము.

నాలుగురూపాయలు చేయు సాధారణమగు నినుషకమిట వస్తువులుగా ఒక్కముచేయుఁబడి ఈ క్రిందిధరలకు నెగయును.

ఇనుపదారికములు	రూప.	ర—0—0
గుట్టపులాడములు		11—0—0
అంపములు		60—0—0
మేలైన కత్తెరలు		1800—0—0
తీక్షణములైన పేనాచివ్వుకత్తులు		2640—0—0

చూచితరా! నాలుగురూపాయల వెలయిచ్చి అసంస్కృతమగు నినుమును ఒక్కమునకుఁ దేనుదేను 2640 రూపాయల యనర్థసామగ్రియైనది ! ఈరెండువేల చిల్లరరూపాయలలో క్షీణవృద్ధికి లొంగిన భాగము 4 రూపాయలుమాత్రమే. ఈ భాగమువెల పదింతలు విజృంభించినను సరకులు సవిస్తరముతొటచేనైన యంతసంస్కారముచేనైన

అధికవృద్ధికి వీలు ఎక్కువగఁ గుదిరెనేని అంపములు, కత్తెరలు, పేనా కత్తులు ఇత్యాది సంస్కృతపదార్థములు సరసములొననుట స్పష్టము.

సంకేతనామములు

లేత, పచ్చి, అసంస్కృత, అరచిత ఇత్యాదులు తయారు చేయఁబడిన వస్తువులయందును, పక్వ, ముదురు, సంస్కృత, రచిత ఇత్యాదులు తయారుచేయఁబడిన వస్తువులయందును ప్రయుక్తములు.

హెచ్చటికః—ఒకేవస్తువు ఒండుకళలో పక్వమనియు వేటొంట నపక్వమనియు గణింపఁబడినను బడనచ్చును. నృప్తాంతము, ప్రత్తి సేద్యగానికి విరచితము. అనఁగా వాఁడు దానితో నముట్టఁదప్ప వేజేమియుఁజేయఁడు. గింజలను దూదిని వేఱుపఱచి బస్తాలుగట్టు ఘ్యక్టోరీవారికి ప్రత్తి యరచితము ఏలన ; వారు దానినింకనూ బక్వము నకు దెత్తురుగాన వారికి బస్తామూటలు ముదిరినవి.

ఈ మూటలగొని నూలువడకువారికా దూది పచ్చిది. నూలు పాకము.

నేతగాండ్రకు నూలు లేత, బట్టలు తరుణములు.

ఉడుపులు జేయువారికి బట్టలు పచ్చి. చొక్కాయాలు మొదలగునవి ముదిరినవి.

ఇట్లే ఇనుము, కొయ్య ఇత్యాదులయందును గ్రహించునది :

కళలలో దయారుచేయఁ దేబడునవి యుపక్వములు. తయారై దింపఁబడునవి పక్వములు. ముందఱి కళపరముగఁ జూచిన వస్తువులసంస్కృతములు; వెనుకటి కళపరముగఁ జూచిన సంస్కృతములు.

భూమిలోనుండి యుత్పత్తియైనవి వెనుకటి కళలనుండి పుట్టినవి గావుగాన వానిని శుద్ధాసంస్కృతములందురు. నేరుగా వినియోగ్యములైనవి శుద్ధసంస్కృతములు. ఈ రెంటికిని మధ్యనుండునవి మిశ్రములు

లేక కించిద్రచితములు. అనగా నివి రచితారచితములు. రెంటి యొక్కయు లక్షణములుగలవి.

మన దేశములో పచ్చివస్తువులు దిక్కులుబుకునట్లున్నవి గాని పక్కాసరకు లంతదట్టముగాలేవు. ఇదియెంతయుఁ జింతనీయము. రూప భేదోత్పాదకములైన కళలు విలసిల్లమింజేసి మనవస్తువుల మనమే తయారుచేసికోఁజాలనివారమై బయటిదేశములకుంబంపి విరచితములం జేయించి దిగుమతి చేయించుకొనుచున్నాము. పంటలతోఁబాటు రచనలును ఈ దేశమునఁ బ్రబలించిన భరతఖండమునకు నీడుదోడ్డైన రాజ్యము లెవ్వియునుండవు. ఈదేశోత్పత్తిలోని విశేషము లేమనిన:- అరచితములు మెండు. విరచితములు గుండు.

ఈ విషయ మింకముందు సాంతముగఁ జర్చింపఁబడును గాన నింతటితో నీ ప్రకరణము పూర్ణింతము.

పదునాతివ ప్రకరణము

కర్మకరుల శక్తియుక్తులు

శ్రమను అతిశయిత సామర్థ్యముంజేయు విధానములు ద్వివిధములై ప్రవర్తిల్లు.

1. కర్మకరుల దేహమనోదార్థ్యములు ఆశ్రయములై యుండునట్లొనర్చుట.

2. వృత్తులను తగువిధములఁదీర్చి నిర్మించుట.

ఇందు మొదటిదాని ననుసంధించు సమయము లెవ్వీయనినః—

పారంపర్యప్రాప్తమగు శరీరబలము

లోకములోని జనులందఱును తుల్యబలులుగారు. నేలలయందుం బలె నశులలోను సారవిషయకములగు సంతరములున్నవి. ఇవి నిర్దేతుక జాయమానములుగాక శీతోష్ణస్థితి, సంఘచర్యలు, చిరకాల పరిచిత కర్మలు, వైవాహికాచారములు ఇత్యాదుల ననుకరించి యుండును. “పుట్టుకతోనే చెడిపోయినారము ; ఇత నేమిచేసినను పరిష్కృతుల మగుట దుర్లభము ” అని నిరాశులై యుండుట తెలివిమాలినతనము. “పురాకృత కర్మమువలన నాకు నీగుణములు కట్టువడినవి ; పుట్టుకతో వచ్చినది పుడకలతోఁగాని పోదు ” అని సాహసరహితులై యుండుట సామరలక్షణము. జననసిద్ధములగు లోపములను పాపములకు పౌరుషమే ప్రాయశ్చిత్తము.

జపానీయుల విజృంభణము

జపానుదేశీయు లేఁబదియేఁడులకుఁ బూర్వము మనవలెనే పాశ్చాత్యులన్న భయకంపితములగు నుండెడివారు. వారిదేశములో మనలంబలె జాత్యుపజాతులు వర్ణధర్మములనఁబడు నానావర్ణాధర్మం

బులును పెచ్చుపెటింగి ఏకదేశీయభావమునకుం బ్రత్యూహములై జనులను శక్తిహీనులంజేసి యలయించినవి. వాణిజ్యార్థము వచ్చిన ఐరోపావారినిఁజూచి యశుద్ధులని తెగడి దూరంబుగ వెళ్ళుటయు వారి యాచారములలో నొకటిగానుండెను.

ఆసమయమున అమెరికాదేశస్తులు తమవారికినైన తిరస్కారమునకుఁ బ్రతీకారముఁ జేయఁబూని, జపానువారిని శిక్షింప యుద్ధపునావలం బంపిరి. అవి రేవునవిడిసి ఫిరంగులఁ బేల్చుకొనె, జపానీయులు తమకిక నోటమి తప్పదని యెఱింగినవారై నయము మెఱయ సమాధానముఁజేసికొని “ ఇక ముందైన మాసభంగము రాకుండవలయునన్న దేశమును వృద్ధిపఱచుటయే యుపాయంబుగాని వేఱొండులేదు; శాంతప్రవర్తనలచే శత్రువులు శాంతింపరు ” అని చక్కఁగా నెఱింగినవారై యానాటలగోల నోటిమాటలఁ బ్రపంగించుట లేకున్నను, అభ్యుదయకక్రియల ననుష్ఠానములోనికిఁ దెచ్చుటకు రోమరోమంబుల నుండిపుట్టి ప్రజ్వరిల్లు పౌరుషంబుతో ప్రారంభించిరి. ముప్పదియైదు సంవత్సరములలో సంఘసంస్కారముం బూర్తిగావించి, క్షత్రియ బ్రాహ్మణాదులకును తక్కుంగలవారికిని బాత్తుకొల్పించి, జాతిభేదములు మూఢజనాదరణీయములని నిరసించి, ప్రాచీనవేదములు ప్రకృతకాలమునకుఁజాలవని నవీన కళావిషయక శాస్త్రములనేర్చు పాఠశాలలం బ్రతిష్ఠించి, యావిద్యలం బ్రసరింపఁజేసి, ఐక్యమత్యముగలవారౌట నవక్రవిక్రమాఘ్యలై, సేనలను యుద్ధంపునావలను ఆధునికరీతి సర్వసన్నాహ సమేతములంగావించి, ముప్పదియైదేడులలోన చీనాదేశపుఁ జక్రవర్తి నోడించి విజృంభించిరి. అదిచూచి రష్యా, జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ దేశములవారు అసూయాగ్రస్తులై జపానువా రాక్రమించుకొనిన భూములను, చీనావారికే ప్రతిదానమిచ్చునట్లు నిర్భంధించిరి. వారి నెదిరించినిలుచు శక్తి లేనివారగుట జపానువారు తలలువంచి యప్పటి కంగీకారమునూఱి పగఁదీర్చు నదను వేచియుండిరి.

ఈకలికాలములో రణక్రీడ కృతయుగాదులయందుంబలె సెలవు లేక చేయుఁబడు వినోదముగాదు. భారతాది యుద్ధములలో వీరుల కెప్పుడోగాని ఆకలిదప్పలు గలుగుట వినఁబడదు. అప్పటివారు కృశోదరులు ; ఈనాటివారు వృశోదరులు. ఆకాలమున భీమసేనుఁ డొకఁడు మాత్రమెట్లో ఈకాలమువారి జాతికిజేరినవాఁడు ! మనకు మంత్రతంత్రములు ఇంద్రజాలములును సుముఖములుగావు. యుద్ధ భూమిలో నుండియేతీరవలయు ; దెబ్బలే తినవలయు ! ప్రాచీనుల దెబ్బ వేరు. వారస్త్రబలముగలవారు. ఒకఁడు తన యింటిపెఱటిలోనే మఱ్ఱి యూఁడతోఁ బండ్లుదోముకొనుచు గ్రహచారవశమున నావేళకు శాస్త్రవుఁడవఁడైన జ్ఞప్తికివచ్చినన్న ణోపోద్దీపితుఁడై, ఆ యూఁడ కటుక్కని విఱుగునట్లు పండ్లు పెటపెటఁగొఱికి బ్రహ్మాస్త్రముం బ్రయోగించిన ఆయస్త్రము సూర్యకోటి సదృశప్రకాశ దుర్నిరీక్షమై ప్రళయకాల జాబ్వల్యమాన కీలికీలాకలాపంబు నిరసించు ప్రక్రియ రేగి, త్రోవనెదురుపడినవారి మీసములనైనఁ గమలఁజేయక నేరుగ ఆశ్రాతవునేకదిసి, వాఁడొకవేళ నప్పుడు నిదురించుచుండిన, సంహరించుట ధర్మవిరుద్ధంబు గావున, వాఁడు లేచి సన్నద్ధుండగువఱకు వాకిటఁగాచియుండి నోటిసిచ్చి పిమ్మట వానివైఁ బడుటయో లేక వాఁడింకనుం బ్రచండుఁడై పాశుపతాస్త్రంబుం దీటుకొల్పిన తోఁక ముడిచికొని యింటికి మఱివచ్చి యజమానునకు సర్వముం దన పౌరుషంబు నివేదించి తూణీరగతంబై తూఁగుటయో యొక్కటి యాచరించి విరమించుట గతయుగ శౌరవంబు ! ఆబేడలు ఈ కలి యుగపు నీటిలో నుడుకవు.

ప్రథమగణ్య బలంబులగు రాష్ట్రంబులు దాఁకెనేని కురుపాండవ సంగరంబట్లు 18 దివసంబులంగాక 18 నెలలను సమాప్తినొందుట సందేహంబు. వత్సరమునకు సుమారు అధమక్షము 100 కోటుల రూపాయలై నలేకున్న సైన్యం నాయితపాటుతోనుండుట దుర్లభము.

కావున ప్రపంచమునంగల అండ్లగ్రామీణుల రాజ్యములతో ననుకరింపఁ గోరిన నాహవములకువలయు ధనబాహుళ్యముండుట యావశ్యకము. అట్టిధనములు ఆధునికవిధంబుల వివిధంబులగు కళల నభివృద్ధి చేసినం గాని పడయఁబడవు. సంప్రదాయమే సర్వశ్రేష్ఠం బనువారికి నధమత్వ విమోచనంబుకానిపని. అట్లగుటచే జపానీయులు నవనాగరికతయే ప్రాణమానసమాశ్రయంబని ధృఢముగనమ్మి తదుచితరీతి దేశాచారములలో మార్పులంజేసి యంత్రకళలస్థాపించియు, జనులశక్తి కనుగుణములగు వృత్తులం బ్రవేశింపఁజేసియు, సంప్రాప్తార్థ పౌష్కల్యులై, రష్యావారి వికలతనొందింప నందుఁ జూచుచుండుతఱికి, ఇంగ్లీషువారు తమకును రష్యావారికిని ద్వేష హేతువులుంటఁబట్టియు, సముద్ర యుద్ధమునఁ గుశలులైన జపానువారు తమకుఁగాని వారితోఁగలిసిన తమకు మంచిది కాదగుటంబట్టియు, వర్ణమతాచార వేషభాషా విరుద్ధలయ్యు జపానువారితో బద్ధసఖ్యులైరి. అపుడు రష్యావారు అరులయంతరువును సంపూర్ణముగఁ గనుగొన్నవారు కానందున జపానువారు మునుపటి యట్లు తమకు వెనుబడినవారను గర్వంబుతోఁ జిన్నఁజేయ వారిఁక వేఁడిఁజూపనిది మర్యాదదక్కదని యుక్కుమిగిలి రెండేండ్లయుద్ధములో శత్రువుల భంజించి కృతార్థతయు లోకమాన్యతయుఁబడసి తమ యాహవదోహాలులనుకీర్తిని నలుదెసల నింపిరి. ఇది మనవలెనే తూర్పువారును మతాచారములలో నించుమించు సరిపోలినవారును జూపిన పరాక్రమము. కావున జాత్యాదులకన్న పౌరుష ప్రభావం బెక్కుడు.

జాతిగుణంబులు

మునుపు జీవశాస్త్ర పారంగతులగు కొందఱు జన్మగుణంబుల మార్పుట యసాధ్యమని యభిప్రాయపడివుండిరి. ఆధునికులు వారితో నేకీభవింపరు. మఱేమన్న పుట్టుకకన్న పెంపకమే ప్రధానమని యేక వాక్యముగాఁ బలికెదరు. బ్రాహ్మణ పుత్రునైనను చిన్నగాఁడే

శూద్రునియింటవదలిన వానికి శూద్రబుద్ధియే అబ్బునుగాని బ్రాహ్మణ్యములవడదు. శూద్రునైన బ్రాహ్మణ గృహంబునంబెంచి జెద్దవానిం జేసిన వాడు శుద్ధోచ్ఛారణతో సంధ్యావందనముం జేయఁగలఁడు. మన దేశమునేలిన రాజులలో తక్కువలెక్కకు ముక్కాలుమంది జాతిచే శూద్రులయ్యు డ్ద్రుతియపదవి నధిష్ఠించినవారై యజ్ఞోపవీత ధారణాది క్రియలచే ద్విజులుగ గణింపఁబడి ద్విజకుల కారకులై యుండుట సుప్రసిద్ధము. చెన్నపురి రాజధానిలో బ్రాహ్మణులనఁబడువారు ఆదిని అనార్యులైన ద్రావిడులనియు ఈనడుమ బ్రాహ్మణత్వ సిద్ధినొందినవారనియు వారిముఖశిరఃపరీక్షణమున మనుష్య శాస్త్రవేత్తలు స్థాపించి యున్నవారు, కావున జన్మమునకన్న కర్మమే యుత్తమ బలవంత మనుట విశదము.

కర్మతత్త్వ విచారణ

కర్మమనుపదము తెలిసియో తెలియకమో ప్రయోగించితిమి. ఆపద మందఱును వాడునదిగాన దానియర్థము నిట నిమర్శించి స్పష్టీక రించుట వదలఁగూడని కార్యము. మఱియు నది యీ చర్చతో సంబంధించిన విషయమే.

మనవారు “ పూర్వోపాత్త కర్మహతిచే నీదుస్థితికి వచ్చితిమి ” అని వాడుకగాఁ బలికెదరు. ఎవరికర్మముచేత నెవరు క్రిందఁబడిరనుట వివరముగ విచారితము.

సాధారణమైన యర్థమేమనఁగా:—“ నేను మున్ను పాపముఁ జేసితిని. దానిఫలమే యిప్పుడు బీదనై వందురుట. ” సకే. అయిన నొక్కటి. ఈజన్మము పూర్వజన్మముచే నిర్ధారితము. అయ్యది తత్పూర్వజన్మస్థాపితము. ఇట్లే నిర్ణాయకముల నిరూపించుచు వెనకకు బోవంబోవ నాదిజన్మ మెద్దానిచేతను నిర్ణయింపఁబడనిదగును. ఏలయన దానికి నాద్యమెయ్యదియునుండదు. కావున కర్మముచేఁ బీడింపఁబడని జన్మమొకటి యుండుననుట నిర్వివాదాంశము.

ఆ యాదిజన్మమునందైన మనము స్వతంత్రులమైయుండుట యొప్పుకోవలసిన పలుకుగదా ! ఇది యొప్పుకోన్న దాముజేసిన సిద్ధాంతములకెల్ల భంగము వాటిల్లునని కాబోలు వేదాంతవాదులు కర్మమనాదియని వాక్రుచ్చిరి. అనగా కర్మము పుట్టినకాలము నిరూపించ సాధ్యముగాదనుట, నిష్కృష్టార్థ మేమన జగత్సృష్టిమొదలు కర్మము జనులవెంటఁ బిశాచమువలె నంటుకొనియుండునని ! ఇది యెంత సమంజసముగనున్నదో చూడుఁడు ! కర్మము స్వతంత్రమా లేక ఆచరణజనితమా ? ఎవఁడైన నొకఁడచరింపనిది కర్మము తనంతట బుట్టునా ? ఒకవేళ సృష్ట్యాదినుండియే కర్మ మనువర్తించుచున్నదని యొప్పుకొందము. అప్పుడుగూడ నరుఁడు స్వాతంత్ర్యము వహించియే కర్మము నాచరించి యుండవలయుఁగదా ! కావున నామూల్యముగ తత్వపరిశోధనముజేసిన సర్వమును స్వతంత్రవర్తనచే నిర్ణీతముగాని పారతంత్ర్య ప్రసిద్ధముగాదనుట నిక్కువమగు.

స్వతంత్రత యుండెననుకొందము. అయ్యది యొకజన్మమునఁ జేసిన కృత్యములచేబద్ధమై కాలాంతరము పర్యంతమును కదలక మెదలక యుండుననుట సమ్మతింపఁదగినమాటకాదు. ఆస్వాతంత్ర్యమే ముఱలముఱల సవరించుకొని యుత్తమస్థితికి రానేల యుద్యమింపఁ గూడదు ? కాలుజారి క్రిందఁబడినవాఁడు “ ఇది నాకర్మము. ముఱల లేవఁగూడదు ” అని యట్లే పడియుండఁగలఁడా ?

మఱియు నాగుణములు చరితములన్నియుఁ గర్మాధీనములౌడు. అట్లేని స్వేచ్ఛావర్తన మున్నదనుటయు నది కర్మబద్ధంబుగాదనుటయుఁ గర్మాధీనములేయగును. ఇది స్వరూపాసిద్ధముగదా ?

మఱియొకటి. స్వతంత్రతయే లేనిపక్షమున “ ఇది తగును, అది తగదు ; ఇటుజేయుము, అటుజేయకుము ” అని ధర్మశాస్త్రము లను విధించుట పొసఁగనిమాట. స్వతంత్రతలేని స్థావరమగు వృక్ష

మునుజూచి “ ఓ చెట్టా ! నీవు మనుధర్మ శాస్త్రప్రకారము నడచుకో. నవనాగరికులమాట పెడచెవిని బెట్టుము ” అని యెవఁడైన మందలించునా ? సంస్కరణశక్తి మనకుంటంగాదె అవ్వలు, అయ్యలును అన్నిధర్మముల నుపదేశించుట మనమువిని యట్లాచరింపం దొడంగుట?

కర్మముయొక్క తత్త్వంబేమన:—చేష్టలతో స్వభావము మాటుననిగాని నిరోధింపంబడునదికాదు. దృష్టాంతము, దేహపరిశ్రమం జేయువారు వ్యాయామములందు సక్తచిత్తులై యుందురు. సోమరి పోతులయినవారికి క్రీడార్థము పరువులు వాటుదమన్నఁ గాళ్ళురావు. మనసు నామోదింపదు, అయినను పట్టుబట్టి కొన్నినాళ్ళు నొప్పికోర్చి శ్రమించిన నెట్టిపాటులు భరములుగఁ దోఁపవు. మఱియు మునుముందుగ నుత్సాహము సుఖము నిచ్చును, అటుపిమ్మట ఏనాఁడైన లీలావిహారములం జేయకున్ననాఁడు శరీరమానసంబు లుత్సాహహీనంబులై వాడుబాటును. కావునఁ గర్మలచే స్వభావమును స్వభావముచేఁ గర్మలును యుక్తపథంబుల నడుపవచ్చుననుట తథ్యము. పౌరుషంబు సహజగుణంబులలో నెల్ల నాయకత్వంబుదాల్చిన ధర్మంబు. కర్మములు వాడుకయల్లేగాని యంతకన్న మిన్నలుగావు. వానిందలంచి భీతిం గలంగుట తనసీడఁజూచి తాభయముఁగొన్నట్లు.

మనకార్యములు మనలనేగాక సంఘముంగూడ జెందుననుట న్యాయము

కర్మమెట్లున్ననేమి ? అది యెవరి నావేశించుననుట యింకను ముఖ్యమైన యంశము. పామరజనమత మేమనఁగా:—“ నేఁ జేసిన కర్మము నన్నేపట్టును. దానిచేత నాకు నింకొకబన్ధమున గొప్ప పడవియో చిల్లరయుద్యోగమో ప్రాప్తించును.

- క. “ ఈ యెడఁబడిచి వేతొక
- కాయముఁగైకొని శరీరి కర్మవళగతిం
- బోయి సుఖదుఃఖములఁ గను
- నాయక వెండియును దేహబంధముఁ తొందున్. ”

చ. “ స్థిరమగు పుణ్యకర్మమున దేవభవంబగు బుణ్యపాప సంకరమున మానుషత్వమగుఁ గల్గిషముల్ పకుకీటభావముం

దొరయఁగఁజేయు..... ” — తారకము

ఇట్టి తత్త్వములు సంఘీభావదృష్టి లేశమైనను లేక స్వప్రయోజనమే పరమార్థంబుగా నెంచు కాపురుషులయందుం గాక యింకెయ్యెడను నావిదృఢింపదనుట సులభముగ నిరూపింపఁబడియె, చూడుడు !

తనకర్మము తన్నే చెందుట నిజమైన వర్ణధర్మంబుల కనుగుణమగు వెఱపునంజనుట యుక్తంబనుట యేలకలిగె? వర్ణధర్మము లనగా వర్ణోద్ధారకధర్మములు. ఈ సడవడిచే నేరికి మేలు ఉద్దిష్టమయ్యె? తనకా? వర్ణమునకా? తనకనుట పొసంగుటెట్లు? శూద్రులు ద్విజసేవలో మునింగియుండవలసినవారట? ఈలోకమే నరకమానట్లు పరితపించుట మాలమాదిగలయొక్క ధర్మమట! అల్పసంఖ్యగల బ్రాహ్మణ క్షత్రియులుదక్క వెఱవా రెవ్వరును ఈ ప్రపంచమున ముందునకు రాఁగూడదు! రాఁబయత్నించుట మహాపాతకము!! తారవాది నరకావహము!!! అట్లగుట నీధర్మంబులు శూద్రాదుల కుర్చితాఁడులయ్యె. కావున జనసామాన్యమునకివి యుపకరించుననుట కల్ల. తొన్నివర్ణములవారి లాభార్థము స్పృష్టములనుట యధార్థము.

కావునఁ గర్మము తన్నుమాత్రము జేందుననుట యార్యులే నమ్మలేదని మాయభిప్రాయము. దానిఫలములు సంఘముం బొందుననుటఁ తెలిసికొనినవారయ్యు నగ్రజాతివారు తదితరులం దమ యధీనమందుంచికొనుటకై యీ మాయామయమగు తత్త్వముం బన్నిరి. ఎట్లనిన హీనకులస్థులకు స్మృతి విహితాచారములవలన హింసయేగాని సుఖములేదు. వారలారీతిఁ బోడిమిసెడి సర్వదా యుండవలయునన్న నింకేదైన నొక యాసఁజూపనిది సాధ్యముగాదు. ఈమిథ్యాలాభము సాపించుటకై కాఁబోలు “ శరీరి కర్మవశగతిం ” బోవుననిరి. ఈ కుటిలముయొక్క యంతరంగభావమేమనగా “ ఓ నిర్భాగ్యులారా! మూకై ప్రయాసపడి చావుఁడు. ప్రత్యక్షముగనున్న ధనమును సుఖ

మును మేముచూడగొనెదము. మీ కేమియు లేకపోయెనేయని మీరు చింతింపనేల ! మీ సత్కర్మము ఉత్తవోదు. ఇంకొకజన్మమున మీకు వడ్డితోఁగట్టవచ్చును. కావున ద్వరపడకుఁడు ! మీ చేతిలోనుండు రొక్కము నిట్లు మాచేతిలోఁ దిలోదకముతో వేయుఁడు. మీకు దేవ లోకముపైఁ బ్రతము ప్రవాసియిచ్చెదము ” అనుట ! వంచించఁబడిన వారును నీచులౌటచేతనే ఈ మాయదారి సిద్ధాంతములకుం బ్రకృష్టత గలిగె. ఎట్లు నీచులందురో “ సంఘ మేగతికిం బోయినఁ బోవనీ. మాజీవాత్మలు ఉచ్చస్థితి కెక్కినం జాలు ” నను దురాశోపహతులౌట కతన. కావున గర్మము ఆత్మమాత్రప్రయోజకముగాని లోకముం జెందినది కాదుఅనుట లోభమను పుట్టనుండి వెల్పడిన విషపుబురుగు.

ప్రవర్తనల ఫలములు తన్నుఁజెందునో చెందవోగాని తప్పక సంఘమునకు మేలో కీడో చేయుననుటకు ప్రమాణములు :

అట్లుగానిచో ధర్మము లేల విధింపఁబడవలె ? ధర్మముయొక్క ముఖ్యసంకల్పము సంఘముయొక్కయో, జాతియొక్కయో, ఉపజాతి యొక్కయో, ఏదైన నొక సముదాయముయొక్క శ్రేయస్సో, లేక శ్రేయస్సని యెన్నఁబడినదియోకాని వేఱుగాదు. తనకుమాత్రము సంబంధించు కార్యముల ధర్మములను విధించుట మాధ్యమ. అట్లైన దొంగయు దొంగతనమును ధర్మమని వాదింపవలసినచ్చును, తుమ్ముట, కనుకొప్పలల్లార్చుట, ఒడలుగీరికొనుట యిట్టివి ఇతిరులకు జగుప్సఁ బుట్టింపని మార్గమునఁ జేసికొన్న నెవ రేమియు ననఁబోరు. స్వానుగత చర్యల యుక్తాయుక్తవిచారణ పాడిదప్పినఁపని. ధర్మాధర్మములు న్యాయాన్యాయములును సంఘాచుగతచర్యలయందఁ బ్రవర్తిల్లు.

అట్లైన నాత్మహత్య యేలకూడదందురు ? ఈ ప్రశ్నకు సదుత్త రము. ఆత్మహత్యయ నిషేధ్యమయిన నానాఁటికిం బ్రజాసంఖ్యకు ఊణతవాటిల్లు. సంఘము బలహీనమౌను. శత్రులతోఁ బోరుటకు ముచుపటివలె సమర్థముగాఁ జాలదు. కావున ప్రతిమనుజునియొక్కయు

దేహమనోదార్ధ్యంబులు సంఘమునకును సంబంధించినవి. వానియందు సంఘమునకుఁగల యాజమాన్యము మనుజునకులేదు.

ఒకవేళ సంఘముం జెందదని యనుకొందము. ఇండియాలో పాపకర్ము లనేకులుగలరు. మన జనసంఖ్య దాదాపు 30 కోట్లు. అందెంతలేదన్నను 25 కోట్లు నికృష్టజీవులు. వీరందఱును గృత కృత్యులుగారుకాబోలు! మఱియు నిక్కలికాలములో మన శాస్త్రకారులు చక్కఁగ నిర్ణయించునట్లు ఇంచుమించుగ నెల్లరును నీతి బాహుళ్యులు, ఆచారవిదూరులునుగా నుండవలయును. లేకున్న నాశాస్త్రకారులకు నన్వతదోషమువచ్చును. మనమేమైన నేమిగాని యేనాఁడో చచ్చి సున్నమైన ఋషులకు నన్వతదోషము రాఁగూడదు! అట్లయిన మనమానము పోవును!

ఈయెఁగతాళి యటుండనిండు. మన దేశము నానాఁటికి క్షీణించుటయు ఐరోపా దేశము దినదిన ప్రవర్ధమానమై తేజరిల్లుటయుంజూడ ఆత్మలు ఒకేదేశమున పునః పునః పుట్టవలయునను నిర్వేతుక కర్మము గలవనియైననుసరే : లేదా, మనుజుల సుకృత దుష్కృతములు సంఘముం జెందునని యైననుసరే నిర్ణయించుటతప్ప వేఱుతోవ గాన రాదు. బుద్ధిమంతుఁ డెవ్వఁడును రెండవ తీర్మానమే సత్యమని యొప్పుకొనకపోఁడు.

నాకర్మములు ఇతరులం బట్టునుగాన నేనేలచెడఁజేయఁగూడదు? చేసినచో నాకేమి నష్టి? చేయనిచో నేమితుష్టి? యని వాపోవునంతటి మూఢులెవ్వరు నుండరని తోఁచెడిని. ఒకవేళ నుండిరిపో : వారి గర్హించు వీధములేవనః—

1. తనచేసినకర్మ తన్ను బాధింపదని మేము చెప్పలేదు. ఇతరులను బాధించునంటిమి అంతటనే తనకుఁ దప్పనని యర్థముచేయుట వెడఁగుఁదనము. తన్నును తనవారిని నాక్రమించుగాన పూర్వులు తలచినంతకన్న నెక్కువ ప్రభావముగలదిగా చూపింపఁబడినది గావున సత్కర్మాచరణమున కింకను బ్రభు హేతువు చూపింపఁ బడియె.

2. ఇతరులనియంటిరే ఇతరులెవ్వరు ? నీసంతతికి సంఘమునకుం జేరినవారిని పెరవారని యనునంత ఊతబుద్ధి యెవరికైన నుండునా ?

3. నీచులు తమమేలునాసించియ మేలుచేయుదురు. ఇది కూలికై చేయు ధర్మమువంటిది. మహాత్ములతోవవేటు. తమప్రయోజనమునే సమకూర్చునదియైన “ ఈ చిల్లర మానిసియైన నాకొఱకు పాటుపడవలయునా ” యని ధర్మమునైన సైరింపరు. “ నేనొక్కఁడు తేలిననేమి మునిగిననేమి ” యని యుపేక్షజేతురు. తమకార్యముచే నితరుల కెగ్గో లగ్గో యగునేని అప్పుడు తమచే నితరుల కేయుపాధి తటస్థించునో ; లేక, ప్రాప్యహితములు ప్రాప్తింపకపోవునో యని మెలకువతో వర్తింతురు. సమూహశ్రేయంబునకుఁ గారణమగుటం జేసియే ధర్మాచరణంబు కర్తవ్యంబయ్యె.

4. ఆత్మపక్షమగు తత్తరపాటేగాని ప్రజాచింతలేనివారమగుటం గాదె మనదేశమునకును మనకును భంగముఁ దెచ్చుకొంటిమి.

5. స్వప్రయోజనపరతి పాతకంబగుటయకాదు. కుంతితమనియు వ్యర్థమనియు పూర్వమే బోధించితిమి.

ధర్మమునకు నాశ్రయము సంఘము

ధర్మము సమూహపరంబు. సమూహములు వివిధంబులును విరుద్ధములునుగాన ధర్మంబులు నట్లే భిన్నంబులై పఱగు. దృష్టాంతం : సమూహములకు కుటుంబము, కులము, జాతి, వర్ణము, సంఘము లేక దేశము, నిదర్శనములు : హనుమయ్య శాస్త్రియిల్లు ; ముఱికినాడు స్మార్తులు ; బ్రాహ్మణవర్ణము ; హిందూజాతి ; భారతసంఘము ; భారతీయులలో ప్రకృతము ఆర్యులేకాక అనార్యులగు తురుష్కులు పారసీకులు మొదలగు జాతివారును జేరియున్నారు. సమూహములు స్థానముననుసరించియు నేర్పడును. ఉదాహరణము ; తాలూకా, జిల్లా, దేశము, ఖండము ఇత్యాదులు.

ధర్మంబులు వివిధములనుటకు గృహస్థధర్మము, వర్ణధర్మము, కులధర్మము, దేశధర్మము ఇవి మొదలగునవి.

ఇందులో ననుష్ఠేయములెవ్వి ! ఈసందేహమును జపానీయుల చరిత్రయు దానిచే వారు సంపాదించిన యాన్నత్యమును బొత్తిగఁ బరిహారించినవి. వారిమతము సర్వజనాదేయము, అదేదన:—కులము, వర్ణము మతము ఇత్యాదులు దేశసంఘముల నాశ్రయించి బ్రదుకునవి గాని ప్రత్యేకముగఁ బ్రసిద్ధికివచ్చు స్వతంత్రశక్తియుతములుగావు. దేశీయమహావృక్షము తావలముగఁబెఱుగు బదనికలవంటివి. ఎట్లన దేశము ఊయంబునొందుడు నివియును వేదవడును. తురుష్కుల రాజ్య కాలములో నీదేశములో హిందువుల మతాచారములకును గుడి గోవు రములకును గలిగిన ఊభజ్జప్తికిఁ దేవలసినదిలేను. కావున మతాదు లెంతమంచివైనను అపౌరుషేయములైనను, జనులను పౌరుషరహితులం జేసియు నైకచుత్యంబు విదారించియు రాష్ట్రము నేలకుండెచ్చిన తుదకు నవియును అడుగంటుననుట విస్పష్టముగానఁ బెనువాదమిటుఁ బనిలేదు. కావున సర్వార్థములకు నాద్యంబైన దేశీయశోభనమే పరమపుణ్యంబు. సంఘధర్మము ఇతరధర్మములకెల్ల శ్రేష్ఠతము. సంఘాభివృద్ధికిఁ బ్రతికూలములైన యవివర్జ్యంబులు. జపానువారు ఈ తత్త్వముల మనమునఁ జక్కఁగాఁ బాదుకొలిపి కుల, మత, వర్ణాచారంబులలో సంఘాభివృద్ధి మహాకార్యమునకు విఘాతుకములైన ధర్మముల నిరూఢి లించి ఒండొరులతోడి పొత్తును నూత్న కళావిన్యాస కౌశలమును వలయునంత యలవరించుకొని అంగ్లేయులతో సరిగఁ సంధిఁజేసికొను నంత ప్రాభవము వడసిరి.

అదిచూచి మనవారు కొందఱు, మనకు నొకానొకనాఁడు ఇట్లే ధ్యానముఁ జేసికొనుచుండినవారివలె సంఘముగానుండు విభవము ఘటిల్లునని వెఱ్ఱియాసనొకటి నిల్పుకొని, కృత్రిమత్వప్రవృత్తి, సుకృతములఁజేయని పాపముచాలక పూర్ణాచారములనఁబడు దుష్కృతముల

నింకను శ్రద్ధతోఁజేయుచుఁ గన్నులల్లార్చుచు నోరు దెఱిచికొనియుండు టంజూడ నెంత చిత్రముగనున్నది! జపానువారి పదవికి రావలయు నన్న వారిపదతులం బూనవలయును, కడక లేక కార్యము లడరవు, ఉంఛవృత్తి, అవిభక్త కుటుంబములుగల దేశములలో కష్టపడకయ ఫలము లందఁజూచుట యనేకులకు సహజగుణము, సహజగుణమేగాని సాధనకుఁ జాలిన గుణముగాదు. అండ్లెయులవలెఁ బరదేశంబుల దయా దాక్షిణ్యములతోఁ బాలించిన ప్రభువులెవ్వరునులేరు. వారిచే తత్తము లైన విద్యలును మనకు ప్రత్యక్షముగ వారియందే ప్రకటితములగు సంఘధర్మములును ఈ దేశమున చవిటినేలలోని విత్తనముంబలె నంకు రింపక పోవుటఁజూడ విస్మయ విషాదంబు లుల్లంబుం గలంచెడిని. చెన్నపురి రాజధానివారికన్న బంగాళా, బాంబాయి, పంజాబు మొద లగు సీమలవా రెక్కుడుగఁ జొరవఁజూపెదరు. ముఖ్యముగ బంగాళా పారు పారుషమే ప్రధానమనుటకు నిదర్శనముం జూపించువారలు. పదేండ్లక్రింద బంగాళీలన్న “ పిఠికపందలు. కడుపు గడలింపనేరని సోమరిపోతులు; పుస్తకముల గ్రుడ్డిపాఠముఁజేసి పరీక్షలందు గడదేరుట తప్ప నింకెందునకుం దరముగానివారు !” అని యెల్లరు హేళనముఁ జేయుచుం డెడివారు. ఇప్పుడీరీతివారి నెవరు గర్హింపుదురు? పారుష ప్రకటనమే ముమ్మాటికిని సర్వసమ్మానావహంబు.

కావున “జాతిచే దిక్కులేని హీనుడను” అని తలంచి యెవ్వరు సద్భైర్యపడఁగూడదు. పుట్టుకకన్నను తలవాతకన్నను శిక్ష (తరిబీతు) అధికశక్తిమంతము. అల్పములైన ప్రయోజనములు, ధర్మములు, గౌరవములు, యోగ్యతలుకలిగి కొన్నిమర్యాదలు జరుగుచుండి నను మానవంతులు సమానస్థానభావములేనిది విరమితయత్నులుగావు.

“ తనివీరే వేల్పులుదది రత్నములచేత :
 వెఱచిరే ఘోరకాకోల విషముచేత :
 విడిచిరే యత్నమమ్ముతంబు వొడముదనుక :
 నిశ్చితార్థంబు వదలరు నిశ్చణమతులు. ”

— శర్తృహరి

జాతిచే సంబంధించిన తక్కువలు సంస్కారమున కధీనములుగావు.

సంఘమునకును మనకునుగల సంబంధముఁ చందం దెలియనివారగుటచే హిందువులు నిక్కంపుటహితములను హితములనినమ్మిచెడిరి. దేశసంఘము శరీరము. వృత్తులు అవయవములు. ప్రజలు రుధిరవసాధులవంటివారు దేహము ప్రధానము. రుధిరాదులు పరిచారకములు. దేహోరోగ్యము కార్యము. పెరివాని బ్రదుకు లుపకరణములు. దేహమునకై యవయవచ్ఛేదముఁ జేతురుగాని యవయవమునకై దేహము నెవ్వరును ఖండింపరు. అంగములు కొన్ని చెడినను మొత్తముమీఁదఁ గాయము సురక్షితమైయుండుట గలదు. కాని యొడలెల్ల నశించినేని ముక్కుమోములు గాననగునా? కావున నంగముల ధర్మము శరీరసౌఖ్యము ననుకరించుటయగుణము. పేరాసచే బాలివోయిన జ్ఞానము గలవారై హిందువు లీన్యాయము నుల్లంగించి వర్ణములు దేశసంఘమున కంగము లట్లుండవలయుననుట విడనాడిరి. అగ్రజాతులవారు స్వప్రయోజనముపొంటే “ రాజ్యముయొక్క ముఖ్యోద్దేశము వర్ణధర్మములం బ్రతిపాదించుటయ ” యని చాటించి పుణ్యముఁ గట్టుకొనిరి. ఇది యెట్లున్నదనఁగా తలయొక్క ముఖ్యకర్మము పడిసెమును భద్రముగఁ గాపాడుకొనుట యనునట్లు. వర్ణములు దేశప్రయోజనమునకు లోనై యుండిన రెండును నేటిరీతిఁ బరిహాసపాత్రములై యుండవు.

ఈశరీరాంగసామ్యముచే నింకను ఒక యాక్షేపమునకుఁ బ్రతియియ్యవచ్చును. “ మనపూర్వులుచేసిన సుకృత దుష్కృతములు మనలోఁ గానుపించునని యంటిరే. ఎవరో చేసిన దానిచే నేదోషము నెఱుగని మనము వెతలఁగుడుచుట న్యాయవిరుద్ధముగదా!” అని యడుగువారికి సమాధానములు. దేశసంఘము శరీరము. నఖ కళిములవల ప్రజలు వచ్చుచుఁ బోవుచుండినను అయ్యది శాశ్వతంబైవుండు. కాన కార్యములన్నియు మనమూలకముగ సంఘముచేతఁ జేయఁబడునవియని యనవచ్చుగాన సంఘకర్మ సంఘమునేజెందుట యాశ్చర్యం

గాదు, రెండవది. కాలికి దెబ్బతగిలినను ఇతరానయవములును నవయు
 మాడ్కి సంఘములో నొక టైగవారి యనుచిత కర్మములవలన నెల్ల
 రకును గీడుమూడుట సహజము, మూడవది. తలదండ్రులనుండి
 పడయఁబడిన దేహమిది. వారిసాత్తులతోఁగూడ వారి గుణదోషముల
 కును భాగస్థులగుటలో నేమి యవలక్షణమున్నది? మనపూర్వులు
 గావుననే వారును మనము నేకమని చెప్పవచ్చును. పురుషుఁడు భార్య
 యందుఁ బుత్రుఁడగుట నవతరించుననెడు మనపూర్వుల బెద్దల
 వాక్యము వినలేదా? కావున తరతరములవారి యైక్యము సంఘము
 శరీరమనియు ప్రజలందులోని యవయవములనియు నిరూపించుటకుఁ
 బ్రశస్తమైన సాక్ష్యము.

కార్యములచే గర్తకుఁడప్ప నొకొకరికి నేమియు సంభవింపని
 షక్షమున నెవరెట్లుజేసిన నేమియని యశ్రద్ధగానుండినం దప్పలేదు.
 కార్యములు మనతో నంతమొందునవిగావు. మఱి యితరులను ఇక
 ముందురాఁబోవు తరములవారిని బట్టనవిగాన దేశసంఘమునకుఁ
 బ్రతికూలములైన యాచారములఁ బరిత్యజించుటయే పరమధర్మము.
 ఒక్కసంతతివారికేగాదు. పూర్వులకును సంఘము ఏకమనున్వాయముం
 బట్టి మనచే హీనతగల్గును. ఎట్లన, మనము ఏవపుఁగికినచ్చిన, “ పెద్ద
 లలో దోషములేవిది వీరికిట్టి దుస్థితివచ్చునా ” యు. యుండఱు వారిం
 గూడ నిందింతురు. కావున భూతభవిష్యద్వర్తమానములను అస్యము
 గాని మూర్తితో స్థిరముగానుండు దేశసంఘమునకు శౌరపాభ్యుదయ
 ములఁ గలిగించుటయే నిజమైన పితృతర్పణము. ఇతరములు శూగుల
 నీళ్ళ చేటుమాత్రమేగాక పితృఘాతుకములును.

హిందూజాతియొక్క ఊతకుఁ గారణములు

ఎవ రెన్నివిధముల వాదించినను హిందూజాతి కొంతైనఱకును
 ఊతశక్తి కువచ్చినదనుట యొప్పుకోవలసిన విషయమే. దీనికేమి కార
 ణముఅనుట చింతనీయము. అందుఁ గొన్నిమాత్ర మిటనూచింతము:-

1. అతిసమీప సంబంధములు. రక్తసామ్యము ఎక్కువగాఁగల సంబంధములు శరీరమునకును బుద్ధికిని నుపాధిశరములని జీవశాస్త్రజ్ఞులవారు సిద్ధాంతీకరించినవారు. మఱియు దగ్గఱచుట్టరికమువల్ల ఏకరీతినే మర్యాదలు, చర్యలు, ఆలోచనలుగలవారు కలియుదురుగాన నూతనవిధ పరిచయమును తద్వారాకలుగు వికాసమును మనకు లేకపోయె. చూడుఁడు ! భోజనమునందుగల సూక్ష్మబుద్ధి మనవారి కింకెందును లేదుకాబోలు! జిహ్వాకుమాత్రము వివిధరుచులు పాకములునుగావలయు. బుద్ధికిని దక్కినవానికిని ఒకేరీతినుండు సామగ్రియే చాలును ! అన్నకోశముమీఁది జ్ఞాపకము దేశముమీఁద లేదుగదా ! ఇంగ్లీషువారన్ననో తమ దేశములో నిచ్చవచ్చినచోట్ల బెండిలియాడుటయేగాక వర్ణసాదృశ్య మొకటియున్న నితర దేశములలోను వాలాయముగ బాంధవ్యమొనరింతురు. (వర్ణమన్న శ్వేతవర్ణముగాని యజ్ఞోపవీత ధారణముగాదు) రక్తమును గుణగణములును ఇంచుక భిన్నములయ్యును పరస్పర లోపపూరణములై యున్న నావివాహము వివాహముగాని నూతనవిషయముల గ్రహింపను నివేదింపనుజాలనివారి పొత్తు పొత్తుగాదు. ఇంచుమించు తమవలెనే యుండువారి సంగతి యుప్రయోజనకారి. కావునఁ గ్రోత్తసంబంధములు మొత్తముమీఁద సంఖ్యనుమాత్రమేగాక తేజోగుణములను వృద్ధినిందించునవి.

పూర్వికులకు ఇరుగుపొరుగిండ్ల పిల్లలను జూచుకొనుట విధిలేని కృత్యము. యానసాకర్యము లేమిని, దేశమరాజకమై రక్షణములేని దగుటను దవ్వలఁ బెండ్లియాడుటయన్న, “ నింటికి చిలుచుకొని వచ్చునథలలోన, మధ్యనెవరైనఁ బెండ్లికూతు నెత్తుకపోవుదురో, యటయిన వృథాద్రవ్యనష్టముగదా ” యని సంకోచించువారు ప్రాచీనులు. బ్రిటిష్ వారి ప్రకృతరాజ్యములో నట్టి యిక్కట్లుల కెడము లేకున్నను మనజనులు తెగువలేనివారుగాన ప్రాతరీతులమించ నెంచుకొన్నారు. కారణములు లేకున్నను గార్యములు వదలకుంటయేగదా మనలోని యద్భుతవిశేషము !

2. అతిబాల్య వివాహములు, బిడ్డలుగా నుండునపుడే బిడ్డలఁ గనుమర్యాద ఈ కర్మభూమిలోనేకాని మఱొక్కడనులేదు. ఇది ఘోర మనియు వినాశకారియనియు నందఱును ఉపన్యాసము లిచ్చువారేకాని దానిని విడిచినవా రొకరునులేరు. మహమ్మదీయుల ఛార్జన్యమే యీ యాచారమునకు మూలకారణమని యనేకుల యభిప్రాయము. నాకీవ్యాజమునందు నమ్మకముతక్కువ. ఏలన, మనువునుదప్ప నింకెవరిని ప్రమాణముగా నంగీకరింపమని వాదాడుమనము మ్లేచ్ఛులవల్లఁ గలిగిన యీయాచారమును పాయకుండుట మనమతిమునకుఁ భిన్నతనముగాదా ! రెండవది మనవారే కామమోహములు కానివందురు. ఆ కామమోహములకు సందులేకుండునట్లు పసికూనలకు బొమ్మలకుఁ బోలఁ బెండ్లిఁజేసి వేదవాక్యముల నిలువఁజూచిరో ! ఏడేండ్ల బాలికా బాలకులకుఁ గామమోహము లంతగానుండవు. కాబట్టి భవద్గీతా వాక్యప్రకారము వీరిపెండ్లి నిష్కామవ్యవహారముగాన సద్వృత్తమని యెంచిరో ! ఈకారణముచేతనేమో పండుముదుసలికి లేతపడుచును దెచ్చికట్టుట ? ఇదియును అప్పటికి నిష్కామ వ్యవహారమే. ఒకరికి కామము కాలకంఠుని సహాయము లేకున్నను గాలసహాయముచేఁ గాలినది. ఇంకొకరికింకను మొలవనేలేదు. కావున భగవద్గీతలకు దత్తాలమునకు భద్రదమే ! మనసులేనిపెండ్లి మృగకృత్యప్రాయమనుట యీ జనులకేనాఁటికి స్ఫురించదుగాఁబోలు ! కామములేకయ సంతానఫలముఁ బడయవలయునట ! ఇది సాధారణముగ ముసలివారుచేయు నింద్రజాలమేయైనను, వయసువారిట్టి వ్యాసవరప్రసాదము నెన్నఁడుశుగోరరు ! “నిర్మోహత్వం నిశ్చలతత్త్వమ్” అన్నట్లు మోహములేక పడయఁ బడిన సంతానమునకు జడత్వం బెప్పుడును దప్పదు. అట్టివారికి “జీవస్మృక్తి” యేగతి. ఈ దేశములో వరుండన్న తాతలు అవ్వల చేత వరింపఁబడినవాఁడనియేకాని కన్యకచే వరింపఁబడినవాఁడని యర్థముగాదు.

స్త్రీపురుషులకు స్వయంవరములేనిది ఈ దేశమునకు దిక్కుగతియు నేనాటికిని లేక నిత్యవైధవ్యము నొందియుండుననుట. నిష్కర్ష స్వయంవరమనఁగాఁ దామైకోరుకొనుట. అనఁగాఁ దమకు హితులని తోచువారల నేర్పఱిచి సఖ్యముఁజేయుట. కావున గాంధర్వ వివాహము నిషేధింపఁబడని దేశములో మేలైన రకములు గూడుటచే జాతికి వృద్ధియుఁ గుటుంబమునకు బరమోల్లాసంబును ఉండును. ఉల్లాస ముత్సాహమునకుఁ బుట్టినట్లు. ఉల్లాసహీను లుత్సాహహీనులుగానుండుట యేమి యాశ్చర్యము? సంసారము దుఃఖసాగరమని యిక్కడఁ బ్రసిద్ధి. ఇక స్వతంత్రతనియ్యక ముక్కుపట్టుకొనియైన నసహ్యమైన పెండిలి చేసికోవలసినదని నిర్బంధపెట్టింప నాసంసారము దుఃఖసాగరముగాక ఆనందవార్ధిగానుండునా? సంసారమును బంధనమందురు. బంధనమననేమి? పారతంత్ర్యవర్తనము. కావున నీదేశములో నది బంధనమే. అంతేగాదు. పశువులను ఎనుములను గుమిగాఁ దోలు బందెదొడ్డివంటిదని చెప్పినను నెక్కువగాదు. ఇదంతయుంజూడ సన్యాసమే యిహపరసాధనము అనుటలో నేదో కొంతగుణమున్నట్లు తోఁపకమానదు. పరమును సాధింపకపోయినంబోయె. ఈదౌర్భాగ్యపు ఇహమునుండి తప్పించుకొనుటయే మోక్షమను పురుషార్థముకాబోలు!

ఈ యనాచారములు ప్రబలియుండఁగా సంఘసంస్కారం వారాయఃకులు (అనఁగా సంఘసంస్కారమునుగుఱించి యుపన్యాసముఁదప్ప మఱేమియుఁ జేయనివారు) కన్యాశుల్కము వరశుల్కము బుచ్చుకొనుట గూడదని యేకవాక్యముగా ననేకకంఠములతోఁ గుయ్యిడెదరు. నాకుం జూడమోహమున్న ద్రవ్యాపేక్ష యేరికిని ఉండదు. మోక్షములేనినాఁడు పెండి యేల? ఇక మోహమునకుంగాకున్న ధనఘనైకై న నుండవలయుఁగాని నిష్కారణముగా నిచ్చలేని పిచ్చిపెట్లై కెవఁడైన సమ్మతించునా? అట్లైన మోహసప్తమునకై ధనముఁ గొని యింకొక్కెడ మోహపూరికై పెట్టనెంచుట యస్సాభావికమా!

వివాహ క్రయవిక్రయములనిలుప మార్గముక్కటియే. అది మోహము నిలుపుట. అదిలేనిచోఁ గన్యాదానము బేరసారములలో నొక్కటి యౌను. కూఁతులుం గొడుగులును సరకులౌదురు. ద్విజులలో నగ్నికా వివాహము విధిగావున నాఁడుబిడ్డలుగలవారు ఏగోడులకైన లంచముల కైననోర్చి కాలముమీరకుండునట్లు వరునిసంపాదింపజాతురు. అట్లగుట మగబిడ్డలచేఁ దలదండ్రులకు మంచిలాభమున్నది. అందులకే “అపృతస్య గతిర్నాస్తి” యని వైదికులు పుత్రాభ్యుదయమే నిరీక్షించి శోభనమును వేచియుండుట.

మఱికొందఱు “తరుణులై నపిమ్మట పెండ్లి జేయ మనవల్లనగు పనిగాదు. అయినను నాలుగై దేఁడులలోఁగాక తొమ్మిది పదిలోఁ జేయించిన కొంతకుఁ గొంతమేలు?” అని వివాహవయస్సు కించిత్తు పొడుగుచేయవలసినదని పారాయణముజేతురు. వరించుస్వారంత్త్యము గుణము వీసికీ వెలియాట, అతిబాల్యమునందే బిడ్డలుగనుట, ఇవి యనుచితములై యుండఁగా వీనికిం బ్రతికారణముగాని కించిద్వయో వృద్ధి యెవోకొఱకు? పరాధిష్ఠిత పరిణయములు పశుకృత్యములని యేమో ఒక్కతూరికి నాహింసచాలునని విధవావివాహములం జాలించిరి. దేహమును ఆజ్ఞలోనికిఁ దెచ్చికొన్నను ఒరులమనస్సు ప్రియముచే దక్కని తరములై న వెఱపుల సాధింపనగునా?

నిర్బంధవివాహము లింత రోఁతలయ్యును సహజముగ నెవ్వరు సహింపనివయ్యును ఏల వ్యాపకమునకు వచ్చినవని ప్రశ్నింతు రేమో. మనదేశములోని యరాజకము, దారిద్ర్యమునే కారణములనుట సదుత్తరము. బీదలు దేహపరిశ్రమ యమితముగఁ జేయువారుగాన వారికి కాయముతోఁగూడ మనసును కాయఁగాది కఱ్ఱబాటును, అట్టి వారికి మృగప్రాయములైన భోజన నిద్రాది సుఖములందక్క కోమల రసాన్విత భోగము లున్నవియనియైనం దెలియదు. భోజనమహిమ కఱ్ఱపునిరడుటఁ గోరుదురేకాని రుచుల నాసింపరు. పాపము నిలు

స్త్రీపురుషులకు స్వయంవరములేనిది ఈ దేశమునకు దిక్కుగతియు నేనాటికిని లేక నిత్యవైధవ్యము నొందియుండుననుట. నిష్కర్మ స్వయంవరమనగాఁ దామైకోరుకొనుట. అనగాఁ దమకు హితులని తోచువారల నేర్పఱిచి సఖ్యముఁజేయుట. కావున గాంధర్వ వివాహము నిషేధింపబడని దేశములో మేలైన రకములు గూడుటచే జాతికి వృద్ధియుఁ గుటుంబమునకు బరమోల్లాసంబును ఉండును. ఉల్లాస ముత్సాహమునకుఁ బుట్టినట్లు. ఉల్లాసహీను లుత్సాహహీను లుగానుండుట యేమి యాశ్చర్యము? సంసారము దుఃఖసాగరమని యిక్కడఁ బ్రసిద్ధి. ఇక స్వతంత్రతనియ్యక ముక్కుపట్టుకొనియైన నసహ్యమైన పెండిలి చేసికోవలసినదని నిర్బంధపెట్టింప నాసంసారము దుఃఖసాగరముగాక ఆనందవార్ధిగానుండునా? సంసారమును బంధనమందురు. బంధనమననేమి? పారతంత్ర్యవర్తనము. కావున నీదేశములో నది బంధనమే. అంతేగాదు. పశువులను ఎనుములను గుమిగాఁ దోలు బందెదొడ్డివంటిదని చెప్పినను నెక్కువగాదు. ఇదంతయుంజూడ సన్యాసమే యిహపరసాధనము అనుటలో నేదో కొంతగుణమున్నట్లు తోఁపకమానదు. పరమును సాధింపకపోయినంబోయె. ఈదౌర్భాగ్యపు ఇహమునుండి తప్పించుకొనుటయే మోక్షమను పురుషార్థముకాబోలు!

ఈ యనాచారములు ప్రబలియుండఁగా సంఘసంస్కార పారాయణులు (అనగా సంఘసంస్కారమును గుఱించి యుపన్యాసముఁదప్ప మఱేవి యుఁ జేయనివారు) కన్యాశుల్కము వరశుల్కము బుచ్చుకొనుట గూడదని యేకవాక్యముగా ననేకకంఠములతోఁ గుయ్యిడెదరు. నాకుం జూడమోహమున్న ద్రవ్యాపేక్ష యేరికిని ఉండదు. మోహములేనినాఁడు పెండి యేల? ఇక మోహమునకుంగాకున్న ధనఘనైకై న నుండవలయుఁగాని నిష్కారణముగా నిచ్చలేని పిచ్చి ప్లెక్షై కెవఁడైన సమ్మతించునా? అట్లైన మోహసప్తమునకై ధనముఁ గొని యింకొక్కెడ మోహపూర్తికై పెట్టనెంచుట యస్సాభావికమా!

ఈ ప్రపంచమున ఆహారసౌకర్యమునందు ఆంగ్లేయులు అమెరికనులును అగ్రగణ్యులు. వీరిలోఁ గూలివారు సైతము దినమునకొకతూరియైన మాంసముం దినకుండురు. జర్మనీ ఫ్రాన్స్ రష్యా మొదలైన సీమల వాకు జపానీయులును ఇంత చక్కఁగ జీవింపలేకపోయినను మొత్తము మీఁద నీవిషయమందుఁ దేసినవారే.

హిందూదేశము ఊమదేవతకు హృదయరంజక విహారస్థలము. ఈదేశమునందు జనులు తిండిలేక పరితపించు విధముఁజూడ తాతి గుండెయైన కరుగును. పనియు నందునకుఁ దగినట్లు మిక్కిలిజబ్బు.

చిత్తూరుజిల్లా ప్రాంతములో నెలకైదురూపాయల జీతము లభించిన నది శుక్రమహోదశయనిపేరు. ఇక పెండ్లాము పిల్లలు వేఱుగ రెండు మూఁడు రూపాయ లారింతురేమో. ఈ యేజెనిమిది రూపాయలతో గిరాకిగానుండు కాలములో ఏదారుమంది యన్నవస్త్రాదుల యుక్తపరిమాణములఁ గొనవలయునన్న వితరణ ప్రసిద్ధమైన కల్పవృక్షమే కోమటియనతారమెత్తినంగాదు. మఱియు మిక్కిలిముఱికియై క్రీక్కిరిసిన యిండ్లలో నుండుటచేత అప్పుడప్పుడు వ్యాధులచే బాధితులై తిన్నఁగా దినముఁ దప్పక పనికినిరారు. వ్యాకరణధోరణి నీవిషయము వాక్కుచ్చితిమేని వీరికిఁ బనులతోఁగల సంది వైకల్పికమే గాని నిత్యముగాదు. తుదకు బహుళమునుగాదు.

“ ఆతురగాండ్రకు బుద్ధిమట్టు ” అన్నట్లు సేవకులకు మిగుల గొద్దిగా తిండిఁబెట్టి పనిలాగఁజూచుట యజమానులయొక్క యాచారము. ఊద్యాధయాఱి ముఖమునకుఁ గాంతివచ్చునంత దిన్నవారు ఆకలిచేఁ గృశించినవారు రెండుగంటలలో జేయుపనికన్న నెక్కువ యరగంటలోఁ జేయఁగలరని యెఱింగినవారైనను “ కాలవ్రయమైన నేమి లొక్కము మిగిలినఁ జాలును ” అని తలఁచి కూర్చివారికోక ముద్దకు మాతరముద్ద సంకటివేసి యదలించి పొలముల దున్నుట్లకోకోతకోకోపంపుదురు. చొవవపనికైన తూఁగుచుఁ జేయునదియే మేలనుట

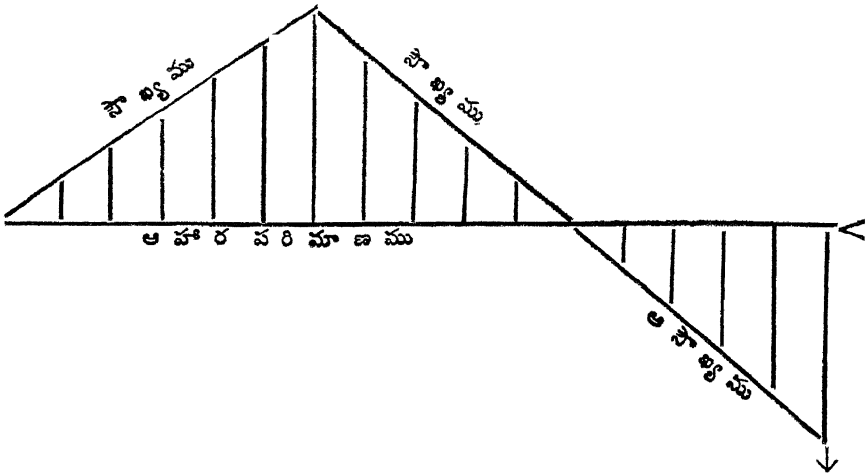
కాలవ్రయభీతిలేని యీ దేశమున మాత్రమే చెల్లును. ఇంగ్లాండులో నరరూపాయ సెలవైనను అరగంట మిగిలిన నితర యత్నములం బూరింపవచ్చునను త్వరయున్నది. అల్పద్యోగములు గలదౌట ఇండియాలో కాలమాపనచింత మందునకైన దొరకదు, వేగిరపాటు వారి కెట్లో యట్లే మందయానము మనకు సొంపుగాకున్నను ఇంపైన పద్ధతి.

హిందువులు మృదుహృదయములు గలవారగుట ప్రత్యక్షముగ సాపాటుచేయించుటలోఁ దఱచు కాతన్యముం జూపరు. రూకలు లేని దేశముగాన రొక్కజీతముల యేర్పాటులో నెక్కువ కఱకుగా నుండెదరు గ్రామములలో సేద్యగాండ్రకు భూస్వాములే మధ్యాహ్న భోజనంబిడుట సర్వసాధారణము. కొందఱు ఇది యన్నదానబుద్ధిచేఁ గుదిరిన యభ్యాసమని పొరపడెదరు. అన్నదానబుద్ధి యున్నది గాని దానికనర్గళ సహాయకారియు నొంపగలదు. అదేదన స్వప్రయోజన పరత. ఎట్లన మాదిక్కు కలుపుదీయుట, కోత, కళ్ళము ఈ పనులకు కూలి మధ్యాహ్నపుఁ గడితో 1½ అణా. కడిలేక 2 అణాలు. ఇక పెట్టెబడు పిందుసంగతి. ఒకముద్ద లేక ఒకటిన్నరముద్ద అరచేతిలో నుంచుకొని యారగింతురుగాని ఆకులసెలవులేదు. ఈ నైవేద్యము ఒకరొకరికి ½ అణాకువచ్చిన దానకర్ణత్వ మనవచ్చును! మఱియు రొక్కము జీతమునకన్నఁ గొంత మెక్కువకు వచ్చినను కూలివారు తప్పకఁ తినెదరుగాన పనియు నెక్కువయై, క్రియాపూర్తికి వలయు కాలము తక్కువజేయుటవలన చిట్టచివరకు యజమానులకు లాభ మాపాజించును. అట్లుగాక రెండణాలు వారిచేతిలోనిడిన, పాపము, నిరుషేదలు గావున, పస్తుపడియైనఁ గూడఁబెట్టుదమని వారొకపూట జలావళిముతో విరమించిరేని పని తక్కువయగును. రెండునాళ్ళలో ముగ్గియుపని మూడునాళ్ళవును. కూలియు నెక్కువకు వచ్చును.

కావున నీపురాతన మర్యాద యిరుదెసల వారిజ్ఞేమమునకై వాడుకకు వచ్చినదేగాని బీదల ప్రయోజనార్థమే శాసింపబడినదనుట హుళిక్కి.

మన దేశము అన్నివిధముల యమితములకు నాకరము. ఒక దిక్కున మాలమాదిగెలు కడుపీడ్చుకొని పోవునట్లు ఎండుచున్నారు. ఇంకొకదిక్కున తుమ్మిన మెతుకులురాలునట్లు సంతర్పణములఁదిని పొట్టలు కదల్చలేక గొప్పవర్ణములవారు కూలబడియెదరు ! ఇవి రెండును ఉపద్రవకారులే భోజనము మంచినన్నమాత్రమున నెంత తిన్న సంతమంచినని కూరుచున్న లేవక మెక్కజూచుట మాధ్యము.

భోజన సౌఖ్యముం బ్రకటించు పటము.



అనఁగా మిక్కిలి జీరమైన దేహము గలవాఁడు తినుటకుఁ బూని యొక కబళము మ్రొంగఁజూచిన ఆహారస్పర్శచే హర్షమైనను శక్తిచాలమి, నాహర్షము సంతగా అనుభవింపలేఁడు. డస్సిన వారికిఁ దొలుత సరళముగ లోపలికిఁబోవు పాలవంటి ద్రవపదార్థము నిచ్చు వలయును. సేదఁదీర్చికొని తినను తినను సౌఖ్యము యథాకమమున కన్న నతిశయముగ స్ఫురించును. అనఁగా పారణారంభమున సౌఖ్య మధికవృద్ధిని గలిగియుండును. కొంతవడికి కుంభకర్ణునికై న నాతురిత

లాభువమునొందును. అది మొదలు సౌఖ్యము హీనవృద్ధి ననుసరించును, ప్రతికభళముదెచ్చు నానందము మునుపటికన్నఁ దక్కువగ నుండును. చిట్టచివరకు తృప్తిసంపూర్ణ మగుడు తినుటయందలి సౌఖ్యం నాసక్తియు సున్నయగును. ఇంకనుం దిండిపోతుతనమునఁ గుడువఁబూనిన దిండ్రపై బొరలాడవలయుటయు సంభవించును.

భోజనసౌఖ్యము అనేక సౌఖ్యములట్లు తొలుత నధిక వృద్ధిని తరువాత హీనవృద్ధిని జెందుననుట వ్యక్తము. అనఁగా ఆరోహణావరోహణములు అనులోమ విలోమములు, అను లక్షణ సంయుతంబు.

ఉచితాహార సౌఖ్యములు లేనివారు చొఱవతప్పి మనపనివారి రీతిని కార్యములం దనాదరమును మాంద్యమును గలవారై యుందురు. ఉల్లాసములేనిది వికాసములేదనుట కిదియొక దృష్టాంతము.

4. ఆరోగ్యకరములైన స్థితిగతులును ఏవునకుఁ దావలములు. మిక్కిలి యుక్కగలిగి గాలిలేని గదిలో నూపిరి యూడుటయే కష్టమన్నఁ గష్టించుట శక్యమా! కర్మశాలలో గాలి శుభ్రముగాలేకున్నఁ బనివారు ఒకవిధమైన మత్తుగలవారై మూర్ఖమునుంగనుండువారివలె నేమియుఁ దోఁపక జాగ్రత్తతోఁ బాటుపడనేరరు. తమకుం దెలియక యంగములుదూలి భరముతోఁ బ్రయత్నము సాగించుచుండినను దాని కిని బుద్ధికౌశల్యముతో గమనించి చేయుపనికిని ఈడుండదు.

ఇంగ్లాండు, అమెరికా, జర్మనీ, ప్రాన్స్ ఇట్టి నాగరికాగ్ర గణ్యములైన రాష్ట్రములలో ఇప్పుడు కర్మశాలలను హార్మ్యములట్లు రమ్యముగాఁ గట్టుచున్నారు. కోకో యను పదార్థము శుద్ధిచేసి ఆహార యోగ్యముగానొనర్చు 'కాడ్ బరీ' యను కుబేరోపముండైన ప్యాపారి కట్టించిన మనోహరమైన 'బోరన్ విల్' అను గ్రామమును నేను కనులారదర్శించి నేత్రసాఫల్యముంబొందితి. ఆ గ్రామమెట్లున్నదన; ఇంట్లు చిన్నవియైనను గృహములోని యాయాకృత్యముల కనువైన వెవ్వేఱుగదులుగలిగి ముందఱను వెనుకను రెండుగ్గుంటల తోటనేల

లుంటుంటే విస్తృతముగను గూరతోటలతోఁ బచ్చగను ఉన్నవిఁ కోకో ఫ్యాక్టరీనేవకలకుఁదప్ప ఇతరులకు వీనిని బాడుగ కిచ్చుటలేదు. ఇతరులకు అడ్డకియ్యమని యొడంబడికఁ జేసినగాని శిల్పులకు సైత మందుఁ బ్రవేశములేదు. అట్లగుటచేత నాశిల్పులు నివాససౌఖ్యముఁ దామే తప్పక స్వీకరింతురు త్రాగుబోతు తనముచే ననారోగ్య వ్యయములకుం బాత్రులౌదురను శంకచే నాయూర మదిరాశాల లుండఁగూడదని నిబంధనయుంగలదు. వీనికి మాఱుమత్తు నియ్యని భోజ్యపదార్థముల విక్రయించు నంగడులున్నవి. ఈ స్థలములు జనుల నాకర్షించుటకునై బహుచిత్రముగఁ గట్టబడినవేగాక లోన మంచి కుర్చీలు, సోఫాలు, మేజాలును గలిగి ప్రతిమలచే నలంకృతమై బిలియర్డ్స్ మొదలగు క్రీడలకును వసతులుగలిగి తేజరిల్లెడు. కర్త కరులు గుమిగూడి సభఁజేయుటకొక మంటపమును చదువుటకుఁ బుస్తకభండారమును చికిత్సార్థము వైద్యశాలయు చెండ్లాడుటకు విశాలమైన భూములుగలిగి 'బోలిన్ విల్లు' విరాజిల్లుచున్నది. ఈ గామాధికారము యజమానులును భృత్యుల ప్రతినిధులును గలిసిన పంచాయతీదారుల వశముననున్నది.

అక్షలకొలది సెలవుజేసి కాడ బరీ ల్లెలచేసిరి? నష్టముగాదా? యనిన వారు ధర్మార్థమేగాక కర్మార్థము నియ్యది ప్రతిష్ఠించి రన వచ్చును. ఎట్లన నిశ్చితావాసములు ఆరోగ్యముగల యధీనులుండుట వల్ల పనినిలువక నికరముగ గడియారమువలె నడచుటచే వారికి లాభ మెక్కువ. మఱి యుల్లాసముతోఁ బాటుపడుదురు గావున నచ్చులేక పని త్వరత్వరలో ముగింపవచ్చును. పసందుగాను ఉండును. వినివారు కష్టవేషములకుం గడంగిన నష్ట మింతంతయని చెప్పితీరదు. బాంబాయిలో దినమునకు సరాసరి 1000 మంది రావలసినచో 1200 మందిని సేవకుఁ గుదుర్చుకొనకున్న సాగదు. అనఁగా దినమునకు రమారము 200 మంది మిషఁజెప్పియో చెప్పకయో మఱుఁగొచున్నారనుట.

దీనిచే జీతము సేగి యొకటేనా, పనిక్రమమును దప్పును. మాటప్రకారము సరకుదింపి వర్తకుల కిచ్చుటకుగాడు. అందుచే వారికి నష్టముఁ గట్టియిచ్చుట, వాడుక చెడఁగొట్టుకొనుట మొదలగు బాములు ప్రాప్తించును. తమవెచ్చమును కాపాడఁజూడక కట్టియిచ్చునంత లాభ మప్పుడే వచ్చినదని కాడ బరీ లనియెదరు ! దూరపుఁజూపుగాఁజూచిన ధర్మమే జయమనుట బాంకుగాడు. అప్పటి కననుకూలముగాఁ దోచినను మునుపటికి మోసములేదు.

కాడ బరీల చందాన ' లీవర్ ' వారు సబ్బుప్యాక్టరీల స్థాపించు కొంటకు ' సన్ లైటు ' రేవును, అమెరికాలో ఇనుము ఫ్యాక్టరీల పని వారికై ' పిట్స్ బర్గ్ ' ను ఇట్లనేక వ్యాపార ధురంధరులు కర్మకర గ్రామముల స్థాపించి ఇతరులతోసహా తమకును శ్రేయస్సు బడసి యున్నారు. ఇప్పుడు బంగాళాలో సేర్పాటునకువచ్చు అయకకర్మశాల వారును ఇంకను గొందఱు ఈ యుద్దేశములచే వేతనకారులకు నివాసములను ఫ్యాక్టరీల పరిసరభూముల నీదేశములోఁ గట్టచున్నారు. మనపనివారు యజమానుల కన్నుండిననేగాని కనుమఱుగొవారుగావున విదేశములకన్న నీధర్మపద్ధతి యిచ్చుటఁ గార్యానుకూలతకు సాధనము.

యంతకళలలో దేహబలముకన్న మనోజాగ్రత్త మిగుల ముఖ్యము. కావున మనసులకు నలజడిగానకుండునట్లు బొమ్మలు చిత్రపులు ఇట్టివినోదములచే కర్మశాలల నలంకరించుటయుం గలదు. కండలశక్తికన్న బుద్ధిజాగ్రూకత శ్రేష్ఠము గావున మనము సవికాసముగా నుంచుట తగును.

5. తెలివి తేటలు. ఆధునిక కళలలో తెలివి తేటలు లేనివారు దక్షులు గానేరరు. తెలివి తేటలు శిల్పప్రావీణ్యమును భిన్నములు. శిల్పప్రావీణ్యమనఁగా అభ్యాసాదులవలన నేర్చిన క్రియలలోని నైపుణి. మతిమంతుఁడనఁగా నేపనినైనను యోచనతోఁజేసి త్వరలో నేర్చుకొను శక్తిగలవాడనుట. అల్పబుద్ధిగలవాఁడైనను నిరంతర పరిశ్రమచే రచనాసమర్థుఁడు గావచ్చును,

ఈ తెలివితేటలలో ముఖ్యములైన గుణములు తత్ఫలములు

గుణములు:—ఆజ్ఞలను శీఘ్రముగా గ్రహించుట. గ్రహించిన దానిని మఱువకండుట. చిత్తవైశద్యము, విచారశక్తి. ఏకారణము చేత నీయారీతులఁ జేయుచున్నానని కార్యముయొక్క కారణములను దెలిసికొనవలయుననెడి కుతూహలము, కొందఱు పశువులపోలిక గ్రుడ్డి తనముగాఁ జెప్పినట్లు వోదురు. అట్టివారికి మనసున్నదో లేదో యను శంకయుఁ బొడము.

జర్రనీ, ఇంగ్లాను, స్కాట్లండు, అమెరికా దేశముల యుత్తర భాగములోని శిల్పములు ప్రజలలో ప్రథములు.

ఐరోపా, అమెరికా, జపాను దేశములలో చదువు సర్వ సామాన్యము. ప్రతిబాలుఁడును ఐదేండ్లు మొదలు పదునాలుగేండ్ల వఱకును బడికిఁ బోయి తీరవలసినదని రాజ్యాజ్ఞయోగ్యులు చదువను ప్రాయము దెలియని స్త్రీలైన నారాజ్యములలేరు. అట్లు విద్యా శాలలకుంబోక నిలిచి రేసి తలిదండ్రులు దండుకొనరు. ఇంగ్లాండులో నీపద్ధతి యిప్పుడు 40 సంవత్సరములుగ నడచుచున్నది.

మన దేశమున నగ్రజాతివారు తమయగ్రతకు నంతము వచ్చునను భయంబున, శూద్రులు మూఢులుగానున్న దమకుమేలని, విద్యా దానము వారికిఁ గూడదని నియమించి పాపముఁ గట్టుకొనిరి. మూఢ మతమునకు మూఢత యాధారము గావున, నీమార్గమునఁ బౌరాణిక మతము శాశ్వతముగానిలించి, తమకు గొప్పపదవియు నాదాయమును స్థిరముగ నిల్పుననియెంచి దేశము చేటునకోర్చి తాముమాత్రము పచ్చగానుండఁ బ్రయత్నించిరి. ఆంగ్లోమహాజనుల ప్రసాదమున నీనాటికి వర్ణ భేదములు లేక విద్వేష్యాపించుచున్నదిగాని, యుగముల నుండివచ్చు నాచారము లింకను విఘ్నకరములుగా నున్నవి. యుక్త యుక్త వివేకము లేనివారికి అలవాటులే నీతిమార్గములు. అట్టివారిని

బానిసలంజేసి కొంతవడికి న్యాయత్రయమిచ్చినను ఇది నవీన నాగరికత యని దానిపొంతంబోరు. దీనికి దృష్టాంతములు, పూర్వము ఘోర హింసచే మాలలను బశువులకన్న నికృష్టస్థితి నుండఁజేసిరి. నేఁడు గవర్నమెంటువారు వారిఁజూచి ఇకముందు మిమ్ముల నెవ్వడువున బాధపెట్టనియ్యము. స్వేచ్ఛగా నుండఁడు. అని బతిమాలుకొన్నను ఉత్తమవర్ణజులం జూచిన “వారికి మానీడగాలి సోఁకకుండునట్లు తొలగి నడుచుటయే ధర్మము. లేకున్న మోక్షమురాదు” అని నీచత్వ విమోచనంబును అరఁటిపండువలె నొలిచి చేతులలోనిడినను చేదఱి పాఱవేతురు. మనస్త్రీలును అట్లే మోటుకాలమునాటి లోకువతనము పతివ్రతాధర్మమనిభావించి యేసాంతములేని దాసీజనంబులట్లు పరమ సమ్మోదముతోనున్నారు. ఎంతకంటె నను ప్రాతయైనచో మనవారికి అత్తరుపన్నీరులవలె నలరును గాఁబోలు! ఈ చందంబుననే జనులనేకులు పుస్తకములు బ్రాహ్మణులసొత్తని భ్రమించి వానిపొంతకుం బోయిన గురుద్రోహమని విద్వేనొల్లకున్నారు. దీనతయే దివ్యధర్మం బనువారిఁ జేర్పనెవరితరము?

ప్రజ్ఞచే వచ్చులాభములు...చుఱుకుగలవారు పనులం ద్వరలో నేర్చుకొని ప్రవీణులౌదురు. అందుచేఁ గాలవ్యయము తఱుగును. అట్టి వారికిఁ బై విచారణకర్త లక్కరలేదుగాన కూలిసెలవు మిగులును. వస్తువుల వృథాపాడుచేయక యిచ్చిన సామగ్రితో నెంతసరకు రచింప వచ్చునో యంత రచింతురు. మందబుద్ధులు తక్కువజీతమునకు వచ్చి నను సామగ్రిం బాడునేసి యొక్కవ నష్టముం దెత్తురు. మఱియు యంత్రకళలలో కాయపుష్టికన్న మనశ్శక్తి యొక్కడనుట పూర్వా వేదితము. ఇంకను ఒకగుణము. ప్రజ్ఞానిధులుగానివారు జలచరములట్లు వృత్తియొండినచో నచ్చటనే నిలిచియు మురియుదురు. ప్రజ్ఞానిధులు పక్షులట్లు సమృద్ధియుండు వ్యవహారముల కెగయుదురు, అనఁగా వారికి వృత్తులుమార్పుట సుగమము.

6. ఎట్టికుశలుండైనను తనకు లాభము మంచిపదవియు రాదను నిశ్చయమున్న ననురాగముతో (శమింపఁడు, నిష్ప్రయోజన కార్యా సక్తి మృగ్యంబు.

హిందువులలో వర్ణభేదము లనర్థహేతువులు ఎట్లన ఉత్తమ కులజులు ఎల్లభంగులం బూజ్యులకాన వారికి సత్ప్రసర్తనయున్న లేకున్న నొక్కటే. కావున లేకయ యుందమని వారు నుదాసీనులై యుండుట. ఈవిషయము పురోహితులు మతాధిపతులు దేవార్చకులు మొదలగువారిచర్యలు చూచినవారికి వేద్యము. ధర్మాపేతులయ్యు ద్విజులు పూజనీయులుగనుండుట కీమూఢభక్తియేమూలము. పూర్వం యథార్థధర్మము ననుసరించి వర్ణము లేర్పడకుండినను వర్ణముల ననుస రించిన కృత్రిమ ధర్మంబైనను అనుష్ఠానములోనుండె. నేడీమాత్రపు ధర్మమైనలేదు, ఒక బహిరంగ వివాహములందక్క నింకెందును వర్ణ ధర్మములు ప్రవర్తిల్లు కుండుట యెల్లరకుం దెల్లంబ. చర్యానుగుణము లైన గౌరవములు జరుగు దేశములో నామమాత్ర వర్ణము లొక్క నాండైనవిల్వవు. “నడువడి యెట్లున్ననేమి ; వారిపాపముల వారు పోదురు. పెద్దలు సకారణముగఁ జూపిన మర్యాదలను మనము నిష్ఠారణముగఁజూపి పుణ్యము మూటఁగట్టదము” అని తలపోయు మహాధ్య త్సకంబైన సమూహం బొంటుంబట్టి వేషములకుండు గౌరవము నడవడికి లేకపోయె, ఇక హీనకులస్థులన్ననో ఎంతతపస్సుఁజేసినను వారికీజన్మ మున భద్రములులేవుగాన వారును శత్రుప్రాయులైన నితరవర్ణస్థుల కైన యేల పాటుపడవలయునని యజాగ్రత్తగానున్నారు. కావున నిరు దేశులవారికిపి ఊణతాప్రాప్తికి వర్ణభేదములు ముఖ్యకారణములు.

మఱియు శాస్త్రుఁ డిట్లున్ననేమి ? పదవులు ధనము ననుసరించి తొక్కిరియిని వర్తిలును. కష్టములకుఁదగిన ఫలము లేనిచో కార్యంబులయెడఁ గాంక్ష చెడును. మన దేశములో నీవిషయములైన దురాచారములు వెక్కులుగలవు. పనియొక్క కఠినతను గుణమును

జూడక మామూలు జీతమునూత్రమిచ్చుట, అల్పవేతనములు, విరామమేలేక పనిచేయుట, క్రమములేని కర్మలను విధించుట ఇత్యాదులు.

ఇంగ్లీషువారి యిండ్లలో సేవకులు చుఱుకుదనమునఁ బనిఁ జేతురు. మన యిండ్లలోనివారు మునికోలతోఁ బొడుచుచున్నను కదలరు. కారణమేమి? స్వదేశీయులయు విదేశీయులయు గృహసేవా పద్ధతులంబోల్చి చూతము.

ఇంగ్లీషువారి పద్ధతి

హిందువుల యాచారము

1. నెలకు ఎనిమిది రూపాయలు మొదలు ఇరువది వఱకును సంభజము.
2. పరిచారకులకు పనిపోయిన నేమిగతి యని భయము గల్గియుండుట.
3. తప్పచేసిన, పాత్రలను విఱుగఁగొట్టిన నపరాధము వేతురు. ఇచ్చియైన పని నిలుపుకొనుటమేలని సేవకులుభరింతురు.
4. సేవకులు రాజోద్యోగస్థులట్లు భయముతో వర్తించుదురు.
5. సేవకులకు కర్మలు నియతములు. ఆవి చేసిన ముగించినవెనుక యింటిముందఱ విరామముగాఁ బిరిచినఁ జలుకునట్లు గూర్చుండియున్నను యజమానులు దోష మన్ని తలఁపరు. ఎంత త్వరలోఁ జనిఁ జేసిన నంత విరామము దొరకునను నావేగమునఁ జనిఁజేతురు :
6. నచ్చులేని పని, కాలము మిగులుట, అలస్యము లేకయుండుట, యజమానులకుఁ గోపము మొదలగు చిత్తకోభము లవసరము లేకుండుట, ఇవి ఫలములు.

1. అన్నమువేసి రెండు మొదలు నాలుగు రూపాయలవఱకును నెలకూలి.
2. పనిపోయిననేమి : ఇంతకన్న నధమస్థితి రాఁబోవునాయను నిరాశ దైర్భ్యము.
3. జీతము స్వల్పముగాన జాల్తానాలకు వీలు లేదు. అందులకు బదులుగఁ గడుపార దుర్బాషలతోఁదిట్టి చిన్నబిడ్డలకుఁగూడ భాషాజ్ఞానము గలుగఁజేతురు.
4. యజమానురాలు పనికితైలు అప్పుడప్పుడు ములుకులవంటి ముచ్చటలను బ్రయోగించుటయుఁ గలదు.
5. క్రమములేని పనులు గావున ఒక్కపని యయి కాళమున్నె రెండు పనులు పైఱ్ఱుదురు. ఎంతచేసినను నిరామ మియ్యరు గావున పనులను ముగించిన ప్రమాధ మని పోపరితనమునఁ దూఁగుచు నిదానముగఁ జేతురు. చోఱవచేత నవ్వము గలిగినచో మాంద్యము నెవ్వఁ డవలంబించుడు ?
6. పలములు మీకనుభవ వేద్యములే గాన వర్జన లభిక ప్రసంగములు.

కర్మకరులు మృగములు జడములుగాఱుగాన వారి మనస్సులను ఆర్జించునట్టి విధానము లున్నంగాని మొత్తముమీఁద ననర్థమే ప్రాపించును. మనవారు భయముచేతనే కర్మసాఫల్యము నొందఁజూచెదరు. ఇది తెల్వితెక్కవపని. తనకు నేశుభమునులేనిది వెఱపున్నను నిండుమనసుతో నెవ్వఁడును గృతయత్నఁడుగాఁడు. ప్రయత్నశీలత జయోత్సాహసంజనితము. జయము మాయమైన నుద్యోగము నసమించు.

“ అవునుగాని ఎక్కువ కూలియిచ్చిన నాకూలి కల్లంగడిలో వినియోగమగువఱకును మఱలఁ బనికీరారు. లంఘనమువలె లక్షణములు పురికొల్పఁజాలవు ” అని కొందఱాక్షేపింపవచ్చును. ఇందు కొంత నిజమున్నది. అయిన నింకను విమర్శింతుము.

అధమవరస్సులు చేతి కించుకడబ్బు తగిలినతోడనే ఇంకను ఆర్జింపవలయునను శోరికఁగొనక పనివదలి మధుమాంసాదులకు వెచ్చింతురు. ఈరీతి నితరులేలచేయురు ? కారణము స్పష్టము. పూర్వహింసలచేఁ బట్టువడిన వాడుకలంబట్టి, ధనముగూడఁబెట్టిన నేమహాత్ముఁడైనను “ ఓహీనుఁడా ! నీకు ధనమెందుకు ? ” అని శాస్త్రముచేతనో శాసనముచేతనో లాఁగుకొందురను నిష్పృఱపాటుచే “ వచ్చినమాత్రం లాభము. ఇప్పుడే తిని త్రాగినఁ గ్రక్కించి నాకబోరుగదా ” యని నికృష్టులైనవారు నిరాసచే నర్థార్జనమున కుద్యమింపరు. సోమరితనము, కలిగినప్పుడు కల్లంగడికిఁబోవుట, లేనివేళ దీనతతోవేడి యాశ్రయించుట ఇత్యాది దుర్గుణములకు హింసాపరులై యగ్రజాతులవారు బలియురగుటంజేసి విధించిన యాచారములే మూలాధారములు. ఈ కార్యములు బ్రాహ్మణాదులయందు వర్తింపవుగాన వారిలో ఆశే, ఉత్సాహము, వసూత్పాదనాసక్తి, ఎడతెగక శ్రమఁజేయుశక్తియు నెలకొనియున్నవి. ఈ దుఃఖసాగరము నంత్యజ్ఞులు కడవనీఁదవలయునని కరుణఁగొంటిమేని రిక్తవాక్యముంవిడిచి వారు దరిఁజేరిన నీర్ష్యచే

మఱిలఁ దోయకుండుటయగాదు, నివసించుటకు వసతులను నేర్పఱచినం గాని వారు గడిదేరుటయు గడిదేరవలయునను ఇచ్చయు నసంభావ్యం తాను. ఇది సులభసాధ్యము గాకున్నను కిరాతహృదయము లేనివారెల్లరు నాదరముంచి సహాయపడవలసిన ధర్మోద్యమంబు.

జయమెంత శీఘ్రముగ సిద్ధించునో యంత యాతురతతోఁ బని చేయునుము. శూద్రులు మొదలగువారలకు “ ఇంకొక జన్మములో సర్వశోభనములు సిద్ధించును. ఇప్పటికిమాత్రము నిరాశగానుండి యారించినది గొప్పవారికి దానము చేయుఁడు ” అని బోధించిన నింకొక జన్మమనునది యెప్పుడో, యేయుగముననో “ కాశీలో దొంగిలించుటకు తామేశ్వరమునుండి వంగి కొనుమన్నట్లున్నది ” అని యధైర్యపరులై విశ్రాంతిఁజెందుదురు. కావున కాలమును ముఖ్యము, చిరమునకన్న నచిరము ప్రోత్సాహకరము. ఇందుచేఁ బ్రత్యక్షమే పరమమూల్యమని భ్రమింపరాదు. అచిరమనఁగా నించుమించు లెక్కకు వచ్చుకాలమనియర్థము. ఎవ్వరికిని గుఱుతులేని మన్వంతరములనికాదు.

కూలిపనికన్న సొంతపని యెక్కువ సమర్థమనుటకొక నిదర్శనము. భృత్యులకుఁ బని ముగించినవెనుక జీతముల నిత్తురు. అనఁగా పనిముందు ఫలము తదనంతరము, సొంతపనిలో నట్లుగాదు. పనియు ఫలమును సమకాలికములు. ఎట్లన, కార్యము నడుచుటయే ఫలము. సేవకులకు కార్యము ఫలముగాదు. జీతము ఫలము. కార్యము నిష్కర్ష. ఎందుకన అది ముందుముగింపునకు వచ్చునది. బల్యము దానిని వెంబడించునదిగాన నది కార్యముతోఁబాటు నిశ్చయము గలదిగాదు. తమపని తామేచేసిరేని కార్యమెంత నిశ్చయమో ఫలముసంతే నిశ్చయముగాన ఎక్కువ పూనికతో ప్రారంభింతురు.

స్వామ్యము సామర్థ్యాతిశయమునకు ప్రబలకారణము. నిద్రకనులతోఁ గూలిజేయువాఁడుపైతము నీకేయని కొంత భూమి నిచ్చితిమేని రేయనక పవలనక భూమిని దినదినము బిడ్డమాదిరిగ నరయుచు

వృద్ధికి దేచ్చును. కావుననే పోరంబోకు నేలలనిచ్చి పంచములను సాహసవంతులఁ జేయవలయునని దేశోపకారకజను లర్థించుట.

7. దుశ్శాసన దురాచారములు వితరణకు బాధకములు. దురాచారము లుత్సాహభంగముంజేసి జనులకు సోమరితనమును దుర్వ్రయబుద్ధిని బాండఁజేయుననుట విశదంబు. అన్యాయరాజశాసనం లటువంటివి. మితిమీఱిన పన్నుల రాజులు విధింతురేని ప్రోగుచేయ నెవ్వరికిని బుద్ధివోడమదు. “ సర్పంబు పడగనీడను, గప్పవసించెడు విధంబుగదరా సుమతీ ” యనునట్లు లోభుల యాశ్రయమున గరిక యైనఁ బచ్చగనుండదు. ఇంగ్లీషువారిచేఁ బరిపాలితమగు ‘ ఐర్లండు ’ అను దీవి యొండుగలదు. అందు దుశ్శాసనములు పూర్వకాలమునఁ బ్రబలియుంటచే, జనులు, ఆరించినను శేషించునను నాశలేమి, మన జను లట్లు అప్రయోజకులైరి. ఆ ద్వీపనివాసులు అసంఖ్యజనులు రఠా కరములైన ఇతర రాజ్యములకు వలసబోయినవారు ఉద్యోగోల్లాస వితరణంబుల ననన్యసామాన్యులని పేరువడసిరి.

బ్రిటిష్ వారి పరిపాలనకుఁ బూర్వం హిందూదేశం సౌరాజ్యం గలదియై యుండలేదు. తురకలు, మహారాష్ట్రులు చేసిన దౌర్జన్యమును వేఱుగఁ జెప్పనేల? తత్పూర్వమందును అనఁగా మనవారు కృతయుగమని కొనియాడు కాలమునందును జనసమూహముయొక్క ఊహమును మనరాజులు పాలించినట్లు గానము. అల్పసంఖ్యులైన బ్రాహ్మణ త్కృతయులకుఁదక్క తదితరులకు సర్వమును వమ్ముగాఁజేసి జీవనము దుస్సహముగాఁజేసి యలయించిరి. మఱియు నితర దేశములలో సంఘాచారములువేఱు. రాజశాసనములువేఱు. ఈ భిన్నత బ్రిటిష్ వారి కారుణికత్వమున మనలో నిష్పాడు గానఁబడుచున్నది. దృష్టాంతము. సంఘధర్మప్రకారము అంత్యజులు ద్వీజులతోఁ బోఁగూడదని యున్నను ప్రజలెల్లరు శక్త్యనుసారము సమాముగఁ బన్నులిచ్చువారు గావున ఇట్టిభేదముల రాజులు గణింపరాదని న్యాయసానములు,

కచ్చేరీలు, రైలుబండ్లు మొదలగు రాజరచితస్థానములయందు నందఱి కివి బ్రవేశము సమమని గవర్నమెంటువారు చాటించుచున్నారు. అప్పటము ఆర్యులకాలములో సంఘాచారములైన వర్ణాదులును రాజశాసనములతో నేకీభవించి యుండినవి. దానివలనఁగలిగిన గోడును వర్ణంపనలవిగాదు. ఇప్పుడు సంఘములో నెంతదిక్కులేనివాఁడైనను రాజ్యాంగవిషయములయందైన తలయెత్తుకొని తానును మనుజులలో మనుజుఁడుగాఁ దిరుగవచ్చునను ధైర్యముగలవాఁడై యున్నాడు. శ్రీరామాదుల కాలములో సంఘములో దిక్కులేని వానికెక్కడను దిక్కులేదు. సంఘములో నగ్రగణ్యుఁడైన వానికిమాత్రము రాజ్యాంగములలోను పదవి, దొరతనమును లభ్యములు. జనబాహుళ్యమునకుఁ బన్నులుగట్టుటదప్ప మఱేమర్యాదయుం గానము, వేయేల? అభివృద్ధి నాసించి పాటుపడుటయు నింద్యము! ఒకరికొక కీడునుజేయక మోక్షార్థియై తపంబునకుఁబూనిన శూద్రునకు శ్రీరామచంద్రులు శిరచ్చేదనముంజేసి కృతార్థులై ప్రపంచము ధర్మచ్యుతముగాక నిలిపిరట! మనవెద్దల యోగ్యత యీమాత్రము.

దీనిచే నార్థి కక్రియలకు నిరోధ ముప్పతిల్లె. ఎట్లనిన:—

అన్యాయముగ నవసీశులు దోచుకొందురను భయమునఁ జేర్చి పెట్ట నెవ్వరు నుత్సహింపరైరి. చేర్చుటయేలేకున్న వృద్ధికై వునుఁ ప్రయోగముంజేయుట యంతకుముందే నహి వితరణబుద్ధి వెడలిపోయె. అథవా యెన్నఁడైన శుకదశవీచి అధిక ధనప్రాప్తి నందఁ జేసిన వ్రతము, వినాహము, పండుగఁ అను మిషనొకటిబెట్టి త్వరలో భోజనాలంకారాదుల వ్రయమొనర్చి నిర్వా్యాకులులై యుండుట ప్రాజ్ఞులక్షణమని గణించఁబడియె. ఎట్లును నష్టము నిక్కంబుగాన దానమైన నొనర్చి స్వతంత్రవ్రయ తృప్తింబొందుదమని పాత్రాపాత్రవిచారణలేక వినియోగముంజేయు వాడుకలలవడె. దానకర్ణ తకు దుశ్శాసనములు ప్రోత్సాహకరములైన సఖులు. ఈదేశములో నీఁగియొక్కడని కొందఱు

విజ్ఞప్తి పలుకుటగలదు. తమసాత్తునకుఁ దమకును బలాత్కార వియోగము గలుగదను నమ్మకముండిన, నింతధారాశముగ నిచ్చు నభ్యాసము ద్విజుల బోధనలచే మాత్రము పట్టువడియుండుననుట సంధిగము.

ఈకారణములచే సమర్థతయొక తీరుననుండక య్యవృద్ధులకు బ్రాత్రంబైయుండు. ఇండియావారు సత్త్వంబున నాంగ్లేయులకు సదృశ్యులుగారు. దృష్టాంతము.

ఈ దేశములో సరాసరికి ప్రతికూలివాఁడును ఉత్పత్తిజేయు సీమబాగ్గుతూనిక 75 టన్నులు. తక్కిన బ్రిటిష్ రాజ్యములలో సరాసరి కొలత 285 టన్నులు. అనగా ప్రతిమనుజుఁడును మనకన్న నాలురెట్లు నమర్చులనుట. స్వదేశీయులు నలుగురు చేయుపనిని వారిలో నొక్కఁడు చేయును. ఇంగ్లాండులో ప్రతివానికిని సరాసరి దినకూలి రూ. 2-8-0. ఇండియాలో 0-4-0 మొదలు 0-6-0. కూలిలో నమితభేదమున్నను ఈ దేశమున నొకమైలు ఇనుపదారికి ఇంగ్లాండులో నొకమైలునకగు సెలవేపట్టును. తక్కువయేల కాదనగా ఇక్కడ నెక్కువ పనివారిని బ్రోగుచేయవలయును. రెండవది. ఈ పనివారు పాటుపడునట్లు తనికీ చేయుటకై విచారణకర్తల నియమింపవలయు. ఈ విచారణకర్తలు విచారించెదరా లేదాయని పై విచారణకర్తలుండవలయును. ఈరీతుల గూలితక్కువయైనను సెలవు తక్కువయగుటలేదు. మనవారిలో నమ్మకము గ్రమము మెఱయఁ గడంకం గొనిరేసి ఇక్కడంత సరసముగ నైరోపాలో సరకులు రచితములుగావు. విదేశవస్తువుల దిగుమతియు నవసరముండదు.

పోల్చిచూచిన నుద్యమములలోనగు మొత్తపుసెలవులో తనికీ విషయమైన వ్రయ మీదేశమున నైరోపాకన్న నధికము. తనికీ నేల చేయవలయునన పనివారు మాటప్రకారము కర్మలను స్వేచ్ఛగాఁ జేయరు. ఈ నికృష్టత యరాదకము మొదలగు వానిచే గలిగిన

వాడుక. ఈ కారణముల నన్నింటిని మఱలఁ జర్చించుట యనావశ్యకముగాన నప్రసంగతములైన రెంటినిమాత్రము పేర్కొనెదము.

1. ఉంఘవృత్తి. ఆరించినవారిఁ బీడించిబడుకుట సగౌరవ జీవనోపాయములలో నొకటిగా మన దేశమున నెలకొనియున్నది. ఇందుచేఁ గట్టించక ఫలముఁ గొనవలయునను దురాశవర్ధిల్లి మోసపు మార్గముల గడించుటయను నాచారమును ఉత్పాదించినది. “ ఫలము లభించినంజాలు, పదతులెట్లున్న నేమి ?” అను దురాలోచన అంతటను నిండియుండుటంజూడ ఫలాపేక్షారహిత కర్మముంబోధించు భగవద్గీత లకువచ్చిన అనుభవ గ్రహచారమేమోయని తట్టకమానదు. ఇంగ్లాండులో ఖైత్యము నీచమని యెవరును దానిచెంతకుంబోరు. కష్టించక కూలిగొనుట భిక్షమేకదా అను లజ్జచే విచారణకర్తలు లేకున్నను ఒప్పుకొన్నంత చేయఁజూతురు ! కావున నది మేష్ట్రీలు, సూపర్ వైజర్లు, ఇన్ స్పెక్టర్లు మొదలగు నిరర్ధక శ్రమకరులు బలిసి క్రిక్కిరిసిన దేశముగాదు.

2. అవిభక్త కుటుంబములు. వీనిలో మంచిగుణములు లేక పోలేదు. అయినను ఎవఁడైన నొకఁడు సంపాదనపరుఁడుండిన వాని న్నమ్మి అనేకులు ఎదిగినవారుండుట సోమరితనమునకు బహుమాన మిచ్చినట్లు. స్వార్జిత ముత్తమము ; అన్యము లధమములు అను గరువపుదిరస్కారబుద్ధి లేని దేశములో మానము నర్థము రెండును మెండుగావు. మానములేనిది గౌరవమడంగును. గౌరవముమీఁద దృష్టిలేనిది మగతనముం జూపుదమను తెగువదొరకొనదు. కాళ్ళుపట్టుకొని బ్రతుకుటయ అశ్రమమని వీక్రమములకు మొదలిడరు. మాన రక్షణమున కెవ్వీకారణంబులో ఆ గుణంబుల అర్థాభివృద్ధికి నాద్యంబులు, ధర్మార్థము లెడతెగనివి.

ఫ్యాక్టోరీ చట్టములు

పూర్వమునవలెఁగాక ఇప్పుడు స్పర్ధ మిక్కుటము గావున ఒకరి కైన నొకరు తక్కువకు నుప్పతిల్లఁజేసి యమ్ముకొఱకు అతిబాల్య

ప్రాయమువారిని పనులకుం గుదుర్తురు. ఈ దురుద్యోగములకు మూలములు రెండు. తక్కువసంబళమునకు వత్తురని యజమాను లాసంగొనుటయు, కుటుంబమునకై యేమాత్రమైన గడించిన నూరక దండుగ తిండి తినియుంటకన్న మేలుగదాయని తలిదండ్రులు పేరాసంగొనుటయు. శుభమైనగాలియు తఱుచు విరతియులేని కెలసములలో లేల బ్రాయపుఁ గొమరులం బ్రవేశింపజేసిన, అప్పటికి వరుమానము గలిగినను వెఱుగుటకు భంగమై దేహముచెడి కృశించిన వారౌదురు గాన ముందటికి ముప్పతప్పదు. కొమరుంబ్రాయపువారు కందినందత్సంతతియు బడుగువడుఁగాన దొరతనమువారు అతిబాల్యశ్రమను గుఱించి తద్దోషావదారణార్థము శాసనములం జేసియున్నారు. ఇటు చేయుట తగినదైనను గవర్నమెంటువారు నిక్కపు టుపకారబుద్ధితోఁ గాక మనకు వ్యవహారముల నెదిరినవారైన ఇంగ్లీషు వ్యాపారులకు సహాయముఁ జేయవలయునను అభిలాషతో విధించిన నియమములనియు, ఇన్నికట్టుబాటులకుఁ బాల్పటిచినఁ బరరాష్ట్రీయులతో మత్సరించి వారికన్న నధికము సులభముగ వస్తువుల నమ్మునంత నయముగ సరకులం బరిష్కృతములు చేయలేమనియు మనలోఁ గల్పకేసరులు కొందఱు వాదించిరి. గవర్నమెంటువారి మనసు పరిశోధించునంత వాడిచూపులు నాకులేవు. మనసెట్లున్ననేమి? శాసనము ప్రశస్తమనుటకు జంకులేదు. మఱియుఁ గొందఱు “ గర్భిణీస్త్రీలను, ఆఠేండ్ల బాలికాబాలకులను గనుటలో సైతము పనికి దింపుట కొన్నితరముల క్రిందట ఐరోపాలో బీదలలో సామాన్యముగ నుండెఁగాన “ పశ్చిమ ఖండీయులు ఎట్టికఠినాత్ములు! కాంచనమునకై భార్యాపుత్రులం బలీయిచ్చు పాపచిత్తులు ” అని కేరడించి వాపోయెదరు. ఇది గురిగింప సామెత. అతిబాల్యవివాహమునకన్న నతిబాల్యకర్మకరత ఎక్కువ హానిఁ జేయునదికాదు. మఱియు నైరోపావారు ఎన్నఁడో తమ లోపములను సవరించుకొనిరి. ఏసవరణలును లేనిమనము ఒరులఁజూచి

నవ్వుట తలపోయ హాస్యముగనుంటయేకాదు. “ తమదోషముల నెఱుగఁజాలని మూఢులుగనున్నారు ; వీరికి నెన్నఁడు మంచిగుణము లలవడును ” అని చింతయు గలుగకపోదు.

ఈ దేశములో నతిబాల్యశ్రమను సక్రమముగఁ జేయుటకై చేయఁబడిన యేర్పాటులు ముందు ప్రకటింపఁబడియుండు ఆవేశన నిబంధనలోఁ గననగు.

పసివారు నిరంతర శ్రమాన్నితులు గాకుండిన నేమి నష్టము ? పెద్దలు పూనికతో పాటుపడకుండుటయే మన దౌర్భాగ్యమునకు నాది సదనము. సరాసరికి వారములో నైదునాల్భైస పూర్ణముగఁ గట్ట పడరు. ఇంకను గొసరని తిథివారనక్షత్రములను మిథ్యావాదము లాధారముగఁ దలఁచినప్పుడు అంతర్ధానమాడురు. మనలో మతవిషయక ద్వేషము లమేయములయ్యును పండుగలని పనివీడి నిలిచి పోవుటలోమాత్రము అందఱికి నైకమత్యము చక్కఁగఁ బ్రబలియన్నది. అల్లా సీళ్ళలోఁ బడునాఁడని తిరుమలాచార్యులును శివవిష్ణులు వేఁటఁ బోయెదరని అగ్బరుఖానును నిష్కర్ములై వాలాయముగఁ గాల ష్టేపముం జేయుటలో అన్యోన్యమై తి నెరపుదురు. తదితర దేవ సేవనమున నేకీభవింపని వారమయ్యు సోమరితనము నుపాసించుటలో నెల్లరు నొక్కటిగనుంటఁజూడ నిద్రాదేవికి మించిన దైవత మీదిక్కున లేనట్లు తోఁచెడిని.

ఆవేశన నిబంధనలు

ఇండియాగవర్నమెంటువారు శాసించిన 1911 వ సంవత్సరపు చట్టము ప్రకారము ఏర్పఱుపబడిన ప్యాక్టోరీలలోని శ్రమవిషయమైన నిబంధనలు:—

1. కర్మశయల దేహవరీక్ష:—

గవర్నమెంటువారిచే నియమింపబడిన వైద్యులచే గూలివారు తమదేహములఁ బరీక్షింపించుకొవచ్చును. ఈ శోధనకార్యము యజమానులు గోరినను జేయవలయుట యావైద్యులవిధి.

2. ఆరోగ్యార్థమైన భద్రములు:—

1. ఆవేశనమును నదా కుభ్రముగనుంచుట.
2. దుర్వాసనలకు నెడమీకుండుట.
3. ఒకగదిలో నధికసంఖ్య పరిజనములను క్రీక్కితీయునట్లు గుమికజేర్చి శ్రమింపజేయమి.
4. మంచిగాలి ధారాశముగఁ బర్యవేక్షణనర్చుట. ధారాశముగనన నేమియున్న. శ్రమ సంజనితములైన దుమ్ము, దుర్వాసలులు మొదలగునవి కొట్టుకొనిపోఁబడునంత సమృద్ధముగనని యర్థము. సహజమైన గాలిచే నీవ్ది సమకూరదేని విద్యుదాదికక్షులచే గమనభావముగాంచు వీవనల నలవరచుట యగత్యము.

3. వెలురు:—

గుడిలోని గర్భగృహంబుంబలె మునురుగ్రమ్మిన వెలుతురుండినఁజాలదు. విస్పష్టమైన శాంతి యావశ్యకము. లేనిచోఁ గన్నులకు నెబ్బర.

4. నిర్మల జలంబులు:—

త్రాగుటకుఁగాని తేక వర్షిచెమ్మయో చల్లఁదనమో కలిగించుటకుఁగాని యుపయోగింపఁబడు జలంబులు నిర్దుష్టములుగనుండుట సంభావ్యము. మోక్షమార్గ హేతువులైన తీర్థములమాడ్కినున్న జాలానాస్రాప్తి నిశ్చయము.

5. అగ్నిభయ ప్రతీకారము:—

కాలవై పరిత్యంబునంజేసి లాజిగృహ దహనముచోని దహనము సంభవించినఁ దప్పించుకొనుటకు వలయు నుపకరముల సేకరించి వాడుటకు ననువైనరీతి నెల్లప్పుడును సిద్ధముగ నుంచుండువలయు. మఱియు, త్వరలో రవుల్కొను వస్తువులు పెట్టియున్న స్థలములో చుట్టగాల్పుట, దీపము వెలిగించుట మొదలగు హనుమంతునిచేష్టలు కూడవు. చేసినవాడు దండులు.

6. యత్రములవలని యపాయములు:—

వీనిచే నెవరును బాధపడకుండునట్లు ఆపాయకరములైన యంత్రభాగములకు కంచెలు గట్టుట ముఖ్యమైనక్రియ. అట్లుచేసిన నాశస్మికముగ వానిం దాకుటలు తఱుచు సంభవింపవు.

7. ప్రతి. బాలరు:—

పీఠల నసాయకరములైన యంత్రక్రియలలో, తొనుపుట గొప్పనేరము.

8. విరామము:—

1. ఆరుగంటల కొకపర్యాయమైన నరగంట విరామమిప్పుట తగవు. విశ్రాంతి కాలములో సర్వవ్యాపారములకును విశ్రాంతికల్పితము. 2. వారమునకు ఆదివారమునాడో, మఱియేదైన నొకదినమునో వ్రతవినికని రజా యియ్యవలయు. వ్రతదినము నేకవిధగతినే ఆటనక పాటనక పాటునకుంజొచ్చిన నెట్టివాడైనను జుఱుకుతఱిగి మొద్దువారుట స్వభావం. ఉచితపరిశ్రాంతి నొసంగుట దేహమునకు మనసునకును ఊడునునెట్టిన్లు.

9. బాల్యోద్యోగము:—

1. బాల్యమనగా పదునాల్గేఁడుఅకుఁ దక్కువయైన వయసు. 2. తొమ్మిదేండ్లు నిండని వారికి ప్యాక్టోరీలలోఁ బనియియ్యరాదు. వయసునిండియుండిరిపో, అప్పటికిని వైద్యుల యను మతిలేనిది కర్మలకుం దార్చుట న్యాయవిధద్దము. 3. ఉదయము 6½ గంటలకు ముందుగఁ గాని, సాయంకాలము 7 గంటలకన్న మించికాని వారిని పనులనుంచుట తప్ప. 4. మఱియు దినమునకు వారు కష్టించు గంటలపరిమితి 7 నకన్న నెక్కువకుఁ బోఁగూడదు.

10. ప్రతిజనోద్యోగము:—

1. ఉదయము 6½ గంటలకైన ముందుగఁగాని, సాయంకాలము 7 గంటలకన్న మించికాని వారిని పనులనుంచుటతప్ప. 2. మఱియు దినమునకు వారు కష్టించు గంటల పరిమితి 11 నకన్న నెక్కువకుఁ బోఁగూడదు.

వ్రతకాలయందును బాలల వయస్సు, వారికింగట్టఁబడిన పనులయొక్క స్వభావము మొదలగు వివరములఁ దెలుపు శాబ్దితయొకటి నుంచుటయు నీనియమములలో నొకటి.

ఇంగ్లాండు మొదలగు పశ్చిమరాజ్యములలో ప్యాక్టోరీల వ్యాపారములం గూర్చిన సమయము లింతకన్న నెన్నియో మడుంగులు కరినతరములు. కొన్నిచోట్ల నెదిగినవారి సయితము 8 గంటలకన్న నెక్కువకాలము శ్రమింపనీరు; ఇట్లు శ్రమకు పరిపరివిధముల పరిమితు లేర్పఱువఁబడియున్నను, ఈ యాశ్చర్య పేమిచెప్ప; ఉత్పత్తి కొఱతవడినది గాదు. దీనికిం గతంబు లెవ్వియని యందులో, చూడుఁడు :

1. ‘అత్రగానికి బుద్ధిమట్టు’ అనుట ప్రనియన్నాడగదా; అట్లే యమితశ్రమయు నిష్ఫలమొజనము.

2. ఆధునికకళలలో నొకయజమానులయందేకాదు, భృత్యులయందును బుద్ధిజలము. నిర్వికల్పమైన గమనము ఇత్యాది మనస్సంబధములైన లక్షణములు ముఖ్యములు. అర మోక్షుఁ గన్నులతోఁ గాయమును శ్రమింపఁజేసినను జేయనగునుగాని, మనస్సును దీటు కొల్పుట సాధ్యమా? కావున యుక్తమైన విరామము లాభదాయకము. అదిలేనిచో మనసు స్తురుతుకొనిపోవును. మనసులేనివని ఈకాలపుఁ బెండ్లిండ్లుఁబలె సుమనస్సులకు నరుచ్చము. అనన్యము. అభివృద్ధి విహతుకము ;

3. తోలుచు, దూగుచు బదిగంటలు చేయుటకై వఁ దీవ్రముగ నైదుగంటలు చేసిన ఫల మధికమగును. పునః ప్రవేశమునకు శిల్పులును వాడిచెడరు. మనదేశములోన నేకాగ్రము లును, దీక్షములునునగు సుద్యోగములు పూర్వమెప్పుడో మనపెద్దలుచేసినవి వదంతిగల తపస్సులందేగాని, ప్రకృతము ప్రత్యహములగు కార్యము లన్నింటను ఆప్రయుక్తములో ఆల్పప్రయుక్తములో యనునట్లున్నవి. కాలముంబట్టిచూచినఁ జాశ్చాస్త్ర్యులకన్న మనకు కర్మము మిక్కిలి ఎక్కువ. దేహమనోదార్ద్యంబులు శిథిలములైన వారగుటంజేసి సమర్థతం బట్టిచూచిన మిక్కిలి తక్కువ. వసులకుం బూసువేశల వేదాంతము స్మరించుచు నివియెల్ల మిద్యతా మాయలు ఆని గొణుగుకొనుచు నిదురించుటయు, నిక నాధ్యాత్మిక తత్వములకుం దొడంగితిమన్ననో “లోకవాసన యెంత రమ్యము : యెంత యాహ్లాదకరము :” అని యింద్రియముల ప్రచారములను స్మరించి మెచ్చుకొని గ్రుక్కెళ్ళు త్రుంగుచు, వేదాంతమునకు మించిన వేదాంతమును జెందుటయు ; ఇట్లు రెంటికింగాని నిర్వాహసారత్వమును పురుష గుణంబు సుద్ధరించుటయే మనజనుల ముఖ్య సంప్రదాయము. కావుననే ఇహమునకు దూరస్థులమయ్యుఁ బరమునకు సమీపస్థులుఁగాక యుభయభ్రష్టులమై యుప్పుర సన్యాసము దీసికొనియుండుట :

భారత ఆర్థిక శాస్త్రము మొదటి భాగము సంపూర్ణము



భారత అర్థశాస్త్రము

రెండవ భాగము

భారత అర్థశాస్త్రము

రెండవ భాగము

మొదటి ప్రకరణము

వృత్తుల పరిణామము - గ్రామ్యపద్ధతి

పూర్వమున రాకపోకలు రక్షణమును లేనికాలములో దేశము ఖండ ఖండములుగా తెగినదై, సహజముగ నొండొంటితో నెక్కువ సంబంధములేని గ్రామములుగ విభక్తమయ్యెను. పేరునకు దేశమొక్కటిగ నున్నను నిక్కమునకుఁ బెక్కుతునకలై యుండెను. గ్రామస్థులు త్రిశంకుస్వర్గములోనివారియట్లు ప్రత్యేకించి తమకు వలయువానినెల్లదామే సేకరించుకొనుచు, మిగిలినదాని నమ్ముటకును, లోపించినదానిఁ గొనుటకును నవకాశములేనందున సాధ్యమైనంతవఱకు ప్రతి గ్రామమును సర్వవస్తు సమృద్ధముగా నుండునట్లు నిర్మించుకొని, తామొకరినిజూడక, యొకరికిఁ దామగపడక, యంతఃపుర కాంతలట్లు తమతమ నెలవులనె కాలుగదల్చక తరతరములుగ నుండినందున, నూతనసంగతుల స్పర్శయైన లేనివారై, నానాఁటికి జ్ఞానహీనులును సాహసదూరులునైరి. ఏకమార్గమునఁ బోవువారికి నుత్తమ మధ్య మాధమ నిర్ణయశక్తి పూజ్యము. పలు తెఱవుల జాడలెఱింగినంగాని తారతమ్య నిరూపణ మాశక్యముగదా! విమర్శనజ్ఞానమన్ననో మొదలే సున్న. విమర్శనములేనిది వివేకోదయముండదు. అట్టివివేకహీనులు మూఢులై “తాఁబట్టిన కుండేటికి మూఁడేకాళ్ళు” అన్నట్లు తమ యాచారములు, వాడుకలు, మతములు, వేషములును ఎంత కష్ట నష్టాపాదకములై రోతను విసుగును బుట్టించునవియైనను, తదితర సుఖ కర మార్గము లున్నవియనియైనఁ దెలియరుగాన, వీనికిం మించిన వేవియు లేవని వృథా యహంభావముఁబొంది, వృద్ధినొందక యధోగతి పాలగుదురు.

పాపము ! ఇప్పటికిని హిందువులలో బహుళ సంఖ్యాకు లింకను నీ గ్రామ్యపద్ధతియందే మునిగియున్నారు. చూడుడు ! వచ్చుటకుఁ బోవుటకును సులభముగానున్నచో వాణిజ్యము వఱలును. వాణిజ్యవ్యాప్తిచే దూరస్థలములనుండియైనఁ గోరిన వస్తువుల రప్పించు కొనవచ్చును. అట్లయ్యేనేని ప్రతి గ్రామమందును వడంగి, కమ్మరి, కంసాలి, చాకలి, పురోహితుఁడు ఉండితీరవలయునను విధి యక్కఱ తేనిదగును. ఈ విధి పూర్వముండెననుట గ్రామనిర్మాణ మెఱిగిన వారికెల్లఁ దెల్లంబ. కావున దేశము భీష్మమై యరాజకమై అల్లకల్లోల ములుగనుండిన కాలమున మన గ్రామములును, వైవాహికాద్యాచార పద్ధతులును నేర్పడినవని పలుకుటయొప్పుగాని, ఇవిదేవతలు, ఋషులు వీరిచే నుత్కృష్టతమములని నిర్ధరింపఁబడినవనుట పుక్కిటి పురాణము. ఆకాలమున నింతకన్న మేలైన నిర్మాణ మసాధ్యము. అది నెపముగ నిఁక నేకాలమునకును నింతకన్న మిన్నయగు నిర్మాణ మసాధ్యమనుట కేవలము మూఢత్వము.

హిందువులలో నీ ప్రాచీన గ్రామ్యపద్ధతి యింకను యావన దశ యందే యున్నదిగాన మనకు దాని స్థితిగతుల నెఱుంగుట యావశ్య కము. అందునకుఁ దగినంత సుగమమును,

నవనాగరకతావాసన గాలిదాటుననైన నెన్నఁడును సోకని కుగ్రామము నొకదానిని వర్ణింతము. ఊరివాకిలియొద్ద నడుగువెట్టఁ గానే, మిత్రులకు సంతోషమును, శత్రులకు తస్కరులకు (ముఖ్య ముగా వారిపాదములకు) భయము నొసంగునదియై, చూచినవెంటనే మేనులఁ గ్రుచ్చునో యనునట్లుండు కఱకుముండలతో వెలయు నాగ దాడికంచె యొకటి మున్నుండ అభేద్య ప్రాకారంబై కనులపండువు సేయును. ఊరివారు సోమరిపోతులుగాన ముఖద్వారముగుండ రాక పోకలుచేసిన చుట్టుగదాయని తమతమ యిండ్లసమీపమున వెలుగును బడఁగొట్టి తప్పద్రోవలఁజేసి ప్రాకారముయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యమును

పాశుపతచి తమసహజబుద్ధి కౌశల్యమును వెల్లడిసేయుట యచటఁ గనులారఁ జూడవచ్చును. గ్రామరక్షణకార్య వింతటితో ముగిసెన్నా, పొగాకును వక్కాకును ముద్దగాఁజేర్చి పెట్టికొనుటచే నుబికిన కపోల ఫలకంబుగలిగి, రీవిగాఁ దుడుముఁదట్టుచు రాత్రులలోఁ దోఁటివాఁ డోకఁడు పారాతిరుగును. ఈ యొయ్యారములన్నియు సరాజకము వలనఁ గలిగినవని వేఱ యెత్తిచెప్పనేల ?

రిక్షణవిషయమున నెట్లు గ్రామస్థులకు రాజ్యమునూని నిలువక ప్రత్యేకముగఁ గ్రామముల నేర్పఱచుకొను నవస్థయాయెనో, యట్లే యాధికవిషయములందును. మంచిబాటలు, నమ్మకముతో వర్తించు భటులు, పక్షపాతములేవి న్యాయాధికారులు, నిరంతరకలహాప్రియులు గాక ప్రజలఁబీడింపని రాజులునులేని దేశములో వాణిజ్యము లుండవు కాన, ప్రతిగ్రామమునను సామగ్రులన్నిఁటినిఁ దామే యుత్పత్తి చేసికొనవలసిన వ్యవస్థ తటస్థించె. కావుననే పల్లెలలో మంగలి, చాకలి, కమ్మరి, వడ్రంగి, కంసాలి, కుమ్మరి, మేదరి మొదలగు వారలు నివసించియుండుటయు, వీరిలో ననేకులకు గ్రామస్థులు మొత్తముగా నందఱుఁగలిసి యేఁటేటకు నింతింతముని మాన్యముల నిచ్చుటయు సంభవించినది. కలహములఁ దీగ్చుటకు పంచాయతీదారులు, పూజాపునస్కారములకు మంత్రములు తెలిసి తెలియని పురోహితుడు, లెక్కలను వక్కలుముక్కలుగా వ్రాయుటకు కరణము, తానెన్ని తప్పులఁ జేయుచున్నను ఇతరులయొద్ద ధర్మమును భద్రముగ నిలుపుటకు రెడ్డియొకఁడు—ఇట్లు వీరిచే గ్రామములు రాజ్యములట్లు సర్వాంగ బంధురములై పరస్పర భిన్నములై బయటివారితోఁ గలయికలేనివై యేర్పడినవి.

మఱియు రాజ్యములట్లు గ్రామములు నొండొంటిపైఁ గాలు ద్రవ్వీ కాట్లాడుటయుఁ గలదు. ఒకయూర 'కలరాదేవి' విడిసిన

నామెను సాగనంపుట కెత్తబడిన గెరిగెను ఇంకొకయూరి యెల్ల లోపల “ ఇచటదగి కడుపాట విందుసేయుమమ్మా ” అని దింపిరేని, ఇరుపల్లెయలవారికిని భారత సంగరమును చీయునిపించునంతే వాగ్వాదం రేగి యాశసము బద్దలుసేయును !

మోటుతన మెంత ముదిరినవారికైనను రవంతయేని వర్తకము లేని బ్రదుకు మృగములకుంగాని మనుజులకుఁ బ్రాతిగాదుకదా ! కావున నిట్టి గ్రామ్యజనులుగూడ పర్వదినంబులను, పండుగ పూటలను, ఉత్సవకాలములను, ఇరుగుపొరుగు జనులు గుమిగూడుదురనియు, అట్లు కూడినను దేవతల కప్రియమాచరించిన తమకు నశుభములు గలుగునను భయంబున, నట్టి తరుణముల జగడముల కుద్యమింప రనియు, పుణ్యస్థలములలో సంతల నేర్పఱచి తమకు మిగిలిన సరకుల నమ్మి కొఱతవడిన వానింగాని సంతృప్తివడయుదురు. భీతిచేత సన్మార్గ వస్తులెయ్యండుట గడుసుజనుల తెఱంగు. అశ్వత్థము పరమపవిత్రమని భావించబడుటంజేసి యావృక్షము నీడలోఁ గల్గలాడరని యచట విచారణలు జరుపుట ఆచారమయ్యె. జ్ఞానవంతు లీశ్వరుఁడెల్లప్పుడు నెల్లెడల నున్నాఁడని యెప్పుడును బొంకరు ధర్మపథానక్త హృద యులు గాకపోవుటచే మూర్తిమంతిములైన బూటకములఁజూపి మూఢజనుల వెఱపించుట యగత్యమయ్యె. శషధములు, స్వామి పాదములముట్టి ప్రమాణముసేయుటఁ గురుపాదతీర్థమిప్పించుట ఇత్యాది సీచితరక్రియలు వనచరులంబోలిన నరులుండు దేశములం బ్రవర్తిల్లుట కిదియ నిదానము బుద్ధియు గుణములును వికసిల్లినవారికట్టి యపచార ములు దుస్సహములు. అది యట్లుండె

ఇచ్చుట తీయుటయు విశేషించి లేనందున ప్రతికుటుంబము వారును సామగ్రులం దామే యాయతములం జేసికొనవలసిన విధి యేర్పడియె. కాలక్రమమున నీయభ్యాసమువలన, సతకులచేఁ జేయఁ బడువస్తువులువాడుట యాచారములోనికి రామిఁజేసి, యట్టివి శుచి-

ఋదార్థములుగావనియు, ఉపయోజ్యములుగావనియు, విధించుకొని, “గోరుచుట్టుమీఁద రోకటిపోటు” అన్నట్లుఉన్న ప్రాతయిక్ష్మిట్టలు చాలవని క్రొత్తవికొన్ని కల్పించుకొని, భగవత్సంకల్పము నిట్టేయని, తమమతమంతయును దాకుట, చూచుట, తినుట, వీనింగూర్చిన వ్యవహారము క్రిందికి దింపిరి. ఈ న్యాయములకు సాక్షులు మనయిండ్లే. నేటికిని షల్లెటూళ్ళలో దీక్షమువత్తులుచేయుట, సెనగకాయలు, ఇప్పకాయలు, వేపకాయలు, వీనిని ఒలుచుట, వడ్లుదంచుట, రాగులు, నువ్వులు, కందలు, పెసలు ఇత్యాదులను వినరుట, ఛాన్యముల నెండఁ బోయుట, వడియములు అప్పడములుపెట్టుట, పొళ్ళుదంచుట. దంచిన వానిని నూరుట ఇత్యాది కృత్యము లనేకములు ఆయా యింటివారు తమకుఁ దామే చేసికొనుట సుప్రసిద్ధము. ఇంగ్లీషువారికిది యాశ్చర్యకరంబు. “ఈ హిందువులు నివసించునవి కర్మశాలలా యిండ్లా!” యని యబ్బురపడుదు. మఱియు పశువులనుగూడ ననేకులు గృహములలోనే కట్టదురుగాన కొట్టములాయని సంఠేహించినను దప్పులేదు!

ఐరోపియనుల గృహజీవితము

ఇఁక నిట్లే యాంగ్లేయుల గృహజీవితములఁ దిలకింపుఁడు! వారిలో నిఱువేదలుగ నున్నంగాని జీవనార్థమైన కర్మల నింటిలోఁ జేయరు. జీవనోపాయములఁ జెల్లించుటకు అంగళ్ళు కర్మశాలలు కచ్చేరీలు నుండఁగాఁ బవలంతయు నచటఁ బనిసేసి యలసి సాలసి ఇల్లు జేరినతఱి పనిపాటులమఱచి హాయిగఁ గొంతసేపయిన భార్యాపుత్రులతో సల్లాపముచేయుచు నందఱుఁగలసి ముచ్చటగా భోజనాదులఁ దీర్చి విశ్రాంతి ననుభవింప గృహము లేర్పడినవిగాని, రేయింబవలును క్షేత్రభాజనములైన శ్రమల మెడఁగట్టికొని మెలంగుటకుఁగాదని వారి దృఢమైన యభిప్రాయము. అవశ్యక క్రియలలో నొక వంటపనిదప్ప మఱేమియు నింటనుండనియ్యరు. వంటపని యనఁగా వంటపనియేకాని యందులకువలయు సంబారములం దమూరుచేయుటగాదు, సంబార

ముల సర్వవిధముల సిద్ధపఱచి యుమ్ముదురు. జాతిమతాది భేదరహిత రమణీయ రాజ్యముగాన యధేచ్ఛముగ వస్తువులఁ గొనవచ్చును. దానంజేసి వారిగృహములు షరిశుభములై నచ్చు నవయకలులేక హృదయానందకరంబులై సంసారతమంబు నడంపంజాలు తేజస్సులం బోల దేదీప్యమానంబులై యుండు. ఇట్లయిన గృహస్థులు సోమరులై నిదాళువులై యుండురో యను శంక వాడమునేమో? అట్లెంచుట కుశంక. చదువులు, సంగీతములు, బిడ్డలకు విద్యలనేర్పుట, కుటుంపని, వస్త్రాలంకారరచన ఇత్యాది నాగరక ప్రచారములు వేనవేలున్నవి. వానినెల్ల బహుశ్రద్ధతోనభ్యసించి జన్మమును సార్థకముగను సముల్లాస శోభితముగను నొనర్చుట లేక కార్యమా? యోచింపుఁడు !

“ అవునుగాని సంభారములన్నింటినిం గొనవలయునన్న సెల వెక్కువయగుంగాదె ! ఈ దుర్లుకార్యమును వారెట్లు సాధింతురు ? మాపురుషులు నట్టిన త్వసంపన్నులయినచో మాకీ నిరంతర కాయ కష్టము లేకపోవునుగదా ! అట్టి నాగరకతనునేర్చి వారివలె కళగా నుండునంతటిభాగ్యము మాకీజన్మమున రాఁజాలునా !” యని స్త్రీలు ముఖమును చిన్నఁజేసికొని ప్రశ్నింతురుకాఁబోలు ! సమాధాన మిదిగో !:—

మనమే యన్నివస్తువుల రచించుటకన్న శక్తియుక్తులకు దీటగు మాడ్కి నేదైన నొక్కదానిలో కొన్నింటినో యమితముగఁ బ్రోగు చేసితమేని మనకై మిగిలిన రాసులనమ్మి ఇతరములఁ గొనవచ్చుననుట యేమిచోద్యము ? ఇంగ్లీషువారి వర్తనలరీతి యిదియే. ఏకవృత్తిలోఁ బ్రవేశించి వాణిజ్యమూలమున సర్వసామగ్రులఁ బడయుదురు. మనము నమ్మకముచెడినవారి గుంపులోనుండుట, జాతిభేదములు, దూరదృష్టి లేమి ఇత్యాది వ్యసనములు కతములుగ భిన్నులమై సమాహములో నుండియు నొంటగులె న యడవిమనుష్యులట్లు వర్తింపవలసినవార మైతిమి. షరివర్తన వారీతయుండెనేని సంఘసంతయుఁ బ్రతివానికేని

వలయు సామగ్రిల నిచ్చునిధియైయుండును. సంఘము వారందఱు నన్యోన్యసహాయులైనమేలా? ప్రత్యేకముగ నాతురతమై యొకరికి సాయముఁజేయక తానొకరివలనఁగోరక తనకుఁ గావలసినవన్నియుఁ దానే బడయఁజూచుటమేలా? తలపోసిచూడుఁడు. అన్నిటిని జేయఁ జూచిన నేదియు సరిగాఁ గుదురదనుట పరమరహస్యమా? మన మాతురతగొని యొకరినినమ్మక పరులపొత్తునాశించక యన్నింటినిఁ జేయఁజూతుము. ఫలమో! పండిపండని పాడుఫలమే! రాకపోకలను వాణిజ్యమును విచ్చలవిడిగఁబెంచి యొండొరులకు సహాయభూతులై యూరోపియనులు సర్వభోగ సమృద్ధతామహిమచే శోభిల్లదరు. ఇది విస్మయావహంబుగాదు.

హిందువులలో గ్రామ్యపద్ధతి ప్రముఖంబుగ నుంటికింకను
 హేతువులేవియవిన?

గృహములను ఫ్యాక్టరీలుగాఁ జేసియుంచినయెడల కష్టములొ బహుళభాగము స్త్రీలనెత్తిమీఁదబడును. కాన ధీరోదారభావములేని తుచ్చులగు పురుషులకిది యనుకూలించిన యేర్పాటు. మన దేశమున నబల లనఁబడువారు మగవారికన్న నెన్నియోమడుంగులు ఎక్కువగ పాలువడుటంజూచి పాశ్చాత్యులు మనల నతిసీచమానవులని పరిహాసించెదరు. బావులు త్రవ్వుట, ఇండ్లుకట్టుట, రోడ్లువేయుట ఇత్యాది యత్నములలో నీళ్ళు రాళ్ళుమోయుట, సున్నమునూరుట, ఇట్టి దుర్భరకార్యము లనేకములు స్త్రీలకేచేరిన వరప్రసాదములు. ఇంగ్లాండులో భారవహనభాగ్యము స్త్రీలకిప్పు డేమాత్రమునులేదు. మోటు వారికిని నాగరికులకును నిదియొక ప్రబలమైన యంతరము. ఎట్లనిన:— ఆఫ్రికాఖండములో మొలగుడ్డదప్ప నింకేమియులేక యడవిమనుష్యులఁ బోలి సంచరించు కాఫరులను తెగవారిలో పురుషులు బహుభార్యోపేతులై యుండుట సర్వసహజము. ఈ కృష్ణలీలకు కారణము కామము గాదు. మఱికర్మమా? కర్మమునుగాదు. కర్మవిమోచనము! అనఁగా,

పెండ్లాలను బనిచేయుఁడని యానతిచ్చి తాము చుట్టగాల్చుచు హాయిగాఁగూర్చుండి తనికీచేయుచు నిష్కర్ములై యుండవలయునను నిచ్చు. అనేక జాయత్య వ్యాపార ప్రారంభమున కిట్టియోచనలే ప్రధానములు. ఏదేశమున స్త్రీలు బిడ్డలను పశుసమానులుగఁ బరిగణింపఁబడుదురో, యచట పశుసంతతి యెంత తఱుచైన నంతమేలు, అను న్యాయప్రకారము, భార్యాసమ్మద్దిని, సంతాన సంపదను బడయుఁ గాంచుట, అర్థసమ్మద్ధ్యాది శోభనసహితంబగుట, సదాచారసమత వహించును. ప్రకృతము మనలో నిట్టి చౌర్యాగ్యవు నడవడులు మిక్కిలి కొఱతవడియున్నను, ఇంకను గృహకృత్యసౌలభ్యమునకై ద్విశ్రీయ వివాహములకు సమకట్టువారు తుట్టాగా లేకపోలేదు.

వైవాహికాద్యాచారముల యుత్పత్తి

వైవాహిక నియమములకుఁ బుట్టినట్లు ధర్మశాస్త్రములుగావు. మఱి యార్థిక స్థితిగతులు. దారిద్ర మతిశయింపఁచుటచేఁగాని, ఇరుగు పొరుగు శత్రుజాతులవారిచేనైనఁగాని, యొక తెగవారి కుత్సాతములు ప్రసన్నములయ్యెనేని, యే ఋషీశ్వరుని ప్రేరేణమును లేకయ, సుఖ రక్షణముల నపేక్షించి యెట్టిమార్గముననైనఁ గొఱుకులఁ గాంచ నెంచుట స్వాభావికగుణము. మనపూర్వులైన ఆర్యులు, ఈదేశముపై దండెత్తివచ్చిన యాదికాలమున వారిసంఖ్యస్వల్పము. శాత్రువులన్ననో లెక్కకు మీఱియుండిరి. యద్దములు ప్రతిదినచర్యలు. అట్లగుట “అపుతస్య గతిర్నాస్తి” యని నుడివిరి! అనఁగా సంఘమునకు శత్రుమోక్షణము సంపాదించుకొఱకేకాని తమయాత్మల నిందలోకములోనిలిపి యన్యాయముగ నగ్నిలో నేయివోసి పాడుచేయుటచే తృప్తిఁజెందించుటకుంగాదు. సంఘముయొక్కయు, తద్వారా ప్రజల యొక్కయు స్థితికై పుత్రులంబడయుట ప్రాణాధార సంస్కారమయ్యె. దానంజేసి మనకిప్పుడు నితిబాహ్యములు, రోతలుగఁదోఁచుమార్గంబుల నైన సంతానప్రాప్తి కారంభించి విచ్ఛలవిడిగ సంబంధములకున

దొడంగిరి. ఇయ్యవి సర్వసాధారణములైనందున ధర్మంబులని చెప్పబడియె. విధియేమున్నది! అందఱుఁ జేయువానిని అధర్మములన్న భ్రష్టులెవరు? భ్రష్టులం జేయువారెవరు? పూర్వము ధర్మము నాలుగు పాదములతో నడిచెననుట కిదేయేమో యర్థము! అనగా నెట్టిపాపకార్యములుగూడ ధర్మకార్యములని యాదరింపఁబడిన నిక నధర్మ మెక్కడనుండివచ్చును? చూడఁడు! మను బ్రహ్మగారి స్మృతిలో నెన్నివిధముల పుత్రులు పేర్కొనఁబడియున్నారో!

శ్రీరఘుఁడు :—భార్యయందు భర్తకుఁబుట్టినవాఁడు. ఇదిసరియే.

శ్రీకృష్ణఁడు :—చనిపోయినవానియు, బిడ్డలు లేనివానియు భార్యయందు నియుక్తప్రకార మింకొకనిచేఁ బుట్టింపబడినవాఁడు.

దత్తుఁడు :—ఇదియు సరియే. ఇం దేమియుదోషముగానరాదు.

గూఢోత్పన్నుఁడు :—భర్తకుఁ దెలియకయే భార్య యతనికే బరుపవలన బ్రసాదింపించిన పుత్రుఁడు!

కానీనుఁడు :—వెండ్లి కాకమునుపే కన్యచేఁ గన్నకుమారుడు!!

సహోధుఁడు :—వెండ్లి యపుడే గర్భముతోనున్న స్త్రీకి జనించినవాఁడు!!!

ఇట్టి యనాచారము లనేకములు సదాచారములుగఁ బూర్వం పాటింపబడినవి. వివాహములు నల్ల బలాత్కారముగ నిష్పములేని వనితను జెఱఁగొనిపోయి చెఱచిన నదియు నొకవివాహముట! ఇక వివాహము కాని దెద్దియో సిఘాపింప బ్రహ్మకై న నలవికాదు. కృతయుగరీతి యిట్లుండిన ధర్మదేవతకు కుంటితన మెట్లు సంభవించును? ఎంత లోతులోఁబడినను గాళ్ళు విఱుగవుగాన ధర్మము విధిలేక నాలుగు పాదములతో వర్తింపవలసినదాయెను! అందఱు గ్రుడ్డివారుగానుండిన ధర్మభలుగాని రమణులుందురే? అంధకారమున నందఱును సుందరులే!

ఇది యసంగత ప్రలాపముని యూహింపబోకుండు. మనలోని యాచారము లనేకములు కష్టకాలమున నుద్భవించినవనియు, ఋషి ప్రోక్తములుగావనియు నార్థికదశలచేఁ దీర్పబడినవనియు, నట్లగుటఁ గాలదేశానుగుణముగ వీనిని మార్పుటలోఁ దప్పులేకుండుటయకాదు, సర్వవిధముల నొప్పనియుఁ దాత్పర్యము. ధర్మార్థములకుండు నన్యోన్య సంబంధము వివాహములందుబలె నితర ప్రతీతుల యందంత విశదంబుగాదు.

ఇంగ్లాండులో పురుషులకన్న స్త్రీల నెక్కువఁగఁ జూతురు. దుర్ఘటములు క్షేత్రసహితములునైన క్రియలు వారిభాగమునకు రావు. పత్నీశుశ్రూషయే పరమధర్మంబు. మనలో పతివ్రత మనునది యెట్లో వారలలో సతీవ్రత మనునది యట్లు. కావున భార్య లెక్కువయైన భర్తకు భారమెక్కువయగుట సిద్ధము. మఱియు నేవకుల కనేకత్వము చెల్లునుగాని నాయకులకు చెల్లదు. స్త్రీలు నాయకలు యజమాను రాండ్లు కావున సపత్నీదోషమున్న సంసారము బహురాజకమగును. బహురాజక మరాజకమునకన్న నతిదుష్టము. కావున ఇంగ్లాండులో నేకపత్నీవ్రతము చిరస్థాయియయ్యె.

గ్రామ్యపద్ధతి నుద్ధరించు కారణములు

ఈ దేశమున స్త్రీల దాసత్వము, గ్రామపద్ధతియు నన్యోన్య శరణ్యములు గావున నివి యధాక్రమముగ నేకకాలమున నస్తమించుం గాని యొకటిపోయి యొకటి యొంటిగ నిలువనేరదు. గ్రామ్య వ్యవహారము కడుబాలిశమనువారు నారీజనులస్థితి నుత్కృష్టముగ నొనర్చు నుద్యుక్తులుగావలయు. స్త్రీ దాసత్వమీ యార్థికస్థితికి ప్రథమపాదము. తక్కినవి యెవ్వియనః—

- 2. రాకపోకలులేమి:—ఇది వాణిజ్యవ్యాప్తికి ప్రతిఘాతకరము. వాణిజ్యములేనిది సర్వమును దమకుఁదామ సన్నాహ పఱుపవలయును.

3. దారిద్ర్యము:—మృగయాముగమున బీదతన మతినిబిడముగ నుండెననియు, తదితరముగముల క్రమేణ తఱుగుచు వచ్చెననియు ముందే మందలించితిమిగదా ! దీనికిం గతంబెయ్యది ? తమకు వినియోజ్యములగు వానినెల్లఁ దామే సేకరింపవలయునన్న నెక్కువ ప్రోగుచేయుటకు భీమబలునికైన నలవిగాదు. వస్త్రముల నేయుట, బట్టలుతుకుట, పంటఁబెట్టుట, వంటచేయుట, ఇల్లుగట్టుట, అందులకుఁ గావలసిన వెదురులు, పూరిమన్ను ఇత్యాదులను దయారుచేయుట వీని నన్నింటి నొకఁడే ఇతరజన సహాయములేక పరిష్కరింపఁ బూనెనేని కల్పాంతమునకైనఁ బనిముగియదు. ఒకపూటకైన రుచికరమగు భుక్తి లభింపదు. మనుష్యులలో నెల్లరు సుఖముగ నుండవలయునన్న సంఘమున నన్యోన్యత యుండవలయు. భిన్నవృత్తులుగాని ప్రజలున్న నన్యోన్యత యుండదు. కావున వేఱు వేఱు వృత్తుల నేర్పఱచి ఒక్కొక్కరు ఒకటిబూని పరిశ్రమించి, విశేషధనముల నార్జించి, వాణిజ్యముచే నొండొరుల కొఱతలఁ బూరించిన కార్యసిద్ధి యగునుగాని వృత్తి విశ్లేషణములేనిచోఁ గాదు. సంఘ ముద్ధురమగుట కేమి సాధనంబనిన - వృత్తులు విశ్లేషించి వాణిజ్యముచే సంశ్లేషించుట, ఇది యధార్థ తత్వము. ఈ విశ్లేష సంశ్లేషములు పరస్పరాస్పృశములు.

వాణిజ్యోత్పత్తు లితరేతరాశ్రయములు

వాణిజ్యములేనిచో విశ్లేషము దుర్లుటము. సాలెవాఁడు తన బట్టలకుమాఱు బియ్యమును గొనవచ్చునను నిశ్చయముండఁబట్టికాదె బట్టలనేయును ! లేనిచో పంటలను బెట్టవలసినవాడగును. ఇక విశ్లేషణలేనిది సంశ్లేషణ యంతకుమున్నే మొనయదు. విశ్లేషణము ఉత్పత్త్యతిశయమునకు మూలము. ఉత్పత్త్యతిశయముచేఁ గావలసిన దానికన్న నెక్కువ కర్తలకు నమరును. ఈ యధికములగు బండములే వాణిజ్యపు సరకులు.

వృత్తులు విశ్లేషింపవేని యుత్పాదకశక్తి లఘువగుననియు, ఈ విశ్లేషణము, నిరాతంక వాణిజ్య సంశ్లేషణము, నితరేతర పోషణము లనియుఁ జక్కఁగా గ్రహింపవలసిన విషయము. వాణిజ్యము పెఱుగు కొలది నుత్పత్తి యధికము గావలసివచ్చును ఉత్పత్తి యనర్థము గావలయునన్న శ్రమవిశ్లేషణము, నధికముగనుంట యావశ్యక కృత్యం. శ్రమ విశ్లేషణము విషయమై ఇక ముందింకను వ్రాయఁబడును.

గ్రామ్యవ్యవహారములవలనఁ గలుగు కీడులు

1. ఆచారాద్యఖిల పాశబద్ధతౌట.
2. రాకపోక లల్పములగుట.
3. వాణిజ్యహాని.

విలుచుట కనువులేనిచో నెక్కువగ నుత్పత్తిచేయ నెవరు పూనుదురు? ఎక్కువగా నుత్పత్తిలేనినాఁడు వృత్తులు విశ్లేషించుట కవకాశము తక్కువ కావుననే మనయిండ్లు సర్వకర్మములకు నాకరములై శిల్పశాలలట్లుండుట! మఱియుఁ గొన్ని కార్యములకుం బూసక యన్నింటికిం దొడరిన నార్జన మచ్చికవడు, నను న్యాయము ప్రకారము విశ్లేషణములేనిది దారిద్ర్యము తుదముట్టదు.

కావున మనగతి ఎట్టిదనిన—దారిద్ర్యముచే విశ్లేషణ వ్యాపింప కున్నది. విశ్లేషణ తఱుచు లేమి దారిద్ర్యము వదలకున్నది. ఇవి యన్యోన్యాశ్రయములు గాన, నశించిన రెండు నొకటిగా నశించును. అనఁగా ఆధ్యత, వాణిజ్యము వలయునేని చిల్లర మల్లరలెల్ల నాశ్రయించుటమాని యేదైన నొకవృత్తి నవలంబించి తద్ద్వారా ఇప్పటి కన్న నెక్కువగ సంపాదించి జనులు సుఖభాక్కులు గావచ్చును.

భిన్నవృత్తులు

మనలో జనుల కేకవృత్తిప్రాప్తి యింకను లేకపోయినను గొంతవఱకు వృత్తులు విభక్తములయినవనుట నిక్కము. మృగయా

యుగమునందును స్త్రీ పురుషులు భిన్నప్రవృత్తులయ్యే యుండిరి. పంటపని స్త్రీలయది. వేట పురుష సామ్రాజ్యము. పశుపాలనా యుగమునందు భిన్నత యింకను బ్రబలమాయె. యజమానులు, పని వాండ్రు, చర్రకారులు, కంబళ్ళునేయువారు, పాలు, పెరుగు, వెన్న, జన్ను, వీనిచే గాలము నడుపువారు, ఇట్లు జనులు బహుమార్గగతులయిరి. వ్యవసాయ యుగమునందు ఆర్థికకర్మమును మహానది చీలివచ్చె యనేక సంఖ్యాముఖములతోఁ బ్రవహించి లోకోపకారిణియాయెను, అప్పుడు పుట్టిన శిల్పులు వడ్రంగి, కుమ్మరి ఇత్యాదులు. మఱియు జనులు నారచునట్లు సంచార పరాయణులై యుండుటమాని స్థిర నివాసాసక్తచిత్తులై యున్నందున పల్లెలు, నగరములు నేర్పడియె. సంఘములుగఁజేరి యొకరితో నొకరు కలసిమెలసి మాటలఁ జర్చలఁ బరస్పరాభివృద్ధిపడసి నందువలననే యభివృద్ధికి నాగరకతయను పేరు గలిగె. నగరములలో నవతారమై త్తిన నవవిలాసిని నాగరకత. ఇట్లు వ్యవసాయయుగము తత్పూర్వస్థితులకన్నమించి మెఱుఁగెక్కినదగుట, అలంకారక్రియ లుత్పన్నములై కంసాలి, చిత్రకారులు మొదలయిన వారికి నాలవాలమయ్యెను. హిందువులు మొత్తముమీఁద స్థితిలో నిప్పటికి నున్నారు.

క్రియాపరిచ్ఛేదము

ఇంకను ఘనతఁగాంచిన పాశ్చాత్యులలో వృత్తులు వేఱు పడుటయకాదు. ప్రతివృత్తికిం జేరిన భిన్న భిన్న క్రియలును ప్రత్యేక వృత్తులం బోలియున్నవి. దృష్టాంతము:—పొలముకావు, పంటపండిన తోడనే, గింజలను రాల్చి యమ్మివేయును. తనకు ధాన్యముతో నెక్కువజోలిలేదు. వానినెండఁబెట్టి, యంతములచే బొట్టు దీసికొన్న వారు పిండిచేయువారి కమ్ముదురు. వీరు పిండిసేసి రొట్టెలవానికి విలుతురు. పొలముకావు వానియొద్దనుండి రొట్టెలగొని కుటుంబభరణ కార్యము నెఱవేర్చును. ఈ దేశములో స్త్రీక్రియలన్నియు నింటిపనులు.

కావుననే వారికి మనకుంగల తారతమ్య మత్యధికము. మనము వారల ట్లుండుటకు నిది తరుణముగాదు. తాదృశ మార్గావలంబనకు దాచిద్య మొక నిరోధకముగా నుండును. మఱియు, ధాన్యమునమ్మి మనము కాలమును మిగిల్చితిమేని ఈకాలమును వ్యర్థపుచ్చక వినియోగించు టకు వాగలయందుఁబలె మనలో శక్తియు, రక్తియు, యుక్తియు నవకాశమునులేవు.

గ్రామ్యవద్దతి స్వాతంత్ర్యార్థకము

ఇంకను గ్రామ్యవ్యవహారలక్షణముల వెల్లడిసేతము. కులము, గ్రామము మొదలగు చిల్లరసమూహములే శరణమని యుండువారికి స్వతంత్రత సంపూర్ణముగ నున్న, ఎట్లనిన.—

ఎప్పు డెవరేరితి నెత్తివత్తురోయను భయమున వడవడ వడకు చుండు పల్లెటూళ్ళలో సైన్యమునందుఁబలె ప్రతివాఁడును నియత పద్ధతులం బూసవలయుఁగాని స్వేచ్ఛావిహారుఁడౌట వొనఁగదు. “త్రీమూర్తులకన్న నల్పదేవతల యధికారము జాస్తి” యన్నట్లు సమూహమెంత చిన్నదియో దానిచే చెలాయింపఁబడు తనికీ యంత మిక్కుటము.

“ గంగ పాఱుచుండుఁ గదలని గతితోడ, ముఱికి కాల్వపాఱు మ్రోఁతతోడ ” నని వేమన యానతిచ్చినట్లు ప్రధానమంత్రులకన్న గ్రామపంచాయతీదారులధాటి కడుదట్టము. కలకత్తాలోని గవర్నర్ జనరల్ గారికి మన మేపోకలబోయిననేమి ? మఱి మనచర్య లిటు వంటివనియైన నెఱుఁగుదురా ? ఎవరైనఁ జెప్పవచ్చిన నాలకించుట కవకాశముగాని యభిలాషముగాని యుండునా ? రాజశాసిత విధులఁ దీర్చినచో, దదితరముల నేమిచేసినఁ జేయకున్న వారికేమిచింత ? ఊరి పెద్దలు కులవుఁబెద్దలును “ పిట్టచిన్నదియైనను కూతపెద్దది ” అన్నట్లు ప్రతివారి యంతరంగముల సైతము త్రవ్వి త్రవ్వించూడ యత్నింతురు. సమీపస్థులును ఊలోఁ బెద్దలును గావున కనులెంతదూరముపాఱునో

నోరంతదూరమువాగును, వీరికి వీరిమాటయే శాస్త్రము. వాదమే వేదము, కావున నిది పదిమందికిఁ జెందినది చెందనిది యను విచారము లేక సమస్తవిషయములంగూర్చియుఁ గాలక్షేపారము సగమును తమ యాడంబరములం బ్రకటించుటకును బొట్టవోసికొనుటకును సగము నుగా గుజగుజలువోయి యావజ్జీవము జనులకు గజబిజి సేతురు. మను జాడు సమూహవాసిగావున న్యాయమునకుంగాకున్న భయమున కై నను విధేయతను జూపుటయో నటించుటయో యాచరించును. “మనజనులది సంఘముగాదు మంద” యని కొండలు వాదించిరి. మందయొక్క తీరెట్టిది? గొట్టెలు ప్రక్కనప్రక్కన మేయును. విచ్చల విడిగ దవ్వలఁ బోవలయునన్న దైర్యము చాలదు. నూతన మార్గము లన్న భూతములట్లు! ఒండొంటి నొఱయునవియైనను నన్నియు నచ్చు కొట్టినట్లొకేమాదిరి నుండునవి గావున నితరేతర సంబంధములకు నెడములేదు, కావున దేహములపొత్తేకాని మనసుల కలయిక మృగ్యము. మనసులా? మనకు మన మనసులున్నఁగాదా! మనకున్న వన్నియు పూర్వికుల మనసులే. ఎట్లన మనకు స్వబుద్ధినుపయోగించి యోచించి తత్త్వనిర్ధారణసేయుట మహాపాపముగదా! పితృపితా మహాప్రపితామహాదుల దేశించిన విధమున రెండవమాటలేక కన్నెత్తి యైనఁజూడక ఎన్నఁడో త్రిప్పివెట్టఁబడిన గడియారములట్లు పోవు జనులుగాన వీరికిమనసులు లేవనియు వీరి దేహములలో తాతముత్రాతలు పిశాచములై యూవేశించియుండురనియుఁ జెప్పిన నతిశయోక్తికాదు. చిల్లరగుంపులలోఁ జేరినవారికి స్వచ్ఛందవృత్తి కలలోనైనఁ గనఁబడని భాగ్యము. మఱియు పారతంత్ర్య మలవాటగుటచేసి, దేశము వైరుల పాలైనను, స్వాతంత్ర్యముయొక్క సౌందర్యసంపదలను, గాంభీర్య గౌరవముల నెంతవర్ణించినను, హృదయ ప్రతిబింబితములు గాఁజాల నంత పందలు గావున, నిట్టివారికి విషాదరోషములును గలుగవు. అభిమన్యులై దేశసేవా విజృంభణ నియుక్తులు గావలయునన్న, చిల్లర

సమూహములయందలి మూఢానురాగ భక్తులను బ్రాహ్మినిడి బాగులుగఁగాల్చుట మొదటిపని ! గ్రామ్యపద్ధతి స్వాతంత్ర్యమునకు విరోధి. స్వతంత్రతాబుద్ధి రాజేని గ్రామ్యపద్ధతి యశ్వరము. కావున దేశలాభానుగుణమైన స్వతంత్రత సర్వజనసేవ్యంబు.

గ్రామ్యపద్ధతిలో జనులకు స్వతంత్రత లేదనుటకు విదర్శనములు

1. ఐరోపాలో గృహనిర్మాణ విషయములో ముఖ్యముగా గణించబడునవి గదులు. ప్రతివారును బ్రత్యేకముగ చదువు సాముల నెఱవేర్చికొనుటకు ఒక్కొక్కరికి నొక్కొక గదినిచ్చుట వారిలో నాచారము. మనలో పూజా పునస్కారములదక్క తక్కిన కార్యములకు అరలు దుర్లభములు. ధనికుల యిండ్ల సయిత మివి గానరావు. అందఱును మందరితీని గుమిగూడి రేయింబవలునుండుట పెద్దల తరములనుండియువచ్చిన యాచారము. మనలో నంతరంగములను నవి లేవు. అన్నియు బహిరంగములే ! ఎల్లతోముట, మొగముగడుగుట, స్నానముచేయుట, వస్త్రములధరించుట ఇవి యింగ్లాండులో పరమ రహస్యకార్యములు. మనవారిలో నన్న లక్కలు సరస విరసముల విరచించుచు కాంగ్రెస్ మహాసభ గాఁజేయు నుల్లసకార్యములు. ఒక వేళ ఈ హేయంపు బ్రదుకు దరిద్రత, తస్కరభయము, పిఱకితనము వీనిచే నిలుపఁబడిన దేమో. ఎట్లును సహకుటుంబములే దీనికిఁ గారణములు. ఇంతయేకాక నాకు వేదాంతుల తత్త్వములమీఁదను ననుమానము గల్గుచున్నది. ఎందులకిందురో. వేదాంతులు నిరహంకారత్వ నిరోధి హత్వములం జూపెదరుగదా ! ఈ గుణములు పట్టువడుటకుఁ బన్నిన యుపాయములో మనయిండ్లు ? ఎట్లన మఱుఁగు మానమునులేనిది మోహములు నివ్వటిల్లవు. సర్వమును బట్టబయలుగనున్న నింతేనాయని తూలనాడి తొలఁగుదుము. కావున విరక్తి జనించుటకై మనకు కొట్టము లమర్చబడియొఁగాఁబోలు ! ఈ యపహాసములతోఁ బ్రయోజనములేదు. ముఖ్యన్యాయము లివి. మఱుఁగు మానము లొంకొంటి

నవలంబించి యుండును. ఒకటి లేనిచో నింకొకటి బ్రతుకక జాలదు. మృగంబుల కివిరెండును లేకుంటయె యిందులకుఁ దార్కాణము. జనులలోఁగూడ మొలబట్టలుసైతము సరిగా ధరింప సమర్థులుగాని యంత్య కులజులు దూషణ భూషణ తిరస్కారంబులకు నెడమై జడులై వుంటం జూడ మనసులు కరఁగకున్నె ? “ ఇది నాది. ఈ హక్కులు నాయవి. వీని నెవరు నుల్లఘించి రాఁగూడదు ” అను నాత్మాభిమానము లేని వారికి గరువతనము గాంభీర్యము నగోచరములు. ఈ ధర్మక్షేత్రములో తుదకు మనశరీరములైన మనవిగాఁ జూచుకొనుటయు సఘటితంబుగ నున్నది. ఇట్టివారికి పోడిమి సాహసమును దీపింపఁ జాలునా ? కావుననే సన్యాసివేషము ప్రశస్తమని పేరుగనియె, ఈ రీతుల నవులం ద్రోచిన సహంకారము వుట్టునుగదాయని కొందఱాక్షేపింపవచ్చును. నిజమే, అహంకారమున్న నెవరికేమి నష్టము ? అహంకారము (అనఁగా గర్వం గాడ. నేను, నాపనులు, నాచేశము, అను బుద్ధి) లేమి మృగప్రాయ తయేకదా ! అహంకారములేనివారు స్వర్గస్థులగుదురన్న పశుపక్షి మృగాదులుసైతము తప్పక స్వర్గముఁ బొందవలసి వచ్చుఁగదా ! మనం సరత్వచ్యుతులమై కిన్నగులమో యశ్వశీర్షులమై గంధర్వులమో కావలసివచ్చును. అట్టి గత్తికైన సరకముమేలు. అహంకారము, స్వపర బుద్ధి, యివి తమంతట హానిదములుగావు. సమూహమునకుఁ బ్రతి కూలించిన నొను. అనుకూలించినవైచో పౌరుష ప్రధానంబులు గాన నమేయ శోభావహంబులవును. నిరహంకారులగు సన్యాసుల కుండునంత యహంకారము సంసారుల కెన్నటికినుండదు. చూడుఁడు ! సన్న్యాసియొక్క మతమేమి ? “ ఎవరే కడగండ్లఁగాంచిన నాకేమి ? నేమాత్రము దివ్యపదవియఁదున్నఁ జాలును ” అని చింతించుటగదా ! దీనికి నెనయైన యహంభావము త్రిలోకముల గాలించిచూచినను దొర కదు. అది యట్లుండె, దిగంబరత మేలనుటచే దిక్కులేమి సంభవించె. ఇక నిరహంకారత్వమట ! నిర్మోహత్వమట ! నిత్య దార్భాగ్య మనుటకు ఇవి వేదాంతుల తర్జుమా కాబోలు !

చూడుడు ! ఈ దేశముయొక్క నిరుత్సాహస్థితి వేదాంత తత్త్వములవలనఁ గలిగినదికాదు. ఆర్థిక స్థితిగతు లాచారములకు మూలములు. ఆచారములు వర్ధిల్లిన పదంపడి ఆకంపు నింపుచేయుటకై కల్పింపఁబడిన వ్యాఖ్యానములుఁ తత్త్వములా. ఇట్టి సీరసతత్త్వములను నిస్సారులు గానివారెవ్వరును బాటింపరు.

మామూలు జీతములు విధులు నేర్పడియుండుట

గ్రామములో సర్వమును మామూలుచే నిర్దిష్టము. కూలి మామూలుకూలి. మేరలు మామూలు మేరలు. దానికీఁ దగినట్లు పనియు మామూలునిద్రతోఁ జేయుపనియే. స్పర్ధ, మాత్స్యర్యము నను నవీనగుణములు పారంపర్యమును ప్రాకారమునుదాటి రానేరకున్నవి. కూలివాండ్రు మొదైన జీతములు తగ్గవు. అరుదైన హెచ్చవు. బ్రిటిష్ గవర్నెంటువారిచే నూతనోద్భూతములైన బాట, రైలువంతెనలు ఇత్యాది కార్యములలో జీతములు పురాతన వేతనములకన్న నధికములుగఁ జేయఁబడినను, తనూలమున గ్రామములలోని కర్మకరుల భరణ మంతగా నుత్కటముగాలేదు. స్పర్ధలేహయు, నాచార గ్రస్తతయుఁ గారణములు, అయిన నిందొక మంచిలక్షణము. వృద్ధి లేకపోయినను హీనతలేదు. స్పర్ధాపూరితములైన దేశములలో శక్తి గలవారు తేలుదురు. లేనివారు మునుఁగుదురు. మనలో రెండును మితిమించిపోవు. ఎంతదక్షిణైనను కుమ్మరి, కమ్మరి మొదలైనవారు ధనికులొట యప్రసిద్ధము. ఎంత యపకృష్టులైనను, ఏమియు గడింపక పోవరనుటయు సిద్ధమ. జరాభారముచే క్రుంగి యేమియుఁ జేయలేక యున్నను కరుణాత్ము లిరుగుపొరుగువారు వారిం గూడుఁ జీరనిచ్చి యుద్ధరింతురు. ఇదెంతయు నానందకరంబైన యాచారము ! పూర్వ నివేదితములైన గ్రామములు ప్రత్యేక రాజ్యములవంటివను న్యాయమున కిదియొక నిదర్శనము. ఏకరాష్ట్రీయు లెట్లు పరస్పరోద్ధరణ క్రియాపరాయణులై యుండురో, ఆరీతి నే గ్రామ్యజనులుఁ దమయూరివారియెడ

వర్తింతుడు. ఆహా! గ్రామ్యధర్మమునం దుపగతమైనబుద్ధి దేశ్య ధర్మము నవలంబించి ప్రసరించెనేని ఎంత తేజోవంతముగానుండును! ఇట్లు ప్రసరింపక పోవుటకు గ్రామ్యబుద్ధిలో నెట్లో సంకలితమై దానిని గుండంపంజేసిన కులబుద్ధియే నిందాస్మాతము. ఇవి రెంటికేంగల పరు వేదియనిన గ్రామభక్తి దేశభక్తివలె స్థానము ననుకరించియుండును. జాతులెట్లుండినను ఏకగ్రామనివాసులు స్థానబాంధవ్యముచే మనవారని తెలిసికొందురు కావున నిది యేకీభావమును జనింపజేయు గుణము. మఱి యెంతయు బ్రశంసనీయుము. కులభక్తి యిట్టిదిగాదు. పరస్థలముల నివసించుచు ముక్కు మొగముల నెన్నఁడెఱుంగనివారును సంతతి ననుసరించి యన్యోన్యముగాఁ బరిగణింపజబుటయు, ఇరుగు పొరుగు వారలయ్యు జాతిసామ్యములేనిచో పరులని వెలితిగఁ జూడఁబగుటయు దీని మాహాత్మ్యము. కావున నిది దేశదారిద్ర్యమునకును, ఐకమత్యా భావమునకును ముఖ్యకారణము. ఉత్పాతబీజము. స్థానానుగతములైన భావములు సముచ్ఛాయకశక్తులు, తదితరములు విచ్ఛిద్రకశక్తులు. మనదేశములో జాతి, మత, వేష, భాషాదులు విచ్ఛిద్రకశక్తులనుటకుఁ గొంకనేల? సముచ్ఛాయకశక్తియైన దేశానురాగము మాటలఁ దలంపులఁ గోరికలం బూడనూపెడుంగాని మనదేశమున నింకను గొందఱి యందుఁదక్క చదువుకొన్నవారియందైన ననుష్ఠానముగ సామాన్యముగ నుదయించినదిగాదు.

గ్రామ్యకులపద్ధతులు మన సుఖదుఃఖముల కన్నిటికి నుత్పత్తి స్థానములు, నెల్లలును గావున విఫలముగ జర్పింపవలసివచ్చె. అయ్యవి యీ దేశమునకు దలవ్రాతఁ వంటివి. దేశపద్ధతి యిప్పుడిప్పు డక్కడక్కడ మొలకెత్తుచున్నది. ఇది విజృంభించి వైరి పద్ధతులం గీటడంచి వ్యాపించినంగాని దేశమున మనమానప్రాణంబులు రక్షితంబులుగావు.

3. ఉత్తరువుల మేరకు శిల్పులుత్పత్తి సేతురుగాని యిప్పటి యట్లు గిరాకి నెదురుసూచి సరకులఁ దయారుచేయరు. కారణము

స్పష్టము. సమగ్ర వాణిజ్యముగల దేశములో నెవరైన, తుదకు పర దేశములవారైనఁ గొందురను నాశమై వర్తకులు వస్తువులఁ దయాకు చేసి గ్రాహకులకై నిరీక్షించుచుందురు. వర్తకులకు బేరసారములు పొటకరిల్లి యుండుటంజేసి సాధారణముగ నష్టమురాదు. గ్రామములు చిన్నవియు క్రయవిక్రయము లంతగా లేనివియు నొటంజేసి నిరీక్షింపఁ బడనివారెవరైనవచ్చి గొందురనుట యబద్ధము. కావున కుమ్మరి కుమ్మరి ఇత్యాదులు అర్థులను నిరీక్షించి కుండలు కొడవండ్లు ప్రోగు చేసిన నాస్తి చేరుటయ్యేమోకాని యార్తియగుట తప్పదు. ఇప్పుడు నగరములలో గిరాకిదారులు వినిశ్చితులు గాకున్నను విపుల వ్యాపార ప్రదేశములు గావున లాభాపేక్షచే సాహసించి యంగళ్ళలో నన్ని వస్తువులను నింపెదరు. ఈ సాహసమున కాశ్రయమేదనగా ; రామ స్వామి, అయ్యాసామి, వీరు, వారు అను నికరమైన పుణ్యాత్ములు రాకయున్నను, సరాసరికి ఇందఱు జను లేయనామధేయలోవచ్చి పదార్థములఁ గొందురను నమ్మిక. పల్లెటూళ్ళలోఁ గొనువారు ప్రముఖులు గొందఱె. వీరు కొనరేని సరకులు కుళ్ళవలసినదే. బేరసారము లత్యల్పములుగాన సరాసరులఁ గొలుచుట పిచ్చితలంపు గావునఁ దొలుతి నుత్తరువులఁ జెందనది పస్తురచన కెవ్వఁడుఁ దొడంగఁడు వాణిజ్యము కృషి శిల్పాది కళలును, అర్థమను మహారథమునకు చ కములవంటివి. రెండును సమముగఁ బోవునవికాని యొకటి కాశివద్ద దిరుగుచున్న నింకొకటి రామేశ్వరమునొద్ద చుసలుట ప్రకృతవిరోధం. వాణిజ్యము విస్తృతమైనఁ గళాచక్రము యథాక్రమముగ విరివి గాంచును. గ్రామపద్ధతియందు రెండును హస్తములును సలక్ష్యములు నై యున్నవి.

4. వైవానిలో నెల్ల గలిసిన యంశమింకొండుగలదు. అదేదన, ఇట్టి స్థితిచే జనులేకరితిని పురాణ సరణి నుందురేకాని నూతనములైన యూహలు, కోరికలు, ఉద్యమములునుం గలలోనైనఁ గాననేరరు.

గ్రామ్యపద్ధతి జడపద్ధతి, వికాస విన్యాసములకు వీలులేదు. ఎట్లన; సవీన కాంక్షలుండెబో, తత్పరిహారకములగు వస్తువుజంబులుండుట దుర్లభము. దుర్లభములును నదృష్టములు నగోచరములునైన వాని యెడ మరులుగొని పలవరించి ప్రయత్నించుట మనుష్యులకు నసహజం. మఱియు వాంఛ లుత్కటములుగావేని ఉద్యోగములు విజృంభింపవు. ఈ కారణములచే వస్తువులు లేమి వాంఛలు, వాంఛలు లేమి నుపార్జనములును సన్నబడి జనుల నభివృద్ధి నందనీక నికృష్టస్థితి పాత్రులం జేయును. విధిలేక మితమనోరథులై యుండువారికి వేదాంతము బయలుదేరి “మితస్పృహులై యుండుడీ” యని యప్రయోజనోపన్యాసముం జేయుటజూడ నెవ్వరికి నవ్వరాదు? తిండిలేక చచ్చువారికి, ఉపపాసవ్రత మాదేశించినట్లు.

రెండవ ప్రకరణము

వృత్తుల పరిణామము - ఇతరపద్ధతులు - శ్రేణిపద్ధతి

గ్రామపద్ధతి కానంతరికమయ్యు నద్దాసితోఁ బిరిగొని భేదమేర్పఱచుటకుం గవ్వమైన శ్రేణిపద్ధతి యనునదొకటిగలదు. శ్రేణియనఁగా నేక వృత్తులయిన శిల్పులు స్వరక్షణ లాభములకై సమయకల్పనలతో నిర్మించుకొనిన సంఘము ఇట్టివి యూరోపు దేశమందువలె హిందూ దేశమందంత ఖ్యాతికిరాలేదు. ఎందులకన; మనలో కర్మలు జాతులలో నుపగతిములై వర్ణములుగమాటినవి. మంగలి, చాకలి, కమ్మరి, గొల్లఁడు, ఇత్యాద్యసంఖ్య కులభేదములు వృత్తి వ్యత్యాసా విరూభతములనుటకు సందేహములేదు. కావున శిల్పశ్రేణులకుఁ బ్రత్యేకజీవనము లేకపోయె. శిల్పములు జాతులలో నావేశించినవగుట వ్యవహార కులధర్మములు ఐక్యముంజెందె. ఈ పాపనభూమి గాలిసోకినంజాలు. అన్నియు జాతులొను! వర్తమానమున జాతిభేదము లనుచితములని వాదించు కొందరు నిర్భేదజాతియను నొక నూతనజాతిగా నేర్పడునట్లు తోచుచున్నది! పెక్కుమొగములుగఁజీలి ప్రవహించు గంగానదిఁబోలె నామెను గొలుచు మనమును ఖండఖండములుగా వేఱైయుండుట యేమి చోద్యము? మనగతి తెల్లఁబాటినది. దానిమాటయేల? యూరోపులో వ్యావహారిక సార్థములు భిన్నజాతులుగాలేదు.

శ్రేణుల ముఖ్యలక్షణములు

కూలివారివలెంగాక శ్రేణికులు ఉపకరణములు, కచ్చా సామగ్రులు మొదలగు సాధనకలాపమునకుఁ దామే సాంతగాండ్రై యుండియు, గ్రామ్యపద్ధతియందుంబలె మితవ్యాపారకాలము గావున నుత్తరువులంబొందియే సరకులఁ దయారుసేయవ్వారై యుండిరి. కూలివారికిని శిల్పులకును భేదమేమన్న, కూలినొంది పోములోఁ బని

చేయువారివలెఁ గొఱముఁటులైనవారు. సన్నాహముల నన్నిటిని యజమానులే చేయవలయు, శిల్పులన్ననో సాలెలు, వక్షంగులు మొదలైనవారిం బోలెదరు. ఆయుధములు, నూలు, కొయ్య ఇవన్నియు వారికిం జేరినవె గిరాకిదారులచే నీఁబడునవికావు. కంసాలులు ఈరెండు విధములను జేరక మధ్యమరీతులుగా నున్నారు. పరికరములు వారివే యైనను పక్షపఱుపఁబడు బంగారు రత్నములు నాజ్ఞాకరులచే నియ్యఁబడియెడునవియే.

పరులు పోటీకివచ్చిన నుండునదియుఁ బోవునేమో యను భీతిచే తమచక్రమన నితరులురాఁగూడదనియు అందులకుబదులు తామొరుల చక్రమునఁ బ్రవేశింపమనియు సమయములంజేసికొని ఆయా చక్రముల వారు వారి వారి నీమల నెదురులేనివార్తై యుండిరి.

చూడుఁడు! వర్ణశ్రేణులకుండు సామాన్య ధర్మంబు. వరసులు తమలో తమకేకాని, ఇతరులతోఁగాని, తదితరులచేఁగాని, స్పర్థలేని వారు. శ్రేణులు నట్లే. ఇక భేదగుణంబు లెవ్వియనిన; శ్రేణికులు తమలోనేకాక యిచ్చవచ్చినచోటుల వివాహసంబంధముల నేర్పఱచుకొందురు కాన జాతులుగా నేర్పడలేదు. రెండవది—శ్రేణులు స్థానీ భావము ననుకరించునవి. గ్రామములట్లు దేశముల నాశ్రయించిన సత్త్వముగలయవి. ఇందునకు దృష్టాంతము. పేరులు ఊరులఁబట్టి వచ్చును. ఉదా. ఏలూరి కంబళ్ళవారు, విశాఖపట్టణపు దంతపువారు ఇత్యాదులు. కులభేదములు దేశభేదముల నూనినవిగావని మున్నే చెప్పితిమి సాలెవా రెన్నియూళ్ళలోనున్నను వారండఱు నొకతొగ వారు. శిల్పసామాజికులు తమలోనేకాని వెలుపల పెండ్లిండ్ల జరుపమని సంకేతించియుండిరేని యూరోపులోను జాతులు పుంఖాను పుంఖములుగ వెలువడియుండును.

పరతంత్ర పద్ధతులు

పై నుదాహరింపఁబడిన పద్ధతులన్నియు నొకరీతి జూడఁబోయిన స్వతంత్రములని చెప్పవచ్చును. ఎట్లన, శిల్పులు తమ సామానులకెల్ల

నోడయలై యుండుటయకాక విరచితార్థంబులను నేరుగా వినియోజకుల కమ్ముచుండిరి. ఉత్పత్తికరులకు వినియోగపరులకును సడుమ మధ్యవర్తులెవ్వరులేక ప్రత్యక్షవ్యాపారములుండెను. కాలక్రమమున, వాణిజ్యచక్రము విరివినోంది నలుదెసలం బ్రసరించుకొలచి చేయు వారికిని, అనుభవించువారికిని దూరమెక్కువయై యపరోక్షవణిగ్వత్త నము పరిహృతంబయ్యె. కర్మకరులయొద్దఁగొని యుపయోజకులకమ్ము వాణిజ్యమార్గ ముత్పన్నమై మధ్యమున నిలిచినందున నుత్పాదకులు వర్తకుల నాశ్రయింపవలసివచ్చిరి. మఱియు వాణిజ్యము వ్యాప్తమగు టచే ప్రాచీనఽద్దతిని పరిసరములమాత్ర మెఱింగినవారు దూరపు సమాచారముల నెఱుంగునంత చతురులుగాదు గావున మధ్యవర్తులు చెప్పినట్లు వినవలసినవారైరి. నేరుగఁజేయు వ్యవహారములుపోయి యితరుల మూలముగ నడువవలసినవిధుల కధీనులైరి.

వర్తకా ధీవృత్తులు రెండు తెఱుంఁగులు. నివేశనవృత్తులు, ఆవేశనవృత్తులునని.

నివేశనవృత్తి

నివేశనమనగా నిల్లు, ఇంటివారు తమకుంఁగాక వర్తకుల ముదల మేరకు నివాసములలోఁ జేయుపనులు నివేశన వృత్తులునాఁబడు. ఉదా. మునుపు వివరింపఁబడినట్లు ఉపయోజకులకు నేరుగ సమర్పించుటకుం గాక తమయొద్దఁగొని యమ్ము వర్తకులకు నిచ్చుటకై తదా దేశ విధేయులై సాలెవారు మొదలగు శిల్పులు తమ నివేశములలోనే నేత పని మొదలగు శిల్పములఁ జేయుదురేని అది నివేశనవృత్తి.

నివేశనవృత్తులకును గైహిక కళలకును భేదముగలదు. గైహిక కళలనఁగా గృహస్థులు తమ సంతోషసుఖములకై చేయుకుట్టుపని, అలంకారరచన మొదలగునవి. వృత్తులలో జీవనోపాయసిద్ధి ముఖ్యోద్దేశ్యము. ఈ ద్వివిధ శిల్పులకు నొకనామముండినను సందర్భాను గుణమై యోచించిచూచినఁ జొరపాటుల కెడముండదు.

నివేశవృత్తి పద్ధతి పూర్వోద్ధిత పద్ధతులకన్న నుత్పత్తి ఎక్కువ గలది. వాణిజ్యవ్యాప్తియు, సరకులకొలది వాణిజ్యము నాతతము చేయ నుత్సహించు వర్తకుల నాయకత్వమును, వృద్ధిజొందించుట యందు నిది యుద్దీపకమై యుండును.

ఇంకను బేహారములు పెచ్చుపెటిగిన నుత్పత్తియు విఫలతరణ బూనవలయును. ఐన నట్టిమహోత్పత్తికి నివేశనవృత్తులు నిదానములు గావు. మఱి యావేశనవృత్తు లందుకు ప్రధాన కారణములు.

ఆవేశనవృత్తి

ఆవేశనమనగా కర్మశాల. కర్మకరులెల్లరు గుమిగూడి కష్టించు ఘ్యాక్టోరీలు.

నివేశనావేశనవృత్తులుకుంగల తారతమ్యములు:—

1. వారివారి యింటనేయుండి పనులం గావించు రేని కాలము వ్యర్థపుచ్చుక చక్కగా శ్రమపడుచున్నారా లేదా యని విచారించుటకు వీలుండదు. కర్మశాలలలో భృత్యులను పరిశోధించుట సులభము గాన కార్యము లతిత్వరితముగ నడచును.

2. ప్రత్యేక గైహికకళలున్నచో నెక్కువ మూలధనమును వేసి గంభీరములైన యంత్రములతో సరకుల దయారుచేయుంగాదు. గుడిసె గుడిసెకు నొక దూదియంత్రమును ప్రతిష్ఠింపజూచుట వ్యాపారమా, హాస్యమా ?

3. అల్పోత్పత్తికిమాత్రమునకు పనుల భిన్నములంజేసిన నవి త్వరలో ముగియుటకు వచ్చుంగాన కాలమెల్ల వినియోగింపబడక మిగులుటచే నష్టము దెచ్చును. ఉవా. మామిడితోట చిన్నదిగానున్న గాయలగోయుట కొకనిని, కోసినవానినేర్పఱచి గంపలలో నింపుట కొక్కని, గంపలగుట్టుట కొక్కని, ఆగంపలను రైలునకు దోలుకొని పోవుట కొక్కనిని, ఇట్లు నలుగురిని నియమించిన ప్రతివాడును బంట

యలఁతిగాన పనినొక యరగంటలోముగించి చేతు లారవేసికొని కూర్చుండును. ఒక్కనిమాత్రము నియమించిన నరదినము పనియొనఁ జేయును. మైశ్యకొలఁది వ్యాపించిన తోటగల సాహుకారి యొక రిద్దఱినిమాత్ర మున్ని కార్యములం గొనసాగింపుఁడని పలికిన పని యేనాటికిని ముగింపునకురాక వెనుకఁబడుటయేకాదు, కోసినకాయలు వాడువాటి చెఱును. కోయుట, దింపుట, నింపుట, కుట్టుట, కట్టుట, బండ్లకెత్తుట, తోలుట మొదలగు పనులకు మేరకొలఁది వేఱు కూలి వాండ్ర నియోగించిన కాలమునకును బంటకును దేవికిని జేటురాదు గాన, విభజనము ననుసరించి పనియుండుట నిజమేయైనను, పని ననుస రించి విభజనము నేర్పఱచుటయుఁ గర్తవ్యమె.

శ్రమ విశ్లేషణము, తప్పరిమితియు

ఉత్పత్తి వాణిజ్య దేశాభివృద్ధ్యాదు లుద్ధరములొటకు మూల మయ్యెను, ఫ్యాక్టరీల ప్రగల్భిత శిల్పుల స్వతంత్రత యను లతకు గొడ్డలివంటిది. ఉండిన స్వేచ్ఛయుఁబోవును. సాధనసామగ్రులు, ఆయుధములు సర్వమును యజమానులకే చేరినదిగాని తమకు జీతము నందక్క నింకెందును సత్త్వము పరిహృతము. ఏవస్తువుల నెవరికై యెంతమాత్రము రచింపవలయునను మొదలైన చింతలు విచారణయు యజమానులకేకాని తమకుంఁగాదు. యంత్రములలో జంగమ యంత్రములట్లు “ ఏమి ? ఏల ” యని యడుగక మూగలట్లుచెప్పినది చేసి యూరకుండుటయె తమధర్మమగును.

వృత్తులు విశ్లేషించుటమేలనియు, శ్రమవిశ్లేషణ మంతకన్న సమర్థమనియు సూచింపఁబడియె. శ్రమవిశ్లేషణ కథికసంఖ్య లావశ్యక ములు. సేవకుఁడొకఁడుమాత్రమున్న నన్ని పనులను వాఁడే చేయవలసి వచ్చునుగాన, పూనికల వేఱుపఱచుట యసంగతము. గిరాకి యపార మైనచో వస్తు సృష్టికిం గావలసిన ప్రతిక్రియను వెవ్వేఱుజనులచేఁ జేయింపవచ్చును. ప్రయాస వ్యవచ్ఛేదమునకు పరిమితిని గల్పించు తత్త్వములు మూఁడు. అవియేవనః—

1. శిల్పాలసంఖ్య. ప్రతిక్రియను ఎక్కువగా జరుపవలయునన్న ఎక్కువ పనివాండుండవలయుననుట విశదము.

2. సరకు లుత్కటములగుటయే యీ విభజనముయొక్క సంకల్పము. గిరాకీలేనిది యురువుల మూర్ఖానంజేయుటలో లాభము లేదుగాన గిరాకీ రెండవది.

3. వృత్తుల స్వభావము.

మొదటిది:—వస్తురచనలోఁ బ్రత్యేకపఱుపఁదగిన క్రియ లెన్ని యున్నవో యంతకన్న సతిశయముగ శ్రమ విశ్లేషణ మొనర్చుట తరముగాదు. ఉదా. మామిడితోఁటల విషయమైన క్రియల భిన్నతకుం బాత్రముల నివేదించితిమి. సహజభిన్నములైన క్రియలంగాక సంకలిత క్రియలనుసైతము వికల్పింపఁజూచిన వ్యవహారములకు వైకల్యము సిద్ధము. ఎట్లన గంపలనించుటలో నొక్కొక్కకాయ నెత్తియిడుట కొక్కఁడని, కుట్టుటలో ప్రతికుట్టువేయుటకు నొక్కొక్కఁడని, ఇట్టి నియమములఁజేసినదానిపేరు శ్రమవికల్పముగాదు. బుద్ధి వికల్పము.

రెండవది:—ప్రత్యేక క్రియలున్నను వానియం దొక్కొక్కటియు కాలపూరణము చేయఁదగినంత విపులతలేనివైనఁ బ్రత్యేక కళలుగఁజేయుట హానికరము. దృష్టాంతము. ప్రత్తియంత్రశాలలో నుద్యోగ విభజనము సమగ్రమైయున్నది. సేద్యములో నంతపరిపూర్ణతయే దేశములయందును వహింపలేదు. దీనికిం గారణంబు లరసిన సీన్యామంబు వ్యక్తపడును.

నూలువడకు యంత్రశాలలోని యంగభాగముల వివరము:— మధ్యభాగమున నన్నిచక్రములకు బిసలకు గమనశక్తి నొసంగు నావిరియంత్ర మొకటియుండును. దీనిలో నుద్భవించుశక్తిని రాట్నములద్వారా ప్రత్యంగమునకును వ్యాపింపఁజేయుదురు. ఇతఁ సీశక్తిచే సాధింపఁబడు కార్యజాతముల వివరము:—ప్రప్రథమము గింజలును

బ్రతిని వేటుసేయుట. బోనువంటి నోరు దెఱచికొనియుండు గొట్టములో పొలములనుండి తెప్పింపబడిన దూదిని వేయ నది యంత్రజనిత మహావాయువుచే నతివేగముగఁ గొట్టుకొనిపోఁబడి చిన్నరంధ్రముల గల యొక యినుపపలకకుం దగులును. ఆ యాఘాత జృంభణమున ప్రత్తిమాత్ర మాపలకలోని రంధ్రములలో దూరిపోవునుగాని బీజముల కన్న బెజములు చిన్నవగుట గింజలు వెనుకనిలుచును. దినమంతయు నీగొట్టములో ప్రత్తినిదూర్చుచు నొకఁడుండును. అనఁగా నొక్కకూలి వాని సంపూర్ణ ప్రయాసమునకుఁ దగినంతదూది బండ్లలోవచ్చి దిగుచుండుననుట. అంతదూదిరానిచో వీరికి కూలితోడ రజా యియ్యఁబడి నట్లు విరామముగా నుండును. గింజలులేని ప్రత్తిని మఱికొన్ని యంత్రములు లాగుకొనిపోయి ముఱికి, మన్ను మొదలగు నశుద్ధములం బోఁగొట్టి, పరిశుభ్రముగాఁజేయును. శుభ్రమైన దూదిని నలిపి, పిసికి, బాగుగాఁగలిపి, చిక్కఁజేయు నంగములుకొన్ని, దట్టమై బిగువెక్కిన పిమ్మట నొక యంగుళము వెడల్పుగల పోగులుఁగాదీయు ననయవములుకొన్ని, చక్రాకారముగఁ దిరుగుచు నాపోగుల షలురకముల సన్నని తిన్నని కనుపులులేని దారములుగా విడఁచీయు నంగములు కొన్ని, వడికి నూలునదిమి బస్తాలుగాఁగట్టు నంగములుకొన్ని, ఇట్లు భిన్నవ్యాపారసాధనము లనేకములున్నవి ఈయంగములన్నియు నిలువక పనిచేయునంత సరకులు వచ్చుచుండునుగాన నీవిశ్లేషణము లాభకరము. సరకులుచాలకపోయిన నప్పడప్పడు పనినిలుపుట తటస్థించును. కాలము తఱుచు మిగిలెనేని ఒకయంగముచేతనే యనేక కార్యము లొకదానివెనుక నొకటిగఁ జేయవచ్చును గాన శ్రమవిభజన మనావశ్యకము. వ్యవసాయమున నిరంతర కృషి లేదుగాన నీవద్ధతి యందుఁ జెల్లదు. ఈ వీలులేమికిం గారణంబేమి? వ్యవసాయ స్వభావంబై. వానలు, కాగులు వీనిని వేచిచేయఁబడునదిగాన అవ్యవహిత యత్నమున కాధారములేదు. మఱియు దున్నినవెంటనే చల్లుటతగదు. చల్లిన

వెంటనే కోయుటకుఁగాదు. ఇట్లు క్రియలు సంయుక్తములుగాక భిన్న కాలములై యుండుట యనర్హశవ్యాపారమునకు నర్హము. అట్లగుట శ్రమవిశ్లేషణ మప్రధానంబు. ఎట్లనిన:—దుక్కిచేసిననా డే విత్తుట, కోయుట, కలుపుదీయుట మొదలగు క్రియలఁ జేయవచ్చును. అవి కాలాంతరకృత్యములు యంత్రశాలలో నేకకాలక్రియలు సంభవిల్లంగాన విభజనములేనిది వేయిచేతుల కార్తవీర్యుండైన కరణీయంబు లెల్లం దీర్పజాలఁడు.

మఱియు విభజనగుణముగల కళలలోనే యంత్రములకు ప్రవేశమధికము. ఎట్లన.—విభజన మెక్కువయగుకొలది ప్రతికార్యము నేకవిధమైన చలనశక్తిచే సరళముగాఁ జేయఁబడునదియవును. దూది శాలలో ప్రతియంగమును నియతమైన యొక్కతీరునం దిరిగినజాలు. మనచేతులట్లు వంకర, నేరు, వర్తులము ఇట్లనేకములైనగతుల మిశ్రమఱచుట వానిశక్తికిమించినఁవి. సాధారణముగ మనుష్యులుసేయు క్రియలెల్ల నానావిధక్రియలచేఁ బరిష్కృతములు విభజనమనగా నొక్కరే యనేకవిధక్రియలఁజేయక, యేకవిధముగ నాచరించుట. ఏకగతిచే సాధ్యములైనయవిచేయ బుద్ధిబల మగత్యముగాదు. ఇట్టి పనులకు యంత్రములేచాలును. ఘటికాయంత్రము (అనగా కపెలను) అందఱును జూచియున్నాడుగదా! అందుఁ బ్రతిభాగము నేకవిధమైన సంచారముగలయదికాని మనయట్లు పలుపోకలఁ బోవునదిగాదు. కావున విశ్లేషణయంత్రశక్తులనోన్యన్యముగతంబులు.

చూడుఁడు హీనవృద్ధి న్యాయబాధితములైన యుద్యోగముల యందు యంత్రసహాయమల్పమని పూర్వమే స్ఫుటపఱచితిమి. “తగిలిన కాలే తగులును” అన్నట్లు శ్రమవిశ్లేషణ సహాయమును ఇందు ఘనముగాదు. అధికవృద్ధి కాశ్రయములైన వ్యాపారములందు యంత్రములు, ప్రయాసవిశ్లేషణమువలని సమర్థతయు నరనారాయణులబలలే నేకీభవించి తోడుపడును.

ప్రస్తావనలవల్ల ననుకొన్నంతకన్న నెక్కువ చెప్పితిమి. ఇంక ముందీవిషయము మఱల నందుకొందుము.

ఆవేశనవృత్తియం దెటుతిరిగినను కర్మకరులు యజమాన ప్రభావముచే నావృత్తులైయుందురు. “ముల్లును దీయవలయునన్న ముల్లేకావలయు” నన్నట్లు ఈకీఠనే కావేశనవృత్తియే చికిత్స. ఎట్లన;

1. పరాధీనులైన శిల్పకారులకు నాథవంతులుగనుండని యప్పటికన్న నిప్పుడు భరణము రూఢియు నాఢ్యమైనదిగాన మొత్తం మీఁద క్లేశభాజనమైన దారిద్ర్యతాప ముషశమించును. దారిద్ర్యతాప మారెనేని ఉత్సాహాభిమానములును, వన్నెయు వాసియుం గనవలయు నను శౌర్యము మొలకలై త్తి పురణించును.

2. మఱియు సేవకులైనవారు దినదినమును గలసి మెలసి మెలంగువారుగాన, ననతికాలమునఁ దామేకీభవించి సంఘములుగా సమయబంధ ప్రవర్తకులై నిలిచినచో, యజమానులతో సమానులై బేరమాడి జీతము మొదలయిన కర్మనిధుల ననుకూలములుగఁ జేయ వచ్చునను నుపాయము గుత్తెఱుంగుదురు. ప్రతివాఁడును యజమానుల యెడ పుల్లవలె నిసార్పణమైనను అందఱుం బ్రోగుగాఁజేరిన గట్టల మోపురీతిని విఱచుటకు నసాధ్యులౌదురు. వర్తమానమున నాగర కాగ్రేసరములైన ఇంగ్లాండు, జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ దేశముల శిల్పశ్రేణులు బలాఢ్యములై యనర్గళ ప్రచారములై జనబాహుళ్యనిశ్రేయసోదాత్తములై యున్నవి. ఇట్టివమెరికాలోనున్నవి గాని యింకను ప్రాథములుగాలేవు. కారణమేమనఁగా — ఆ దేశము బహువిస్తారమును, అమిత ఫలవంతమును కాన బీదతనము ప్రజలయెడ నింకను జుట్టుముట్లనంచున తన్నివారణ మనావశ్యకమాయె. ఈ కారణము మనయిండియాలో వ్యతిరిక్తమయినను యీ శ్రేణు లింకను నిచట సృష్టికారలేదు. ఎట్లన:—జాతిభేదములచే నైకమత్యము, నిఱుపేదతనముచే యజమానుల నెదిర్చి నిఱుతమను ధైర్యము, శక్తియు నిచట పేకునకైన

లేకున్నయవి. యజమానులు కూలివారికై షరప్పరము స్ఫురించుటచే గాక ప్రజల స్వప్రయత్నముచే వేతనము లుత్కటములగుట యిచట నిప్పటి కసంభావ్యమే.

అనాగరకదశల వసితంబులైన కాలంబుల విఘ్నంబులై యండి కాలక్రమమున వినష్టములై, తదనంతరము మఱియుం గాలంబు పరిణమించి మార్పులం బొందించుతఱికి శిల్పశ్రేణులెట్లు పునరవతార మహిమందాల్చి యాశ్చర్యావహ దీప్తిమంతంబులై యున్నవో యీ యద్భుతముం గమసించితిరా! ఐకమత్యం బనర్గళంబగునేని పౌరుషం బెన్నిభంగుల నెన్నిరూపులందాల్చి వికసింపదు? ఐకమత్యం రాష్ట్రమునకు వేఱువంటిది, అదితెగక పదిలంబుగనుండిన కాలవశమున నాకులు కొమ్మలునెండి క్రిందఁబడినను క్రొత్తక్రొత్త చిగురులు, శాఖలు, పొడమ నేత్రహృదయానందంబుగా నుండునుగాదె! ఐక్యమత్యములేనిచో మంత్ర తంత్రంబులు, వరుణజపంబులు. పౌరాణిక కోహదములు, నిరర్థకములును బరిహాసపాత్రములును నగును.

మఱియు నొకవింత. కర్మశాలలో పనిచేయువారికి నారోగ్య పాణరక్షణార్థమై గవర్నమెంటువారు ప్రతిశాలను మంచిగాలి మొదలగునవి విశేషించి వచ్చునట్లు కట్టంపవలయుననియు, లేదాబాయము వారిని, తరుణవయస్కులను, ఇన్నిగంటలకంటె నెక్కువ పనిచేయించ కూడదనియు, దినమధ్యమున భోజనవిరామములకై యొకగంట సెల నియ్యవలయుననియు నిట్లనేకవిధంబుల నియమముల విధించివున్నారు గాన, ఈ నిబంధనలనన్నియు ననుసరించిన సెలవులుపెఱిగి యచ్చి కములు తఱుగునను తలంపుచే, నీచులైన యజమానులు, దారిద్ర్యబడితులై యెట్టికఠినకార్యములకును మాఱువల్కలేని కొందఱు నిఱుపీదలను తక్కువకూలికి వారివారి యిండ్లనే పనులఁజేసి తెచ్చి యియ్యవలయునని నిర్బంధించుటంజేసి, ఈ నికృష్టమార్గమున నివేళవృత్తులు గునరావిర్భూతములయ్యె! ఈవృత్తులవలె నిర్దయాత్మకములును దుఃఖ

సంకీర్ణములునైనవి యెవ్వియులేవు. పాపము ! ఆకట మలమల మాఁడు వారు క్రొవ్యములకు విధేయులై తీరవలయు. స్వగృహములఁ గట్టించు వారుగాన, రాజ్యాంగ విచారణకర్తలు వచ్చిచూచి, స్థితిగతులనరసి, కఠినహృదయులైన యజమానులం దండించి, వారిని రక్షించుటకు నవకాశములేదు. అయిన నొక్కటి, ఈ పద్ధతి చిల్లరికళలయందేకాని గంభీరమైన వానియం దలముకొననేరదు. కావున దీనిచే బాధితులగు వారిసంఖ్య యధికముగాదు. ఇది, చింపిరిబట్టలు, ఉడుపులు, పాదరక్షలు, ఇట్టివి సంస్కారంబు గావించుటయు, ప్రాతవస్తువుల నప్పటికి దళుకుగ నుండునట్లుచేయు పురస్కార కళలలోమాత్రము గాననయ్యెడిని ఎట్లయినను ఇది దిక్కులేనివారినిమాత్రము పట్టి బాధించునది యనుటకు వేఱుప్రమాణములేల ?

వృత్తులు పరిణమించిన వనుటకు నర్థమేమనఁగా—సమర్థత విషయమున నొక పద్ధతికన్న నింకొకటి వికాసగరిష్టమనియు, నట్లగుట నసమర్థోపాయముల నడంగించి చిరతరముగ నిలుచుప్రభావ సమన్వితంబనియు భావముగాని, పూవులు కాయలట్లు వెనుకటిది పుట్టుటచే ముందటివన్నియు విరిసి నశించుననుటగాదు. ఈ పద్ధతులన్నియు సమకాలికములయ్యు నుండవచ్చును. ఉండవచ్చునని సందేహముగఁ జెప్పనేల ? మన దేశములోఁ బ్రకృత మన్నిరకముల పద్ధతులు నమరి యుండుటయకాదు, గ్రామ్యపద్ధతియు నింకను గణ్యమైయున్నది. ఆద్యంత భేదములు గొంతవఱకుం గాలానుగుణములైనను విశేషించి ప్రాముఖ్యము ననుసరించియుండును. వర్తమానమున నుజ్జ్వలంబైన యంత్రశాలాపద్ధతియుఁ గొఱతలేనిదిగాదు. ఈ కొఱతలే దీనిని దిక్కువఱచి యింకను బరిశుద్ధమైన యార్థికసీతి యావిర్భవించుటకు నిమిత్తమాత్రమానేమో ! ఇతముండు చర్చింతము.

మూఁడవ ప్రకరణము

ఆధునిక వృత్తినిర్మాణములందలి సామాన్యలక్షణములు - విరగ్గళస్పర్ధ పూర్వకాలమున నాయాజాతివారు కులానుసారములగు షడ్ధతుల నిర్వృత్తించుచుండిరి. కాన నొకజాతివారితోఁ దదితరజాతులవారు జీవనార్థమై స్పర్ధించుట లేకుండెను. ఈ యాచారము మన దేశమున నింకను వినాశము నంతగాఁ బారయక నిలిచియున్నది. దీనిచేఁ గలుగు కష్టనష్టముల నామూల్యాగ్రముగఁ బేర్కొన నాదిశేషునకైన వలను గాదు. శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగముగారు వాక్రుచ్చిన ప్రకారము.

“ మన దేశమునం దాయావర్ణములవారే యాయా షనులను జేయవలయుననెడు నిర్బంధముండుటవలన నొక కుమ్మరి దంతవుపని యందెంత యభిలాషమును నేర్చును గలవాఁడయినను దానినిమాని కుండలనే చేయుచుండవలయును, ఒక స్వర్ణకారుఁడు వస్త్రములను రత్నకంబళములను నేయుట యందెంత యభిరుచియు బుద్ధియుఁ గలవాఁడైనను వానిని వదలి సుత్తితో వెండి బంగారములనే సాఁగఁగొట్టుచు ఁడ లెను.... పనివాంఁడు స్వేచ్ఛముగా తమబుద్ధి ప్రవేశించిన షనియందుఁ బ్రవేశించి తమసామర్థ్యమును కౌశలమును గనఁ బఱచుటకు వలనుషడక తమకిష్టములేని పనులయందే విధిలేక యావజీవమును గడుపవలసినవారగుచున్నారు. అందుచేతనే యీ హిందూ దేశమునందు శిల్పాదివృత్తు లెప్పుడు నుండవలసినంత మంచినీతియం దుండకున్నవి. ”

అంపముతో గరగరమని షనిచేయువానిని మంగలకత్తితో సరళముగఁ గొఱుగుమన్న వెండ్లుకలకుఁ జేటులేదు గాని ముక్కుమొగములకుఁ జేటుదప్పదు ఇంకను పిశేషించి ప్రసంగించనక్కరలేదు.

జాతిభేదమువలని కీడులు

మఱియుఁ బరస్పరమిశ్రములుగాని జాతులేర్పడినచో వృత్తులన్నియు నుత్తమ మాధ్యమాధమములను రూఢిఁగాంచి యుత్సాహ

భంగముంగావించి వురుషకారోద్రేకం సంతమొందించును. ఎట్లున్నను ఎక్కువవారమని శ్రేష్ఠాన్వయులును, ఎంత ధనగుణవిభవోపేతుల మైనను తక్కువవారమేయని హీనవంశస్థులును, ఉద్యమములకుం జొరక బీడువడి చెడుదురు. తుట్టతుదకు జగంబెల్ల కర్మనియంత్రితమని మగతనముం గోలుపోదురు. జాతిసంకరము లనుగ్రహణీయములని నిర్ణయించి, పరస్పర సంబంధము గలవారై యుండిరేని, ఒకయింటి లోనే భిన్నవృత్తులుగలవారుందురుగాన నిప్పటియట్లు వ్యత్యాసములం బచరించుటకనువుండదు. వ్యత్యాసములున్నను ఇప్పటివలె సనిర్వాహ్యములై కఠోరములై యుండఁజాలవు. సాంగత్యమున దేహమానసోల్లాసంబులు వికాసముంబొంది పరిథవిల్లు. దేశమును ఐకమత్యముంగొని యయోధ్యమైయుండును. వృత్తులలో నిరాభాధముగఁ గోరినవారికిం బ్రవేశమున్నఁ దరుణముకొలది సంఖ్యలధికములై గంభీర వ్యాపారములలో శ్రమ విభజింపఁబడుట యెక్కువ సమర్థమైయుండును. సంఖ్యలు మితములు నల్పములునునైన ప్రయాస విశ్లేషణము దుర్ఘటము. విశ్లేషలేనిది సమృద్ధి సర్వమంగళం.

అంగ్లోమహాజనుల రాజ్యములో షక్షపాతము ధర్మగుణుని పరిగణింపఁబడక, ప్రజలనెల్ల సమదృష్టింజూచుట న్యాయంబని ఏర్పడి యున్నదిగాన, స్వచ్ఛందవృత్తిమై నుండుటకు నవకాశములున్నను, పూర్వవాసనా బంధదోషంబునంజేసి, కాళ్ళుగట్టఁబడి చాలకాలమున్నవాఁడు సంకెలలఁ దీసినను లేవలేనియట్టును, అంధకార సంచారులను వెలుతురికిం గొనివచ్చినను గన్నులు విప్పని షగిదిని, మనము బెదురెద్దులమాదిరి దిగ్భ్రమం జెందియున్నాముగాని నూతన సామాసాదితమైన స్వతంత్రతను అలవఱచికొని యనుభవమున నింకను నుపయోగింప నున్ముఖులముగాలేదు. బ్రాహ్మణ లొక్కరుమాత్రము విద్యావంతులు, చతురులు, సాహసవంతులు నగుటంజేసి, కాలదేశముల ననుసరించిపోవుటలో నితరులకన్న ప్రవీణులై పఱకఁగెదరు.

ఇట్లనుటచే దేశమున బొత్తిగా మార్పులేలేకయున్నవని వచించుట గాదు. మార్పులున్నవి. మనకాళ్ళు ఎంత పురాతన పద్ధతులలోఁ బూడియున్నను, ఇంకను మనుష్యులమే గావున చలనశక్తి నిరూపణముగాలేదు. మతేమన, వాదాపు శతవత్సరము లాంగ్లేయ రక్షణమున విరాజిల్లువారమైయుండియు నింకను బురోహితులను, కులము పెద్దలను, తాతలను, అవ్వలను, జూడగన్నబులులంగనినమాడ్కి వడవడ వడంకుచున్నారము గాని, తాటాకులకట్టకన్న మనస్సాక్ష్యము మిన్నయని తఱచు నడువనేర్చినవారము కామైతిమి. లోకమంతయు నీనాఁడు మాత్సర్యగ్రస్తములై కయ్యమునకుఁ గాలుద్రవ్యము నొండొంటిఁ గడవ నుంకించు రాష్ట్రములతోఁగూడి ప్రతాప ప్రదీప్తమై తేఱిచూడ రాకయున్నది. చొఱవయు, తెగువయు, చలము, బలము, నున్నకాలములో, నూతేండ్లకొక యుగము నెంతో బలాత్కారము మీఁద ముందుబెట్టి “అబ్బా! బహుదూరము వచ్చితిమి, ఇది యమానుష కృత్యంబుగదా! ఇంకేమి? ఇక నూతేండ్లు సేదఁదీర్చి కొన నిక్కడనే కిన్నులు మూసికొని గుఱకలిపిదము” అను నల్ప ద్యోగులకు నీపోతాపోటీలలో గతి మోక్షంబులు దక్కవు. కావున నేదోయొకింత సంఘసంస్కారమైనదిగాదాయని యహంభావముం గొనుట మూఢభావము. వెచుకఁజిక్కినవారు ముందుపోయిన వారితోఁ గలిసికొనవలయునన్న వారికన్న వేగంబునం బోయినంగాని మధ్య నుండు దూరంబు తగ్గువడదు. కావున మునుపటికన్న నొకింత వడిగల వారమైతిమని తుప్పిమై విట్టవీగుట వెఱ్ఱితనము, యుద్ధమున జయ కాంక్ష శత్రుసంతాపకరంబైన సైన్యమున్నంగాని ఫలింపనేరదు. పరరాజులు తమ సైన్యములం బదిరెట్టులు వృద్ధిపఱతురేని, తామును నటునేయక రెండుమూడింతలుమాత్రము ప్రబలపఱచి మునుపటికన్న నుద్దండముగ నున్నాముగాదాయనువారి కుద్దండన మనివార్యము.

కావున మనతో మనలం బోల్చిచూచి నిన్నటికైన నేఁడు గొప్పయని యుదాసీనులై యుంట తగదు. మఱేమన నాగరకా గ్రేసరులైన ఇంగ్లాండు, జర్మనీ, రష్యా, అమెరికా, జపాన్, ప్రభృతి దేశస్థుల వృద్ధివేగమునెఱింగి, వారికి మనకునుండు భేదము నానాటికి బ్రుంగుడు వడునట్లు, త్వరితగతి సంస్కారము నెఱవేర్చినంగాని యోత్రగుణ ప్రధానమైన యీ కాలములో బ్రదుకు, పరువు కృశించి కాందిశీకము లొట నిక్కువము.

పూర్వకాలమున వర్ణములు, తద్ధర్మములును, కలిసియుండినవి కాఁబోలు! ప్రకృతమున ధర్మములు కాలధర్మమునొందియు, జీవుఁడు లేని మొండెములట్లు వర్ణములు నడవీనుఁగులై యుండియు, పూజా మర్యాదలం బడయుటంజూడ నెంతయు వెఱగయ్యెడి. మఱియు వివేకముచే ఖండింపంబడియు గతప్రాణములుగాని జాతిభేదముల్ గవర్నైఁకుట ఊద్యోగములు పొగబండ్లు, మొదలైన యూర్ధ్వకస్థితుల ప్రభావముచే మంచువోలె విరియుచున్నవి. సర్వసమత్వము నోటి మాటలచేఁగాని కృత్యముల నెన్నఁడునుజూపని జాతిశ్రేష్ఠులైనవారును రైలుబండ్లలో తురకలు మాలమాదిగలున్నను, కొసరక, కసరక ప్రక్కనఁ గూర్చుండిపోవుచుండుట యేరికిఁదెలియదు? వేదాంత ప్రశంసలకన్న నార్ధికస్థితులు నడవడి తీర్చుటలో గరీయంబులనుటకు నింకను సందియమేల? మాటలతీరునకు బురాణోపనిషత్తులును, వర్తనల సౌరునకు మూటలును, ఎరువువేసిన పాదులవంటివి.

వెలలు మొదలైనవి నన్యదేశములలో స్పర్థచే నిర్ధారితములు. ఏవ్యాపారమునందైన వెలలు హెచ్చి లాభము లధికమయ్యెనేని తదర్థ మితరులనేకులా వ్యాపారములం బ్రవేశింతురుగాన సుత్పత్తి విస్తరమునుగాంచి వెలల న్యూనపఱచును. ఏకారణముచేనైన నొక యరువునకు గిరాకీలేకపోయి వెలలు క్రిందికిదిగి నష్టముం దెచ్చినేని, ఆ వ్యవహారులు దానినివదలి వేఱువృత్తుల నఱలంబింతురుగాన సుత్పత్తి

క్షయించి వెలల మఱియు వృద్ధికిందార్చును. ఇట్లు క్రయిక విక్రయకుల మాత్సర్యసారంబునంజేసి వృత్తుల స్థితిగతులు క్రమము ననుసరించి యమితలాభనష్టములకుం బాత్రంబులుగాక వర్తిల్లును. ఈ విషయము నింకను ముందుఁ బ్రకటింతుము స్పర్థకు సందియ్యని జనములలో వృత్తులం బరిపాలించు న్న్యాయమెయ్యదియనిన శాసనాచారోపదిష్టము లైన నియమములు. దృష్టాంతము మనమే. గ్రామములలో వృత్తులు, వర్ణములు నొక్కటే కాన పోటాపోటీ యగ్గలముగాను కావున శిల్పు లిచ్చవచ్చిన ధరల విధించినయెడల నితరవర్ణులు ప్రవేశించి వెలలఁ గ్రిందుబఱచుట దుర్ఘటము. మఱియు, చర్మకారునితో, స్వర్ణకారునితో గిరాకిరాకపోయిన నావృత్తులవిడిచి లాతివృత్తుల ప్రావునరయ వెఱవు లేమిచే వారికిని నార్తి దుస్సహమవును. ఇట్లు ఒకతఱి సంఘమునకును మఱియొకతఱి శిల్పులకును ప్రాణములు తపించి పోవునుగాన, నిఱు తెఱ్ఱుగులకును హితమగునట్లు అనుభవ నియతం బైన పథ్యంబొకండు ప్రచారమునకువచ్చె. అదియేదన, మామూలు ధరలు, మామూలు బత్త్యములు. పెండ్లి పేరంటములలో నవసర మెంతమెచ్చినను కుమ్మరి, మంగలి, చాకలి, ఇత్యాదు లెక్కువ యునుగఁగూడదనియు, నొకవేళఁ బురుషులందఱును దీక్షితహించుటచే మంగలి యప్రయోజకుడైనను, తక్కువయియ్యఁగూడదనియుఁ గాల క్రమేణ, ఆచారమడరి పోట్లాటకాట్లాటలు లేకుండఁజేసెను. చూడుడు! స్పర్థలేనిచో సంఘమునకును బ్రజలకును స్వతంత్రత యస్తమితమాట స్వాభావికము. శాస్త్రములు, ఆచారములు, వాడుకలు ఇత్యాదులకు నొకరైనఁదప్పక యెల్లరు సర్వవిధముల విధేయులై యుండినంగాని యస్పర్థస్థితి నివ్వటిల్లదు. పరతంత్ర ప్రవర్తన సాహసవికాసములకు భంగహేతువనియు, వృద్ధికి దుర్నివారమైన యాటంకమనియు, పునః పునః ప్రమాణించివున్నాముగాన పారంపర్య సమాగతము లప్రశస్తం లనియు స్పష్టపఱచుకొనుటకు మాత్సర్యము నవశ్యముగ ననుష్ఠేయము

లనియు వేఱుగఁజెప్పనేల! స్వతంత్రతయు స్పర్ధయు నేకవద్యూతములు. ఇవిలేనిచో గొఱ్ఱలవలెఁ దలవంచుకొని గ్రుడ్డిమార్గములంజనుట విధి లేని శీలము.

స్పర్ధ సర్వవృత్తులనావేశించే దుర్దమమైయుండు సీమలు ఐవో పాదులు, ఆ దేశముల నదిచెల్లు విధానముల వెల్లడింతము.

స్పర్ధయొక్క నిర్వచనము

స్పర్ధయననేమి ! వైతనికులు యజమానులును కూటములుగాఁ గూడక స్వస్వప్రయోజన తృప్తిచేఁ దమలోఁదామును, ఒండొరుల తోను శాసనాచారాదులచే నాపబడక నిరర్థశము మత్సరించుట. అప్రమేయము ననర్థశంబునైన మాత్సర్య మూహామాత్రిమేకాని కాలదేశవర్తమానములచే బాధితంబై యఖండముగ నెందునుం జూపట్టదు. స్పర్ధకుంగల నిరోధము లెవ్వియన:—

లాభంబొండుమాత్ర ముద్దేశించి బిడ్డపాపలతోఁ బుట్టిపెటిగిన యూరులవిడిచి కడుదవ్వుఁబో నెవ్వరిక నైతిగాదు, వాత్సల్యము, ప్రేమ, కృతజ్ఞత, దయాదాక్షిణ్యములును, కామగమనంబునకుం బ్రతి బంధకములు. ఎట్లన ఎక్కువజీతము నిచ్చెదనని పిలిచినను, ఈవజకుం బోషించిన యజమానుల విడిచి నేవ పలుపోవుటయు, తక్కువకూలికి వచ్చువారున్నను చాలనాళ్ళనుండి తామునాశ్రయించి బ్రతుకు సేవ కుల నివర్తింప యజమానులును హృదయముల దిట్టములఁజేసికొను టయు, ప్రకృతి నిరోధము. ఇంతేకాదు. తలిదండ్రులయెడ భార్య యందు, బంధుమండలినిగల యనురాగము మొదలగు మృదుస్వభావ ములును స్పర్ధయొక్క తైక్ష్యము నుపశమింపఁజేయునవి యైవందుననే సమర్థతకుం బ్రతికూలములని యెన్నరాదు. ఏలన నార్థిక ప్రయత్నము లకు నాధారము తమకునైనవారికి పోషణము ప్రీతి సమకూర్పవలయు నను నభిలాషయేకద ! స్పర్ధసంపదలం బాదలఁజేయునదియైనను, ఆ స్పర్ధకు మితత్వముంగల్పించు వాంఛలును కలుముల కర్మముగఁ

జేయనవియే ! ఇది చిత్రమైనను సత్యమే. స్పర్ధయనురాగమునకును, అనురాగము స్పర్ధకును మేరలేర్పఱచి శుభసంపాదకములంజేయుట మనభాగ్యమేగాని యన్యముగాను. సంపూర్ణ స్పర్ధవుండి యనురాగము లల్పములైన ధనము నార్జించి యేమిసుఖము ? ఎవరికిచ్చి సంతోష పఱచి మనమును సుఖపడఁగలము ? ఆహా ! మనుష్యులకు యింకొక కారమువలె నానందసందాయకము లెవ్వియైనఁగలవా ? ఇఁక నను రాగము పిచ్చిముదిటి రేయనకపగలనక భార్యను బ్రక్కనఁగూర్చుండ బెట్టుకొని తెప్పవేయక కనులవిండుఁ జేయుచుండిన కూడెట్లు గుడ్డలెట్లు ? ఈ విందునం దాసక్తి గలిగించు తక్కినవిందులకుం గతియేమి ? ఇదియుం జెల్లదు. అనర్గళప్రవాహము లనకట్టుచే నడ్డగింపఁబడి యుపయోగకరములొమాడ్కి స్పర్ధానురాగము లితరేతర సహజ నిరోధకములై యుండుట యనుభావ్యములై యున్నవి.

శ్రమకరుల స్పర్ధ

ఆనాటి కంబలియైన నరుదుగనుండెడివారు దొరకినమాత్రము లాభమనియెంచి పోటీఁజేయఁజాలరు. యజమానులకుం గింకరులకు నుండు నమోఘవ్యత్యాసం బియ్యదియ. బేరముంజేయుటలో నధిపతు లిచ్చవచ్చినంతకాలము వేచియుండ శక్తి గలవారు. కావున వారాతుర పడక ముందువెనుకలు విచారించి యెంత తక్కువకూలి యిచ్చినం జాలునో ఆ మాత్రమే యిత్తుమందురు. భృత్యులైనవారు చాలునంత వస్తువుల మిగిలించినవారుగారు కావున నిలిచి నిదానముగఁ దర్కింపఁ జాలరు. మన దేశములో మాలమాదిగలకు గవర్నెంటువారు స్వతంత్రతను ధారాళముగ దక్షిణయిచ్చినను తిండిలేనిది స్వతంత్రత నెట్లు ప్రయోగింపనొను ? స్వతంత్రత యనునది తినువస్తువా ? లేక యంగడికి బోయి యమ్మి యుప్పు, బియ్యముకొన ననువైన నాణెమా ? స్వతంత్రత యెంతతీవ్రైనను దానిధ్యానించుచు నిరాహారులై ప్రాయోపవేశము జేయువారెవ్వరునులేరు. కావున శాసనప్రాప్తమైన స్వాతంత్ర్యము

త్ర్యము స్పర్ధాక్రియకుంజాలదు. మఱి నామమాత్రంబ. నామ మాత్రంబుంబొనరింప శాస్త్రశక్తికిందోడు అర్థశక్తియు రావలయు. మనపుణ్యభూమిలో బలమున్న స్వచ్ఛందవిహారము లందఱును జేసి కొనవచ్చునని యాంగ్లేయశాసనము లాదేశించియున్నను, అర్థాశక్తి, అనాచారములు, ప్రతిఘాతుకములై యుంటచే స్వతంత్రత పుట్టిపుట్టని స్థితిలోనున్నది. విదేశములస్పర్ధకు నెక్కువ ప్రతికారమై యుండునది బీదతనము. స్వదేశమున బీదతనమునకుందోడు మతాచారములును పిరిగొనియుండుట నీపాశము లేశమునఁ దెగునదికాదు.

మనదేశములో సహజవిరోధములు చాలవని కృత్రిమము లసంఖ్యములు గల్పించియున్నారు. అందు ముఖ్యములు 1. జాతిభేదములు. 2. వివాహములు, పితృతర్పణములు మొదలైన ఋణములందీర్చుటకై తమ బలగములోనికి వచ్చిచేరవలయుననుట. 3. భూలోక సంచారము నారద మహామునికిఁదప్ప నితరులకు నిషేధ్యమనుట. 4. ఒడలును దోమని యనేకస్నానములు, ఆవుపేడతో నలుకుట మొదలగు శుభ్రతలేని ఘడ్గులు. 5 దేశమున వివిధ వేషభాషాదులుండుట ఇవి మొదలగునవి.

ఏదేశమైన నిదర్శించి చూచుఁడు. ఆ దేశస్థులు తమలోఁ దాము పోట్లాడు భంగి పర దేశస్థులతో జీవనోపాయములకై పెనంగ శక్యలుగారు. ఎట్లన చలముఁజూపుట యనఁగా స్థానభ్రష్టత్వ మొనరింపఁ గడంగుట కర్మకరులు పర దేశములకుఁబోయి యచ్చటి వైతనికులతో మత్సరించుటకు జాతి వర్ణ వేషభాషా వైషమ్యములు అడ్డములు. ఒకరిస్థానము నింకొక రాక్రమింప వలయునన్న కళానిపుణ తయేకాదు, తక్కిన సహకర్ములతోఁ గలసి మెలసి యుండుట కనువైన యంతి సాదృశ్య మావశ్యకము. చంద్రమండలమున నున్నవారితో వైరమెత్తుటకు యానాలాభమును, పారసీకులు, తురుష్కులు, ఆంగ్లేయులు, వీరిపైఁ గూలివిడియుటకు, వాకిదేశములలో వారితోఁ

జేరి నివసించుటకును వర్ణ భాషాదిభేదములు భంగకరములు. ఇంగ్లాండు, రష్యా, జర్మనీ, ఇటలీ, ఫ్రాన్స్ మొదలైన పశ్చిమ దేశములలో వెవ్వేఱుమతము లింతయొక్కవగలేకున్నను, వారిమతములలో విదేశ యాత్ర సిషేధింపబడకున్నను, వెవ్వేఱు భాషలు ప్రవర్తిల్లునుగాన జీవనోపాయార్థముగ నొక దేశమువా రింకొక దేశమునకు యధేష్టముగఁ బోవుట దుర్భరము. అట్లనుటచే బొత్తిగఁ బోరనుటకాదు. స్వదేశ మునంబలె సంచారము సులభముగాదనుట.

ఇంగ్లాండులో ప్రతిసంవత్సరము వేనవేలు జనులు ఐరోపా ఖండమునుండి యుదరపోషణంబుకొఱకు వచ్చెదరు. నూతనముగ నైదువందల హోయనంబులకుం బూర్వము కవిశెట్టంబడిన యమెరికా ఖండము ఐరోపానుండి వెల్లివిఱిసినచ్చెడు జనంబులచే నిండింపబడు చున్నదిగాన నచ్చటఁ బాశ్చాత్యభాషలన్నియుం బ్రవర్తిల్లుటంజేసి నేటికిని ఒక్కొక్క యేడునకు సుమారు సరాసరి పది పదునైదు లక్షల శ్వేతముఖు లందుం జేరెదరు. ఓరదేశీయులస్పర్థ యమెరికాకుం దగిలినట్లు, ఇక నేదేశమునకుం తగులఁబోదు ఆచార విశాచ గ్రస్తులైన మన హిందువులుగూడ నిపుడు కూల్చికై దేశ దేశములం ద్రిమ్మర నారంభించి, అమెరికా, కనడా, పనామా, సింగపూర్, చీనా, మలాకా, దక్షిణాఫ్రికా ఇత్యాది సీమలలో పనిపాటులకుం గుదిరియున్నాడు. పై వివరించిన విషయములన్నియు బీదలను అల్ప విద్యగలవారునైన కూలివాండ్రు గూర్చినవని యెఱుంగునని.

మూలధన స్పర్థ

కర్మకరులీరితి సంచార సరళత లేనివారైనను మూలధన మాచందంబునందక విచ్చలవిడి వాయువేగ మనోవేగంబుల భూచక్ర ప్రదక్షిణము జేయుటలో నద్భుత సామర్థ్యముగలది. కోలాసులో గనుల దింపుటకుఁబట్టు ధనరాసులూ, ఇంగ్లాండునుండి యొకనిముసమున బ్రవాహముగదిగును. చీనాదేశమున బొగ్గుగనులం బుటభేదన

మొనర్చుటకుఁ గావలయు ద్రవ్యసంచయములు తఱిగొట్టి బ్యాంకుల ద్వారా అమెరికావారు పంపుదురు. ధనరూపములైన మొదలు మొత్తములు పాదరసమువోలే నిలుకడలేక చరించు స్వభావము గలవి. మూలధన స్పర్ధ, శ్రమ స్పర్ధ యల్లు ఏక దేశస్థముగాక నిష్పక్ష పాతమైన సర్వవ్యాపిత్వముం బూనియుండు, మన దేశముననుండు రైల్వేలు యంత్రశాలలు మొదలైన మహోవ్యవహారముల నుపగతమైన పుంజుకటలము దేశ దేశములనుండి కేబలును గనుక, మనమును అధిక త్వరితో ధనప్రయోగమునకుంబూనమేని, ఇతిరులా సందుజూచికొని ప్రవేశింతురుగాన, మనధనములు నిరర్థకములై మూటలలోఁ బ్రచ్చి న్నములై యుండవలసివచ్చును. వస్తువులు, సమాచారములు, నేకొఱఁతయులేక, కాలవ్యయముంగాంచక, తలఁచినప్పడు పంపఁ గలుగు యానశక్తి యుద్ధృతంబొటంబట్టి, దేశ భేదములచే నబాధితమా మూలధనమునకు లోకము రాజ్యమట్లును, రాజ్యము లిండ్లయట్లును సులభముగఁ బొందఁదగినవయ్యె.

మనశ్రమకరుల స్పర్ధ

మఱియు శిల్పములు జేయుచుఁ గాయకష్టమున శరీరయాత్ర ననుభవారు ప్రవాసమునకుం దగసివారైనను, కార్యవిచారణ, వ్యవహారనిర్మాణదక్షత, మానేజరుపని, ఇత్యాది మనశ్రమలచే నుల్లసిల్లు వారు, ఎల్లడలకు నెక్కువ సుకరణముగఁ బోవచ్చుగాన నుత్కృష్టో ద్యోగములలో దేశ దేశములకు స్పర్ధయున్నది. బాంబాయిలోని ప్రత్తి శాలలలో విచారణకర్తలనేకులు యూరోపియనులు. ఏలూరిలో స్థాపింపఁబడిన జనపనార శాలయందును ఇంగ్లీషువాఁడొకడు మానేజరుగాఁ గొంతకాల ముండెననియు నాకు వినికెడిది. కాఫీ, టీ, రబ్బరు, వీనియుత్పత్తి, వ్యాపారములు ఇంగ్లీషువారే స్వయముగ నిచటకు వచ్చి నెఱవేర్చుచున్నారు. విద్యాధనముల ఖండములుగనుండిన నేదేశమునకైన నిరాబాధముగఁ బోవచ్చును, రావచ్చును, సన్మానములం బడియవచ్చును.

విరోధా అమెరికానారు మనతోఁబలె మనము వారితో మత్సరింపలేము. మన దౌర్భల్యమునకుం గారణములు జాతి మతాది భేదములు, దేశయాత్రా పరాజుక్రమతం బుట్టించు నాచారములు, రాజసభావములేక విధేయులమైయుండవలసిన దురదృష్టము, ఇత్యాదులని మున్నే పలుమాటలు వక్కాణించితిమి. చూడుఁడు ! పాశ్చాత్యుల వర్తకులు, శిల్పులు, తూర్పుదేశములం బ్రవేశముంగోరిన, మనవంటి వారు నివారించిరేని ఫిరంగులతో వాదించి త్రోవఁదీతురు. ఆసియా ఖండనివాసులు బలహీనులగుట నీతర్కంబు వాఙ్మూలన గోచరంబైనను శక్తి సాధ్యంబుగాదు. దక్షిణాఫ్రికా, ఆస్ట్రేలియా, అమెరికా, కనడా ఈ ప్రాంతములయందు తెల్లనూతి లేనివారు కొన్ని నియమములకు లోబడికాని రాఁగూడదని శాసించియుండుటంజూడఁగా, మనదేశమున మనుస్మృతి ప్రభావము హీనమాచుండుటందలంచి మన ధర్మ దేవత దానికిం బాశ్చాత్యుల తిరస్కారముం దోడుచేసి యాచారముల నిలుపఁ బ్రయత్నించునట్లు తోఁచెడిని ! బలపరాక్రమసంపన్నులమై దిక్కులెల్లనైన సాధింపఁజాలినవారమై యున్నతఱి భరతఖండమే శరణ్యమనియు నితరాశ్రయము లశస్త్రములనియు నియమము లేర్పఱచి కొని, సాంతముగ మనకాశ్చకు మనమే సంకెలలఁ దొడిగికొని కూరుచుంటిమి. ఇప్పుడు బయటఁబోదమను బుద్ధివచ్చినదిగాని ఇది వచ్చు తఱికి శక్తి వెడలిపోయె ! ఇచ్చయున్న శక్తియు, శక్తియున్న నిచ్చయు లేనిబ్రదుకు మనవాఱు ప్రయత్నించి గుత్తయెత్తిరికాఁబోలు!

స్పర్ధవలని లాభనష్టములు

ఆర్థికవిషయమైన స్పర్ధ యంతటను సమముగఁ బర్వక కొన్ని యెడల మిక్కుటమును గొన్నియెడల లేశమునై వివిధగతుల వెల్లును. ఇఁక దీనిచేఁగలుగు లాభనష్టంబుల నిర్దేశింతము. —

1. స్పర్ధ యుత్పత్తికి సుదీపకము. ఒకరికన్న ముందుగ నింకొకరు వ్యాపారచక్ర మాక్రమించుకొను నుత్సాహంబుం గలిగిన వారైన నుత్పత్తి వాణిజ్యములీపోటీచే దణుచులగును.

ఆక్షేపణ ఇది నిజమేగాని స్పర్ధ యమితమైన నయముగ విక్రయించి వ్యాపార మాకర్షించుటకన్న కర్తవ్యములేదని, ఆసాములు చూచుటకు దళుకుగాను చూడంబోయిన బెటికిగాను, ఉండునురువుల త్వరత్వరగఁ దయారుచేసి, యుత్పత్తిరాశిలో నధికమైనను మేల్మిల్లో బీడువడునట్లు చేయుటచే, సరసమనినమ్మి కొనువారికిం దుదకు విరసత గల్పింతురు. ఇది మోసము. అల్పమూల్యములైన విదేశపుసరకులఁ (ముఖ్యముగ జర్మనీ సరకుల) గొనువారికిది యనుభవవేద్యము.

అనేకులున్నఁగదా స్పర్ధ! అనేకులులేక యొక వ్యాపారమున కెల్ల నొకఁడే యీశ్వరుఁడై యున్న సరకుల గుణముతో వెలలుతగ్గించి తన యమ్మకముం జెడఁగొట్టుకొనునక్కఱలేదుగాన నట్టి యద్వితీయ పదార్థముల శ్రేష్ఠతను భద్రముగఁ గాపాడును. నిరాత్సర్య వ్యవహారముల ధరలు సరకులు రెండును గొప్పగనుండును. కావున మొత్తముమీఁద నిదియే సరసకార్యము.

2. స్పర్ధ వినియోగమునకుం దగినంత యుత్పత్తి నాపాదించి రెంటికిని సామ్యముంగూర్చి వ్యర్థత గలుగకుండునట్లుం జేయును. ఎట్లనః—ఒకయూరిలో వెండ్లికార్యములు ప్రబలి కుండ లెకు—వగావలసెననుకొనుఁడు. కుమ్మరి వృత్తిలో నితరులకుం బ్రవేశమున్న వినియోగవిస్ఫారతకుం దీటుగ భాండ విస్తరమును గల్పించుటకు మఱికొంద ఋద్యోగింతురు. అదిలేనిచో స్పర్ధాతీతుఁడైన పురాణ కుంభకారుఁ డేమిపెట్టిన నదియే ప్రసాదమని కోరికలు తీరకున్నను తృప్తివహించి యుండవలయుఁగదా !

ఆక్షేపణ. వినియోగముతో నుత్పత్తియు యథాక్రమముగ వృద్ధిచొందిన నందఱకును సుఖమే, కీడెవ్వరికినిలేదు. కాని వినియోగ -

మునకన్న మితిమీరి యుత్పత్తి యార్జనకువచ్చిన వస్తువులమ్రబడక నిలిచి కుళ్ళి కంపెత్తి వ్యర్థములగును. అమితోత్పాదనము స్పర్థచే జనించు కొఱగాములలో ప్రప్రథమము వీరితినందురో? ఆయూరిలో కుండలకు గిరాకివచ్చినదని ప్రతివాఁడును ఆ గిరాకిని దానే పూర్తించి లాభపూర్ణుఁడు గావలయునని యువ్విఘ్నోరుచు చట్లు తట్టుటకుం బూనిన, గిరాకికిమించిన సరఫరా సిద్ధించు. ఇందుచే వెలలుతగ్గి, యది కారణముగ గిరాకిహెచ్చెనేనియు నాతర్వాతను శేషించిన మృత్యుత్రములు' వ్యర్థములనుట కేమిసందేహము? మితిమీరిన స్పర్థచే మితి మీరిన యుత్పత్తికలిగి తద్వారా మూలధనము, శ్రమ ఇత్యాది కర్మసాధనంబులను మోఘంబులంజేసి సంఘంబున కపకృతింజేయును. ఐరోపా, అమెరికా, ఇత్యాది దేశములలో నధికోత్పత్తిచే వెలలు కృశించి నిలుకడలేనివై యుపుడపుడు మహోత్పాతములం గల్పించి వ్యవహారములఁగల గుండువడంజేయుట నిశ్చముందు విశదీకరించెదము.

3. స్పర్థచే వెలలుతఱుగును. వస్తువులు నయములొను. కావున బీదలకును గర్మకరులకును నత్యంతోపకారి. ఎట్లన; వ్యవహారమంతయు నొకని యధీనమందున్న, వాఁడు పెట్టికది భిక్షము. అందును ప్రాణాధారవస్తువులైన ధాన్యాదులు మానరక్షకములగు వస్త్రములకు వలయు ప్రత్తి మొదలైనవాని యుత్పత్తికి కొందఱీశ్వరులై కట్టుగట్టి కొని నిలిచిన, వీనియందలి యాదర మనశ్శరముగాన వస్తువునుజూచి కాక మనశ్శక్తినిజూచి వెలలువిధించినను గూడినంత నిచ్చుట కోర్చుట దప్ప వేఱుదిక్కు వెదకినం దొరకదు. అనేకులీ సరకులకు నాధులై రేని పరస్పర మాత్సర్యంబునంజేసి తమతమకు వాడుక కాండ్రెక్కవ రావలయుననుకోరిక నొండొరులఁగడవ వెలలు సరసములుగఁ జేతురు గాన బ్రజకు ప్రకృష్టబగుట స్పష్టంబు.

ఆక్షేపణ. ఇది కొంతవఱకు నిజమైన న్యాయంబైనను అపవాదములు లేనిదికాదు. సమయాంతరముల ధరలు స్పర్థచే నున్నతము

లొటయుంగలదు. ఎట్లన; ఒకరిని మీఱవలయునని యొక రుద్రేకించి కృషింజేయుటలో తమతమ సరకులసంగతి మున్నున్న భోక్తలకుం దెలియవలయునని వార్తాప్రతికలలోను ఇతరమార్గంబులలోను బ్రకటింతురు. ఇంగ్లాండులో బండముల వర్ణింపుచు చిత్రపటములచే నేత్రాకర్షణముజేయు ప్రకటనలు తయారుచేయుట ప్రత్యేకవృత్తియైనది. ఈ ప్రకటనలను రైలుస్టేషనుల గోడలమీఁద నతికించుటయేగాదు, రైలుదారి పొడుగునను సమీపస్థములైన పొలములలో మేకులదింపి వానిమీఁద విశాలములైన పలకలునిల్పి, ఆ పలకలమీఁదను బ్రకటనలు రచించి ప్రయాణికులు చూచునట్లుంతురు. ప్రకటనకరులకుఁబోవు జీతమేమి? పొలము సొంతగాండ్రుండెందు బాడుగలేమి? ఉత్పత్తి వ్యయ మీక్రియలచే హెచ్చుంగాదె! ఇంకను పోటీదారులసంఖ్య యెదుగుకొలది భోగ్యవస్తు సముదాయ మేకస్థితినున్న ప్రతి వ్యవహారియును దక్కువగా నుత్పత్తిఁ జేయవలసినవాడగును. భాండనిర్మాణమున కొకయూరికి నొకరిద్దఱు కుమ్మరులైనఁజాలు. మఱి పదుండు ప్రారంభించిరేని మొదటి మొత్తములోఁ బదిరెండవ భాగమునకన్న నెక్కువఁ జేయుఁబూనుటయసిద్ధము. రాశితగ్గిన నేమియని మందలింతురేమో! పరివర్తన కళలలో రాశి యెక్కువ యగుకొలది వ్యయక్రయంబులు తక్కువలగునను న్యాయంబు మఱచితిరా? కావున రాసు లధికసంఖ్యలైన ఏకరాశిగా నున్నపు డున్నంత సుకరముగ నుత్పాదనము జరుగదు. ఏకతంత్ర వ్యాపారములలో సరకుల ప్రమాణముల కుంతితహాటచే ప్రయక్రయములు కుంతితములగును.

ఇత్యాది కారణములచే స్పర్ధవలన ధరలు క్రిందగుననుట నిక్కంపుఁ దత్త్వంబుగాదు. మఱి యపవాద భూయిష్టంబు.

వెలలు వ్రాలుట యటుండనిండు. పోటీవ్యాపారములలో వెలలు బహు చంచలములు. పడుట, లేచుట, మాయహాట, గంతులు వేయుట మొదలగు నింద్రజాలములంజూపి వర్తకులను, ఉత్పాదకులను,

భోగులను వెగఁడుఁజఱచి వేసరించును. ఎట్లన; స్పర్ధాఘృవులలో ప్రతి వారును పేరాసచే అమృతముంఠయుఁ దమచేతికేరావలయునని ఎక్కువ సృజించిరేని మితిమీఱిన ఉత్పత్తిజవించి వెలలకు భంగమును ఆసాము లకు నష్టమును గలిగించును. ఈ నష్టముచే దివాలెత్తినవారు దివాలెత్తఁగా, నిలిచినవారును దిగులుచెంది ఇఁకముందెట్లొయని కడుఁ గొంచెము ప్రోగుచేసి యెదురుచూచుచుండుతఱికి, గిరాకి ఈలబ్బిబ్బులకు నాస్పదముగాదుగాన మునుపఠ ముమ్మరికము గలదియగుట వెలలు తఱుక్కున విజృంభించు సముద్రములోని తరంగములంబలె ధరలు వెఱుగుచు, తఱుగుచు, లేచుచు, నడఁగుచుండుట వ్యవహారములకు శ్రేయంబుగాదు. నేఁడావశ్యకవస్తువులు సరసములాయెఁగా యని నమ్మి యితరపదార్థములమీఁద వెచ్చించువాఁడు, తేపవి ప్రయములగుడునప్పలపాలగును. ధరలు, ఆర్థి కరఘ్నమునకు నశ్వములు. ఎటుబోయినను నపాయములేదుగాని, మెల్లఁగా క్రమముగ గతి మాండ్యమో వేగమో యాశ్రయింపవలయు ననుట యగత్యము. అట్లుగాక యున్నట్టుండి పఱువువాఱుటో, హఠాత్తుగ నిలుచుటయో, తటాలునఁ దిరుగుటయో, యకస్మాత్తుగ ముంగాళ్ళు మీఁదికెత్తి దుముకుటయో, ఇట్టి వినోదములకుం గడంగిన బండిలోనున్న కుండ లేనా తలలుగూడ నెఱ్ఱెలు విడుచును. నిర్మాత్సర్యవ్యవహారముల ధరల గమనము, ఒకపద్ధతి ననుసరించి దేహము లసియాడని విధంబునం బోవును.

4. నిరాతంక స్పర్ధచే వృత్తులు సమాన లాభకరంబులౌను. ఎట్లన నెందేని నమితసంపాదనమున్న నితరులందుఁ బ్రవేశించి యమితమును మితముంజేయుదురు, సంపాదనముత్గినచో దానినివిడిచి మేలైన శిల్పములకుంబూని బాగువడుదురు. లాభముతోఁ బోటాపోటియు హెచ్చి ప్రాప్తిగుదించి సమత్వస్థాపనం బొనరించుటయు, నష్టమున్నఁ బోటి లఘువై ప్రాప్తి నెగఁజనంద్రోయుటయు, నను నీసాధనద్వితయఁ

బునంజేసి వృత్తిసామ్యంబు సేకూర్చు. ఆర్జనమున నెల్లరుఁ దుల్య ప్రాభవులైన మర్యాదా గౌరవములందును దుల్గులౌట, సర్వజనులు నిమ్నోన్నతభావములేక యేకాసనాసీనులట్లుండురు.

ఆక్షేపణ. ఇది కవికల్పనంబోలినదిగాని నిజమేమాత్రముగాదు. చూడుఁడు ! షరస్వరవైరంబున సర్వజనవైత్రి సిద్ధించుననుట విపరీత వాక్యముగాదా ? దీనిలో నొకవిధమైన సత్యమున్నదిగాని యది వివరించితిమేని యసహ్యముగఁ దోఁపకమానదు. ఆ సత్యమేదన భూలోకములోనివారెల్ల ద్వేషబుద్ధిచేఁ గలహంబులకుంబ్రారంభించి ప్రాణాంత మగువఱకును యుద్ధముంజేసిరేని, వీనిచేవాఁడు, వెఱవానిచే వీఁడుగా నండఱునుమడిసిన, చిట్టచివరకొక్కఁడుమాత్రము మిగులును. నిలిచిన వాఁడొక్కడేయైన, తనకన్న నెక్కువవారుగాని తక్కువవారుగాని యుండరుగాన వాసియాయువు షర్యంతము నిమ్నోన్నతరహిత సమత్వము సిద్ధించుననుట ! ఇది తర్కప్రకారసిద్ధమైన యంశమైనను విశ్వసనీయంబుగాదు. మఱి వెక్కిరింతుమాట, ప్రజాక్షయ సంజనితంబైన ప్రళయకాల సమవర్తనము మాకెవ్వరికిని వలదు. మీకుం గావలసిన నింకొకలోకమునకు వెడలి గడించుకొనుఁడు ! మాయెదుర నీవిపరీతములు విప్పకుఁడు !!

స్పర్ధయనఁగా వైరము. . వైరముచే బలవంతులకు బలమును దుర్బలులకు దౌర్బల్యమును మఱింతపొచ్చి యెక్కువ తక్కువ లెక్కువయగుననుట సుప్రసిద్ధన్యాయము. దీనిచేఁ బ్రళయకాలసమత్వం దప్ప ప్రయోజనకరములైన సమత లెవ్వియుఁ బడయఁబడవు. పూర్వం ఆర్థికవైరము లల్పములుగా నుండినందునఁ గుబేరులుగాని యష్టద్రిదులుగాని లేకుండిరి. ఇప్పటికిని స్పర్ధారహితములైన మనగ్రామము లో నాధ్యాధములకు నాగరిక ప్రదేశములందుండునంతి వ్యత్యాసము లేదు. ఐరోపాలో గోటీళ్ళకు లొకవంకనున్న గోఁచిత్తైన లేనివారొకవంకను ; అక్షౌధికారులకు వ్యతిరిక్తబింబములపగిది భిక్షౌధికారులు

నసంఖ్యలై యుండుటచే, దేశసాఖ్యము, అమితమునువ్యాధిచే నప కృష్టమై తపించెడిని సంఘంబనుత్రాసు సరిగా నిలుచునట్లు గానము.

చలములేక యేదేనొకతీరున నితరులకు ధారాళముగ నెడము ప్రోవుల నొసంగిమను మనవారిలో దినదినమును షరమాన్న మార గించువారు లేకపోయినను అంబలియైన తేనివారునులేరు.

5. స్థితిలోనే లయము గుప్తంబై యున్నదను తెలింగున స్పర్ధ స్పర్ధచేతనే సమాప్తి జెందును. ఎట్లన; యుద్ధరంగంబునంబోలే నార్థికరంగంబునను ఖైత్రము శోభిల్లి యొండొరులం బొడిచి యుడచి రేసి, ఓడినవాడుపోగా జయమండితులైనవారు నిరర్థ వ్యాపారు లగుదురు. ఇయ్యది యనుభవదృష్టము. అమెరికా దేశములోఁ దొలుత సర్వస్వతంత్ర స్పర్ధ విజృంభించి యందుచే ననేకులు కనవుం గఱచిన వారుకాఁగా నిష్పాడు వ్యవహారచక్రంబులో బహుళ భాగంబండఁ గడతేటిన కొందఱ యధీనముక్తిందికి వచ్చినది. రాష్ట్రములయందెట్లో వ్యాపారములయందునట్లే. క్రమనియమముల సరకుగొనక రాష్ట్రీయుల గవర్నమెంటే వలదని హద్దుఁద్దులేక యమితస్వేచ్ఛలై తిరుగఁ జొచ్చిన బలమఱి శత్రువులపాలై యేస్వేచ్ఛయు తేనివారగుదురు. అమోఘు స్పర్ధయు నాతోఁపహతంబై మోఘంబగును. ఇది విశద మాటకుం గొన్ని నిదర్శనములు:—

అమెరికాలో “ రాకి కెల్ల ” రను భూలోక కుబేరుఁడొకఁ డున్నాఁడు. అతఁడాగర్భ శ్రీమంతుఁడు గాకపోయినను సాహస బుద్ధి బల సంపన్నుఁడౌట కిరోసెన్ నూనెయొక్క యుత్పత్తి షరివర్తనాది కళలలో నేకచ్ఛత్రాధిపత్యము వహించెను. ఆక్రమబెట్లనిన; నూనెను, ఇనుపకొళాయలగుండ దీసికొనిపోవచ్చుననుట గనిపెట్టి, అయ్యది తానే కల్పించిన తంత్రమాట నింకెవ్వరును నాపదధి నవలంబింపఁ గూడదని, అమెరికాసర్కారువారి యధికార ప్రతికనుబడసి, రైల్వే కంపెనీలవారితో “ నాసరకులను తక్కువ వేతనమునకుఁ దీసికొని

పోతిగాసరి, లేకున్న గొట్టములద్వారా నేను పంపుచును. అట్లైన నాసరకు మీకేమియు దక్కదు. అందుచే నష్టపడువారు మీరో నేనో చూచికొందము!” అనిన రైల్వేకంపెనీలవారు “వీడసాధ్యుడు. చెప్పినదెల్లం జేయునంతటివాఁడు. యానవేతనములం దగ్గించకుంటిమాయొక బండినూనెయైన మనమూలకముగఁ బంపఁడు. వీనింజూచి ఇతరులును మనల నడ్డజేయకపోయినఁ జెప్పరాని నష్టమావును. సర్కారువారి యాజ్ఞయొ పక్షపాతములేక యేకరీతినే కూలి విధించవలసినదని యున్నది. ఏకరీతినూనిన నేరీతియు లేకపోవును. ఏమిచేయుదము?” అని తర్కించి విధిలేక రహస్యముగ నొడంబడిరి పిమ్మట ‘రాకపెల్లరు’ చిల్లర నూనెవర్తకులఁజూచి “మీవ్యాపారమంతయు నాయుధీనముగ జేయుఁడు. మీకు మంచి సంబళము లేర్పఱచెదను. ఒకనికిలోనై యుందుమా మేమని గర్వముచే సిరాకరించితిరేని మీయూరులలో చుట్టుపక్కల నాయంగఁడులనిలిపి అతిసరసముగా విక్రయించెదను. నాకు నష్టమనియందురో, ఇట్టి వెన్నికలిగినను, ఏనుఁగును దోమ గుట్టినట్టు నాకు లక్ష్యములేదు. మీరు నానష్టములో శతాంశమున కైన నోర్వలేక నాశమెత్తుదురు. భద్రము” అని చెప్పి వారిపై దండెత్తిన వారలు పాపమేమిచేతురు? లొంగినవారులొంగిరి. తిరస్కరించినవారాతని స్పర్థదెబ్బ దగులఁగనే తోఁకలుముడిచికొని కాళ్ళు నాకవచ్చిరి. ఇట్లు చిల్లరవ్యాపారమంతయుఁ దనదైనపిదప గొప్ప వ్యవహారికులను నదేరీతి నణఁగద్రొక్కి ప్రపంచమున వించుమించు నాల్గవపాలు వ్యాపారమునకుం జక్రవర్తియై యెదుటివారులేక పోటీలను భయము కలలోనైనఁగానక, తనసరకులు బర్మా, ఇండియా, ఇత్యాదులగు తూర్పుదేశములమీఁదను విజృంభింప నిర్వృక్రముగ కిరోసెన్ నూనె సార్వభౌమత్వము నందియున్నాఁడు. స్పర్థ స్పర్థచే నెగురఁగొట్టబడినందుల కిట్టితార్కాణము లెన్నేనిఁగలవు. రాకిపెల్లరు గారిం గూర్చి యొక మంచిమాటఁ జెప్పకపోవుట యన్యాయము.

ఏదన, ధనలుబ్ధుడై యితడిటికార్యము లాచరించెననుట సత్యమునకుఁ జాలదూరము !

మఱొందువలన ననిన; రాజసభావముచే ఈవ్యాపార ప్రపంచమునం దనకు మించినవారును సములును నుండఁగూడదని వారికి యోత్రము. తనప్రసాదంబునంగాని లోకమునఁ జీకటి విజీయఁ గూడనిదై యుండవలయునను మహాభిమాన శోభితుఁడు. ఇహలోక చంద్రముడను బిరుదునాసించినాఁడో, లేక జనులందఱుఁ దన్ను దలంచి సాయంకాలమున “ దీపంజ్యోతిః పరంబ్రహ్మ కిరోసెన్ నూనె మండితమ్ ” అని యెల్లరు తన్నుద్దేశించి సంధ్యావందనముం జేయవలయునని తాత్పర్యమో ! ఏదైననేమి ? రాజసలాభముగాని తామస లోభముగాదు. తాను కోట్లకోలంది నార్జించినాఁడు. అరణకు నను గుణములైన దానధర్మములను పాతములనెఱింగి యభేష్టముగ లోకంబు వితాకువడు వడువునఁ జేసినాఁడు. చేయుచున్నాఁడు. చేయ నున్నాఁడు. ‘ చికాగో ’ మహానగరమున సర్వకళాశాలకు నిశోడిచ్చి నది సుమారు ఏడుకోట్లు ! చీనాదేశమున విద్యాభివృద్ధికై యిచ్చినది యుఱకోటి. ‘ స్ప్రిగోలు ’ అనఁబడుచు, మాలమాదిగలట్లు నికృష్టముగ జూడఁబడి యమెరికావారిచే హింసింపఁబడు ననాధుల నుద్ధరించుటకు నిచ్చినది యొకకోటి. ఇట్లు జాతిమతాది భేదములులేక దిక్కులు పిక్కటిల్లఁజేయు దానకళలచే యశోభవతుండైనవానిని లోభియనుట తక్కువపలుకుగాదా ? పూర్వము మన రాజులు దిగ్విజయము జేసినట్లు తానును వ్యవహార విషయమైన దిగ్విజయము నొనరించి పట్ట భద్రుడైనాఁడు !

అమెరికా, జర్మనీ, దేశములలో స్పర్ధ యమితమగుటచే బాధితులైన వ్యవహారకర్తలు షరస్పరం కలసియుండినమేలని యిపుడు మహాసంఘములుగానేర్పడి వైరములేనివృత్తుల జరుపుటకు మొవలిడి

నారు. కర్మకరులును మేరలేని మాత్సర్యము వినాశహేతువని శ్రేణులుగాఁ గూడుచున్నారు. వర్తమానమున నెల్లెడలఁజూచినను జనులు తమకుం దాముమాత్రముగ నెల్లరతో నెదిరి యప్పశించుటమాని, సంఘములుగఁజేరి వ్యూహములు వ్యూహముల, సైన్యములు సైన్యములరీతి ప్రతిఘటించెదరు. ప్రతివ్యవహారములోను యజమాన సంఘములు భృత్య సంఘములు దినదినమును బయలుదేరుచున్నవి. దేశదేశములనుండు కర్మకరులు ఒండొరులతోను, యజమానులు తమలోఁ దామును మిత్రత్వము నెఱపుచు నార్థికకలహములఁ దోడుపడుటయుంగలదు.

పై వాక్యమునకు వ్యాఖ్యానములేనిది యర్థము స్ఫుటంబుగాదు. వృత్తులపరిణామముంగూర్చి వ్రాయు సమయంబున ఒకవిషయంయొక్కముఖ్యతను దగినట్లు విశదపఱుపలేదు. ఏదన, గ్రామ్యశ్రేణిపద్ధతులలో కూలివారే యుపకరణములు మొదలుగ మూలధనములను గలవారుగా నుండిరి. అన్వచ్ఛందములైన నివేశనావేశవృత్తులలో దొలుతఁ గూలివారికి మూలధనసంపత్తిలేకయుంట తటస్థించును. వ్యవహారములు నెగడి నివ్వటిల్లంజొచ్చిన యంత్రాదిసాధన నిచయంబులకు మూలార్థమతిశయముగ పలయుఁగాన కర్మకరులు యజమానులై సొంతముగఁ గళల నిర్వర్తింపఁజూచుట యిదితలంపు. పూర్వమున, నేఁడు కూలివాఁడుగా నున్నవాఁడు రేవు సొంతగాఁడు గావచ్చును. ఆధునికమున నియ్యది కష్టతరసాధ్యముగాని యలఁతులం దీఱునదిగాదు, కావున శ్రమకరులనువారు ప్రత్యేకపుఁ దెగవారై యెంత తపస్సుచేసినను యజమాన పదవినందుట దుర్ఘటంబు గావున వారితోఁ గలయికలేనివారై యుండవలసివచ్చె. ఇందుచే వ్యవహారచక్రమంతయు కర్మభర్తలు, కర్మకర్తలు నని రెండుతెగలుగ భిన్నమై సంఘముయొక్కయన్యోన్యతకు భంగకరమో యనునట్లున్నది. ఈ యంశమునకే కొందఱు “ శ్రమ మూలధనముల వియోగం ” బని పేడిరి.

చూడుడు ! శ్రీమకు మూలధనమునకుంగల సంబంధములు. రెండునుం గలసినగాని యుత్పత్తియు నారణ్యమునులేక రెండును గృహించి కీర్తిశేషములొను. ఉత్పత్తియుం దేశీభవించినను ఫలము విభజించుకార్యమున నివి పరస్పర విరుద్ధములు. శ్రీమ కెక్కువభాగము జేరిన మూలధనముకుఁ జేరునది తక్కువ. పుంజీదారు లెక్కువ కొట్టి వేసి రేసి కర్మకరులకు మిగులునది కొంచెము. నీకువచ్చిన నాకులేదు, నాకువచ్చిన నీకులేదు, అను సమాచారముగానున్నది. ఇట్లు తొలుత వియోగమును, వియోగంబు కానుగాను వైరమును ప్రాప్తించి కర్మ భర్తలకుఁ గర్మకర్తలకును బ్రబలకలహములు పుట్టుకారణంబాయె. ఇదియు స్పర్ధచేనైన కొఱగామియే యనుట తేటతెల్లంబు.

ఈ యార్థిక యుద్ధమునఁ దేలినవారు కొందఱు. ముసిఁగిన వారు పెక్కుఱు. పుంజీదారులు కొల్ల గొట్టువారు, శ్రీమకరులు కొల్ల పోవువారు. అధిపతు లాస్తిగలవారుగాన బలాధ్యులు, రధికులవంటి వారు. భృత్యులు పాదచారులైన కాల్బలములు, ఇదివఱలో రధికుల తీవ్రత యాపరానిదై యుండెను. ఇప్పుడన్ననో కాలము, దైవమును బక్షముల మార్పుచున్నవి కాఁబోలు ! పనివారు దృఢవ్యూహములం బన్నినవారగుట మేలుచేయగా నింకను రాకున్నను సరిసమానముగ నిలిచి వ్యాపారసమర్థులైన నవికలస్వారంతులై యున్నవారు.

దేశభేదములనైనఁ బాటింపక శ్వేతఖండనివాసులెల్లరు, ఈ సంఘముల స్వస్వలాభముంగోరి చేరియుండుటంబట్టి యొకదేశమున జగడమారంభమైన నది యన్యదేశమునకు వ్యాపించుటయుం గలదు. ఈవిషయము నెదుటవచ్చినిలిచినట్లు విశదంబొసర్ప గతసంవత్సమున* నడచిన యొకటిరెండు భీకరాఘాతముల ఁర్ణించెదము వినుఁడు.

ఓడల కంపెనీలవారికిని, సామానులనెత్తుట, దింపుట, ఇత్యాది కర్మలనుజేయు సేవకులకును జీతముం గుఱించిన రాయబౌరములు

* అనఁగా 1911 వ సంవత్సరమున ననుట !

జటిగి, యవి తుదఁదాకనందునఁ గర్మకరులు పనికిరామని సమయము జేసి నిలిచిపోయిరి. అందుచే నోడల ప్రయాణము క్రమముదప్పినందున సొంతగాండ్రకు నగణ్యమైన నష్టమువచ్చినది. పనివాండ్రకును గూలి రాదయ్యె. ఇట్టిరుపక్షములవారును గష్టములకుం బాత్రులయ్యును బంతమువదలుటెట్లని సమాధానము నాశ్రయింప నెవరునురాలైరి. సేవకుల కండ్రొప్పు నీటు చేయవలయునని యజమానులు విశేషించి భరణమిచ్చెదమని యాశఁజూపి యీ పనులకు నితరుల నాశాపాశముచే నీడ్వసాగిరి. బీద లసంఖ్యలుగాన నందఱనొక కట్టుగా గుంపు జేర్చుట కెవరికి శక్యము? నొకలందుండు నొకరుల బృందములం గూడని వెఱనొకరులు వీరికి స్థానభ్రష్టత్వ మాపాదించి సంపాదిత మను తమకమ్మున తండ్రోపతండ్రమ్ములుగ రావొడంగుడు, గుంపుగా నవఘటించియుండిన ప్రాతసేవకులు వారిపై దండెత్తి తాలురువ్వి బాహుయుద్ధముంజేయఁ జొరఁబడుతఱికి పోలీసువారు మధ్యస్థులుగ రావలసివచ్చెను. న్యాయాన్యాయము తెల్లున్నను దొమ్మిరేగి జను లొకరొకరిపై కయ్యమునకు నాయితంబైన గలబ లేకుండఁజేసి రక్షణ కార్యంబు నెఱవేర్చుట రాజ్యాంగమువారి ముఖ్యకర్తవ్యముగదా! ఇట్లెన్ని యడ్డంకులు వచ్చినను వెనుదీయక యా కర్మకరులు జర్మనీ, హోలేండు, ఫ్రాన్స్ దేశములలోని సహకర్మకరులం దమకు సహాయము గావలసినదనికోరగా వారు తమతమ దేశములలో దామును బనులకుఁ బోవుటఁ జాలించిరి. ఓడలకు నింగ్లాండులోనేకాదు, ఇతర దేశము లందును బ్రయాణసన్నాహము కష్టసాధ్యమగుడు, యజమానులు కొంతవఱకుం బరిశ్రాంతయై త్రులైరి. పనివారును సంధికి సిద్ధముగా నున్నందున నెవరికిని ముఖము చిన్నపోఁగూడదని గవర్న మెంటువారు తామే మధ్యస్థులుగనిలిచి తీర్పుచేసెదమనిరాఁగా వారి పంచాయతీ తనమునకు నిరుదిక్కులవారు నంగీకరించిరి. మొత్తముమీఁద జయ మేరికన్న శిల్పిసంఘమునకే. సంబళము హెచ్చింపఁబడెను. భృత్యులు

మఱలఁ బనులం బ్రవేశించి మునుపటియట్లు జాగరూకతతో మెలంగుచున్నారు. ఐరోపీయనులలోనుండు నొకదివ్యగుణ మిందు సువ్యక్తంబయ్యె. ఎంతపోరినను పోరుచాలించినతోడనే కలమములేని హృదయముతో నొడంబడిక ప్రకారము త్రికరణశుద్ధిగ వర్తింతురు ! “ షని యీనాఁడు వదలుదుము ” అని కొన్నిరోజులకుమున్నే యజమానులకు విన్నవించి యానాటివఱకును నేయసమ్మతమును లేనియట్లు మెలఁకువతో వర్తించి సమయమాగతమగుడు విసర్జించి వెడలుదురు. యజమానులును పనివారిట్లనిరేయని నీచపుం బగఁదాల్పక వేతనములు, కాలము మొదలగునవి చల్లని మనసులతో నిర్భేదముగ విధింతురు. పెనఁకువలన్నియుఁ దీఱిన షదంషడి ప్రణయ కలహానంతరం నాయికానాయకులట్లు పరస్పరానురాగపూరితులై పొత్తుదాల్తురు. “ నాలుక బెల్లము, ఎడఁదక తైర ” యను కపటము, కుటిలస్వభావం, వీనిపొంతకు రాజసగుణులెన్నంటికింబోరు. నక్కవినయములుచూపుచు స్తోత్రములు పఠింపుచు సత్త్వగుణగర్వలమని చరింపుచున్నవారిలో నుండునంత గూఢభావము, కౌటిల్యము, మ్రుచ్చుంపనము, సమ్మిక ద్రోహము, ఇత్యాది దుర్గుణములు క్షత్రియ తేజంబుండువారియెడఁ గ్రన్విహించినను దొరకడు. చున దేశమున రజోగుణము ద్వితీయ మన్నందుననే మోసములు మెండయ్యె. అయ్యది యద్వితీయమును, అత్యంతసేవ్యమును, అనుట చరిత్రశోధనముంజేసిన వారికెల్ల రకుం డెల్లంబ. అది యట్లుండె.

ఇంగ్లాండులో రైల్వేనొకరులందఱు జీతములు జాస్తి చేయవలయునని ప్రార్థించి, తమప్రార్థనకు సరియైన యుత్తరముం బడయని వారై, కొన్ని నెలలక్రిందట* పనిచాలించిరి. ఇట్లు పనిచాలించుటకు, కర్మోపసంహారమనిపేరు. అపారమైన వాణిజ్యమె బ్రతుకుఁగాగల రాజ్యములలో రాకపోకలు నిలిచిన గతియెట్లు ? కొన్నిపట్టణములలో

* 1912 వ సంవత్సర ప్రారంభమున.

నొకవారమునకన్న నెక్కువ భుక్తిపదార్థములుండుట యసంభవము. సెలవగుకొలది వారు వస్తువుల రప్పించుకొనుచారు. ఇట్టివారికి రైలు బండ్ల పోకలు నిలిచిన నాహారమెట్లు? పొగబండ్లు నిలుచుట, యవీర శములైన సేనావళులచే ముట్టడివేయబడుట, ఇవి రెండును సమానోత్పాతములు. ఏమిచెప్పవచ్చును? దేశమంతయు తిచ్చవడి కంపిత హృదయమై దిక్కుదెలియనిదయ్యె! రైల్వేకంపెసీవారికి గంటగంటకు లక్షలకొలది నష్టము! పనివాండ్రకు గడుపాత్రము సాగకుండుట, ఇట్లు మహాక్షోభంబై యిరుదిక్కులఁ గ్రుక్కదిరుగనంత యిక్కట్టులైనను వెన్నిచ్చి పాటుటకన్న చచ్చుటమేలని పట్టగ నిలిచియుండిరి. అంత నితరులచే బండ్లదోలించజూచిన వీరికిని పూర్వభృత్యులకును ఘోరమైన పోరుజరిగినందున రక్షకభటుసైన్య మడ్డుపడవలసె. “పొట్టేశ్శ యుద్ధములో నక్కతగులుకొని చచ్చినట్లు” ప్రజకు సరఫరాలు రానందున బహుప్రయాసయాయె. అట్టి యుపద్రవము మాన్పజూడక రాజ్యాంగమువారూరకుండుట తగునా? గవర్నమెంటువారు ప్రజాసంరక్షణ పోషణము లనివార్యధర్మంబులని సైనికులంబంపి బండ్లసాగజేయఁగా పనివారు పూర్వమట్లు రవడించి దురమ్మునకు వచ్చినందున సైనికులు తుపాకులంగాల్పి యనేకులకు గాయములను మరణములను సమకూర్చిరి. మఱియు మడియు కర్మకరులును తమవారేగాన, గవర్నమెంటువారిట్టి ఘోరకార్యములు దేశమునకే విషత్తుఁదెచ్చునని దయార్ద్రహృదయాలై యిరుకక్షులు నొప్పుకొనఁ దగిన మధ్యస్థసంఘము నిర్మించి, యప్పటికి భండనము చాలించునట్లు చేసి బద్ధసఖ్యత యొడఁగూర్చు వెరవుల నరయుఁడని పంచాయతీదార్ల నియోగించి యప్పటికి శాంతినుద్ధరించిరి. ఈ పంచాయతీలోని సభ్యులెవరనఁగా గవర్నమెంటు తరిపువారు కొందఱు, రైల్వేకంపెసీపక్షము వాఁడొక్కఁడు, సేవకుల ప్రతినిధియొక్కఁడు. చూచితిరా సేవకులు యజమానులతో నుద్దియై చెలంగిరనుటకు నిదర్శనములు!

పిమ్మటఁ గతిపయవాసరములలోన రైల్వేకంపెనీవారు తమ యానద్భృత్యమండలమునకు నూటికింతయని వేతనముల నధికముచేసి, వారి సమ్మతితో ప్రయాణశుల్కముల (అనఁగా టిక్కెట్ల వెలలను) నెక్కువచేసి నష్టముం బూరించుకొనిరి. వారికేమో సంధియు సుఖము నబ్బెఁగాని యా సెలవంతయుఁ బ్రయాణికుల తలమీఁదఁబడి జన సామాన్యముచే శ్రమ మూలధనముల పరిణయమున కియ్యెఁబడు శుల్కమో యనునట్టిదాయె !

విభజనార్థమైన జగడములు, వానిని నివారించుటకై సృజింపఁ బడిన మధ్యస్థసభలు, వీనింగూర్చి చర్చించుటకిది తావుగాదు. విభజన కాండమందునకుఁదగినది. ప్రకృతమున, కారయిత్య, కర్తృ, భోక్తృ, సంఘములకు ఫలవిభాగంబున శత్రుత్వముండుట స్పష్టము. వీరికి శాశ్వతసంశ్రయం బుత్పాదింప నెట్టినియమముల నెవ్వరాదేశింప వలయుననుట యీ కాలమున నుద్దండమైనప్రశ్న. ఇయ్యది యనుభవ ముచేఁ గాలక్రమమున గోచరించు నర్థముగాని యోగదృష్టి మొదలగు టక్కులకు గ్రాహ్యంబుగాదు.

ఇవన్నియుఁజూచి కొందఱు జనసామాన్యమునం దనుకంపా సహితులై మాత్సర్యపద్ధతి క్రూరంబని గర్హించెదరు. వీరిమాట నిజమని నమ్మితిమేని, స్పర్ధయన వేతేమియఁగాను, ముక్కాలు మువ్వీ సముమంది నోరుగొట్టి వీసముమందికివేయు నాచారమునకు మర్యాద కునై యీఁబడిన నామధేయము.

స్పర్ధ తగదనుటతోఁ గొందఱు తృప్తింజెందుదురు. మఱికొందఱు అంతటఁబోక, స్పర్ధనురద్దుజేసి యనిరుద్ధరీతి వ్యవహారములఁ బాలించుట మేలనియు ముట్టనాడెదరు, వీరివాదముల మున్నే వెల్లడించియైనది. ఇందులకు తర్రఫక్షము లేకపోలేదు. అయ్యది విస్తార సముచ్చయ*

* సముచ్చయ = పరస్పరపద్ధతి నవలంబించిన.

వ్యవహార ప్రకరణములకుం జేరినదిగాన నిటఁ బొందింప నవకాశము లేకున్నను, ఒక్కమాటైనఁ జెప్పక విడువరాదు.

ఏకతంత్ర్య వ్యవహార ప్రవర్తన ప్రయోజనములెవ్వి? — సమాత్సర్యంబునకన్న నయమైనట్టివియు స్థిరమైనట్టివియు నగు వెలల నిలుకడఁజేయఁగల సమర్థత మొదలగునవి. ఈ సమర్థత యున్నదనుట నిజమేగాని యధిపులైన వారాసమర్థత ప్రకారము వర్తింతురనుట యేమినిజము? పోటీలవలని భయములేదుగాన నిచ్చవచ్చిన వెలల నేల నిలువఁబెట్టి తీయఁగూడదు? ఉత్పత్తివ్యయము తఱుగుననిరికదా! ఒప్పు కొంటిమి. వ్యయము తేలికయైన క్రయమును దేలిక కావచ్చును. అవునుగాని “కావచ్చును” అను సంభావనమునకు “అగును” అని స్థిరీకరణ మర్థమని యేమూఁడు సేయఁగలఁడు? ఆవశ్యకవస్తువులెంత వెలపొందునను మానముపోయినఁ బోనిమ్మని జనులు బడయం జూచుట స్వాభావికము. ఇట్టివానికెల్ల నెవరినైన నొకరిని సర్వాధికారింజేసితిమేని, ఉత్పత్తి యెంత విరివిగ సరసముగ జరిగేనేనియు ప్రజకు సుభిక్షము గలుగునని యభయహస్తమియ్య నెట్లుసాధ్యము? ఒకవేళ ‘రాకిచ్చెల్లరు’, ‘కార్నెగీ’, ‘మార్గన్’ మొదలగు వర్తమాన ధనేశులంబోలి యాదార్యబుద్ధిగలవాఁడై యుండఁబో, భోజనం మిగుల పసందుగా జరిగినను, అయ్యది భిక్షొన్నప్రాయమేగదా! మనకు సర్వవిధముల నతీతుఁడైనవాని నాశ్రయించి జీవించుటకన్న మరణము మేలు. ఇంచుమించు సరిసములై వారికి మనము, మనకు వారును నూతగానున్న నది జీవనముగాని తక్కినది దాసత్వము. మేతకై యెవఁడైన మేకవలె వెంబడించియుండుట కొడంబడునా? కావున రాజ్యాంగవిషయములందుంబలె వ్యాపారములందును అనర్గళ ప్రభుత్వం ప్రాణమానంబులకు భయావహము.

చూడుఁడు! దుష్పరిపాలనము ముత్తైఱంగు, బహు రాజకము, అరాజకము, ఏకరాజకము అని. అరాజకమనగా నేలిక యెవ్వఁడును

లేకపోవుట. అయ్యది యెంతిచ్చెడదని మనవారి కనుభవవేద్యము గాకున్నను, మనపూర్వులు గుడిచిన గోడుగాన నందఱకును విశ్రుతముగానున్నది. నేటికిని బట్టణములకుఁ గడు దవ్వులచుండు పల్లెలలో దుర్జనులు స్వేచ్ఛగా బీదవారలఁ బీడించుచుంటంజూక బ్రిటిష్ వారికిఁ బూర్వము వీరెంత కావరించియుందురో యని యూహింపకుండుటకుఁ గాదు. అరాజకమును బహురాజకమును నన్నదమ్ములవంటివి. ప్రాయశః తుల్యములే. ఎట్లన; ప్రభుత్వములేనిచో నెల్లరు ప్రభువులేగదా! బహురాజకమునకు దృష్టాంతము పురాణ హిందూదేశము. జమీన్ దార్లు, పాలేగాండ్రు చాలరసి పట్టభద్రులయిన మహారాజులు వందలకొలది బయలుదేటి గోగ్రహణము, (పశువుల దొంగలించుట) ఇత్యాది దౌర్జన్యములు వీరకర్మములని యెంచునంతహీనులై ధర్మదేవతను దిక్కులు తెలియక సామ్యసిల్లునట్లు తఱిమి దీనంగావించిరి. ఏకరాజకమనగా నడ్డములేని ప్రభుత్వము. ప్రజలచేతను నితరవిధంబులను మేరమితము, అనుమాటలు లేక సర్వస్వతంత్రముగాఁ బరిపాలించుట. ఇందునకు దృష్టాంతముల పూర్వమందేగాదు, ఇప్పుడును నీదేశము నేలు ఘనులు. హైదరాబాద్, మైసూరు, బరోడా, ఇత్యాది సంస్థానాధిపతులును బ్రిటిష్ గవర్నెంటువారును. ఈ దేశములలోని ప్రజలకేమాత్రము సుత్తరవాదులుకారు. వారిదయయే మనకు గతిగాని మనశక్తి జమాఖర్చులేనియంకె. అనగా నిండునున్నయనుట! ఈ పరిపాలనము సత్ఫలాతిశయ ప్రతిపాదకమే. శ్రేయోదాయకమే. అయినను, ఏకతంత్రతకన్న జమలకు స్వతంత్రతయండి, ప్రభువులు ప్రజాప్రతినిధులును సమాధికార సంపన్నులై, పరస్పర సమ్మతిమై బరిపాలనకార్యము నిర్వర్తింతురయేని యంతకన్న మించిన భాగ్యము వేటొండుగ్లదా! భూలోకమున మితములేనిది మంచియుఁ జెడయగును. వానమంచిది, అతివృష్టి యీతిబాధ, నదీక్షవాహమున కొడ్డులులేకున్న వెల్లువలుపాటి పంటలం బెంటలఁ జేయును, సముద్రం

నపారంబౌటఁగాదె నునము సజీవులమైయుండుట ? కావున ననర్థము లన్నియు నవిశ్వసనీయములు. మేరలేని స్పర్థ అడ్డులేని యాధిపత్యము, రెండును క్షయకారకములే. ఆరీతినే ఆధిపత్యమును, స్పర్థయును, ఏమాత్రమును గురిగొజయంతయైన లేకున్న ఊమంబనుటయుఁ దెలివికి దక్కు—వయైనమాట. విందులో రసములట్లు క్రిమమువిడువని మిశ్రత నిరెంటికిం గలుగఁజేయజూచుట సర్వజనాదరణీయము.

కొంద ఊకచ్చత్రత యుత్పత్తికిని, వైరప్రభావంబు విభజనము నకు ననుకూలించునవియని సెలవిచ్చిరి. ఇదియుఁ దప్పే. స్పర్థచిక్కి-బిక్కిరించెడు నీ దేశమున దారిద్రవిభజనమున్న దేకాని యర్థవిభజనము మఱుంగుఁజేసినది. స్పర్థలేనిది, ఉత్పత్తియు క్షీణించుననుటకు మనమే సనాతన నిదర్శనము. మనదేశములో నాచారములకుఁ జెల్లి నట్లు ఏప్రభుత్వమునకు సధికారము చెల్లబోదు. దానిచే మనము గట్టి కొన్న మూటలెవ్వీ, మూర్ఖతఁదప్ప ? మఱియు నిరాత్మస్వర్యమున నుత్పత్తి మేలుగా వచ్చుననుట తగునైనను మేలగుననుట యసంబద్ధ నిర్ధారణము. ఎట్లన; పొటికివచ్చువారు లేరుగదాయని కొన్నాళ్ళకు వస్తువులగుణమును, రాశిని, పాడేలచేయఁగూడదు ? నష్టము వచ్చునను భీతిలేనిచోఁ గష్టమెవ్వఁడుఁడును ? మనదేశములో లాభమును నష్టమును తఱుచులేని షద్ధతియుండుటచేత నిద్రాదేవి యిది యనుకూల దేశమని యెన్నఁడో వచ్చిచేరినది. ఇఁక నష్టము లేమియగాదు, ఖంశి తముగా లాభము వచ్చునను నిర్ధారణము కుదిరిన నశ్రద్ధకు సంత ముండునా ! నిర్వైరత నిర్వీర్యత. ఈ విషయములు ప్రకరణాంతరము లకుం జెందినవయ్యుఁ గ్రిందఁజూపఁబోవు సంగతులు చక్కఁగా స్ఫురించుటకై తెలుపవలసెను.

పై చర్చవలనఁ దేలినసంగతియేమి ? స్పర్థకు మితమేర్పఱచుట యత్యవశ్యకమనుట. ఆర్థికస్వతంత్రతకు—అనఁగాఁ బ్రతివాఁడును దానుగోరిన ట్లుపార్జనాది కృత్యంబులకుం బరసహాయములేక తొడం గుట—నెల్ల లేర్పఱిచినంగాని దానిచే సమగ్ర సమర్థత సిద్ధింపదు.

మనవారు కొందఱిమాట వినినదే నవ్వునాచులేక “అయ్యో! నవనాగరకుండా! మనదేశములో నార్థికస్వతంత్రత—ఇది యొక్కటేనా? ఏ స్వతంత్రతయులేక క్రమము దప్పకున్నాము. మమ్ము జమలని దూషించితివి. పశ్చిమ దేశమువారెంతో స్వేచ్ఛగా స్పర్ధింతురు. అదియుఁ గూడదంటివి. ఒక్కకూడదను మాటయేనా? ఏదైన నొక రీతి బంధనము లేర్పఱచవలెనంటివి! కాలక్రమేణ అనుభవ నిర్మితములైన బంధనములు ప్రచారమునకుఁ దేబడుననియుఁ జెప్పితివి! దీని కేమియర్థము? ఐరోపావారును మనవలె నస్వాతంత్ర్యము నారాధింపఁ బ్రారంభించిరనుటగాదా? కావుననే హిందూపద్ధతు లెంత ముదుసలి తనము వహించినవో యంతఃసంధరములని నీనోటనుండియే వచ్చెగదా! మనవి యపౌరుషేయ శాస్త్రములనుటకు వేఱుప్రమాణములేల? నీపౌరుషము తెల్ల వాఱినది, తెలిసెనా!” అని మందలింపవచ్చునుగాన వారికి వినయముతో సమాధానము నివేదించెదము.

చెట్టు పోతరించి వెఱిగి యాకులు పూవులుమాత్రము బయటఁ బెట్టుచుఁ గావునియ్యదేని దానిక్రొవ్వు నడంచుటకు వేరులు కత్తిరించుటయను దోహదముం జేతురనుట ప్రసిద్ధమేగదా! అదిగాంచి “యెంతవఱించి రెడ్డియైనను ఉస్తికాయంత వెఱి లేకపోదు” అను సామెతను నిలువఁబుట్టిన వాఁడొకఁడు తనతోఁటలోఁ జిగురించుటకుం జాలక కృశీభూతమైన చెట్టునుజూచి ఆదోహదమిందునుం బ్రవర్తించునని వేరులు గోసివేసిన నాచెట్టు మఱునాఁడేయెండి వంటకట్టెలకుం బనికీవచ్చును. అట్లే, అమితస్పర్ధచే నాశ్రోశించువారు మాకు క్రమములు వలయునన్న, అమితక్రమములచే నాశ్రోశించువారు—ఆశ్రోశించువారా! ఆశ్రోశించుటకుం దెలియనిమూఢులు—మాకు స్వతంత్రతాస్పర్ధలు వలదనుట జ్ఞానబాహిరము.

మఱియుఁ గ్రమము లనుటచేతనే అన్నిక్రమములును నేకమగునా? ఐరోపావారాచారబద్ధులుగానుండుట మేలనియెదరని వినం

బడినోడనే మనుస్మృతి నెగుమతిఁజేయుటయేల? వారాసింఁచు నిబంధనలకు మన పురాకృత సమయాచారములకును 'అమృతము', 'విషము' అను పదంబులు రెండును నీటిని బోధించినను నయ్యవి యెట్లు సమములుగావో, అట్లే వాసి యిసుమంతయులేదు. ఎట్లనః—

పాశ్చాత్యుల ప్రయత్నము

హిందువుల దుస్థితి

- 1. ఉద్దేశము. సంఘము యొక్క ప్రతియంగం యొక్కయు సుఖమును దేజుంబును. అనఁగా జనసామాన్యముయొక్క యభ్యుదయము.
- 2. ఉద్దేశము నెఱవేర్చు మార్గము. కర్తృ కరణ సంఘంబులు ప్రజాప్రతినిధులు గలిసి యొచించి వ్యవస్థల విధించుట. అనఁగా సమష్టి రాజకముద్వారా యని భావము. సమష్టి రాజకమన సర్వజనులు గలిసి ప్రతినిధులచే నడుపు పాలనము. తాలాసుగుణముగ మార్పులం జెందఁ జేయుట.
- 3. స్వతంత్రత. స్వతంత్రతలోని యమిత మునుమాత్ర మాపఁజూతురుగాని టొత్తిగా దీసివేయఁ గంకణముఁ గట్టుకొన్నవారెవరునులేరు.

- 1. హిందువుల యపారుపేయాచారములు "కాకులనుగొట్టి గద్దలకువేసె" నన్నట్లు ప్రజలందఱం బీడించి యల్పసంఖ్యలైన శ్రేష్ఠకులులకుననువుగాసర్వంనేకూర్చుట. కొన్ని యంగములకై శరీరమును బాడుఁ జేసినట్లు.
- 2. చెదఱతిని మిగిలిన తాటాకులకట్టలతో నెత్తిమీఁద మోదుట. అనఁగా ప్రాచీనుల వాక్యములని యెన్నఁబడువానిలో నాచారములకు నాభారముగా వ్యాఖ్యానముచేయ శక్యమైనవానినిమాత్రము ప్రమాణములని యాదరించుట. ఈ రాజకమున కేమిపేరు పెట్టదము? విత్తరాజకమనియా? తాటాకుల రాజకమనియా? భూతరాజకమనియా? సనాతనములని శాశ్వత ధర్మంబులని మార్పులేలేక నిలువఁజూచుట.
- 3. స్వతంత్రత. ఏకతంత్రత ఇత్యాదులగు నేవర్తమాన తంత్రంబులును వీరికి సరి పడవు. వీరిమతము భూత తంత్రము. అనఁగా గతకాలముచే టొమ్ములవలె నాడింపఁబడుట.

జాగ్రత్తః—యూరోపియను శ్రీక్రమము స్థాపించుమార్గము నింకను నన్వేషించుచున్నారు. మన నియమములట్లు వారిలో నది యాగతమైన విశేషంబుగాదు ఉద్దేశమున్నది గాని విధానములు పరిశోధన పాత్రములు. స్థిరీకృతములుగావు.

కావున మనుస్మృతికై యూరోపియనులు వాసిపోవుచున్నారనుట మూఢభావమేగాని ప్రౌఢభావముగాదు. నామసాదృశ్యముచే వస్తుసాదృశ్యము ననుమానించుట వివేకదూరము.

సబాధ నిర్బాధ స్పర్ధలు మిళితములై యుండుట యసాధ్యము గాదనుట కొకనిదర్శనము. వైరముండుటచే నొకరిని మీఱవలయునని యొకరు నూతన పరిశోధనలంజేసి నవీన యంత్రసృష్టిజేయ నుద్యమింతురు. యంత్రసృష్టికిని గాలముగావలయు. సెలవుఁ జేయవలయు. ఎన్నియో పరీక్షలం జేయవలయు. వీనిలో ననేకములు కాయలుగా వచ్చును. పండ్లనది యొక్కటిమాత్రము. ఇట్లు బహుశ్రమవ్యయములతో గనిపెట్టబడిన యంత్రమును, ఇతరులును స్థాపించు హక్కుగల వారై యున్నయెడల నిర్మాణకారునకు లాభము లేకపోవును. వైరులును తుల్యసామర్థ్యులై పోటీచేతురు. కావున గవర్నమెంటువారొక శాసనముఁ జేసియున్నారు. ఏదన, ముందెవ్వరు నెఱుంగని యంత్రముల నెవఁడైనఁ గ్రొత్తగఁగల్పించిన, ఇరువదియో ముప్పదియో నియమిత సంవత్సరములు వాఁగుదక్క నితరులు దానిని పరిగ్రహించి యుపయోగింపఁగూడదని. అట్లుఁ యోగింపఁగోరిన, వానికి బాడుగ నిచ్చి యజమానతఁ బడయవచ్చును. కొన్నివత్సరములకేయని పరిమితి బెట్టినందులకుఁ గారణమేమన; ఒకటి. తనవెనుక వచ్చువారికి దాని సొంతము నేల యియ్యవలయును ? తండ్రి దక్షతఁజూపినఁ బుత్రుల కది సమర్పింపనేల ? కావున నొక జీవితకాలమంతయు సర్వాధికార వర మొసంగినంజాలు. రెండవది. సమాయానంతరమున హక్కులు వికలము లొననిన నంతలోన నింకను విశేషించిన గురునిర్మాణములం బొందింపఁ జాతురు. అందుచే దేశమునకు వృద్ధి యతిశయిల్లును. మూడవది. ప్రజల శక్తియు క్తులపై సంఘమునకు బాధ్యతలేదా ? మనఉద్యోగములన్నియు తుదకు దేశసంఘముంజేరిన నెల్లరకు శుభమె. చూడుఁడు ! మాత్సర్యము, నిర్మాత్సర్యముగ ఫలము ననుభవించుట, ఈరెంటిని బదిలపఱచినంగాని నూతనసృష్టులకుం బ్రోత్సాహముండదు. సాహసరి, రక్షణము, ఇవిరెండును ఉత్పత్తికి మూలములు. గడించినవి తన్నే చెందునని నిశ్చయములేకున్న వస్తుసంపాదనముతోఁ బనియేమి ? ఇక

సాహసము సున్నయైన సంపాదన ముండదుగాన రక్షణమెందుకొటకు ? ఈ గుణములకుండుపోలిక కంటికి దీపమునకునుండునట్టిది. గ్రుడ్డివానికి దీపమనావశ్యకము. దీపములేకున్న కండ్లుండియుఁ జూపుండదు.

నూతన కల్పనలయందలి బాధ్యతకు 'వేటెంటు' హక్కులని పేరు. వేటెంటులంగూర్చిన చట్టదిటములు మన దేశములోఁ దగినవిగా నుండవందున నవ్యపరిశోధనలకుం బరీక్షలకుం బాధకములు. సాహసం, ఉత్పత్తియుఁ బేదవడియుండుట కిదియు నొక కారణము. త్వరలోనే సర్కారువారు వీనిని సంస్కరించి సర్వసమ్మతముం జేయఁజూతురనుటకు సూచనలు లేకపోలేదు.

పూర్వము చెప్పినమాట మీకు జ్ఞప్తికివచ్చినదో లేదోకాని యెత్తిచెప్పెద గమనింపుఁడు ! ఆధునికమున నైరోవాది నాగరక ఖండములలోనుండు నార్థికయుగంబు నిరామయంబుగాదనియు పరిశీలక హేతుగర్భితమనియు నక్కాణించియుంటిమిగదా ! ఆవిషయ మిప్పుడు విశదంబాయెఁగాఁబోలు ! అనిరుద్ధ స్పర్ధ నవరుద్ధగఁజేయు కార్యము మనకన్నులయెదురనే కొనసాగింపఁబడుచున్నది. స్పర్ధ యమితమాటచే పరిమితంబగుటకుఁ దానే సాధనంబగుటయు, శిల్ప శ్రేణులు, యజమానసమాజంబులు, సర్కారువారియాజ్ఞ, ఇత్యాదులచేఁ గ్రమక్రమంబుగ బద్ధంబగుటయుఁ జూచుచున్నాము. ఆర్థిక వారిధి, స్థిరసాఖ్య సమ్మద్ధులను అభిలాషలు తృప్తములొటకై, కర్తృ కరణ సంఘంబులచే మధింపఁబడుచున్నది. ఇందు వేతనస్థితి వాసుకి, కూర్మము రాజ్యాంగము, మందరము కొండంతకోరిక. ఎయ్యైవిధానములు పుట్టనున్నవో తెలియ నెవరితరము ? అమృతముమాత్రము పుట్టినో ! ఒకవేళ విషముదప్ప నింకెవ్వియు వెలువడవో ? సవిస్తరముగ విశదీకరింప నసాధ్యమైనను మొత్తంపుటర్థముగఁ గొన్నింటి నుడువనొను. అవేవన, వర్తమానస్థితికి నిలుకడలేదు. అదిమాఱును. ఈ మార్పు మిక్కిలి మెల్లగాఁ దిన్నఁగా వచ్చునుగాన చుఱుకు

చూపులుగల శాస్త్రవేత్తలకుఁగాని యితరులకు గోచరంబగుట యపూర్వము, చివరకు షుద్ధామృత విషంబులు రెండునురావు. మఱి సుఖదుఃఖములట్లు సమ్మిళితములై సంభవిల్లును. వీనిలో సుఖము ఘనతరముగ నుండుననుట సంభావ్యము. ఎంత సుఖసమృద్ధులున్నను మలినము పూర్ణముగఁ బరిహారంబుగాదు. కాకుండుటయు మంచిదే? ఏలన, ఈ మలినమును సదమలముఁ జేయజూచుటయే వృద్ధికి నుద్దేశకము. షరిశుద్ధము, అనశ్చరము, అఖండమునగు సౌఖ్యము అవతరించె నేని పౌరుష మస్తమించి యంతమొందును. అట్టిసితి సోమరిపోతులకుం బధి గాని యితరులకు నింపుకాదు.

పశ్చిమ ఖండములలో స్పర్ష పరిణమించిన క్రమము

1. తొలుత సామాన్యబలులై వా యొండొరులతో వైరమెత్తుట.
2. తరువాత, నావైరంబుచే హీనబలులు స్వతంత్రతం గోలు పోఁగా మహాబలులైనవారు కొందఱు దినదిన ప్రవర్ధమానతేజస్కులై నిర్వైరంబుగ వ్యవహారంబుల జరుపుట.
3. తదనంతరము, మహాబలులు సయితము సంఘీభవన మనర్థక బలప్రదాయికంబని యొండొరులతోఁగలిసి, వ్యవస్థలేర్పఱచి యేకచ్ఛత్రంబుగఁ బరిపాలింపజూచుట. ఈ సంఘములకు 'ట్రస్టులు' అని హూణభాషలోఁబేరు.
4. యజమానులతోను, యజమాన సంఘములతోను బ్రతిఘటించుకొఱకు శిల్పులు శ్రేణులు వన్నుట.
5. ఈ యార్థికవైరములలో జనులకు ననర్థములగునని సర్కారువారు, ఇరుపరమ్ములవారిని తమపై విచారణ నిబంధనములకుం బాత్రులంజేయ శాసించుట.
6. "సర్కారువారేల? మనమె మైత్రినెఱచి క్రమములఁ దీర్చికొన్న నింకను గౌరవముగదా" యని వియోగమువీడి,

* సంయుక్తోత్పత్తి పరివర్తనాది క్రియాసమాజంబుల స్థాపించుట. దీనికి యన్యోన్యతాపద్ధతి యనిపేరు. అన్యోన్యసంఘంబు లనేకవిధంబులు. కర్తృకారయత్య సంయోగ సమాజములు, భోక్తృతాత్పదక సంయోగ సమాజములు, ఇత్యాదులు. వీనియందేశ మేమన, సర్కారు వారి యధీనముగానుండక స్వేచ్ఛమై, నమితస్పర్ధవలని నష్టములఁ బాఠదోలుట. పై విమర్శలోని 3, 4, 5, 6 అంకెలుగల విషయములు సమకాలికములును పరస్పర కార్యకారణభూతములునై యున్నవి. మున్ముందు వీనింగూర్చిన వివరములు ప్రకటింపబడును.

స్పర్ధను సంక్షేపించవలసిన భారము పాశ్చాత్యులది. విక్షేపించవలసిన భారము మనది. మితమును మించిపోవుటచే వారును, మితము భావగోచరముగానియంత వెనుకఁబడుటచే మనమును కష్టములం జిక్కితిమి, అత్యధికముచే గలుగు బాధల నివారించుట సులభమైన కార్యముగాన పాశ్చాత్యుల కేమికొదవ ? లేమిడిని పోగొట్టి పూర్ణులవకాట దుర్ఘటముగావున సాహసమే మనకు ననుష్ఠింపవలయు ధర్మము. సాహసములోను కీడులున్నవిగదాయని యత్నము లేక యుండుట రోజాపువ్వునుజూచి ముండ్లున్నవిగాయని మొగము ద్రిప్పుకొన్నట్లు. మఱియుఁ దాటాకులదెబ్బచే మోకాలువిటిగి కూలఁబడిన వారు వాయువేగంబునంబోయినఁ గన్నులు దిగుగునను సాకుచే కాలునకు బలములేకుంటయేమేలని సిద్ధాంతముం జేయుదురయేని, అంతకు మించిన విదూషకత్వము సృజింపఁ గాళిదాసునకైనఁగాదు ! స్పర్ధను సంగ్రహించు కార్యముల చింతమనకేల ? అనుగ్రహించుటకుం దొడంగుదముగాక !

* సంయుక్త = అన్యోన్యపద్ధతులరీతిని పొత్తికగల.

నాల్గవ ప్రకరణము

ఆధునిక వృత్తినిర్మాణములందలి సామాన్య లక్షణములు

(శ్రమ విశ్లేషము — విశ్లేషము సామర్థ్యాతిశయకరము)

సంఘము శరీరముం బోలినది. అంగములు ప్రత్యేక కార్యములంజేయు నవియైనను, ఆ సర్వకార్యములును సంశ్లేషింపనిది ప్రాణములకు భద్రముండదు. కార్యములు భేదించినను, ఉద్దేశ్యమొక్కటెట్లంటి శరీరమును ప్రధానమనియు నంగములు పకరణ ప్రాయములైన భాగములనియు వాడుచున్నాము. ఉద్దేశ్యమున యోగమును, తత్సాధన క్రియల వియోగమును, 'వీల ప్రవర్తిల్లెడును' అని ప్రశ్నింతురేని, దానికి సమాధానము పూర్వనివేదితంబైన సమర్థతయే. విశ్లేషముచే సామర్థ్యమతిశయించి యుద్దేశ్యము సాధ్యమైనంత సమగ్రముగ సిద్ధి పచ్చును.

జీవకోటులలోను నీన్యాయ మద్భుతంబుగ నిదర్శింపఁబడి యున్నది. ఆదిమములు నతితుచ్చములునైన జంతువుల నంగవిభేదము లేదు. వానికి దేహమంతయు నోరే, కన్నే, పాదమే! అనఁగా నన్ని క్రియలను దేహమంతయుఁ జేయును. ఈభూతము లతిసూక్ష్మములును నత్యల్పములునై యున్నవి.

జీవములు వృద్ధి నొంది పరిణమింపఁబరిణమింప నాయాతరగతికెఁ జేరిన పనులకు వేఱువేఱంగములేర్పడును. అంగములు వేఱుపడినను, ఒండాంటికి ననువుగ వర్తించుటకై మెదడా విర్భవించును. మెదడు నుండి బయలుదేటి కాయమంతయుం బ్రసరించు సరములు పగ్గముల వంటివి. ఒక కాలాశదిక్కునకును, ఇంకొక కాలు వేటొకదిక్కునకును, ఒకకన్ను తూర్పునకు, నింకొకకన్ను దక్షిణమునకుం బొఱకుండునట్లు, అంగములన్నియుం బరస్పరానుకూలగతిం జరియించుచు జీవసంరక్షక

పరిపాటి ననుకరించి మెలఁగునట్లుచేయు నాధిపత్యము మెదడునకుం జేరినది. ఏకావయవమే బహుకృత్యభారము వహించినచో, మనవారు పాములంగూర్చి చెప్పునట్లు శ్రవణమున్న దృష్టి, దృష్టియున్న శ్రవణము, లేకుండుట తటస్థించి ప్రాణకంటకంబగును. ఉన్నట్టుండి భయంకరమైన యాకార మెదురఁదోచిన మనప్రయత్నము లేకయ కాళ్ళు వెనక్కుంబోవును. సుందరాకారము దర్శనపథముంజేరిన కనులతోఁ గాళ్ళును, ఎంతబుద్ధిచెప్పిననువినక యావంకఁ గొంతయైన జరుగకపోదు. తటాలున నగ్నిపుల్లగీచి చేతికంటించిన నవధాన మింకొక యెడనున్నను చేయి సరుక్కున వెనుకకు లాగఁబడును. బాటలోఁ బోవునప్పుడు మనసెక్కడనో చింతఁగొనియుండినను మనకుం దెలియ కయ ముండ్రను నేత్రములు గనుఁగొనును. పాదములు తప్పించుకొని నడుచును. మస్తిష్కముయొక్క సంశ్లేషణశక్తికి నిదర్శనములు చాలును.

ఏయర్థనిమిత్తమైన సంఘమైననుసరే, అభిమతమున నేకీభవించి తగనుగుణములైన పనులంబంచినోనిచేయుట యుక్తము. ఈన్యాయ మార్థికప్రపంచమం దుపగతింజెందియున్నదనుట గ్రామ్యాడి పద్ధతులు దెలిసినవారికెల్ల సులభగ్రాహ్యంబు.

కొన్నియెడల విశ్లేషణయేలేని సంశ్లేషణ ప్రధితంబు. దృష్టాంతము, పెద్దబండ నెత్తవలయునన్న నందఱుం గలిసియే యుద్ధరింప వలయు. ఇట్టిచోటను నొకవిధమైన విశ్లేషము సిద్ధము. ఆ బండను మూలకొక్కరుగాఁబట్టి యెత్తుదురుగాని యందఱు నేకస్థానమున తలలం జొనుపఁబోరుగదా!

సృష్ట్యాదినుండి స్త్రీ పురుషులజాడలు (అనగా నార్థిక తంత్రములు) వేఱు. గృహకృత్యములు స్త్రీలపాలిటివి. బయటిపనులో స్త్రీల సేవసరపెట్టుటో పురుషులవిధి. పురాతనములైన యనాగరకజాతులలో భారములైన పనులన్నియు నారీమణుల నెత్తినఁగట్టి మగవారు

వేటాడుట, తలలఁజెండాడుట, మొదలగు నుదత వ్యవహారముల విహరించెడివారు. ప్రధమంబున దాసత్వస్థితిని వారు కోమలాంగులే. ఆనాటి ప్రచారము లనేకములు పత్రివతాచారములను పేర నేటికిని బరగుచున్నవి. కూలిలేని చాకిరియని యభేషముగ దాసీజనముల బాట్టుగట్టి కట్టకయే మందకుఁ జేర్చుటయుఁ బురాణాస్థము. మంగళ నూత్రంబు నాఁబడునది తోలుత వీరింగట్టి గుదించియుంచుటకై వేయఁ బడిన మంచిమెడత్రాడుగాఁబోలు ! ఒకముడివేసిన విప్పుకొందురోయని మూఁటికిఁదక్కువగాక వేయవలసినదని నియమ ముంటఁబట్టిచూడ పూర్వికుల పాశుపాల్యాది వ్యవహారనైపుణి మబ్బునుండి వెలువడిన మెఱుంగుదీఁగవలె సిగ్గువిడిచి యెదుర నిలిచినట్లు కనఁబడకపోదు.

పశుపాలన మహాయుగంబునుండి యర్థముతోఁ గోరికలు, కోరికలతో వృత్తులు, వృత్తులతో నర్థములును విలసిల్లఁగా వ్యవహార చక్రము విన్యస్తమై వెంటనంటి వచ్చుచున్నది. వృత్తులును వేలు వడియె. వృత్తిభేదముతో నైరోపాలో శిల్పశ్రేణులును హిందువులలో వ్యవహారజాతులును వికాసముంజెందె. ఈ విషయము లిప్పటికి మీకు ప్రాత కథలు. కావునఁ గ్రొత్తకట్టల విషాదము.

క్రియావిభజనమిపు డత్యద్భుతముగ వ్యాపించియున్నది. మన గ్రామముల వడంగి కొయ్యపనుల నన్నియుంజేయును. వ్యాపార పారీణరాజ్యముల నాయొక్క వృత్తి యెట్లుపరిణమించినదోచూడుడు! బండిచక్రములఁజేయుట, బల్లలు, కుర్చీలు, సోఫాలు వీనిపని, ఇల్లు కట్టు సామానులఁ దయారుచేయుట, ఇత్యాదివృత్తులు వెవ్వేఱు.

క్రియాపరిచ్ఛేద మింతటితో సమాప్తమా? కాదుకాదు ! ఇయ్యది యుదయ కాలము. మధ్యాహ్న మింకను ముందున్నది. ఏక వస్తు నిర్మాణమునంగూడ ప్రత్యేకపఱుపఁదగిన ప్రతియంశమునకును ప్రత్యేక కర్మాంగము లేర్పఱుపఁబడియె. ఇది సాధ్యమాటకు నీప్పిత సఁఖి శిల్పిలొక్కయెడంజేరుట ఆవశ్యకముగాన నీపరిణతి యావేశన

వృత్తులు దృఢిల్లిన కాలములో మూర్తీభవించెను. దీనింగూర్చి ఆర్థిక శాస్త్ర పితామహులండని ప్రఖ్యాతిగన్న 'ఆదాముస్మిత్' అను నాంగ్లేయుఁడు వ్రాసిన ప్రకారము:—

అన్ని పనులను దానేచేసి కార్యంబు పరిసమాప్తి నొందించునేని ఎట్టి కుశలుఁడైనను దినమునకొక గుండుసూదిని తయారుచేయుట యబ్బురము. ఇప్పటికాలములో నీరీతిఁజేయఁ బిచ్చివాఁడైన దలంపుఁ గొనఁడు వర్తమాన వ్యవహారములలో గుండుసూదుల నిర్మాణము, అనేకాంగములుగా విభజింపఁబడి, ఒక్కొక్కయంగము నాక్రియయందు మాత్ర మారితేఱినవారగు శిల్పులచేఁ బోషింపఁబడుచున్నది ఈ విభాగము లెట్లన; ఒకవంకఁ గడ్డిల సాగఁదీయువారు, ఒకదిక్కు వానిని వంకరలెవ్వియులేక సరళముగానుండునట్టిప్పువారు, ఒకయెడ వానిని సమభాగములుగఁ గత్తిరించువారు, ఒకవైపునఁ దలలఁ గుదుర్చుటకై కొవలనూరువారు, ఒకదెసఁ దలలఁ దీర్చువారు, ఒకనోట దలల నతికించువారు, ఒకతావున సూదులకు మెఱుఁగుపెట్టువారు, ఒకస్థలమున వానిని గాగితములలోదూర్చి కట్టువారు, ఇత్యాదులు. మొత్తమునకు పదునెనిమిది యుపకర్మలుగలసిన గుండుసూదులు ప్రవాహముగఁ బాటును. శ్రమ విశిష్టమగుకొలఁది క్రియలును భేదింపఁబడి, మిశ్రములుగ నుండుటమాని యేదైన నొకతీరగు గమనముచేతనే సాధింపఁ బడునవియగునుగాన, నట్టిచలనముగల యంత్రముల సహాయమును క్రియ లతిసరళములగుడు పడయవచ్చును. మిశ్రగతులు యంత్రములకు నసాధ్యములనియు నొక్కతెఱంగునఁ దిరుగుటయో, మీఁదికి లేచి వ్రాలుటయో, ముందు వెన్నలకుఁ బోవుటయో, ఇట్టిపనులను పునః పునః చేయుటలో మనుజులకన్న యంత్రము లధిక చతురములనియుఁ జెప్పట చర్చితచర్వణంబు. యంత్రములును, శ్రమవిశ్లేషమును జేరిన, పుట్టలోని చెదలకన్న దట్టముగ సూదుల నుత్పత్తిఁజేయుట యల్ప కార్యంబు. పదిమంది పనివారు మాత్రమున్న యొకానొక కర్మ

శాలలో, కొంతమంది రెండు మూడు క్రియల జేయవలసినవారయ్య నొక్కొక్కదినమునకు నాశాలవారు 48,000 సూదులను విరచింపఁ గలిగిరి ! అనఁగా జేతులతోనే యన్నిపనులం జేయఁజూచిన నొక్క సూదియైన ముగింపలేనివాఁడు, ఇతరులతోఁగలసి పనుల భాగించుకొని, ఏకక్రియాశక్తియై యంత్రశక్తి యలవరించి యత్నించిన దినమునకు 4800 సూదులంజేయఁ ప్రవీణుడౌననుట ! శ్రమ సంశ్లేషణ ప్రభావము నకు నత్యాశ్చర్యకరంబైన యీ యుపమాన మొక్కటిచాలదా ? ఇది నూజేండ్లక్రింద ఆదాముస్మిత్తుగారు, అనుభవపూర్వకముగ శోధించి స్థాపించిన న్యాయము. ఇప్పుడు మనకాలములో యంత్రశక్తి యమే యమే వినువారికిం గనువారికిని వెఱగుఁబుట్టించునదియై యున్నది. అప్పుడు 10 మందిచేఁ బరిష్కృతములైన సూదుల సరాసరి పరిమాణము దినమునకు 12 పౌనులు. నేఁడు యంత్రప్రభావముచే దినమునకు 1000 మంది పరిష్కారముచేయు సూదులతూనిక 3క్రీటన్నులు. 3క్రీటన్నులనఁగా 7840 పౌనులు. నూజేండ్లక్రిందట నప్పుడు హరువుపరువుగలవని పేరువొందిన పద్ధతులప్రకారము, ఒకనిచేనైనది $1\frac{1}{3}$ పౌను మాత్రమే. ఇప్పుడో సర్వసాధారణముగఁ బ్రతిశిల్పియుఁ జేయఁగలిగిన సూదులకొలఁతయే ఇంచుమించు 8 పౌనులు ! సమర్థత యొక్క శతాబ్దములో నేఁడు రెట్టు లధికమయ్యె, ఏమిచెప్పవచ్చు !

రాకపోకలు లేనికాలములోఁ బ్రతిగ్రామమును సకల సామగ్రి సంభూతికి నాస్పదమై యుండవలసినచ్చెఁగదా ! ప్రయాణసౌకర్యముగల యీ దినంబులలో వాణిజ్యవ్యాప్తిచేఁ గోరినవస్తురాసులఁ దెప్పించు కొనుట యనువుగాన సంపూర్ణసామగ్రిలేకున్నను వెఱవులేదు. ఇంతే కాదు, మనుష్యులలోఁ బలె నూరులయందును వృత్తిభేదములున్న శ్రమ విశ్లేషణముచేఁ గలుము లఖండములై యలరారును. చెన్నపురి లోని జనులు తాముపెట్టిన పంటతోనే జీవించవలయునన్న అరదినపు భుక్తికై నలేక తపింతురు. పంటలలో తమకు న్యూనతయున్నను వాణి

జ్యముచే బయటిజల్లాలనుండి, వడ్లురాగులు మొదలగునవి తెప్పించు కొని సుఖముగనున్నారు. జల్లాలవారును మిగిలినవానిని వారికమ్మి కొఱఱతివడినవానింగొని పూర్ణ మనోరథులయ్యెదరు. కావున మునుపటి యట్లు ప్రతిసీమయు సమగ్రగతిం జెందఱాచుట యీ కాలమునకు వ్యతిరేకమైన మతము. దేశమునందు విశ్లేషణయున్న వృద్ధియేగాని ఊయములేదు. గొప్పపణ్యస్థానములైన బొంబాయి, కలకత్తా, మదరాసు, ప్రభృతిపురంబులు, ఆహారపదార్థములకై గ్రామజనపదంబులను నఱియియున్నవి.

రాకపోకలు, వృత్తివిభేదము, శ్రమవిశ్లేషణము, ఇవన్నియు దేశముననుండు సీమలను, సీమవారిని అన్యోన్యశ్రయములుగాఱేసి జిగి బిగియల్లికగానల్లి ఐకమత్యము వృద్ధిజేయునవి. అనఱగా వెఱ్ఱిముదిఱి జాతిభేదములను నిరోధకనియమములకు జనులు పాల్పడకుండినయెడల నను వ్యవస్థగుప్తము. చెన్నపురిలేకున్న తళుకులు, బెళుకులు, విద్దెలు, వితరణలు నశించి నాగరకత చెడినవారమగుదుము. కృషికళాశోభితములగు గ్రామాదులు మాయమైనచో చెన్నపురి వారికి లంబోదరములు తడవిచూచినను చేఱకకనంత కృశములొన.

దేశములోని సీమలయందెట్లో, ప్రపంచములోని దేశదేశములును అట్లే. ఏవైన కొన్ని కెలసములకు మాత్రము పూనుకొని విదేశ వాణిజ్యమే శరణమనియున్న మేలని కొండఱనెదరుగాని యది సర్వ సమ్మతమైన యభిప్రాయంబుగాదు. ఎట్లన చెన్నపురియు రాజధానియు విశ్లేషించినవయును, ఏక దేశభాగంబులగుట నవి యెంఱొంటిపై సమరసంఠంభమునకుం దొడంగుననుట యవివేకపుఱ దలంపు. ఇట్లే ఒంగాళా, పంజాబు మొదలైన స్థలములవారును మనమును నేక మాత్రు సంతానముట్లు సాహార్యముతో యావత్కాలమును మెలంగు వారమనుట సత్యవ్యత్యస్తము గాదుకాబోలు. ఇట్లు సహజసంయోగం లేనిచో నారిక విశ్లేష మపాయకరంబు. ఎట్లన లోకమున రంగని

రాజ్యము చెంగని రాజ్యము రెండుమాత్రమే యున్నవనియు, అందొక్కటి కచ్చావస్తువులను ఇంకొక్కటి పక్కా వస్తువుల నుద్ధ పఱచి వ్యాపారముచేఁ గోరికలఁ బూరించుకొనుననియు ననుకొందము. గ్రహములు దారిఁదప్పి వక్రించినందున వారికేదో కారణముండియో లేకయో యుద్ధము నడిచిన విరచితములు (అనఁగా వస్త్రాదులు) చాలక అరచితములు (అనఁగా ధాన్యాదులు) గలరాజ్యమును, అరచితములు చాలక విరచితములుగల రాజ్యమును కత్తులు కటాకుల కాంతులు ప్రాచక మున్న దీనతఁగనును.

దీనికి బదులు గొందఱును దేమనఁగా, అట్టిస్థితిలో రంగఁడు చెంగఁడును యుద్ధోన్ముఖులెన్నఁటికిని గారుకావున భూలోకము రణ తీవ్రతలేక చల్లఁపడి యెల్ల పృథును మలయమారుతములు వీచుచుండు నట్లుండును ; కావున దేశములు, ఉత్పత్తివిశ్లేషించి వాణిజ్యముచే సంశ్లేషించెనేని, శాంతి శివలింగమువలె స్థిరముగ నిలుచునుగాన లోకము సర్వమంగళాకరమైయుండుననుట యంధునకైన విశదంగదా !

దీనికి ప్రత్యాఖ్యానము. ఏక రాజ్యములోని పట్టణజనములలో బలె సంపూర్ణ విశ్లేషము మీయుత్ప్రేక్షలోని రంగచెంగ రాజ్యము లలో నున్నదనుకొనినట్లు ఎక్కడను గానిపిండదు. కానిపింపనుబోదు. ఉత్ప్రేక్షలు గట్టివనినమ్మి వాదములకుం జొచ్చుట బుడ్డనునమ్మి ఏటిలో దుమికినట్లు. సంపూర్ణ విశ్లేష యుండుటయేగాదు, వారు మార్చుకొను వస్తువులును, సమానావశ్యకత గలిగినవిగా నుండినం గాని యేల యుద్ధమునకుఁ బోఁగూడదు ? మీయుపమానము సైతము లోపములేనిదిగాదు అరచితములు గలిగినవారు కొన్నినాళ్ళు విరచిత ములగు వస్త్రభూషణాదులులేకున్న నోర్తునుగాని, విరచిత కళా వ్యాపారులు ధాన్యములులేకున్న నోర్చుటెట్లు ? వస్త్రాదులతోఁ గడు పును గప్పవచ్చుగాని నించవచ్చునా ? కావున వారు నమ్రతతో చేతులుజోడించి రావలసినదేగద ! లోకములో రాజ్యము లుత్పాద

నాది క్రియలలో తారతమ్యములు గలవియైనను, ఆవశ్యక వస్తు సంతానవిషయమై, ఇతరులతోడి వాణిజ్యమే తాపలముగ నుండునవి లేవు. ఒకవేళనుండెబో ! వానికీ గాచికోలు కష్టము. ఈవిషయము వినిమయకాండమునకుం జేరినదాట నిక్కడ నింతెచాలు.

దేశములు సమగ్రములుగానుండుట యావశ్యకమా కాదా యను విచార మటుండనిండు. వాణిజ్యవ్యాప్తిచే దేశములు సమగ్రములు గాకపోవు జాడగలవిగా నున్నవి. “ ఐరోపావారు పరివర్తన కళాపారీణులుగదా. మనము పంటకాపులము. వారికి పంటలు ప్రియములుగాన నధికముగ వెలనిత్తురు. ఇక పరివర్తనకళలు మనకేల ? ధాన్యముల ధరలు నానాటికి మించుచున్నవికదా ? ఇందుచే వచ్చిన లాభముచే విరచిత వస్తువులన్నియుఁ గొనవచ్చును. మనమే విరచించుటయేల ? ” అనియున్న మనకు కృషివృత్తియే ప్రధానమగును. ఏకవృత్తినుండు రాజ్యమును ఏకపుత్రుఁడు గలిగిన కుటుంబమును సమానములు. అనఁగా నమ్మి తృప్తిమై నుండఁదగినస్థితి నావహించిన యవిగావు.

భూమండలమున నిపుడున్న రాజ్యములలో నింగ్లాం డొక్కటి మాత్రము సూచుటకు నపాయకరమైన అధికగతిం దాల్చియున్నది. వాణిజ్యము పరివర్తన క్రియలును భావింపరానియంత యుత్కృష్టస్థితిం జెందినవికాని, ఇండియా, ఈజిప్టు, ఇత్యాదులగు ప్రాతరకపు ప్రదేశములు విధేయములై వానివర్తకమెల్ల తన్నుంజెందుటచేతను, అమెరికా, దక్షిణామెరికా మొదలగు ఖండముల బేహారములలో బహుభాగము దనవశంబగుటచేతను, తమతో రక్తసంబంధమును రాష్ట్రసంబంధమునుగల ఆస్ట్రేలియా, దక్షిణాఫ్రికా, కానడా మొదలైన నీమలుండుటచేతను, కచ్చావస్తువులన్నియు దిగుమతి చేయించుకొనిన ప్రయము తక్కువయని ఇంగ్లాండు మహారాజ్యము శృప్యాది పరికర్షణ క్రియల నశ్రద్ధచేసి కడులాఘవం బందఁజేసినది. మనకు భూవ్యవసాయ

మెట్లో, ప్రారికియంత్రప్రపవర్తిత పరివర్తనక్రియలట్లు. శత్రువుల యుద్ధపు నావలు అభేద్యమైన ముట్టడింబన్నిన పదిదినములలో యామపీడనముచే వినయ వినమితులు గావలసినచున్ననియు, ఒకటి రెండు వారముల నూత్రమునకన్న నెక్కువ యాహారమయ్యెడ నేకకాలంబుననుండుట లేదనియు, తామే పంటలంబెట్టినచు నందఱకుం జాలినంత తేలింతుటకుం దరముగాదనియు, కోవిదులు మొగమోటములేక పల్కుచున్నారు “ ఇంగ్లాండ్ దీరీతిని ఒంటికాలున నిలిచినదే! దాని యైశ్వర్యం శంపాలతం బోలినదిగదా ” యని సంశయించిన, అది సిరియో యసిరియో నిర్ధారణజేయుటకు నేను ఆనిబెంటుమ్మగారి శిష్యుడను గాను. ఇంగ్లీషువారు నిర్భయతనుండుటకై యాయత్త పఱచిన సన్నాహము లేవనఁగా:—1. అద్వితీయమైన యుద్ధనౌకాశ్రేణి. వీరు ఐరోపాలోని రెండు మూడు రాజ్యములు గలిసివచ్చినను సముద్ర యుద్ధములో ననాయాసముగ నోడించునంత శక్తిగలవారు. వరుణ లోకచక్రవర్తు లనందగినంత బలాధ్యులు ఇంగ్లాండు ద్వీపముగాన నావలచేనేగాని భూచారసైన్యములచే నోడించుటకుఁగాదు. ప్రకృతం దానిని నావలచే నావరింపజూచుట సింగంబునకు సిఘ్నజూపినట్లు. 2. ఇండియా మొదలైన తూర్పుదేశములను, తమజాతివారే వలస పోయి వ్యాపించి ప్రసిద్ధికెదెచ్చిన కానడా మొదలగు పుత్రికారాష్ట్రము లను, తమ్ము వదలకుండునట్లు భయము నయముం బచరించి బద్ధ సఖ్యములంజేసి వానితోడి వర్తకము నంతముగఁజేయుట. ఇందుచే ధాన్యాదులగు పచ్చివస్తువులకుం గొదువలేక యాచంద్రతారార్కముగా నుండవచ్చునని వారి తలపోత. తలవాత యెట్లున్నదో యెవ రెఱుంగుదురు ?

శ్రమవిశ్లేషమున కనుకూలించు సమయములు

వీవిని బూర్వమే చర్చించితిమి గాన సూచనగా నిటఁ జూపింఁ జాలుఁగదా ! ఉత్పత్తి వాణిజ్యము ఇవి యితరేతరాధారములు. ఇవి

విస్తరత గాంచినంగాని మామిడితోటల సామ్యముచేఁజూపినట్లు శ్రమ విశ్లేష మిక్కిలిగాఁ గొనసాగనేరదు. కావున వాణిజ్యచక్రము శ్రమ విభజనమును పరస్పరానుకూలములు, మఱియు వృత్తులు భిన్నములు గాక యెల్లరును తమకుం గావలసినవన్నియుఁ దామే యార్జించు చుండిన వర్తకములుండవనియుఁ జెప్పియున్నాము. ఇవి యెట్లు కలసి మెలసి పిరిగొనియున్నవో చూడుఁడు !

మఱియు నుత్పత్తి యనుకూలించెఁబో, వస్తువుల గుణంబులు ననుకూలించినంగాని ప్రయాసను పాలుపెట్టుటకుఁగాదు.

1. రచనక్రియలు వెవ్వేఱుగాఁ జేయుటకు ననువైనవిగా నుండవలయు.

2. కర్మకరులకు నిండినట్లు నియతకాలంబెల్ల వచ్చునంత పనులుండవలయు.

3. కర్మములు పర్యవసితములుగానిభంగి నొకటితో నొకటి యొరసి యేకధారగా నుండవలయు.

ఈ సమయంబులు విరచనక్రియలందంత సాంద్రముగఁ బంటు పనులయందుఁ జెల్లవు.

ఈ విషయములు మఱచియుందురేని నామామిడితోటకు మఱలంబోయి తపసుఁజేసిన నర్థము ప్రత్యక్షంబగును.

కృషులయందును, ఇంకొకచందాన విశ్లేషణము గలుగవచ్చును. కలుగుచున్నది. అదేదన, వెవ్వేఱు పంటల నుత్పత్తిచేయుట. ఉద్యాన వనకృషిచేయువారును బండ్లతోటలు వేయువారును నేవైన కొన్ని రకములం బోషింపఁజూతురేకాని కన్నులకు చెవులకు సోకిన ఫల వృక్షంబుల నన్నింటిని గజబిజిగాఁ గలిపినారు.

శ్రమవిశ్లేషము దానికేఁ దోఁబుట్టువులైన యంతములమాడ్కి-అధికవృద్ధి న్యాయపాలితంబులైన వ్యవహారములయందుబలె హీన

వృద్ధి పాలితంబులగు మార్గంబుల విహరించి నేత్రోత్సవంబుగావింపదు గాన వీని శృంగారము ధనికులకేగాని నిర్ధనులకంత చక్కగా గోచరంబుగాదు.

శ్రమ విశ్లేషమువలని లాభములు

1. క్రియల భాగింప భాగింప బహుసులభముగ యోచన సైతములేకయే చేయఁబడునంత సరళమైన కార్యసముదాయంబుగ నేర్పడును. వీనిని నేర్చికొనుట యనాయాసకృత్యము. తుదకు నీసాధనమునకు జడములైన యంత్రములైనం జాలును.

2. ఇల్లైర్పడిన భాగములు నైపుణి విషయములైన తారతమ్యములను గలిగియుండుట స్వాభావికము. ఇందుఁ గొన్ని సుకరములు. కొన్ని దుష్కరములు. ఒకయెడ బుద్ధిబలమెక్కువగను, ఇంకొకయెడ బాహుబల మెక్కువగను గావలసివచ్చును. కావున యజమానులైన వారు ప్రయాస వృధగాకుండునట్లు ఆయా క్రియలయందు వానికే దగినవారి నియోగింతురు. ఇందుచే ఫలాభివృద్ధి సిద్ధము.

ఒక్కఁడే కీడనక మేలనక యన్నిటికిందోడంగిన నష్టమెట్లు తప్పను? చక్కఁగా నేయనేర్చిన సాలెవాఁడు నేతపనిలోనే యుండిన మంచిది. అట్లుగాక కొంతసేపుండి పిదప పోగులు చక్కఁగా నున్నవాయని చూచుటకు వెళ్ళి, తరువాత రంగులు పట్టించు పనులలో కొంత సేపుండి, ఇట్లు నానావిధముల దృష్టి సెదరనిచ్చిన కాలకర్మంబులు రెండును ధ్వంసములౌను. యోచనాపరుఁడు మానసిక క్రియలందే యవికలస్వాంతృఁడై వున్న విషయశోధనంబు సుఘటంబు. మనఇండ్లలో బలె బిడ్డల నోదార్చుట, బిచ్చగాండ్రతో వాదించుట, ఇత్యాది కార్యములఁగూడఁ జూచికొనవలయునన్న తలంపులు కొనసాగవు. తపనసందెట్లో వ్యవహారములందునట్లే. అనఁగా నేకాగ్రత అమోఘం.

కష్టముకొలఁది పనులను రకములు రకములుగఁ జేసిపెట్టుటలో నింకను నొకగుణమున్నది. ఏదన దుర్బలులైనవారిం గూడ వారి కను

గుణములైన వృత్తులలో నియమింపజేయవచ్చును. కొన్ని యంత్ర శాలలలో కుంటివారికి సైతము కూలిదొరకుచున్నది.

కావున శ్రమవిభాగ మిటు దెఱంగుల శుభానహంబు. బలా ధ్యులు కళాదక్షులు నైనవారిని శ్రేష్ఠతర ప్రయత్నములయందే యస్ఫులిత వృత్తులంజేయుట యొకటి. బలహీనులు మందులు వికలాంగులునైనవారినిగూడ వ్యర్థులంజేయక యుచితగతి సమర్థులంజేయుట రెండు.

3. “ అనఁగ ననఁగ రాగ మతిశయిల్లుచునాండుఁ

దినఁగ దినఁగ వేము తియ్యనగును ”

అన్నట్లు, ఏకక్రియాకూఢిగఁ బనిజేయువారికి దానియందు పాటవము ప్రబలమాను. మ్రానిపనియే చేయుటంజేసి వ్రడంగి దానియందితరుల కన్న నెక్కువ కుశలుండైన విధంబుననే యావ్రడంగియొక్క క్రియల సైతము విభజించి పంచిపెట్టిన నాప్రత్యేక క్రియలందు నిరంతరాభ్యాసముగలవారు సర్వక్రియాభారము వహించు వ్రడంగికన్న నధికచాతుర్యముగలవా రొదురనుట సుబోధమేగదా !

శాస్త్రవిచారణయందు నీన్యాయము చూపట్టెను. అల్పవిద్యా విదు లనేక విద్యల నేర్చినవారుగాను, పాండిత్య గంభీరులు కొన్నింటి మాత్ర మామూలాగ్రముగఁ జర్చించినవారుగాను నుండుట మన కెల్లరకు ననుభవవేద్యము, పల్లెటూరి పురోహితుఁడు రైతులయెదుర జ్యోతిషము, వేదాంతము, తర్కము, సాహిత్యము, మొదలగు నన్నియుఁ దెలిసినట్లు నటించును. నిజముం జూడఁబోయిన వాఁడు నిరక్షరకుఁడీ ! విశారదులైనవారిొక తర్కమో వేదాంతమో చక్కనా నెఱింగినం జాలునని యావజ్జీవము కృషిసేతురు. దీర్ఘలోచనాపరులు గావున నవీనశోధనలకు నూతనవృత్తాంతములకును వీరుజన్మస్థానములు.

4. పనులనుండి వేఱుపనులకు దిగవలయునన్న కాలము నష్టమాను, ఏకకార్యస్థితులమైయున్న కాలవ్యయంబు గలుగదు. వర్త

మానమున కాలమానకుఁ గలుగు విలవ యింకేవస్తువునకును లేదు. ఐరోపా, అమెరిగా ఖండములలో కాలరక్షణార్థమై సృజించబడి యుండు తంత్రములవరింప నేనెంతటివాఁడను ! చూడుఁడు ! నలుబది యేబది యంతస్తుల మేడలున్నవి వచించితింగదా ! మీఁదికిఁజోవఁ గోరిన మెల్లెక్కి దీర్ఘనిశ్వాసములఁ బుచ్చుచు నేదదీర్చుకొనఁబని లేదు. విద్యుచ్ఛక్తిచేత క్రిందికి మీఁదికి రాకపోకలు గలిగిన బండ్లు న్నవి. ప్రతిఅంతస్తువద్దను నాబండ్లతో సంబంధము గలిగిన బిన లున్నవి. వీనిందాఁతిన నాయంత్రము నడుపువానికి నిన్నవ మిదైవారు పిలుచుచున్నారని యేర్పడి వాఁడు బండి నటదెచ్చినిలుపును. పిమ్మటఁ బ్రయాణీకులందుఁ బ్రవేశించి వైనికైనఁ గ్రిందికైన బొమ్మన్న నేయంతస్తునకుఁ బోవఁగోరుదురో యచటకుఁ జేర్చును. ఈ ఉద్యహన యంత్రంబులు రెండు విధములు. అనతివేగములు అతివేగములని. అనతివేగములనఁగాఁ బ్రతి అంతస్తువద్దను నిల్చునవి. అయిదై దంతస్తుల కొకతూరి నిలుచుచు తలదిరుగునట్లు గవియునవి యతివేగములు. చాల పొడుగుభాగములకుం బోఁగోరువారు వీనిన యధిష్ఠింతురు. ఈశ్రమము లన్నియుఁ గాలరక్షణోద్దేశ్యములని వేఱుగ నెత్తిచూపవలయునా ? అమెరికాఖండములోని న్యూయార్కు అను పట్టణరాజములో విధులం బోవు ట్రాంబండ్లు ముత్తైఱంగు, భూచరములు, ఉపరిచరములు, అధశ్చరములు అని.

1. భూచరములు. ఇవి సాధారణముగ చెన్నపురిలోబలె వీధుల మీఁద వేయఁబడిన యనుపకమ్ములమీఁదఁ బోవునవి.

2. ఉపరిచరములు. వీధుల ప్రక్కలలో పదునైదిరువది యడు గుల పొడవుగల గొప్ప యనుపకంబములనాటి, వానిపై వంతెనలరీతిఁ గటాంజనంబుల నేర్పఱచి, యనుపదారులవేసి వానిపై ట్రాంబండ్ల నడిపించుచున్నారు. గుఱ్ఱపుబండ్లు, మనుష్యులు మొదలగునవేమియు నెదురురావు గావున నవి భూచరములకైన నెక్కువ వేగవంతములు. వీధులమీఁదఁ బోవునవి.

3. అధశ్చరములు. ఇండ్యుక్టుయ స్థిభారములకు నేమాత్రం నపాయము లేకుండునట్లు మిక్కిలి లోతుగా ద్రవ్య భూమిలో వినరము గావించి, యావివరములో నినుపదారులువేసి వాసిమీఁద నడిపింపఁ బడునవి. అక్కడక్కడ విద్యుచ్ఛక్తి వెలుతురుచే దేదీప్యమానము లైన స్టేషనులుండును. దిగువారు పైనికిఁబోయి వీధిఁజేరుటకు ననుకూలములగు నుద్యహనయంత్రములున్నవి. ఈయంత్రములే పైనుండు వారిని క్రిందికి దింపును.

శ్రీఘ్రమనయంత్రములే యాశ్చర్యకరములుగానుండ నింకను నాశ్చర్యకరమైన క్రమమొండు గూడఁగలదు ! ఈ రథములన్నియు నుద్యహనయంత్రములట్లు అనతివేగాతి వేగములని రెండువిధములు. మనదేశములో రైలుబండ్లు టపాల్ ట్రెయిన్ సాధా ట్రెయిన్ అని యుండలేదా ? ఆ రీతినే యవీయునని గ్రహించునది. అతివేగములు కొన్ని యెడలమాత్ర మాపఁబడును. చూడుఁడు ! కాలమునందు పాశ్చాత్యుల కెంతదృష్టియున్నదో ! మనదేశపు రివాజువేఱు, రాహు కాలమని, పగలుకాలమని, నక్షత్రము బాగుగ లేదని, వారశూలయని, పిల్లివచ్చెననియు, బల్లిచచ్చెననియుఁ బుంఖానుపుంఖములైన వ్యాజముల శరణుజొచ్చి సోమరితనమును సమస్త శుశూపలఁజేయుచు నుపాసించుటయ పరమధర్మంబనియున్నామే ? తమోగుణము మనకు నాస్థానముగదా ? దారిద్రదేవతకుఁ దమోగుణము సింహాసనము. మన మాయాసనమును బదిలముగ స్థాపించియున్నాముగాన నాయుమ్మ దిట్టముగఁ గదలనని మనదేశమునఁ గూర్చొనియున్నది !

5. సాధన సమర్థత. ప్రతివాఁడును నొక సాధనముమాత్ర ముపయోగించిన విరామములేక దానిని వాడవచ్చునుగాన దానినుండి యెంత పనిదీయవచ్చునో యంతపనిని బూర్ణముగఁ దీయఁగలడు. బహుకార్యపరులమైనచో కార్యముల మార్పువేళల నయ్యైకార్యముల కనుగుణములైన పరికరములఁ బూనవలసినచుటంజేసి తదితర పరికరము

లూరకపడియుండును. ఇందుచేత వ్రయమేగాని యాదాయములేదు. మఱియు నూరక పెట్టియున్న నుపకరణములు త్రుష్పవట్టి చెడిపోవును.

6. పనులు బహు లఘువులౌటచే త్వరలో నేర్పికొనవచ్చును. శిక్షకు విశేషకాలమువట్టదు. పూర్వము బాల్యమునందే గురువుల యొద్దజేరి యెన్నియో సంవత్సరములవఱకు క్లేశించి పనినేర్పికొనుట యావశ్యకముగానుండెను. ఇప్పుడీ శిష్యత్వము త్వరలో గురువునకు తిగుమంత్రముఁ జెప్పనంతటి సమర్థమగును.

శ్రమ విశ్లేషమువలని నష్టములు

1. కర్మకరు లేక రీతినే కీలుబొమ్మలమాదిరి చేతులాడించు చుండురుగాన నయ్యది మనశ్శరీరముల వికాసమునకు భంగకరము. జన్మమంతయుఁ గృషిచేసినందుల కేమిఫలమని యొక్కడడిగెనేని గుండుసూదిలోని యెనిమిదవయంశమని ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటలో నేమి ఫలనతయున్నది? మనుష్యులు యంత్రాంగము లట్లుండుట హీన వృత్తియేగదా?

దీనికి త్తరము; 1. నిజమేయైనను, శుద్ధముగ నేమాత్రము యోచనలేక దేనినైనఁ జేయఁగల్గితిమేని త్వరలో నాకార్యమును యంత్రాధీనముఁ జేతురుగాన, హస్తకళలుండుపట్లనెల్ల బుద్ధియు వినియోగమునకు వచ్చుననుట నిక్కువము. కావున జడక్రియలబాధ యాధునిక పద్ధతులవల్ల తగ్గుచున్నదేకాని హెచ్చుచున్నదనుట యిమ్ముగాదు. 2. యంత్రములు, శ్రమవిశ్లేషము, ఇత్యాదుల ప్రావున నుత్పత్తి విలసిల్లుచున్నందున పూర్వమువలె దీర్ఘకాల మొకేపనిఁ జేయుచుండుట యనావశ్యకము. అనఁగా నెక్కువసేపు విరామముగా నుండవచ్చుననుట. ఇట్లు లబ్ధములైన విరామావసరములను దేహ మనఃపరిశ్రమములచేఁ బూరించి పూర్ణసుఖమేల పడయరాదు? ఐరోపాలోఁ బూర్వముకన్న నిపుడు సేవాజీవులైనవారు చదువు

సాముల మించినవారై యుండుటకు సామర్థ్యాతిశయిత తత్రములేకదా కారణములు ?

2. శ్రమవిశ్లేషముచే గర్మకరులు బాతుగ స్వాతంత్ర్యము లేనివారగుదురు. ఒక చిల్లరపనిమాత్రమునేర్చి జీవించువారి కాపని యయిపోయిన నేమిగతి ? వారు యజమానుల దౌర్జన్యము నెట్లెదిరింప జాలుదురు ? ఒక్క వస్తువునంతయుఁ దానే పరిష్కరింపజాలునేని “ ఈ క్రూరుని దండనుండుటేల ? ఇంకొకయెడకరిగి యా వస్తువులఁ జేసి పొట్టబోసికొందము ” అను ధైర్యమున తమయధీశ్వరులనైన గౌరవమునకుమీటి రాకుండునట్లు చేయఁజూతురు. మహాయత్రములో నొకచిన్న చక్రమట్లు తగులుకొన్నవానికి స్వేచ్ఛావర్తనంబు సాధ్యమా ? తిరుగుమన్నఁ దిరుగవలయు, నిలువుమన్న నిలువవలయు !

ఇందునకుం బ్రత్యాఖ్యానము, నిజమేయైనను నొక్కమఱు మాటయున్నది. ఏదన, కర్మకరు లొకడొకఁడుగఁజూచిన దిక్కులేని పక్షిలట్లు లుండువారేయైనను వారెల్లరు సమూహముగఁగూడి నియమ బద్ధులై యేకవాక్యముగ నేకచర్యగ సలిపిన యజమానుల భయకంపి తులం జేయుదురనుట మఱువఁగూడదు. ఏశ్రమవిశ్లేషము వీరిం బరాధీనవృత్తులంజేసెనో యా శ్రమవిశ్లేషమే వీరిం బ్రోగుగాఁగూర్చి సంఘీభావమునకుఁ దరుణము నలవరించి సుఖయాత్రకునావవంటిదాయె విషమును నదియ, విఱుగుడు నదియ ! మొత్తమునకు దీనిచే మేలే గాని కీడుగాదు.

3. ఉండనిండు ! దేశములోని జనులు వృత్తులచే వేఱుపడుట తగునా ! ఒక్కొక్కరొక్కొక్కపనిమాత్రము నేయువారైరేని, ఎక్కువ తక్కువలు నిత్యములౌను. దానిచే సంయోగము నశించును. ఆర్థిక వర్గములలో నొండొంటికి భేదము లుప్పతిల్లి కలహములకుఁ గారణములై యనర్థకములుగఁ బరిణమించును. కావున నొక్కొక్కరు నానావిధ వృత్తులకుం జేరినవారుగానుండిన నైకమత్యంబారును, తేఱును, అంతటను వ్యాపించును.

వై వాదము శుద్ధముగ ననాదరణీయము. కారణములు.

1. అందఱు నచ్చుకొట్టినట్లు లేకరీతిగనున్న సంయోగ మసంభవ మగును. భిన్నతయే కూడికకుమూలము. స్త్రీలు స్త్రీలుగను బురుషులు పురుషులుగను నుండఁబట్టియేకదా అన్నియోగములును వద్దనినను వచ్చిపట్టుకొనుచుండుట ! 2. విశ్లేషముచే నొకరికొక రాధారముగా నుండుట తటస్థించును. అందుచే సంఘము ధృఢమైన ఐక్యభావముం గాంచును. వృత్త్యాది విభజనము లేనివారు పిరులులేని త్రాళ్ళువలె నిస్సార్థులగుదురు. 3. ఇతఁ గలహముల కెడమున్నదనుట యొప్పుకో వలసిన విషయము. జీవమున్నచ బోటియుండక మానదు. పోటియొక్క జోలియే వలదనువారు ముక్కుమొగము మాసికొని చావవలసినదే. అట్టివారికొక బ్రహ్మదేవుని నగ్నిగుండమునుండిలేపి, ఇంకొక ప్రపంచమును సృష్టించుకొని యక్కడకుంబోయి యేమాత్సర్యమునులేక విజృంభించక సుఖముగా నిద్రపోవచ్చును ! ఇందును నొక విశ్లేషము. కారయితృ కార్మికులకు వైరమున్నదంటిమి, ఎందున ? ఫలవిభాగ మున మాత్రము. ఫలోత్పాదనమున మూలధనము వారు సేవకులును బాతుగొని యుండవలసినవార. అట్లుగానిచో జగడమాడుటకు ఫలమే యుండదు. ఫలము పంచుకొనుటలో విరోధ ముండవచ్చుగాని యా విరోధము సార్వకాలికమును ననివార్యమునని యెంచుట తప్ప. మితికిలొంగిన భేదమేగాని యిది మితిలేని భేదముగాదు. ఎంత పోరాట మున్నను, నారాటముమానునట్లు, ఉపార్జనక్రియల నుమ్మడిగలవారై యుండవలయుననుట సహేతుకము. మఱియు నప్పటికెన్ని కోప తాపములున్నను సర్వసంగ పరిత్యాగబుద్ధితో నొకరిమొగము నొక రెన్నఁడును జూడమని గంటువెట్టుకొనిన నిరుకక్షలవారును నశింతుడు. కాన చిరవైరము వొసగదు. తాత్కాలికముగఁ జూచిన వియోగ మున్నను, దీర్ఘకాలము తీరును గమనించిచూచిన సంయోగమే దృఢతరము. వుంజీదారులయు వేతనజీవులయు బ్రతుకు భార్యాభర్తల

బ్రదుకట్లు. దంపతులకుం బ్రణయకలహము లెంత కఠినముగా ముదిరి దేహమునకు మనస్సునకు గాయములు గలుగఁజేయునట్లప్పుడప్పుడు గలుగుచున్నను నాయలలచేతఁ బొంగి డ్రశయమాపాదింపక సంసార సముద్రము మొత్తముమీఁద శాంతముగానుండునుగదా ? వ్యవహార సముద్రము నిట్టిద.

“ అట్లేని జాతిభేదముల నేల ఖండింపవలయు ? హిందువుల వర్ణ ధర్మములు దేశంబున కహితంబులననేల ?” యని యేపూరిపుణకయైన నానికగగుదురునాయని పెదవు లెఁడఱోయువారు కోందఱు ప్రశ్నింతు రేమో ! దీనికి వేయివాదములే ? రెండుచాలును. 1. శ్రమవిశ్లేషము నకును దీనికిని దారతమ్య మధికము. చూడుఁడు ! మన సర్వకళా శాలలో విద్యార్థులకు విడుదు లేర్పఱుపవలయునన్న నొక్కొక్క తెగకు నొకమండపమును వంటశాలయు నిర్మించుట విధిలేని క్రియ. దీనిచే మనకందు మర్యాద భాగహారముగాదు. గుణకారము. అనఁగా శ్రమవ్యయములు గుణీకృతము లగుచున్నవిగాని విభక్తములుగావనుట స్పష్టము. 2. “ ఎట్లుండిననేమి ? దూరదూరముగనుండి మీపోకల మీరును మాపోకల మేమును బోవుచున్నను దేశీయవిషయముల మాత్రము కలసిమెలసి యేలయుండరాదు ?” అని తలపోయు వ్రాజ్ఞు లీ కురుక్షేత్రమున నున్నారు. మనసులేనిపెండిలి మహాచారమను వారికి నిక్కమైన కలయకకు సమయము లెవ్వియను విషయమై యేమి తెలియును, తెలియఁబోలును ? మఱియు నేలకాఁగూడదను సంభావన వమ్మగు వచనము. అనుభవమున నున్నదా లేదా యను విచారణ ముఖ్యమైన యంశముగాని “ పూర్వముండెనుగదా ! మంత్రతంత్రము లచే మన పూర్వులమాడ్కి మఱల సృజింతము ” అనునూహలు పిచ్చితలంపులేకావు, మర్మార్గపు యోచనలునుగా నున్నవి. 1832 వ సంవత్సరమువఱకు నింగ్లాండులో రాజ్యతంత్రమంతయుఁ బ్రభువుల యధీనమై యుండెను ఆ సంవత్సరమున వర్తకులు మొదలగువారు

తమకును నధికారము గావలయుననికోరి, ప్రభులందులకుం దగిన చట్టములను సెలవియ్య మన్నందుచేఁ గోపోద్దిపితులై వేఱుపడెదమని భయముఁ జూపిరి. అప్పుడు ప్రభువులు వారింజూచి “ మీతండ్రులు తాతలు మాకు విధేయులుగ నుండలేదా ? మీరును నాతీరుననే కలకాల మేలయుండరు ? పితృలకన్న మిన్నలై యుండ జూచుట మహా పాతకముగదా !” యని బూతువేదాంతముల నుపదేశించుటకుం బూనక “ ఇంకను నెదిరించిన నేక దేశస్థు లొండారులతోఁ బ్రాణాంతముగఁబోరుట సంభవించును. అందుచే రాజ్యక్షయమును, తద్వారా వీరు వారనక యెల్లరు ప్రాభవహీనులగుటయుఁ దప్పదు ” అని తలపోసి తమకు ఁదవిపోవుననుట నిస్సంశయమైన యుత్పాతమైనను, కొదువలేదని ప్రజల మతమునకు నంగీకరించి స్థానచ్యుతులైనను గీర్తిచ్యుతులుగాక మనిరి. కావున “ ఇట్లుండరాదా ? అట్లుండరాదా ” యను నవ్వుల కథలతో మనకేల ? వర్తమాన భవిష్యత్తుల స్థితిగతుల మేరకు సర్వము చక్కఁ బెట్టుకోవలయునేకాని భూతగ్రస్తులై యుండుట బుద్ధిలేని మతము.

బ ద వ ప్ర క రణ ము

వ్యవహార నిర్మాతలు

అదిని శ్రమనుగూర్చి వ్రాయుచో దేశమనశ్శ్రమంబులని, యది రెండు శ్రేణిగులని, యంటిరిగాని యా మనశ్శ్రమ యేమూలడాగెనో యొక్కడకేగెనో మాకంటఁ బడలేదని చదువరులు హాస్యమునకుం బూనుదులేమో? ప్రస్తావనశంబున నక్కడక్కడ వెదజల్లినట్లు, ఈవిషయమునకు సంబంధించిన చర్చలఁ బొందించితిమిగాని కలిసినట్లు వ్రాయువీలుదొరకడయ్యె. ఈ కొఱంత నిటఁగొంత నివారితము: —

వ్యవహారముల విస్తరించుట

వ్యాపారము లల్పములై యిరుగుపొరుగు సీమలమాత్ర మాశ్రయించి యల్లుకొని యుండినకాలములో దీర్ఘలోచనకు నెడమొక్కడిది? ఇంత గిరాకియ వచ్చునని శిల్పులకెల్ల మున్ముందుగనే తెలియును. ఏ యే వస్తువులలో నెవరికెంతమాత్ర మాదరమున్నదో యది తూచినట్లందఱకును విశదము. ప్రాచీనాచార పద్ధతులే పరమపదవులని యుండువారుగాన నడుగువారు గోరునవియు, నిచ్చువారు చేయునవియు నన్నియుఁ బ్రాతలే. తాతగోరినదే మనుమఁడును గోరును. తాతచేసినదే మనుమఁడును జేయును! గిరాకిదారులకును సరఫరా దారులకును బాత్తు సంపూర్ణముగాఁ గుదిరియుంటఁబట్టి వ్యవహారముల నభావితములెవ్వియుఁ బుట్టవయ్యె. మఱియు నాచారబద్ధతొటంజేసి ప్రాతవి మఱుపునకు రావు. క్రొత్తవి మనసునకు రావు. లాభనష్టములు రెండును లఘువులై జీవశోపాయము లొకటేరితి వర్తించుచుండెను. ఉండునవిగిట్టవు. లేనివిపుట్టవు. ఇట్టివ్యవస్థలో యోచనాశక్తికేమిపని? కావున జడులరీతిని జనులు ప్రవర్తించుచుండిరి. శిరస్సులు చూపునకే గాని విఘ్నారణభయఁ గానివయ్యె. తఱువాత ముఖ్యముగాఁ బశ్చిమ

ఖండమువారు కాలక్రమమున నభివృద్ధి నొందుడు, ఉత్పత్తి వినిమయములు రెండును వెలయందొడంగె. రక్షకసంపద, రాకపోకలు, చదువులు, నతిశయించుకొలది జనులు మూఢభక్తి వదల్చుకొన్నవారై దూరపు వ్యవహారముల కారంభించి ప్రత్యక్షమైన గిరాకినేగాక, పరోక్షంబు నాశించియు వస్తువుల రచియింపబూని, తద్రచనా సామర్థ్యంబు సమగ్రత నొందుటకై యంతస్థాపనలు, శ్రమవిశ్లేషము, రొక్కమునకుంగాక నాణెముమీఁదనిచ్చితీయుట, ఇత్యాది ఘనతర తంత్రంబులకుందొడంగి సామాన్యజనులకు నివ్వెఱపాటు గలుగు మాడ్కి ఆర్థిక చక్రంబు వినయించి తిరుగునట్లూసరించి కృతార్థులు నుజ్వలులునునైరి.

ఈ వ్యాప్తిచేసిన మాఱుపాటు లెవ్వయిన ?

1. పూర్వము వివరింపఁబడినట్లు, ఉత్పత్తిపరులకును వినియోగ పరులకును మధ్యవర్తులైన వర్తకులేర్పడుట.

2. తొలుత నీవర్తకులే మూలధనముగలవారుగాన యజమానులట్లు శిల్పులకు నుత్తరువులిచ్చి వలయు వస్తువుల నుత్పత్తి చేయించుకొనుచుండిరి. కాని వ్యాప్తి యింకను నెగయుడు నీయుత్పత్తియు వ్యాపారమును వేఱుపడి ప్రత్యేక కర్తల యధీనముంజెందె.

3. ఈ ప్రత్యేక కర్తలెల్లరు మూలధనోపేతులగుట మూలధనముండువారెల్ల యజమానులై యుండుట సహజకృత్యమో యనునట్లు శాస్త్రజ్ఞులకు సైతము దోచెఁగాని, యాధునిక వృత్తాంతములంబట్టి చూడ యజమానతకు మూలధనం బావశ్యకంబనుట యప్రతిహత న్యాయముగాదు. ఎట్లన;

4. ఇంగ్లాండు, అమెరికా, ఇత్యాది దేశముల వ్యవహార పారీణతం జూడుఁడు. వారి వాణిజ్యము లోకమంతట నిండియున్నది. దీనికిఁ దీరైన యుత్పత్తియు నున్నదనుట చెప్పకయ గ్రహించుకొనఁదగిన

సంగతి. మఱియు, ఫ్యాక్టరీలు మనజిల్లాలలోని కస్పాపట్టణములంత పెద్దగ నున్నవనియు, కొందఱిది కారణముగ వేఱుపట్టణములఁ గట్టించియున్నారనియు నంటిమిగదా ! యజమానుఁడైన వాఁడీసేవక మండలినంతయుసాధించి సక్రమవర్తులం జేయఁజాలినంత ప్రభావో పేతుఁడై యున్నంగాని యొక్కనాటిలో సర్వము ధ్వంసంబగును. ధనమున్నమాత్రమున నీతేజంబు గలుగునా ? బహుశః కలుగదు. దేశదేశములు వ్యవహార విషయమున మిళితములై యున్నవిగాన, నొక్కొక నుత్పాతములుపుట్టిన దానిదెబ్బ యన్నిచోట్లకుండగులును. ఇందునకు దృష్టాంతములు:—

ఇంగ్లాండులో 'మాన్ చెస్టర్' అను పణ్యపట్టణమువారు కోట్లకొలఁది గూపాయలు విలువగల వస్త్రముల ననువయించి మన కంపుట తెలిసిన విషయమ, మనకీమాత్రము సెలవు కావలసియుండు నని మదింపువేసి యా మదింపుననుసరించి వస్తువుల రచన కుప్రకమింప వలయుననుట సర్వవ్యావహారికులును బాటింపవలసినపద్ధతి. ఈమదింపు వేయుట సామాన్యమగుపనియా యోచింపుఁడు ! 1. వానలు తేలి పోయి పంటలు పాడువడిన దేశములోని ప్రజలకు భోజనపు సెలవులు, అధికములుగాన నట్టి యౌమకాలమున వస్త్రములకు గిరాకిమట్టు. 2. "స్వదేశవస్తువులనే కొనవలయు, విదేశవస్తువులు భ్రష్టములు, ముట్టరానివి" యని కంకణము గట్టుకొనియున్నవారిసంఖ్య యేమాత్ర మనియు, వారిమాటలతీతినే చేతలున్నవాయనియు యోచింపవలయు. మఱియు, స్వదేశప్రతిజ్ఞ లెన్నియున్ననేమి ? ఇచటవారే షరదేశపు సరకులఁగొని స్వదేశపుపేర ముదలువేసి మోసగించి యమ్మువారుండకపోయెదరా ? ఇట్టివారెవ్వరు ? ఎంతమంది ? యనియుఁ గనుఁ గొనవలయు. 3. మనదేశమునకు జర్మనీనారు, జపాన్వారును, సరకుల నెగుమతి సేతురుగాన నాదేశములలో నా యా సంవత్సరము లలో వెలయబోవు వెలలు, రాసులు, సరకుల గుణములు నరసి,

వారితో పోటీచేసి యమ్ముకము సంపాదించవలయునన్న నెట్టిపదార్థముల నేరీతుల నేధరలలోపల సిద్ధపఱుపవలయునో యనుట నిర్ధారణజేయవలయు. ఇవి యల్పులచేఁ బరిష్కరింపఁబడు యత్నములా? దీర్ఘాలోచన, యగోచరార్థ విజ్ఞానము, భవిష్యద్వర్తమాన పరిశోధన, ఇవి పంచాంగముల కట్టలచేఁగాని బల్లిపలుకులలోఁగాని తేలవు. మఱి వ్యవహార నిర్మాతలయందు ప్రతివాసరానుభవ సంప్రజ్ఞాతములైన విద్యలుగానున్నవి. మాన్ చెప్పరులోని కార్యచోదకులు, ఇక్కడివాసల సంగతి, పంటల తెఱఁగు, మొదలగువానిని గవర్నమెంటువారి ప్రకటనలు, తమనొకరులు, ప్రతినిధులునుబంపు వివరణప్రతికలు, వీనిచే నెఱింగి తమ ఫ్యాక్టరీలలోఁ జేయింపవలయు వస్తువుల పరిమాణము తీర్మానింతురు. ఇదియే ఘనమైన కార్యంబనఁగా దీనికి మించిన ఘనతర కార్యంబాండుగలదు! అదియేదనఁగా, పూర్వం గిరాకి నెఱింగియో యుత్తరువులబొందియో యుత్పత్తిచేయుచుండిరి. ఇప్పుడు గిరాకి లేకున్నను, రుచిచూపిన నాశలు తమంతటఁ బుట్టునను నూహచే, వస్తువులను గొంతమాత్రము తయారుచేసి జనులు వీనింగొందురాలేదా, యని పరీక్షించుటయుగలదు. ఈ సాహసము నేమనవచ్చును? ఉపయోజకుల మనసులో నాసఁబుట్టింప నేరనివైన, పితృకయము లేక, వేసిన మూలధనంబంతయు నష్టమగును. ఒకవేళ జనులమనసుల నాకర్షించెఱో నవీనమును ననన్యరచితంబును నగుటఁజేసియు, నరుదు గావునను గిరాకికొలంది వెలలవిధించి యమితలాభంబు వడయవచ్చు. రుచుల సృజింపఁజూచు వ్యాపారలక్షణమేమనఁగా, మొదటికే మోసం వచ్చినను వచ్చును. లేదా సర్వసంపదలైనను గుదురును. ఊర్ధ్వ గతియో యథోగతియో ఈరెంట నొకటి తప్పదు. కొన్ని సమయములలో తలఁచినంత శ్రీఘముగ వస్తువులవై నామోదంబు గలుగకున్నను, ధైర్యము వదలక వేచి మంచికాలము నిరీక్షించి శుదకులబ్ధిపాభవులైన వారెందఱో యున్నారు. భావికాలము నాశ్రయించిన

యుద్యమములు జయప్రదములుగా జరుగవలయునన్న భావనాశక్తియు ధైర్యసాహసములును సమగ్రముగాఁ జెందివుండవలయుననుట స్పష్టం. ధనమున్నమాత్ర నీగుణములుండుననుట యబద్ధము. కావున ధనశక్తి కన్న ధీశక్తి యీనాఁటఁ బ్రధానము. పశ్చిమఖండీయులెల్లరు జడ పదార్థలోలురని కువాదముఁజేయువారీసఁగతి మఱువఁగూడదు. జడ పదార్థలోలురనుట గర్హ్యవాక్యము. అపారమైన మనోవ్యాపారమే యపారమైన వస్తువ్యాపారమునకు మూలమును నాధారమును. జడ ములయందుమాత్ర మాసక్తిఁగొన్నవారు జడులగుటయకాక, జడు లెల్లరు జడిముఠలందక్క నింకెద్దాని నాసింపరనుటయు నిశ్చయము, పాశ్చాత్యులు జడు లేనాఁటికిఁగారు.

అభిరుచిలేనిచోట్లను దానింగలిగింతురనుటకు నిదర్శనము. మన దేశములో పది పదునైదేఁడులక్రింద కాఫీ, తేయాకునీళ్ళు శాస్త్ర విరుద్ధములనియు ననారోగ్యకరములనియు ననేకులు నిరసించుచుండుట నేనే చూచియున్నాను. ఇప్పటికిని కుగ్రామములోని పెద్దలు “ ఇవి యింగ్లీషువారి దేహములకు మంచివేయైనను మననల్ల యొడలులకు సరిపడవ ” ని గట్టిగా వాదించెదరుగదా ? ఆదిని ఈ వస్తువ్యాపారము నకుం బూనినవాకు కాలక్రమమునఁగాని శీఘ్రముగా లాభము రాదను మాట యెఱుఁగకపోలేదు. అయినను తాత్కాలిక నష్టమునశోర్చి, మన యెదుర నాలుకలలో నీళ్ళూరునట్లు, అన్నిసంవత్సరములుంచి నేఁడు దానిఫలముననుభవించుచున్నారు. ఇప్పుడు, ఏఁటేటకు నీవస్తువులయం దభిమానము పెఱుగుచుండుటచే నెక్కువరాసు లుత్పత్తిచేయఁబడు చున్నవి, కూటిసీళ్ళతో, దృప్తింజెందు నమ్మలు సైతము, ఉదయాన కాఫీలేనిది తలతిరుగుచున్నదని మొఱలిడుట యీ వ్యాపారులకు వీనుల విందుగాదే ! ప్రారంభముననే లాభము రాలేదని విసుగుజెంది, “ ఈ హిందువులా, అశాస్త్రీయుములైన ద్రవములను బహిరంగముగఁ ద్రాగుదురా ” యను శంకచే వెనుకదీసియుండిరేని మొత్తముమీదఁ

కొఱతవడినవారై యుందురు. హిందూదేశమున నిప్పుడు ప్రబలముగా నుండు చక్కెర, బూట్లు, సరాయి, కోట్లు, కాలరులు, తోలు మొలపట్టెలు మొదలైన వస్తువుల బేహారమంతయు నీరీతిని బట్టు వడినదేకాని, మనమై ప్రాచీనవిధమనిగాని, స్వతస్సిద్ధపరమార్థమని కాని యవలంబించినది కాదు. రుచిచూపి మఱపించుట యాధునిక వ్యవహారములలో మిక్కిలియు గణ్యమైన కార్యము.

ఈన్యాయము సుగమమవుటకై యొక నిదర్శనముం జూపెదను. పూర్వము ఋషులు జితేంద్రియతందాల్చి తపములోనుండగా సర్వ ధర్మ సంరక్షకుడైన దేవేంద్రుడు తనపదవి కూనమానో యను సహజ చాపల్యముచే వారి మనస్సులను తపములను, నీఱుగాఁజేయ నప్పరసలబంపుట సూతన మర్యాదగదా? దీనివలన దేవేంద్రునకు స్థానభ్రంశమో స్థైర్యమో రెంటు నొకటియగుట మీకెల్లరకు విదితమ, సాహస వ్యాపారములన్నింట నిట్లే. పడుటయో లేచుటయో యని వార్యము. అట్లని యూరక కూర్చుంటమాత్రము పొసగదు.

గిరాకీ యొకరీతి నుండునదిగాదు. కాలదేశవర్తమానాను గుణముగ క్షయవృద్ధులం గాంచును. అది నదులవంటిది. ఒకప్పుడు దరులఁ గ్రిక్కిఱిసిపాటును. వేటొకప్పుడు శుష్కించి ఇసుకదప్ప మఱేమియుఁ గానరాకుండును. ఉత్పాదకులు గిరాకీయొక్క గతుల గమనించు చుండవలయు. లేనిచో తక్కువో యెక్కువో వస్తువులం బుట్టించి తక్కువ చేసినప్పు డల్పలాభమును నెక్కువ చేసినప్పు డమిత నష్టమును గాంతురు.

ప్రపంచమంతయు నేకవ్యవహార చక్రముగ నున్నందున నీగణత లన్నియు నసాధారణ జ్ఞానశోభితులకుంగాని లాతులకు వలనుగాదనుట విశ్రుతము.

ఇట్లు గిరాకియొక్కయు నుత్పత్తియొక్కయు స్థితిగతులను మాటుపాటులను విచారించి గ్రహించి సమయానుగుణముగ వ్యవహారములమార్పును నూతనోద్యమములం బ్రారంభించుచు వ్యాపార పారీన భావముందాల్పిన కోవిదులు వ్యవహార నిర్మాత లనఁబడుదురు. వీరు ఆర్థిక ప్రపంచమునకు బ్రహ్మాలు, విశ్వకర్మలునంటివారు. సృష్టి స్థితి వ్యాప్తుల కాధారభూతులు. వ్యవహారాండ పోషకులు.

“ అవునుగాని, యెట్టి చతురుఁడైన నేమి ? తానై పరిపణము ప్రయోగింపఁజాలఁడేసి వ్యవహారముల స్థాపించుటెట్లు ? బుద్ధికుశలతచే యంత్రముల జాడలెఱుంగనగుఁగాని యంత్రనిర్మాణ మొనర్చుటెట్లు ? మనశ్శక్తి యనునది యినుమా, ఉక్కా, కొయ్య, చీలయా ? ” యను ప్రశ్నకు సమాధాన మేమన్ననో, ఐరోపాలో ధనరాసులు మితిమీఱి, యుపయోగమున కెవరైనఁ దెచ్చువారు గలరాయని తహతహపడుచున్నవి. ప్రోగుచేసి పాతివెట్టుటయో నగలఁ జేయించుటయో యాచారముగలేని దేశములలో నీకరిపణమంతయు బ్యాంకీలలో నుంతురు. బ్యాంకీల యజమానులు నూటికి రెండుమూఁడు వంతున వడ్డీ యియ్యవలసినవారు గావున, నీధనమెల్ల నూరక భద్రము జేసియుంచిన వారికి నష్టమింతంతయని చెప్పి తీఱదు. కావున వారు దీని వినియోగించువారెవరైన నీదారి వత్తురాయని యెదురు చూచుచుందురు. అట్టి సమయములో బుద్ధిబలమున నూతనోద్యమములఁ గల్పించుటయో యున్నదాని విస్తరింపఁజేయుటయో యుద్దేశ్యముగాఁ గలవాఁడు వారియొద్దకుంబోయి తన సంగతులన్నియు సవిస్తరముగాఁ దెల్పి, ప్రారంభము ఫలవంతమగునని వారు నమ్మునట్లుచేసిన, వారు “ వీఁడు శక్తిమంతుఁడు. యోగ్యుఁడు ” అని సిశ్చయించిరేని బ్యాంకీల యుపపెట్టెలలోఁ గృశించి కుళ్ళుచుండెను ధనము నప్పుగా నేలనియ్యరు ?

నాణెము

యోగ్యత కుశలత సంయోగించిన నాణెమేర్పడును. నాణెము గలవానికి నిధు లుల్లసిల్లు నీదినంబులలో మూలధనము లభించుట స్ఫుటంబుగాను. సాము నమ్మకదగినవారికియ్యక సంచులలోఁ గట్టి యుంచుట కెవ్వఁడును సమ్మతించఁడు. కావున వ్యవహార నిర్మాతలకు ముఖ్యముగా నుండవలసిన లక్షణములు రెండ. బుద్ధికౌశల్యము, సుశీలము, ఈ రెండు సంపదలున్నఁ దక్కినవి యనాయాసముగ వచ్చి చేరురు. బ్యాంకుమేనేజరులు వ్యవహారసమర్థులుగాన వారినివంచించుట దుష్కరము. వాగినామోదింపఁజేయు చాతుర్యమున్న మూలధన ప్రాప్తికిఁ గొదువరాదు.

చూచితిరా యీ విశేషము ? నాణ్యము, విశ్వాసము, నడవడి యొప్పిదము, భావగాంభీర్యము ఇత్యాది సుగుణము లర్థవిన్యాసము నకుం బ్రధాన నిదానములు. ఇక “నరోపార్జనము దుశ్చరిత్రముల కెల్లఁ బుట్టినిల్లు” అనువారి బుద్ధివైశిష్యము నేమని వర్ణింతుము ?

ఏవ్యవహారమైనను యుండు వెనకలుసూచి స్థాపించి కొన్ని దినములు తామే నడిపించి యదియొక క్రమమునకు వచ్చినతోడనే నిపుణులైనవారలం గార్యదర్శులుగ నియమించి యా నిర్మాతలు వైవిచారణమాత్రము చూచుకొనుచుండురు. అమెరికాలో ‘పియర్ పాంట్ మార్గన్’ అను కోటీశ్వరుఁడొకఁడున్నాడు. వీఁడు వందల కొలఁది వ్యాపారముల సృష్టిఁజేసి వానికెల్ల చోదకుఁడై యుండెడిని. ఇట్లుండియు నా యా శాలలకుఁ దాను తఱుచుపోవుటలేను. ఆవేశన ములనుండి పనిదీయించుట వానిముక్త్యారులపని. ఇక దానేమి చేయు ననగా తనక చేర్చిగదిలోఁగూర్చుండి లోకములోని యావద్వర్తమాన ములను తఱి, తపాల్, పత్రికలు, తననొకరులుపంపిన పత్రములు, వీనిమూలకముగనారసి యెయ్యెవిధంబుల నాజ్ఞ లియ్యవలయునో యని యోచించి సర్వమునకు సూత్రధారుఁడై యుండును. ఏవైన దేశములు

యుద్ధసన్నద్ధములగునని నూచనయుండెబో, అప్పుడే యా మర్మముల నెఱునఁ గనిపెట్టి “ యుద్ధము ప్రారంభించిన నెగుమతులెట్లుమాటును దిగుమతులెట్లుమాటును ” అని యోచించి “ యీవస్తువుల సేకరింపుఁడు, వీని నిలువఁబెట్టుఁడు ” అని యాదేశించుటలో మార్గన్ అనన్యతుల్యుడని ప్రసిద్ధి. రుష్యావారికిని జపాన్ వారికిని ఘోరమైన రణమైనప్పుడు “ సైన్యములెన్ని ముందునకుంబోవును, వానిభుక్తికి నేయేవస్తువు లేయేమాత్రము పట్టును. యుద్ధోపకరణముల కెంత గిరాకియుండును ” అని ముందే యోచించి జాగ్రత్తజేసినవారు, ఒక్కదాఁటున లక్షోధికారులైరి.

సంభూయ సముత్పాదములు

గొప్ప గొప్ప వ్యాపారము లొక్కనిచే నిర్వాహ్యములుగావు. పలువురుగలిసి భాగము లేర్పఱచికొని యుద్ధరించినంగాని కార్యంబు తుదముట్టదు. అత్యంత చతురుఁడొక్కఁడు, అపాయములేని యుపాయ మని యొక వ్యవహారముం దలపోసి దాని స్థితిగతుల వివరించి కొందఱకు నమ్మికఁగలుగఁజేసి చేర్చుకొని యొకకంపెనీగఁగుదిర్చి, భాగములుగొనువారున్న నీతేదిలోపున దరఖాస్తులు పంపవలసినదని ప్రకటనలం బంపును. ఇట్లు పఠపుటకుం బూర్వమే బ్యాంకీదారుల సమ్మతియుఁ బడసియుండును. అనేకులాసంఘములో భాగస్థులుగాఁ జేరుదురు. పిమ్మట నందఱును పెద్దతనమునకుంబూనిన నేపసియుఁజెడును గాన డైరెక్టర్లు, అనఁబడు కార్యచోదకుల సభనొండు నియమింతురు. ప్రతిభాగస్థుఁడును తన యామోదమురీతిని చోదకుల వరించు హక్కుగలవాఁడైనను, తనకు నాకార్యవిషయమంతగాఁ దెలియదుగావున, తొలుత స్థాపించినవారెవరిని . గోరుకొనిరో వారినే యుండనిచ్చుట మేలని తలయూచి యూరకుండుట స్వాభావికమేకదా ? కావున చోదకులు భాగస్థులచే నియమింపఁబడెదరనుట వేరుమాత్రము. యాధార్థ్య

మును బరిశీలించిన నిర్మాతలచే జోదకులు నియమింపబడుదురనుట నిజము.

ఈ చోదక సభలలో నిర్మాతలకు తప్పక స్థానముండును. సృష్టించినవారుగాన వీరికిఁ దెలియని మర్మము లింకెవ్వరికిని దెలియవు. వీరులేకున్న రక్షణము పదిలమా? కాదు, కావున వీరందుండియే తీరవలయును.

నిర్మాతలు స్థిరముగ నుండువారు. తక్కిన చోదకులు హార్షం బడకున్నను మార్పునకుం బ్రాత్రులు. ఎట్లన సాంవత్సరిక భాగస్థసభలలో చోదకులెల్లరు సభ్యుల సమ్మతిమీఁద నియుక్తులౌదురు. ఎట్లును నిర్మాతలం గోరికొనవలయుట పాలివారికివిధి. తదితరులను మొత్తముమీఁద నామోదించుటయే సాధారణమైనను, నిర్మాతలకు వారికిని సరిపడకపోయిన నొకవేళ వారిని నిరసించినను నిరసింతురు. అట్లగుటఁ జోదకులు నిర్మాతలు చెప్పినట్టు వినుటయు బహుళము.

భాగస్థులందఱును యజమానులు. అనఁగాఁ గార్యనిర్వహణము నకు వలయుధనమును వేసినవారగుట సొంతగాండు. సొంతమున్నను పైవిచారణకన్న నెక్కువగా నందు వీరికిం బ్రవేశములేదు. ఎట్లన; తమకు విషయములందుఁ బరిచయముచాలదు. రెండవది. సమష్టిగా నెల్లరుగూఱు సభలఁదక్క ప్రత్యేకముగా నిచ్చవచ్చినప్పుడు కార్య విచారణచేయు నధికారంలేదు. ఇట్టిసభలు సంవత్సరం నొండు రెండు కన్న నెక్కువగాఁగూడవు. కాఁబట్టి యజమానులైన భాగస్థుల ధర్మ మేమనఁగా, కార్యము సరళముగా జరుగుచుండనేని చోదకులనమ్మి యూరకుండుట, భంగమైనఁ గూఁతలిడుట. ఇంతకన్న నెక్కువ జోలియుంచుకొన్న నుండునదియుఁ బోవును. కావున వ్యవహార సంఘముల నిర్మాణ మెట్టిదనఁగా:—

సంఘాయ సముత్థాన నిర్మాణము

1. మూలధనము సన్నద్ధముచేయు యజమానులు, అనగా భాగస్థులు, సర్వమును వీరి సమ్మతులననుసరించి నశుపబడుననుట యొకవిధముగా నిజమేయైనను మొత్తముమీఁద నిది పైమాట.

2. భాగస్థుల సమాజముచే నియమితులైన చోదకుల సభ, వ్యవహారము ఏత్రోవలబోవలయునని నిర్ణయించు నధికారము వీరిది. వీరు భాగస్థుల కుత్తరవాదులు. చోదకులలోఁ జేరినవారలై నిర్మాతలుండురు. ఈ నిర్మాతలు పేరునకు సభ్యులలో సభ్యులుగానున్నను పరీక్షించిచూచిన చోదకమండలికి గుర్తుప్రాయులు. వీరి యుపదేశము వేదవాక్యముగా భజించుట తగినదో తగనిదోకాని తప్పనిది. చోదకులకు భాగస్థులతోపాటు లాభములలోని పాలుగాక ప్రత్యేక వేతనములు నియతములు.

3. చోదకమండలిచే నియమింపబడిన కార్యదర్శులు (మేనేజరులు) గొప్ప వ్యవహారశాలల నుండురు. వీరు నౌకరులేగాని స్వతంత్రాధిపత్య సంపన్నులుగారు. ఏలికల యుత్తరువుల నెరవేర్చుట, ఆదాయ వ్యయముల లెక్కలను దీరుగానుంచుట, శిల్పులకెల్ల నధ్యక్షులై పనులుతీయుట, ఇత్యాదులు వీరికిం జేరిన కృత్యములు.

4. శిల్పులు, షరిచారకులు, దినదిన వేతనములతో, షనికొలఁది నియ్యబడు కర్మవేతనములతోనిలిచి యధ్యక్షుల మనసు ప్రకారము క్లప్తముగఁ గష్టించువారు.

ఇందు మొదటి రెండుతరగతులవారుమాత్రమే నాధులయ్యును మూడవ తరగతివారును శిల్పులపైఁ బెల్లుగ నధికారముచేయువారకాన కర్తృకారయితల పరస్పరనైరచర్చలో కారయిత్ర లోకమునకుం జేరినవారుగాఁ బరిగణింపబడుదురు. వీరెల్లరు నధ్యక్షులు. నాయకులు.

నాల్గవతరగతివారు నియోజ్యులు. అనగా నధీనులై పాటుపడ వలసినవారు, సనాథులు.

నిర్మాతల సత్త్వంబు విశదంబుచేయు స్వదేశనిదర్శనంబులు గలవు. చూడుడు ! కావేరీ, గోదావరీ, కృష్ణాతీరముల వరిధాన్యపు యంత్రములు స్థాపింపబడుచున్నవిగదా ! ఈ విధానముల లాభకరములుగాఁ జేయవలయునన్న నెంతయోచనతోఁ బ్రారంభింపవలయునో యా నిర్మాతలకేగాని మనకెట్లు తెలియఁగలదు ? “వరియొక్క యుత్పత్తియెంత ? మనశాలకు నేమాత్రము సరకువచ్చును ? దంచి సిద్ధపఱచిన బియ్యము నేయేస్థలముల నమ్మవచ్చును ? వెలల విధము లెట్లు ? బ్రాహ్మియ్యమువచ్చి మనబియ్యమును మాయముచేయునా ? అట్లుచేసెఁబో, బ్రాహ్మివా రిదివఱకుఁ జేరనట్టి నీమలున్నవా ? అక్కడి క్రయవిక్రయముల స్థితులెట్లు ? మనము లాభము చెందుచుంటఁజూచి గొఱ్ఱలమాదిరి మనవారెల్ల నీయంత్రసాహసకే గుమిగట్టివత్తురా ? రైలులో నొకబండి వాకిలిదేరువఁగానే యందఱును బెదరిన మెకము లట్లు దానిలో నొక్కమ్మడిం బ్రవేశింపఁ బ్రయత్నించి తలలు బ్రద్దలుగఁ జేసికొండుగాదే ? అట్లే వారితలలతో మాతలలను బ్రద్దలు సేతురేమో ? ఒకవేళ స్పర్ధ యమితమైనది. అపుడీయంత్రముల నమ్మియో మార్చియో మూలధనము మిక్కిలిగాఁ జెడకుండ రక్షించి వేఱువృత్తుల కారంభింపవచ్చునా ? మఱియు నమ్మకముతోఁ బని చేయు గుమాస్తాలు దొరుకుదురా ? తప్పలెక్కలుచూపి వృత్రాసురు డింద్రుని మ్రొంగవచ్చినట్లు యజమానులనే గ్రుక్కఁగొనఁజూతురా ! ఇట్లనేకవిధముల వరివ్యాపారమంతయు త్రిప్పించి మళ్ళించిచూచి మఱి పూనినంగాని యపకారము రాకపోదు.

వ్యవహారచక్రము నడిపించువా రెవరనగా బుద్ధిబలముగల నిర్మాతలనుట స్పష్టము. ఆర్థిక ప్రపంచమునంతయు బొమ్మలవలె

నాడించు నూత్రధారులువార, మ్యానేజరులు సయితము వ్యవహార కళాకుశలులుగనుండుట యుక్తము.

‘కార్నెగీ’ యను కోటీశ్వరుఁడు నొక్క వక్కాణించినట్లు “ప్రజ్ఞావంతులకు నెలయేలేదు, సంబళమెంతయిచ్చినను వారిచే నధికోత్పత్తి సిద్ధించుంకావున సరాసరికి నయమేకాని వ్యయముగాదు, మందుఁడైనవాఁడు చింతముగ వచ్చెడినన్నను దానిచే నష్టము తప్పదు, కావున కూలితక్కువగదాయని నిష్ప్రయోజకుల నియోగించుటకన్న నెక్కువ కూలియిచ్చి చతురులఁ జేర్చుకొనుటయ మేలు.” ఇందునకు దృష్టాంతముగా, ‘కార్నెగీ’ గారే లండనులో తమకుఁ బ్రతినిధి యైనవానికి, ఏటకు 75000 రూపాయలిచ్చెదరు! 75000 రూపాయలనఁగా నీ బ్రిటిష్ రాజ్యతంత్రమంతయు నడుపు ప్రధానమంత్రి కేర్పడియుండు జీతమంత! బొంబాయిలో ప్రత్తిశాలవారు కొందఱు తమ మ్యానేజరులకు నెలకు రెండువేల రూపాయలిచ్చెదరు. ‘రాకి వెల్లరు’, ‘మార్గన్’ మొదలైన యపారవ్యాపారుల మంత్రులకు మన జమీన్ దారులకన్న నెక్కువ యాదాయమున్నది. ఇట్టిచ్చుట దుర్వ్యయమా? కాదు, ఏలన, కూలికి మించిన పనితేలేనేని కూలి యధికమని యెట్లు చెప్పవచ్చును! మంచివస్తువు గావలయునన్న మంచివెల యియవలయును. అట్లుగాక దానధర్మముగావచ్చి నావద్ద పాటుపడుఁడీయని బ్రతిమాలుట వేడిమాటగాని మగతనపు లక్షణము గాదు, దానధర్మముల నాశించి బ్రతుకువానికి నికృష్టములేకాని యుత్కృష్టములు దక్కవు. అట్టి యెంగిలి బ్రతుకునకన్న చావు మంచిది!

ఆ ర వ ప్ర క రణ ము

సంక్షేప విధానములు

సంక్షేపమనగా కూడిక. ఇది పరిపరివిధములు. అందొక్క టీమాత్రం పూర్వము వివరింపబడియె. ప్రకృతము సంక్షేపతత్త్వము నామూలా గ్రముగఁ బరిశీలించు. ఈ విధానముల పరంపరయుఁ జరిత్రమును నెయ్యవి యనిన :—

సంఘీభావ తత్త్వము

మనుష్యవర్గము సమూహముగా నేర్పడుటకు వారిస్వభావమే ముఖ్యకారణము. మఱియు, తేనెటీగలు, చీమలు మొదలైన జంతువుల నడవడింబట్టిచూడ సంఘీభావము వానికిని సామాన్యంబనుట విశదమగు. ఈ గుణంబేల యలవడియె ?

ఏకాకిగానున్న భూతములకు సహాయంబు చాలమి శత్రువులచే వినాశంబు సిద్ధంబు, మఱియు నొంటరితన మెంతముదిరినను మృగములయందైనను స్త్రీ పురుష సమాగమంబులేనిది శంశంబు నిలువదు, కావున ప్రాణసంరక్షణమునకు సంశ్రయంబు ప్రధానంబు.

జీవరాసులలో కామంబు సహజగుణంబు. కామముయొక్క ముఖ్యోద్దేశము జాతిప్రాబల్యము. ఒక్క కామముదప్ప నింకెవ్వియు లేనిచో బిడ్డలఁ గలిగింపఁగలముగాని కాసాడలేము. కావున కామముతోడ వాత్సల్యమును గలిసియుండును. పక్షులుసైతము పిల్లలు పెరుగుదాఁక వానిఁబోషించుటయందు సహజమైన యాదరముం బూనినవిగా నున్నవి. మానవజాతిలో నింకను విశేషించి యీ ప్రేమ కుటుంబము, వంశము, దేశము, ఇత్యాదులయందలి యనురాగముగాఁ బరిణమించి యున్నది. ఈ యనురాగము స్థిరమైయుండుటకు నది యనవసితమై యుండుట ప్రాణావశ్యకమగుటయే కారణము.

ప్రీతి, కామము మొదలైనవి చిత్తగతములు, చిత్తము అతిచంచలము. ఈ చంచలత్వమును నిరోధించునవి, ప్రాణరక్షణమునకు సాధనములైన యార్థిక స్థితిగతులును, శత్రునిరాసనకార్యయైన యన్యోన్యతయు, వీనియొక్క నిర్బంధము లేకున్నయెడల నేడు ప్రేమింతుము. తేవుగలహింతుము. ఒకప్పుడు కూడుదుము. వేటొకప్పుడు డెడఁబొయుదుము. సంఘీభావము దృఢమైయుండదు. సంఘోద్ధారణ క్రియను భరించునవి ప్రాణరక్షణ క్రియలు.

మఱియు నొక విశేషంబు. ప్రాణము లశాశ్వతముగా నిల్పుచర్యలన్నియు మొత్తముమీఁద నాహ్లాదకరములు. కామంబు వాత్సల్యంబు నత్యంత సుఖదాయకంబులని వేఱుగఁ జెప్పవలయునా? ఇవి యెల్లరు గుర్తించునవి. బిడ్డకు పాలిచ్చుటలో బిడ్డకు సుఖమే, తల్లికిని సుఖమే. సంఘపరమైన కార్యజాతంబు లుభయపక్షంబులకు సంతోషమే నొసంగునవి. కావున సుఖములు గర్హ్యములనువారు ప్రాణహింస యను వ్రతముఁ దాల్చినవారుగాని కరుణామయాత్ములు గారనుట సత్యము.

సహజేచ్ఛాప్రధానమైనది దాంపత్యము. దీనిస్పృష్టికి కాలము మూలమైనను, స్థితికి నార్థికవ్యవహారము లాధారములు. ఎట్లన్న, కామము పలుపోకలఁ బోవునది. ఒకయెడ స్థిమితమై యుండునదిగాదు. ఇట్లు పలుతెఱంగుల సంచరించునదియైన కుటుంబము లేర్పడవు. కుటుంబము లేర్పడవేని కృష్యాదిక్రియలు వెలయవు. కృష్యాదులసంభవములైన భుక్తిలేక చతురు. కావున కామమునకు నిలుకడ నిచ్చునది జీవనోపాయము. వివాహమాడుటయేల? భార్యాభర్తలు ప్రాణపోషణమున నన్యోన్య సహాయకర్తలగుటకు. ఈ సహాయ మనా వశ్యకమైచో లోకమెల్ల రాసక్రీడయం దభిరుచిగలిగి యేచింతియు లేక మనవచ్చుగదా! రాసక్రీడకు విఘ్నకారి యుదరభారము. కలి

కాలములో నమృత మౌలభ్యమయ్యెనని కోండఱు మొరలిడెదరు. వారు బుద్ధిహీనులు. ఆకలి, తృష్ణ, ఇత్యాది వ్యసనము లస్తమించిన లోకములో పెండ్లాలుండరు. అందఱును భోగపుసానులగుదురు. కావున గృహస్థధర్మములకుఁ దావలములు ఆర్థిక ప్రయాసములు.

బలాత్కార సంశ్లేష

పూర్వకాలమున చిల్లరచిల్లరతెగలు, అమేయములుగ నుండి నందున సదా యుద్ధములు నడుచుచు దినదినాచారములలోఁ జేరినవిగా నుండెను. పరాజయము నొందినవారల బానిసలఁ జేయుటయుఁ బ్రసిద్ధము. భారతములో షోడశరాజుల చరిత్రలు చదివినవారెల్లరు, అప్పటిభూపతులు వేనవేలు స్త్రీ పురుషుల బ్రాహ్మణాదులకు దాసీ దాస జనంబులుగా కోళ్ళను గొఱ్ఱెలను మనము బహుమానమిచ్చు నటుల దానముఁజేయుటఁ దలపోసి, యిట్టి దౌర్భాగ్యకాలములు వర్ణనీయ యుగములాయని యాశ్చర్యపడి యుందురేమో! శత్రువుల యొక్కయుఁ దుదకు ప్రజలయొక్కయు స్వాతంత్ర్యములం గొల్లఁ గొట్టుట పెద్దలనాఁటి పరమధర్మము. ఈ రీతుల జనులను దమకు లొంగునటులుచేసి వారితోఁ బనిఁజేయించుకొనుటయు నొకవిధమైన యార్థికసంశ్లేషయ. దీనికి 'నిర్బంధ సంశ్లేష' మనిపేరు. భార్యలును సేవకమండలిలోఁ జేరినవారుగ వగవఁబడినవారగుటచే వివాహముల యందును బలముం బ్రయోగించుట యపుడాచారముగ నుండెను. ఆనాళ్ళ ప్రభావములింకను నశింపక మనలో నిలిచియున్నవి.

తానురాను బలాత్కార సంయోగములు క్షీణతకు వచ్చినవి. కుల, వర్ణాది బంధవము లింకను వీడకున్నను, పూర్వమట్లు ఇవి నేడభేద్యములుగావు. సంఘము, కులము, వేదములు మొదలైన వానిచే వృత్తులు మునుపటివలె సంపూర్ణముగ నిర్ణీతములౌట వర్తమానమున పొసగని మర్యాద.

స్వతంత్ర సంక్షేప

ఇప్పుడు జనులిచ్చవచ్చినట్లు వృత్తుల నవలంబింపవచ్చును, శిల్పులును నిచ్చవచ్చినవారి కొలువులోఁ జేరవచ్చును. పారతంత్ర్యం, అస్తమితముగాకపోయినను పడమటిదిక్కు వ్రాలియున్నది. స్వాతంత్ర్యము, ఉచ్చస్థానమున లేకున్నను, ఉదయాద్రినైన నెక్కినది.

మిక్కిలిగా జ్ఞానము స్వతంత్రతగలిగి మెఱయు దేశముల నాధిక సంక్షేపణము మొత్తముమీఁద నొడంబడికలచేఁ గుదిరెడు. ఇట్లు స్వేచ్ఛమైఁగలసిన గుమికి నాయకులు మూలధనము నిర్మాణ శక్తియుఁ గలిగిన యజమానులూ. ఉద్యమములకు వలయుపాటు నొసంగువారు బేరమాడి కూలి నలవరించుకొనినిలుచు జీతగాండ్రు. స్వతంత్ర వర్తనా పరిశోభితంబు గావుననే యీ కాలమున ననిరుద్ధ స్పర్థ దీపించియుండుట.

స్వతంత్రత నేటికిని బరిపూర్ణస్థితికి వచ్చినదిగాదు. ఎట్లన, బీదఱుగ నుండువారల నిర్బంధించి హీనవేతనములకుం బనిచేయు నట్లానరించుటకు ఋషిప్రోక్తములు, రాజుప్రోక్తములునైన శాసనములు లేకున్నను కడుపాత్రమను క్రూరవిధియున్నది. ఒక్క కడు పాత్రమేనా? అజ్ఞానమునున్నది. యజమానులతో సరినిలిచి నియమముల సేకరించుకొనవచ్చునను అనుమతియున్నఁజాలునా? శక్తియు నుండవలదా? స్వాతంత్ర్యమునకు సమత్వము ప్రధానము. సమత్వము లేనిదయ్యెనేని స్వాతంత్ర్యము పేరునకు నిలిచియుండునేగాని యాచరణ పాత్రంబుగాదు. పశ్చిమఖండములలో నీసమత్వము సర్వసాధారణముం జేయుటకై యనేకులు సాహసము గొనియున్నారు. వారిప్రయత్నములు క్రమముగ పండునకు వచ్చుచున్నవి.

సమత్వస్థితికై చేయఁబడిన యుపాయముల జర్పించుటకు నిది సమయము గాకపోయినను సూచనగఁ గొన్నింటినైన భావనైశద్యము నకై తెలుపుటమంచిది. అవియెవ్వయిననః—సర్వజనులకు నిర్బంధ

పూర్వకముననే గొంతవఱకును జదువునెప్పుట, యజమానులు నిర్దేశముగ నేవకులఁ బనినుండి నివర్తించిన వారిచే నష్టమిప్పించుట, యజమానులకును నేవకులకును జీతము కర్మకాలము మొదలైన విషయములంగూర్చిన భేదములుపుట్టిన సర్కారువారు వానిని విచారించి సమాధానముఁజేయఁ బ్రయత్నించుట, కొన్నికళలలో సర్కారు వారే కనీసము కూలినవిధించుట, కర్మకాలలం బరీక్షించి దేహారోగ్య కరములైన యేర్పాటుల స్థాపించుట, స్త్రీలు, బాలప్రాయమువారు, మొదలైన హీనబలులను విశేషించి శ్రమింపఁజేయకుండునట్లు యజమానుల నుక్కడంచుట, ఇవన్నియు రాజ్యకృత్యములైన నియమములు. ఇవిగాక కర్మకరులు తమలోఁదామే యనుష్ఠించు షడ్ధతులుం గలవు. అవి యెవ్వియనిన, శ్రేణులుగట్టి సమూహముగా బేరము లాడుట. యజమానులేల, యుత్పత్తి, వర్తకము, ఇవియన్నియు మనమే చేయుదమని నాయకుల నేర్పఱచుకొని కళలనడుపుట. దీనికి నిరీశ్వర వ్యవహారమనియు సముచ్చయ వ్యవహారమనియు నామములు. రాజ్యమును బాలించు నాలోచనాసభలకుఁ దమకుం జేరిన వారినే ప్రతినిధులుగాఁ బంపుట ఇత్యాదులు.

ఈ రెండువిధములైన యుపాయములయు సామాన్య లక్షణంబు లెవ్వియన:—

1. రెండును మాత్సర్య నిరోధిమార్గములు. అనిరుద్ధ స్పర్ధనవరుద్ధముఁజేయు నుద్యోగముగలయవి.
2. రెంటియందును నాయకత్వము సంఘమున కారోపింపఁ బడి యున్నది. చూడుఁడు ! స్పర్ధనాపవలయునన్న నాయకత్వము ప్రధానం. అందఱును స్వేచ్ఛావర్తనులైనదానిచే సిద్ధించునది మహోత్పాతకారి యైన యరాజకము. కావున స్పర్ధయు స్వాతంత్ర్యమును నిరర్గళముగ నేదేశములను నేకాలమునను గలిసియుండుట కూడక పోవుటయకాదు, అసంభవమును. అట్లగుట యోచింపవలసిన విషయమేమనగా,

నాయకత్వము తగునా తగదా యనుటగాదు. అది యుండియే తీట వలయు. మఱి యెవరియెడ నుండవలయుననుట.

దీనింగూర్చిన వాదము లనేకములున్నవి. వానినెల్ల నొక్క యెడఁ బొందించుట కనువుగాదు. సంగ్రహముగ నొండు రెండుం బేర్కొనెదము.

వ్యక్తివాదము

కొందఱు నాయకత్వము ప్రతివానిం జెందియుండుటయే యుత్తమమని యా దేశించెదరు. ఈ మతమునకు వ్యక్తివాదమనిపేరు. వ్యక్తివాదమునకు నాధారములైన కారణము లెవ్వియన:—

1. ఇండియా, చీనా ఇత్యాది ప్రాగ్దేశములలో ప్రజలకు రాజ్య తంత్రాది విషయములయందు స్వాతంత్ర్యము లేకపోవుటంబట్టి యా దేశము లభివృద్ధినందక నూతనోద్యమములకుంబూనక యెండి మాడి మసియైయుండుట యఖలజనవేద్యంబ. ఊపిరి యాడకుండునట్లు, ఆచారములచే నావరింపఁబడినవారి కేగతిగల్గునను విచారమునకుఁ దార్కాణముగ శుష్కశరీరముందాల్చి ప్రాచివారైన ప్రాచీనులు ప్రశాంతులై పరాకు పల్కుచున్నారగున, వారిఘోషయైనవిని నేర్చి కొనుట కర్తవ్యము.

2. తమతమ శక్తికొలది నార్జన వినియోగములందు ప్రవేశము లేనివారైన నర్థము లుత్కటములుగఁ జేయగడఁగువారుందురా ? నేసంపాదించినదానిని నాయుచ్చవచ్చినట్లు సెలవుఁజేయు స్వామ్యము నాకుం బాపితిరేని నేనేల యెక్కువ గడింతును ? నాకూలివారికి బేరముకొలది సంబళమిత్తును. ఖండితముగా నింత యిచ్చియే తీర వలసినదని శాసించితిరేని నది శాస్త్రరూపమైన కొల్ల గాక మఱేమి ?

3. ఈ పద్ధతిచేఁ గీడుగలుగుననుటయు నసత్యము. ఎట్లన, యజమానులమైన మేమును నొండ్వారులతో మత్సరించుటంజేసి వ్యాపారము ననుసరించి కూలిహెచ్చుటయుం గలదు. లాభముగోరిన

శిల్పాలపాటు గోరవలయు, మావైరులు శిల్పాల సందఱను జీత మెక్కువచేసి తమ యధీనతకు నాకర్షించి కోఁజూతురు. మేమును నల్ల చేయఁజూతుము. మాసందఱిలో కర్మకరులకు గతులు మోక్షములు తమంతట సిద్ధించును.

4. మఱియు సమత్వమునకు స్పర్ధ కారణముగాని మీరన్నట్లు స్పర్ధకు సమత్వము కారణముగాదు. హిందూ దేశములో స్పర్ధలేదు. సమత్వమున్నదని యెట్టిపిచ్చివాఁడైనఁ బలుకఁడు. ఇంగ్లాండులో స్పర్ధ యుండుటచేత నానాఁటికి సమత్వము హెచ్చుచున్నది. ఎట్లన, ఈ వ్యాపారములో నమితలాభము తటస్థించినదనుకొనుఁడు. విచ్చలవిడి; వృత్తులకుం గడంగుట మనయాచారముగాన నీలాభముచేఁ బ్రేరితులై యనేకులీదిక్కువత్తురు. దానిచే పోటీహెచ్చి సరకులు బలసి లాభముల బక్కవడఁజేయును. అట్లగుట సమత్వ మలరారు ననుటగాదే ?

5. ఇంకను నొకటి. అనర్గళమును నప్రమేయమును నిర్ణీద్రము నైన స్పర్ధను మే మాసించినవారముగాము. ఆసించినను నది యల వడునదికాదు. మాసిద్ధాంతమేమనఁగా స్పర్ధ యెంతయెక్కువగనున్న నంతమంచిది. ఇదియ సమాధానమైన నింకొకరీతిని విన్నవించెదము. అనివార్యమైనయెడలదప్ప శిక్షవిధించుట న్యాయంబుగాదు. అనఁగా నవరోధకము లెంతయెక్కువగనున్న నంతమేలు.

సమష్టివాదము

సంఘశ్రేయస్సునకు బాధకంబగుటవలన ననవరోధ స్పర్ధ తగదనియు, సద్దాసిని సంఘము, ఆత్మీయక్షేమానుకూలముగ నిరోధించుట యుక్తమనియు, సంఘమునకు నాయకత్వంబిచ్చి పట్టాభిషేకంబుఁ జేయఁజూచుటకు “ సమష్టివాదం ” బని వేరు. దీనికి నాసకగానుండు హేతువుల వివరమేమనః—

1. సంఘము శరీరము. ప్రజలు దానింజెందిన యవయవములు. క్రియలయొక్క ఫలంబులు. ప్రజలతోఁబోక సంఘమునావేశించుంగాన నాక్రియల నిర్దేశించు నధికారము సంఘమునకుం జెందవలయుననుట ధర్మము.

2. అమితస్పర్ధ యరాజకముతో సమానము. అరాజకమునకన్న వించిన యనర్థము, ఎయ్యదియుఁ గానము.

3. వర్తమానమునందలి యార్థిక ప్రపంచమున బీదలకు బ్రదుకు కష్టము. అనిత్యము, స్పర్ధచే సమత్వము సిద్ధించుననుట బాంకు. బలాఘ్యుల పోటునకుఁ దాళలేక బలహీనులు సమయుదురు. బలము లేనివారెల్ల సమసినపిదప బలవంతులలో సమానపడవి పదిలమగు నేమో ! అట్టి ప్రళయకాలపు టీడుజోడుతనము మాకెవ్వరికిని వలదు !

4. ఇంతియకాను, స్పర్ధ తేలువంటిది. తన వినాశహేతువును దనగర్భమందే ధరించిన వికారి. అయ్యది నైజముగ నేకేశ్వరత్వమున సమాప్తినొందును.

5. మేమును శుద్ధముగ స్వాతంత్ర్యము స్పర్ధయుఁ దగదను వారముగాము. మఱేమన్న సంఘమున కేమాత్రముమేలో యావఱకును దానిని శాంతింబొందఁజేయుట శుభకరంబనుటయే మామతము.

వ్యక్తి సమష్టివాదులకుండు పరస్పరమైత్రి యేమనఁగా ?

ఇరువురును సంఘముయొక్క మేలు మనమంచుకన్న పరమ ప్రయోజనంబనువారే. మఱియు నపారములైన స్వాతంత్ర్య పారతంత్ర్యములు రెండును, అనన్యఘ్నేయములనువారే.

మఱి వీరికింగల భేదముయొక్కవిధం బెట్టిదన, స్పర్ధను నేమాత్ర మెవరిచే సిరోధింపఁజేతమను నీతివిషయమును.

వ్యక్తివాదులు స్పర్ధానిరోధ మల్పమాత్రము చాలుననియు, ఆయడ్డగింపు సహజముగ స్పర్ధచేతనేకలుగునుగాన నూతన నాయకులను

వెదకి యందుఁ బట్టంబుఁగట్టట తెలివినూలిన తెఱంగనియు నివేదించె దరు. సమష్టివాదుల యభిప్రాయమువేకు. సంఘము నాయకత్వముం, దాల్చి యార్థిక క్షయల నడిపింపవలసినదనియు, మాతృస్వ స్వాతంత్ర్య విహారముల విశేషించి యుపశమనమునకుం దెచ్చుట యిమ్మునియు దృఢనిశ్చయములై యున్నాఁగు.

ప్రస్తావన వశమునఁ బేర్కొనఁబడిన యిరుపక్షములయొక్క లక్షణములు సంగ్రహముగ వివరింతము.

1. సమష్టియనఁగా మనమెద్దాని యంశ భూతులమై యున్నా మో యాసమాహము. సమాహములు బహువిధములు. కుటుంబము వర్ణము, రాజ్యము ఇత్యాదులు. ఇందు సర్వసమాహములకును రాజ్యమునకును బ్రకటమైన వ్యత్యాసమొండగుట, కుటుంబమునఁ బెద్దలు చెప్పినట్లు వినకపోయినఁ గలహములు మెండగును. మనస్తాపములు పుట్టను. రాజ్యాంగమువారు శాసించునట్లుండక మీఱి వర్తింతుమేని నొక్క మనస్తాపముతో ముక్తిదొరకదు. అసరాధములు, కారాగార ప్రవాసమా ఇత్యాది శిరీర తాపములును వదలక వచ్చి చుట్టుముట్టును. ఈ వ్యత్యాసముయొక్క స్వభావము నిర్వచించురీతియేదన, రాజ్యాంగమువారి యధికారములకు దండనీతి నిదానము, తక్కుంగల సమాహములు దండనీతిం బ్రయోగింప సమర్థములుగావు. మఱి సామాది యితరోపాయములు వారికి నిదానములు. దృష్టాంతము. తండ్రియొక్క వచనంబుల నుల్లంఘించితిమేని నాతఁడు మొగము చేవురించుకొని, నాఁడు భోజనము చేయకుండుట, భార్యను గడ్డించుట, మనతో మాటాడకుండుట ఇత్యాది దారుణ కార్యములతోఁ దృప్తిజెందును. పన్నుల జెల్లింపకుండుమేని ప్రభువులు మనసొత్తుల జప్తిచేసి లాగికొని పోదురు. ఔత్సాహికములచే నుజ్జ్వలములు గావుననే రాజశాసనముల యందు మనకు భక్తియొక్కవ. పూర్వము వర్ణధర్మములు సైతిము

రాజధర్మములుగా నుండినందున వానిని విధిలేక భయముచేఁ బాటించినవారమైతిమి. ఇప్పుడు బ్రిటిష్ వారీయాచారములు రాజరక్షకుననర్హములని దండనీతి బాహ్యములం జేసినందున వానియందలి యాదరము చదువులు కలుములు వెలయు పట్టణవాసంబులలో పంచబంగాళమై పాటిపోవుచున్నది.

అట్లగుట, సమష్టి ప్రచారముల నేరీతిస్థాపించగలుగును? రాజ్యాంగ మూలముగనా, సామాన్య సమూహములచేతనా? యను ప్రశ్నకుఁ గొందఱు ప్రభుమార్గమునననియుఁ గొందఱు ప్రజామార్గమునననియు నుత్తర మిచ్చెదరు.

ప్రభుమార్గ సమష్టివాదులు, ప్రజామార్గ సమష్టివాదులు, అని సమష్టి ప్రచారము లుత్తమము లనెడవారు విభాగించబడియున్నారు. ఊత్రవిధిని సామాన్యరీతిని జేయఁబడిన సంస్కారముల నిదివఱకే వినిపించితిమి. వీనియొక్క యంతరువుల నిర్ణయించుట కిదిగాదుతఱి. అయిన నొక్క విన్నపము, వర్తమానమున సమష్టి ప్రచారము రెండు తెఱఱగులను నడువ నారంభించినది. ఈ మార్గములు పరస్పర విరుద్ధములు గాకపోవుటచే నట్లు సాగుచున్నది. మఱియుఁ బశ్చిమ దేశములలోఁ బ్రజాప్రతినిధులే పరిపాలకులు గావునఁ బ్రజాప్రభుమార్గము లేకీభావమునకువచ్చు జాడగలవియై యున్నవి. ఈ కారణములచే నవి భిన్నములయ్యు ననోన్యమైతి గలవియ యని యెఱుంగునది.

ఎట్లును, ఇంతదూరము చెప్పితిమిగాన సమష్టివాదులంగూర్చి యింకను నొక్కొంత వక్కాణించి విరమింతము.

ఆధునిక సంఘస్థితిని ఖండించుటలో వీరెల్లరు నేకవాక్యముగా నున్నారు. వీరి మతప్రకార మైరోపాలోని ముఖ్యదోషము లెవ్వియన:-

అమితస్పర్ధ - అనిరోధస్వామ్యము

స్వామ్యంబనఁగాఁ దనసొత్తులయందుఁ దనకుఁగల సొంతము. ఇయ్యది యాధునికమున నిరాఘాటముగ నున్నదని చెప్పవచ్చును.

పరిపూర్ణమైన స్వామ్యము దుర్లభము. ఎట్లనగా, మనయొక్క హక్కులెంత దుర్భేదములైనను సర్కారువారి కొకభాగము నరికట్టవలయుననుట యనివార్యమైన కార్యము. ఈ పన్నులు కట్టుటయేల? పన్నులు గట్టకున్న రాజులకు నాదాయము లేకపోవును. అట్లైన సైన్యము మొదలగు ప్రకృతుల నుద్ధరించుటకుఁగాదు. రక్షణకీయ వెలయును. రక్షణములేనిచో సంఘమును దుదకు సాంఘికులును క్షీణతకువత్తురు. సంఘంనకు దండంను దండంనకు ద్రవ్యమునుశరణ్యములు. ఈతత్త్వంయొక్క ముఖ్యార్థ మేమనఁగాఁ దనకు నధీనములైన వస్తురాసుల యందును రాజునకు, అనఁగా సంఘమునకు హక్కులేకపోలేదనుట. కాననేగదా నిరాఘాట స్వామ్యంబు మృగ్యంబని యంటిమి. అట్లుండినను మొత్తముమీఁద నాది నీదియను కర్తృత్వము నిరవధికమై ప్రకృత మున్నదనుటకు సందియంబేల ?

స్వామ్యము స్పర్ధకు నుద్ధారకము. ఎట్లన నాసంపాదతార్థము నూరివారి కెల్లరకుఁ బంచివెట్టవలసినదని వ్యవస్థ నేర్పఱచిన నేనేల త్రికరణశుద్ధిగ నుల్లాసముతోఁ బనిఁజేతును ? తనదని మనియుండ వెరవుంటంజేసికాదె కూడఁబెట్టుటకు నరుండు గడంగుట ? అటుకాని యెడ, మొగము వ్రేలవేసికొని వేదాంతములకు దిగఁడా ! కావున నర్థాజ్ఞనోత్సాహమునకు స్వామ్యము భద్రమైన మూలము. ఈ ఉత్సాహముయొక్క మూర్తులలో మాత్యర్థమనునది యొకటి. స్వామ్యము వలనఁ బ్రోగుచేసి రాసులు గట్టుటలో ఫలమున్నది. ఈ ఫలంబుండుట చేత నాసలు స్పర్ధలు జ్వలించుచున్నవి.

కావున నిర్వక్రవైరము సమంజసము గాదనువారు, అఖండ స్వామ్యము ఖండితముగాఁ గూడదని వాదింతురు, ఇయ్యది సహజమకదా ! ఈ వాదమునకుఁ బ్రత్యాఖ్యాన మెద్దియనిన:—

స్వత్వముచే స్పర్ధ యుత్కటవశాట నిజమ. ఇందుచేఁ గొందఱుఱితముగ సంక్రమింతురు. కొందఱకు వస్తువులు చాలకపోవును,

అత్యార్జనము, అనారజనము నను బాధలకు నియ్యది యాకరము, ఉండనిండు ! ఐనను తనదియను నిశ్చయములేకున్న నెవ్వఁడును బాటు పడఁడుగదా ! పాటు పూజ్యమైన ఫలము పూర్ణానుస్వారముగును. ఇవుడు గొండఱకైన సుభిక్షసిద్ధియున్నది. స్వామ్య విరహిత స్థితి యందో దుర్భిక్ష మెల్లరకు సామాన్యముగును. ఈ డౌనుసమత్వము శ్రీశాస సమత్వము.

మఱియు స్పర్థలేనిది వృద్ధియుండదు. స్పర్థచే ముప్పులు గలుగక మానవు. నిరంజనత భూలోకవాసులకు నలభ్యము. మీరుగోరు షడి పూర్ణ సుఖసంకీర్ణమైనస్థితి యసాధ్యము. మించినదానికై వగచుట సామరగుణము. బుద్ధిమంతులు నై జములు ననివార్యములునైన స్థితి గతుల ననుసరించి కూడినంత సాఖ్యముంగొని యంతటితోఁ గృష్టి జహింతురు. లేనిదానిని దెచ్చివెట్టుమని యేచ్ఛువారు బాలిశులు. చూడుఁడు ! బలపరాక్రమములు గణ్యములందురు. దీనివలని ప్రయో జనంజేమి ? శత్రు భంజనము. “ అయ్యో ! వారు చచ్చుచున్నారే ! వారిభార్య లెల్లలమటఁ బడుదురో ” యను పరితాపంబునంజేసి పరమ శాంతిపరులమైయున్న సీనుగుణములు ముందునకు రావు. శత్రువులును మనయల్లె యహీన మార్దవపరులైనసరే. లేకున్న మనకుం బ్రాణ మానంబులు దక్కవు. అందుచే నాత్మహింసయు సంఘహింసయుఁ జేసినవారమగుదుము. కావున నేమాలిన్యమునులేని మందిగతులు కావలయుననుట మనసు మెత్తందనముం జూపునదియైనను జ్ఞాన శూన్యతయుఁ జూపునదియ. నీడలేని పస్తువులులేనట్లు లోపములులేని పరిపూర్ణత లెట్టిపట్టుబట్టి వేదకినను దొరకవు. దీనికి సుఖష్టివాదు లిచ్చెడు ప్రత్యుత్తర మేమనఁగాః—

మనుష్యుఁడు తనమేలే చూచుకొను కూళహ్యగముగాదు. పరులయెడ పశ్చాత్తాపము నుపకార ప్రసక్తియనునివియు వానికి సహజమల, కావునఁ దనకైమాత్రము పాటుపడుననుట తప్ప. ఫలము

లితరులంజెందినను పాటుపడకలడు. ఎన్నియో దోషములపాలైన యీ కాలమందును నాలుబిడ్డలు, స్వజాతి, స్వదేశము మొదలగు వానియందలి గాఢానురాగంబుకతనఁ బ్రాణములనైన విడువ సిద్ధముగ నెందఱుండలేదు ? ఇట్టి సాహసములచే వీరేమి వారు కొనెదరు ? కావున నర్థార్జనమునకుఁ బరోపకారబుద్ధియే చాలును. స్వామ్య మనావశ్యకము. అట్లుండియు వర్తమానమున నెందుల కయ్యది తఱుచు వాడుకలోనికి రాకయున్నదనఁగా సమంచితమైన విద్యయు శిక్షయు లేమింజేసి, మనుష్యులు పరిపూరజ్ఞానులై నచో సంఘ ప్రయోజనమందు దవిలిన మనసులుగల వారై సహజానురాగభరితులౌదురు. చూడుఁడు ! తేనెటీగలు, అవి సంఘక్షేమమునకై పాటుపడుచుండుట సర్వజనవేద్యం గాదా ? చీమలును నట్టివికదా ? ఇట్టివి పరోపకార వ్యాపార పారీణ ములై యుండఁగా మనుష్యు లారీతినుండువారేల కాఁగూడదు ? మఱియుఁ బురోవృద్ధియందొక లక్షణముగలదు. అదేదన, కాలక్రమేణ మనుజుల యనురాగములు విస్తరత వహించుచున్నవి. ఆదిని కుటుంబముమీఁది కలవరమేగాని వేఱొండుగానము, తరువాత వంశములని వర్ణములని యింకను దూరస్థములైన సమూహముల పర్యంతము యోచనలు వ్యాపించినవి. ఇప్పుడన్ననో వంశమేల, వర్ణమేల, నేనేల, సీనేల ? దేశము ప్రదీప్తముగ నుండినం జాలునను మహామమత యనే కుల నావేశించియుండుట తెల్లమేగద ! మఱికొందఱు జాతి మత దేశాది విభేదములం బాటించుటయుఁ బూర్ణ బుద్ధిగాదనియు సర్వ జనులయందును నిశ్చలంబైన ప్రేమఁజూపుట సనాతనంబైన ధర్మం బనియు, లోకమునంతయు నక్కచెల్లెండుగాఁ గాకున్నను నన్నదమ్ము లుగాఁ జూడవలయునని యొకరాధ్ధాతము హృదయములఁ గాకున్నను గొననాలుకలమీఁదనైనను నాట్యమాడించుచున్నారు. ఎట్లును ముఖ్య విషయమియ్యది. కాలక్రమేణ, లోకము పక్వమగుచు రాను రాను, ఉపకారబుద్ధి అహమున నాటియుండునదియైనను తీగవలె దూర

దూరమున వ్యాపించి యన్నిటియందును బ్రాకుస్వభావము గలదిగా నున్నది. స్వోపకారబుద్ధి క్షయమును, పరోపకారబుద్ధి వృద్ధిని గనుచున్నవిగాన సంఘపరానురాగం బాకానోకస్పడు వెన్నతోడవచ్చిన గుణంబాట సిద్ధము. పూర్వమట్లు తెగినవారుగాక యానసాకార్యాది సాధనముల యనుకూలతంజేసి సాంఘికులందఱు కరుడుగట్టిన క్షేకవస్తు భావముం దాల్చియున్నారు. కావునఁ బ్రత్యేకముగ శలము లనుభవింపంగోరుట నానాటికిఁ గృశించు హీనగుణము, దీనికిఁ బ్రత్యామ్నాయ మేమనినః—

సిశ్చయమే, పరోపకారబుద్ధియు స్వతస్సిద్ధమైయున్నది. అది వికసించి ఎల్లెడలఁ దానయైయుండిన మీ ప్రసంగములు లేకయె మేమును తేనెటీగలాదుము. కావున మీ బోధ యప్రకృతము. ఆనాటిమాట యానాటికి, నేటికేల? కాశిలో దొంగిలింపవలయునన్న రామేశ్వరమువద్దనుండి వంగుకొని పోవలయునా? ఈ వాదము లిప్పటికింత చాలును.

సమష్టికి నాయకత్వంబు గుదుర్పవలయుననువారల వర్గంబు లెవ్వియన?

1. కొందఱు సాత్తులయం దెవ్వరికిని బ్రత్యేకాధికారము లేకుండ సర్వజనసామాన్యముంజేయ నుపదేశింతురు. వీరిమతమేమనగా, సర్వానర్థములకును స్వామ్యమాలవాలము. కావున సంఘమును వేఱులతోఁబెఱక మేము కాంక్షించుతీరన నుండుసీతిలోనాటిన నేయవస్థకుం బ్రాత్రంబుగాక వెఱిగి యయ్యది పుష్పఫలోపేతంబై నిఖిల ప్రజానంద కారియగును. స్వామ్యమును గత్తరింపక యెన్నిదోహదముచేసినను, అంటులు గట్టినను, నిర్దుష్టములైన సుఖంబులు చేకూరవు. సంఘ సామాన్యములై యర్థంబులుండేనేపి పరోపకారబుద్ధితో మాత్రమందరు బాటువడుదురు. మఱియు దొంగతనము మొదలగు దురుద్యమంబుల కెవ్వండునుబోఁడు. ప్రత్యేకముగ నాస్తులు పాస్తులుంటుచే మరాళలు దౌష్ట్యములు నావిర్భవించినవి. ఇదిలేనిచో సైన్యములేల, పోలీసువా

రేల, వక్రీ-శ్చేల ? రాజులకు రక్షణక్రియ ముఖ్యధర్మమట! ఈ రక్షణ క్రియ యనవసరంబగును. వీరికి సమూల సంస్కారులనిపేరు.

2. మఱికొందఱు మీఁదివాదముల నింకను పొడుగుచేసి రాజ్యాంగమునకు కురిత్రాఱుగాఁజేతురు. ఎట్లన, సంఘసామాన్య స్వామ్యముమాత్రము పదిలపడేనేని రాజ్యాంగమువా రనావశ్యకమని యంటిరిగదా ! కావున సర్కారును నిర్మూలముఁజేయుదము. మఱియుఁ బ్రజాపీఠకములైన స్థితులన్నియు దొరతనమువారు, మతగురువులు, ఇత్యాద్యధికారులచే వచ్చినవిగాని స్వతస్సిద్ధములుగావు. ఆచార్యులైనవారు తమకు ననువైన యానాచారములన్నెల్ల సదాచారములని ప్రజల మోసపుచ్చుట నెవరెఱుంగరు ? దొరలువల్లే. కావున నాయ కత్వమె తిగదు. పశుపక్ష తేలికలులేక స్వభావముగ వర్తించుచు సుఖంబుగ నుంటఁజూడమా ! కావున సంఘమునకు మఱి యెద్దానికిని నధికారమిచ్చుట మన తలమీఁద మనమే దుమ్ముకొట్టుకొన్నట్టు. అందఱును నిర్ణీత స్వాతంత్ర్యులమై మెలంగుటయ కర్జంబు. ఇట్లు వాదించువారి కరాజకవాదులనిపేరు. చూడఁజూయిన వీరివాదము వ్యక్తివాదముతో నేకీభవించునది.

3. మఱియుఁ గొందఱు, ఉన్నదానిని సవరించుట నీతిగాని, మేఘముల నీళ్ళుచునమ్మి దొన్నెలోని నీళ్ళు పాఱఁబోయుట నీతిగాదు. మఱియు నిప్పటి యార్థికస్థితియందే కర్తలు కార్మికులు శ్రేణులు గట్టుచున్నారు. ఇట్లే శ్రేణులు ఘనతరములై విస్తరించుచుఁబోయిన నొకానొకప్పటికి సంఘమెల్ల నేకశ్రేణియగును. గవర్నమెంటువారనేక వృత్తులను సర్కారుద్యోగములమాడ్కిఁ దామే నడిపించుటయు నిప్పడు గలదు. హిందూ దేశమున లైల్వేవ్యాపారం, ఉప్పువ్యాపారము సర్కారు వారి యధీనమైనవి. ఈ రీతినే యన్నియు నేలఁకాఁగూడదు ? అట్లైన ప్రజలందఱు నుద్యోగస్థులౌదురు. సంఘముచే రాజ్యాంగముద్వారా ప్రచోదితములై నక్రియల నాచరించి నియమిత వేతనములతోఁ దృప్తిఁ జెంది యేస్పర్ధయు లేక యమందానందులౌదురు. కావున రాజ్యతంత్ర

ములను విస్తరింపజేసి సర్వము నాక్రమించువదిగా నొనర్చుటయే మంచినీతి. దానిని గృశింపజేయుట మొదటికే మోసము; అని వాదించుదురు. వీరికి సామాన్య సమష్టివాదులనిపేరు. ఆధునికస్థితి తనంతట సహజముగఁజెందు షరిణామమే వుంచి చికిత్సయనువారు. వీరి మతప్రకారము గవర్నెంటువారికిఁ బ్రధానలక్షణము దండనీతి కాదు. మఱేమన్న, వర్తికసంఘములలోని చోదకమండలియట్లు వ్యాపార పారీణులై యుండుట.

ప్రజలే విజృంభించి ఈ సంస్కారముల నెఱవేర్చవలయుననుట యీ మూఁడు వర్గములవారియు సామాన్యమతము. ఇది కొందఱకు నసమ్మతము.

4. ఎట్లన, జనులెల్ల రేగిరేని సంఘమరాజకమై చిందర వందర తానని యనేకులు భయపడి “ రాజ్యాంగమువారే సాధ్యమైనంత వఱకుం గృతప్రచారంభులై యాధునిక స్థితిలోని యకృత్యములమార్చి, చట్టదిట్టములచే నడలుల నుడిపించిరేని, నరులు కష్టదార్పిత విముక్తులై, యిట్టియాలోచనల పొంతఁబోక శాంతింతురుగదా! కోపతాపములకు దీనతయే కారణము. దీనతఁ బాయఁజేసితిమేని నీయుడుకులన్నియు నుపశమించును. చూడుఁడు! ధనికులైనవారు సంస్కరణంబు శేలయని యూరకుందురు. కావున నెల్లరకును భుక్తి బాగుగా జరుగునట్లు పద్ధతులు ప్రకటించిన దొరతనమువారిమీఁదఁ బ్రజలేల పగఁగొని దండెత్తుదురు?” అని చెప్పదురు. ఇట్టివ్యాఖ్యానములం జేయువారి పేరు రాజ్యాంగ సమష్టివాదులు. వీరి ముఖ్యోద్దేశ్య మేమనఁగా సంతోషమునాపాదించి జనుల కోపాటోపముల సంహరింపం జూచుట. జర్మనీ మొదలగు దేశములలో వీరు కొంతవఱకుం బ్రబలినవారై గణనీయుములైన శాసనముల స్థాపించియున్నారు.

ఈ తెగలయొక్క సిద్ధాంతములను జయసిద్ధులును బ్రస్తావనశక్తియున శచ్చుటచ్చుటఁ జర్చింపఁబడును.

సంస్కారచింతల నింతటితో నిలిపి ప్రకృతి మభ్యాసములోనుండు సంశ్లేషముల సవిస్తరముగ వర్ణింపఁజూతము.

అధిక ప్రకరణము

న్యాయశబ్ద నిర్వచనము

న్యాయంబనుపదము నానార్థములు గలది గావున సంధిగ్ధోషంబుచే బాధితంబు. ఈయర్థముల గణ్యములు మూడు.

1. ప్రకృతి స్వభావము. 2. శాసనము. 3. నీతిసమ్మతము. అనునవి. దృష్టాంతములు.

1. ప్రకృతి స్వభావమునకు, ఉదా. హీనవృద్ధి న్యాయము. ఎట్లన, ఏకమాత్రశ్రమ మూలధనంబులకు భూమ్యాదుల యుత్పత్తి సాగను సాగను ఫలము తఱుగుచు వచ్చుననుట స్వభావలక్షణము. దీనింగూర్చి ఇది నీతియగునా, కాదా, ధర్మమా? అధర్మమా? యని ప్రశ్నించుట యసంభావ్యము. మనుష్యులచే విధింపఁబడనిదికావున మనుష్యయత్నముచే నద్దానిని రద్దుచేయుటకుఁగాదు. దానిబలమును నితర ప్రకృతుల సహాయముచే నావచ్చుననుట నిజమేయైనను దానిని లయింపఁజేయుట మనకసాధ్యమైనవని. ప్రకృతీన్యాయములన్నియు నీతరగతికిం జేరినవి.

2. శాసనము. అనఁగా రాజ్యాంగ శాసనమనుట. పన్నులుగట్టుట న్యాయమా యని యడుగుదురేని నుత్తరమెట్లు? అది సహజగుణంబులలో నొకటిగాదు. మనకు కల్పాదినుండి వెన్నంటివచ్చిన కర్మముగాదు. మఱి పరిపాలకులు విధించినందున న్యాయమై వెలయుకార్యం.

రాజ్యాంగ న్యాయములకు ప్రకృతి న్యాయములకును భేదమేమి? జైల్ శానా జుల్తానా, ఇత్యాదులు తాజశాసనమునకుం బోషకములు. అనఁగా రాజ్యాంగ న్యాయములకు దండనీతి యూఁతకోల. ప్రకృతి న్యాయములకు మనుష్యుల కృపలు కత్తులును గావలసినవిగావు. అవి శ్వశక్తిచేతనే యవ్విటియందును జెల్లును. అవి యవివార్యములు. అప్రతిహతములు. రాజ శాసనముల దిక్కరింపవచ్చును. తప్పించుక పోవచ్చును. ప్రకృతికి మించినడుచుట యసంభ వము. దొంగిలించినవాఁడు పోలీసువారికి లంచములిచ్చి సుఖముగాఁ దప్పించుకొని యుండఁ జూచుట యసాధ్యమునుగాదు. అసాధారణమునుగాదు విషము మిక్కుటముగఁదెలిసి బ్రతుకు దక్కించుకొనవలయునను నాకతో తాలమునకు యమధర్మరాజాసనకును లంచములియ్యనెంచు వారెవరునుండరు: ఏలన, కాలము. యమధర్మరాజా మొదలగు నధిదేవతలు స్వేచ్ఛా వర్తనములేని ప్రకృతులు.

రాజశాసనములు స్వేచ్ఛావర్తనగలవారిచే నేర్పఱుపఁబడునవి. ప్రకృతిగతులు వస్తువు లయు జీవులయు స్వభావము ననుసరించిపోవును.

అది కావున రాజశాసనములంగూర్చి ధర్మాధర్మ విచారణచేయుట సాధ్యమును. కర్తవ్యమును. చూడుఁడు: మనవారెల్లరు చట్టము లనేకములు నీతిసథములు గావనివాడుటయే ఇందునకుఁ దార్కాణము. అడవులఁ బఠనంతానములు విచ్ఛలవిడి మేయఁగూడదనియు.

దొరతనమువారు వలదన్న సభలఁజేయఱ యక్రమమనియు రాజశాసనములున్నవి. శాసనములు గావున నివియొకతీరున న్యాయములు. అనఁగా న్యాయస్థానములో వీనియెడ నందఱను విధేయతఁజూపుట ధర్మముగాకున్నను గర్హము. జడ్జీలు విచారణచేయునపుడు చట్టమెయ్యది యని యొక యంశము యోచింతురుగాని, ఆ చట్టము మంచిదా, చెడ్డదా యను ప్రసంగముల పొంతకుంబోరు.

ఇట్లుంటచే శాసనములన్నియు దుర్మార్గములని యర్థముగాదు. మొత్తముమీఁద నివి సన్మార్గములే. అయినను శాసనములు తప్పక సత్పథంబులన పోవలయునను విధివానికిలేదు.

శాసనములు నేఁడు ప్రచురమునకు రావచ్చును. రేపు మార్పఁబడవచ్చును. ఎల్లుండి మాయింపఁబడవచ్చును. అవి మనుష్యులకు వశ్యములు. ప్రకృతిన్యాయములు నిర్వికారములు. అసశ్వరములు, అతితములు, అనఁగా భావతీతములుగావు, పౌరుషతీతములు.

ఈచిత్రమేమనవచ్చును : ప్రకృతి న్యాయంబుంగూర్చి యది సన్మార్గమా, దుర్మార్గమా, యని విచారించుట విపరీత మనియఱటిమి. ఇట్టి ద్వంద్వములకు మించినదగుటంబట్టియే యది నిర్వికారి. వికారియనఁగా మార్పులకుం బాత్రమైనది. ఎద్ది మనప్రయత్నముచే సంస్కరింపఁబోఱనో యద్దానియెడ మంచిచెడ్డల నారోపింతుము. చెడ్డగనున్న మంచిదానిం జేయఱాతుము, మంచిగనున్న నింకను బాగొనఱంపఁగోరుదుము. కావున వికారములనఁగా నభివృద్ధికి ననుకూలించునవియని వ్యాఖ్యానముం జేసినఁ దప్పలేదు : వికారముల కాస్పదములై యుండుట గౌరవ హీనమా : ఏనాఱికింగాదు. నిర్వికారంబులు జడంబులు. దీనికి హిందువులలో నొక ప్రబలమైన యాశీవణగలదు. ఏదనః—వికారియనఁగా నభివృద్ధి పాత్రము. అభివృద్ధి యనఁగాఁ గీడును మేలునేయుట, మేలును మఱింతమేలునేయుట ఇత్యాది సంస్కార క్రియాకలాపము. నిజముగాని, సంస్కరింప సంస్కరింపఁ బరిపూర్ణత సిద్ధించుంగదా : పరిపూర్ణత వచ్చిన పిమ్మట మరలఁ బరిష్కారమునకు నవకాశమెట్లు ? వికార మెయ్యెడ నిలువనేర్చును? కావున నిరంజనత నిర్వికారత, జడత్వమును నిర్వికారత్వమునుట పరిహాసమో పరివాదమోకాని యధార్థత త్రస్వంబుగాదు. దీనికై పాశ్చాత్యులు ప్రయోగించు ఖండనమేమనఁగాః—నరికాని, వైవాదములలో నభివృద్ధికి మేరఱేర్పఱుపఁబడియున్నది. మేరలేకుంటఱే యభివృద్ధియొక్కముఖ్యలక్షణములలో నొకటియని మాయభిప్రాయము. అభివృద్ధియపారము. చూడుఁడు : ఉష్ణదేశములలోనుండుమీకు “ పనిపాటలెపుడు ముగింపునకువచ్చును ? ఎప్పుడు తనివిదీర నిద్రపోదుము ! ” అను నిరీక్షణములు సహజలక్షణములు. కాఁబట్టియే మీరు ఆచలబ్రహ్మమును—అనఁగా నిద్రాదేవి—నారాధించుట, చలనము మీకు నాయాసకారణము. వికారము కారముగాన మీరు నిర్వికారస్థితింగోరుదురు. ఇఁక మాయనిన్ననో చలిదేశము. మూలఁ గూలఁబడియుండుటలో సుఖములేకపోవుట యొకటియేకాదు, కాఱనేతులు ఘనీభవించి కొయ్యువాటును. శ్రమించకున్న దేహమున రక్తముపాఱుదు. కాఁబట్టి చలనమెంతయో ప్రకృష్టతమనుట మాకు సహజమైనమతము. ఆచలముగా బ్రహ్మముగూర్చున్న నయ్యది పేదలేక పేరిపోవునేమో : కావున మేముపానించు పరిపూర్ణత నిత్యప్రవృద్ధియతంబు నమే యంబుగాని స్థితితంబుగాదు. “ నిలుకడ నిలుకడ ” యనుట మీతపస్సు. దానియొక్కఫలము

ఇంటికడ. మూలకడ. పట్టుపట్టిసాగిన పెరిటింటికడ : కావున నిర్వికారత జడపదార్థముల తక్కువతనముగాని, దైవపురుషులకు నివేదింపఁదగిన గొప్పతనముగాదు.

మఱియు లోకాశారమెఱుంగరా ? ఎట్టిపండితుఁడైనను బలవంతుఁడైనను బరిశ్రమ లేకున్నఁ గృశింపకపోవునా : నదు లచలములైన కంపుగొంటలుగావా : ఆట్లే పరిపూర్ణ భావము ప్రాప్తమైనను బరిశ్రమములేనిది నిత్యంబగుట దుర్లభము. కావున నిలకడకును జలనము ప్రధానము : ఈ వింత యెట్లున్నదనఁగా. తొంగరముయొక్క మనోహరమైన యచలస్థితికి గిరగిరమని వేగముగఁ దిరుగుటయే యాధారమైనమాడ్కి.

శాసనములకు లొంగిపోవుట భయముచేత. ప్రకృతికి లోబడియుండుట విధిలేమిచేత.

మనవారిలో దర్మశాస్త్రములనఁబడు పర్వశాస్త్రములు చట్టములంబోలిన న్యాయములు గాని యుత్కృష్టమైన తత్త్వమార్గమునకుం జేరినవిగావు. పూర్వకాలమున రాజులచేతను, ఇప్పుడు కులమువారిచేతను త్రియోగింపఁబడు శిక్షలును, చిరకాలాభ్యాసముచేతఁ గరుడుగట్టిన వాడుకలును, వీనికి సుద్ధారకములు. ఇంతయేకావి యవి కేవలము సత్యమునకుం జేరిన వీతులుగావు.

శి. నీతి. దృష్టాంతము : శత్యము చెప్పవలయునను న్యాయము. ఇవట న్యాయంబనిన ప్రకృతిన్యాయంబుగాదు. సత్యముచెప్పట విధిలేనిక్రియ గాదనుట స్పష్టము. మఱి రాజ శాసనముగాదు. కల్లలాడఁగూడదనియు, నాడినంత దండుల్పొదురనియుఁ జట్టములేక్కడను లేవు. న్యాయంబనఁగా నిట తర్తవ్యమని యర్థము. అనఁగాఁ జేయుఁదగినది. ప్రకృతి న్యాయంబుల ప్రకారము తప్పక చేయుదుము. రాజన్యాయము లనుసరణకుఁ దగినవి కాక పోవచ్చును. అనఁగా నీతిశాస్త్రములుగా నుండుటయుంగలదు. అయినను నీతిచే వాని ననుస రింతుము. నీతిన్యాయముల కేరీతిని నడుచుకొవలయుననుటకు బహిర్నిర్బంధములేవియులేవు. చూడుఁడు : ప్రకృతికి విధేయులమైయుండునట్లు మనల నిర్బంధించునది మనుష్యుల సంకల్ప మునకుమీఱిన స్వభావము. ఉదా. కాలుజాతీనఁ గ్రిందఁబడుదుము. ఇందు మన యిచ్చాశక్తికి నధికారములేదు. అనఁగా మనము పడరాదనుకొన్నను బడుటతప్పదు. ఇఁక రాజశాసనము లకు విధేయులమైయుండునట్లుచేయు బంధనము దండపాదవ్యము. ఇచ్చట ఇచ్చాశక్తికిఁ బ్రవేశమున్నది. అనఁగాఁ బట్టముల సుల్లంఘింతునని ప్రతిజ్ఞఁ గొన్న సుల్లంఘింతుట కష్టము గాదు. కాకపోయినను గష్టనష్టభయములచే మనస్వీకృత్యము నిరోధింతుము. నీతికి విధేయులమైయుంటుకు మన మనస్వీకృత్యమనఁబడు సత్యవాత్సల్యముదప్ప నితర విర్బంధక ములు గానరావు. ఇది యంతరంగబంధనము. స్వేచ్ఛాశక్తితో సంబంధముగలది. “సత్య మనుష్ఠింపఁదగినది. కావున నేను అనుష్ఠింతును” అను సంకల్పములేనినాఁడు నరుండు సత్యగర్విఘండు కాలజాలఁడు. హరిశ్చంద్ర ప్రవర్తనకు మనల బయటినుండి బలాత్కరించు కారణములులేవు. కావున నీతి మనుష్య స్వీకృత్యమునకుఁ జేరిన వ్యాపారమని కొందఱు తత్త్వవేత్తలు వచించిరి.

ఈ త్రివిధ న్యాయములకు మఱియొక యంతరము

ప్రకృతిన్యాయము లమౌఘములు. ఇవి విధింపక్రమంబులకు విఘ్నములును వికార ములునులేవు, ఉదా. భూమ్యాకర్షణశక్తిచేత నూతలేని వస్తువు క్రిందఁబడును. ఒకఱాయిని

బల్లపైనుంచినచో నది క్రిందఁబడదుగదా యందులేమో : నిజమేకాని, ఆ తాయి బల్లపైనుండు వఱకు నాకర్షణశక్తి నిద్రపోవుచున్నదనుట తప్ప. భూమికి నిరంతర మాకర్షించుచు నుండుటయేవని. కావుననే తాయి బల్లపైనదిమి భారము గలదియైయుండుట. ఇట్లే సర్వత్ర ప్రకృతి న్యాయముల క్రమముల శాశ్వతములు. ఎన్నివిధముల కృషిచేసినను ఫలితముఁ బెంపవచ్చుఁ గాని హీనవృద్ధినిఁ జంపఁగారు. ఇందులకు సాత్యము భూమిలోఫలితము సమవృద్ధిగా క్రమా దుబితోడఁ బెఱుగక తక్కువగాఁ బెఱుగుటయ. కావున ప్రకృతి న్యాయముల క్రమము నిత్యము. రాజశాసనములచే విధింపఁబడు క్రమములు సర్కారువారి బలము జాగ్రత్తకొలది వదిలములుగాని నిర్భేద్యస్థితులుగావు. మఱియు నాక్రమములను బ్రచారమునకుఁదేఁగల కారణవస్తువైన గవర్నమెంటును నొకటి యున్నఁగాని యవి న్యాయములనుపేరఁ బరగ నేరవు. మీరును మేమును శాసనములం బ్రకటింపఁబూనితిమేని సవ్యూతప్ర నింకెవ్వయు బయలువెడలవుగదా . బలముగల పరిపాలకులచే నిర్వర్తింపఁ బడునుగాన నాక్రమములు సంపూర్ణముగఁ బ్రచారమునకు రాకపోయినను వచ్చుజాడగలవిగానున్నవి. అందఱుఁ బమ్మలుగట్టరేమోకాని ముక్కలు ముప్పీసముమంది కట్టుదురనుట నిజమేకదా : కావున రాజశాసనములయందుఁ గ్రమము బహుళము.

ఇక నీతియందన్ననో చూడుఁడు : లోరమున నిత్యసత్యలెవరైన నున్నారా ? లేరు. నిత్యసత్యలు లేకున్నను “నిత్యసత్య సందత్వము న్యాయము” అనుమాట యందఱు సంగీకరించునదియ. కావున నిందుఁ గ్రమము లేకయేయున్నను న్యాయముయొక్క స్థిరత కపోయములేదు. క్రమ మసంభవమైనను న్యాయమేమో నిత్యము.

ఈ నిత్యతకుఁ బ్రకృతీన్యాయ నిత్యతకుంగల భేదమేమి ? ప్రకృతి న్యాయము అనుభవములో నిత్యములు. వీనింగూర్చి యోగ్యయోగ్యతా విమర్శచేయుట తప్ప నీతిన్యాయములు యోగ్యతలో నిత్యములు. అనుభవమున నివి సిద్ధికి వచ్చునో రావో ? రాకున్నను జేకనైనంత వఱకు వానికి సిద్ధిగల్పించుట కరణీయము.

ఈ మూఁడు న్యాయములకుంగల మఱియొక భేదము

రాజశాసనములరీతిం బ్రవర్తింపమేని శాసనముల రద్దుచేయరు. మఱి మనల దండించి శాసనముల ననువర్తింపఁజేయుదురు. నీతిన్యాయములయందు నిట్లే. జనులలో సత్యములేదని సత్యము న్యాయముగాదని నుండలింపము. మఱి సత్యముతో మనము గలసియుండునట్లు వర్తింపుట తప్పక యాచరణకుఁ దేవలసిన క్రియయని యాదేశింతుము. అనఁగా న్యాయమా నకుఁ గ్రమమునకును భిన్నత గలిగినయెడలఁ గ్రమము దుష్టమని మార్పఁజూతుము.

ప్రకృతి న్యాయములరీతివేఱు “ఉష్ణముచేత వస్తువులు విస్తృతములౌను” అను నొక న్యాయముగలదు. ఇందునకు నీళ్ళు పాలు పొంగుట, చీలలు మరలు, ఇట్టివి యెఱకాలమున బిగువుగాంతుట యిత్యాదులు నిదర్శనములు. ఒకవేళ వేడిమిచే విరివిగాంచని కొన్నివస్తువులుండెఱి. ఆట్టివస్తువులును గలవు. పచ్చికొయ్యలకుకాక దాకించిన నవి కుప్పించి సన్నగిల్లును. పై న్యాయమునకు విధేయములుగావని యా పచ్చికొయ్యలను మనం దిట్టము. కొట్టము. చర్యల మార్పవలయునని గురూనదేశముచేయము : మఱి న్యాయములనే

మార్తము. ఎట్లన, ఉష్ణముచే గొన్నివస్తువులు విస్తృతములౌను. కొన్నికావు. అగువాని గుణంబులియ్యవి, కానివాని గుణంబులియ్యవి, అని నిర్ణయింతుము. ప్రకృతి న్యాయము లమౌ ఘంబులనుట కిదియ యర్థము. అనఁగా న్యాయమెక్కడచెల్లెదో యక్కడ చెల్లుట కనువైన తీరున న్యాయములనే దిద్దుదుము. ప్రకృతియొక్క స్వభావములను వర్తనములను దెలుపు న్యాయములు మనుష్యులచే గనుఁగొనఁబడినవి మనము సర్వజ్ఞులముగాము కావున నందుఁ బొరపాటు లెన్నియో కలుఁగిపోవు. అట్లగుట మనచే నిర్దిష్టములైన న్యాయములకుఁ బ్రకృతి కిని భేదము గల్గెనేని ప్రకృతిని మార్చఁజూడము. ఏలన నది మనకు తరముగానివని. మార్పుటకుఁగాదు కావుననే దానియెడ నింద నారోపింపము. అసరాధము విదింపము. మఱి యీ ఖిన్నత మనయజ్ఞానముచే వచ్చినదని యింకను జక్కగఁ బరీక్షించి న్యాయమునే సంస్కరింతుము. అట్లయిన ప్రకృతి న్యాయము లమౌఘములెట్లు? నిర్వికారములెట్లు? అనఁగా నిట్లు. ప్రకృతి నిర్వికారము. నిరర్థకమనముగలది. కాని దానిస్వభావము మనకు సంపూర్ణముగ గోచరించునో లేదో; అట్లగుట మనచే నిర్ణయింపఁబడిన న్యాయములు శాశ్వతములని దృఢముగఁ జెప్పఁగాదు. మఱి మనతర్కమేమనఁగా, ప్రకృతియొక్క నిజస్థితి నెఱింగితిమేని. తద్వర్తనములఁదెలుపు న్యాయములు ప్రకృతియట్లు శాశ్వతములు నఖర్వములునై వెలయుననుట.

కావుననే రాజకాశన నీతిశాసనములు, ఆతిక్రమమునకుం బాత్రములు. ప్రకృతియందతిక్రమం బుటమానంబు దేశకాలాదులను సరకుగొనక దైవమానుషముల సద్దనేయక, శుభాశుభముల లెక్కపెట్టక, ఏకక్రమమున నిర్వికారతం బోవునది ప్రకృతి. చూచితిరా : నిర్వికారమన నవలంబుగాదనుట కింకొక ప్రమాణము.

“ ఈతర్కంబుతో భారత సర్వశాస్త్రంబున కేమివని? ఎంతవని ?” అని యందురేమో : ఎంతోవని : ఈ శాస్త్రమున న్యాయము లనఁబడినవి యేతరగతికింజేరిన న్యాయములని నిర్ధారణచేయుట మాననగునా? కాదు.

కొన్నిన్యాయంబులు ప్రకృతి న్యాయంబులతోఁ దుల్యంబులు. ఉదా. హీనవృద్ధ్యాదులు. వీనికి విఱుగుపాటు, అలయుపాటు, మొదలగు పాటులెన్నియులేవు.

మఱికొన్ని శాసన సమంబులు. ఉదా. 1. పన్నులుగట్టవలయుట, 2. రాజ్యాంగము వారు తర్కాలలంఁగూర్చి విధించిన చట్టములు. 3. సమప్రీవాదుల మతము ప్రకారము కనీస జీతముల నాదేశింఁజూచుట. 4 స్వామ్యముంఁగూర్చిన చట్టచిట్టములు. 5. దాయభాగాది నిర్ణయము, ఇత్యాదులు. వీనిచే నార్జనవిభజనాదులు మార్పులంజెందుట సిద్ధముగాన నివస్నియు భారత సర్వశాస్త్రమునకుం జేరినవియ.

నీతిన్యాయములసంఖ్య యెంతయుఁ దక్కువయ్యినను వీనియొక్క ప్రభావమెక్కవఁ ఉదా. దేశాభిమానము. దీనికన్నమించిన నీతి యరుదు. దానియొక్క యొకానొక ప్రభావ మేమనఁగా, రాజ్యరక్షణమునకువలయు సామగ్రుల్పియు స్వదేశముననే యుత్పత్తి చేయ వలయుననుట. పరరాష్ట్రములనుండి యిట్టి సరకులఁ దక్కువవెలకు దిగుమతిచేయ వీఱుండి

నను నట్లుచేయుట తగనికార్యము. మఱియు నాధునిక స్పర్ధలు సంఘములకు కీడునేయునని నమ్మినవారు స్పర్ధల నిరోధించు నన్యోన్యత, సంఘపరిపాలన, ఇత్యాదిపద్ధతుల నాశ్రయింపం బూనుదురు. దీనిచే నార్థికలోకమున నూతనస్పర్ధు లెన్నియో కలుగనున్నవనుట స్పష్టము. కావున మానవులకు నీతియందుండు నాదరమును నార్థికభావములకు మూలము నిష్పక్షపాత మును, బీదసాదల కనుకూలించునదియునగు మృదుమార్గము నవలంబింపవలయునను న్నేచ్ఛా పూర్వక సంకల్పముగలవారివలననే సమష్టిపద్ధతులు, ఇకమీఁద వివరింపఁబడు నన్యోన్యతా పద్ధతులు నాచారములోనికిఁ దేఱబడుచున్నవి.

అయిన నొక ప్రశ్న. ఏమీ? ఆధునికస్థితి స్వేచ్ఛాపూర్వముగ మనుష్యులు కల్పించు కొన్నుతికాదా? మఱి వాన, యెండ మొదలగు నై సర్గిక ద్రవ్యములరీతిని బ్రకృతి న్యాయము లచే నీర్ధించినదా? మనుష్యులు నేఁటివఱకు బొమ్మలవలె నాడింపఁబడుచుండిరా? కొంచెము యోచితము.

ఇంగ్లీషువారు హిందూదేశము నాక్రమించుకొని పాలించుచుండట మీ కెల్లరకుం దెలియుఁగాదె: 200 సంవత్సరములపుడు వారు వ్యాపారార్థ మీదిక్కు వచ్చినపుడు రాజ్య స్థాపనముం గూర్చి చింతించిరా? లేదు. ఇది యుపుడు వారి యుద్దేశ్యము గాకుండెను. ఉద్దేశ్య మున లేనిది సిద్ధికెట్లువచ్చెనందురో? సహజక్రమములచేత. ఎట్లన, వ్యాపారార్థము ప్యాక్టోరుల గట్టిరి, మనరాజులకాలమున నొక దొరులతోఁ గుక్కరిరిఁ గాట్లాడుచుండుటచే దొంగ తనము, బందిపోటులు మితిమీరియున్నందున ప్యాక్టోరీల రక్షించుకొనుకొఱకు సౌంతముగ నైస్యముల నాయత్తవఅచిరి. వీరి యాశ్రయమున బ్రతుకు టాగుగనున్నందున శిబ్దులు, వర్తకులు తండ్రివతండమ్ములుగ వచ్చుటయు, దమ్ములమునఁ బల్లెలు వట్టణములగుటయు సంభవించె. అరీతి పాలనకార్య మంకురించెను. అంకురించినదింక పెట్టుగఱ యుండునా? రాజులలోఁ దామును రాజులై నిల్చినపిమ్మట సంది విగ్రహాది తంత్రములకుం బూనుకుండుట యిట్టి యరాజకదేశమలో నసాధ్యము. తంత్రములకు ఫలముగ జయము, జయమునకు ఫల ముగ. రాజ్యవైశాల్యమును వెన్నెంటు వృద్ధినొందఁగా నీరీతి బేరసారములకై వచ్చినవారు సార్యభోమపదవిం జెంచవఱకును విడువక రాజనవృత్తితోఁ బ్రబలిరి. మనుష్యజీవితమందు నైతము కార్యకారణములు ప్రకృతి న్యాయములట్ల మనకుమించి మనల నీడ్చుకొనుపోవు స్వభావముగలవిగానున్నవి. ఇందునకు నితర దృష్టాంతములు వలయునా? హిందువులమగు మనజీవితమున స్వతంత్రత యేమాత్రమున్నది? కర్మముచేతఁ బుట్టుకఁబేర్చుట నిజమో దబ్బుబయోకాని వుట్టుకచేతఁ గర్మమేర్చుట వండిత పామర వేద్యము. ప్రతివానియు స్వేచ్ఛమే బక్కవడియుండఁగా సంఘము మొత్తముయొక్క స్వేచ్ఛ యింకను బలమఱి యుండుననుట కేమిసందేహము? ఆదెట్లన, చేరఁబలిచి బోవచేసి యెవనినైన నొకని మూఢ తక్కి వదఱనట్లుచేయుట కష్టమైనను నసాధ్యముగాదు. అట్లే సంఘమునంతయు మార్చ వలయునన్న మనతరమా? నేను విదేశయాత్రచేసి నవనాగరకుండ నైనందున మావారికిఁ బ్రాచీనగంధ మేమాత్రమైనఁ బలుచననా? పారంపర్యముగవచ్చు సాంద్రతను నాగంధమేల వదలును? కావున స్వాతంత్ర్యము ప్రతివానియిందును ననేకభంగుల నడ్డగింపఁబడివుండును.

ఇక సంఘమునకన్ననో దాని స్వాతంత్ర్యము సహజముగ మఱియుఁ దక్కువ. అట్లగుట మనచర్యల ప్రకృతి చర్యలతో నించుమించు సమానములు. సంఘమింకను బ్రకృతిం దోలి నదియైయుండును. కావున దానియందుఁ బ్రవర్తిల్లు న్యాయములు ప్రకృతి న్యాయములట్లు కొంతకొంత యనివార్యములును స్వచ్ఛందములును.

దీనికి నింకను నొకప్రమాణము. ప్రకృతియందు వ్యేచ్ఛావర్తనము తొత్తిగాలేదు. గాన నికముందు సంభవించువాని మున్నుగా నెఱుంగవచ్చును. తుపాకీలో గుండుపెట్టికాల్పితిమేని. అది యేదిక్కునకైన నెగిరిపోవునని యెవఁడును శంకనూనఁడు మఱి గుఱికోలఁది నూటిగాఁ బోవుననుట విశ్వయము. ఈ రీతిని బ్రతిమనుష్యుని జాడలును నెఱుంగఁజోలదు. అయినను సంఘముయొక్కజాడల ముందుగా నిష్టయింపనంత దుర్లభముగాదు. వేయివంది వేయి కూతలు గూసిరిపో బాల్యవివాహములు త్వరలోనంతమొందునా? ఒందవు. కావున నిప్పటి యార్థికిస్థితులు మనుష్యు లాద్యైశ్వర్యార్థముగఁ దెచ్చుకొప్పవికావని కొందఱి యభిప్రాయం. మఱి యెట్లేర్పడినవనఁగాఁ బాశ్చాత్యుల ఖండములలో సహజస్పర్దచేతను, మనలో సహజ ప్రాచీనాచార పారాయణత్వము, గ్రీకులు తురుష్కులు మొదలగు విదేశీయుల దండయాత్రలు మున్నగువానిచేతను నేర్పడినవి.

పాశ్చాత్యులు స్పర్దమంచినదియు, దానిచే నిపుడు వ్యాప్తిలోనుండుస్థితులు పుట్టుననియు మున్నుంద యెఱింగి వర్తించిరా? లేదు. ఇంతటి జ్యోతిషము మేల్చులకుఁ దెలియునా? తాత్కాలిక పలముల నాశించియో, సహజమగు ఔత్రమిదనో, స్పర్దకుఁజొచ్చిరి. కార్యకారణ సంకలనంబుననేని యీ సిద్ధులన్నియుఁ జేకూరినవి.

ఇక మనజనులన్ననో, ఏపాపమునెఱుగని పశువులు. పగ్గములచే తమవారుఁ బెఱ వారు నీడ్వనీడ్వఁ గాలక్రమేణ తుదకీగతికివచ్చిరి. కావున నిప్పటిస్థితి మొత్తముమీఁద సహజ క్రమములచేవచ్చిన స్వయంభువు.

ఇకమందుఁ గలుగఁజోవు పరిణామము సయిత మీరీతినె స్వభావసిద్ధమై తనంతట రానీయని మనమూరకుండుమా? లేక పూర్వికులకన్న మనము లౌకిక జ్ఞానమునందును ననుభవమునందును త్రోడులముగాన ముందు జాగ్రత్తమై నీ యీ తెఱుంగులనున్న మంచి దని యోచనతో స్వయంచితగవైన శాసనముల విధించి భవిష్యత్తును బ్రతిమను దీర్చినట్లు తీర్చబూనుదమా? సామాన్య సమష్టివాదులకును బ్రభుమార్గ సమష్టివాదులకునుగల భేద మీప్రశ్నలకు వారిచ్చు నుత్తరములచే విశదంబగును.

సామాన్య సమష్టివాదుల యుత్తరము

సంఘస్థితి మనుజులమూలమునఁ బనిచేసెడు శక్తులచే నుత్పాదితము. మనుష్య కృతంబుగాదు. రాజశాసనములు, వర్ణధర్మములు ఇత్యాదు లనేక చలనములఁ గలిగించునవి యైనను మొత్తముమీఁద వాని ప్రభావ మంతఘనముగాదు. మనములెవ్వియవిన స్వచ్ఛందము లైన స్పర్ధాదులు. నీతి విన్యాసములంగోరు నుద్దేశ్యములగుణము విస్తారమా? చూడుఁడు : సంఘసంస్కారవిషయమై హిందూదేశములో చర్చలెన్నియొఱిగినను వర్ణసాంగత్యము,

లైల్వేలవల్ల, కచ్చేరీలవల్ల, కలిగినంతమాత్రము సకారణములైన యు: దేశములవల్ల గణగ లేదనుట వేఱగ నెత్తిచూపవలయునా? మనుష్యులను వశపర్తలంకేసి వెఱంగు యంత్రము వివేకముగాదు. అట్లదియే యను:క్షమున మూఢభక్తి యింకను 'కనఃపు సింహాసనమున కునకము' వలె సీరాజ్యము నేల యదిష్టించియున్నది? సరికాదని నిరూపించిన మాత్రమున విధవలకు వికారవేషముగట్టు సనాచారము వదలునారున్నారా? కావున వివేకమునకన్న విమూఢత్వము విశేషశక్తియుతము. అట్లగుట యోచనతో భావికాలమును దీర్చఁజూచుట తెలివితక్కువ తలపోత. మఱి మనుష్య సంఘములనుండు ప్రకృతి శక్తులంబోలిన స్పృహదు లకు నిరోధముల గల్పింపఁ జూచుటయుఁ బిచ్చితవము. ఎట్లన, నీయందు నాయందును స్వేచ్ఛకు దారియున్నదిగాన సంఘముం దంతగాలేదు. ఏవిషయముం గూర్చియైననువరే సమ్మతి నడిగితిమేని కొందఱొనందురు కొందఱు కాదందురు. సమ్మతులు వరస్పర విరుద్ధం గావున మొత్తముపీఠ సంఘములోఁదేలు సంకల్పమునున్న కావున బ్రభుమార్గమున సమష్టిపద్ధతి సుద్ధరింపంజూచుట పొసఁగదు.

మఱియు నీవ్రభుమార్గ మసాధ్యమగుటయకాదు. అనావశ్యకమును. ఎట్లన రాజ శాసనముల సహాయములేకయే సమష్టి స్వకస్పీర్ధముగ దిగ్విజయయాత్ర కారంభించినది. యజమాన సంఘములు, శ్రమకర సంఘములు, బ్రహ్మలనఁబడు ధర్మసంఘలు, విస్తార వ్యాపారములు, యానసౌలభ్యము, అన్యోన్య తాసరణులు ఇవన్నియునేమి? ఆధునికలోక పరబ్రహ్మయగు నాసమష్టియొక్క మూర్తులేకదా! మఱియు శ్రమకర సంఘాదులు కూడవని రాజశాసనములు వాని శిక్షింపఁజొచ్చినను సవి యాఁబడినవా? లేదు. ఆవుటకే బలములేనిది ప్రోచుటకు బలమెక్కడనుండి బిచ్చమెత్తి తేఁగలదు? కావున సమష్టికి నాయకత్వముం గోరుదమేని వర్తమానస్థితిలో సంగతములైయుండుశక్తుల సహజక్రమమునం బోవనిచ్చినఁ జాలును. అజే సమష్టిని సపౌరుషముగఁ దమఁతట ఓరిణతికిఁ దెచ్చును. వీరిమంత్రమునకు నాదారమైన యూహయేదనఁగా, ఆర్థికన్యాయములలో వర్ణనీయంబులైనవి ప్రకృతి న్యాయం బులంబోలిన స్వకక్తియుతంబులైనవనుట.

వ్రభుమార్గ సమష్టివాదుల యుత్తరము

అదిని మనుష్యులు మృగఁబులఁ బోలినవారు. స్వాతంత్ర్యమును దీర్చ దర్శనమును దొలుత మొలచిమొలచనిస్థితిలోనుండినవి. ఇపుడన్ననో యివిరెండును నానాటికి వృద్ధిని వీర్యమును బడయుచున్నవి కావున ముందవోలె గ్రుడ్డియెద్దు చేనిలోఁబడినట్లు డోవలసిన విధిలేదు. కావున ని చ్చాకత్తులుగల మనము బుద్ధిని బ్రయోగించి భావికాగము నేల వంగ దీయరాదు?

మఱియు శాసనము లుపయోగములేనివికావనుట మావ్రతివాదులు నొప్పుకొనెదరు. అట్లగుట శాసనములను పగ్గములతో నార్థికశక్తుల నేలనడింపఁ గడఁగరాదు?

సమష్టిశక్తి సహజముగఁ బ్రత్యక్షమౌననియంటిరి. అట్లగుటలో మాకేమియు దుఃఖం లేదు. కాని, మనమును గొన్ని క్రియలఁజేసి యారాదించిన మఱిత త్వరలోఁ బ్రపన్న మగునుగదా?

సహజవృద్ధిని నిరీక్షించువారిలో నొక గొప్పలోపమున్నది. సహజవృద్ధి పరిధవిల్లు రీతి యెయ్యది : ఇప్పుడు కొన్నికష్టములువచ్చిన వానిని సంస్కరించుట, మఱియుఁ గొఱతలు గానవచ్చిన వానిని జక్కఁజేయుట ఇత్యాది యత్నములచేతఁగదా : ఈ సహజయత్నముల కొకలక్షణము సామాన్యము. ఏదన, మేలును బుట్టించుటకుఁ దత్పూర్వముండకీడు కారణం, కాఁజిట్టి సహజవృద్ధిలోఁ గీళ్ళు చిరంజీవులు ! మనమే భావికాల జ్ఞానముతో సన్నాహములం జేసితిమేని, ఈ కీడులు రాకయుండునట్టి యేర్పాటులు చేయవచ్చునుగదా : ఆమభవముమీఁదఁ గీళ్ళందొలంగించుట బుద్ధిశాలులతవమే. నిజము, ఆ కీళ్ళ నవతారమేయైత్తనీక మూలోచ్చేగం నేయుట యింకను విశేషించిన బుద్ధిమత్త్యమనుటలో నేమిసందియము? ప్రావృతకాలజ్ఞాని కన్న దీర్ఘదర్శిశ్రేష్ఠుఁడుకాఁదా :

మఱియు, మనమూరకయున్న నభివృద్ధి తనంతటవచ్చి నోటిలోఁబడునా : పౌరుష మప్రదానమనియెంచిన హిందువులగతి లోతులు కాంక్షింపఁగూడినదా : హిందువు లెన్నియో యిడుమలఁ గుడిచిరికాని యా యిడుముల నివారితమను సుల్పాహముఁగొనరైరి. కావున మన పరాక్రమములేకయ సహజశక్తులచేతఁ గీడులు దొలంగింపఁబడుననుట యవ్రకస్తము.

మఱియు మీరు నమ్మిన శిల్పసంచుము లాదియగు నిర్మాణములును పౌరుషోద్భూత ములే. ఇంక పూర్వోద్దేశ్యము కూడఁదఱిరే : ఉద్దేశ్యము లేకుండవలయుననుటయు, స్వభావ నిర్దేశక్తులకు యథేచ్ఛావిహారముల నొసంగవలయుననుటయు సుద్దేశ్యములుగావా :

ప్రజలు స్వయముగ సంఘముల నిర్మించుటకై చేసికొను సమయములు కూడునను వారు రాజశాసనముల నేల తిరస్కరించుట : రాజ్యము, సంఘము, ఈ ద్వివిధ సమాహ ములకుం జేరినవారు శాసనములను సమయములను నతిక్రమింపక యుండుటకు నభిక భాహుళ్యముయొక్క దండనశక్తియేకదా కారణము : ఇంతేకాదు. రాజులు అర్దులేక పాలించు కాల మెన్నఁదో యస్తమించినది. నాగరకతఁల దేశములలోఁ బ్రజాప్రతినిధులే పాలకులు. అట్లగుట ప్రజలు సంఘములుగాఁజేరి తమకుందామ యాదేశించుకొను సంకేతములకును, ప్రతినిధులద్వారా, అజ్ఞాపించు వట్టములకును వ్యత్యాసము కొంచెమేకదా : చూడుఁడు : రెంటికిని గర్తలు ప్రజలే. ఒకదానియెడ రాజ్యాంగమూర్తిని, ఇంకొకదానియెడ సంఘావ తారముందాల్చిన ప్రజాభాహుళ్యమే యన్నిటికిం గారకము. కావున సమయములు యుక్త ములు, శాసనములు అయుక్తములు, అనుట లేనిపోని భేదము గల్పించినట్లు.

రాజ్యాంగ నిర్మాణములు పరిపూర్ణత వహింప వహింపఁ బ్రజలే ప్రభువులొదురుగానఁ బ్రజాప్రభుమార్గములు రెండును సంగమించును. అట్లగుట శాసనముల నాశ్రయించుట దోషంబుగాదు. నిష్ఫలంబుంగాదు.

నిజముఁ జూడఁబోయినఁ బ్రభుమార్గ సమష్టివాదులయెడ నొక కవటమంత్రముగలదు. ఆదియేదన, రాజ్యాంగమువారే కర్మకరులకు శాసనములచే మంచితములు, విరామకాలము లును నేర్పఱిచి సుఖులుగనుండునట్లు చేసినవారుగలిసి యజమానులపై నెత్తినచ్చి వారిపదవి నాశ్రమించుకొనరుగదాయను తంత్రాలోచన.

శ్రమకరులును బ్రకృతము ప్రభుమార్గమే శరణ్యమని యుండునట్లుగాన్నించెడి. ఏలన, రాజ్యాధికారములేని సంఘముల నమయముల సభ్యులెవరైన నిరాకరించినవారిని గరిన శిక్ష అకుం బాల్పియుచుట యశక్యము. ప్రభువుల యాజ్ఞల నిజపుటకు నైన్యము. పోలీసువశము న్యాయాధికారి మండలములునున్నవి. కావున బ్రభుమార్గమున గర్భము సుఖతరముగ నెఱవేరగలదు. నిరాకరించువారిసంఖ్య యల్పమైనచో వారు దిక్కులేక వినయ వినమితులౌదురు. ఈ సంవత్సరము, ఇంగ్లాండులో గనులలోఁ బనిచేయువారికి, అధమపక్షవేతనములు పార్లమెంటు చట్టములచే నాజ్ఞాపించి యా శిల్పిల కృతజ్ఞత నడిపిది.

ధర్మము సీతి యనునదములు సందిగ్ధములు. ప్రశస్తమైన యర్థమేదనఁగా, నిష్పక్ష పాతముగ నెల్లరును నమఁబనియించి, మనుజుఁజుమైనందులకు మనకు సర్వోత్కృష్ట పురుషార్థమ్ము, ఎయ్యదియని విచారించి, దానింగడింప ననువగు మార్గముల నిరూపించితిమేని వానికి ధర్మము సీతులు ననునామములు చెల్లును. మనవారిలో నిట్టితత్త్వవిచారణలేకపోలేదు. కాని యది యితులకుండక్క లోకికులకుంజెల్లదని తత్త్వభాసము నొండు గల్పించుకొనినందు నను, మఱి నంసారులకు రాజులు మతాచార్యులు మొదలగువారిచే దండబలంబునఁ బోషింపఁ బడు వర్ణాచారములు పరమకర్తవ్యములను సిద్ధాంతమొండు యెల్లర నాపేశించినందునను, ధర్మము సీతి యనఁగా రాజశాసనప్రాయములైన యాచారములయని హీనార్థముగలిగినది. మఱియు సీతి యనఁగా రాజ్యతంత్రమవియు నొక భావము ; లోకికమునఁ బెద్దలచే ధర్మము సీతి యనంబడునవి చట్టములయట్లు నిజమైన ధర్మమునకు సీతికిని విరుద్ధములై యుండ వచ్చును. ఉండవచ్చునననేల ? స్పష్టముగ విరుద్ధములై యన్నయవి. మనధర్మశాస్త్రముల నొక సారి నిద్రకండ్లతోఁ జూచిననుజాలు. ఈ యాభాసము విశదమగును. చూడుఁడు : ధర్మములు సీతులు : బ్రాహ్మణులు దేతప్పుచేసినను దండుఁడుగాఁడఁట ; శూద్రులకు విదైలుచెప్పినఁ బాప మఁట ; ఇయ్యవి మనువువంటి బ్రహ్మలకు మంచివని తోచునేమో ; మనుష్యమాత్రుల మైన మనకు భాగ్యవశంబున నట్టి దివ్యదృష్టి లేకున్నయది ; వర్ణాచారములన్నియు చట్టము లతో సమంబులు. ధర్మములని పేరున్నందున నామసామ్యముంబట్టి యధార్థ ధర్మములని భ్రమించి వానిని నిత్యసేవ్యములనుట యెల్లున్నదనఁగా, హరియనుపదము కోటియందును బ్రయుక్తంబుగావ విష్ణువునుమఱచి కోటిని గొలిచినట్లు :

వి డ వ ప్ర క రణ ము

విస్తార వ్యాపారములు

సంశ్లేషముయొక్క ముఖ్యప్రయోజనము వ్యాపారముల విస్తృతములంజేయుట. తన మూలధనముతోమాత్రము వృత్తిని స్థాపింపవలయునన్నఁ గోట్లకొలది జనములు కొన్నివందలకన్న నెక్కువద్రవ్యము వినియోగమునకుం దేజాలరు. ఎవరో కొందఱు కొన్నిలక్షలవేతురేమో! ఇట్లు మూలార్థము మితంబైనచోఁ గళలయందు నమితవ్యయసాధ్యములైన యంత్రాదులకుఁ బ్రవేశముండుటయరిది. అట్లగుట సుతస్పత్తి ప్రముఖోద్యమంబులు చక్కఁగాఁ గొనసాగవు. కావున విస్తార వ్యవహారములలోని గణదోషముల గణించుట యావశ్యకము.

మూలధన సంశ్లేషణ

పూర్వము చిల్లర వ్యాపారములు తఱచుగానుండు కాలములో ననేకులుగలిసి భాగము లేర్పఱచికొని సమాజములుగఁజేరి నడువుకళలు మిగులఁ గొద్దిగానుండినవి. ఇప్పుడు నాగరక దేశములలో సమాజోద్యోగము లపారముగానున్నవి. కారణమేమనఁగా వ్యవహారచక్ర మఖండముగ వ్యాపించియుండుటయ. ఈ వ్యాప్తిచే నధిక రాశికళలకు మంచియచవు కలిగినది. అధిక రాశికళల సాధించుటకు జనులు పొత్తుచేరుట యావశ్యకంబు.

ఉత్పత్తికి నాధారములు మూఁడని యంటిమి. ప్రకృతి, శ్రమకరులు, మూలధనము. ప్రకృతి స్థావరము. కర్మకరులు కదలికఁ గలవారయ్యును దేశవేషభాషాది తారతమ్యములంబట్టియు నాలుబిడ్డలయందలి యనురాగవిశేషఁబునంజేసియు విచ్ఛలవిడిగఁ దిరుగఁజాలరు. మూలధనము ద్వీవిధము. చరము, అచరంబుఅని, అచరములు యంత్రాదులు. ఏకవిధ ప్రయోజనములు. కాని నివియు దిశలం బ్రాక

జాలవు. ద్రవ్యరూపమైన మూలధనము చరము. యాత్రలఁజేయుటలో మనదేశములోని యవ్వలకన్న నెక్కువ సమర్థము. పాదరసమువోలె చంచలంబుగనుంటచే దీనికి “ద్రవమూలధనము” అనియుఁ గీర్తి గలదు. ఇంతేకాదు. ద్రవ్యమును వలసినట్లు పంచిపెట్టవచ్చును. నూరు, ఇన్నూరు, మున్నూరు, వేయి, ఇత్యాదిగ రూపాయల నిచ్చుకొలఁది విభజించి దిక్కుదిక్కులకుం బంపవచ్చును. కర్మకరులనుగాని ప్రకృతిని గాని ఇంతసులభముగ విభజింపలేము. ఈ కారణములచే తొలుదొల్ల సంశ్లేషమార్గమును ద్రొక్కినది మూలధనము.

భాగస్థ సమాజములు (అనఁగా జాయింట్ స్టాక్ కంపెనీలు) పుంఖానుపుంఖములుగ వెడలుటకు హేతువు మూలధనముయొక్క స్వభావము. ఒకకంపెనీలో శక్తిని, ఇచ్చును ననుసరించి నూఱురూపాయలో, లక్షరూపాయలో, మఱి యెంతమాత్రము, అపాయములేని వినియోగమని భావించుమో యంతమాత్రము పాలుగొనవచ్చును గాన నియ్యది యనేకులకు సాధ్యమైనకృతి.

సంకలిత మూలధన సమాజముల నిర్మాణముం బూర్వమే తెలిపితిమి. దానియంగములు సాధారణముగ నాలుగు. నిర్మాత, చోదకమండలి, కార్యదర్శులు, శిల్పులు. నిర్మాత చోదకమండలిలోఁ జేరినవాఁడైనను నుపద్రష్టవంటివాఁడగుట ప్రత్యేకముగ గ్రహింపఁ దగినవాఁడు.

సంఘాయ సముత్థానములయొక్క గుణములు

1. చిల్లర చిల్లరగ భాగములుగొని యనేకులు చేరవచ్చును గాన నెంతద్రవ్యమైనను బ్రోఁగుచేయవచ్చును. నష్టమువచ్చిన ప్రతి సమాజకునకును బోవునది కొంచమే. నిండుమున్నులు తటస్థించునను భయములేదు. అయిన నిందొకకీడుగలదు. ఎక్కువనష్టము రాదుగదా యను తెగువచే నుదాసీనులై భాగస్థులు కార్యవిచారణమునం దనా దరబుద్ధిదాల్తురు. అందుచే బేరునకుఁ దామును యజమానులుగా

నుండినను మొత్తముమీఁద చోదకు లడ్డులేని యధికారము గలవారగుదురు.

2. వర్తమానమున గొప్పగానుండు నౌకాయానము, ధూమశకటయాత్రలు మొదలైన గంభీర యత్నములు వీనిసహాయములేనిది రూపుఁజేదియుండవు.

ఇంక లోపములు

వీనియందు, సంయోగించునది మూలధనముగాని భాగస్థులు గారు. ఎట్లన, మదరాసు బ్యాంకీలో దేశదేశస్థులు భాగములు గొని యున్నారు. తమలోఁదమకు నేమాత్రమైన బరిచియముండుటయరుదు. ఊరుపేరు తెలియనివారితో నిక్కమైన పొత్తుగలుగుటెట్లు? భాగస్థుల ఊణమిది. వ్యవహారము నెఱుంగరు; తమ్ము నెఱుంగరు, పేరునకు మాత్రము యజమానులు.

2. భాగస్థులు ద్రవ్యము వేయుటతప్ప మఱేమియు జేయక యుండువారు. శిల్పులు కష్టించి క్లేశము లెల్లఁబడువారు.

3. అట్లయ్యను వచ్చులాభములో భాగస్థులకుఁ బాలుగలదు. కర్మకరులకు నియతమగు కూలియేగాని యెక్కువగిట్టదు. సమష్టివాదులందఱు నిదియెంతయు నన్యాయమనియు ఘోరమనియుఁ గోపింతురు. చూడుఁడు! గొప్పయాస్థికీఁ బుట్టినవాఁడు జన్మమంతయు నేపనియుం జేయకయ భాగస్థతం దాల్చుటచేతనే మంచి రాఁబడిగలవాఁడు గానచ్చును. కూలివాఁ డెంతపాటుపడిననేమి? నానాటికి భుక్తి సేకరించుకొనుటయే వానికి దుర్భరము. ఆధునికార్థి కస్థితియండు 'కష్ట ఫలీ' యనుట బొంకాయె. పాటులకన్న మూటలే మిన్నలాయె. ఇట్లగుట నిప్పటిస్థితి యధర్మంబు. అధర్మంబగుట శాశ్వతంబు గానేరదు.

4. ఇంక భాగస్థులేమి తెలిసి భాగములఁ గొందురనఁగా, చోదక మండలియందలి సమకముచేత. ఇది తెలిసి నిర్దాతలు చోదకమండలిలో వన్నెయు వాసియుఁగల పెద్దమనష్యుల నెన్నియుపాయములచేసెనఁ

జేరునట్లు చేతురు. గొప్పవారు ప్రచురించు ప్రకటనలంజూచి “వీరు తప్పవ్రోవలం బోదురా? తెలిసినవారుగదా, వీరియాశ్రయ మెన్నటికిని గీడుగాదు” అనియు “ఎండతో తమ ధనము వేయుచున్నారు వారికైనగతి మనకు. సాహసము చేయనిది జయము గలుగదు. తప్పక లాభము వచ్చునని నిర్ణయించుట యసాధ్యము, అయిననేమి? తెంపు చేయనిది కార్యారంభము గలుగునా? ఒక చేయిచూతము” అనియుఁ దలపోసి జనులనేకులు పాశ్చాత్యులగుదురు.

5. సంకలిత మూలధన సమాజములు నాణెమాధారముగ నిలుచునవి. చోదకులు దుర్మార్గులైనచో జనుల వంచించుట దుష్కరముగాదు. అనేకు లాసాధభూతులై ప్రజల బేలుపుచ్చి సాహుకారులగుటయుఁగలదు. ఇందునకు నిదర్శనమైన చరిత్రాంశ మొండున్నదది వినుఁడు!

ఎనిమిదేండ్లక్రిందట నే సింగ్లాండులో నుండినప్పుడు ‘విటకర్ రైట్’ అనునొకని యార్థికమాయలు బహిరంగపఱుపఁబడెను. ఇవి కృష్ణమాయలట్లు, ఆశ్చర్యజనకములు. రైట్లు బహుచాతుర్యవంతుఁడు. తొలుత కొన్ని సత్సమాజములనుస్థాపించి కార్యములం జక్కఁగాఁ దీర్చినవాఁడై, ఇంకను నొన్నత్యముం జెందవలయునను నుత్సాహముతో ననేక సమాజములం బ్రతిష్ఠించెను. ఇందుఁ గొన్ని నష్టము దెచ్చినవి. ఇంకేమి చేయవచ్చునని క్రొత్తక్రొత్త కంపెనీల లేవదీసి వీనిభాగముల నమ్ముటచే వచ్చిన ధనమును ప్రాతవాని కప్పిచ్చునట్లు వ్రాసి యా భాగస్థుల కప్పఱొకరీతి సమాధానముంజూపి, యిట్లనేక విచిత్రగతులకుం దొడంగినవాఁడాయెను. కంపెనీలు వెవ్వేఱు పేరు దాల్చి భిన్నములని బయటివారికిఁ దోచినను నిజము చూడఱొయిన నన్నిటికి నాధుఁడువీఁడె. ఒకకంపెనీపేరఁదీసి యింకొక కంపెనీకి ఋణ మిచ్చుట యనఁగాఁ దనకుఁదానే యప్పిచ్చుకొన్నట్లు! ఈ యప్పులు దీఱునవియేనా యోచింపుఁడు! భాగస్థుల యేడుపెట్లున్ననేమి? తాను

ప్రచండమై వెలసి యద్భుతమైన సాధమొందునిర్మించి యందు చక్ర వర్తిగారినిగూడ విందులచే బూజించి కీర్తిమంతుడాయెను ! తనచే సృజింపబడిన సమాజములయందు జనులకు విశ్వాస ముద్ధరమగుటకై యొకానొకప్పు డిండియా దేశపు గవర్నర్ జనరల్ గానుండిన డఫరిన్ ప్రభువుగారిని చోదకాధ్యక్షుండుగనుండఁ బ్రార్థించిన నాయుదారచిత్తు డేకాపట్యము నెఱుంగనివాడగుట నిట్టిచతురుండు చేపట్టిన పనికి విఘాతములుండునేయని సమ్మతించెను. మాయావ్యాపార మెన్నాళ్ళని నడువగలదు ? తుదకున్నట్టుండి రైట్టుగారి కంపెనీ లనేకములు దివాలెత్తినవి ! ఇక్కడ 'అర్బిత్ నట్' ప్రళయముమాదిరి నక్కడ 'రైట్టు' ప్రళయమాయె! లక్షలకొలది జనములు సర్వముం బోగొట్టుకొన్నవారై దిక్కులు గంపింప నాశ్రోశించిరి. డఫరిన్ ప్రభువుగారు నిర్దోషులయ్యును తమపేరునకుఁ బ్రమాదమువచ్చెగదాయని దుఃఖించి యాదుఃఖముచేసేనే పరమపదవింజెందిరి. 'రైట్టు' యెన్నియో జిత్తులు తెలిసిన ప్రాతనక్క యగుటచేత వానిపైఁ గేసుదెచ్చినను జయమ సిద్ధమని గవర్నెంటువారు పేక్షించిరి. గవర్నెంటువారి యుపేక్షతో మనకేమని జనులందఱు సంతకములుచేసి ధనముగూర్చి వానిమీఁద నేరముమోషగా వైకోర్టులో గొప్పకేసునడిచి 5 సంవత్సరములు కఠినశిక్ష విధింపబడెగాని 'రైట్టు' మాత్రము తుదకుఁ దప్పించు కొన్నాఁడు ! ఎట్లనగా, ఆక్షణమే విషము దీసికొని చచ్చుటచేత !

ఒక్కవ్యాపారము నొక కంపెనీపేరఁజేయుచు దానిలో వినియోగించుటకై ద్రవ్యము నాకర్షింపంగోఁ యింకొకపేర బ్యాంకీలు, ఇన్షూరెన్సు కంపెనీలు, తేలఁజేయువారునున్నారు. ఇట్టివన్నియుఁ గృత్రిమములేకాని సరియైనవిగావు. ఎట్లందురో, నిధులయొక్క ధర్మం, అప్పులగోరివచ్చు నాసాములయద్యమములు యుక్తములూ, అయుక్తములూ, యని పరిశీలించుట నిధినిర్మాతయే వ్యవహార సమాజ నిర్మాత గను నుండినయెడ జనులచే నిక్షేపింపబడు విత్తములను ధారాశిముగ

నేవిమర్శయుఁజేయక తనసమాజములలోఁ దగులఁబెట్టును బయటివారి కీసమాచారము తెలియకుండునట్లు నామధేయములు చోదకమండలములును భిన్నములుగ నుండునట్లు నటింతురుగాన నిది ముమ్మాటికిని మోసము. ముఖ్యముగా నిధీశ్వరులు నిష్పక్షపాతబుద్ధితో సత్యాసత్య విచారణ సేయువారుగా నుండవలయుననుట యొత్తయు నావశ్యకము.

ఇన్ని కుటిలములకు నాస్పదమయ్యు సంగళిత మూలధనసమాజ పంక్తి యేలవరిల్లుచున్నదని చోద్యమందుదురేమో? ఉత్తరము సుగమము. పశ్చిమ దేశములో మొత్తముమీఁద విశ్వాసము నభివృద్ధి చేయునంతటి యారవముండుటయే హేతువు. ఆసాధభూతు లెందఱో యున్నను నక్కడివారి యసార వ్యవహారములతోఁ బోల్చిచూచిన వారిఘోరము లలక్ష్యములుగానున్నవి. అట్లుగాక సౌశీల్యమునకన్న దౌశీల్యమే స్థిరమైయున్నయెడ నాణెము స్థిరవ్యాపియైయుండునా? ఉండదు. సమృద్ధి కము ప్రసరించుచుండుటయ వారియోగ్యతకు నమోఘ మైన సాక్ష్యము.

ఇంగ్లాండులో నిట్టిసమాజముల నన్నింటిని రాజ్యాంగమువారిచే నేర్పఱుపఁబడిన, గణితశాస్త్రపారీణు లేఁతేట లెక్కలన్నియువిమర్శించి పరిశీలించి చోదకములుచేయు ప్రకటనలు బూతులా నిజములా యనుట నిర్ణయించి యెల్లరకుం దెలుపుదురు. ప్రతిసమాజమును గవర్నమెంటు వారి విచారణకు సధినమైయుండినంగాని వ్యవహారములకుఁ జొరరాదని శాసనము. కన్ను మూసికొనియుండు భాగసులకు దొరతనమువారి సంప్రతులేకండ్లు లోకజ్ఞానము కీడు కౌఠు లెఱుగక పేదసాదలు చోదక సభలయొక్క వర్ణనలు కట్టుకథలునువిని బేలువోదురను శంకచే ప్రజారక్షణార్థము ప్రభువులు సంప్రతుల నియోగించినను వీరలఁగూడ కన్నుపుచ్చునంత సమర్థులైన వ్యాపారు లుండకపోలేదు.

హిందూదేశములోని జాయింటు స్టాకు కంపెనీలు

ఇంగ్లాండునకన్న మనదేశమున సమాజవ్యాపారమునకు ప్రసక్తి తక్కువ. దీనికెన్నియో కారణము లున్నవిగాని యన్నింటింజూప

సాధ్యముగాదు. అందులోఁ బ్రబలములైనవానిం గొన్నింటి నిటఁ జాటింతము:—మన దేశములో నరాజకము, జాతి మతాదిభేదములు, వీనిచే నమ్మిక కృత్రీభూతమైనది ఇప్పుడు సారాజ్యము గల్గియున్నను దటుక్కున నమ్మిక చిగిరించి పొదగాఁ బెఱుగుట యసంభవము. ఐనను మునుపటికన్నఁ గొంతమట్టునకు మేల్కొని కనువిచ్చునదిగా నున్నది భాగస్థులు నేఁడు వ్యవహారములలోఁజేరిన తేపు వక్రీశ్వనద్దఁ జేరుదురనుట యనుభవవేద్యము. “పరుల పరిపణముతోఁజేయు వ్యాపారముగదా ! నష్టమువచ్చిననాకేమి ?” యని కార్యకర్తలుపేక్ష వహించియుంటయు, నంతకుమీఱి మోసపుడ్రోవలఁ దామే యంతయు నోటవేసికొని పోవుటయు నిచ్చట నమితముగా నుండుటయకాదు, ఇంగ్లాండులోబలె నట్టివారిని హీనులని భ్రష్టులనియుఁ బెద్దమనుష్యులు దూరస్థులంజేయుటయులేదు. కావున నిట్టి యనుచితములు మాఱులేక జరుగుచున్నవి. ఆచారములనఁబడు మూఢక్రమముల మీఁదనుండు శ్రద్ధాజాడ్యము సత్ప్రవర్తనయందు లేమి యత్యంతము చింతనీయము. గవర్నమెంటు ఉద్యోగస్థులును విశ్వాసయోగ్యులనుట పశ్చిమ రాజ్యములలోబలె నిటఁజెల్లదు. లంచములు పుచ్చుకొనువారెందఱు ? ఇచ్చువారెందఱు ? ఆయాసముఁ బక్షపాతమునూని యోచింపుఁడు ! పోనీ, రహస్యముగఁ దీసికొనుటతోఁ బోవునా ? ఈ దేశమున “మీకు సంబళమెంత ? అదిగాక పై రాఁబడియెంత ?” యని విచారించుట సహజ యోగక్షేమ విచారణలోఁజేరినది ! తప్పులుండుటయకాదు, సిగ్గునుబోయినది. కావున గవర్నమెంటువా రేమిచేతురు ? శాసనము లెంత శ్రేష్టములుగనున్నను వాని నిర్వర్తించువాడు మానమర్యాదా దూరులై యున్న నేమిచేయనగును ? ఈ దౌష్ట్యంబులు వేదాంతము లకుం బుట్టినిల్ల గు సీరాజ్యంబులో మలమలమాడుచుండుటకుం గతం బెమియనిన, జనుల స్వప్రయోజన పరత్వమును ధర్మవికలతయు నను నవియే. చూడుఁడు ! పెద్దమనుష్యుఁడని వేరుగన్నవాఁడు, సెలవు

తక్కువగఁ బ్రయాణముచేయ నిశ్చయించి, మూడవతరగతి టిక్కెట్టు దీసి యా తరగతిబండ్లలో బీదసాదలు సామాన్యముగ నెక్కవత్తురు గాన వారి నాపివేయుమని, స్టేషనులోని పోర్టరును నడిగికొని, వాడట్లు పేరాసమైఁజేయ, రైలుగదలునపుడు వానిచేతిలో గంభీరంగా నఱణాపెట్టి, వానిచేత నాలుగు వషట్టారములం బెట్టించుకొని, సుమంగళముగఁ బోవుచుండుట యెవరెఱుంగరు ? దీనిచే నేర్పడు జాతిగుణము లెవ్వియనిన:—1. తనయొక్క హక్కులకన్న నెక్కువగ గ్రహింపఁ గోరుట. మనవారీవణ, ఈషణయనుదానికి నిజమైన యర్థమియ్యదియ. 2. పరులయొక్క హక్కులను దిరస్కరించుట. 3. ఈయన్యాయమును నీచమైన పద్ధతులచే నుద్ధరించుట. ఒక్కలంచములకేగాదు. దుష్టకష్ట చరిత్రంబులకు నెల్ల నియ్యవి యాకరంబులు పోలీసు, రెవిన్యూ, ఉద్యోగస్థులయెడ, సాధారణముగనుండు నీమూటికి సహాయముగ జనులు గడగడమనివణఁకు భీతియు బయలుదేటి, మనల నెట్టి యుక్తత్యములకైన విధేయులంజేయుట సుప్రసిద్ధం. 'రైట్లు' ను దండితుంజేయు నుద్యమమున గవర్న మెంటువారు వెనుదీసినను ప్రజలేచేరి ద్రవ్యములఁ జందావేసికొని సేకరించి కేసుచేసి పగదీర్చిరనియంటిమి. అట్టిరాజసము ధర్మసంస్థాపనశక్తియు నీదేశమున నేమాత్రమున్నదో మీకుఁదెలియదా ? తమహక్కులను సర్వభంగుల రక్షింతుమను ధైర్యము, పరులయొక్క హక్కుల నాక్రమింపమను నౌదార్యము, ఈ రెండు గుణములు మొత్తముమీఁద ప్రాచుర్యమునకు రానిదేశముల యోగ్యతా విశ్వాసములు శుద్ధముగ నుండవనుట నిర్వివాదమైన న్యాయము. యోగ్యతయు విశ్వాసమును బరస్పర శరణ్యములైన గుణములు. వీనికాద్యము ధర్మమునందలి నిష్ఠ, దానికి నిదానములు ధీరధైర్య పద్ధతులు. 'అనఁగా బలవంతులఁజూచి తప్పలేనియప్పుడు భయముఁగొనమియు, బలహీనులయెడ ననుచితవృత్తి భయముఁ జూపమియును, రాజసగుణముల వీసరించి దొంగవేదాంతములకుదిగిన

రాజ్యములలో, పండ్లు లేని వులివలె మోసముల నాశ్రయించువారుందు రేకాని, యవక్రవిక్రమాఘ్యులు తరుచుగ నుండురు. వీరిమాయలే తుదకు వీరల మాయించును. మనలోపములకుఁ దోష శాసనలోపములును జేరియున్నవి. ఇంగ్లాండులో బలె దొరతనమువారిచేఁ జేయుబడు సమాజముల లెక్కలపరీక్ష, ఇచ్చట నంతకఠినముగాదు. ఇప్పుడై దేండ్లలో నెన్నియో కంపెనీలుపుట్టి గిట్టుటంజూచియు, సమాజనిర్మాతలు సేయు చోరత్వముం బాటించియు, గవర్నమెంటువారు త్వరలో నీలోపమును నివర్తి చేయచున్నారు. ఇండియా దేశములోని చట్టముల ప్రకారము నిర్మింపఁబడిన సంఘములు, ఇంగ్లాండులోని చట్టములచే నిబద్ధములై నవాని యంతవిశ్వసనీయములుగావు. ఇండియా గవర్నమెంటువారును, ఈ మాయల మట్టుసేయుమార్గముల రోయుచున్నారు. అసతికాలముననే నూతన శాసనములు వెడలుననుటకు నిమిత్తములు కాననయ్యెడిని.*

విస్తార వ్యాపారము

మూలధన సంక్లెష్ట ఒడ్డుతులఁ గొన్నింటి వివరించితిమి. ఇత నద్దానికీఁ బ్రయోజనరూపమైన విస్తార వ్యాపారముయొక్క గుణ దోషములం బ్రకటింతుము :—

విస్తరత ద్వివిధము. 1. వ్యాపారమంతయు వ్యాపించుట. ఉదా. మునుపటికన్న దూదివ్యాపార మిప్పుడెన్నియో మడుంగుల పొడువుగాంచెనున్నది. 2. వ్యాపారములకుంజేరిన కర్మశాలలు ఘన తరములగుట. చూడుడు ! వ్యాపారము వృద్ధిగన్నను నందులకుఁజేరిన యంగశృన్నియు వృద్ధియగుననుట యేమినిజము ? అంగశృలో పోటీలు హెచ్చిన కొన్ని యాఱిడివోవుటయుఁ గొన్ని కఱగుటయుఁ గొన్ని వెఱుగుటయు సంభవించును. మఱియు వ్యాపారము సముత్కృతముగ నున్నను నందలి యంగశృన్నియు చిన్నచిన్నవిగను హెచ్చిన సంఖ్య

* ఈ విషయమైన చట్టమొండు, ఇటీవల శాసనసభలో నడిచింది.

గలయవిగను నుండవచ్చును. కావునఁ గర్మశాలా విక్షేపమునకును వ్యవహార విక్షేపమునకును నంతరువు ఉండుట భావించునది.

వ్యాపారము సమప్తిని వ్యాపించుటలో నొక లక్షణము తఱచుగా నంబడియెడి ఎద్దియనఁగా సజాతీయములయిన కళలు, ఏకస్థానమున గుంపులుగట్టుట. ఉదా. చెన్నపురి రాజధానిలో రత్నకంబళ్ళకు ఏలూరును, దంతపురబనులకు విశాఖపట్టణము, తిరుచనాపల్లి, మైసూరు, తిరువాన్కూరులును, పుట్టినిండ్లుగానున్నవి మఱి బజారులలోపై తము మిఠాయి యంగళ్ళన్నియు దీపములతోను, ఈఁగలతోను దేదరిల్లుచు నొకేచోట బారులుగట్టియుండును. షరాపువర్తకమువారందఱు నొకే దిక్కున గుమిగుూడియుందురు. పుష్పలావికలును గుమిగుూడి యొక్క యిక్క ఘుమఘుమమని వాసనలు నలుదెసలఁబొఱి సరససల్లాపము లాడుచుందురు. చిల్లరయంగళ్ళొకప్రక్క మొత్తపుటంగళ్ళొకప్రక్క నీరీతి సాదృశ్యము ననుసరించి కళలు వ్యూహములు గట్టియున్నవి దీనికి స్థానసాంగత్యము, స్థానైక్యము ఇత్యాదులు నామములు.

స్థానసాంగత్యము—స్థానసాంగత్యముం బుట్టించు హేతువు తెవ్వియనిన;

1. ప్రకృతిగుణంబులు. శీతోష్ణాదిస్థితులననుసరించి ఉత్పత్తియు నుత్పత్తిననుసరించి వ్యాపారములును బరిణమించును. బెంగుళూరు మిఠశీతోష్ణమైన స్థలంబుగావున నచ్చట పట్టుపురుగులు బొగుగా వృద్ధికి వచ్చుటంజేసి వానికిం దగిన ఊత్రములు తోటలు తత్పరిసరంబులఁ బ్రతిష్ఠింపఁబడుచున్నవి. బొంబాయిలో సుప్రసిద్ధుడగు 'తాతా' యను గొప్ప వ్యవహారి బెంగుళూరి సమీపముననుండు నేలలఁగొని పట్టుపురుగులకు నాశ్రయమైన కంబళి చెట్టు తోటల నాటించినందులకు నాప్రాంతముయొక్క శీతోష్ణ సామ్యస్థితియే కారణము. బొంబాయి రాజధానిలో దూదిపంటకు ననువైన నల్లరేగడ భూమి విస్తారముగనుంట్లఁజేసి యా వ్యాపారమున కాసీమ యాకర మాయెను.

2. రేవులు. ఎగుమతి దిగుమతి వ్యాపారమునకు రేవులు ముఖ్యములు. మంచి రేవులన్నియు స్వతస్సిద్ధములు. బాంబాయి, కలకత్తా, రంగూను మొదలైన స్థలముల యభివృద్ధికి వాని యునికిట్లు ప్రబల సహాయకారి. మఱియు రేవులుండు స్థలములకు వస్తువులఁ దెచ్చుటకును, అచ్చటనుండి వానిఁ గొనిపోవుటకును, ఆస్థానములతోఁ గూడిక గలవిగా రైలుమార్గములు వేయఁబడును. శ్రేష్ఠములైన రేవులు వర్తకము నాకర్షించుటలో నఖండప్రభావములు.

3. గనులు. ముఖ్యముగా, ఇనుము, బొగ్గు, పీనికీఁ బుట్టినిండగు గనులు. యంత్రరచనాది కళలెల్ల పీనివద్ద బ్రదుకునవి.

4 నీటిశక్తి. యంత్రములంద్రిప్పి పనిచేయించుకొనుటకు శక్తి యావశ్యకము. మనుష్యుల బాహుబలము మహాఘోరములకుం జాలదు. పూర్వము ప్రవాహధారలచేఁ జక్రములఁ దిగుగునట్లుచేసి తద్వారా యంత్రముల నడుపుచుండుట పశ్చిమదేశములలో సర్వ సాధారణముగ నుండినందున ననేక వ్యాపారములు నడులయొడ్డున స్థాపనకువచ్చినవి. వర్తమానమున విద్యుచ్ఛక్తి నుత్పాదించు క్రీయ మొదలగు కొన్ని కార్యములకుండుప్ప ప్రవాహముల నంతగా నేవింప వలసిన విధిలేదు ఏలన, నీటిశక్తికిమాఱుగ నావిరిశక్తి నుపయోగించు చున్నాము. ఆవిరికి నీళ్ళుదొరికినంజాలును. వేగవంతములైన ప్రవాహము లక్కఱలేదు. మఱియు విద్యుచ్ఛక్తియు యంత్రగమనమునకు నాధారము. అద్దానిని తంతులగుండ వానోవేగమున నెంతమార్మైనఁ దీసికొని సులభముగ పోవచ్చుచుగాన నదులు, ఆకాశగంగలు, పీనియొద్ద నాశక్తిని గలిగించి వలసినచోటుల వినియోగింతురు. కావున కళలు గుమిగూడక చెదరియుండుటకు నీశక్తి ద్వితయము, నిదానము.

5. పూర్వకాలమున పుణ్యక్షేత్రములు, రాజనివాస స్థానములు వర్తకమునకు శరణ్యములై యుండినవి. ఏలనఁగా పీనినాశ్రయించు

టకు జనసమూహము లే తెంచునుగాన. ఇప్పటికిని వీని ప్రాముఖ్యము మొదలంటఁబోయినదిగాదు. కలకత్తానుండి ఢిల్లీకి గవర్నమెంటువారు వలసపోవలయునని చక్రవర్తిగా రాజ్యపించినందున కలకత్తాలోని వర్తకులు తమయభ్యుదయమునకు విఘ్నము గల్పించఁబడెనని యాక్రోశించుచున్నారు. హిందూదేశములో పుణ్యక్షేత్రముల కుండునంత గౌరవ మితర రాజ్యములలోఁ గానరాదు. కావుననే తిరుపతి, శ్రీరంగం, రామేశ్వరము మొదలగు పరమపవిత్ర పట్టణములు పూజాద్రవ్యములైన శుంకాయలు, పువ్వులు, అరటిపండ్లు, కర్పూరము, తిరుమణి, తిరుచూర్ణము, నూనె, నేయి మొదలగువానితో నింపఁబడియుండుట. యాత్రాస్థలములన్నియు ముక్తికేగాక భుక్తికిని ననువైన సంతలు. కాలక్రమమున నీపాడుకలిమాహాత్మ్యంబు వర్ధిలుటంజేసి దేవతల యొక్కయు రాజ్యాంగమువారియొక్కయు ముఖ్యపట్టణములకు ననుగ్రహశక్తియు సంగ్రహశక్తియు లాఘవంబు నొందుచున్నవి.

ప్రకృతి గుణంబు లనుగుణంబులయ్యు పౌరుషంబు సాలదేవి నుపయోగమునకురావు నదులు గనులు నెన్నియున్ననేమి? ఆవిరి యెంతయబ్బిననేమి? వానియం దంతర్భవించుయుండు ప్రయోజనంబు లెఱింగి యుచితవృత్తుల నధీనములఁజేయు ప్రయత్నము నేరనివాని కవి యుండియు లేనట్టే. నిరుత్సాహ రాజ్యంబుల నదులచే సముద్రమును, ఆవిరిచే నాకాశమును బుష్కలత్వంబుం జెందుఁగాని ప్రజకుం బ్రతిపత్తి సంకలితంబుగాదు, కావున నెన్నిభంగులఁ జూచినను, అర్థానర్థములకు మనుష్యులే యుత్తరవాదులు.

స్థానసాంగత్యమువలని గుణము లెవ్వియనిన

యంత్రములయు తదితర రచనాసాధనములయు మేలుకీడులు సమీపస్థులైన యనేకులు పరీక్షింతురుగానఁ ద్వరలోఁ గనుఁగొననగును. అట్ల గనుఁగొన్న విశేషములన్నియు నయ్యైవృత్తుల వారికెల్ల బోధపడుట సుగమము.

ఏకవిధమైన శిల్పము నభ్యసించువారెల్లరు నొక సమూహముగ నుండుటంజేసి పారంపర్య ప్రభావంబున వారినంతటికిని, అందలి కుశలత సులభముగ నలవడును. చిన్ననాటినుండియు నొక్కకళకు చేరినమాటలవినుచుఁ జర్యలఁజూచుచు నదేచింతగా నుండురుగానఁ బ్రావీణ్యము తమకుం దెలియక తమ్మావేశించును.

ప్రత్తివ్యాపార మేకస్థలగతంబైనదానిచే విసర్జింపఁబడిన గింజలన్నియు గొప్పరాసులుగా లభ్యములౌటచే గింజలనుండి నూనెఁ దీయుట, గానుగపిండి తయారుచేయుట యను నుపకళలకుఁ గావలసినంత సామగ్రులు గల్గును. ముఖ్యకళలకు ననుబంధములైన కళల కూకళలనిపేరు. ప్రత్తియంత్రశాలలు దిక్కున కొకటిగానున్నఁ బ్రతియంత్రమునుండియు రాల్పఁబడుగింజ లల్పములౌటఁ బ్రత్యేక వృత్తికిం జాలకపోవును స్థానైక్య ముపకళలకుం బ్రకాశకము. ఉపకళలు రెండు విధములు. 1. ముఖ్యకళలందు వర్జింపఁబడు వస్తువుల రచనకుఁ దెచ్చునవి. 2. ముఖ్యకళలకును నుపకళలకును నావశ్యకములైన పనికరముల మరామత్తు చేయునవి. పది యంత్రశాల లొకటిగానున్న వానిలో వాడఁబడు చీలలు గొట్టములు మొదలగునవి కల్పించుటకు వేటొకశాలయేర్పడ వీలుండును. శాలలు దూరస్థములైన నొకొక్కదానికే గొన్ని సాధనములుమాత్రమే నేకురినం జాలుంగాన నీకొంచె పాటి క్రియకుఁ బ్రత్యేక శాలలు స్థాపనకురావు. సంస్కార క్రియల యందు నట్లే. బహుశాలా సంభరిత ప్రదేశముల సంస్కార శాలలకుఁ దరుణముండును. తదితరస్థానముల వారివారి సంస్కారములను వారే చిల్లరచిల్లరగాఁ జేసికొనుట యగత్యము. ముఖ్యకళలలోని యావేశనములు చిన్నవిగనున్నను వానికెల్ల సామాన్యములైన యుపకళా శాలలు పెద్దవిగ నుండకమానవు. ఇట్లు విస్తార వ్యవహారధురీణములైన యంత్రరాజములనిర్మించి పనిఁజేయుట లాభకార్యంబగును. విస్తరతకొలఁది యంత్రములకు నింపు సొంపు నుండుననుట సుప్రసిద్ధము.

వదైన నొకకళకు ముఖ్యాశ్రయమనిపేరుగన్న యెడకుఁ దద్వృత్తి కరులైన శిల్పులు “ఇందఱకు శరణ్యమైనచోట మనకుఁ బని దొరకక పోవునా” యను ధైర్యంబునవత్తురు. కావున శిల్పులకు సటిపట్టణములు ప్రకృష్ట శరణ్యములు.

మఱియు నావృత్తిలో జీతములచట నేమాత్రముండుననుటయు సులభవేద్యమగానఁ గర్మకరులను మోసగించుటకుఁగాదు. కర్మకారులు శ్రేణు లేర్పఱచి సమూహముగా బేరమాడుటకును నుపాయము సిద్ధించును.

ఇక దోషములు:—

సజాతీయ కళాకీర్ణములైన స్థలంబులలోఁ దదుచిత నైపుణీ సమేతులకుంగాని, ఇతరులకుఁ గూలీదొరకుట కష్టము, దృష్టాంతము. బంగాళాలో మహాఘనమైన యయశ్శాల నేర్పఱచి యాశాలకుంజేరిన వారినే చుట్టుపక్కల నివసింపఁజేసి యయః కర్మపురి నొండు నిర్మించుచున్నారనియంటిమి. అట్టిచోటుల కుటుంబభారముఁదాల్చు భంగు తెయ్యవి? ఇనుపపనికి బలాధ్యులెకాని తక్కింఱులు నిష్ప్రయోజకులు. కుటుంబమున బలవంతులైనవారెవరు? పదునెనిమిది మొదలు నలువది సంవత్సరములలోనుండు మగవారుమాత్రమేకదా! ఇంటిలోని స్త్రీలకు బాలికా బాలకులకు వేటువృత్తులులేకున్న గడన యసాధ్యము. కావునఁ గుటుంబముయొక్క యాదాయమంతయుఁ గొందఱచేఁ గూడఁబెట్టవలసినదగును. సరాసరి యాదాయము కొఱఁతవడని దానింజేయుదురయేని, అట్టిచోటుల జీతములు మిక్కిలి ఎక్కువగా నుండినంగానికాదు. కావున స్థలముల కళలసంఖ్య లబ్ధములొకొలఁది జీతము లధికముగావలయును. కానిచోఁ గుటుంబముయొక్క మొత్తపు వచ్చుబడి యనేక కళలఁగలిగి యందఱకుఁ బనులఁగూర్చు స్థలములయందంత పూర్ణత వహింపదు.

ఈదోషమునకుం బ్రతిక్రియ యేదనఁగా నుపకళలు మఱియు విజాతీయములైన ఇతరకళలును బ్రతిష్ఠితములౌట. ఒకటి ముఖ్యముగా నున్నను దానిం బరివేష్టించి గ్రహములువోలె మఱికొన్నియున్నను నింకను మంచిది.

ప్రకృతము కళాగంభీరములైన పట్టణము లతిశీఘ్రముగఁ బశ్చిమ రాజ్యములలో వ్యాపించుచున్నవి. లండను మహాపట్టణము యొక్క జనసంఖ్యయు వైశాల్యమును గంతులునేయుచు మీఱుచుండుట దీనికొక దృష్టాంతము. ఒక లండను పట్టణముయొక్క జనసంఖ్య యెంతని భావించెదరు? మైసూరి సీమయందలి దానికన్న రెండింతలు! ప్రత్తిశాలలచేఁ బరిశోభితంబైన 'మాన్ చెస్టరు' అను నగరమునిల్లే. ప్రతిదినము నెల్లల దాఱుచున్నది. మన దేశములో గ్రామముల పొలిమేరలవద్ద సరిహద్దుల రక్షించుకొఱకు నెల్లమ్మయను దేవతను నిల్పుచున్నారుగదా! మన గ్రామములు నిలుకడ గలిగిన పరిమాణములు గలవిగాన ఎల్లమ్మ, కదలక మెదలక పెట్టిన తావుననే గూటముమాదిరి నుండవచ్చును. ఒక వేళ నింగ్లాండులో నెల్లమ్మలను నిల్పితమేని యీ యెల్లమ్మలు దినదినము ముందునకుఁ బోరేని, ఎల్లల గోచర దూరస్థములౌను. ఈ వ్యాప్తికేఁ గారణం బేమి యనిన; ఆ పట్టణములలో ననేకవిధములైన కళలు నుపకళలు నున్నం బట్టి యాబాలగోపాల మెల్లరకుం బనిదొరకుట యతిసుకరముగావునఁ గంఠోపతండములుగ జనులు వానిపై దుముకుదురు. జనస్తోమ మెక్కువయైన నింటిబాడుగ లతిశయించును. అందుచే నీనష్టమేలయని జనులు దూరముగనుండు నూతనభూములలో నివాసము లేర్పఱచుకొనుటచేతఁ బురములు విరివిగాంచును. దూరముగఁబోయినఁ గర్మశాలలలోఁ బనికిదిగుట యాలస్యముగదాయని శంకింతురేమో! ట్రామ్ బండ్లు పొగబండ్లును గంటకుఁ బదివంతునఁ బోవుచుండఁగా నాలస్య

మేలకలాగును ! పట్టణములు ప్రసరించురీతి యిట్టిది. ఏకకళాస్పదమైనఁ జాలదు. అనేక కళలకు నాస్పదమైయుండిన నింకను నుత్తము

యానసౌకర్యములే స్థానైక్య మిరు దెఱంగుల విరుద్ధమార్గముల నీడ్వఁబడుచున్నది. ఎట్లన, 1. క్రయ విక్రయస్థితుల నెఱుంగుట, దూరమూననుండియైనంగొనుట, ఇవి సులభపథంబులగుఁగానఁ గళలెయ్యెడనైన నొండెడ నుండినను గప్పములేదు. ఇందుచే స్థానసాంగత్యము దృఢతరంబగును. 2. అయినను బ్రయాణ సౌలభ్యము చేఁగొనువారుండుచోటుల శ్రమకరులునుజేరి యచ్చటనే వస్తురచనలకుం దొడంగుటయఁ జాలకన యగుఁగానఁ గళలు మూలకొక్కటిగా బోవుటయు ననుకూలము. ఇపుడిపుడు కొందఱు యానవేతనముల మిగిలించు నభిలాషయు, పట్టణంబుల శుభ్రమైనగాలియు నాభేటకమునకుఁదగిన బయళ్ళును లేమియుఁ దమ్ముఁ బ్రేరేప నినుపదారుల పొంత నుండు గ్రామములలో నావేశములఁ గట్టుచున్నారు. ఉత్పత్తి కళలు చెదిరినను వర్తకుల యాహణము లంతగాఁ జెదగుటఁగాఁము ధూమనౌకాళకటంబులం జేసియకాదె యూరోపియనులు మనదేశమునఁ దామే ప్రత్యక్షించి యార్థిక తంత్రంబులు నడుపుటాయె.

విస్తార కాలలు

ఇక నావేశన విస్తరతంగూర్చిన మంచిచెడుగుల విచారితము. పరికర్షణ క్రియలైన కృష్యాదులు ప్రకృతి బద్ధంబులుగానఁ బరివర్తన క్రియ లీన్యాయపరీక్షకు విస్పృష్టములైన నిదర్శనంబులు. వస్తురచనా కళలు విరివిగాంచినందుచేఁ గలుగు లాభంబు లెవ్వయినః—

1. తమకు సామగ్రులైన యసంస్కృత పదార్థముల గొప్ప గొప్ప మొత్తములుగాఁ గొనవచ్చుంగాన నవి చిల్లరజేరములకన్న నయముగఁ బ్రాప్తించుటంజేసి వ్యయము తఱుగును,
2. సంక్షిప్త వ్యవహారముల విసర్జితములైన బండములు ప్రత్యేక వృత్తికిం జాలకపోవుటచే వ్యర్థములుగాఁబోవును. విక్షిప్త వ్యవహారముల నివియు వినియోజ్యములగును.

3. యంత్రముల ప్రవేశములకు విస్తార వ్యవహారముల యందు బలె నల్పవ్యవహారముల వీలులేదు. యంత్రములును శ్రీఘంటున బల మఱి మూర్ఖబడునవిగాన నీవ్యయముభరింప సంకుచిత వ్యాపారులకు వలనుగాదు.

4. నూతనవిధములం బరీక్షించుటకు నాధ్యులకేగాని యల్పుల కసాధ్యము

5. గంభీర వ్యవహారులు ఖర్చులు గణించక దేశదేశములఁ దమవస్తువులం బ్రకటించి వానియందు జనుల కాసక్తిని రక్తిని సృష్టించుదురు. చిల్లరవారు వాడుకకాండకేగాని పరిచయములేనివారికై వస్తువుల సిద్ధపఱచుశక్తికి దూరులు.

6. మొత్తముగాఁగొనుట, మొత్తముగా విక్రయించుట, అయ్యై చక్రంబులఁ దమయుద్యోగస్థులనిల్చి వారితే వర్తమానముల నెఱుంగుట, సుప్రసిద్ధమైన పేరుఁగాంచి తమయందెల్లరకు విశ్వాసముండు నట్లుచేయుట, తుట్టతుదకు వైరుల నిర్జించి యేకచక్రంబుగాఁ గార్యంబుల నఱుపుట, ఇత్యాది ప్రచారములు బలవంతులకుం జెల్లుఁగాని దుర్బలులకుం జెల్లువు. కావుననే యాధునిక సమయమున నెక్కడఁ జూచినను చిల్లర వ్యవహారములు సూర్యోదయంబున నక్షత్రముల మాడ్కి మఱుగువడి మందభాగ్యములొచుండుట. మఱియు వృద్ధి వృద్ధికి గారణంబుగాన నెక్కువయశాకాలంది నింకను నెక్కువగఁ బోవుట సుఘటము.

7. కర్మకరుల సంఖ్యయు నాతతముగ నుండుఁగాన శ్రమను లాభాపాదన పర్యంతము విభజించి ప్రతిక్రియకును నిపుణులైనవారి నియోగించుటయు విస్తార కళాశాలలవారికి లఘుతంత్రంబ.

8. వ్యవహారమండలియందలి స్థితిగతుల నరయుటకు ఘనులకుఁ బోలినట్లు లాతివారలకుంబోలదు. నవీనవిచారణల కుద్యమించి యాను

కూల్య ప్రాతికూల్యముల నిర్ణయించి త్రోవజూపువారు ఘనులు. వారిననుసరించిపోవువారు చిన్నలు.

అయినను బరిమిత వ్యాపారుల పరంబులైన యానుకూల్యము లును గొన్నిగలవు. అవి యెవ్వయిన :-

1. తామే స్వయముగ నన్నింటిని విచారించుకొనుట సులభ శార్యము. మధ్యవర్తులైన విచారణకర్తల నమ్మియుండవలసిన విధిలేదు.
2. బంగారు, వెండి, రత్నములు ఇత్యాది పరమమూల్యములైన వస్తువుల రచనయందు యజమానుల కంటికిదూరములైన క్రియలున్న నష్టముతప్పదు. ఈ వ్యాపారమందలి మళ్ళిగెలు మిక్కిలియు నల్లనేరవు.

3. వర్తమానమున సీమసీమల వృత్తాంతములును వార్తాప్రతికలు దొరతనమువారి ప్రకటనలు వీనిచే నెఱుంగుట సాధ్యంబుగాన నాధి కస్థితిగతులఁ గఱచిన జ్ఞానము గొప్పవారితో నించుమించు సరిసమముగఁ దమకు నలవడుటయుం గలదు.

4. యంత్రాదులయందలి వృద్ధికరములైన సంస్కారములను బ్రకృతి శాస్త్రజ్ఞులు గనిపెట్టనట్లు వ్యాపారులు గనుఁగొనుట యసంభవము. శాస్త్రజ్ఞులు విద్యాదాన మెల్లరకు సమాదరముతోఁ జేతురు గాన సంస్కరణ జ్ఞానము దుష్ప్రపంబుగాదు.

5. వాడుకకాండ గుర్రెఱిఁగి వారిమనసులకుం బ్రియమైన గతుల నడుచుటకు నవసరము గలవారుగానఁ దమవస్తువులు గిరాకి విశేషించి యెదుగకున్నను దఱచు కుంచునొందుటయలేదు. కావున విస్తార వ్యాపారసముద్రముపొంగి తమ్ముఁ గొట్టికొని పోవుననభయము సకారణముగాదని గ్రహింపవలయును.

సవిస్తరత యన్నివృత్తులయందును సమవర్తి కాదనుటయుఁ దెలిసియున్నది. వృత్తుల గుణంబులకును విన్యాస సౌలభ్యమునకు నుండు ప్రవృత్తి యెట్టిదనిన:-

వ్యవసాయము. విస్తారకృషికి నియ్యది యనువైనదిగాదు. పొలములు చిన్నవిగానున్న మంచిదియూ పెద్దవిగానున్న మంచిదియూ యనుట యింకముందు చర్చింపబడును.

సవిస్తరత యీరీతి ననేకభంగులం బ్రవర్తిల్లునదియైతను దాని కిని నెల్లల విధించు నడ్డంకిపాటులున్నవి. అవి యెవ్వియన :—

సవిస్తరతను మితమునొనర్చు హేతువులు

1. యజమానులయొక్క కార్యనిర్వహణశక్తి. మనుష్యు లప్రమేయ జ్ఞానశక్తి సంఘన్నులుగారు. శ్రమశక్తి యుక్తులకుమించిన భారముఁ దమ్మపై మోపుకొందురయేని పనులకును దలలకును జేటు నిక్కువము. మఱియు నయసుముదురుకొలఁది నన్నివిజృంభణంబులు నడఁగుట నహజము. కావున వ్యాప్తియందలి యుత్సాహమును భగ్నమాను. ఒకవేళఁ దన్నెదిర్చిన వారి నెల్ల నడంగఁద్రొక్కినాఁడుబో, “ ఇంకెవ్వరు నములు లేరుగా ” యని పరిశ్రాంతుఁడౌటయు మనుష్య ప్రకృతియ.

తానెంత చతురుఁడైనను తనవెనుకటివాఁడును నంత చతురుం డగుననుట సందేహోస్పదము. ఆస్థికింబలె శక్తికిని సంతతివారి నొడయలుగఁజేయు రహస్యమింకను ప్రకాశమునకురాలేదు. వీనికన్నింటి కన్న ముఖ్యమును, ఆర్థికమర్మముల నంటునదియునైన కారణం బింకొండుగలదు. అదెయ్యదియనిన :—

ఉత్పత్తిచక్రము వినిమయచక్రముతో సంధించునది. అనఁగా వర్తకముతోఁజేరి యుత్పాదనక్రియ యున్నదనుట. ఇది పూర్వమే వివరింపఁబడిన విషయము. ఈ సంబంధముగాక యీ రెంటికిని విరుద్ధ భావ మొకటియున్నది. అదియేదనిన :—

వర్తకము గిరాకికి విధేయము. గిరాకి యనఁగా వస్తువుల యందలి మమత. ఇది త్వరలోఁ బూర్తికి వచ్చునదియైన సమిత

రాసుల సిద్ధపఱచుట నిష్ప్రయోజనము. కావున వాంఛ లెండు సిరంబులై యుండు నెం దస్థిరములై యుండుననుట విచార్యము. చూడుఁడు ? భోజనపదార్థములు మొదలగు నావశ్యక పదార్థముల మీఁద నొకమితమవఱకు సభిలాష యెన్నఁటికింజెడదు. ఏవియున్నను లేకున్నను ధాన్యములు, ఇండ్లుగట్టుకొనుటకు సాధనములైన నేలలు, కోయ్యలు, మన్ను, సున్నము, కొంచెముఱనుము, సాధారణవస్తువులకు వలయు ప్రత్తి, ఇవి యుండియే తీరవలయును, ఇఁక నీవస్తువుల లక్షణ మేమనఁగా నివి షరికరణ కళలకుం జేరినవి. అనఁగా వీనియందు సవిస్తారోత్పత్తి, హీనవృద్ధి ప్రకృతి గుణంబులు వీనిచే బాధితము. మఱియు ఘనతరములు సఖండవ్యాప్తములునైన క్రియలు సాధారణముగ నలంకారకళలైన విరచిత వ్యాసారములయం దుపగతములు. ఇట్టివస్తువులయందలి వాంఛ బహుచంచలము. సముద్రములోని తరంగములకరణి లేచుచు వ్రాలుచు నుండును. దృష్టాంతము. చీరలు తప్పక యందఱు ధరింతురుగాని బనారసుచీరలే కట్టితీరవలయునను విధి ఎవ్వరికినిలేదు. తఱుకుం జీరలయెడ నేడపరిమితమైన యాశయుండవచ్చును. ఇంకఁ గొన్నినాశ్శ్యకిది తరహాగాదని యేమహారాణియైన స్వప్నము గనెనేని, ఆమె షల్కినపల్లులే వేదవాక్యములుగ భావించు నంగనాచు లందఱు కాశిచీరలుపలదని, ఇంకొకదానిపై తిక్కఁగొందురు. ఆభరణములపాటు సీరితిదే. నేఁడు తరహాయని యనిపించుకొనునది రేవు వరహాకైనఁ బోవనిదగును.

అట్లుండుటచేత విస్తారముగ రచించుటకుఁ జాలినయవి స్థిరమైన యాదరణకుం బాత్రములుగావు అందుచేత సవిస్తరత మితముం జెందవలసినదవును. మఱి వేనియందు నాదరణము మొత్తముమీఁద ననశ్వరమో యవి ప్రకృతిబద్ధంబులై యమిత విస్తారోత్పత్తికి నర్హములుగావు. అమితాసక్తియు నమితోత్పాదకశక్తియు రెండును సమంబుగ నావేశించిన వస్తువులు మృగ్యములు.

ఇంతేకాదు, దూరదేశస్థులు ఇక్కడివారినుండి కొనవలయు నన్ను దామే నేరుగ వచ్చుచు బోవుచు నుండవలయునేని, నాఇక్కట్ల చేత వర్తక మపహృత విన్యాసమాను. అలంకార వస్తువులు కంటితో జూడనిది తీయుటకుఁగాదు, వర్తకుల వర్ణనలనమ్మి ప్రత్యక్ష పరీక్ష సేయక భూషణములను, పట్టువస్త్రములను, పలురకముల సుందరములైన తల గుడ్డలను నెవరైనఁ గొందురా? కావున విరచితములకు నరచితము లకుంబలె పణ్యసౌలభ్యములేదు.

పణ్యసౌలభ్యమనఁగా ననాయాసముగ దూరస్థులకైన నమ్ముడు వోవు గుణము.

పణ్యసౌలభ్యమునకు నిదానములైన స్వభావము లెవ్వయిన :

1. ఏకగుణము గలిగియుండుట. ఉదా. బియ్యము, రాగులు, పెసలు, గోధుమలు, ప్రత్తి, కడ్డియనుము ఇత్యాదులు. వీనిలో రకములు బొత్తిగాలేవనుటకాదు. మాటియేమన, విరచితములయందుంబలె నసంఖ్యాకములైన విధములులేవు. బయటియూరువారు సైతము వచ్చి చూడకయే గుణముల నించుమించుగ నిర్ణయింపజాలినంత యమిశ్రములైయుండునవి. బట్టలయంగడివాఁడు ప్రతిబస్తానుండియుఁ దుండ్లఁ గత్తరించి పంపినఁగాని చూడకయే యుత్తరువులం బంపలేము. అప్పుడును శంక నిర్మూలమగుట యరుదు ఏలన. చిన్నతునకగానుండునది రమణీయమైనను మన దేహచ్ఛాయకది సరిపోవునా పోవదా? చొక్కాయగాఁ గుట్టించిన సమష్టిలో నింత బాగుగానుండునా? యను సందియముఁ గొందుము. చొక్కాయచేయించి తోడుఁగుకొన్నపుడు స్నేహితులమోదించి చప్పట్లు గొట్టినంగాని మనసులోని తహతహ తీరదు. ధాన్యాద్యరచితములయెడ కలవరమింత దట్టముగనుండుట యసాధారణము.

ప్రకృతి సిద్ధములైన వస్తువులలో మనుష్యసిద్ధములైన వాని యందుంబలె నానావిధములు లేకునికీకఁ గారణమేమనఁగా, మనకన్న

ప్రకృతి చిత్తము స్తిమితము ! మనలో నిమిషమునకు నొకరుచి, రుచికి రెండరుచులుగానుండును. కావున మనుష్యకల్పితము లమితభంగులు గలయవి. ప్రకృతి కల్పితములు మితభంగులు. కల్పనాశక్తియెట్లో రుచులునునట్లే. సహజములైన బుభుక్షోదివాంఛలు సామాన్యములు విస్పష్టస్వభావములు, నాగరకత. విద్య, భావనాశక్తి, చిత్తచాంచల్యం వీనిచే బ్రేరేపింపబడు వాంఛ లమేయములు. వీని స్వరూపముం బూర్ణముగా నెఱుంగ నేరికిని సలవిగాదు.

రచితములు రెండు తెఱంగులు. అల్పరచితములు, విశేషరచితములు. స్వల్పరచితములు:—కడ్డీయనుము, కడ్డీబంగారు, కత్తులు, నాగేళ్ళు, పాఱలు, గడ్డపాఱలు ఇత్యాదులు.

విశేషరచితములు —కాశీచీరలు, సుందరముగఁ జెక్కఁబడిన కొయ్యలు, చిత్రములు, ప్రతిమలు, ఆభరణములు మొదలైన యలంకార సామగ్గులు.

ఈ రెండువిధములలో స్వల్పరచితములకు పణ్యసౌలభ్యమెక్కువ. వీనియందు విస్తార కర్మశాలలకు మంచి యాశ్రయము గలదుగాన నవి ప్రబలములయి చిల్లర యంగళ్ళఁ జీకాకుపఱచుచున్నవి. విశేషరచితములు మెప్పునూనియుండునవిగావున విస్తారోత్పత్తికి నివి ఎత్తినవిగావు.

కావున మనసిద్ధాంత మియ్యది. అధికవృద్ధి న్యాయాకరములైన వృత్తులలో స్వల్పరచనాకళలందప్పఁ దక్కుంగల కళలలో విస్తారోత్పత్తికి నెడమున్నదిగాని తత్సదృశ్య విక్రయమునకు నెడములేనందున నుత్పత్తి యపారంబు గానేరదు. స్వల్పరచనాకళలయందు గంభీరములైన శాలలు, అల్పశాలలకు మృత్యునిభములు. హీన వృద్ధికింజేరిన పరికర్షణ కళలయందు క్రయవిక్రయము లనాయాసముగ నడువఁబోలినను విస్తారోత్పత్తి సులభసాధ్యంబుగాదు.

మేలియంత్రముల సాయముచే వృద్ధిగాంచు మళిగెల జీవిత మనిత్యము. ఇంకను నుత్కృష్టములైన యంత్రముల నితరులు నిర్మింపఁ

జాలిరేని వానికి ప్రాణము లల్లలనాడును, ఇదియు విస్తరతకు భంగ కరము.

విస్తారశాలలు ప్రభవిల్లు వృత్తులు

1. రచనాకళలు. స్పష్టము.

2. విక్రయస్థానములు. పెద్దయంగళ్ళలోఁ బలుదినుసులును బ్రతిదినుసులోను నానావిధములైన రకములు నుండునుగాన నయ్యవి స్వయంవర రంగములు, రసికజన సమాదరణీయంబులు, గమ్యంబులు.

3. సంచయములుగా వస్తువులంగొని యమ్ముకమునకు నుంతురు గానఁ దీయు సెలవు తక్కువపడును.

4. మొత్తముగఁ సరకులఁదెచ్చుటయుఁ గొనుటయుఁ గలదు కాన యానవేతనములు నచ్చివచ్చును.

5. ఉత్పాదన శాలలయందుబలె పణ్యశాలలయందును విస్తార వ్యాపారులు లఘుకార్యంబులకెల్ల నేవకుల నియోగించి తాము గురుకృత్యంబులైన మంత్రాలోచనాదులంజేయ నవకాశముం గల్పించు కొందురు. చిల్లర షాపులలో నిన్నిపనులఁ జేయవలసినవాఁడు యజమానుఁడొక్కడే.

చిన్నయంగళ్ళ వారీయం దభిగతములైన భవ్యంబు లెవ్వీ యనిన :—

1. స్వయంవిచారణ. స్పష్టము.

2. వినియోజకుల కసతిదూరమ్ముననుండుట. పెద్దయంగళ్ళను వీధివీధికిని బెట్టుటకుఁగాదు, చిన్నయంగళ్ళు వెదఁజల్లినట్లుండవచ్చును.

3. వాడుకకాండ్రతోడి పరిచయము. వారిమనసు పొందెఱింగి నడచియు వస్తువుల సమకూర్చియుఁ దమతో నియత క్రయకులం జేయుట.

4. అరువుగానమ్ముట. అరువనఁగా నాణ్యముఁబట్టి ఋణముగా నిచ్చుట, గుర్రెఱుంగని మనుష్యుల నడవడి తెలియదుగాన విశ్వాస యోగ్యత నిర్ణయించుట యసాధ్యము. మఱియు రొక్కము నప్పుడే ముందు పెట్టవలసినదిలేదన్న నెక్కువ విక్రయములు వెలయఁగలవు.

5. హిందూ దేశములో జాతిమతాదిభేదము లల్పశాలల కను కూలములు. ఎట్లన, ప్రతితెగవారును ముఖ్యముగా భోజనపదార్థా స్వేషణమున సజాతీయులనే తడవుదురుగాన విక్రయములు కుఱుచ వడును. అందుచే నంగళ్ళు ప్రబలవిశాలములౌట యరుదు.

పశ్చిమ దేశములోఁ బ్రకృతము చుళిగెలు విస్తరించుటకు సహాయకరములైన యాధారములు గొన్ని ప్రసిద్ధికి వచ్చుచున్నవి. అవి యెవ్వీయనిన :—

1. రొక్కపు వ్యాపారములు తఱచుగ నాచారములౌట.

2. ధనికులు తామే పణ్యవీధుల గౌరవహానియని తిరుగరు. మళిగెల యజమానులును వచ్చినవారికి దాసులట్లు మెలంగుట మర్యాదకు భంగకరమని యాశ్రయింపరు.

3. యానసాకర్యముఁటఁబట్టి దూరముననుండు షావులును సమీపస్థములయట్లే యుండును.

4. పూర్వమట్లుగాక ప్రతివాఁడును దనకుఁ జెలువములని తోచిన వానిన కొననెంచును. ప్రాచీనాచారముల ప్రకారము మన సుండినను లేకపోయినను దీయుదమనువారులేరు.

5. మఱియు నిప్పుషిప్పుడు రంగుల పొట్లగ్రావులను (ఛాయా ప్రతిబింబములను) నెత్తుక్రియ పక్వమునకు వచ్చుచుండుటచేతఁ దమ వస్తువుల యాకారము వెలయించు సరకుల జాపితాలను దయారుచేసి వాడుకకాండ్రకుం బంపుదురు. 'కావున దూరస్థులును వస్తువే సాక్షాత్త రించినట్లుండు నాచిత్రములంజూచి వరియింపఁగలరు. ఈ న్యాయముచే

విశేష రచితములైన యాభరణాదులకు మునుపు లేనియంత విక్రయ సౌలభ్యము గలుగుచున్నది. ఇందుచే విశేష రచితములకు సయితము తృప్తి వినీమయములయందు శాలావిస్తరత సుసాధ్యము. మఱియు గ్రామములు సీమలు పరీక్షార్థమై తిరుగు రాజ్యాంగోద్యోగస్థులు జాపితాలం బ్రకటింపనేరని యాసాములతో బేరసారములు జఱుపజాలరు. జాపితాలున్న, వానింజూచి వలయు ద్రవ్యంబులకై ముదలనిడుట చులకనయైనపని.*

చిన్నయంగళ్ళవారికి శరణ్యములైన వృత్తులేవనగా:—

1. మరామత్తుపనులు. ఇవి స్వభావముచేతనే చిల్లర చిల్లరగాఁ దటస్సించు లోపములు.

2. త్వరలోఁ జెడిపోవునస్తువుల వ్యాపారములు. ఉదా. పచ్చి చేపలు. వీనిని మూకలుగాఁ బ్రోగుచేసిన ముక్కునకుఁ జేటేగాని లాభము మృగ్యము.

యానవృత్తులు:—ఇందు విస్తారవ్యాపారులకు నానాటఁ బ్రవేశ మధికమయ్యెడిని. ఉదా. ట్రాంబండ్లు, ధూమశకటములు, ఇత్యాదులు గొప్ప గొప్ప సంఘములకుమాత్రము సాధ్యములు. జట్కూబండ్లలోఁ గూడ కంపెనీ లేర్పడుచున్నవి. వీనియందు వైరములేని వ్యవహారము ముందునకు వచ్చుచున్నందునఁ బ్రజల డేనుము భద్రపఱచుటకై రాజ్యాంగమువారు చూచుకోవలసినదని యనేక శాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము.

* చిత్రదుపులకుంజేరిన వస్తువుల సృష్టికి చేతిపని యావశ్యకముగావున, వీనియందు విస్తారోత్పత్తి విక్రయములకు తరుణములేదు. రంగుల పొటగ్రాపులకన్న హస్తరచిత చిత్ర పటములు సామగ్రుల యాకారములఁ బ్రకటించుటకు సుకరములు. వీనిని రంగులతో ముద్రించుట సులభము.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము

ఆర్థిక మాత్సర్యముచేఁబుట్టు ననర్థములు

స్వర్ణావిషయమైన చింతల నుపన్యసించుచో నందుచే మేలులేగావు కీళ్ళను బొరయునని వాదించితిమి. ప్రకృతమీ నికృష్టంబుల నింకను విస్తరముగ విశదీకరింతము.

క్రయ్య క్రేయ్యములు తులదూచినట్లు సరిపోయిన కష్టనష్టము లెన్నండును గలుగవు. క్రేయమనఁగా నమ్మకమునకువచ్చు వస్తు సముదాయము. క్రయ్య మనఁగా నర్థులు గొననుద్యమించిన వస్తు సముదాయము. అనఁగా నొకవెల ప్రకారము, అను సమయము రెండింటి గూఢమని యెఱుంగునది. అర్థులకుం జాలకపోయినవారికి కష్టము. అమ్మువారలయొద్ద విక్రయమునకుఁబోక శేషించి రాసులు నిలిచినేని వీరికి నష్టము. కొందఱు శాస్త్రజ్ఞులు, ఇవి రెండును తూనిక వేసినట్లు సమత్వమందుట సర్వపక్షములకును క్రేయస్కరంబని యెంచినవారై ఈ సమత్వంబు నొడఁగూర్చు విధంబులెవ్వయని తోయఁదొడఁగిరి. వారియభిప్రాయములను గొన్నింటనిటఁ జర్చింతము.

తమకు వలయు పదార్థములం దామే సేకరించు కాలములోను, అనుమతి నొందికాని యుత్పత్తికి ప్రారంభింపని కాలములోను గ్రయ విక్రయరాసుల సమత్వము సహజముగ సిద్ధించుననుట స్ఫుటము. ఆధునిక సమయమున జనుల యాదరణ నిరీక్షించి ఉత్పాదకులు వస్తు రచనకుం దొడఁగుటంబట్టియుఁ గ్రయ విక్రయ చక్రములు దృష్టికి మించిన వైశాల్యవంతము లగుటఁజేసియు సీసమత్వమసిద్ధము. అట్లగుట వీనికిఁ దుల్యభావం బాపాదించు స్థితిగతు లున్నవా, లేవా, యనుట విచార్యము.

1. మూల్యములు ధరలు. ఇవి సమత కనుకూలించునని యను వారి మతప్రకారము : —

అడ్డులేని స్పర్శయుండేనేని, వాంఛాపూర్తికి జాలినంత వస్తువులు తప్ప త్రికావేని—అనగా గిరాకీకన్న సరఫరా తక్కువయైన— వస్తువుల వెలలు హెచ్చును. వ్యవహారులకు లాభ మధికమాను. కావున స్పర్ధచే నితరులక్రియకుం బూనుదురు. వస్తురాశి యధిక మగును. వెలలు వ్రాలును. మఱియు సమిత రాసులు సిద్ధములై యున్న వెలలు తఱుగును. నష్టము వచ్చును. స్పర్ధయు స్వాతంత్ర్య సంచారము నున్నయెడల కొందఱి ఓనులమాని, ఇతర కార్యములకుం జొత్తురు. రాసులు తఱిగి వెలలు ఎగయును. చూడుడు! వెలలు ఒకమితమునకు మించినను దగ్గినను స్పర్ధచేనైన చలనముచే మఱల నామితమునకువచ్చి నిలుచునవిగానున్నవి. ఈమితమెయ్యది? ఎద్దాన నిర్మితము? అనుట యెఱింగితిమేని క్రయ్య క్రేయముల సమత్వసిద్ధికి గారణం బెద్దియనుట యేర్పడును.

లాభ మమితమాట, నష్టమువచ్చుట, ఇవి యార్థిక చలనములకుం బ్రేరేపకములు సరి, దీనియర్థమేమి? లాభ మెప్పుడమితమాను? వస్తురచనకుఁబట్టు వ్యయమునకు మించిన వెలలున్న నమితలాభము. దీనికి దగ్గిన వెలలున్న నష్టము. కావున నార్థిక తంత్రమను తులకు నట్టనడుమ హెచ్చు తగ్గుల సూచించునదిగా నుండుకీలు, ఉత్పన్న వ్యయము. ఇద్దానితో విక్రయకులు విధించునవియు క్రయకు లంగీకరించునవియునైన వెలలు ఏకీభవించునేని కష్టనష్టములులేని సమత్వ మలవడును. ఇంతేకాదు. అవి యేకీభవింపవేని చలనములు సహజ స్పర్ధచేఁబుట్టి సంయోగముం గలిగింపఁజూచును. ఉత్పత్తి వ్యయము రాజు. దాయకులధర పెద్దభార్య. గ్రాహకులధర చిన్నభార్య. ఈ ముప్పురికిని బ్రణయ కలహములు గలిగినప్పు డార్చి తీర్చి ముచ్చటగాఁగూర్చు విదూషకుఁడు సహజ స్పర్ధ.

కావున నార్థిక సమత్వము, ఏకాలమందైన సంపూర్ణ సిద్ధికి రాకపోయినను నామార్గముగా క్రయవిక్రయ స్థితులం ద్రిప్పటకు మాత్సర్యము చోదకము.

ఈ మతమునకుం బ్రత్యాఖ్యానము—

స్పర్ధచే సహజముగ సమత్వము కుదుర్పబడుటకు నేరవేర్పఁ బడవలసిన సమయములెవ్వి?

1. గిరాకీ హెచ్చిన నాక్షణమే సరఫరా హెచ్చుట.

2. గిరాకీ తగ్గిన నాక్షణమే సరఫరా తగ్గుట.

3. ఉత్పత్తిఁ జేయువారు క్షణమాత్రములోఁ దమసాధనములైన యంత్రములు మొదలైన వానితోఁగూడ వృత్త్యంతరముఁ జెందునంత చరత్వము గల్గియుండుట.

అనుభవములో నీసమయములన్నియు నమానుషములు, అసాధ్యములు, అసంభవములు, సద్యఃకాల పరివర్తనము నాధారముగాఁ గొని వాదించువారు ఋషీశ్వరుల కాలములో హిందూ దేశములో నవతరించియుండి యా వాసన నింకను వదలకున్నారేమో! ఏలన నాకాలములో సంకల్పమాత్రమున, ముఖ్యముగా సంతానకృషిలో, జయమునొందుటయందు మనఋషు లఖండప్రభావులై, సద్యోగర్భమనుపేరఁ బది నెలలుపట్టు కార్యము నిమిషమాత్రములో నెరవేర్చి, యుల్లాసముతోఁ బిల్లల నీనించుచు, పామరధర్మమగు మమతనంతయు విడిచి, యేమామెనని వెనుకకుఁ దిరిగియైనంజూడక, తమదారిని బోవుచుండిరనుట మహాసత్యముగదా! ఈకలియుగములో సత్యకాల కార్యసిద్ధులును నాఋషులతో నంతర్ధానమైనట్లున్నది! మనము కాలపాశ బద్ధులము. భార్య భయపడినను ప్రాయ్వి భయపడి పనిచేయునా? కాలంబు గడవనిది ప్రయోజనములు పక్కదశకురావు.

1. యంత్రముల నొకపనినుండి యింకొకపనికిఁ ద్రిప్పట తలచిన మాత్రమున సయ్యెడి పనిగాదు.

2. పంట లమితము లయ్యెననుకొనుఁడు! స్పర్ధ యెంతయుండి మనసును గలఁచిననేమి? భూమిలో నిక్షిప్తములై యుండు నెరువు

మొదలగు రూపాంతములంజెందిన మూలార్థములను లేవదీసి వేఱు కార్యంబులలో వినియోగించుటెట్లు ?

కి. క్రయ విక్రయ స్థితులచే వృత్తులకు క్షయ వృద్ధులుండుట నిజమే. అయినను వీనిచేనయ్యెడి మాఱుపాటులు సంఘమునకు క్షేమం దెచ్చునవియూ యనుట వివాదాంశము. ఉదా. లాభమున్నదని పుంఖాను పుంఖములాగ జనులు వకీశ్యగుచున్నారు. దీనిచే దేశమునకు మేలా ? దృఢంబుగ మేలేయనుట తెంపుగాని యింపుగాదు. సరఫరా గిరాకీయు సదృశములైనంజాలునా ? ఇవి సంఘాభివృద్ధికి యుక్తము లైన తెఱింఁగుల వర్తిల్లుచున్నవా యనుచింత యుండవలదా ? గ్రాహకులున్నవారని కల్లంగళ్లు ప్రబలుట శుభకరమా ? క్రయ్య క్రేయ మ్ములు సంయుక్తతంగాంచు జాడగలవిగానున్నవనుట యొప్పుకొనవలసినదేకాని, వెలల మాత్రముచే వఱలు సంయోగము సంఘమునకు మంచిదనుట మసిలేనిమాటగాదు.

కావుననే సమష్టివాదులు అనిరుద్ధస్పర్ధ వృద్ధికిం విఘాతంబని వాదించి సంఘచోదిత పధంబుల వృత్తుల నలవరించుట మేలనుట. ఉత్పాదనక్రియల నెల్లరు విచ్ఛలవిడిఁ బ్రవేశించుటచేఁ గొన్ని యుత్పాదములు పుట్టును. ఎట్లన, అమితోత్పత్తి గలిగెనేని ఆ ఉత్పత్తి మఱల మితికివచ్చులోన వెలలువ్రాలవలయు. అనేకులు దానిని వదలి వేఱువృత్తులకు నెగిరిపోవలయు. ఇట్లు పునః పరిమితి సాక్షాత్కరించు లోన దివాలెత్తి నెత్తిన గుడ్డవేసికొని పోవువారెందరు ? అలమట నొందువారెందరు ? పశ్చిమఖండములలో వర్తకము, ఉత్పత్తి, ఇవి క్రమములేనివిగ నుండుటచేత నష్టడప్పడు గొప్ప ఊోభలు పుట్టును.

ఆర్థిక ఊోభలు

ఆర్థిక ఊోభలు రెండువిధములు. అధికోత్పత్తిచేఁ గలుగునవి. అల్పోత్పత్తిచేఁ గలుగునవియని.

అధికోత్పత్తి జోభ

అధికోత్పత్తికి గారణము లేవనగా :—

1. విస్తార వ్యాపారశాలలు, మహాఘనములైన యంత్రముల నూరకయుంచినఁ జెడిపోవును. కాన వెలలు దిగుట కారంభించినను నిలువక యుత్పత్తిఁజేతురు. ఇందుచే ధర లింకను బతితము లగును.

2. ఒకవృత్తిలో ననేకములైన గంభీరశాలలున్న నొండొంటిం గడచి విక్రయముల నాక్రమించుకొనునాసతో ప్రతిశాలయందును సాధ్యమైనంత రాసుల సిద్ధపఱతురు. అట్లగుట మొత్తముమీఁద గిరాకి కన్న సరఫరా యెక్కువయై యందఱకు నష్టముగల్గించు.

3. ప్రకృతమునఁ బ్రతిరాజ్యమువారును బరమండలములనుండి వస్తువుల ననర్గళముగ దిగుమతిఁ జేయనిచ్చినఁ దమదేశములోని వ్యాపారులకు నష్టమువచ్చునను శంకచే నధికముగ శుల్కములవిధించి సులభముగఁ బరపదార్థముల రానియ్యరు. ఎగుమతులకు బ్రోత్సాహముం జూపుటయు దిగుమతుల నాఁపుటయు నింగ్లాండుదక్క తక్కిన రాజ్యములం దన్నింటను మిక్కిలి శ్రద్ధతో నుద్ధరింపఁబడు పద్ధతిగా నున్నది. ఇందుచేత నుత్పత్తిచేసిన వస్తువులకు నిరర్గళ వినిమయ ములభ్యము. కావున నమ్ముడుపోక నిలిచి వ్యాపారులకు నష్టము దెచ్చును.

“ అయిన నొక్కటి. ఏమి? అధికోత్పత్తియను ప్రళయ మొకటి యున్నదా? వస్తువులుచాలక కోట్లకొలఁది జనులు తమ వాంఛలఁ దీర్చుకొనలేక పరితపించుచుండఁగా నాదరమునకు మీఱిన రాసులున్న వనుట యాశ్చర్యముగాదా! చెప్పవారికి మితిలేకున్నను వినువారికి మతిలేదా? ధాన్యములు, వస్త్రములు, బండ్లు, మిద్యలు, మేడలు, పట్టుదుకూలములు, ఆభరణములును నొక్కహిందూదేశములో నుండు వారికి నాశదీటునట్టియ్యవలయునన్న భూలోకములోని యుత్పత్తి యంతయు మూటగట్టితెచ్చి పంచినను “ఇంతేనా, కాలువాసికఱవైనఁ

దీఱలేదే” యని యందురే? ఇక నమితవస్తుస్పృష్టికిం జాలిన బ్రహ్మలున్నారా? వారికెన్నితలలు? ఎన్నిచేతులు?” అని యడుగవచ్చును. వీరికేమని ప్రశ్నోత్తరమిత్తము? ఆశ లమేయములుగ నుండుట నిజమే. వస్తువుల నుచితముగ దానముంజేసిన హిందూ దేశీయుల సమారాధనకే చాలకపోవును? కాని యట్లిచ్చిన వ్యవహారాల కేమిలాభము? వారివ్యయమైన వారికి దొరకునా? కావున గిరాకి యనగా రిత్తయాశగాదు. బనులు వస్తువులో ధనమునో ఇచ్చి తీసికొను శక్తి వాంఛలబట్టిచూచిన ముల్లోకముల సంపదలును జాలనవియే! క్రయశక్తింబట్టిచూచిన నత్యుత్పత్తి యప్పుడప్పుడు ప్రత్యక్షమౌ నుత్పాతమే.

అత్యుత్పత్తివలని యపాయములు

1. యుజమానులకు నష్టమో నాశమోవచ్చుట. 2. దానిచేతఁ గళాశాలలు మూయఁబడి శ్రమకరులకు స్థానభ్రంశము, ఉపవాస వ్రతము గుచురుట.

అల్పోత్పత్తిచేఁగలుగు నపాయంబులు

1. ఇవి మనకుం బ్రాంతబంధువులు. ఔమములను గుఱించి హిందువుల కుపన్యసించుట యధికప్రసంగము. ఒక్కకాఱువాసఁదప్పిన జనులెట్లు మలమలమాడిపోదురో చెప్పఁదీఱునా? అల్పోత్పత్తి యొక యెడఁ గలిగినచో నది కారణంబుగ నధికోత్పత్తి బాధలన్నియు నింకొక యెడఁ జెందుటయుఁగలదు. ఈవిత యెట్లందురో, చూడుడు! మనదేశమున ననావృష్టి యేతెంచెనేని ధాన్యములవెలలు హెచ్చును. ప్రజలు తమ సర్వస్వమునంతయుఁ బొట్టలనింపుకొనుట కుపయోగింతురు. దానంజేసి బట్టలకయ్యెడి వ్యయము క్షయంబునొందును. అనగా బట్టలకు గిరాకి తగ్గననుట. అందుచే నిండ్లాండులోని ఎగుమతి వర్తకులకు వస్తువులు సెలవుగాక నష్టమువచ్చును. అనగా వస్త్ర

వ్యాపారమున నత్యుత్పత్తి—సమర్థమైన జనాదరమునకన్న మించిన రాసులుండుట—జనించినట్లు.

2. కొందఱు తెలివితక్కువవారు, అరనిమిత్తమైన వైరంబుచే బరదేశస్తుల ధనమంతయుఁ గొల్లగొట్టుకొని తమ దేశములో రాసులు వోసికొన్న నెంతమేలని భ్రమింతురు. తాము వ్యాపారముల జరుపు రాజ్యములు పాడిండ్లబోలెనైన పిమ్మట వర్తకము జఱుగులెట్లు? మనమెల్లరు ఘోరమైన దారిద్ర్యముం జెందితిమేని, ఇంగ్లాండువారు మనయెడల దానివర్తనముం జూపనొనెకాని పరివర్తనముఁజేయుట పొసంగునా? కావున సరిప్రత్యర్థులిరువుకును బచ్చగా నుండకపోయిన నిరువురును నెండుదురు. అర్థవిషయమైన వైరము లేదనుటగాదు దీని కర్థము—అయ్యది మితిమీరిన లయకారణంబగుననుట.

3. మూలధనం బమితమగుట, ఇందుచే వడ్డీశగ్గును. నయముగ ధనము చేతఁబడియెఱుఁగదాయను కుతూహలముచే ననేకులు నూతన విధములైన యుద్యమములం బ్రవేశింతురు. ఎన్నియో వెట్టివెట్టి ప్రయత్నములు ప్రబలును. ఇందనేకములు శిథిలములౌట స్వభావ గమ్యంబుగావున మూలధనము వినియోగించినవారు కొంతవడికి పీతోత్సాహులై నమ్మాకము ధృతియుఁ దఱుగుటచేత నన్నికళలకుం బ్రళయమువచ్చెనో యను మాడ్కి తమ ధనము రాఁబట్టుకొనఁ దండ్లోపతండ్ములుగ మంచివ్యాపారములు సెబ్బఱవ్యాపారములును భేదములేక మూర్ఖమగుపట్టుతో నప్పవీసికొన్నవారి నెల్లఁ దక్షణమే బదులిచ్చివేయుడని బాధింతురు మూలధనము యంత్రాదులయందు లీనమై యుంటఁజేసి వ్యాపారులు తలఁచినప్పుడు వానిని ధనముగా మార్చనేరరు. లాభము వచ్చుచుండిన దానిలోనుండి మిగిలింపఁబడిన ద్రవ్యముతో ఋణములఁదీర్చుట వారి సంప్రదాయము. ధనము వారి యెడ నిక్షేపించియున్నవారందఱును, ఉన్నట్టుండి ఇప్పుడే మాది మాముందు దెచ్చిపెట్టుడని పిఱికి పట్టుఁబటిపలికిన వారేమి చేయ

గలరు ? దివాలెత్తగలరు, ఇట్లు మూలధన మధికవృద్ధి గాంచుటచే ధనసౌలభ్యమువలనఁ జేయఁబడు పిచ్చివ్యవహారములవలనఁ దుదకు నాణె మపాయస్థితికిరాఁగాఁ గలుగు మహోక్షోభ మొక గండము వంటిది. ఇంగ్లాండులో నిట్టిగండములు గతశతాబ్దమున నాలుగైదు పుట్టి దేశమును స్రుక్కఁజేసినవి.

4. మూలధనము మిక్కిలి కొఱతవడుట దీనిచే వ్యవహారులు చాలినంత ధనము గొనుటకుఁ గష్టమానుగాన వడ్డి యెక్కువగ నియ్య వలసినవారై యారాట మందుదురు.

5. రాష్ట్రములోని రూప్యములు మొదలగు నాణెములు, అశ్వ మితములైన వెలలు హెచ్చును. దీనిచే ననేకులు ముఖ్యముగా నికర మైన యాదాయముగలవారు మిక్కిలి శ్రమపడుదురు. నాణెములు లోపమునకు వచ్చినయెడల వెలలు తగ్గుచుగాన విక్రయించి జీవించు వ్యవహారులకు నష్టము తప్పదు నాణెముల రాసులయందలి న్యూనాధికతలచే నగు సుత్పాతముల విస్తరముగ వినిమయకాండంబున వివరింతుము.

6. మూలార్థ మమితముగా స్థిరములైన యంత్రములు, ఇనుప దారులు మొదలగువానియం దుపయుక్తంబైనచోఁ గొన్ని సమయములలో ఊోభములు పుట్టుటయుఁ గలదు. ఎట్లన, పూర్వము వివరించినఫక్కిని స్థిరతకొలఁది వానినుండి యాదాయము వెలువడుట యాలస్యమగును. ఉదా. ఇంగ్లాండులోఁ దొలుత నినుపదారులు వేయు నపుడు, అనేకులవి లాభకరంబులనుట సుప్రసిద్ధము గావునఁ దమ ధనమును రైల్వేకంపెనీలలో నిక్షేపించిరి. లాభము సిద్ధమైనను నెంత త్వరలో నొననుట యోచింపరైరి. వీరికి వృద్ధిభాగములు త్వరలో రానందునఁ దాలిమి వదలినవారై కంపెనీలలోఁ దాముకొన్న భాగముల విక్రయింతమని యందఱు బయలుదేరినందున నాభాగములకు మంచివెలురాక నష్టముంజెందిరి.

మొత్తముమీఁద నుత్పత్తి, మూలధనము, నాణెములు ఇవి మితిఁజెందక యధికముగ డెఱిగినను విఱిగినను నార్థికమండల మల్లల నాడిపోవుట నిజము. కావున సమత్వసిద్ధి పడయఁదగిన పరమార్థము.

కొన్నిక్షోభల చరిత్రము

ఇంగ్లాండులోఁ బూర్వము సుమారు పదియేండ్లకొకపర్యాయఁ డ్దక్షోభలు గలుగుచుండెను. వీనిలో గణనీయములైనవి 1825, 1837, 1847, 1857, 1866 ఈ సంవత్సరములం బుట్టినవి. పదియేండ్ల కొక తూరి యశుభములు గలుగవలయునని యెఁచఁడైన ఋషి శాపంబిడి యుండునని భ్రమింపఁబోకుండు ! ఇప్పుడు 40 ఏడులుగా నెక్కువ జాగ్రత్తతో వ్యాపారములు నడుచుచుండుటంబట్టియు, డ్దక్షోభలయొక్క హేతువులు విశేషములైనందునను నయ్యవి యుపసంహరింపఁబడి యున్నవి. ఇట్లనుటచే నెఱ నెన్నఁడు నవి రావనుటగాదు. సకృత్తుగ జరుగుననుట.

1825 వ సంవత్సరపు మహాక్షోభ

ఇంగ్లాండులో ధనము లమితములైనందునను, దాఁచి ప్రోగు చేయువాడుక లేక ప్రయోగోత్సాహము గలవారగుటను విశేషించి వ్యాపారములకుంబూనిరి. ధనము నిధులలో నమితరాసులుగా నిక్షేపింపఁబడియుండుటచేత బ్యాంకీలవారు తఱుచు విచారణచేయకయే నూతనోద్యమములం జేయనెంచి యాసించినవారికి ఋణము లఖండముగ నీయసాగినందునఁ గొన్ని వస్తువులకు గిరాకీలేకున్నను వచ్చునను నుత్సాహముతో ననేకవిధములైన క్రొత్తమార్గముల ధనము నుపయోగింప వ్యవహారులు ప్రారంభించిరి. ప్రత్యక్షమైన గిరాకీకిఁగాక యనాగతమైనదానిని నమ్మిచేయుటలో లాభమునకుఁ దుల్యమైన యసాయమున్నదనుట యిదివఱకే మీరెఱిగిన విషయము. ఇట్లు పడసిన ధనంబును గనులయందును, విదేశవర్తకులకు నప్పలిచ్చుట యందును వినియోగించిరి, 1824 వ సంవత్సర ప్రారంభంబున నపరి

మితోత్సాహంబునంజేసి 103 లక్షల సవరనులు మూలధనముగాఁగల 7 వర్తకసమాజములు సృష్టికి వచ్చినవి! ప్రజలు లాభాపేక్షచే 'నేముందు నేముంద' ని ధనమును వర్తకముగాఁ గురిపించిరి. కంపెనీల భాగములవెలలు పెరిగినవి పెరిగినవే! ఒక్కనెలలోన 100 సవరనులుగానుండిన భాగములు 150 సవరనుల కెక్కినవి!! ఇట్టి ధీరవ్యాపార మెన్నాళ్ళు నిలువఁగలదు? ఉన్నట్టుండి తమసాహసమే తమకు భయముఁగలిగింపఁగా నందఱు నిక వెలలు వ్రాలునేమో యను భీతిచేఁ గొన్న భాగముల విక్రయించుటకు గుంపులుగట్టి వచ్చినందున, సహజముగనే క్రిందికిదిగుట కుపక్రమించిన వెలలింకను శీఘ్రముగఁ గ్రిందువడినందున, నసంఖ్యప్రజకు నేగివాటిలి దారిద్ర్యదేవత చుట్టుముట్టెను. 19 వ శతాబ్దములోని యితర ఖ్లోభల చరిత్రములు వినిమయ కాండాంతర్గతంబులని భావించునది.

క్షోభల సామాన్యలక్షణములు

మూలధనము విశేషించి యెదిగినదగుట, అందుచే ఋణవ్యాపారములు పెఱుగుట, ధనము సుగమమగుటంజేసి దుర్గమ స్థలంబులపై తము వ్యవహారచక్రముతిరుగుట, అనఁగా నిశ్చయములేని కళలు వృద్ధిపడయుట, దానిచే నాణెమునశించుట, రొక్కముగా నిప్పుడే తమయప్పుల నియ్యవలసినదని యుత్తమర్ణులు ప్రతిజ్ఞతోఁ బైనఁబడుట, దానంజేసి సరకులను వ్యవహార సంఘములలోని భాగములను వచ్చినవెలల కమ్ముదమని యందఱు నేకకాలమున సన్నద్ధులౌట, వెల లధోగతింజెందుట, నష్టమువచ్చి ప్రజలు వ్యవహారులును వానితోన సరకప్రాప్తి ననుభవించుట, ఖ్లోభలయొక్క యంశముల యనుక్రమమిట్టిది. మఱియుఁ గ్రిందఁబడి గాయములు గొన్నవారైనవిదపనమ్మకములేనివారగుట, ఋణములు సుకరముగ నియ్యమి వడ్డిపెచ్చుట, అందుచే జాగ్రత్తతో భద్రములని యేర్పడిన క్రియల మాత్ర మనుష్ఠించుట, తత్కారణమున లాభములు తఱుచగుట ;

మఱియు, ఇట్లు లబ్ధిలాభులైనయెడల ద్రవ్యము మిగులంబడుట, కూడుట, ద్రవ్యాభివృద్ధిచే మఱలఁ బొగరుచెట్టు చిగురుట్టు, అత్యుద్దండకర్మల విఘ్నవీగి యారంభించుట, మఱలఁ బూర్వోద్ధిత ప్రకారము త్రుళ్ళి క్రిందఁబడుట.

ఈ రీతి నార్థికచక్రము హీనోచ్ఛస్థానక్రమం బవలంబించి యుండుననుట గణింపవలసిన విషయము.

అయినను నీగతి మునుపటియట్లులు నిరర్థక సంచారముగలది గాదు. నిరోధనతంత్రంబునందు, ఆధునికులు దక్షులై యుండుటచే ఊోభ లభ్యములగుచున్నవి.

ఖండాఖండ ఊోభలు

ఊోభలు రెండు విధములు - 1. అఖండఊోభలు. సర్వవృత్తుల యందును వ్యాపించునవి. 2. ఖండఊోభలు కొన్నింటియందుమాత్రం వ్యాపించునవి.

1. మూలధనముయొక్క స్థితులచేఁ బుట్టునవి సర్వవ్యాపకములు. ఎట్లన, వ్యవహారులెల్లరు ప్రజలచే నిక్షేప్తంబులైన ధనంబులతోఁ గార్యముల నడుపువారు మూలధన మన్ని ప్రారంభములకును సామాన్యకారణము. దీనిచేనగు ఊోభలన్నింటికి నంటును.

2. అధిరోత్పత్తిచే నగునవి ఖండఊోభలు. ఎట్లన, అధిరోత్పత్తిచే నగు ఊోభము లఖండములు గావనుట.

బేహారమననేమి ? వస్తువులకు బదులు వస్తువులనిచ్చి మార్పుకొనుట. ఒక్క వస్తువునందుమాత్ర ముత్పత్తి యధికమైన దానికి మూల్యము తగ్గుటయో వెలకుంబోక మూలయింటనుంటయో సిద్ధము. ఎందులకందురో, దానిం గొనువారలయందును నుత్పత్తి యధికముగా లేదుగాన వారు దానినంతయుఁ దక్కువవెలకిచ్చినంగాని కొన సమర్థులు గారు. హిందూ దేశము దర్శిద్రస్తిలో నుండుటంబట్టిదా వస్తువు

లున్నను మనము గొననేరక మిడుకుచుండుట గలిగెనని యంటిమి, దారిద్రమనగానేమి? మనయొద్ద ద్రవ్యములు లేవనుట. అనగా మనలో నుత్పత్తి మిక్కిలియు జీర్ణమైయున్నదనుట! మనకును విశేషించిన యుత్పత్తియున్న నైరోపావారు పంపునదియెల్ల గ్రహింప వచ్చును. మనయందుబలె ప్రత్యర్థులయందును వస్తురాసు లఖండములైన మన సరకులను వారుం గొననేర్తురు.

చూడుఁడు! గిరాకీయన్న వ్యర్థమైన యాశగాదు. సమర్థమైన యాశయని యంటిమి. సమర్థత యనగా నర్థముతోఁగూడిన శక్తి గలిగినదనుట.

కావున సర్వవస్తువులు నేకకాలంబున నేకగుణంబుగ వృద్ధిం గాంచిన నధికోత్పత్తిదోషంబు వారయదు. ఇచ్చువారితో సమముగఁ గొనువారును సమర్థులౌటఁబట్టియు వాంఛ లమేయములుగ నుంటం జేసియు వానికి అమృతము నీళ్ళుద్రావినట్లు సులభంబగును. ఉదా. 1. ఇంగ్లాండులో వస్త్రములు, మనదేశములో ధాన్యాదులును సరి సమముగ నధికములైన వారికి వస్త్రములేల వెలపోవు? మనకు ధాన్యాదికము లేల యెగుమతి గాకపోవు?

2. మూల్యసిద్ధాంతముచే నియ్యది యింకను స్ఫుటంబవును. ఒక దేశమున పశువులు గుఱ్ఱములునే యున్నవనుకొందము. పశువులు 200, గుఱ్ఱములు 100 వెల యొక గుఱ్ఱమునకు రెండ్రావులు. రేండును నేక కాలమున ద్విగుణితములయ్యెబో. పశువులు 400, గుఱ్ఱములు 200. వీనియందలి యాదరణము రాశి యెక్కువయైనందున తగ్గును. రాసులు సమానవృద్ధిం గాంచినందున నాదరము, ఏకక్రమముగఁ దఱుగును. అందుచే మూల్యమునందు విభేదమువుట్టదు. అనగా నిష్పాదును నొక గుఱ్ఱమునకు రెండ్రావులు విలువ. సమానవృద్ధి లేదనుకొందము. ఆవులు నన్నూరై గుఱ్ఱము లేఁబడికి వచ్చెబో. పశుపాలురకు నావులయందలి రాగము తగ్గును. గుఱ్ఱములయందలి రాగము హెచ్చును. అశ్వపాల

కులకును దురగములయందలి రాగము హెచ్చును. ఆవులయందలి రాగము తగ్గును. అనగా గుఱ్ఱముల మూల్యము వృద్ధిని, ఆవుల మూల్యము క్షయమునుం గాంచుననుట. నాలుగావులియ్యనిది గుఱ్ఱము లభ్యములాను. ఇట్టిచోఁ బశుపాలుర కధికోత్పత్తిదోషము గలిగినను గలుగవచ్చును.

కావున నధికోత్పత్తి యనగా నధికఖండోత్పత్తియని యర్థము. ఇందమితభావము కొన్నిసమయములం దటస్థించుటగలదు. అఖండముగ నన్నిపదార్థములును వృద్ధికివచ్చిన నమితత్వదోష మేనాఁడుం గలదు.

అట్లాట నధికోత్పత్తివలని ఊభముయొక్క లక్షణము లేవియన;

ఒకటో, కొన్నియో వృత్తులయందు పంట లమేయములాట. దానిచే వానియొక్క విలువ తఱుగుట. అందుచే నావ్యాపారముల యందలి వారికి నష్టముఁ గష్టముఁ గలుగుట. ఇట్లు కొన్నింటిమాత్రం చెందునది గావుననే దీనికి ఖండఊభయనిపేరు. అయిన నొక్కటి. బొంబాయిలోఁ బ్రధానవ్యాపారము ప్రత్తి. ఇండు నమితోత్పాదనముచే ఊభ గలిగినయెడల నాయుత్పాత మావృత్తిలో ననర్థ మాపాదించుననుట స్పష్టము. మఱియుఁ ప్రత్తివృత్తి పాడువడిన దానినుండి రెండు భయంకర రూపములు వెల్పుడును. 1. సాహుకారులు బీదలాటచే వారు మిగిల్చిన ధనమంతయు ముసఁగిపోవును. అందుచే బ్యాంకీలలోని నిక్షేప్తముల రాశితగ్గును. అనగా సర్వవ్యవహారముల కాధారమైన మూలధనము కొఱతవడును. 2. ముఖ్యమైన వ్యాపారం లెవ్విముగిసినను తదితర వ్యాపారములలో సైతము నమ్మకము నాణెములు నుఱ్ఱుఱతలూగును. అప్పుడప్పుడు చులకనగా దొరకవు. ఈ రెండు కారణములచేత ఖండఊభలు ప్రధానవృత్తులం జెఱిచినేని యఖండఊభలును నవతారమెత్తజూచును.

మూలధనము, అరువు, వీనిని శిథిలములం జేయునంత బల్ల వంతములై నంగాని ఖండక్షోభలు నేరుగా మహాదారుణములైన యఖండక్షోభలు గావు.

కొన్ని సమయములందు వస్తువులన్నియు సభివృద్ధి జెందు చుండినను సర్వోత్పత్తులు నమితములైనవో యను భ్రమను గలిగించు నట్టి వికారములు పొడసూపుటయుంగలదు. “ ఇప్పుడే యెల్ల పదార్థము లును విస్తరించిన నమితత్వవోషమురాదని యంటిరి. ఇంతలోనే విరుద్ధ రామాయణముఁ జేయుచున్నారే ?” అని యందురేమో ! చిత్త గింపుఁడు.

క్షోభలయొక్క యొకలక్షణము - వెలలు వ్రాలుట

వెలలు వ్రాలువిధములు రెండు. 1. ఏదైన నొక వస్తువు యొక్క రాశి యధికమైన దానివెలలు తగ్గును. స్పష్టము. 2. రాష్ట్రము లోని నాణెములు—అనఁగా శాసనస్థాపిత రూప్యాదులు—మిక్కిలియు లోపించిన నప్పుడొక వస్తువుయొక్కయేకాదు, అన్ని వస్తువుల వెలలును తగ్గును. మనవెద్దలు “ మేము గచ్చకాయ లాడుచుండిన పురాతనదినములలో నొకరూపాయకు పుట్టివడ్లు దొరకుచుండెను. ఇప్పటివలె మాచిన్ననాటి దినములలో వెలలు ప్రేయములుగలేవు ” అని వర్తమానకాలముమీఁద నేరముమోపుట వినియున్నాముగామా ? అప్పుడు వెలలంత తక్కువగ నుండుటకుఁ గారణమేమనఁగా రూపాయలు కొద్దిగ నుండుటయే అపురూపముగఁ గనబడెనేని రూపాయలను వరహాలఁగఁ జూతురు. ఈ న్యాయముయొక్క యాదేశ మేమనఁగా:- వ్యవహారులు విశేషించి యన్నివస్తువులను వృద్ధికే దెచ్చిరిపో, అవి యమ్ముడుపోవులోల నేకారణముచేసిన రూపాయలసంఖ్య మిక్కిలిగా తగ్గెనేని వెలలుం దగ్గును. అందుచే నాదాయము క్షయించును. ఆదాయము క్షయించినను దమకు ఋణమిచ్చిననా రికిని నుపకరణ

సామగ్రి నమ్మినవారికిని మునుపటి నిబంధనల ప్రకారము బదులిచ్చి తీజవలయుచుగాన నట్లునేయ శక్తులుగాక సంతసించురు. ఉత్పత్తి ప్రారంభంబున ధరలు హెచ్చుగను నుత్పత్తి ముగియునప్పుడు తక్కువ గనునున్న నష్టము సిద్ధము. అట్టితరుణములో నేకకాలమున సర్వ వస్తువులు నమితములై నట్లు వ్యవహారులకుఁ దోచుచుగాని దీనిచే వస్తువులఁగొని వినియోగించువారికి మేలుగాని కీడులేదు. సరకులు నయములైన వినిశ్చితమైన యాదాయముగల గవర్నమెం టుద్యోగస్థులు మొదలగువారికి నజచేతికి వైకుంఠ మబ్బినట్లు.

రూప్యములు మొదలగు నాణెములు తఱచుగ నధికములైన వెలలు హెచ్చును ఇందుచే నుత్పాదకులకు వర్తకులకు సంతోషమే యైనను నిరీతమైన వచ్చుబడిగల యుద్యోగస్థులు మొదలగువారు వస్తువులు ప్రియములొటచేత నెక్కువ వ్యయమునకుఁ బ్రాతులాదురు.

నాణెముల స్థితిగతులచేనగు సుఖదుఃఖ విచారణలును వినిమయ కాండాంతర్గతంబులు.

ఏకకాలమున నేకక్రమముగ వస్తువులయు రూప్యములయు సంఖ్యలు విశాలములయ్యెనేని యమితోత్పత్తి దోషం బుద్భవిల్ల దనుట యధార్థమేయైనను, పూర్వమే చెప్పినట్లు సద్యఃకాల జన్యస్థిత్వంతరములు వ్యవహారలోకమున మృగ్యములు. ఉత్పత్తి యథారీతిని నన్నిపదార్థంబులయందును విస్తృతంబగుట స్వభావాతీతముకావున నార్థికగండముల మొదలంటఁ దెగవేయవలయుననుట కొలఁదికి మీఱిన యోచన.

క్షోభలు వ్యక్తిస్థితిచే సంభవించునవియను వాదప్రకారము

సమప్తివాదులు తమమతమైన సంఘనాయకత్వమును స్థాపించుటకై యీ క్షోభల నూనియున్న యాధారంబాకటి చూపెదరు. ఎట్లన, నుత్పత్తి యమితమగుటకు హేతువు ప్రజల దారిద్ర్యముచే నైన గిరాకియొక్క శక్తి శూన్యత. ప్రజలనఁగా నెవ్వరు! ముఖ్యముగా

శ్రమకరులు. జనసంఖ్యలో ముక్కాలు మువ్వీసమునకన్న నెక్కువగ నెల్ల దేశంబుల వీరున్నారు. వీరికి సమర్థతయున్న నగస్త్వనిబోలె నుత్పత్తి సాగర మెంతపొంగినను నొక్కగుక్కగాఁ బీల్చివైతురు. కావున వీరియొక్క పేదతనమే యమితోత్పత్తికి నిజమైన కారణము. మఱి యీ దారిద్ర్యమునకుఁ బుట్టుభూమి యెయ్యది? ఆధునికార్థిక సీతులు. ఎట్లన, ప్రతి యజమానుఁడును దనతన యాస్తియని కూడఁ బెట్టుట, ఇచ్చవచ్చిన వ్యాపారములకుంబూనుట, సాత్తుగలవారగుటచే బేరసారముల బలవంతులై యుండుట, బీదలు కుఱి బాధ కోర్వఁజాలక యల్పవేతనముల నాశ్రయింపవలయువారగుట. ఇందుచేతఁ గూలి తక్కువయగుటయు యజమానులకు లాభమెక్కువయగుటయు విశేషము. కావున ప్రజలు కోరిక లెన్నియో కలవారయ్యు వానిం దీర్చి కొన పోడిమిలేనివారై యున్నారు. తాము కష్టపడికల్పించిన ప్రయోజనములన్నియుఁ దమ్మే చెందినయెడలఁ దామును నాధ్యులై యుండు రనుట కేమిసందియము? అయినను నీమాత్సర్యకాలములో “చెట్టు పెట్టి పెంచినవాఁడొకఁడు. దానిఫలము ననుభవించువాఁడొకఁడు” ననురీతిని బాటుపడి ప్రయోజనములం బుట్టించువారు కర్మకరులు, దానిని దన్నికొనిపోవువారు యజమానులు. కాకులనుగొట్టి గ్రద్దలకు వేసినవిధంబున నీస్పర్ధయనునది బీదల నదుమును. మహారాజులం బొదలఁజేయును. అట్లుగాక యార్జనముకొలఁది నర్థంబు లలవఁడునేని శిల్పలాధ్యులౌదురు, మూలధనముయొక్క వృద్ధి నాశించి గణనకు వచ్చువా రల్పులౌదురు. కావున వర్తమానస్థితిని లయింపఁజేసి యన్ని వ్యాపారములు సంఘపరిపాలితములుగఁజేయుట కర్తవ్యము. అట్లైన నీదుండగములతో గండములు నడంగును.

మఱియు నొక్క విచారము. ఖోభ లనివార్యములా నివార్యములా? నివారించుటకుంజాలిన హేతువు లెయ్యవి? ఈ హేతువులు సంపూర్ణ సుఖదంబులా? లేక ముల్లదీసి కొఱ్ఱడచునట్టివియా?

పెణుగుటలో విఱుగుటయను నుపద్రవం బుపగతంబు. విఱుగుటకు వీలులేని యుసాయము వెదకంబోయినఁ బెణుగుటయే కూడదనవలసివచ్చును. ఇది సమంజసమైన తంత్రమా? మఱియు ఊోభలు విశేషించి కలుగు దేశము లెవ్వియనిన, ఇంగ్లాండు, అమెరికా. ఇవియే ప్రపంచమున నత్యంత తేజోవంతములై యున్నవి. నికృష్టములై యుండు తూర్పు రాజ్యంబుల నప్పసప్పలేని జీవనముండిన నదియే యొక యతిశయము. మనలో ఊోభలు లేవనుట యొప్పుకోవలసిన మాటయే. తిండికిలేదనుట దానికన్న స్ఫుటమైన వాక్యము.

కారణంబేమియనఁగా, తెగువలేనిచో జయమసాధ్యము. తెగువతో నుద్దండవిహారమునకుం దొడంగినఁ గొందఱోటమిదెచ్చికొన్నను గొందఱయిన గట్టెక్కెదరు. ఈ ప్రకరణమున గిరాకి సరఫరా వీనికి సమత్వము గుదిరిన కష్టనష్టములు లేకయుండునని యుఁటిమి. ఇదియు నాక్షేపములేని మతముగాదు. ఎట్లన, గిరాకి సరఫరాలు సరిపోవుటెట్లు? రెంటిని స్తిమితముగాఁ జేసియుంచినఁగదా? గిరాకి యనఁగా వస్తువుల యందలి వ్యాపారచే గలిగిన యన్వేషణ క్రియ. ఇక సరఫరా యనునది కళాప్రావీణ్యముచే నిర్ధారితము. ఈ రెంటిని స్తిమితములం జేయుట యన్న నేమి? హిందూ దేశమునంబలె నాచార పాశంబులచేతఁ గోరికలను వృత్తులను బంధించి చెఱనుఁచుటయగాదె! అందుచేఁ గలుగు ఊయము ఊోభలకన్న మహాదైన్యకారియని వేఱుగఁ జెప్పవలయునా? సాహసవ్యాపారలక్షణము లెఱింగియేయున్నారు. అనుమతిమీఁదఁ జేయఁబడుటయేగాక, ఇక ముందైన గిరాకి రాకపోవునాయను కుతూహములచేఁ జేయఁబడునది సాహస వ్యాపారము. మఱియుఁ బ్రకృత మొక వస్తువు నెడఁ గాంక్షలులేకున్నను వానిసృష్టింపసైతము చూతురు. ఇట్టి వ్యాపారముల నప్పడప్పడు పరాజయ ప్రాప్తియగుట నిశ్చయమ. సాహసములేక గ్రామములయందలి శిల్పులబలె నిశ్చితమైన పంపువడసికాని పద్ధార్థముల నేకరించలేని నష్టముండదేమోకాని లాభము

వృద్ధియు సంతకుమున్నేయుండవు. నాకుంజూడ సర్వసమత్వము సర్వా
 నర్థకరమని తోచుచున్నది. ఊోభలు పెఱుగు ప్రాయమునవచ్చు జ్వర
 ములవంటివి. వానికి హేతువు పెఱుగుటయే. అవి లేకయే పెఱిగిన
 నింకను మంచిదేకాని యట్లగుట స్వభావహితంబు గాదుకాబోలు !

పైని చర్చింపబడిన ఊోభలు యధార్థఊోభలు. అనగా
 వర్తకులును గృప్యాది కళాప్రారంభులును దెంపు మిక్కుటమగుటచే
 మనఃపూర్తిగ వ్యవహారములు మంచివనినమ్మి వానిలోఁ బ్రవేశించు
 టచేఁ దామును తమకు ఋణమిచ్చినవారును నిరువురుంజెడుట. మంచి
 యోగ్యతలేని వ్యాపారులు దొంగదివాలెత్తి తమకు నప్పిచ్చినవారిని
 మంచి తాము సుఖించుట గలదు. ఇట్టి కృత్రిమతంత్రములు నక్క-
 జిత్తులు, తఱుచుగఁ బ్రబలెనేని రాజ్యమున నమృతము చెడును. ఆర్థిక
 స్థితులు వెలయింజాలవు.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము

స్పర్ధను రద్దుపఱచు తంత్రములు

మాత్సర్యము నిరోధింపఁజేయు వ్యవహారముల పద్ధతులు

అర్థిక మాత్సర్యముచేఁ బెక్కువిధాల ముప్పులు మూడుననుట యేర్పడియె. వానిలో ముఖ్యములైనవానిని మఱల మీకు జ్ఞప్తికిఁ దెత్తుము:—

1. ఉత్పత్తికిఁబట్టు వ్యయము హెచ్చుట.

2. ఉత్పత్తి క్రమముగా జఱుగక యొకప్పుడు లోపమును మఱియొకప్పు డమితసమగ్రత్వముం జెందుట.

3. ఇందుచే వెలలు నిలుకడలేక యుయ్యెలలూఁగుట.

4. నష్టము వచ్చినప్పుడు కర్మశాలలు మూయఁబడుటచే శిల్పులకు జీవన మనిత్యమగుట.

5. తుదకు త్రోభలుగలిగి యార్థికచక్రముం గలంగఁజేయుట, ఇత్యాదులు.

కీడులకుం బాత్రములుగాని వ్యవహారముల నిర్మింపవలయునని యిప్పు డిరువది ముప్పది సంవత్సరములుగా ననేక ప్రయత్నములు జఱుగుచున్నవి. వానియందు గణ్యాంబులైనవి యెవ్వయిన:—

వ్యవహార సమాజములు ధర్మసంధిఁ జేసికొనుట

[ట్రస్టులు నాఁబడు ధర్మసంఘములు]

ఇవి మొట్టమొదలు ప్రబలత్వమునకు వచ్చినది యమెరికాలో. 1882 వ సంవత్సరమున వ్యవహార విశ్వకర్మయగు రాకివెల్లరు మార్గదర్శియాయెను. అది మొదలు వీని విజృంభణము, అంతము నడ్డునులేక ప్రసరించుచున్నది. వర్తమానమున నివి యమోఘ విక్రమములై యుంటుంబట్టి విఫలముగఁ జర్చింపవలయు.

సంధియనఁగా జనులొక్కటిగాఁగూడి చేయు సాధారణ వ్యవహార సమాజముగాదు. దానికన్న ఘనమైనది. ఇట్లేర్పడిన కంపెనీలే సంధిఁజేసికొనుట. అనేక మూలధనాధ్యులు కూడినది వ్యాపారసంఘం. ఇట్టిసంఘము అనేకములుగూడిన నది సంధిసంఘము. సంధియు సంశ్లేష విధానములలో నొక్కటి.

సంధిసంఘము లేర్పడుటకుఁ గారణములు

1. వర్తమానమున నశేషధనరాసులతోఁ జేయఁబడు విస్తార వ్యవహారము లఖండముగ వ్యాపించియున్నవి. ఇయ్యవి యెండొంటి మీఁద వైరమెత్తి కాలుద్రవ్వుటచే నమితస్పర్ధవలనఁగలుగు నాపదల కన్నింటికిం బాత్రములగును. కొంతకాల మీరీతిఁ జలముతోఁ బోట్లాడి యన్నిసంఘములవారును నొచ్చి నశించినవారై యిఁక ముందు పొందికతోఁ బనిచేయుదమని సంధిక్రియ కల్పించుకొందఱు.

2. విస్తార వ్యాపారములవలని లాభములన్నియు నికను నవిస్తరముగ వ్యాపారములంజేసిన మిక్కిలిగఁ బడయవచ్చుగాన నీసంఘులకు నివియు హేతుభూతంబులు.

నిదర్శనము. చక్కెరఁజేయు మహాశాలలు, అమెరికాలోఁ గొన్నియేండ్లక్రిందట ముప్పది నలువదియుండినవి. ఇవి యొకదానికన్న నొకటి మిన్నగ నుండవలయునను చొఱవతోఁ బనిచేసినందునఁ గలిగిన ఫలము లెవ్వియనిన :—1. కొన్నిసమయముల నుత్పత్తి యమితమై వెలలు డీలువడుటచేత నందఱకు నష్టమువచ్చుట. 2. కొన్నిశాలలు దివాలెత్తుట. 3. అందుచేత భీతిఁగొని యుత్పత్తి కొఱఁతవడఁ జేసినందున సరకు చాలకపోవుటచే వెలలు మిక్కుటములగుట. ఇట్లనేక విధముల వ్యాపారులకు స్థితిగతులు చంచలములైనవి. తఱువాత నీసంఘములయొక్క చోదకులందఱు నొకటిగా గుమిగూడి మాట్లాడు కొని చక్కెర వ్యాపారముయొక్క యానాటి చందముంజూచి దానికే దగినట్లు స్పర్ధలేక తమలోఁదాము పనిని బంచుకొని చేయుద

మని యొడంబడికఁ జేసికొనిరి. ఇట్లు కొన్నినాళ్ళు జరుగఁగా నిది యెంతయు మేలని యేర్పడినందున నీయొడంబడిక నింకను దృఢముగఁ జేయ నూల్కొని యిట్లాచరించిరి. 1. ప్రత్యేక సంఘములలోని భాగస్థులందఱును దమభాగముల నాపనికై నియమింపఁబడిన ధర్మకర్తల యధీనముచేయుట. 2. దానికిమాటుగా నాధర్మకర్తల వద్దనుండి తమహక్కులను దెలియఁబఱచు ప్రతిములఁ బడయుట. 3. ఇట్లు ప్రతిసంఘముయొక్కయు వారసుదార్లుగా నేర్పడిన ధర్మకర్తలలో చనసభగానేర్పడి యీ సంధికార్యము నిర్వహించుకొఱకుఁ జోదకుల నియమించి వారికి సర్వాధికారము నిచ్చుట. 4. ఈసమయములన్నియు శాశ్వత సమయములని యెల్లరును సమ్మతించుట. ధర్మసంఘులనఁబడు నిర్మాణముల ముఖ్యములైన విధులియ్యవి.

చూడుఁడు ! పేరునకుఁ బ్రత్యేక సంఘము లింకను నుండుట చేత వానికిని గౌరవము లాఘవము నొందలేదు. అయినను వానికి స్వాతంత్ర్య మస్తమితము. అధికారమంతయుఁ గొందఱ చేతిలోనికి వచ్చినది. కావున వ్యాపారము పూర్వమునకన్న విస్తరించిన యేక కళఁగాఁజేయుట సుసాధ్యము.

ధర్మసంఘచోదకుల ప్రవర్తన

1. స్పర్ధచేత హెచ్చుతగ్గులుగాఁ బనిచేయు నాళ్ళలోఁ గొన్ని శాలలు మూయఁబడియుండుట, కొన్నింట దినమంతయుఁ బనిచేయుటకుఁగాక యర్ధదినమో ముక్కాలుదినమో పనిచేయుట, సమధిక వ్యాపార సమయములలో రేయింబవళ్ళుం బనిసేయుట. ఇట్లు కార్యము తాఱుమాటుగ నుండెను. ఈ స్పర్ధ యంతర్ధానమైనతోడనే పిశాచి పట్టిన వడువున నాడుటమాని కార్యము నేకగతిం జరిగింప ననువై నందున నాముప్పది నలువదిశాలల ఉత్పత్తినంతయు పదిపదునైదింట నిరంతర శ్రమతోఁ దయారుచేయుట సులభమాయె. అందుచేతఁ జోదకులు సగముశాలల విక్రయించివేసి తక్కుంగల వానితోనే

మునుపటికన్న నెక్కువగ సరకుల నుత్పత్తికిం దెచ్చిరి. అమితస్పర్ధ దుర్వ్యయకారణియనుట కింతకన్నమించిన తార్కాణమేమికావలయు? వైరము ముదిరిన దినములలో నలువది యంత్రములు నిలిచి నిలిచి చేయుపనిని, ఇరువది యంత్రములలో నిలుకడలేక సాగించినఁ దీఱఁ గలదు. కావున నిందుచేఁ గలుగుమేలు లెయ్యవియనిన, కాలము వ్యర్థముగాకుండుట, ఉత్పత్తిని దక్కువ వ్యయముతో సాధించుట యనునవి.

2. విక్రయమునకువచ్చు సరకుల మొత్తములో ముక్కాలు పాలు తమకుం జేరినదిగాన వెలలు విధించుటలో ఏరువెట్టినది భిక్షము. చక్కెర యావశ్యకంబగువస్తువు. సాధారణముగ భోజనాదుల యందఱును దానిని వినియోగింతురు. కావున వెల కొంతపెచ్చినను గిరాకి మిక్కిలి తగ్గదు. అట్లగుట వెలలు పెచ్చించిరి. అనఁగాఁ బ్రజాపీడన మను ప్రతముం దాల్చిరనుట.

3. చక్కెర వ్యాపారమున ననిరోధ ప్రభుత్వముం గైకొన్న వారగుట వెలలను స్థిరత వహింపఁజేయను సమర్థులైరి వెలలును నిలు కడఁగాంచె. అయిన నొక్కటి. ఎప్పుడు చలనము గలిగినను బైకెక్కుటయేగాని క్రిందికిదిగుట లేమిచే వినియోజకుల బ్రతుకు పాటు మేలిమిఁ జెందదాయె.

4. ఇఁక నాసంధి సంఘములకు నంగభూతులైన వారికెల్లరకును లాభములు మెండయ్యెననుట వేఱుగఁ జెప్పవలయునా ?

5. చక్కెర వ్యాపారముం జిల్లర చిల్లరగాఁజేసి జీవించువార లకు నీధర్మసంధి యమధర్మరాజు వంటిదాయెను. కెరోసిన్ నూనె వ్యాపారమున నెట్లో యిక్కడను నల్లే. శరణిని వచ్చినవారి నాదరించి కాఁపాడుటయు, నాదారిని నేఁబోఁగూడదాయని స్వతంత్రతఁగోరి యస్వాధీనులైనవారి బాధించుటయునను తోత్రముందాల్చి నిర్వైర ముగాఁబాలింప నుద్యోగించిరి.

6. బయటి దేశములనుండి చక్కెర యనర్గళముగా దిగుమతి యయ్యెనేని వెలలు తగ్గునను భయముచే నట్టి సరకులమీఁద గొప్ప సుంకముల విధించుటకును, విధించినవానిఁ దీసివేయక వుంచుటకును నై రాజ్యాంగమువారికింగూడఁ గోట్లకొలఁది లంచము లియ్యసన్నద్ధులైరి. ప్రభువులు, మంత్రులును, నైచ్యమునకు లోబడనివారైనను దక్కువ యుద్యోగస్థు లందఱుఁజెడిన న్యాయమైన దొరతనము నడచుటెట్లు ?

ఈ సంధిసంఘముల వృత్తంబులేమనవచ్చు ? ' ధనమూల మిదం జగ ' త్తను న్యాయమును సార్థకము చేయంబొడవిన యవ తారములో యనునట్లు బేహారులు స్వలాభంబుమాత్రమాసింది ధర్మా ధర్మముల గమనింపక దుశ్చర్యలకుం బూనిరి. చూడుఁడు ! ఏకేశ్వ రత్వము నిర్భయతం బుట్టించును, నిర్భయత దుర్మార్గావలంబనమునకు నెత్తిన కారణముగదా !

1882 వ సంవత్సరమున రాకీవెల్లరు కిరోసిన్ వ్యాపారముల యందుఁ దనచేయిక్రిందైన సంధినొండుగల్పించి యీ సంక్షేపపద్ధతికిఁ ద్రోవనూపెను. తరువాత శర్కరా వ్యాపారసంధియట్లు సంధి సంఘము లనేకము లావిర్భవించెను. అందుముఖ్యములు:—మాంసము, ఉక్కు, ఇనుము, విస్త్రీయను నొకవిధమైన వాత్తునిచ్చెడు ద్రవము వీనికిం జేరినవి. ఇట్లు లింకను ననేక వస్తువుల వ్యాపారమంతయు నీమ తోడులేక యనివార్యముగానేలు ధర్మసంఘుల పాలయ్యెను. ఈసంఘుల చర్యలన్నియు సజాతీయములొటచేఁ బ్రజకేగాదు రాజ్యాంగమువారికిని నీసును రోసమునుబట్టి ఇవి ఇతరములను బంధించినట్లు వీనిని బంధింప వలయునని శాసన పాశముల నల్లనారంభించిరి. ఈ శాసనము లెవ్వియన :—

రాజ్యాంగమువారు ధర్మసంఘుల బంధింపఁజూచుట

1. ధర్మకర్తలపరముగా భాగస్థులు తమ హక్కుల నిచ్చుటయను బూటకము చేల్లదనుట.

దీనికి సంఘులు చేసిన ప్రతిక్రియ :—ధర్మకర్తల నేర్పరచిన దేలయనగా బ్రత్యేకశాలలు వేరైన లేకపోవునే యను మెత్తదనము చేత. మఱియుఁ గొన్ని శాలలవారింబిలిచి మీసంఘము రద్దుచేయుఁడని యాదేశించినవారు “ మీకిన్న మేమేమిటఁ దక్కువ ” యని తిరుగఁ బడుదురేమోయను శంకయు నొక కారణము. అయినను నొక్కతూరి సంఘులు సృష్టికేవచ్చి దానివలని తీవులను భాగస్థులు చవిఁజూచిన పిమ్మట నట్టి వ్యర్థములైన యభిమానముల నావశ్యకములు గావున “ మాకు ధర్మకర్తలు విశ్వాసపత్రములు నివియేవియు నిప్పుడు పనికి రావు. రాజ్యాంగమువారు కావలయునన్న నెత్తికొనిపోయి మ్రింగి వేయనిండు ? మాకేమి తక్కువ ? మేము ప్రత్యేకసంఘముల సంధి యను బిరుదమువదలి యేకసంఘముగా నేర్పడుదుము. ఇష్టమువచ్చిన జనులందఱు నేకీభవించి భాగము లేర్పరచుకొని వ్యాపారముం జేయుటలో నేతప్పునులేదుగదా ?”

ఇట్లే శాసనమును మోఘంబుగాఁజేయ సంఘములు సంధిచేసి కొనియుంటమాని యైక్యముంజెంద మొదలిడినఁ బ్రజకు “ గోరు చుట్టపై రోకలిపోటు ” అన్నటులాయె.

2. ధర్మసంఘుల నడుపువారు తమకింత యెక్కువ లాభము వచ్చుచున్నదని ప్రజలెఱింగిరేని, ఈర్ష్యచే వైరమెత్తి నూతనసంఘముల నిర్మింతురనుశంకచేఁ దమలాభమును గుప్తముఁజేయ నొక యుపాయముంబన్నిరి. అది యేదనఁగా, చూడుఁడు ! ఏబదియేండ్లప్పు డొకానొకఁడు ఔంకాయతోఁట నొండు కొనియెననుకొందము, దాని యప్పటివెల 1000 రూపాయలు. అనఁగా నిచ్చితీసినవెల. కొన్ని ఋతువులకు దానియందలిఫలము 100 రూపాయలు చేయునదియాయె. అప్పుడు బ్యాంకిలో నిక్షేపించినవారికి లభించువడ్డీ 100 కి 5 రూపాయలు. అట్టితరుణమున తోఁటయొక్కవెల యెంతయని ప్రశ్న ఉత్తరము:—

బ్యాంకిలో 5 రూపాయలు వడ్డీరావలయునన్న నిక్షేపింపవలసిన మూలధనము 100 రూపాయలు.

కావున 1 రూపాయ వడ్డీరావలయునన్న నిక్షేపింపవలసిన మూలధనము 20 రూపాయలు.

కావున 100 రూపాయలు వడ్డీరావలయునన్న నిక్షేపింపవలసిన మూలధనము 2000 రూపాయలు.

అట్లుండుటచే నేడాదికి 100 రూపాయలిచ్చు తోటయొక్క వెల 2000 రూపాయలకన్న దక్కువయగునా? సాధారణముగఁగాదు.

మఱియు 40 సంవత్సరములు గడచినవనుకొందము. దేశములో మూలధనము మిక్కిలిగాఁ గూడినందున వడ్డీ 100 కి 4 రూపాయలుగా దిగెననియు, తోటలో ఫలితము జనసంఖ్య వృద్ధియగుటచే గిరాకి తోడ వెలయు హెచ్చినదై 150 రూపాయలకు వచ్చెననియు ననుకొందము. ఇప్పుడు తోటయొక్క వెలయేమి ?

బ్యాంకిలో 4 రూపాయలు వడ్డీరావలయునన్న మూలధనము 100 రూపాయలు.

1 రూపాయ వడ్డీరావలయునన్న మూలధనము 25 రూపాయలు.

150 రూపాయలు వడ్డీరావలయునన్న మూలధనము 3750 రూపాయలు.

తోటయందు లీనమైయుండు విలువయొక్క పరిమాణ మయ్యై కాలముల ఫలితము, వడ్డీ, వీని ననుసరించి యుండునదిగాని యుచలంబుగాదు.

తోటయెట్లో వ్యవహారసంఘములలోని భాగములును విలువ విషయమున నట్లే. తొలుత మద్రాసు బ్యాంకి కంపెనీగా నేర్పడినపుడు భాగమునకు 500 రూపాయలుగా వేసికొనికూడిరి. ఇప్పుడా బ్యాంకిభాగముల ధరలు 1500 రూపాయలకు మించియున్నవి. కారణ మేమియనఁగా :—

సామాన్యమైన నిక్షేపములకు బ్యాంక్‌లలో దొరకువడ్డీ 100 కి 4 రూపాయలు. మద్రాసు బ్యాంక్‌కి భాగస్థులకు నేతేట సరాసరికి నిచ్చులాభముయొక్కపాలు 100 కి 12 రూపాయలు.

కావున రాబడింబట్టిచూచిన స్థాపకులు 500 రూపాయలిచ్చి కొన్నవియైనను భాగములు 1500 రూపాయలకు బోవునవిగానున్నవి.

ఈ యుపాఖ్యానముయొక్క యాదేశమేమనిన

బ్రట్టలయొక్క కార్యచోదకులు మర్కములన్నియుం దెలిసిన వారగుట లాభము మఱుఁగుఁజేయఁ బైన్యాయము నూచిన యధర్మ తంత్రం బొండాచరింతురు. ఎట్లన :—

ఒక బ్రట్టలో 10,000 భాగస్థులనియు, భాగమునకు నాదిమ క్రయము 1000 రూపాయలనియు, సాధారణమగువడ్డీ 100 కి 4 రూపాయలనియు, వచ్చిన లాభము 100 కి 24 అనియు నను కొందము. ఈ సంగతి బహిరంగమైనచో బోటీనేయుటకునై ప్రతి సంఘము బయలు వెడలక మానదు. కావున రహస్య రక్షణము సేయుటెట్లు ?

ప్రతి భాగస్థునియొక్కయు భాగము 1000 రూపాయలేకాదు 6000 రూపాయలాయెనని ప్రచురించిరేని లాభము 100 కి 4 వంతున వచ్చినదివలెఁ గన్పట్టును. అవునుగాని. యిది యనువైన క్రియగాదు. ఎట్లన సామాజికులసంఖ్య పెద్దది. 10000. వీరికెల్లరకు నిష్కారణముగ భాగములవిలువ ఇంతయ్యెనని తెల్పిన నమితలాభము వచ్చినందున నిట్లు చేసిననువార్త యెల్లెడల వ్యాపింపకపోదు. “ పెదవిదాఁటిన చదలుదాటు ” నను సామెతయుండలేదా ? పదివేలమందికిఁ దెలిసిన పిమ్మట నది యెట్టిరహస్యము ? అయిన నొక్కటి. ఈ రీతిం జేసిన వ్యాపారస్థితి ప్రకాశమునకువచ్చుట తప్పనిదై నను లాభమునఁ గ్రమ భాగము భాగస్థులకందఱకును జేరును. కొందఱు చోదకులకు నిర్మాతలకు నియ్యదిగూడఁ గడుపు నుబ్బఁజేయునది.

2. అమితలాభము వచ్చుననుట వ్యక్తంబయ్యెనేని చోదకు లీరితిఁ జింతించుట సహజము. “ భాగస్థులీవ్యాపారము ఫలాధ్య మాటకునై యేమిచేసిరి? ఎన్నియో యేండ్లప్పుడు గొంత మూలధన మొసంగిరికాని వారివలననైన యితర ప్రయోజనము లెయ్యవి? రేయనక పవలనక మంత్రాలోచనఁజేసి కార్యంబుఁ దగు తెఱంగుల నడపి లాభసిద్ధిని స్ఫుటము చేసినవారము మనముగదా! ఇప్పుడీలాభ ములో సమమైన పాలిచ్చుటయేల? వారికి న్యాయముగ నియ్యవలసిన దేమి? సాధారణమగు వడ్డీకిఁ దక్కువగాని యాదాయము. పోనీ! నూటికి 4 వంతుగాకున్న నైదువంతున నిత్తము. చివరకు 6 ఐనను హానిలేదు ” అని తలపోసి 100 కి 24 ప్రకారము వచ్చుబడి వుండుటం జేసి యప్పటి సాధారణమగు వడ్డీయొక్క క్రమముఁబట్టి మూలధనము మతింపువేతురు. అనఁగా ఆరుతో గుణింతురన్నమాట. మూలధనము యొక్క పరిమాణమెంతయగును? 60,000,000 రూపాయలు. తోలుత నిక్షేపించినమూలధనం 10,000,000. అదిపోఁగా శేషించిన 50,000,000 రూపాయల నెట్లు నాచుకొందమని కుయుక్తులం గావింతురు. అందొక యుక్తియేదఱ:—

1. వ్యాపారము మిక్కిలియు విస్తరించుచున్నది. ప్రారంభమున వేసిన మూలధనము చాలదు. ఎక్కువ వేయవలయునని యేమియుఁ దెలియని భాగస్థులకుఁజెప్పి 30 వేలు క్రొత్తభాగముల నేర్పఱుప వారితో ననుమతిఁగొని “ వీనిని రొక్కమునకు విక్రయింపక ” కార్య సాధనమున బుద్ధిబలముంజూపి “ సహాయులైనవారికి జీతములకు బదు లుగ భాగములనిత్తు ” మనిచెప్పి తామును దమమిత్రులును లోలోన నీనూతనభాగములఁ దమలోఁ బంచుకొనుట.

1. 10,000 భాగములకు సామాన్యమైనలాభము 40,000 కు సామాన్యమాటచేత నీకక్షటము తెలియనివారలకు నీవ్యాపారమున లాభమట్టె యెక్కువలేదని తోచును.

2. భాగస్థులు వంచనకు లోనయినవారగుదురు. లాభమునందధికభాగము చోదకులకును వారి యంతరంగమిత్రులకును జేరునుగాని సాంఘికుల కెల్లరకును సమప్రయోజనకారిగాదు.

ఈ క్రియకు భాగములను నీళ్ళువోసికలుపుట, యని కొందఱు వేరిడిరి. బోలుభాగముల సృష్టించుటయనియుం జెప్పవచ్చును. ద్రవ్య రూపమైన భాగములు స్థాపకులచే దొలుతఁ గూర్చబడిన 10,000 మాత్రమే ! తక్కిన 30,000 లును రొక్కమాధారముగాఁ గలిగినవి గావు. మఱి నోటిమాటలచేఁ దీఱినవి. వారు సహాయముచేసిరి, వీరు సహాయముచేసిరి యను మిషచే వారివద్దనుండి ధనము దీసికొనకయే యియ్యబడినవి. ఇది యాద్యంతము శుద్ధవంచనము. విషప్రాయము !

సర్కారువారు దీనికేరీతిఁ బ్రతివిధానము చేయవచ్చును ? చెప్పఁడు ? వ్యాపారముయొక్క గుట్టుతెలిసి యుండినంగాని లాభము యొక్క పెంపుఎంత, కృత్రిమభాగములెన్ని, నిక్కములెన్ని ? యని నిర్ణయించుట యసాధ్యము. మఱియు నుత్పత్తి కింత వ్యయముపట్టును, సాధారణలాభము, వడ్డీ, ఈమాత్రము అని తెలియనిది ధరల మితము మీఱి దారుణమున హెచ్చించుచున్నారా, లేదా ? యని నిర్ధారణ నేయుటకుంగాదు. ఇట్టి ట్రస్టుల యంతరంగములనన్నియు బహిరంగములం జేసినగాని దేశమునకును, బ్రజకును, వానిభాగస్థులకును ఊమ మనిత్యము. పెనుఁబాముల చందముననుండు నీట్రస్టుల కోఱలు వెఱికివేయవలయునను బ్రతిజ్ఞతోఁ జేయఁబడియుండు శాసనముల ముఖ్యాంశములెవ్వియన :—

1. గవర్నమెంటుచే నియమింపఁబడిన సంప్రతులకు ట్రస్టుల యజమానులు తమలెక్కలన్నియు నొక్కొంతయైన దాఁపక చూపవలయు. మఱుఁగుఁజేసిన జల్మానాలు మొదలగు శిక్షలు దప్పవు.

2. ట్రస్టులచే నుద్ధరింపఁబడి వ్యాప్తికివచ్చువెలలు, అమిత ఘోరములని యేర్పడినచో గవర్నమెంటువారు ప్రత్యక్షముగనైనను,

తమచే నీకార్యమును విచారించుటకై నియుక్తులైన యుద్యోగస్థుల మూలముననైనను, ఆ వెలలక దగ్గింపవచ్చును.

3. వ్యాపారము వర్తకము వీని నిరోధించుటకై యేర్పఱుపఁ బడిన షడ్ధతులును నిబంధనలును న్యాయస్థానములవారు రద్దుచేయ వచ్చును. ఈరీతినే కృత్రిమధరల స్థాపించుటకై నియమింపఁబడిన సంఘములు, ఒడంబడికలు, మొదలగునవి శాసన పీఠద్ధములు.

4. గవర్నమెంటువారు ఆ యా బ్రహ్మస్థులయు సంఘములయు సిత్తిగతులను జర్యలనునారసి తమకు యుక్తమనితోచిన నాయుదంత ములనంతయుఁ బ్రజలకుఁ బ్రకటనరూపమునఁ జాటి చెప్పవచ్చును.

ఇట్లనేకములైన కఠినశాసనముల విధించినందునఁ బ్రకృతము సంధిసంఘములు బలమఱియున్నవి. రాకివెల్లరుగారు ప్రతిష్ఠించిన కిరోసెన్ నూనె సంఘమును 1911 వ సంవత్సరమున గవర్నమెంటు వారు శాసన విరుద్ధములైన దుర్మంత్రంబులఁజేసినట్లు నిరూపించి రద్దు చేయించిరి. కొన్ని నెలలక్రిందట నాసంధిక్రియ యంతమువకువచ్చి ప్రత్యేక శాలలు పునరుద్ధాతములైనవి. అయినను లోలోపల నేమి కుట్రలు జరుగుచున్నవో యెఱుఁగ నెవరితరము? నాటకములోని వేషధారులవలె నాసంఘమే నామాకార భేదముందాల్చి మఱియు నవతారమెత్తునేమో! ఒకసంవత్సరమైనఁ గడచినంగాని యదినిజముగఁ జచ్చెనా, లేక యూపిరి బిగబట్టుకొని దొంగచావుతో నున్ననా యనుట విశదమగుట దుర్లభము.

సంధిసంఘముల యాజమాన్యముం దాల్చినవారును కార్య దర్శులును భాగస్థులు మొదలగువారిని నింకను నొకవిధమ్మున దోచు టయుంగలదు. మర్కములన్నియుం దెలిసినవారుతాము. వీరు చెప్పిన నమ్మియుండవలసినవారు భాగస్థులు. అట్లగుటఁ దమవ్యాపారమేదో కారణంబునఁ జెడుచున్నదని వదంతిని గల్పించి యది నిజమనినమ్మి భీతిచే ననేకులు తమభాగముల నమ్ముటకు రాఁగాఁ దక్కువ వెలకు

వానినెల్లఁ దమ యంతరంగ మిత్రులద్వారా తామేకొనుటయుఁ బ్రయత్నించుటఁ గొన్నినాళ్ళకు వ్యాపారము గండము దప్పించుకొని మఱల నెదుగుచున్నదని వదంతిఁబుట్టించి భాగములకు వెలపొచ్చుగా మఱల నమ్ముటయు, నిట్లనేకవిధములైన యింద్రజాలములంజేసి యన్యాయముగ విత్తంబుల నార్జింతురు.

స్వాతంత్ర్య మఖండముగనుండు నమెరికాలో వీని నడంగ దొక్కజాలిన వైరిసంఘంబు లేల పొడసూపకున్నవియని యెంచితి రేని దానికి వ్యాఖ్యానం బియ్యది. చక్కెర వ్యాపారములో శ్రీ వాసి యొక సంధిసంఘ ముత్పత్తి సేయఁజాలనేని దానితో నెదిరించి మానము ప్రాణమును దక్కించుకొనవలయునన్న దానికి సరియైన విస్తారకార్యముగల సంఘంబొండు బయలు వెడలినంగాని యపజయము తప్పదు. అట్లు సరియైన సంఘంబొండు వెల్వడనేని, అదియు శ్రీ వాసి సరకు నమ్మకమునకుఁ దెచ్చును. అప్పుడు గిరాకీకన్న ½ వంతు సరకు లెక్కువగ నుంటచేత వెలలు వ్రాలినను ఉత్పత్తియంతయు విక్రీతము గాదు. అందుచే లోపాహతాన్వోన్యములై రెండు సంఘములవారుం జెడుదురు. కావున నీసంధిసంఘములతో వైరంబుగొనుట దుర్లభంబు. ఇయ్యవి శాసనములచే నేకేశ్వరత్వంబు వహించినవి గాకపోయినను ననితర సాధ్యంబులుగాన నేకేశ్వర తుల్యంబులే. ఇతరులు వీనిపై దండెత్తినచ్చుట అఱబడని తంత్రంబైనను నాచరించుటకు నలవిగానిది.

ట్రస్టులచేఁ గలుగఁజాలిన లాభంబు లెవ్వయిన

1. గొప్ప గొప్ప సంఘములు సంశ్లేషించుటచే వ్యాపారం బతి విస్తృతంబగును. విస్తారమువలని ఫలంబులెల్లఁ బడయవచ్చుట.
2. అట్లగుట నిర్వైరంబుగఁ గార్యంబు జఱువుట.
3. ఉత్పత్తి వినిమయము మొదలైనవానికిఁ బెట్టెను వ్యయము తగ్గునుగాన వెలలనుదగ్గించి యమ్మనమధులౌట. ఇకఁ గట్టంబు లెవ్వయిన : —

1. తమ వ్యాపారము వైరుల నిర్జించి నిలిచినదే వెలలు హెచ్చించుట.

2. చోదకులు మొదలగు కార్యజ్ఞులు, ఇంద్రజాలములుచేసి ప్రజలను భాగస్థులను వంచించి వారి యైశ్వర్యము నపహరించుట.

3. చిల్లర వ్యాపారముల స్వాతంత్ర్యమును నేలకుఁ దెచ్చుట.

4. రాజ్యాంగమువారిని సైతము లంచములిచ్చి తమకు వశపర్తులుగ నుండఁజేయుఁజూచుట.

ట్రస్టుల దౌష్ట్యమును వారించుటకుఁ జేయఁబడిన క్రియ లెవ్వియనిన

1. శాసన విరుద్ధములని యాఁజేయుట. ఇది మంచి చికిత్స గాదు. ఎట్లన, అవి వేషాంతరముందాల్చి మఱలఁ బ్రత్యక్షమునకు వచ్చును. మఱియు వానియందనేక గుణములుండుటచే బాత్తిగా నశింపఁజేయుటయు సీతిగాదు.

2. మొత్తముమీఁదఁ జేయఁదగిన యుపాయములేవనఁగా, రాజ్యాంగమువారు వీనిని విచారింది పరీక్షించి క్రమము లేర్పఱచుటకు నిష్పక్షపాత్రులును యోగ్యులునైన యుద్యోగస్థుల నియమించుట మొదటిది. రెండవది, వీని స్థితిగతులనెల్ల నారసి యప్పుడప్పుడావృతాంతముల నన్నిటిని బహిరంగపఱచుట.

ధర్మసంధి సంఘములంగూర్చి సమష్టివాదు లుపన్యసించు ప్రకారము

వర్తమానముననుండు నార్థిక నిర్మాణము లయించుననియు, లయమొందుట మేలనియు, వితర్కించు సమష్టివాదులు, ఈసంధి సంఘములు తాఁబోవు సంఘనాయకత్వమునకు సోపానములని యాఁజేదరు. ఎట్లన :—

1. పణ్యచక్రమునంతయు నాక్రమించినవగుటచే నివి గిరాకి యొక్క స్థితివరసి యుక్తమైనంత ఉత్పత్తింజేయుంగాన నమితోత్పత్తి దోషంబు నివారితంబగును.

2. ఇట్లే యన్నివ్యాపారములును జేయఁబడెనేని యజమానులకు, శిల్పిలకు, ప్రజలకును, లాభములు, వేతనములు, వెలలున, నిలుకడఁగాంచినవవును. హెచ్చుతగ్గులవలని బాధ లికముండుపుట్టవు.

3. స్పర్ధయే శరణమనియుండు నీకాలమునందును సంధి సంఘములఁ గొంతవఱకును రాజ్యాంగమువారే పరిపాలింపఁ జూచుచున్నారు. ఇకముందు నన్ని యార్థికతంత్రములును రాజ్యాంగకృత్యములై సమష్టినాయకత్వంబు పట్టభద్రం బొననుటకు నిది మార్గమును శుభశకునమునై యున్నదనుటకు శంకయేల ?

ఇంగ్లాండులో సంధిసంఘములు ప్రబలకుండుట

ఇంగ్లాండులో సంధిసంఘములింకను అమెరికా, జర్మనీ దేశములలోఁబలె నావిర్భవించలేదు. ఇందులకు ముఖ్యమైన హేతువులు మూఁడు :—

1. దిగుమతులమీఁద స్వదేశవ్యాపార రక్షణార్థము శుల్కములు విధింపఁబడమి. ఇంగుచేఁ బర దేశవస్తువులు ధారాశముగఁ దెప్పింపఁబడును.

2. ఇంగ్లాండులో నయ్యైవ్యాపారముల సంఘముల యజమానులు సంధియను నియమమున బద్ధులుగాకయున్నను వేశవచ్చినపుడు తమకు సామాన్యములైన విషయములంగూర్చి కలసిమాట్లాడుకొని యంగీకారభావముతోఁ బనిచేతురు. ఇంతకన్న నెక్కువగ బద్ధులైయుండుటకు వారికిష్టములేదు. దీనికై ఏర్పడినయవి కారయిత్ర సంఘములునాఁబడు.

3. సత్సంప్రదాయము, సౌశీల్యము, గొప్పబుద్ధియుఁగలిగి వ్యాపారముఁ జేయుటయందుబలె నపారాజ్ఞనమందు వీరికంతగా నాసక్తియుండునట్లుగానము. లోభంబుమాత్రము మహావతమని యిప్పటి వఱకును బూనరైరి. ఇకముందెట్లో !

ఆన్యోన్యతా. (కో ఆపరేషన్) పద్ధతులు

వర్తమానమున నార్థికవిచారములంబట్టిచూచిన దేశములోని జనులు మూఁడు తెగలుగ నున్నవారు, కారయితలు, కార్మికులు, వినియోజకులు, అనఁగా కొనువారు. ఇది గుణభేదముగాని మూర్తి భేదముగాదని ఎఱుంగునది. ఎట్లన, ప్రతిమనుజునందును నీవ్యాపారము లన్నియు లీనమైయున్నవి. కారయితలును బాటుపడుదురు. వస్తువులఁ గొని యనుభవింతురు. కార్మికులును దమపాటునకుఁ దామేకర్తలు. వారును గూలిఁబడయుట భోగమునకేకాని పాతిబెట్టుటకుగాదు. వినియోజకులును పదార్థములను సేకరింపఁగోరిన మాఱుపదార్థముల నిచ్చియో శ్రమించియో గడించుట యగత్యము అట్లగుట వారును ఉత్పాదకులే. కావున నేమియుఁదినక కష్టపడువారుగాని, కష్టపడక తినువారుగాని, యున్నారని భ్రమజెందఁబోకుఁడు !

ఇమ్మూఁడుజాతులకునుండు పరస్పరమైత్రి యెట్టిదనిన

1. కారయితలు, కార్మికులు నుత్పాదకులు. ఉత్పత్తికి వినియోగమాధారము. వినియోగమునకు నుత్పత్తి యాధారము.
- 2 కారయితలు కార్మికులును గలిసినంగాని యుత్పత్తి గొనసాగనేరదు.

ఇఁక వీరికుండు శత్రుత్వము

1. ఉత్పాదకులు వెలలుపెంచిన మేలందురు. వినియోజకులు తగ్గిన మేలందురు.
2. ఉత్పాదింపఁబడిన ఫలముఁ బంచుకొనునెడ యజమానులకును గర్మకరులకును ద్వేషముపుట్టుట సహజము. కర్మకరులు సంబళమెక్కువగాఁ గావలయునందురు. నాయకులు తగ్గింపఁజాతురు.

కావున నాయక సేవకులకును, ఉత్పాదక వినియోజకులకును, గొన్నివిషయములలో పరస్పర భేదములున్నవనుట స్పష్టము. ఇదియు నొకపిఠమైన మాత్సర్యము. దీనిని నిరోధించు పద్ధతులు కొన్నిగలవు.

అందుఁ గొన్ని యుత్పత్తికాండమునకును గొన్ని విభజనకాండమునకును జేరినవి. ముఖ్యాంశములమాత్రమిటు నూచింతము.

విక్రమైన యన్యోన్యతా పద్ధతియొక్క ముఖ్యలక్షణము లెవ్వియన

1. యజమానులును లాభనష్టములకుఁ బాత్రులునైన భాగస్థులలో నందఱో కొందఱో యా యావేశనముననే పనికిఁ గుదురుట.

2. భాగములుగలవారు గాకపోయినను శ్రమకరులుగూడ కూలిగాక లాభములో నొకపాలు వడయువారుగను, ఆవేశనము నడుపునాలోచన సభయందుఁ జేరినవారుగను నుండుట.

ఈ లక్షణములు చక్కఁగఁ బట్టువడియేనేని సామాన్యమైన వ్యవహారసమాజములయందలి దోషములు వాయును. ఎట్లనిన :—

1. శ్రమకరులకును యజమానులకును గాఢమైన సంయోగము సిద్ధము. కావున వీరిలో వీరికి వైరస్వము సంభవించుటయు, కఠోపహారము మొదలగు నాపదలు పుట్టుటయుఁ దొలంగును.

2. ఆవేశన తంత్రంబున భాగస్థులు త్కూఁగబోతులుగానుండక యజమానత్వము సార్థకముంజేతురు. యజమానులలో ననేకులు శ్రమకరులును నగుటంజేసి చోదనశక్తి యలవడినవారై కార్యంబుల స్వబుద్ధితోనేర్చి తీర్చజాలుదురు.

3. సామాన్య సమాజములలో నావేశనముండుచోటు ఒకటి. ఇక భాగస్థులన్నలో దిక్కుదిక్కులనుండియు రావచ్చును. ఇంగ్లాండులోఁ బ్రబలములైన కంపెనీలలో ఇండియా మొదలైన తూర్పు రాజ్యములవారును భాగములుగొనుట సర్వసాధారణమైన క్రియగా నున్నది. నిర్మాతలయొక్కయు చోదకులయొక్కయు నాణెమును పరువునుజూచి యా వ్యవహారముల స్వరూపమునైన నేమాత్రము నెఱుంగనివారుసైతము మూలధనము నిక్షేపించుట మిక్కిలియు వ్యాప్తమైనవాడుక. ఈ విశ్వాసము మొత్తముమీఁద నుచితమైనది.

వ్యవహార సమాజములయొక్క యఖండమైన వృద్ధియే యిందులకుఁ దార్కాణము. నమ్మిక బేహారములకన్న మోసఁపు వ్యాపారములు ఘనతఁగాంచునా? వానిలో నెవరైనఁ దమసొత్తులను బ్రయోగింతురా? మొత్తముమీఁద సమాజములు విశ్వాసయోగ్యములయ్యును, భాగస్థులెక్కడనో యేమూలనో యుండువారు గావున చోదకులు సర్వస్వాతంత్ర్యమునువహించి యడుగువారు లేరుగదా యను ధైర్యముచే నిశ్చంకముగ సామాజకులను బ్రజలను వంచించి యర్థముల దోచుకొనుటయు లేకపోలేదు. అన్యోన్యతా పద్ధతియందొట్టి యకృత్యముల కవకాశము తక్కువ. ఏలన, భాగస్థులు కార్యవిచారణాది కార్యముల సమర్థులగుటంబట్టి.

4. అన్యోన్యతా పద్ధతియందు మఱియు నొకగుణముగలదు. కొంతకుఁగొంత పరిచయముగలవారుచేరి చేసినంగాని యీ పద్ధతి బాగునకురాదు. అట్లగుట నమితములైన మూలధనముల నేకరించుట దుర్లభము, సామాన్య సమాజములలో లోకస్థులెల్లరును భాగములఁ గొనవచ్చును. దాన బాధలేదు, కోఆపరేషన్ సమాజములలో నిది పొసఁగదు కావున వ్యవహారములు సాధారణ సంఘ సాధితములయెంత విస్తారముం జేందవు. చుట్టుప్రక్కల స్థలములవారుదక్క నితరులుచేరిన సన్యోన్యత నశించును. కావున నిట్టివ్యాపారములు మితవ్యాప్తిములు. మితములైనను నిఖరమైన వాడుకకాండ సమాహము నవలంబించి యుండునవిగాన స్థిరతరములు.

5. శ్రమకరులును కొంతమట్టునకు యజమానులతోఁ దుల్యులుగ గణింపఁబడుదురు. కానవారు శ్రద్ధతోఁ బనులం గావించురు. మేస్త్రీలు మొదలగు విచారణకర్తల నియమింపఁ గారణములేనందున సెలవు మిగులును.

సిద్ధాంత మిట్టిదయ్యును ననుభవమున కోఆపరేషన్ సంఘముల యందును లోపము లనేకములు గన్పట్టెడిని :—

1. శ్రమకరులకు యజమానత్వమిచ్చుట “కనకపు సింహాసనమున శునకముఁ గూర్చుండఁబెట్టి పట్టము గట్టినట్లు” లగును. గొప్ప బుద్ధియు దీర్ఘాలోచనయు లేనివారు గావున తగిన కార్యచోదకుని నియమింపఁజాలరు. మంచివానిని సమ్మతించి ప్రతిష్ఠించిరిబో! తఱుచు వానిపైఁ గన్నుంచి “ఇట్లుచేయవలయు నట్లుచేయవలయు” నని తామే యాదేశింపఁదొడంగి కార్యంబుం దిన్నఁగజఱుగనీరు. మఱీయు చోదకుఁడు తమయందలి తప్పలంజూపి శిక్షించెనేని “మనచే నియమితుండై నవాఁడే మనల దండించువాఁడాయెనే! రాఁగల వత్సరమున వేటొకనికి ప్రభుత్వమిత్త” మని దురహంకారముం గొనుటయు నరుదుగాదు. దండనీతి ప్రవర్తింపదేని యురాజకం సాక్షాత్కరించును.

2. ఈకాలమున బుద్ధిబలము మిక్కిలి ముఖ్యమైన వ్యవహార సాధనమనియు సమూల్యమనియు మున్నే తెలిపితిమిగాదె! లక్షల కొలది సంబళములొసఁగి కళాశోవిదులఁ దమ తమ పక్షమువారిఁగాఁ జేయ సమాజముల వారు స్పర్ధింతురు. అన్యోన్యతా సంఘములలో శ్రమకరుల కింకను జ్ఞానశక్తియొక్క విలువ తెలియనట్లున్నది. చోదక పదవికి నెత్తెబడినవానికి జీతము లెక్కువగనిచ్చుట యింకను వారలలో నాచారమునకు రాలేదు. సంబళము సరిగ పనియు జబ్బే. అత్యంత సమర్థులు వేతెడలకుఁబోదురు. మొత్తముమీఁద శోకపరేషన్ సమాజములలోని కార్యవిచారణకర్తలు ప్రథమగణ్యులుగారు. మిక్కిలి నిపుణుల నాకరింపఁ జాలినంత వేతనములనిచ్చుబుద్ధి వానికున్నంగాని యవి ముందునకు రావు. “మనము చెమటగారునట్లు దినమంతయుఁ గట్టించుచున్నాము. మన యజమానుఁ డేమిచేయును? ఒకమూలలో పిళ్ళారిమాదిరిఁ గూర్చొని కాగితములఁద్రవిష్పచు చుట్టగాల్చుచుండు టయేకదా యతనిపని? ఇందులకా యతనికి నెక్కువ జీతమిచ్చుట? యని శ్రమకరులు వాపోవుదురు కాఁబోలు? సాపము విద్యాగంధము లేనివారు! మనశ్రమయొక్క స్వభావము జ్ఞానాంధులకెట్లు గోచరించును?

3. చిల్లర వ్యాపారములలో జయము దాల్చునదియై వాని యందు వ్యాప్తికిఁ గాల్గక మేణ వచ్చుచున్నదనుట నిజమేయైనను మహా వ్యవహారముల నీపద్ధతికిఁ జొరవ ఇంకనులేదు. అయినను నీపద్ధతి నిస్సంశయముగ గౌరవింపఁదగినదే. ఎట్లన :—

1. ఆర్థిక మండలమునందలి సమస్త వైషమ్యములకు నియ్యది విలుగడ.

2. విద్యాభివృద్ధులు మించుకొలఁది దీనియందలి దోషంబులు ఋర్యవసానమునొంది గుణంబులుమాత్రము నిలుచును. ఈమార్గ మింకను నారంభదశలోనున్నది. బాల్యచాపల్యము త్వరలో వీఁడును. నిండుజవ్వనము వచ్చుతఱికి నియ్యది నిష్కల్యమ తేజోవిరాజితంబై లోకంబుం బావనంబుజేయును.

3. పరోపకారంబు సహజముగ లీనమైన హృదయముగలవారికి నీపద్ధతి పరమాశ్రయంబు. ఈకాలమున స్వలాభాపేక్షయను తాపమున నెల్లరు దహింపఁబడియెదరు. బొమ్మలు మొదలైనవానిని తండ్రి యింటికిఁ దెచ్చినతోడనే “నాకేయిండు, నావేయివి, నీవికావు, దూరముగాఁబో” యని కాట్లాడుచు నాట్లాట మఱిచు పసిపిల్లల మాడ్కి లోకము వారు సంపదల విషయమై మూఢవైరంబుందాల్చి యొక్క యెదుటివారి సుఖమునేగాక తమసుఖమును సైతము నశింపఁ జేయుట చూడఁగా మనుష్యుడవి నుండువారికిని నిట్టి వెఱ్ఱియెత్తునా యని యాశ్చర్యమును దుఃఖమును గలుగకమానవు! మనుష్యులు జ్ఞాన సంపన్నులై రేని ఈ వెఱ్ఱి తనంతట వదలును. అపు డన్యోన్యతా పద్ధతుల నెల్లరు సహజకాములై యవలంబింతురు. ఇకముందుఁ గృతయుగమును గనిపించి పోషించుమాత ఈ పద్ధతియేయని త్రికరణ శుద్ధిగ నమ్మువారు కొందఱున్నారు. వీరికి నిదియే నీతిధర్మము, మతము సర్వమును!

4. భావిని దీనింజెందఁబోవు మహాభ్యుదయమునకు నూచనమో యనునట్లు కొన్ని వ్యవహారముల నిప్పటికే యన్యోన్యత ప్రబలమై వచ్చుచున్నది. ఈ వ్యవహారముల చారిత్రము శీఘ్రముననే వివరించెదము.

మీఁదఁ జెప్పిన విషయములన్నియు సర్వ సంపూర్ణమైన పరస్పరతా వర్గముయొక్క ధర్మములు. ఇట్టి వర్గములు తఱచు గాన రావు. కాని, యీ ముఖ్యాంశములయందుఁ గొన్నింటిమాత్రము స్వీకరించిన యసమగ్రదృఢత లనేకములు గలవు. అపరిపూర్ణములైన యన్యోన్యతా విధానములలో ముఖ్యము లెయ్యవియనిన ;

1. లాభభాగము:—కర్మశాలాధిపతులు తమశిల్పులకు వేతనము లిచ్చుటగాక వచ్చిన లాభమునం దొకానొకవంతు పంచిపెట్టుట. ఇంతేకాని సేవకమండలి నెట్టి యధికారమును స్వామ్యమును మృగ్యములు.

ఈరీతివలని ఫలంబులు:—కారయిత కర్మకరు లిరువురును లాభాధిక్యమందాసక్తి గలవారగుదురు గావున వారలలోఁ గలహము లంతగాఁబుట్టవు. శిల్పులు మనసుంచి కష్టింతురు. మఱియు నిట్టి శాలలలో స్థానము లలవడిన మేలుగదాయని నిపుణులైన పనిచారు వచ్చి చేరుదురుగాన కార్యములు నిండుఫలము నొసంగును.

2. నష్టభాగము. —కొన్ని యావేశనములలో శిల్పులకు లాభం నందొక భాగమిచ్చి నష్టమువచ్చినేని వారును నొకవంతు భరించు నట్టుచేతురు. ఇయ్యది పనివారికి సమ్మతమైన తెఱంగుగాదు, తమకు యజమానత్వము లేమింజేసియు, నష్టము కొన్నిసమయముల నకస్మాత్తుగ దఱిగించు కారణములవలననేగాక యజమానుల బుద్ధిహీనతవలనను వచ్చుట ప్రసిద్ధముగావునను శ్రమకరులు నష్టమునకుం బ్రాతులొట కొడంజడమి సహజము. అట్లు నష్టమును భరింపవలయునయేని కార్యమును భరించుటలో తమకు హక్కునియ్యవలయునని వారివాదము.

నష్టభాగ మనుష్ఠాసములోనున్న శిల్పశాలలో కాలక్రమేణ శిల్పులకు యజమాన్యమునఁ బ్రవేశముగల్గు సరణి యున్నదనుట స్పష్టము.

3. సంభూయసముత్థానములు:—అనఁగా నల్పనూల్యములైన చిల్లరభాగముల నేర్పఱచుకొని శ్రమకరులనేకు లేకీభవించి స్థాపించెడు కంపెనీలు కొన్నిగలవు. అయిన నింవొక్కవిశేషము. కార్యకర్తలుగా నియమించఁబడినవారికిని దమకుసు మనస్తాపములుగలిగి సంఘము శిథిలమగునోయను శంకచే దానియందు భాగస్థులుగానుండు శిల్పులు అందు పనికిఁ గుదరక యితరశాలలలోఁ బ్రవేశించి కూలినపాదించి కొందురు. శిల్పులొకేశాలలో నొక విధముగఁజూచిన సేవకులుగను వేతొక విధముగఁజూచిన యజమానులుగనునుండిన కార్యము పొంది కగా జఱుగుట కష్టసాధ్యమని పూర్వమేవివరించితిమి. ఈయక్కట్లులు లేకుండుటకై యొకశాలలో భాగములుగొని యింకొక శాలలో నొకరులుగా శిల్పులుచేరుటయుఁ గలదు. యజమానత్వముండుచోట దాసత్వము, దాసత్వముండుచోట యజమానత్వమును లేనిపద్ధతియిది.

శ్రమకరులు మూలధనం వినియోగించి భాగస్థులై యొడయలై యుండుదురను నొక విషయమునందప్ప తక్కిన విచారములనెల్ల నీ సంఘములు సామాన్యములైన కంపెనీల కరణి నుండునవి. నిర్మాణముంబట్టిచూచిన వీనికి భేద మిసుమంతయుం గానము.

4. కొన్ని సంఘములలో శ్రమకరులు మూలధనము నీక్షేపించి భాగములు గొనువారు కాకపోయినను గార్యతంత్రంబుల యజమానులట్లు తామును నాలోచనఁజెప్పి తమ సమ్మతి వెల్లడిపఱచు హక్కు గలవారుగానున్నారు. ఇట్టి సంఘములలో నాయకులకు సేవకులకు నెడతెగని సంయోగము సిద్ధము. మఱియు శక్తికొలఁదిఁ బదవుల నందవచ్చుగాన నెల్లరు మహోత్సాహమునఁ దమతమ పనుల నెరవేర్తురు.

గొప్ప వ్యవహారముల నడుపుటకు నాధారములు రెండు. మూలధనము, బుద్ధిబలము. ఈ కాలమున బీదలు సైతము కుశలతయు, యోగ్యతయుఁ గలవారుగానున్న మూలధనము నేక రించుట దుర్ఘటముగాదు. ఎట్లన, అనేకులుగలసి తమకుఁ గలిగినది కొంచెమో యధికమో వేసికొనిన “ ఓల్డ్ హేమ్ ” అను నిగ్గాండు లోని యొకానొక పట్టణమునందలి శిల్పులమాడ్కి తామే ఘనమైన శాలలఁ బ్రతిష్ఠింపఁజాలుదురు. బ్యాంకీలు, నిధులు మొదలగు ధనా గారములలో నెంతో రొక్కము వ్యర్థముగాఁబడి కుళ్ళుచున్నదిగాన తగిన వ్యావహారికులు వచ్చిరేని నయమైనవడ్డీతో ఋణమిచ్చుటకు నెందఱో కాచుకొనియున్నారు. మఱియు, తాను బీదవాఁడుగావున తనకెవ్వరు నప్పనియ్యరనుశంకగొనిన నది సహజమేకాని, యనేకులు బీదలైన కర్మకరులు సంఘములుగానేర్పడి సమూహముగ “ మేమెల్ల రము నుత్తరవాదులము ” అని నమ్మికఁజెప్పి యర్థించిన నట్టిసంఘము లకు మితవృద్ధిగోరి ధనమునొసంగ నెవరును వెనకదీయరు. ఇండియా దేశములో ‘ ణో ఆఫ్ కేటివ్ క్రెడిట్ ’ సంఘములు (అనఁగాఁ బరస్పర ముత్తరవాదులుగా నుండవలయునను నియమముతో ననేకులు గలసి ఋణప్రసాధనమునకై యేర్పఱచిన సంఘములు) సంఖ్యతో నానాటికిం బెఱుగుచున్నవి. కారణమేమి? కలసి యర్థించిగేని మోసమునకు నవకాశము తక్కువ, దివాలెత్తుదురను భయముతక్కువ, కావున వడ్డీ తక్కువ. ఇచ్చుసాము ఎక్కువ, కావున ననోన్యతమై సమాజము లుగ నేర్పడిన బీదలు సయితము కావలసినంత మూలధనము లేపఁ గలరు. విశ్వాసము, నిమగ్న, ఉత్సాహము మొదలైన యుత్తమ వ్యవహార సంప్రదాయము లఖండముగనుండు ఇంగ్లాండు మొదలగు పశ్చిమ దేశములలో మూలధనమను పంటకు యోమములేదు. మఱి యెన్నఁడునురాదు. మూలధనము గడించుట దుస్సరముగాదు. కావున శ్రమకరులకుండు ముఖ్యమైన లోపము పరిపణమనుట తప్ప. మఱి

వారిని దలయెత్తనీయక హీనస్థితిలో నుంచునట్టి ప్రమాదమెయ్యది యన, జ్ఞానశూన్యత. ఇప్పటికాలములో వ్యవహారములు విస్తారము నొందినంగాని సమగ్రఫలంబులుగావు. విస్తార వ్యవహార సంఘటనకు దత్సంబంధములైన యన్నివిషయములయొక్కయుఁ జక్రముల యొక్కయు నుదంతములనెఱింగి యాలోచనతో వర్తించుట ఆవశ్యకము. ఇది సర్వజ్ఞులకేకాని లాతివారలకుం జెల్లదు. శిల్పు లెన్నియో విధంబుల నారితేఱినవారైనను విద్యావధానంబులఁ బరిశ్రమ లేనివారగుటంజేసి వలసినంత ధీశక్తిబడయుట వారికి సులభంబుగాదు.

అయినను నీకాలమునఁ బశ్చిమ రాజ్యములలోని జనులెల్లరు చదువను వ్రాయను నేర్పినవారగుటచేతను, పుంఖానుపుంఖములుగ వార్తాపత్రికలుండుటచేతను, ఈకొఱంతయుఁ గొంతకుఁగొంత వారింప బడుచున్నది.

పరస్పర సముదాయముల చరిత్రము

ఈ క్రిందఁ బేర్కొనఁబడిన దేశములయందలి ముఖ్యాంశములు మాత్రము గొన్నింటి నిటఁబొందుపఱచుచున్నామని తెలియునది.

1. ఇంగ్లాండులో :—

ఈ సముదాయములు రెండు జాతులు. వినియోజకములు, ఉత్పాదకములు. అనఁగా వినియోగము, ఉత్పత్తి వీనిని సరసముగ నడిపించుటకై వినియోజకులు, ఉత్పాదకులునుగలసి కట్టిన పరస్పర సహాయ సంఘములనుట.

వినియోజకాన్యోన్య సంఘములు

నిర్మాణోద్దేశము:—భోజ్యములు, పానీయములు మొదలగు వస్తువులను జిల్లరగాఁగొనిన వెలయెక్కువ యియ్యవలసి వచ్చుననుట స్పష్టము. వానిని మొత్తపువెలకుఁగొన్న నచ్చివచ్చును. మొత్తపు ఖరీదులకుఁ గొనవలయునన్నఁ గొను మొత్తము గంభీరముగ నుండ

వలయు. ఒక్కపలము చక్కెరను మొత్తపువెల ప్రకార మెవ్వఁడు నమ్మఁడు. ఒక్కచుఱుఁగఁగొంటిమేని వర్తకులు ధరలదగ్గించియిత్తురు.

చూడుఁడు ! అట్లగుటంజేసి కూలివారు మొదలగు బీదలు మొత్తపు ధరలకు గొప్ప మొత్తములఁ గొనవలయునన్న నుపాయ మెట్లు ? వారు సంఘములుగాఁజేరి కొనుటయే. అట్లుకొని వస్తువుల విభాగించుకొనిరేని వ్యయము మిగిల్చినవా రగుదురు. ఇదియే వినియోజక సమాజముయొక్క ముఖ్యఫలమును దాత్పర్యమును.

1844 వ సంవత్సరమున ' రాక్ డేల్ ' అను షట్టణములో 28 మంది శిల్పులు కూటముగ నేర్పడి భోజ్యముల మొత్తముఁగొని యంగడి వెలలకే తమలోఁ దమకు నయ్యవి విలిచి, సెలవులుపోగా మిగిలిన లాభమును అప్పడప్పడు పంచుకొన నారంభించిరి. వీరిచర్య యీ సంఘములసిద్ధికి బీజమువంటిదనుటలో నతిశయోక్తి యేమాత్ర మునులేదు. మహానదుల జన్మస్థానములు అల్పప్రవాహములుగ నుండురీతిని షరస్వరతాపద్ధతియు నీచిన్నియుద్వ్యమమున నుద్భవించిన దాయె ! మార్గదర్శకులైన యీ సమాజములవారు లాభములో నొక పాలు మఱాణములోని నేవకులకును మఱియొకపాలు తమవారికిఁ జదువు సాములు చక్కఁగా నేర్పుటకునై యెత్తివెట్టి మిగిలిన భాగము మాత్రము తాము స్వీకరించునట్లు సమయంబొనర్చి యనోన్యతను నిలిపిరి.

తదనంతర మిట్టిసమాజము లనేకములు వెలువడినవిగాని, స్వలాభావేక్షచే సాంఘికులు కొన్నియెడల శ్రమకరులకు భాగము లేర్పఱుపక యావత్తును తామే సంగ్రహింపం దొడంగిరి. ఇవి సామాన్యములైన భాగస్థులుకలసి చేయు వ్యాపారములవంటివి. సామాజకులు భాగస్థులవంటివారు. వచ్చినలాభముఁ దామే స్వీక రింతురు. సామాజకులే వాడుకకాండ్రుగదాయని యందురేమో ? అయిననేమి ? కంపెనీలలో భాగస్థులు వస్తువులుగొన్న వద్దనువారు గలరా ? అట్లగుటంజేసి యిది నిజమైన తారతమ్యముగాదు.

పరస్పర సమాజములలో మొత్తపులాభమును సామాజకులకుఁ బంచియిచ్చుటయేగాక ప్రతి సామాజకుఁడును తమయంగడిలోఁగొను సరకుల వెలల పరిమాణమును ననుసరించి వానికి తేలుగుడు నిత్తురు. అనఁగా 100 రూపాయల వస్తువులు గొన్నవారికి 10 రూపాయలు, ఇట్లు నియమముల ననుసరించి త్రోపుడుచేయుట, ఇట్టి సహాయములచే సామాజకులు తమయొద్దనే తీయునట్లుచేయుఁ జూచుటయంగలదు. ఈ త్రోపుడు తమ సమాజమునకుంజేరని వాడుకకాండ కియ్యరు.

ఈ యంగశృకే యింగ్లీషులో ' కో ఆపరేటివ్ స్టోర్స్ ' అని పేరు. ఇవి విక్రయశాలలుగాన—అనఁగా వస్తువులను వాడుకకాండకుఁ బంచియిచ్చునవియనుట—వీనిని స్థాపించు సమాజములకు విభజన సమాజములనియుం పేరుగలదు. ఈశాలలువలన కర్మకరులకుఁ గలుగు ఫలములు:—

1. కూడబెట్టిన ధనమును వడ్డీవచ్చునట్లు నిక్షేపించుట కివి యనుకూలములు.

2. వస్తువులఁగొనుట మొదలైన విధముల వచ్చులాభము చిల్లరచిల్లరగావచ్చిన నప్పుడప్పుడే సెలవైపోవును. అట్లుగాక సంవత్సరమున కొకటి రెండు తడవలుగ మొత్తముగాఁ జేతికినందిన సీలాభమును వ్యర్థముగాఁజేయక లాభకరములైన యుద్యమములలో మూలధనముగఁ బ్రయోగింతురు.

ఈ రెండు గుణములుండిన మాత్రముననే వీని నన్వేష్య సమాజములని చెప్పశక్యముగాదు. పరస్పరత నిక్కంబగుటకు నాధారములు రెండు. సేవకులకు లాభములో పాలిచ్చుట, లేక భాగస్థులు గాకున్నను యజమాన మండలిలోఁ జేర్చుకొనుటయును, వాడుక కాండకు అనఁగా వినియోజకులకుఁ దాము గొను వస్తువులయొక్క ధరల పరిమాణముంబట్టి తేలుగుడు మొదలగు విధముల లాభ మొన గూర్చుటయును. ఈ లక్షణములులేకున్న శ్రమకరులకు బీదలకు నంత

యుపకారముం జేయునవియయ్యును అవి నిజమైన యున్నోన్యతా వర్గములుగావు. మఱి కృత్రిమములు. సామాన్యములైన కంపెనీల వంటివి. అనఁగా ధనసంపాదనముందప్ప నింకేయర్థమును బాటింపనివి.

విక్రయములకై స్థాపింపబడిన వినియోజక (లేక విభజన) పరస్పర సమూహములుగాక ఉత్పత్తి—అనఁగా వస్తురచనాదికళ— నెఱవేర్చుటకై యా క్రమము సవలంబించిన యుత్పాదక పరస్పర సమాజములుం గలవు. ఇవి విక్రయశాలలట్లు ఘనతరములుగావని యీ సంఘముల గుణదోషములఁ జర్చించు నవసరంబున నూచించి తిమి. ఇందులకు చరిత్రాంశములును సాక్ష్యము నిచ్చుచున్నవి. ఎట్లనఁ జింగ్లాండులో 1890 సంవత్సరాంతముననున్న పరస్పర వర్గముల వివరం

	సంఖ్య	సామాజిక సంఖ్య	మూలధనము (సవరనులు)
విభజన సమాజములు	1418	10,26,912	10,607,482
ఉద్పాదక సమాజములు	119	27,214	597,983
ఇతరములు	16	62,929	10,56,587

వీనియొక్క వృద్ధివేగముందెలుపు నంశములు

సం॥రం	సమాజముల సంఖ్య	సామాజిక సంఖ్య	మూలధనము (సవరనులు)
1866	915	174,993	1,046,310
1876	1165	507,857	5,304,019
1886	1296	835,200	9,297,506
1890	1554	1,117,085	12,261,952

పనివాండ్రచే నిండిన యీ సమాజములు మిక్కిలి తక్కువ వడ్డీకి 2,800,000 సవరనులను బ్యాంకీలు మొదలగు ఋణదాయి వర్గములనుండి వ్యాపారార్థ మప్పుబడసినవి. ఇదిచూడఁగా నిఁకముందు మూలధనము లవారు కూలికి శ్రమకరులను నిలుపుకొనుటపోయి శ్రమకరులు వడ్డీయనుకూలించి మూలార్థములఁగొని ప్రభువుల పదవిం జెందుదురేమోయని తోచెడిని !

ఉత్పాదక పరస్పరవర్గములు బీడువడియున్నవనుట స్పష్టము. దీనికి హేతువులెయ్యవి? అరయుదము.

సేనకులును లాభములోఁ బాలుగొనియుండుట యీ పద్ధతి యొక్క యాధారలక్షణములలో నొకటిగదా! ఈ లక్షణ మింకను ముకుళితస్థితిలో నున్నదిగాని వికాసమునకు రామింజూడ చింత నీయము. 1889 వ సంవత్సరమున జరుపఁబడిన యీ సమాజములవారి సాంవత్సరికసభలో నుత్పాదకసంఘములు వృద్ధిఁజెందమికిఁ గారణము లీక్రిందివని వారేయొప్పుకొనిరి. అవియెవ్వియన—

1. ఈ సమాజములు చాల చిన్నవి. విస్తార వ్యాపారము వహింపఁజాలినవికావు.

2. మఱియొండాంటితో నివియు మిక్కిలి స్పర్ధించుచున్నవి. బయటి కళాశాలలవలని వైరమే ప్రాణకంటకముగ నుండఁగా నిఁకఁ దమలోఁదామే మత్సరముం జెందనగతియెట్లు?

3. వీనికెల్లను సంధిగల్పించి స్నేహభావమున వర్తించునట్లు చేయఁ గొందఱు ప్రయత్నించిరి గాని వారితలంపు కొనసాగలేదు. నిజమైన పరస్పరత యెంతో గొప్పగుణము, మాటలలో దాని వర్ణించు వారు వెక్కురున్నారుగాని చేసి చూపువారిసంఖ్య యత్యల్పము.

ఇతరకారణములు మున్నే చర్చింపఁబడియె. ఈ యుత్పాదక సమాజములలో నిప్పటికిని జయప్రదములైనవి యెవ్వియన :—

1. లెస్టరు పట్టణములోని బూట్సు ఫ్యాక్టరీ.

2. గోధుమలను బిండిచేయు ఫ్యాక్టరీలు అరు. ఇవి యన్నింటి కన్నె బాగుగా నడుపఁబడుచున్నవి.

కో ఆపరేటివ్ వ్యవసాయము ఇంగ్లాండులో నింకను బ్రబలము నకు రాలేదు. కాని యైరోపాలోని యొకటి రెండు దేశములలో మంచి వృద్ధికి వచ్చియున్నది.

‘ ఓల్డ్ హేమ్ ’ అను పట్టణములోని వస్తురచనాశాలల నేకములు శ్రమకరుల యధీనములై యున్నవి. అయిన నొక్కటి. ఏశాలలలోఁ దమకు భాగములున్నవో యందుఁ దాము పనిచేయక తదితరశాలలలోఁ గూలికి నిలుతురు. మొత్తముమీఁద నివి సంభూయ సముత్థానములకుం (జాయింట్ స్టాక్ కంపెనీలకుం) జేరినవికాని పరస్పరతా పద్ధతిం దాల్చినవికావు.

ఇంగ్లాండుగాక తక్కిన పశ్చిమదేశములలోని కో ఆపరేటివ్ సంఘముల చరిత్రములు

ఇవి రెండువిషయములలో నింగ్లాండును మీఱియున్నవి. వేని యందన 1 వ్యవసాయమున 2. ఋణసాహాయ్యార్థమైన నిధిజాలమున.

వ్యవసాయము:—కావువారు ఇతరేతర సహాయాత్థము సంఘములుగ నేర్పడి కర్షణ యంత్రములు మొదలైనవానింగొని వంతు ప్రకారము వానిని వాడుకొనుట, ఎరువు మొదలగు సామగ్రిలను మొత్తముగాఁగొని పంచుకొనుట, ధాన్యమును బ్రోగుసేసి యందరును గలసి యేకవాక్యముగ వర్తకులతో బేరమాడుట, ఇత్యాది క్రీయలచేఁ దమ దారిద్ర్యము నివారించెదరు. మఱియు సంఘముగ నప్పుగోరిన తక్కువవడ్డీకి లభించుఁగాక సర్వవిధముల వ్యయము తగ్గునట్లును, ధాన్యము, వెన్న, జన్ను, వీనివెల హెచ్చునట్లును జేసి మునుపటివలెఁ గష్టనష్టములకుం బాత్రులుగాక యిప్పుడిప్పుడు ధనము మిగిల్చి కూడ బెట్టువారును అగుచుండుటఁజూడ నిట్టి వర్తనముల హిందూదేశీయులభ్యసింపఁ గలిగిరేని మనవారును ఇంచుమించుగా బచ్చగానుండక మానరనుట విశేషము. డెన్ మార్కు దేశములో వెన్నదీయు శాలలఖండములుగ నున్నందున నద్దాని యె/సమతి యేఁతేఁటకు నెక్కువ యగుచున్నది.

కో ఆపరేటివ్ బ్యాంక్ లు కృషీవల సంఘములకు నెంతయుఁ దోడ్ సాహుకారుల చేతులలోఁజిక్కి కావువారు నలఁగకుండునట్లు

లుద్ధరించుచున్నవి. తన నాణెముఁబట్టియే యుప్పుఁదీయవలయునన్న నెక్కువ వడ్డీకి సమ్మతించినంగానికాదు. సంఘము త్తరవాదిగానున్న తక్కువ వడ్డీకి నెవరైన సత్తురు. కావున బలహీనులును పొత్తుచేత ధనాధ్యులవలె సత్తువగలవారగుట సర్వజనవేద్యముగాని, యట్టి పొత్తునుగలిగి కలసిమెలసి యుండు గుణము లింకను ననుభవమునకు బాగుగవచ్చినట్లు గానము. ఇతర దేశములలోనికన్న హిందూ దేశమున సులభఋణము ప్రధానము కారణమేమనియందురేమో వినుండు ! వాన లప్పుడప్పుడు రాకపోవుటచేత కిస్తీ చెల్లించుటకును, పండుగలు, వివాహములు, చావులు, పుట్టుకలు ఇత్యాది సంస్కారములు వల దన్నను దమంత వచ్చిపడుటచేత బలాత్కార దాసధర్మోత్సవాది క్రియలకు సరణముఁ బెట్టుటకును ద్రవ్య మమేయముగఁ గావలసి యుండుటయేకాక, యా సమయమునకే తప్పక లభించినంగాని మాన హాని సిద్ధము. కావున కాఁపులు తరుణమువేచి నిలిచి సిదానముగ బేరమాడలేరు. వృద్ధ్యాజీవులైన సాహుకార్లు ఇదే మనకు సమయమని 100 కి నెలకు రెండుమూఁడుగ వడ్డీవిధించి, నేలల కుదువ వ్రాసికొని రైతుల నెల్ల విధములఁ గొల్లఁగొట్టి, పాపపరిహారార్థము గుళ్ళుగట్టించి ధర్మాత్ములని ప్రసిద్ధి పడయుట మనకందఱకును దెలిసిన సంగతియ కదా ! నాకుంజూడ దేవస్థానములఁ గట్టించుట భక్తిచేతఁగాదు, మఱి కృతజ్ఞతమై. ఎట్లనిన, దేవతలకుఁ దృప్తిచేయుటకై కాదె కాఁపువారు సంస్కారముల నిర్వర్తింపబూని తమకు వికారముఁ దెచ్చికొనుటయు, సాహుకార్లకు సర్వస్వము ధారవోయుటయు ? కావున దేవతలు అన్యాయవృద్ధికి స్థానములును, రైతులకు అష్టదిగ్బంధనములునై, యుండుటచేత ఋణజీవులకు పరమాశ్రయములు, నిత్యసేవ్యులు. పర లోకమున మోక్షమిత్తురో యియ్యరోకాని, సాహుకార్ల ఇహలోక మోక్షమునకు వారు కల్పవృక్షములు. ఈ వృక్షముల నెండఁబెట్టినం గాని కాఁపువారికి సుఖజీవన మసంభవము. ఈ విషయము వినిమయ కాండ సంబంధి గావున నింతటితో నిప్పటికి వదలవలయు.

మన దేశములో కో ఆపరేటివ్ ఋణసంఘములు ప్రకృతము బహుత్వరితగతి వ్యాపించుచున్నవి. వీనింగూర్చిన వివరము లిఠ ముండుఁ దెలుపఁబడును.

కో ఆపరేటివ్ వ్యవసాయము మొదలైన యుత్పత్తి కార్యములు నిర్విఘ్నములుగ నెరవేఱవలయునన్న కో ఆపరేటివ్ విక్రయశాలలతో సంధిగలిగియుంట మంచిది. అట్లయిన సరకు లమ్ముడువోవు మార్గము సిద్ధము. ఇంగ్లాండులో షరస్పర వర్గములచేఁ బాలితములైన భూముల విస్తీర్ణత సుమారు 2000 ఎకరములు. ఇవి ధాన్యములు, పండ్లు, పశుసంతానములు, వెన్న, పాలు, జన్ను ఇత్యాది వస్తువుల ప్రాప్తికి నాధారములు. మఱియు నీవర్గములు విభజన వర్గములతో సాంగత్యము గలిగియుండుటంబట్టి యీ పదార్థములు విక్రయశాలల వారిద్వారా యీ సంఘములకుం జేరిన శ్రమకరులు మొదలగు వారలకు ననాయాసముగ నమ్ముడువోవును. విభజన వర్గములవారే తమకు సరకు లడ్డులేక లభించుచుండవలయునను కోరికచే భూములఁ గొని పంటఁబెట్టుటయు, వస్తురచనకై ఘాట్కొరీల స్థాపించుటయుం గలదు, ఇందుచే వ్యక్తమగునీతియేదన, సజాతీయములైన వినియమ శాలలతోఁ గలిసియుండునంగాని షరస్పరతా పద్ధతిమై ప్రారంభింప బడిన యుత్పత్తికార్యము కొంతవఱకు జయశీలమైనను తప్పక నిండు జయమొందునను నిశ్చయములేనిదగును. నిర్వికల్పసిద్ధికి కో ఆపరేటివ్ అంగశ్చతోడి సంయోగము ప్రధానము.

కో ఆపరేటివ్ ఉత్పత్తికాలలు

(ఇంగ్లాండులోనివి)

ఇంగ్లాండులో వస్తువుల రచించుకార్యమునఁ బ్రవేశించియుండు షరస్పర సంఘములసంఖ్య సుమారు 120. ఇందు సేవకులకు లాభము నను కార్యవిచారణమునను వంతునొసఁగి పరిపూర్ణ పరస్పరతగలయవి సుమారు 75 మాత్రమే. తక్కినయవి లాభమును భాగస్థులకును

వాడుకకాండకును బంచిచ్చి, సేవకులకు కూలితప్ప మఱేమియు నీయని యపకృష్టపద్ధతి నవలంబించిన వ్యావహారికసమాజములు. ఈసమాజములఁ జేరినవారిలో ముక్కాలు ముప్పీసముమంది శ్రమకరులయ్యును వారును దమసేవకులఁ దక్కువగాఁజూచుచు, తాము తమ యజమానులనుండి పడయఁగోరిన హక్కులను దమకు నధీనులై నవారికి నియ్యక యుండుటంజూడఁగా, మనుష్యులయొక్క సహజకౌతన్యము గోచరింపకపోదు. అయిన నొక్కటి. ఇప్పుడు పది పండ్రెండేడులుగా స్థాపనకువచ్చు సమాజములలో కూలివారికిని లాభభాగాదు తేర్పడి యుండుటవలన భావిని పరస్పరత సర్వవ్యాపినియై యుండునేమోయను కుతూహలము గలిగెడును. సమగ్రమైన యన్వేష్యతంబూనిన సంఘములలోని శ్రమకరులసంఖ్య ప్రకృతము సుమారు 6000. ఈ సంఘములవలని మేలులలో ముఖ్యము లెయ్యవియన :—1. శ్రమకరుల యభివృద్ధి. 2. కర్తలకును గర్మకరులకును గలహములు లేకపోవుట. 3. శ్రమకరులకు విద్యజేప్పించుట, పించెనులిచ్చుట మొదలైన యుదారక్రియలకునై ద్రవ్యసంచయముల ప్రోగుచేసి వినియోగించుట ఇత్యాదులు

కో ఆపరేషన్ వలన జనసంఘమునకుఁగల్గు శ్రేయస్సులు

1899 వ సంవత్సరములో నింగ్లాండులోని కో ఆపరేటివ్ సంఘములచే విద్యావిషయముగాఁ జేయఁబడిన ఖర్చు సుమారు 24,000 సవరనులు. అనఁగా 3,60,000 రూపాయలనుట ! పాఠశాలల స్థాపించుట, పండితులచేఁ బ్రసంగములు సేయించుట, పుస్తకభాండాగారములం బ్రతిష్ఠించుట ఇత్యాది సాధనములచే జనసామాన్యము యొక్క హృదయమునకు నుల్లాసము నుత్సాహముం దెత్తును. మఱియు బుద్ధికుశలత గలవారయ్యు దారిద్ర్యమువలన ఆక్స్ ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాశాలలలోఁ జదువనేరని బాలురకు సహాయముగా సంవత్సరము నకు రూ. 3000 ఆదాయముగల్గ విద్యార్థి వేతనకోశముల రెంటిని

స్థాపించియున్నారు. తమవారప్పడప్పడు వేడుకగా ప్రొద్దుపుచ్చుటకై వినోదసభలఁ జేయించెదరు. వీనివలన దేశములోని జనులలో పరస్పర గౌరవము మైత్రియు వృద్ధియగుచున్నవి. అపరిపూర్ణములైన వర్గములు, ఇంచుమించు సామాన్యసంఘములవలె నున్నవి యంటిమి గాదె? ఇవియుఁ గొన్నివిధములంజూచిన నట్టికంపెనీలకన్న నెంతో మేలైనవి. ఎట్లనిన:—1. కంపెనీలలో భాగముల ననుసరించి యధికారముండెడిది. అందఱుఁగలసి యాలోచనకుఁ గూర్చున్నపుడు ఒక్కభాగముగల వాఁడీయఁగల సమ్మతియొక్కటియ, పది భాగములు గలవానియవి పది. అసమగ్ర పరస్పరవర్గములసైతము భాగస్థులందఱు సములు, 10 రూపాయలు మూలధనమువేసినవాని కెంత సొంతమున్నదో యంతేగాని 100 రూపాయల యాసామికి సంతకన్న నెక్కువ సొంతముండదు. 2. కంపెనీలలో మూలధనముయొక్క— అనగా భాగములయొక్క—పరిమాణము నియతమైయుండును. లక్ష రూపాయల మూలధనముగల కంపెనీ యిదియని సర్కారులో రిజిస్టరయ్యెనేని అంతకన్న నెక్కువ భాగముల నేర్పఱుపవలయునన్న గవర్నమెంటువారి యంగీకారము బడసినంగానికాదు. మఱియు భాగములు నియతములై యుండుటవలన కొందఱు ధనాధ్యుల యుద్యమము లాభకరమని యెఱింగి రేని పాశ్చాత్యుఁ దామేకొని యితరులకు సందియ్యరు. ఇక నిర్మాణమన్ననో యదియు బలాధ్యులకు కార్యమునెల్ల గైవసము చేయునదియ. సాధారణములైన సంభూయ సముత్థానములన్నియుఁ గొందఱు గొప్పవారిచేఁ బరిపాలితములు. భాగస్థ బాహుళ్యమునకు సంతగా నధికారములేదు. అసంస్కృతములైన యన్యోన్యసమాజములయు మార్గములు వేఱు. భాగములిన్నియని నియతములుగానందున నెందరైన వానిలోఁ జేరుటకు నాటంకము లేదు. అధికారము సమాజ బాహుళ్యముం జెందియున్నదిగాని యొక రిరువురియం దస్థిరమై నిలుచునదిగాదు. మఱియు నిన్నిటికన్న

నెక్కువభాగము లొకచేతిలోనికి రాఁగూడదని నియమముండుటచేతఁ గొందఱు ధనికులు వానినెల్ల నాక్రమించుకొనుట యసాధ్యము. అనేక వర్గములలో నీ మితము 3000 రూపాయల విలువగల భాగము. ఇంత కన్న నెక్కువగ నెవ్వఁడును మూలధనము వేయఁగూడదు. టి. కంపెనీ లలో లాభమును భాగముల ప్రకారము పంచియిత్తురు. ఇందుచే నెక్కువ భాగములు గలవారు ఆదాయములో నెక్కువపాలు ప్రింగి శేపించిన యుచ్చిష్టము నితరులకుం బెట్టుదురు. ఈ వర్గముల నట్లు గాదు. వాడుకకాండ్రకు వారుగొను సరకులకొలది తోలుతే లాభములో నొకవంతు పంచియిచ్చి, మిగిలినదానినిమాత్రము మూలధనమునకుఁ జెందునంశమని నివేదింతురు. వాడుకకాండ్రకు నీ లాభములఁజేర్చు విధములు రెండు. 1. తఱుగుడునిచ్చుట. 2. ఇంకను ముఖ్యమైనరీతి యేదనఁగా 100 రూపాయల సరకులఁ గొన్నవారికి నీమాత్రమని సంవత్సరాంతముననిచ్చుట. అనఁగాఁ బ్రతివాఁడును గొనుసరకుమూల్యము లెక్కవెట్టి తదనుక్రమముగ లాభభాగముల విధించుట. వినియోగము ననుసరించి సరకులఁ గొందురు. ఎక్కువ లాభము గ్రహింపఁగోరి వినియోగ కార్యమును—అనఁగా తినుట, కట్టుట యిత్యాదుల—నే లోభియు నెక్కువ సేయఁడు. మొత్తము మీద పుంజీదార్లకు నీ వర్గములో ప్రధానత్వము మిక్కిలి తక్కువ.

అక్కడక్కడ వెదఁజల్లినట్లుండు నీసంఘములు, కలయికఁ గలిగి యున్నంగాని తమకు బ్రదుకు బలము కష్టములని యొండొంటితో సంధి నెఱపి, దేశీయమైన యొక్కటే మహాసంఘముగా నేర్పడు నట్లున్నవి. ప్రతిసమాజములవారును, ఏఁటేట జఱుగు దేశీయ పరస్పరవర్గ మహాసభకు ప్రతినిధులను బంపుదురు. ఈ మహాసభలో నన్యోన్యతా విషయమైన యిఖిల విషయములును చర్చింపఁబడుటయే కాక అయ్యై సంఘములవారిచేఁ బరిశీలితములైన నూతన సంగతులును ఐఖిలవేద్యములుగఁ జేయఁబడును. ఇవియన్నియు నేక కుటుంబ

మునకుఁ జేరినవానివలె నుండవలయుననుట వారి ముఖ్యోద్యమము. కావున నుత్పత్తి ప్రముఖ సర్వార్థిక క్రియామర్తములన్నియు నొండొరులకు ధారాశముగఁదెలిపి యవిభక్తముగ నుంచుకొందురు. ఉత్పత్తిశాలలు విక్రయశాలలును పొత్తుగలిగి యుండుచోట్ల వానికి వచ్చులాభము, అట్లు పొత్తులేక స్పర్ధ మైఁబనిచేసినవానికి రాదుగాన, నాసంఘములకుంజేరిన యుత్పాదకులకును వర్తకులకును గాఢమైన కూటమి పట్టువడియున్నది. మఱియు సత్యంత విస్తారవ్యాపారోపేతములైన వినిమయశాలలు, సరకుల ఖండితములుగఁ దమకు దక్కుటకై వ్యవసాయము, వస్తురచన ఇత్యాద్యుత్పత్తి ప్రయత్నములఁ దామే ప్రారంభించుటయుం జూచియున్నారము. సహవర్గములతో సంధివలదని ప్రత్యేకముగ నిలిచిన సంఘము లనేకములు బీడువడినయవి. దీనింబట్టి చూడఁగాఁ బరస్పరతా ధర్మమున వర్గసంయోగమను ధర్మము లీనమై యున్నదని తోఁపకపోవునా? అట్లగుట దేశమెల్ల, మైత్రితోఁ జేయఁ బడు వ్యాపారమునఁ బాఠశాలమొనఁగాని యన్యోన్యతాపద్ధతి సంపూర్ణత వహింపదు. కావుననేకదా సంఘ సంస్కారములుగోరు మహాత్ములు, ఈ పద్ధతియే సర్వదోషపరిహారిణియనియు సర్వసృష్టిప్రదాయినియనియు ఘోషించుచుండుట. ఇంక నేయార్థిక పద్ధతియందును దీనియందుబలె క్షేత్రములకోర్చి పరోపకారబుద్ధితోఁ బాటుపడువారు, అంత తఱచుగ లేదు. అనేకుల కిదియే యొకమతము! యావజ్జీవము దీనిని వ్యాప్తికిఁ దెచ్చుటలోఁగడపి యదియే మహానందమని యుండువారిసంఖ్య యనల్పము!

స్పర్ధను నిరోధింపఁజూచుట యననేమి ?

ఒకవిధమునఁ జూడఁబోయిన స్పర్ధను నిగ్రహించుట యప్రకృతమైన యత్నము. ఎట్లన, స్పర్ధను నిగ్రహించుటకు నా స్పర్ధతో స్పర్ధించుట యావశ్యకముగదా? అట్లగుట స్పర్ధ యేరితిని నిర్మూలమగును? “స్పర్ధ నిత్యము. సర్వవికారముల సంతర్కామియైన తత్త్వము” అనుటయు సత్యమ.

చూడుడు ! బ్రహ్మలనబడు మహాసంఘము స్పర్ధకు నాటకము లంటిమి. అనగాఁ దమ్ము నిరాకరించి ప్రవర్తింజూచు వైరుల స్పర్ధకు ననుట గూఢము. తమచేతనే ప్రయోగింపబడు స్పర్ధకు తాము అడ్డులు ఒడ్డులు కామి తెల్లంబు, ఈబ్రహ్మలకన్న నెక్కువ మాత్స్యముతోఁ బనిసేయు వ్యవహారములున్నె ? మఱియు హిందూదేశము లోన నస్పర్ధ తంత్రములు వాలాయముగ నాచారములో నున్న వంటిమి. ఇవిమాత్రము స్పర్ధించుటలేదా ? తత్సూర్యపుస్తానుల నంత మొందించనిది వీనికిట్టి ప్రాశస్త్యము వచ్చియుండదు. మఱి యీశాలమున వీనిపై వైరమెత్తివచ్చు నవనాగరక ప్రచారముల నిరాకరించి యెదిరించినటువనిది వానికి నింకను ఉనికి యుండదు. ఇంతేకాదు. ప్రాచీనాచార పద్ధతుల నంగీకరించువారియందును వానియందుఁ ద్రికరణశుద్ధిగ నమ్మువారికి గౌరవము నాయకత్వము సేకూర్పబడవేని యా యాచారములకు భంగము తప్పదు. అట్లగుట సంఘమున యాజమాన్యపదవి నందుటకై స్పర్ధయున్నదనియు, నందు భక్తికొలది జయము కలుగుననియు నేర్పడియె, నిరాత్సర్యులమను మనవారును మెత్తనిపులులు. అనుసరించిన నాశీర్వాదము, లేనిచో బహిష్కారము ఇత్యాది యుపాయములు లేనివారుగారు.

కావున స్పర్ధ మొదలంట నశించునని ఆశించుట యుక్తం గాదు. ప్రాణములు వోయినగాని యది మనల వదలదు. ఏలన, అయ్యది యార్థిక తంత్రములలో నొక్కటిగాదు, మఱి సర్వతంత్రములయందును జీవరూపమై యిమిడియుండు మహాశక్తి.

ఏ యార్థికస్థితియందుఁగాని మూఁడు విధములైన స్పర్ధలు శాశ్వతములు

1. తనకుం బూర్వమైన స్థితిని స్థానభ్రష్టముం జేయుట.
2. తన్ను నాక్రమింపజూచు ఇతరస్థితుల నిరోధింపఁ జూచుట.
3. తనకుంజేరిన ప్రాత్రములలోఁ దనభావమునకు నెంతయు సరి

పోయినవారిని తదితరులకన్న నెక్కువ ఫలముల ప్రసాదించి యుద్ధరించుట.

మనశశరీరమునందును నీ వీరోద్యోగములు విరామములేక జలుగుచున్నవి. ఎట్లందురో? కలరా, మహామారి, చలిజ్వరము వీనిని కలిగించు పురుగులు మన దేహములోఁ జొరఁబడ వేచియున్నవి. వానికిఁ జోటియ్యక దేహశక్తి యడ్డపడెడును. అనఁగా సాధ్యమైనంత దనుక. మఱి జ్వరము వచ్చెఁబో, దానిని రూపుమాప సహజముగ శరీరముద్యోగించును. ఇంకను అమితభోజనము, అమితనిద్ర ఇత్యాది నిజస్వభావ విరుద్ధక్రియలకు నేయంగములైననఁబూనిన వానికి మాంద్యం, నొప్పి, వాపు మొదలగు శిక్షలవిధించును.

స్పర్శ ప్రాణులకు సహజము. ఈ స్థూలప్రపంచముయొక్క ప్రధానగుణంబులలో నొకటి.

కావున స్పర్శను నిరోధించు పద్ధతులనఁగా, నిప్పుడు దాఁదాఁపు నూజేండ్లుగాఁ బశ్చిమసీమలలో వ్యాపించిన స్పర్శను అనుటగాని, సర్వవిధములైన స్పర్శలను అనుటకాదు. అన్యోన్యపద్ధతులగూర్చి యోచింపుఁడు. ఇవి ప్రాచుర్యమునకు రావలయునన్న తదితర పద్ధతుల బడగొట్టవలయు. మఱియు నీ యన్యోన్యతా భావముగలపారికివి మేలు చేసినను తక్కినవారిని చేరనియ్యక తఱుమఁజూచును. కాఁబట్టి పరమ శాంతి పీనుగులకుఁగాని ప్రాణులకుఁ బట్టువడుట యస్వాభావికము. అంత చల్లఁదనము రావలయునన్న నూపిరి పోవలసినదే.

మాత్సర్యము నిరోధించుట యనఁగా నొకవిధమైన మాత్సర్యమును నింకొకవిధమైన మాత్సర్యము నవలంబించుటచేత ననియర్థము. అట్లయిన నన్యోన్యతాది పద్ధతులు విదళింపఁజూచు నప్పటి స్పర్శయొక్క లక్షణము లెవ్వయిన :—

1. ప్రతివాఁడును దనలాభముమాత్రమాశించి యితరులెల్లరులతోను వైరంబుదాల్చి యుపక్రమించుట.

2. ప్రతి వ్యవహార చక్రములోనునుండు శాలలన్నియు 'నేముందు నేముంద'ని ద్వేషబుద్ధి నొండొంటిఁ గడవఁబూని, యప్పుడప్పు డన్నియుఁ బల్లములోఁ బడుట.

అన్యోన్యతాపద్ధతియొక్క ముఖ్యగుణంబులన్ననో

1. ధనలాభమాత్ర మాశింపఁగూడదనుట, ధనమునకంటె ఊమముమేలు.

2. వ్యవహారాదుల సంఘుఊమపరమైన దృష్టితో నడపవలయుననుట.

3. చిల్లర స్పర్థలు తగవు. గొప్ప గొప్ప కూటములుగా నేర్పడుట యుక్తము.

కాఁబట్టి యార్థిక రంగమున నీ రెండువిధములైన స్పర్థలు ప్రతిఘటించి యున్నవి. ఇక త్రుస్టులును నీ రెండింటిని మ్రింగి ఇంకొక విధమైన శక్తిచే (అనఁగా విశ్వరూపముఁదాల్చి యందఱిని భయకంపితంబులంజేసి) నేకచక్రముగ వ్యాపారప్రపంచము పాలింపఁ బ్రయత్నించెడును. శిల్పులు నూరకుండునట్లు కానము. ఘనములైన కర్మకరసంఘముల సంఘటించి యజమానుల నోడించి తామే యవక్రముగ నన్నింటిని తల్లక్రిందుగఁ జేయుదమని వారును వున్నారు, కావున స్పర్థలు నిరోధింపఁ బడుచున్నవని సామాన్యముగ నందఱు పలుకునట్లు పలుకుటకన్నను, వివిధస్పర్థ లొండొంటిందాకి పెనంగుచున్నవనుట యింకను నొప్పు.

భారత అర్థశాస్త్రము సర్వము సమాప్తము.

G L O S S A R Y.

పారిభాషికములైన శబ్దములకు నింగ్లీషుటీక

అ

అంత్యవయోగము = Marginal utility
 అంత్యవయోక్తి ఇత్యాది = ..
 అకుంఠితము = Uncounteracted
 అచలము = Fixed
 అతిదేశము = Application of a theory
 అధికవృద్ధిన్యాయము = Law of Increasing Returns
 అనులోపం = Having an increasing rate of movement
 అన్యోన్యాశ్రయములు = Mutually dependent
 అపకృతము = Raw or partially manufactured
 అపవర్గము = Exception
 అమోఘం = Unresisted, having no exceptions
 అర్థము = Wealth

అలంకారములు = Ornaments; Luxuries
 అంతరంగ నిర్బంధము = Internal sanction of compulsion
 అఖండక్షోభ = General crisis
 అధికోత్పత్తి = Over production
 అనికల్ద ఇత్యాది = Unlimited, Uncontrolled, Unrivalled
 అన్వేషణ = Seeking, demand
 అన్యోన్యవర్ధతి = Co operative principle or system
 అపరోక్ష = Direct
 అపవాద = Exception
 అరాజకవాదము = Anarchism
 అర్థి = Demander
 అరువు = Credit
 అన్యవహిత = Continuous, with out stopping
 అహము = Ego

ఆ

ఆకర్షణము = Attraction; extraction
 ఆదరము = Regard; Demand
 ఆద్యోవయోక్తి = Initial Utility
 ఆనయము = Transport
 ఆర్థికక్షోభ = Economic crisis
 ఆర్థికోత్పాదము = ,,
 ఆర్థికన్యాయము = Economic Law

ఆర్థికయుగములు = Epochs of economic evolution
 ఆవరణము = Environment; conjuncture
 ఆవలించి = Support; cause
 ఆవశ్యకములు = Necessaries
 ఆవేశనము = Factory
 ఆర్జవము = Honesty

ఉ

ఉత్తేజకము = Stimulus; that
which induces a change
ఉత్పత్తి = Production
ఉత్పాదకులు = Producers
ఉద్దీపకము = That which
increases or enhances;
Stimulus
ఉద్రేకము = Intensity

ఉపదేశశాస్త్రము = Moral Science
ఉపయక్తి ఇత్యాది = Utility
ఉత్పత్తి, ఉత్పన్న ఇత్యాదివ్యయ = Cost
of production
ఉద్యహనయంత్ర = Lift, Elevator
ఉపకర్మ, ఉపకళ = Subsidiary
industry, Bye-industry

ఋ

ఋణవ్యాపారము = Credit transaction ఋణగుణం = Honesty; credit

ఏ

ఏకతంత్ర, ఏకరాజక, ఏకేశ్వర = Tyranny, Despotism Monopoly

క

కర్త = Doer; Employer
కర్మ = Work
కర్మకరుడు = Labourer
కర్మోపసంహార = Strike, Refusal
to work
కర్మవేతన = Piece wage
కర్షణము = Ploughing;
extractive industry
especially agriculture
కళ = Industry, with special
reference to manufacture
కళాచక్ర = Sphere of Industry,
The Industrial world
కృషి = Agriculture; Culture
క్రయకుడు = Buyer
క్రయ్య = Stock demanded at a
pricer

క్రయము = Buying; Price
క్రయ్యము = Amount of goods
demanded at a price by
buyers; demand stock
కారణము = Reason; cause
కార్యము = Action; effect
కారయిక్వ = Employer
కార్యదర్శి = Secretary or
Manager
క్రియాపరిచ్ఛేద, ఏభజన ఇత్యాది =
Division of labour
క్రేయ = Stock offered for sale
at a price
క్రేయము = Quantity of goods
supplied by dealers at a
price for sale; Supply
stock

ఖరీదు = Cost; Price ఖండిక్షోభ = Partial crisis

గ

గ్రాహక = Buyer; Receiver గ్రామ్యపద్ధతి = Village system
 గిరాకీ = Demand గృహికవృత్తి = Domestic art

చ

చోదక = Director

జ

జాతి = Species జాడ = Tendency

ట

టంకము = Coin

త

తఱుగుడు = Discount తావలము = Support; Cause.
 తీవ్రము, తైక్షణ్యము = Intensity

ద

దరఖాస్తు = Demand

దశ = State; Condition

దండనీతి = Punishment,

Physical force

ద్రవ్యము = Money; Properties
 of things

దాయకుడు = Seller

దిగంతరము = Spatial extension

దేశపద్ధతి = Principle of

Nationality or

Country-state

దేశము = Space, Country

ధ

ధర్మన్యాయం = Statute law or Moral law (according to context)

ధర = Price ధర్మపండి = Trust

న

నాణెము = Coin; Credit

న్యాయ, న్యాయము = Law

నికరము = Net

నిక్షేపము = Deposit

నిక్షిప్తము = Sunk or employed

నిర్వృత్తము = Unproductive

నిర్మాణము = Organization;

fashioning

నిర్వృత్త ఇన్వారి = See ఆవిరుద్ధ

నిర్ణీతము = That which is
 determined

నిర్దేశకాశ్రము = Descriptive
 Science

నివేశనవృత్తి = Domestic or
 household industry

నీని = Capital

నీతిన్యాయము = Moral Law or
 Policy (according to
 Context)

ప

వజ్యచక్రము = Market
 వరస్పరకారణములు = Reciprocal
 causes
 పరికర్షణకళ = Extractive
 industry
 పరిణామము = Evolution
 పరివణము = Capital
 పరివర్తనము = Translation;
 Transformation
 పరివర్తనకళ = Manufacture;
 or transportation
 పరిహీణము = Depreciation
 పరిహీణాపూర్తి = Compensation
 for depreciation
 పరోక్షము = Indirect
 పణ్యసౌలభ్యము = Easy marketing
 పరతంత్రము = Unfree
 పరస్పరపద్ధతి = Co-operation
 పరోక్షము = Indirect
 ప్రత్యక్షము = Direct

ప్రకృతి = Nature often referred
 to in Economics as land
 ప్రయోగము = Investment;
 employment
 ప్రయోజన ఇత్యాది = Utility
 ప్రకృతీన్యాయము = Natural Law
 ప్రభుత్వార్థ సమష్టివాదము = State
 Socialism
 ప్రయాసవ్యవచ్ఛేదము = Division of
 labour
 పారము = Limit
 పుంజీ = Capital
 పూర్ణోపయుక్తి ఇత్యాది = Total
 Utility
 ప్రేరేపకము = Exciting cause;
 Stimulus
 పోటీ = Competition
 పౌరుషము = Human Labour or
 endeavour

బ

బలాత్కార సంశ్లేషము = Integration or unity by force
 బహిష్కారము = External sanction or compulsion
 బహురాజకము = Divided or many-headed authority

భ

భావము = Sensation; Feeling భాగస్థనభవము = Shareholder's meeting
 భోక్తృత్వము = Consumer

మ

మధ్యవర్తి = Middleman
 మాత్రము = Unit of quantity or
 quality

మాత్సర్య ఇత్యాది = Competition
 మూలధనము = Capital
 మూల్యము = Value

యంత్రకళ = Machino-facture
(Manufacture)

యదాక్రమము = Proportionate

రాశి = Quantity

రూప్యము = Coin

య

యదావృద్ధిన్యాయము = Law of
Constant Returns

యానము = Transportation

ర

రాజ్యాంగ సమష్టివాద = State

Socialism

ల

లక్షణము = Sign: Coin

ప

వ్యవహారనిర్మాత = Enterpriser

వ్యక్తివాదము = Individualism

వ్యవహారము, వృత్తి = Occupation

వృత్తిపరిణామ = Evolution of
industry

వృత్తివిచ్ఛేద, భేద ఇత్యాది =

Separation of trades

వాంఛ ఇత్యాది = Wants

వాణిజ్యచక్ర = Sphere or world
of commerce, Market

వ్యాపారము = Business

వ్యాప్తి = Extension

వికల్పము = Frustration

వికారము = Change

విక్రయక = Seller

విక్రీతము = What has been sold

విక్రేయము = What is supplied
for sale by dealers

విషేష సంక్షేపములు = Expansion
and contraction

విఘాతప్రత్యయము = Antagonistic
or over-powering
elements

విచారణ = Enquiry;

Supervision

వినిమయము = Exchange

వినియోజకుడు = Consumer

వినియోజకశేషము = Consumer's
rent

విభజనము = Division;

Distribution

విలువ = Value

విలోపము = Having a

decreasing ratio

విశ్లేషము = Division; branching
off

వినియోజకాన్వేష్యసంఘము =

Consumers' Co-operative
Society

విభజనసమాజ = Distributive

Society

విశ్వాసము = Faith, credit

విస్తారవ్యాపార = Large scale
industry

వెల = Price

క

క్రమ ఇత్యాది = Labour శిష్టము = Net
 క్రమ విశ్లేష = Division of labour కల్గ = Duty
 క్రేణి = Guild, Union

స

సంకరములు = Mixed effects
 సంకలితము = Combined
 సంగతి = Union
 సంగ్రహము = Appropriation;
 Retention of impressions
 సంఘాయము = Joint
 సంశ్లేషము = Integration,
 Co-ordination
 సంకర వికాసము = Contraction
 and expansion
 సమలోపము = Having a
 constant ratio
 సమవృద్ధిన్యాయము = Law of
 constant returns
 సమస్త = Whole; genus;
 society
 సమస్తీవాదము = Socialism
 సమాసోపయుక్తి = Total utility
 సరపరా = Supply
 సస్యక్రమము = Succession or
 variation of crops
 స్పర్ధ = Competition
 స్వభావము = Nature (Land)
 సంకలితమూల్యనపమాణ =
 Joint Stock Company
 సంకోచ, సంక్షేప = Small scale,
 abbreviated
 సందిసంఘ = Trust

హస్తకళా = Handicrafts
 హేతువు = Cause

సంప్రతి = Auditor, accountant
 సంఘాయ సమష్టాన = Joint Stock
 Company
 సమత్వ = Equality i. e.,
 political and economic
 సమష్టిరాజ్య = Government by
 Society as a whole
 సమాజవ్యాపార = Business
 Conducted by a Society
 సమూలసంస్కర్త = Communist,
 radical reformer
 సరణి = Tendency
 స్వతంత్ర = Free, Voluntary
 స్వత్వ = Right of private
 property
 సాపేక్షకుడు = One who has
 desire; One who demands
 సామ్యము = Valuation
 సార్థకము = Productive
 స్వామ్యము = Private property
 స్వామిభోగము = Rent; what is
 due to ownership
 స్వామ్య = Private property
 స్థాగ్ = Guild, Union
 స్థానైక్య, స్థానీభావ, స్థానసాంగత్య =
 Localisation, Unity of
 locality
 స్నిగ్ధము = Cheap

హ

హీనవృద్ధిన్యాయము = Law of
 diminishing returns

= Crisis

విన్నపము

- క. పలికితినె చేదుమాటలఁ
బలికితినే హితముకాని పలుకుల నొకచోఁ
బలికితినిపో ననుం గృపఁ
దెలియమి యని మనుపరయ్య ధీరప్రవరుల్.
- క. నరులార : మీకు మీతర
తరముల వారికిని భారత భువికిని శుభం
బరసియ తెగించి వ్రాసితిఁ
బరుషములై నను గణింపవలయు విషయముల్.

